Νααμ η Λογος

ο Δημιουργος του Συμπαντος

Κιρπαλ Σινγκ

Στὴν ἀρχὴ ἦταν ὁ Πρατζαπάτι (ὁ Δημιουργός),
Μαζὶ μὲ Αὐτὸν ἦταν ὁ Βὰκ (ὁ Λόγος)
Καὶ ὁ Βὰκ (ὁ Λόγος) ἦταν πράγματι
ὁ Ὑπέρτατος Μπράχμα

— *Βέδες*

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΝΑΑΜ ἢ ΛΟΓΟΣ

Ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος

Τίτλος Πρωτοτύπου: NAAM

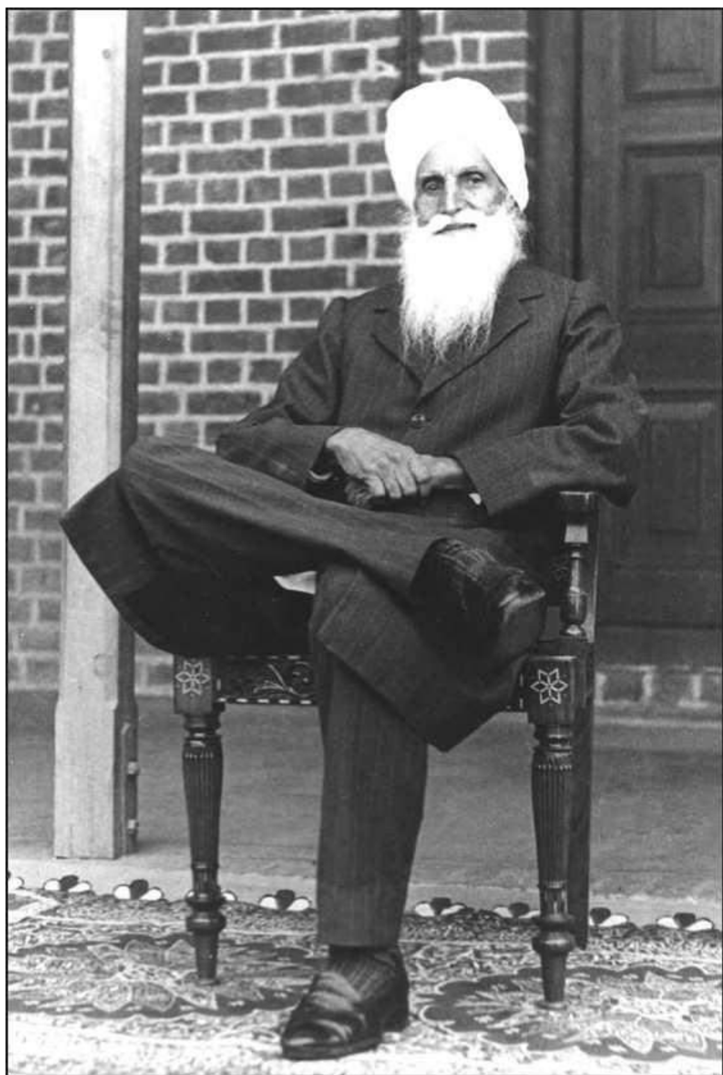
Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

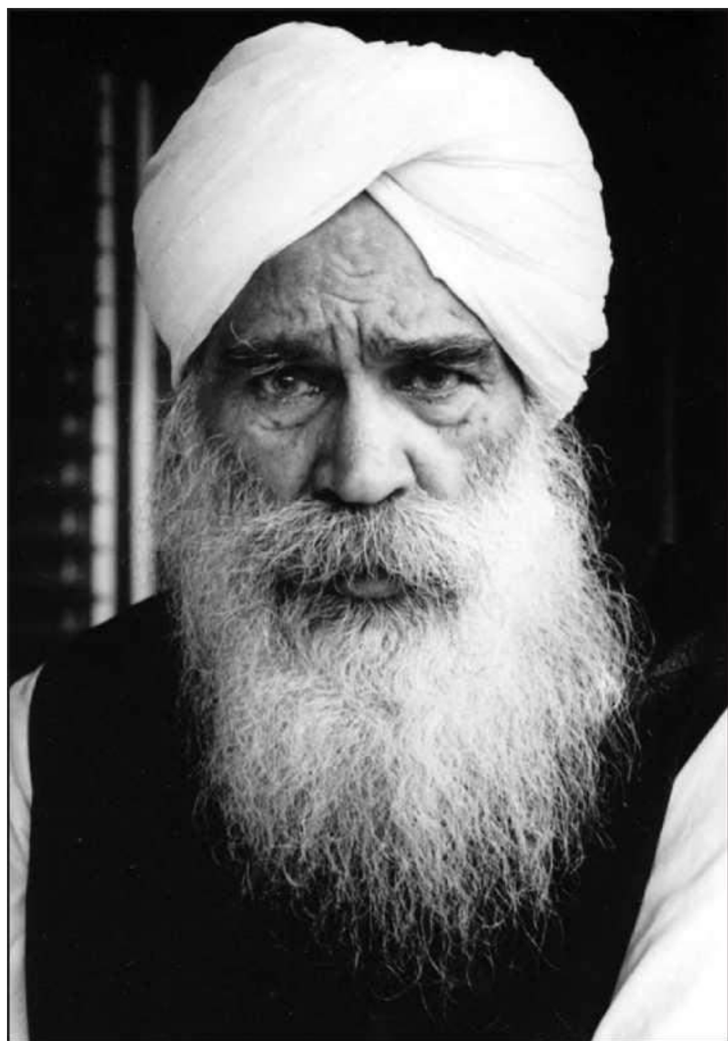

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
https://www.sos.org/el

Sawan Singh Ji Maharaj
(1858-1948)

Ἀ φ ι ε ρ ω μ έ ν ο
στὸν Παντοδύναμο Θεὸ
ποὺ ἐργάζεται μέσο ὅλων τῶν Διδασκάλων ποὺ ἦρθαν
καὶ τοῦ Μπάμπα Σαουὰν Σὶνγκ Τζὶ Μαχαρὰτζ
στοῦ ὁποίου τὰ ἱερὰ πόδια
ὁ συγγραφέας ἀπορρόφησε τὸ γλυκὸ ἐλιξήριο τοῦ
Ἱεροῦ Λόγου — Νάαμ.

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Πρὸς τὸν Εἰλικρινὴ Ἀναζητητὴ

ΕΧΟΥΜΕ ἕνα κείμενο τῶν Οὐπανισάδων ποὺ μᾶς λέει ὅτι ἡ Ἀλήθεια εἶναι μία, ἂν καὶ οἱ σοφοὶ τὴν περίγραψαν διαφοροτρόπως. Ἀλλὰ τὸ νὰ Τὴν προσδιορίσουμε εἶναι νὰ τὴν περιορίσουμε, καὶ ἀφοῦ ἡ Ἀλήθεια (δηλ. ὁλόκληρη ἡ Ἀλήθεια) εἶναι ἀπεριόριστη, Αὐτή, ἀπὸ τὴν ἴδια Της τὴ φύση, παραμένει ἀπροσδιόριστη. Αὐτὸ εἶναι περισσότερο ἕνα θέμα ἐσωτερικῆς ἐμπειρίας καὶ πραγματοποιήσεως παρὰ ἀντιλήψεως καὶ κατανοήσεως στὸ ἐπίπεδο τῆς διάνοιας.

«Ὁ πιὸ σίγουρος δρόμος πρὸς τὴν Ἀλήθεια» λέει ὁ Χένρυ Μπέργκσον, ὁ μεγάλος φιλόσοφος, «εἶναι μὲ τὴν ἀντίληψη, μὲ τὴ διαίσθηση, μὲ τὸ συλλογισμὸ μέχρι ἑνὸς σημείου καὶ μετὰ κάνοντας ἕνα θανάσιμο πήδημα».

Ἐπίσης: «Ἡ ἀληθινὴ γνώση εἶναι μιὰ πράξη τῆς ψυχῆς καὶ εἶναι τέλεια χωρὶς τὶς αἰσθήσεις» λέει ὁ Μπὲν Τζόνσον. Ἡ Πραγματικότητα δὲν μπορεῖ νὰ γνωριστεῖ οὔτε ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις, οὔτε ἀπὸ τὸ νοῦ ἢ τὴ διάνοια, οὔτε ἀπὸ τοὺς ζωτικοὺς ἀέρες, ποὺ κρατοῦν σὲ ἐνέργεια τὸ φυσικὸ πλαίσιο καὶ τοῦ Σύμπαντος καὶ τοῦ ἀτόμου.

«Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνας μικρὸς κόσμος καμωμένος ἐπιτήδεια ἀπὸ στοιχεῖα καὶ ἀγγελικὸ πνεῦμα» (Τζὼν Ντάν). Αὐτὸς εἶναι μιὰ σύνθετη ὀντότητα ποὺ ἑνώνει στὸν ἑαυτό του τὴ φυσική, τὴ λεπτὴ (ἀστρική) καὶ τὴν αἰτιατὴ ἀρχή: τὸ

σῶμα, τὸ νοῦ, τὸν ὑπερνοῦ καὶ τὴν ψυχή, τὸ ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου· καὶ ἡ τελευταία εἶναι ἡ πηγὴ ὅλης τῆς ζωῆς, ἡ ἴδια ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ποὺ ἐμψυχώνει καθετὶ ποὺ ζεῖ.

Ὑπάρχει μέσα στὴν ἔκταση τῶν ζωωδῶν ἐνστίκτων, ποὺ συμπεριλαβαίνει τὰ πάντα, κάποια μυστικὴ ὤθηση ἡ ὁποία προτρέπει τοὺς λίγους διαλεχτούς, ποὺ ὀνομάζονται οἱ ἐκλεκτοί, πρὸς τὴν ὑπέρβαση τῶν ζωωδῶν ορμέφυτων, καὶ ὁδηγεῖ σὲ τέλεια ἀδιαφορία μὲ ὁλοκληρωτικὴ παράβλεψη τοῦ ζωώδους ἐγὼ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ θεληματικὴ ὑποταγὴ σὲ ἕναν αὐτοζήτητο θάνατο ἀπὸ τὴν ἄλλη, παρὰ τὴ δυνατὴ ἀντίσταση τῶν ἐνστίκτων, τῶν ορμέμφυτων καὶ τοῦ ἐγώ, ποὺ παρατάσσονται ἐναντίον μιᾶς ἐμπνευσμένης ψυχῆς. Ὑπάρχει μιὰ λεπτὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ μυστηρίου καὶ μυστηρίου, μεταξὺ τῆς ἄγνωστης ψυχῆς καὶ τῆς ἄγνωστης Πραγματικότητας καὶ εἶναι μόνο σὲ ἕνα εἰδικὸ σημεῖο τῆς ὑφῆς τῆς ζωῆς ποὺ ἡ κρυμμένη Ἀλήθεια μοιάζει νὰ ξεσπᾶ μέσα ἀπὸ τὰ πέπλα τῆς ἄγνοιας, ποὺ τὴν καλύπτουν· καὶ αὐτὸ συμβαίνει μόνο ὅταν εἶναι κανεὶς ἱκανὸς νὰ ἀποφυλακίσει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς. Ὁ Τζὼν Κήτς, ὁ μεγάλος Ρομαντικὸς ποιητής, μιλεῖ γι᾽ αὐτὴ τὴ μακάρια κατάσταση ὡς ἑξῆς:

Ποῦ βρίσκεται ἡ Εὐτυχία; Σ᾽ αὐτὸ ποὺ καλεῖ
Τοὺς ἕτοιμους νοῦς μας στὴ Θεία συναδελφότητα.
Μιὰ συναδελφότητα μὲ τὴν Οὐσία· ὡσότου νὰ λάμψουνε
Τελείως μεταποιημένοι καὶ ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὸ χῶρο.

Λοιπόν, τὸ μυστικὸ τῆς Ἀλήθειας βρίσκεται στὸ μικρὸ «μεγάλο ἑαυτό» μέσα στὸν Ἄνθρωπο, στὸν ἑαυτό, αὐτὸ τὸ φαινομενικὰ μικρὸ πράγμα χωρὶς καμιὰ σημασία, παραμελημένο καὶ παραπεταμένο καὶ σχεδὸν χαμένο μέσα στὸ δυνατὸ στροβίλισμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης, καὶ ὅμως ἕνα μεγάλο πράγμα μιᾶς καὶ ἔρθει στὸν ἑαυτό του, μετὰ ποὺ θὰ διασπάσει τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς τῆς ζωῆς—τὶς αἰσθήσεις ποὺ μᾶς κρατοῦν μέσα στὰ δίκτυα τους συνεχῶς. Λοιπόν, πρέπει πρῶτα νὰ ἐλευθερωθεῖ ὁ ἐσωτερικὸς ἄνθρωπος, ἢ τὸ πνεῦμα μέ-

σα στὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ τὶς δαγκάνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὕλη καὶ νοῦ, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ Ἑαυτὸς ν' ἀνυψωθεῖ σὲ ὑπερσυνειδητότητα καὶ νὰ γίνει ἐνήμερος τῆς Κοσμικῆς Ἐνημερότητας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι μιὰ διαδικασία αὐτοαναλύσεως καὶ ἀποσύρσεως, καὶ ὄχι ἕνας μύθος τῆς φαντασίας, ὅπως πολλοὶ ἀπὸ μᾶς μπορεῖ νὰ νομίζουν. Καθὼς ἡ «αὐτογνωσία» προπορεύεται τῆς «Θεογνωσίας», ὅλοι οἱ σοφοὶ καὶ οἱ προφῆτες ἀπὸ ἀμνημόνευτους χρόνους τόνισαν μὲ ἔμφαση τὸ «Γνῶθι Σεαυτὸν» ἢ «Nosce Teipsum», ὅπως ἦταν γνωστὸ μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ἀντιστοίχως. Καὶ γιὰ νὰ γνωρίσει κανεὶς τὸν ἑαυτό του πρέπει νὰ ἀποκολλήσει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν αἰσθήσεων. Αὐτὸ εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς ἐννοοῦσε ὁ Ἰησοῦς ὅταν δίδαξε: «Ὅστις εὕρη τὴν ζωὴ αὐτοῦ θέλει ἀπωλέση αὐτὴν» καὶ «ὅστις ἀπωλέση τὴν ζωὴ αὐτοῦ θέλει εὑρεῖ αὐτήν». Ἔτσι ἔχει κανεὶς νὰ διαλέξει μεταξὺ τῶν δύο ζωῶν: τὴ ζωὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς σάρκας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ τῆς ζωῆς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐνημερότητας ἀπὸ τὴν ἄλλη, γιατὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει καὶ τὶς δύο συγχρόνως· καὶ ἂν δὲν εἶναι κανεὶς ἱκανὸς νὰ ὑπερβεῖ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα, δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τὴν ἐκλογή του μεταξὺ τῶν δύο. «Οὐδεὶς δύναται δύο κυρίους νὰ δουλεύει· διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῆ καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει».[1] Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ εἶπε:

> Χωρὶς τὴν πραγματικὴ ὑπέρβαση τοῦ πνεύματος
> Ἡ γοητεία τοῦ κόσμου δὲν διαλύεται.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀλήθεια ἢ πρὸς τὸ Θεό. «Ἡ Ἀλήθεια εἶναι μία», λέει ὁ Νανάκ, «καὶ ἔρχεται ὡς ἕνα ἁγνὸ καὶ ἁπλὸ δῶρο ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας». Ὅταν λέμε «Μία», καὶ αὐτὸ ἀκόμη δὲν εἶναι ὀρθό, γιατὶ αὐτὸ σημαίνει τὸ νὰ περιορίσει κανεὶς τὸ Ἀπεριόριστο καὶ νὰ

θέσει τέλος στό Ἄπειρο. Ὁ Καμπίρ, γι' αὐτό τό λόγο, μιλεῖ γιά τό Θεό ἤ τήν Ἀλήθεια ὡς ἑξῆς:

Ἄν πῶ ὅτι Αὐτός εἶναι ἕνας καί αὐτό ἀκόμη εἶναι ἀνάρμοστο,
Ἡ ἰδέα τῆς δυαδικότητας σ' Αὐτόν δέν εἶναι παρά βλασφήμια.
Αὐτός εἶναι ὅ,τι Αὐτός εἶναι, οὔτε τό ἕνα οὔτε τό ἄλλο,
Κάτι, ὅμως ὁλόκληρο καί αὐτοεμπεριεχόμενο.

Τό ἀριθμητικό «Ἕνα» δέν εἶναι παρά ἕνας δείκτης πρός τό Μεγάλο Ὄν πού εἶναι πάνω ἀπό τήν ἀρίθμηση. Ὁ Γκουρού Νανάκ μιλώντας γιά τήν Ἀλήθεια, μᾶς λέει:

Ἡ Ἀλήθεια ὑπῆρχε ὅταν δέν ὑπῆρχε τίποτε·
Ἡ Ἀλήθεια ὑπῆρχε πρίν νά ἀρχίσουν οἱ αἰῶνες·
Ἡ Ἀλήθεια ὑπάρχει τώρα, ὦ Νανάκ!
Καί ἡ Ἀλήθεια θά ὑπάρχει στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.[2]

Ἡ «Ἀπόλυτη Ἀλήθεια» εἶναι βέβαια ἄμορφη, ἀλλά ὅταν ἦρθε σέ ὕπαρξη, οἱ πρῶτες της ἐκδηλώσεις ἦταν οἱ Ἀρχές τοῦ Ἤχου καί τοῦ Φωτός. Καί οἱ δύο μαζί ὀνομάζονται Νάντ στίς Βέδες, Οὐτζίτ στίς Οὐπανισάδες, Σραόσα στήν Ζέντ Ἀβέστα, Λόγος στά Εὐαγγέλια, Κάλμα στό Κοράνι, Νάαμ ἤ Σάμπτ στό Ἱερό Γκράνθ — καί ὅλα σημαίνουν τή δίπτυχο ἄποψη τῆς Θείας Φύσης ἤ τή Δημιουργική Ἀρχή τῆς Ζωῆς μέσα στή Φύση.

Ἀνώνυμος καί στερημένος ἀπό ὅλες τίς μορφές εἶναι Αὐτός,
Καί ὅμως ὅλα τά ὀνόματα καί οἱ μορφές εἶναι δικές Του.

Οἱ μεγάλοι Ρίσις καί Μιούνις, ἀναφέρεται ὅτι εἶχαν μιά ἀπευθείας ἐσωτερική ἐπαφή μέ τήν Ἀλήθεια ἤ τή Θεότητα μέσα τους. Στό Μωϋσῆ ἀποκαλύφθηκαν τά μυστικά διατάγματα τοῦ Δεκαλόγου ἤ οἱ Δέκα Ἐντολές μέσα ἀπό Βροντή καί Φλόγα, πού σημαίνουν τίς δίδυμες ἀπόψεις αὐτῆς τῆς

ἴδιας τῆς Ἀλήθειας. Ὁ Προφήτης Μωάμεθ ἔπρεπε νὰ διασχίσει τὸ φεγγάρι — Σὰκ - οὺλ - Κάμαρ — καθὼς ἀνυψωνόταν πάνω στὰ φτερὰ τῆς ἀστραπῆς (βάρκας). Ὁ πρίγκηπας Σιντχάρθα, ὅταν ἦρθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Φῶς ἐσωτερικῶς, ἔγινε γνωστὸς ὡς Βούδδας ἢ ὁ Φωτισμένος. Ὁ Χριστὸς βεβαίωσε τοὺς ὀπαδούς του γιὰ τὴν ἀληθινή του φύση, ὄχι μὲ μάταια λόγια:

> Ἐγὼ εἶμαι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμέ, δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ Φῶς τῆς Ζωῆς.[3]

Καὶ ἐπίσης:

> Ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι καθαρός, ὁλόκληρο τὸ σῶμα σου θέλει εἶσθαι φωτεινόν.[4]

«Ὁ Μυστικισμός», λέει ὁ Ντὴν Ἴγκε, «εἶναι ὁ πυρήνας τῆς θρησκείας», καὶ ἡ γλώσσα δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ μεταδώσει τὶς ἐμπειρίες τῶν μυστῶν ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις. «Τὸ Φῶς λάμπει ἐν τῇ Σκοτίᾳ καὶ ἡ Σκοτία δὲν κατέλαβε αὐτό»,[5] εἶναι ἡ μοίρα τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου σήμερα.

> Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ ἐπιστρέψει στὸ
> Θεὸ μέσο τῶν πιὸ βαθιῶν ἀγώνων καὶ ἀρνήσεων...
> (καὶ μὲ) τελεία ἀπάρνηση τῆς περιορισμένης ὑπάρξεώς του.
>
> Α. Κ. ΜΠΡΑΝΤΛΕΫ

Ὁ Οὐῶλτερ ντὲ λὰ Μάρ, στὰ «Ὄνειρα», ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

> Καὶ μιὰ φορὰ — ἀπελευθερωμένος ἀπὸ τὴν ἀγωνία —
> Παρατήρησα μέσα στὸ θόλο τῆς νύχτας,
> Ἕναν ἐσωτερικὰ ὑφασμένο κοῖλο δίσκο φωτὸς
> Ποὺ σκιρτοῦσε μὲ ὀμορφιά, ποὺ καμιὰ γλώσσα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ,
> Καὶ τὸν ἀναγνώρισα ὡς τὴν Ἀκρόπολη τῆς ζωῆς.

Ἡ ψυχὴ καὶ ὁ Θεὸς ζοῦν καὶ οἱ δύο μαζὶ μέσα στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, ἀλλὰ ἀλίμονο! ὁ ἕνας δὲν ἔχει γνωρίσει τὸν ἄλλον. Γι' αὐτὴ τὴν ἔμφυτη συγγένεια, ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη μᾶς λέει:

> Ὁ Θεὸς εἶναι μέσα στὴν ψυχὴ καὶ ἡ ψυχὴ εἶναι μέσα στὸ Θεό,
> Ὅπως ἡ θάλασσα εἶναι μέσα στὸ ψάρι καὶ τὸ ψάρι εἶναι μέσα στὴ θάλασσα.

Ἀλλὰ μποροῦμε ἐμεῖς νὰ ἔχουμε αὐτὸ τὸ μακάριο ὅραμα; «ναί», λένε οἱ Διδάσκαλοι, «τόσο σίγουρα ὅσο δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα».

> Αἰσθανόμαστε ἐμεῖς αὐτὰ τὰ πράγματα; ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔχουμε βαδίσει σὲ ἕνα εἶδος ἑνότητας, καὶ εἴμαστε ὅπως ἕνα Πνεῦμα ποὺ πετᾶ.

ΤΖΩΝ ΚΗΤΣ

Γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε στὸ σημεῖο ἀπὸ ὅπου ἀρχίσαμε — δηλαδή, ὅτι ἡ Ἀλήθεια εἶναι ἀπεριόριστη καὶ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μόνο ἐσωτερικῶς καὶ ὄχι νὰ νοηθεῖ διανοητικῶς — ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὶς ἀξιώσεις τῆς ἐπιστήμης. Καὶ ἡ Ἐπιστήμη ἐπίσης δηλώνει, ὅτι ψάχνει νὰ φτάσει στὴν Ἀλήθεια μὲ ἕνα ἀντικειμενικὸ καὶ ἀμέτοχο τρόπο, ποὺ ὀνομάζεται ὁ «ἐπιστημονικὸς τρόπος», καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς της φτάνουν ἀκόμη καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ ποῦν, ὅτι ἡ ἐπιστήμη εἶναι τὸ μόνο μέσο πρὸς τὴν Ἀλήθεια, γιατὶ ὁ μυστικισμὸς καὶ ἡ πνευματικὴ πραγματοποίηση εἶναι πολὺ προσωπικά, πολὺ ὑποκειμενικὰ καὶ ἕνα πολὺ σπάνιο φαινόμενο, γιὰ νὰ τὸ ἐμπιστευτεῖ κανείς. Ἀλλὰ μπορεῖ πράγματι ἡ ἐπιστήμη νὰ μᾶς φέρει στὴν Ἀλήθεια; Μποροῦμε νὰ ἐξισώσουμε τὴ γνώση τῆς φύσης τῶν πραγμάτων μὲ τὴν Ἀλήθεια; «Ἀλήθεια», δὲν σημαίνει μιὰ γνώση, ὄχι μόνο τῶν δαφόρων ἀντικειμένων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ σύνολο τῆς ὑπάρξεως, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τῶν σχέσεων ποὺ ἔχουν μεταξύ τους, στὸν

πιὸ λεπτὸ βαθμό; Καὶ δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ἄποψη τῆς Ἀλήθειας ἡ πιὸ σημαντική; Βεβαίως, ἡ ἐπιστήμη μᾶς δίνει μιὰ γνώση τῆς φύσης τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐπίσης τῶν μεταξύ των σχέσεων, μέχρι ἑνὸς σημείου. Ἀλλὰ ἡ ἐπιστήμη, τουλάχιστο σήμερα, μοιάζει νὰ εἶναι μιὰ διαδικασία χωρὶς τέλος: τὰ σημερινὰ εὑρήματα ἀπορρίπτονται ἀπὸ αὐτὰ τοῦ αὔριο. Ἔτσι ἡ εἰκόνα της τῆς Ἀλήθειας, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, εἶναι μιὰ ποὺ πάντοτε ἀλλάζει. Καὶ πράγματι αὐτὴ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι μιὰ εἰκόνα τῆς Ἀλήθειας, γιατὶ ἡ Ἀλήθεια στὴν ἴδια της τὴ φύση εἶναι ἀμετάβλητη. Οἱ ὀπαδοί τῆς Ἐπιστήμης ἀποτυχαίνουν νὰ δοῦν αὐτὸν τὸ σημαντικὸ περιορισμὸ τῆς ἐπιστήμης, γιατὶ παραγνωρίζουν τὴ γνώση γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ ξεχνοῦν ὅτι ἂν ἡ ἐπιστήμη εἶναι τὸ μόνο μέσο μας πρὸς τὴν Ἀλήθεια, τότε ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἐλπίζει ὅτι θὰ φτάσει αὐτὸν τὸ σκοπό. Κοιτάζοντας τὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς εἰκόνας, τὴν πλευρὰ ποὺ ἤδη συζητήσαμε, ὑπάρχει ἐκεῖ ἡ ἀδιαφιλόνικητη ἀπόδειξη τῶν ἁγίων καὶ τῶν μυστῶν, ποὺ μᾶς λένε ὅτι ἡ Ἀλήθεια μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπιδίωξη ἀντικειμενικῆς γνώσης τῆς φύσης τῶν πραγμάτων εἶναι μιὰ ἀπόσπαση ἀπὸ Αὐτή. Οἱ ποιητὲς μιλοῦν γιὰ στιγμὲς ἐμπνεύσεως ὅταν αἰσθάνονται τὴν παρουσία μιᾶς πνευματικῆς ἑνότητας πίσω ἀπὸ τὴν ποικιλία τῆς ὕλης.

Καὶ αἰσθάνθηκα
Μιὰ παρουσία ποὺ μὲ γεμίζει μὲ τὴ χαρὰ
Ὑψηλῶν σκέψεων: μιὰ θεία αἴσθηση
Ἀπὸ κάτι πολὺ πιὸ βαθιὰ συγχωνεμένο,
Ποὺ ἡ κατοικία του εἶναι τὸ φῶς τῶν δυόμενων ἥλιων,
Κι' ὁ στρογγυλὸς ὠκεανός, κι' ὁ ζωντανὸς ἀέρας,
Κι' ὁ γαλάζιος οὐρανός, καὶ μέσ' τὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

ΟΥΕΡΤΖΟΥΕΡΘ

Οἱ μύστες ὅλων τῶν καιρῶν καὶ τῶν ἐποχῶν μᾶς λένε ὁμόφωνα, ὅτι αὐτὴ ἡ Ἐσωτερικὴ Πραγματικότητα ἡ Ἀλή-

θεια, δὲν εἶναι μόνο ἕνα ζήτημα διαισθήσεως καὶ αἰσθήματος, ἀλλὰ ἀληθινῆς ὑπεραισθησιακῆς πραγματοποιήσεως, καὶ σχετικὰ μὲ αὐτὸ ἡ μελέτη τῆς Γιόγκα — καὶ εἰδικὰ τῆς Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα — ἀποκαλύπτει τὴ σπουδαιότητά της. Δὲν μποροῦμε, ἂν πράγματι γυρεύουμε τὴν Ἀλήθεια, νὰ ἀγνοήσουμε τὴν Πνευματικότητα, ὅπως τόσοι πολλοὶ σύγχρονοι ἔχουν τάση νὰ κάνουν, γιατὶ Αὐτὴ εἶναι ἕνας μεγάλος δρόμος πρὸς τὴν Ἀλήθεια. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἔγινε μιὰ προπάθεια νὰ ἐξηγηθεῖ μέσα σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο ἡ βασικὴ ἰδέα (ἡ ὁποία βεβαίως εἶναι ἡ ἴδια παρὰ τὴν ἀτέλειωτη ποικιλία στὴν ὀνοματολογία) τῶν διαφόρων λέξεων ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους γιὰ νὰ δηλώσουν τὸ Ἄφωνο στὴν πρωταρχική του ἐκδήλωση — τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς ποὺ δημιουργεῖ, συντηρεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ἀτέλειωτη δημιουργία.

Δίνω τὶς ἐγκάρδιες εὐχαριστίες μου στὸν Σρὶ Μπάντρα Σένα εἰδικῶς, καθὼς καὶ στοὺς ἄλλους ποὺ κουράστηκαν πολὺ βοηθώντας στὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ ἔργου καὶ πέρασαν πολλὲς ὧρες σ' αὐτὴ τὴν ἐργασία ἀγάπης.

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΝΑΑΜ ἢ ΛΟΓΟΣ

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

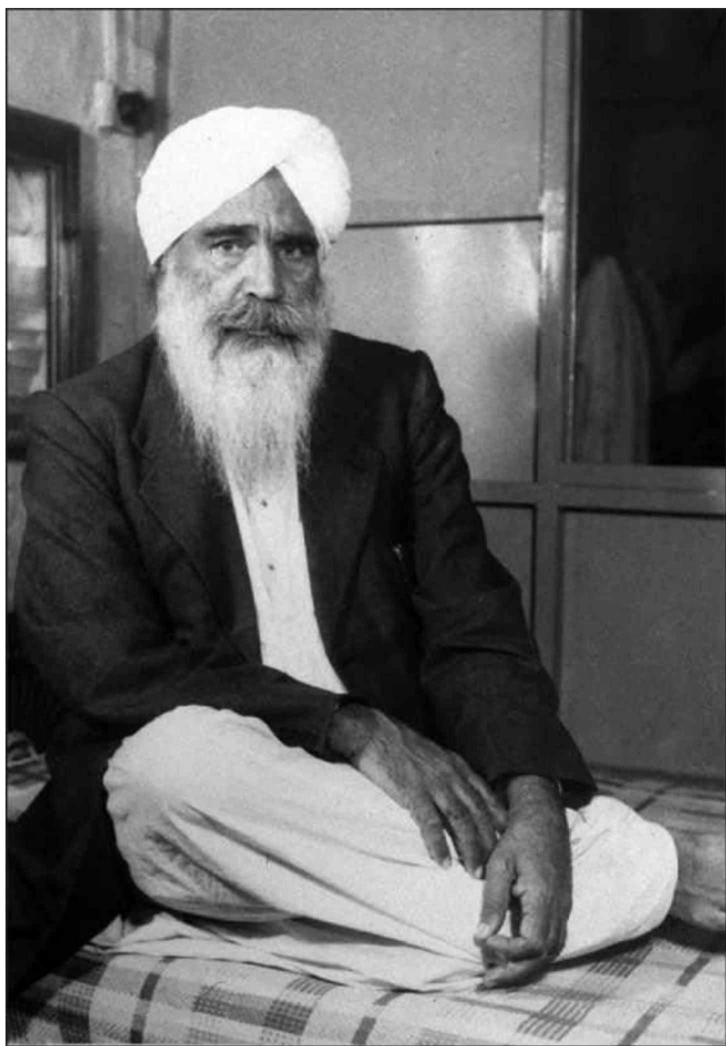
ΑΜΡΙΤ — Νέκταρ ἢ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς

ΒΙΒΛΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΙΡΤΑΝ — Οὐράνια Μουσικὴ ἢ Θεία Ἁρμονία

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΝΑΑΜ ἢ ΛΟΓΟΣ

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Νάαμ ἢ Λόγος

1. Εἰσαγωγὴ

ΤΟ ΝΑΑΜ πιὸ εὔκολα λέγεται παρὰ γνωρίζεται καὶ ἀσκεῖται. Μόνο ἕνας ποὺ γνωρίζει τὰ μυστήρια τοῦ Νάαμ γνωρίζει τὴν ἀληθινή του σημασία καὶ τὴ μεγάλη δύναμη ποὺ βρίσκεται κρυμμένη μέσα σ' αὐτό. Φαινομενικὰ εἶναι ἁπλῶς καὶ μόνο μιὰ συλλαβή, ἀλλὰ ἡ ἔννοιά της εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν ἀντίληψη, ἀκόμη καὶ τῶν πιὸ σοφῶν στὴ γνώση τῶν βιβλίων· ὅμως εἶναι δυνατὸ νὰ νοηθεῖ μέσο τῆς χάρης ἑνὸς καλὰ καταρτισμένου ὄχι μόνο στὴ θεωρία, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ στὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου.

«Τὸ ὄνομα» καὶ ὁ «ὀνομαζόμενος» εἶναι, πράγματι, ἕνα καὶ τὸ αὐτό. Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν καμιὰ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο: τὸ ἕνα εἶναι ἡ ἀφηρημένη μορφὴ ἐκείνου ποὺ εἶναι συγκεκριμένο. Τὸ φῶς δὲν μπορεῖ νὰ χωριστεῖ ἀπὸ τὸν ἥλιο. Καὶ τὰ δύο πᾶνε μαζὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ὅμοια ἡ Θεότητα καὶ ὁ Θεὸς δὲν μποροῦν νὰ μποῦν σὲ ὅρια καὶ νὰ τεθοῦν χωριστά, σὲ στεγανὰ διαμερίσματα, σὰν δυὸ χωριστὲς ὀντότητες. Τὸ πρῶτο εἶναι ἀκριβῶς μιὰ ἰδιότητα τοῦ τελευταίου. «Τὸ Νάαμ» δὲν εἶναι τίποτε περισσότερο ἢ λιγότερο παρὰ ἡ Θεότητα τοῦ Θεοῦ· μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ὀνομάσει ὅπως θέλει — Ἅγιο Πνεῦμα, Παράκλητο κτλ. Εἶναι ἡ πρωταρχικὴ ἐκδήλωση τοῦ Θεοῦ, ὑπεύθυνη γιὰ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία. Εἶ-

ναι ἡ Πανάρχαιη μορφὴ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης μιλᾶ γι' αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

> Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ. Πάντα δι' αὐτοῦ ἔγειναν· καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἓν τὸ ὁποῖον ἔγεινεν. Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωή, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό.[1]

Μ' αὐτὰ τὰ ἀξιομνημόνευτα λόγια, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης προσπάθησε νὰ μᾶς δώσει κάποια ἰδέα τῆς θαυμάσιας φύσης τοῦ Λόγου ἢ τοῦ Νάαμ, ὅπως ἐπίσης ὀνομάζεται. Συνδυάζει τὸ τριπλὸ ἀξίωμα τῆς Δημιουργίας, τῆς Συντηρήσεως καὶ τῆς Καταστροφῆς — τὸ Τριμούρτι τῆς Ἰνδικῆς μυθολογίας τοῦ Μπράχμα, Βίσνου καὶ Σίβα — ὁ Δημιουργός, ὁ Συντηρητὴς καὶ ὁ Καταστροφέας ἀντιστοίχως, καὶ οἱ τρεῖς ἀντλώντας τὴν κινητήρια δύναμή τους ἀπὸ τὴ θεότητα ἢ τὸ Θεὸ σὲ δράση, τὸ Νάαμ ἢ Λόγο.

Ὁ Χάζρατ Μόαϊν - ούντ - Ντὶν Τσίστι, λέει γι' αὐτό:

> Τὸ ὄνομα καὶ ὁ Ὀνομαζόμενος δὲν εἶναι παρὰ ἕνα,
> Τὸ φῶς τοῦ Ὀνόματος μαρτυρεῖ τὴ δόξα Του.

Ὅ,τι ὑπάρχει, εἶναι τοῦ Νάαμ καὶ ἀπὸ τὸ Νάαμ, γιατὶ αὐτὸ διαπερνᾶ τὰ πάντα. Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας. Ἐκεῖνος μέσα στὸν ὁποῖο αὐτὸς ὁ Λόγος ἢ Νάαμ προσωποποιεῖται ὀνομάζεται ἅγιος, γιατὶ λέγεται ὅτι: «Ὁ Λόγος ἐγένετο σάρξ καὶ κατώκησε μεταξὺ ἡμῶν». Αὐτὸς ἔχει φτάσει τὸ Summum bonum τῆς ζωῆς καὶ ἔχει κερδίσει τὸ Ἐλντοράντο τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Γι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὰ γιὰ νὰ ἐπιθυμήσει ἢ νὰ φιλοδοξήσει. Ἀντίθετα, ἕνας ποὺ δὲν στάθηκε ἱκανὸς στὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του νὰ ἐγκαταστήσει μιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, τὴν ὥρα τοῦ θανάτου ἐγκαταλείπει τὸ σῶμα σὰν ἕνας νικημένος τζογαδόρος, ποὺ ἀφήνει τὸ τζογεῖο μὲ ἄδεια χέρια.

Ὁ Ἅγιος Καμπὶρ λέει:

> Πολὺ πιὸ καλύτερος εἶναι ἕνας λεπρὸς μὲ ματωμένες πληγές, ἂν ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ στὸ Νάαμ,
> Παρὰ ἕνας ὡραῖος ρωμαλέος βοσκὸς ποὺ δὲν γνωρίζει τὴν ἀξία τοῦ Νάαμ.

Τὸ μεγαλεῖο τοῦ Νάαμ καὶ ἡ ἀνάγκη γι' αὐτὸ

Ἡ εἴσοδος στὶς πνευματικὲς περιοχὲς δὲν μπορεῖ νὰ κερδιθεῖ παρὰ μὲ τὰ φτερὰ τοῦ Νάαμ. Ἕνας Πέρσης ποιητὴς λέει:

> Εἶναι πρὸς ὄφελός σου νὰ πετάξεις στὶς ὑψηλὲς περιοχὲς καὶ αὐτὸ μπορεῖς νὰ τὸ κάνεις μὲ τὰ φτερὰ τοῦ Νάαμ.

Ἐπίσης:

> Ἂν ἐπιθυμεῖς ἕνωση μὲ τὴν Ἀλήθεια, πρέπει νὰ ἑνωθεῖς μὲ τὸ Νάαμ (δηλ. τὸ Λόγο ἢ τὴν ἐκδηλωμένη μορφὴ τῆς ἀνεκδήλωτης Ἀλήθειας) γιατὶ ἐκεῖ μέσα βρίσκεται ἡ μόνη δυνατὴ ἕνωση μὲ τὴν Ἀλήθεια. Ὁ συνεχὴς διαλογισμὸς τοῦ Ὀνόματος σημαίνει συνεχὴ συντροφιὰ μὲ τὸν Ὀνομαζόμενο.

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεῖο ρεῦμα ἐξαγνίζει ἕναν ἄνθρωπο ἀπὸ ὅλες τὶς ἀνομίες. Ὅλες οἱ ἀμφιβολίες καὶ οἱ ταραχὲς ἐξαφανίζονται καὶ ὁ νοῦς γίνεται σταθερός, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀντανακλᾶ μέσα του τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ.

> Ἂν καθαρίσεις τὸν καθρέφτη τοῦ νοῦ σου, μὲ τὴ γλυκιὰ ἐνθύμηση τοῦ Ὀνόματός Του, ἡ Δόξα Του σίγουρα θὰ λάμψει μέσα σου.

Ὁ Καμπὶρ Σαχίμπ ἔχει περιγράψει ὡραῖα τὴν ἀξία τοῦ Νάαμ.

Τὸ Νάαμ μπορεῖ νὰ φανεῖ σὰν μόνο ἕνα μονοσύλλαβο

συγκρινόμενο μὲ τὶς ἀμέτρητες ἁμαρτίες ποὺ βρίθουν.
Ἀλλὰ μιὰ μικρὴ δόση τοῦ Νάαμ, ὅταν ληφθεῖ, ἐλαττώνει ὅλα τὰ σκουπίδια σὲ ἕνα λόφο ἀπὸ στάκτη.
Καὶ ἡ ἄσκηση τοῦ Νάαμ καθαρίζει ὅλες τὶς διανοητικὲς ἀκαθαρσίες.
Γιατὶ τὸ Νάαμ ἐνεργεῖ ὅπως μιὰ σπίθα φωτιᾶς σὲ μιὰ ἀποθήκη πυρίτιδας.
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ ὑπερβαίνει κανεὶς τοὺς περιορισμοὺς τῆς σάρκας.
Καὶ φτάνει πολὺ πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὸ βασίλειο ποὺ εἶναι τὰ ζεύγη τῶν ἀντιθέτων.
Ὅλες οἱ ἐπουράνιες δυνάμεις δὲν ὑπηρετοῦν παρὰ τὸ Νάαμ.
Εὐλογημένος μὲ τὸ Νάαμ, γίνεται κανεὶς ἡ κατοικία ὅλων τῶν δυνάμεων.

ΚΑΜΠΙΡ

Μιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ ἐξασφαλίζει σωτηρία σὲ ὅλους, εἴτε εἶναι καλοὶ εἴτε κακοί, σπουδασμένοι ἢ ἀγράμματοι. Ὅπως ὁ ἥλιος καὶ ἡ φωτιὰ δίνουν ζεστασιὰ καὶ φῶς σὲ ὅλους, ὅπως τὸ χιόνι καὶ ὁ πάγος δίνουν δροσιὰ ποὺ φέρνει χαρά, ἔτσι καὶ τὸ Νάαμ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτύχει στὸ νὰ παράγει τὸ ἀποτέλεσμα του, δὲν ἔχει σημασία πῶς θὰ συμβεῖ ἡ ἐπαφή, μὲ λάθη ἢ χωρὶς λάθη. Ὁ Κουάτζα Νιζάμ - ούντ - Ντὶν Τσίστι λέει:

Ἡ δόξα τοῦ Ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἔχει συντονίσει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μου
Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν στεγνώσει ἀπὸ δίψα παίρνουν μελομένο νέκταρ ἀπὸ αὐτό.

Διάφορα Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ

Οἱ σοφοὶ καὶ οἱ ἅγιοι ἔχουν περιγράψει τὸ Θεὸ μὲ ἀναρίθμητα ὀνόματα, ὅπως π.χ. Σουάμι ἢ Σοάμι ποὺ σημαίνει Κύ-

ριος ὁ Θεός· Νιράλα (ὁ ἀπαράμιλλος ἢ χωρὶς ἕναν ἰσότιμο)· Ἀνάμι (ὁ ἀνώνυμος)· Χάρ Ράϊ, Ἄγκαμ ἢ Ἄλακχ (ὁ ἀκατανόητος ἢ ὁ ἀνέκφραστος)· Ρὰμ Ράϊ ἢ Σὰτ Πουροὺς (ἡ αἰώνια Ἀλήθεια ἢ ἡ ἀμετάβλητη μονιμότητα)· Ἐκ - Ἀνκὰρ (ἡ μοναδικὴ πνοὴ τῆς ζωῆς ἢ ἡ μοναδικὴ ζωντανὴ ἀρχή). Πουράν Τσιτὰν Πουροὺς (πλήρη συνειδητότητα)· Ἄκαλ (ὁ ἄχρονος ἢ ὁ ἀθάνατος).

Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἁπλῶς καὶ μόνο χαρακτηριστικὰ ἢ ποιοτικὰ ὀνόματα — ὀνόματα ποὺ δηλώνουν τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο χαρακτηριστικὸ τοῦ Θεοῦ. Τέτοια ὀνόματα ἁπλῶς περιγράφουν μιὰ ἄποψη ἢ ὄψη τοῦ Θεοῦ ποὺ ἄρεζε περισσότερο σὲ κάποιου τὸ προσωπικὸ γοῦστο. Χιλιάδες τέτοιων ὀνομάτων παρουσιάζονται μέσα στὶς ἱερὲς γραφές: Ράμ (αὐτὸς ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα), Ραχὶμ (ποὺ δίνει χάρη ἢ φιλεύσπλαχνος), Γκίρντχάρι (αὐτὸς ποὺ περικλείνει), Μουράρι, Ἀλλάχ, Κχούντα, Οὐάχ - ἱ - Γκούρου, καὶ τὰ παρόμοια. Οἱ Ἑβραῖοι τὸν ὀνομάζουν Γιάχουεχ ἢ Ἰεχωβᾶ. Ὅλα αὐτὰ τὰ ὀνόματα εἶναι ἄξια τῆς λατρείας μας γιατὶ τὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ προσπαθεῖ νὰ προβάλλει κάποια ἄποψη τοῦ Ἀγαπημένου.

Σέβομαι καθένα ἀπὸ τὰ ὀνόματά Σου, ὦ Θεέ![2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τί εἶναι Νάαμ

Ἐμεῖς λέγουμε καὶ ἀκοῦμε πολλὰ γιὰ τὸ Νάαμ, ἀλλὰ ποτὲ δὲν στεκόμαστε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ συλλογιστοῦμε τί εἶναι αὐτό, καὶ πῶς νὰ κερδίσουμε τὴ σωτηρία ἢ τὸ Νιρβάνα μέσο του.

Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ Ὄνομα, ποὺ ἡ ἐνθύμησή του ὁδηγεῖ στὸ Νιρβάνα;[3]
Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὄνομα, ποὺ ἡ ἐπανάληψή του κάνει

ἱκανὸ ἕναν ἄνθρωπο νὰ διασχίσει τὸν κόσμο τῆς θλίψης;[4]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

Στὴν πραγματικότητα ὁ Θεὸς εἶναι ἀνώνυμος, ἀλλὰ ἐμεῖς τοῦ ἔχουμε δώσει μυριάδες ὀνόματα. Τί ὄνομα πράγματι μπορεῖ νὰ περιγράψει τὸν Ἄμορφο, τὸν Ἀπεριόριστο, τὸν Ἀκατανόητο, ἕναν ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὴ λαβὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ μυαλοῦ; Συνέχεια ὁ ἄνθρωπος, μέσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες, ἔχει προσπαθήσει νὰ τὸν βάλει στὸν περιορισμὸ τῶν λέξεων καὶ νὰ τὸν ντύσει μὲ ἐπίθετα μόνο χάρη τῆς ἐκφράσεως, ἂν καὶ ὅλα μαζὶ ἑνωμένα ἀποτυχαίνουν ἀπελπιστικὰ στὸ νὰ Τοῦ ἀποδώσουν σωστὴ ἐκτίμηση. Στὸ κάτω - κάτω οἱ λέξεις ἔρχονται ἀπὸ μιὰ περιορισμένη πηγὴ καὶ δὲν μποροῦν νὰ περιορίσουν τὸν Ἀπεριόριστο:

Ἂν ὅλα τὰ βουνὰ γινόταν σκόνη μελανιοῦ καὶ ἀνακατεύονταν μὲ τὰ νερὰ τῶν ὠκεανῶν, καὶ γίνονταν πέννες ἀπὸ ὅλα τὰ δέντρα τῶν δασῶν, καὶ ὁλόκληρη ἡ γῆ ἦταν μιὰ κόλλα χαρτιοῦ, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἢ τοῦ Νάαμ, ἢ τῆς Δυνάμεως τοῦ Θεοῦ σὲ ἔκφραση, δὲν θὰ μποροῦσε οὔτε τότε νὰ περιγραφεῖ.

ΣΑΧΤΖΟ ΜΠΑΪ

Ὅλα τὰ ὀνόματα εἶναι δικά Σου καὶ ἐπίσης ὅλες οἱ μορφὲς εἶναι δικές Σου, ἀλλὰ ὅλα ἀποτυχαίνουν νὰ ἀπαριθμήσουν τὶς ἀμέτρητες ἰδιότητές Σου.[5]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἐσὺ περικλείνεις μέσα Σου ὅλες τὶς δυνάμεις καὶ τὶς δυνατότητες, ὅλα τὰ πλούτη καὶ τοὺς θησαυρούς, γιατὶ Σὺ εἶσαι ἡ Ἀρχέγονη Αἰτία, ἡ Ἀναίτια Αἰτία καὶ ἡ ὑλικὴ καὶ ἡ δραστήρια. Ὁ Κύριος ὅλων, τὰ ὀνόματά Σου εἶναι ἀναρίθμητα.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Θεὸς ἔχει ὀνόματα ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν ἀντίληψή μας. Δὲν μπορεῖ νὰ γνωριστεῖ καὶ κανένα ὄνομα δὲν

μπορεῖ νὰ Τὸν περιγράψει. Οἱ σπουδασμένοι καὶ οἱ ἀγράμματοι προσπάθησαν ὅσο μποροῦσαν, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσαν νὰ ἐκτιμήσουν οὔτε ἕνα μόριο τοῦ μεγαλείου Του.[7]

Ὦ Θεέ! τόσο πολλὰ εἶναι τὰ ὀνόματά Σου, ποὺ ἡ φτωχὴ γλώσσα ἀποτυχαίνει νὰ τὰ ἀπαριθμήσει.[8]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Γκουροὺ Γκομπὶν Σίνγκ Τζί, ὁ δέκατος Γκουροὺ τῶν Σὶκ λέει:

Ποιὸς μπορεῖ νὰ ψάλλει τὴ δόξα ὅλων τῶν ὀνομάτων Σου;
Συνέχεια οἱ σοφοὶ μᾶς λένε γιὰ τὶς ἰδιότητές Σου.

Ὅλα τὰ ὀνόματα ἀνήκουν σὲ δυὸ κατηγορίες:

(1) Κάραμ Νάαμ ἢ ὀνόματα ἐνδεικτικὰ τῶν γκούνας (ἰδιοτήτων) ἢ σουαμπχάβ, δηλαδή, ποιοτικὰ ἢ χαρακτηριστικὰ ὀνόματα· ὅπως Ράμ, Ραχίμ καὶ Καρίμ (δηλ. αὐτὸς ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα ὁ φιλεύσπλαχνος καὶ ὁ ἐλεήμονας).

(11) Πούρα Πουρμπάλα Νάαμ ἢ προσωπικὰ ὀνόματα ποὺ εἶναι παμπεριεκτικά, ἀρχαῖα καὶ αἰώνια.

Ἐμεῖς γενικῶς ψάλλουμε τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ μὲ ὀνόματα καμωμένα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους,
Ἀλλὰ τὸ Μεγάλο Ὄνομά Του — Σὰτ Νάαμ — εἶναι παντοτεινὰ τὸ ἴδιο.[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ ἐρώτηση ποὺ γεννιέται τώρα εἶναι μιὰ ἐρώτηση ἐκλογῆς: Ποιὸ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀμέτρητα ὀνόματα εἶναι τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ καὶ καρποφορεῖ πιὸ γρήγορα; Οἱ Ἰνδοὶ γενικὰ δοξάζουν τὸ «Ὦμ» καὶ ἐξυμνοῦν τὸ «Ρὰμ Νάαμ». Οἱ Μουσουλμάνοι προτιμοῦν τὸ «Ἀλλὰχ» καὶ οἱ Σίκχ τὸ «Οὐάχ -ι- Γκούρου». Κάθε θρησκευτικὴ τάξη ἔχει ἔτσι υἱοθετήσει τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο ὄνομα σὰν μιὰ κεντρικὴ ἀρχὴ καὶ τὸ μεταχειρίζε-

ται στὴν καθημερινή της λατρεία καὶ ἀφοσίωση. Τὸ νὰ καθηλώσει ἀποκλειστικὰ κανεὶς τὸν ἑαυτό του σὲ ὁποιαδήποτε ἀπὸ αὐτὲς θὰ σήμαινε τὸ νὰ κάνει τὸ Θεὸ μεροληπτικό. Ἡ ἔρευνά μας μᾶς ὁδηγεῖ σὲ ἕνα ἀριθμὸ ἐκδάσεων, ὅπως:

(α) Ἐκλογὴ τοῦ πιὸ καρποφόρου ὀνόματος.

(β) Τρόπο ἐπαναλήψεως: Πρέπει τὸ διαλεγμένο ὄνομα νὰ ἐπαναλαμβάνεται διανοητικὰ ἢ μὲ διαλογισμὸ πάνω στὴ σημασία τῆς διαλεγμένης λέξης.

Ἂν ἀναφερθοῦμε στὶς ἱερὲς γραφὲς τῶν Σίκχ, ἐρχόμαστε ἀντιμέτωποι μέ διάφορες ἀναφορές, μερικὲς πραγματεύονται μὲ τὴν τζάπα ἢ τὴν ἐπανάληψη, ἄλλες μὲ τὴν Σούναν ἢ τὴν ἀκοή, τὴν Μάναν ἢ τὴν παραδοχή, τὴν Ντιὰν ἢ τὸ διαλογισμὸ καὶ τὴν τελευταία ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν πιὸ ἀσήμαντη τὴν Αὐτοφώτιση καθὼς καὶ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου.

Νὰ θυμάστε τὸ Νάαμ, ὦ ἀδέρφια μου στὴν πίστη,
Αὐτὸ χαρίζει εἰρήνη, ὦ κρατάτε τὸ νοῦ πάντα προσηλωμένο στὸ Νάαμ.[10]

Ἀκούγοντας τὸ Νάαμ, ὁ νοῦς μένει ἀκίνητος,
Τὸ μεγαλεῖο τοῦ Νάαμ γίνεται γνωστὸ μέσο τοῦ Διδασκάλου.[11]
Νὰ ἐπικοινωνεῖς μὲ τὸ Νάαμ μέχρι τὴν τελευταία πνοὴ τῆς ζωῆς,
Αὐτὸ μᾶς φέρνει κοντὰ στὸ Θεό, καὶ Ἐκεῖνος μᾶς σώζει στὸ τέλος.[12]

Αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, γιατὶ ἔρχονται στὸ κόσμο;
Ξερὸς εἶναι ὁ ἀγρὸς τῆς ζωῆς γι' αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ πεθαίνουν μὲ ἕναν ἄθλιο θάνατο.[13]

Οἱ λάτρες τοῦ Κυρίου εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποί Του καὶ σ' αὐτοὺς προσευχόμαστε,

'Εμεῖς, τὰ ὀδεληρὰ σκουλήκια, εἴμαστε στὰ πόδια τους, εἴθε τὸ Θεῖο φῶς νὰ μᾶς γεμίσει ὁλόκληρους.[14]

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ 'Ηχητικὸ Ρεῦμα δίνει αὐτογνωσία ποὺ εἶναι τὸ Summum bonum τῆς ζωῆς. Μ' αὐτὸ πλένεται κανεὶς ἀπ' ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες τοῦ νοῦ καὶ εὔκολα βυθίζεται μέσα στὴ Θεία Ζωή. "Ω Νανάκ! αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ κατορθώνεται ἀπὸ ἕναν σπάνιο γκουρμούχ.[15]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ κάνει ἕναν νὰ εἶναι αὐτόφωτος, μὲ λαμπρότητα ποὺ ἀνταγωνίζεται μυριάδες ἡλίων.[16]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ τὴ χάρη Σου ἐκδήλωσε τὸ Θεῖο φῶς τοῦ Νάαμ[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Στὸ Νάαμ ὑπάρχει τέλεια τροφή, καὶ γιὰ τὰ μάτια καὶ γιὰ τὰ αὐτιά. Μετὰ ἀκοῦμε γιὰ τὴν καταδύθιση καὶ τὴν κατοίκηση τοῦ Νάαμ μέσα στὸν πίνακα τοῦ νοῦ. 'Αναφέρεται μὲ σαφήνεια μέσα στὶς γραφὲς τῶν Σίκχ ὅτι αὐτὴ τὴν ἐπαφὴ μπορεῖ νὰ τὴν ἔχει κανεὶς μόνο πάνω ἀπὸ τὸ βασίλειο τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων:

Τὸ Νάαμ δὲν εἶναι ἕνα θέμα τῶν ματιῶν. Αὐτὸ εἶναι κάτι τὸ θαυμάσιο καὶ τὸ ἀπερίγραπτο.[18]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

'Αναφορὲς σὰν αὐτὲς δὲν ὁδηγοῦν παρὰ μόνο σὲ ἕνα ἀκαταμάχητο συμπέρασμα: ὅτι τὸ ἀληθινὸ Νάαμ εἶναι κάτι πάνω ἀπὸ αὐτὴ ἢ τὴν ἄλλη λέξη. Εἶναι μιὰ μεγάλη μαγνητικὴ Δύναμη, καὶ μιὰ δύναμη ποὺ μπορεῖ νὰ καθυποτάξει τὸ νοῦ. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ γλυκοὺς τόνους καὶ μελωδικοὺς σκοπούς, ποὺ μποροῦν νὰ ἀκουστοῦν, καὶ ἰσχυρὸ φῶς ποὺ μπορεῖ νὰ ἰδωθεῖ καὶ νὰ πιστοποιηθεῖ. Αὐτὸ τὸ Νάαμ ἢ ἡ Δύναμη καὶ ἡ 'Ισχὺς τῆς θεότητας δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ νὰ ἔχει κα-

νεῖς τὴν ἐμπειρία του μόνο σὲ ὑπερ - αἰσθησιακὰ ἐπίπεδα. Εἶναι ἕνα Ρεῦμα Ζωῆς ποὺ διαπερνᾶ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία καὶ γι' αὐτὸ ὀνομάζεται Ρὰμ Νάαμ ἢ ὁ Παλμὸς ποὺ 'Αγκαλιάζει τὰ Πάντα. Ὁ Καμπὶρ Σαχίμπ λέει:

Ὑπάρχουν μυριάδες ὀνομάτων στὸν κόσμο, ἀλλὰ κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ χαρίσει σωτηρία.
Τὸ 'Αρχέγονο Ὄνομα εἶναι κρυφὸ καὶ μιὰ σπάνια ψυχὴ μπορεῖ νὰ τὸ γνωρίσει καὶ νὰ τὸ πραγματοποιήσει.

Ἡ προφορικὴ ἐπανάληψη ὀνομάτων ἔχει τὴ δική της θέση καὶ χρησιμότητα, καὶ χρειάζεται γιὰ μερικοὺς σκοπούς, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει σὲ αὐτογνωσία καὶ Θεογνωσία, οἱ ὁποῖες καὶ οἱ δύο μποροῦν νὰ κατορθωθοῦν μόνο μέσο τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸ Θεὸ σὲ δράση, ὅπως καὶ ἂν τὸν ὀνομάσουμε — Σάμπτ, Ρὰμ - Νάαμ, Κάλμα, Λόγο, Σρούτι, Σραόσα κ.τ.λ., καὶ αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ μπορεῖ νὰ γίνει μόνο μέσο τῆς Χάρης κάποιου ἁρμόδιου ζωντανοῦ Διδασκάλου.

Ὁ καθένας ἐπαναλαμβάνει τὸ μονοσύλλαβο Ράμ, ἀλλὰ δὲν ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴ Δύναμη Ρὰμ πίσω ἀπὸ τὸ μονοσύλλαβο:
Μόνο ἡ χάρη τοῦ Διδασκάλου μπορεῖ νὰ δώσει μιὰ ζωντανὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν Παλμὸ τῆς Ζωῆς ποὺ 'Αγκαλιάζει Τὰ Πάντα καὶ τὸ Ἐλιξήριο ποὺ ἐκπληρώνει ὅλες τὶς ἐπιθυμίες.

Ἕνας διψασμένος ταξιδιώτης δὲν μπορεῖ νὰ σβύσει τὴ δίψα του ἁπλῶς φωνάζοντας «νερό», παρὰ μόνο ὅταν πράγματι πάρει τὴν οὐσία νερό. Ὁ Γιάρι Σαχίμπ λέει γι' αὐτό:

Ἡ γλώσσα κουράζεται ἐπαναλαμβάνοντας τὴ λέξη Ράμ,
Ἡ ἐπανάληψη τῆς λέξης «νερὸ» δὲν σβύνει ποτὲ τὴ δίψα,
Μπορεῖ κανεὶς νὰ σβύσει τὴ δίψα παίρνοντας μιὰ ρουφηξιὰ νεροῦ.

Ὁ Καμπὶρ Σαχίμπ, μιλεῖ γι' αὐτὸ τὸ θέμα ὡς ἑξῆς:

> Ἁπλὴ ἐπανάληψη αὐτοῦ ἢ ἐκείνου τοῦ ὀνόματος, χωρὶς μιὰ πραγματικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν ὀνομαζόμενο, δὲν ἔχει καμιὰ ὠφέλεια.
> Ἂν μποροῦσε κανεὶς νὰ γίνει πλούσιος φωνάζοντας γιὰ πλούτη, τότε δὲ θὰ ὑπῆρχε κανεὶς ποὺ νὰ μὴν εἶναι πλούσιος.

Ἀνώνυμος εἶναι Αὐτὸς καὶ ὅμως ὅλα τὰ ὀνόματα εἶναι δικά Του. Ἂν κανεὶς μπορεῖ νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴ Δύναμή Του, ὅλα τὰ ὀνόματα γίνονται ἄσχετα, γιατὶ ἡ πραγματικὴ ἐπαφὴ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία καὶ ὄχι τὰ λόγια. Ἂν ἕνας διψασμένος ἄνθρωπος πάρει τὴν οὐσία, τὸ νερό, γιὰ νὰ σβύσει τὴ δίψα του, δὲν ἔχει σημασία ἂν τὸ ζήτησε ὡς ἄμπ (στὰ Περσικά), οὐώτερ (στὰ Ἀγγλικά), ἄκουα (στὰ Ἰταλικά), ὂ (στὰ Γαλλικά), μὰ (στὰ Ἀραβικὰ) ἢ νερὸ (στὰ Ἑλληνικά), γιατὶ ὁ σκοπός του ἐξυπηρετεῖται μὲ ὁποιαδήποτε ἀπὸ αὐτὲς τὶς λέξεις. Ὅμοια, ἡ λέξη «ψωμὶ» εἶναι ἕνα πολὺ διαφορετικὸ πράγμα ἀπὸ τὸ πραγματικὸ ψωμί. Ἐνῶ τὸ ἕνα εἶναι ἁπλῶς μιὰ ἔκφραση ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ τὸ ξεχωρίσει ἀπὸ ἄλλα πράγματα, τὸ ἄλλο εἶναι τὸ ἀληθινὸ ψωμὶ ποὺ διασκορπίζει τὴν πεῖνα. Γι' αὐτό, μᾶλλον πρέπει κανεὶς νὰ προσπαθεῖ νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Πραγματικότητα παρὰ νὰ τρέχει πίσω ἀπὸ τὶς σκοτεινὲς λέξεις ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν πραγματικότητα.

Ἀπὸ ἕνα ἁπλὸ ὄνομα πρέπει κανεὶς νὰ φτάσει στὸν ὀνομαζόμενο γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἔχει τὸ πραγματικὸ ὄφελος, μιὰ ἱκανοποίηση στὴν παντοτεινὴ ἐσωτερική του παρόρμηση: νὰ γεμίσει τὸ ἐσωτερικὸ κενὸ τῆς ψυχῆς. Ὁ Μωλάνα Ρούμι εἶπε:

> Ὦ, σὺ ποὺ ἐπαναλαμβάνεις τὸ Ὄνομα, πήγαινε καὶ ψάξε νὰ βρεῖς τὸν Ὀνομαζόμενο,

Χωρὶς τὸν Ὀνομαζόμενο πῶς μπορεῖ ἕνα ἁπλὸ ὄνομα νὰ σοῦ δώσει παρηγοριά;

Ὁ Ἅγιος Τούλσι Ντάς, ὁ φημισμένος συγγραφέας τῆς Ἰνδικῆς Ραμαγιάνα ἢ τῆς διογραφίας τοῦ Θεοῦ Ράμα, ἔχει δώσει προτεραιότητα στὸ Νάαμ, καὶ ἀπὸ τὸν Ράμα καὶ ἀπὸ τὸν Μπράχμα, ἐπειδὴ τὸ Νάαμ εἶναι συγχρόνως καὶ ὁ Δημιουργὸς καὶ ἡ δύναμη ποὺ κυβερνᾶ κάθε ἐπίπεδο — Μπράχμα, Παρμπράχμα, Σὰτ Νάαμ, Ἄλακχ καὶ Ἄγκαμ.

(1) Στὴ μεγαλοψυχία καὶ τὴ μεγαλοκαρδία τὸ Νάαμ ὑπερέχει πάρα πολὺ καὶ τοῦ Μπράχμ καὶ τοῦ Ράμα.

(2) Ὁ Προσωπικὸς καὶ Ἀπρόσωπος Θεὸς εἶναι δύο ἀπόψεις τοῦ Μπράχμ, γιατὶ Αὐτὸς εἶναι συγχρόνως Ἀπερίγραπτος, χωρὶς Ἀρχή, Ἀκατανόητος καὶ Ἄμορφος. Αἰσθάνομαι ὅτι τὸ Νάαμ, ὑπερβαίνει πάρα πολὺ αὐτοὺς τοὺς δύο· γιατὶ καὶ οἱ δύο εἶναι μέσα στὴ Δύναμή του, ποὺ κυβερνᾶ ἀπὸ αἰώνα σὲ αἰώνα. Ἂν καὶ οἱ δύο, καὶ ὁ Μπράχμ καὶ ὁ Ράμ, εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν ἀντίληψή μας, ὅμως μποροῦν νὰ γίνουν γνωστοὶ καὶ νὰ πραγματοποιηθοῦν μέσο τοῦ Νάαμ. Γι' αὐτὸν τὸ λόγο, λέω πὼς τὸ Νάαμ εἶναι ἀνώτερο καὶ ἀπὸ τὸν Ράμ καὶ ἀπὸ τὸν Μπράχμ.

(3) Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλλω τὸ μεγαλεῖο τοῦ Νάαμ. Ἀκόμη καὶ ὁ ἴδιος ὁ εὐλογημένος Θεὸς Ράμα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτιμήσει τὴ δόξα τοῦ Νάαμ.

Τὸ τελευταῖο ρητὸ τοῦ Σάντ* Τούλσι Ντὰς εἶναι πράγματι μὲ σημασία. Ὁ Ράμα λέγεται πὼς εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Μπράχμ, καὶ ὁ τελευταῖος, καθὼς καὶ ὁλόκληρη ἡ πρὸς τὰ πάνω ἱεραρχία, εἶναι τὸ προϊὸν ἢ ἡ δημιουργία τοῦ Νάαμ. Ἐπίσης καὶ ὁ Γκουροὺ Νανάκ, στὸ Τζὰπ Τζὶ Σαχὶμπ, ἀναφέρει σχετικὰ μὲ αὐτό:

---

* Σημ. Μεταφρ.: Σὰντ (Sant) = Ἅγιος. Στὴν Σοὺρατ Σὰμπτ Γιόγκα ὀνομάζεται ἅγιος ἕνας ποὺ ἔχει φθάσει στὸ πέμπτο πνευματικὸ ἐπίπεδο Σὰτσ - Κάντ.

Ὑπάρχει ἕνα Πνεῦμα ποὺ δημιούργησε τὸ Σύμπαν· καὶ παράδωσε τὴν ἐξουσία του σὲ τρεῖς φύλακες ἀγγέλους: τὸν Μπράχμα, τὸν Βίσνου καὶ τὸν Σίβα: ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὸ ἔργο τῆς δημιουργίας, ὁ ἄλλος μὲ αὐτὸ τῆς συντηρήσεως καὶ ὁ τρίτος μὲ τὴν ἀπόδοση δικαιοσύνης σύμφωνα μὲ τὸ Θεῖο Νόμο. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα πάντοτε ἐπιτηρεῖ τὶς ἐργασίες καὶ τῶν τριῶν, ἀλλὰ οἱ τελευταῖοι δὲν Τὸ γνωρίζουν.

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι τοῦ πολυπληθοῦς κόσμου ἔχουν ξεχάσει τὴν πραγματικότητα — τὸ Αἰώνιο Πνεῦμα τοῦ Νάαμ — καὶ εἶναι πολὺ ἀπασχολημένοι σὲ παπαγαλίστικη ἐπανάληψη τῶν τόσων πολλῶν ὀνομάτων αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι ὅλη τὴν ὥρα ἀπασχολημένοι στὸ νὰ μαζεύουν τσόφλια καὶ ἄχυρα ἀντὶ τοῦ καρποῦ. Γι' αὐτὸ ὅλη ἡ σκληρὴ ἐργασία τους παραμένει ἄκαρπη καὶ ζοῦνε σὲ μιὰ κατάσταση λιμοκτονίας χωρὶς καμιὰ ἱκανοποίηση:

> Ἐκεῖνοι ποὺ ἀγνοοῦν τὸ Νάαμ ἢ τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι ἀπασχολημένοι μὲ διάφορα ἄλλα ὀνόματα εἶναι ἀκριβῶς σὰν τὰ βρωμερὰ σκουλήκια ποὺ ἕρπουν μέσα στὴ λάσπη.[20]

> Οἱ μελέτες τῶν γραφῶν καὶ οἱ θρησκευτικὲς διαμάχες εἶναι ὅλα Μαγιάϊκ ἢ ἀπατηλὲς καὶ σκοτεινὲς μηδαμηνότητες,
> ὢ Νανάκ! ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Νάαμ, τίποτε δὲν εἶναι σταθερό, καὶ ὅλες οἱ πράξεις ποὺ δὲν ἔχουν γιὰ κέντρο τους τὸ Νάαμ εἶναι ἄκαρπες.[21]

> Ἀληθινά, ἀληθινά, ὢ Νανάκ! ἡ ἀληθινὴ μελέτη εἶναι ἡ μελέτη τοῦ Νάαμ.[22]

Ἡ γνώμη ἀπὸ τὰ βιβλία εἶναι μόνο ἐγκόσμια σοφία.[23]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Χάρι Νάαμ εἶναι ἡ οὐσία ὅλων τῶν θρησκειῶν.[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

Καθένας θέλει εὐτυχία, ἀλλὰ παίρνει ὅ,τι διατάξει ὁ Θεός,
Ὅλες οἱ πράξεις λατρείας καὶ φιλανθρωπίας δὲν ἀξίζουν τίποτε, ὅταν συγκριθοῦν μὲ τὸ Νάαμ.[25]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ Νάαμ εἶναι πάρα πολὺ πιὸ ἀνώτερο ἀπὸ τὴν Τζάπα, τὴν Τάπα, τὰ ἔργα φιλανθρωπίας καὶ τὰ παρόμοια.
Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ ἐκπληρώνει ὅλες τὶς ἐπιθυμίες[26]
Δὲν μπορεῖ κανεὶς μὲ τὴν μελέτη τῶν γραφῶν νὰ διασχίσει τὸν ὠκεανὸ τῆς ζωῆς.
Τὸ Νάαμ ὑπερβαίνει πάρα πολὺ ὅλες τὶς πράξεις τῆς εὐλάβειας καὶ τῆς φιλανθρωπίας[27]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Νάαμ εἶναι μιὰ Δύναμη καὶ μιὰ Κινητήρια Ἰσχὺς πίσω ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα καὶ γι' αὐτὸ οἱ ἐξωτερικὲς πράξεις, ὅπως προσκυνήματα σὲ ἱεροὺς τόπους, πράξεις φιλανθρωπίας, νηστεῖες, μετάνοιες, γιάτζνας ἢ προσφορὲς ὡς θυσία στὴ φωτιὰ καὶ τὰ παρόμοια, δὲν ἔχουν καμμιὰ ὠφέλεια γιὰ ἕναν ἀναζητητὴ τῆς Ἀλήθειας. Μόνο τὸ Νάαμ εἶναι ὁ δεσμὸς μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Μόνο μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Νάαμ μπορεῖ κανεὶς νὰ διασχίσει τὶς ψηλότερες περιοχές. Αὐτὸ χρησιμεύει ὅπως ἕνας ἠλεκτρικὸς ἀνελκυστήρας, ποὺ μπορεῖ νὰ μεταφέρει μὲ ἀσφάλεια ἕνα πνεῦμα ποὺ ἔχει διακαὴ πόθο γιὰ Θεογνωσία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Νάαμ, δὲν ὑπάρχει ἄλλο Μονοπάτι πρὸς τὸ Θεό.

Τὸ σῶμα μπορεῖ νὰ παραδοθεῖ στὶς φλόγες ἢ νὰ κοματιαστεῖ. Ὁ νοῦς καὶ τὸ σῶμα μπορεῖ νὰ γίνουν προσφορὰ καὶ νὰ ἀφεθοῦν παραμελημένα νὰ καταστρέφονται ἀπὸ μέρα σὲ μέρα. Ὅλες αὐτὲς οἱ τιμωρίες καὶ οἱ αὐστηρότητες δὲν ἔχουν καμιὰ σπουδαιότητα ὅταν συγκριθοῦν μὲ τὸ

Χάρι Νάαμ. Τὸ σῶμα μπορεῖ νὰ κοπεῖ στὰ δύο, τὸ κεφάλι νὰ κοπεῖ γιὰ προσφορὰ ἢ ἴσως μπορεῖ νὰ ἐπιτραπεῖ νὰ σαπίσει στὰ χιόνια τῶν Ἰμαλαΐων, ὅμως καμιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς πράξεις δὲν μπορεῖ νὰ γιατρέψει τὸ νοῦ. Ἀλίμονο! αὐτὲς δὲν ἔχουν καμιὰ ἀποτελεσματικότητα, γιατὶ τὶς δοκιμάσαμε ὅλες χωρὶς ὠφέλεια.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ δώσει ἑκατομμύρια σὲ φιλανθρωπίες συμπεριλαβαινόμενων καὶ ἀλόγων καὶ ἐλεφάντων, γαιῶν καὶ ἀγελάδων, αὐτὰ θὰ τὸν κάνουν ἕναν παραφουσκωμένο φαντασμένο... Μόνο τὸ Ρὰμ Νάαμ (τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ποὺ διεπερνᾶ τὰ πάντα) μπορεῖ νὰ ἡσυχάσει τὸ νοῦ, καὶ Αὐτὸ ἔρχεται σὰν ἕνα ἁγνὸ δῶρο ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας. Ὅλοι οἱ διανοητικοὶ διαπληκτισμοί, οἱ ἀσκήσεις τῆς Χάθα - γιόγκα, ἡ μελέτη τῶν γραφῶν, δὲν εἶναι παρὰ διάφοροι τύποι Καρμικῶν δεσμῶν. Ὁ μόνος δρόμος πρὸς τὴν ἐλευθερία καὶ τὴ σωτηρία εἶναι ἕνας Ἅγιος Διδάσκαλος.[28]

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε πράγμα ἀλλὰ ἀκόμα πιὸ ἀνώτερο εἶναι τὸ νὰ ζεῖ κανεὶς ἀληθινά.[29]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Στὸ Σουκμάνι, ἔχουμε μιὰ θαυμάσια ἀφήγηση γιὰ τὸ Νάαμ:

Τὸ κομπολόϊ, οἱ μετάνοιες, ἡ γνώση καὶ ἡ σκέψη,
Ἡ μελέτη τῶν σάστρας, τῶν σμρίτις καὶ τῶν γραφῶν,
Οἱ γιογκικὲς ἀσκήσεις καὶ ἡ ἐκτέλεση τῶν τελετῶν καὶ ἱερουργιῶν,
Μιὰ ζωὴ μοναξιᾶς στὰ μακρινὰ ἐρημητήρια τῶν δασῶν,
Ὅλες οἱ προσπάθειες διαφόρων εἰδῶν, συμπεριλαβαινόμενων καὶ τῶν πράξεων φιλανθρωπίας γιὰ ὄνομα καὶ φήμη, τὸ κόψιμο τῶν μελῶν ἀπὸ αὐτοξιπασιά,
Ὅλα αὐτὰ καὶ ἀκόμη περισσότερα, δὲν φτάνουν τὴν ἀξία τοῦ Νάαμ.
Ὦ Νανάκ! Ἕνας ἀγαπημένος τοῦ Διδασκάλου εἶναι πάντοτε ἀπασχολημένος στὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο.

Τὸ περπάτημα γύρω ἀπὸ τὴν ὑδρόγειο καὶ μιὰ ζωὴ μακροβιότητας,
Ἡ τήρηση αὐστηροτήτων ζευγαρωμένη μὲ ἀπάρνηση,
Τὸ νὰ περάσει κανεὶς μιὰ ζωὴ στὸ μέσο ἀπὸ πέντε φωτιές,
ἢ ἂν εἶναι κανεὶς ἀφοσιωμένος σὲ φιλανθρωπικὰ ἔργα,
ὅπως τὸ νὰ δώσει ὅλη του τὴν περιουσία·
Ἡ τήρηση τοῦ Νιγιόλι Κάρμ* καὶ πολλὲς ἄλλες γιογκικὲς στάσεις, ὅπως παραγγέλεται στὶς γραφὲς τῶν Τζέϊνς·
Καὶ ἀκόμη καὶ ἕνα ὁλοκαύτωμα τοῦ σώματος ἑκατοστὸ πρὸς ἑκατοστό,
Ὅλα αὐτὰ καὶ ἀκόμη παραπάνω ἀποτυχαίνουν νὰ ἐξαγνίσουν τὴν ἀκαθαρσία τοῦ ἐγωισμοῦ.
Τίποτε δὲν φτάνει τὴν ἀξία τοῦ Νάαμ,
Ὦ Νανάκ! ἕνας ἀγαπημένος τοῦ Διδασκάλου σώζει τὸν ἑαυτό του μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ.
Ἀκόμη καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ πεθάνει σὲ ἕνα ἱερὸ τόπο δὲν ἀπαλλάσσει κανέναν ἀπὸ τὸν ἐγωισμό του,
Ὅλες οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν ἐξάγνιση τοῦ σώματος δὲν μποροῦν νὰ καθαγιάσουν τὸ νοῦ,
Ὅλες οἱ σωματικὲς ἀσκήσεις δὲν μποροῦν νὰ διώξουν τὶς διανοητικὲς ἀκαθαρσίες.
Ὅλα τὰ μεθοδικὰ πλυσίματα τοῦ σώματος δὲν μποροῦν νὰ καθαρίσουν τὸ χωματένιο σπίτι,
Ἡ Δύναμη τοῦ Νάαμ ὑπερβανίει πάρα πολὺ ὅλα αὐτά,
Ὦ Νανάκ! αὐτὸ ἔχει τὴ θεία χάρη ποὺ σώζει ἀκόμη καὶ τὸ χειρότερο τῶν ἁμαρτωλῶν.[30]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

---

* Μία ἀπὸ τὶς Σὰτ (Shat) Κάρμα ἢ ἕξη ἀσκήσεις στὸ Χάθα Γιόγκα, κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἀναπνοὴ κρατιέται μέσα καὶ κινεῖ κανεὶς τὰ ἔντερα δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἔτσι ὥστε νὰ καθαρίσουν ἀπὸ τὰ περιττώματα.

Οἱ Βέδες, οἱ Σμρίτις καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἱερὲς γραφὲς ὁμόφωνα κηρύσσουν ὅτι ἐκτὸς τοῦ Νάαμ δὲν ὑπάρχει ἄλλη Σαντὰν γιὰ πνευματικὴ πρόοδο· ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μόνο μάταιη ὁμιλία.[31]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Νανὰκ ἔχει νὰ δώσει ὡς ἐλεημοσύνη τὰ πλούτη τοῦ Νάαμ[32]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Νανὰκ καὶ ὁ Καμπὶρ δίδαξαν καὶ οἱ δύο τὴν ἐπιστήμη τοῦ Νάαμ,
Καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἔχω ἐκδηλώσει τὸ Νάαμ μέσα μου,
Ὁ Ντροὺ καὶ ὁ Πραλὰντ ἦταν μεθυσμένοι ἀπὸ τὸ ἐλιξήριο τοῦ Νάαμ,
Καὶ ὁ Θεὸς Σίβα ἐπίσης εἶναι πάντα ἀπασχολημένος μὲ τὸ διαλογισμὸ τοῦ Νάαμ,

ΝΤΟΥΛΑΝ ΝΤΑΣ

Ὁ κόσμος σέβεται αὐτοὺς ποὺ ζήτησαν τὸ μονοπάτι τοῦ Νάαμ γιατὶ τὸ Νάαμ μπορεῖ νὰ διαμορφώσει τοὺς ἁμαρτωλοὺς σὲ ἁγίους, γιατὶ αὐτὸ ἐξευγενίζει καὶ ἐξαγνίζει:

Μὲ τὴν ἐξάσκηση τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐσωστροφῆς, γίνεται κανεὶς παγκόσμια φημισμένος,
Ἀκόμη καὶ ὁ Βαλμίκ, ἕνας πολὺ γνωστὸς ληστὴς ἔφτασε στὸ ὕψος ἑνὸς Μπράχμι.

ΤΟΥΛΣΙ ΝΤΑΣ

Αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦν τὸ Θεὸ εἶναι πάντοτε ἀπασχολημένοι στὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου:

Εἴτε ξύπνιοι εἴτε κοιμησμένοι καὶ σὲ ὁποιαδήποτε συνθήκη,
Ὦ Νανάκ! ἐνῶ κάνουν ὁτιδήποτε ἄλλο παραμένουν σὲ ἐπαφὴ ἐσωτερικῶς.[33]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὶς γραφὲς ὅλων τῶν θρησκειῶν, ὑπάρχουν ἀναφορὲς στὴ Δύναμη τοῦ Λόγου:

Ὅλες οἱ θρησκεῖες εἶναι βαθιὰ ριζωμένες στὸ Νάαμ,
Δὲν ὑπάρχει θρησκεία ἀνώτερη ἀπὸ αὐτὴν τοῦ Νάαμ.[34]

Ἡ ἄσκηση τοῦ Νάαμ εἶναι ἡ εὐγενέστερη ὅλων τῶν ἀρετῶν.[35]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ ἀφοσίωση στὸ Νάαμ εἶναι ἡ μόνη ἀληθινὴ λατρεία

Ἡ σπουδαιότητα τοῦ Νάαμ (ἡ ἀληθινὴ ἀφοσίωση στὸ Θεὸ) δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ σὲ λόγια:

Σπάνια εἶναι πράγματι ἡ ἀφοσίωση στὸ Νάαμ (ἢ Χάρι)
Ἐμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ δώσουμε πλήρη δικαιοσύνη στὸ μεγαλεῖο τοῦ Νάαμ.[36]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μόνο τὸ Νάαμ εἶναι ἁγνὸ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα εἶναι χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τὶ τότε μποροῦμε νὰ δώσουμε γιὰ προσφορά;

Ἀλλὰ ὅλοι εἴμεθα ὅπως ἕνα βρώμικο πράγμα,
Καὶ ὅλη μας ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὅπως τὰ ρυπαρὰ ράκη[37]

ΗΣΑΪΑΣ

Ὁτιδήποτε λέμε ἢ προφέρουμε γιὰ ἔπαινο τοῦ Νάαμ εἶναι ἀνεπαρκές. Ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα εἶναι πράγματι ἀπασχολημένη στὸ νὰ ψέλνει ἐγκώμια γιὰ τὸ Νάαμ καὶ στὴν ἐκτέλεση κατανυκτικῶν ἀσκήσεων. Ἀλλὰ καθὼς ὅλα αὐτὰ γίνονται στὸ ἐπίπεδο τοῦ μυαλοῦ καὶ στὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων, δὲν φέρνουν κανένα καρπὸ ἄξιο ἐκτιμήσεως. Μιὰ σπάνια ψυχή, πότε σ' ἕναν τόπο καὶ πότε σὲ ἕναν ἄλλο, ποὺ ἔχει ξαναγεννηθεῖ ἀπὸ τὸ Νάαμ ἢ τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινὰ ἄσπιλη. Μόνο μιὰ τέτοιου εἴδους ἀφοσίωση εἶναι

δεκτὴ στὴν Αὐλή Του. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λατρεία σὰν αὐτή. Μιὰ τέτοια ψυχὴ πάντοτε ἀναφωνεῖ:

> Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου καὶ φῶς στὸ μονοπάτι μου.[38]
>
> ΨΑΛΜΟΙ

Τὸ Εὐαγγέλιο μᾶς λέει:

> Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζῶν καὶ ἐνεργὸς καὶ κοπτερώτερος ὑπὲρ πᾶσαν δίστομον μάχαιραν, καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ διερευνᾶ τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας.[39]

Καθὼς δὲν γνωρίζουμε τί εἶναι τὸ Νάαμ καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινή του σημασία, ζοῦμε σὰν μέσα σὲ ἕνα θόλο ἀπὸ πολλὰ χρωματιστὰ τζάμια, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν ἀποπλανητικὴ ἐντύπωση ποὺ δίνει, ἐξαπατᾶ τὶς αἰσθήσεις. Ὅλες μας οἱ προσευχὲς δὲν εἶναι παρὰ ἕνα συγκεχυμένο τραύλισμα, καὶ τὰ λόγια μας, ἂν καὶ βροντώδη καὶ δυνατά, ἐξαφανίζονται σὰν ἀέρας καὶ δὲν φέρνουν κανένα ἀποτέλεσμα.

> Ὁ καθένας προσκυνᾶ ἀλλὰ μόνο στὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων, καὶ ἔτσι δὲν ἔχει κανένα ἀποτέλεσμα,
> Ἀλλὰ ἡ ἀπορρόφηση μέσα στὸ Νάαμ ἐξαγνίζει τὸ νοῦ καὶ φέρνει καρποὺς μὲ ἀφθονία.
> Ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἀφοσιωμένοι στὸ Νάαμ εἶναι ἀληθινὰ ἁγνοὶ καὶ εἶναι οἱ ἀγαπημένοι τοῦ Κυρίου,
> Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Νάαμ ὅλες οἱ ἄλλες λατρεῖες πᾶνε χαμένες, καὶ ὁ κόσμος γενικὰ ἐξαπατιέται.
> Ὁ ἀγαπημένος τοῦ Διδασκάλου (ὁ Γκουρού - Μούκ) γνωρίζει τὸν ἑαυτό του ἐρχόμενος σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο (Νάαμ) ποὺ διαπερνᾶ τὰ Πάντα.
> Ὁ ἴδιος ὁ Ἄσπιλος Κύριος γίνεται ὁ ὁδηγὸς καὶ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ψυχὴ μέσο τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος,

Ἐκεῖνοι ποὺ προσκυνοῦν χωρὶς σωστὴ καθοδήγηση,
παραμένουν περιπλανόμενοι μέσα στὸ βασίλειο τῆς δυαδικότητας,
Μόνο ἕνας ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο γνωρίζει τὸ Μονοπάτι καὶ σκύβει τὸ κεφάλι μπροστὰ στὸ Θέλημά Του.[40]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ μεγάλη Δύναμη ποὺ Κυβερνᾶ

Ἀπὸ τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου ἔγιναν οἱ οὐρανοί· καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν — Αὐτὸς εἶπε καὶ ἔγινεν· αὐτὸς προσέταξε καὶ ἐστερεώθη.[41]

ΨΑΛΜΟΙ

Μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διὰ στόματος Θεοῦ.

ΧΡΙΣΤΟΣ

Τὸ Νάαμ ἢ ὁ Λόγος εἶναι ἡ κυρίαρχη Δύναμη ποὺ διοικεῖ καὶ εἶναι τὸ μόνο στήριγμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει κανεὶς εἴτε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἢ στὸν ἄλλο:

Δὲν χρειάζομαι κηδεῖες μετὰ τὸ θάνατό μου,
Ἐξαρτιέμαι ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸ Σὰτ Νάαμ, τὸ δημιουργὸ ὅλων, καὶ ποὺ διαπερνᾶ ὅλα καὶ ἐδῶ καὶ στὸ ὑπερπέραν.[43]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ Νάαμ εἶναι χωρὶς ἀρχὴ καὶ χωρὶς τέλος. Εἶναι σταθερὴ καὶ Ἀναλλοίωτη Μονιμότητα, ἀρχαία καὶ αἰώνια.

Ἀφήνοντας κατὰ μέρος ὅλη σου τὴ γνώση καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα, λάτρεψε τὸ Μεγάλο Ἄμορφο πάνω ἀπὸ τὸν Μπράχμ.
Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Νάαμ ὅλα τὰ ἄλλα καταστρέφονται.[44]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ἀληθινὸ Νάαμ, τὰ ὑπόλοιπα εἶναι ὅλα σκουπίδια. Τέσσερα πράγματα μόνο εἶναι αἰώνια καὶ διαρκή: τὸ Νάαμ ἢ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα· ὁ Σαντοὺ ἢ μιὰ πειθαρχημένη ψυχὴ καλὰ ἐγκατεστημένη μέσα στὸ Λόγο· ὁ Γκουροὺ ἢ ὁ προσωποποιημένος Λόγος, μὲ τὴ Θεία ἀποστολὴ νὰ ἑνώνει ἄλλους μὲ τὸ Νάαμ· καὶ τελευταῖο, ὁ Γκομπίντ ἢ Κύριος ὁ Θεὸς — ὁ Αἰώνιος Ἄμορφος.[45]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

Τὰ πάντα εἶναι μέσα στὴ Δύναμη τοῦ Νάαμ ποὺ ἐξουσιάζει:

Τὸ Νάαμ εἶναι ἁπλῶς ἕνα ἁγνὸ δῶρο ἀπὸ τὸ Θεό.
Καὶ μπορεῖ νὰ πάρει τὸ δῶρο μέσο τοῦ Γκουροῦ, μόνο ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο Αὐτὸς θέλει νὰ τὸ χαρίσει,
Ὦ Νανάκ! ὅλα εἶναι μέσα στὴν ἰσχυρὴ λαβὴ τοῦ Νάαμ,
Καὶ εὐλογεῖται μὲ τὸ Λόγο, μόνο ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἔτσι προοριστεῖ.[46]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ Μεγάλη Κυρίαρχη Δύναμη

Ὁ Λόγος ἢ Νάαμ εἶναι τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ἢ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου. Αὐτὸ τὸ ρεῦμα ἢ ἡ ἀρχὴ βρισκόταν βυθισμένο στὴ Μεγάλη Σιωπὴ καὶ γι' αὐτὸ ἦταν ἀνώνυμο. Δὲν ὑπῆρχε τότε τίποτε ἄλλο παρὰ Βαθιὰ Σιωπὴ χωρὶς κανένα ὄνομα ἢ σχῆμα, κανένα σχέδιο ἢ μορφή, καὶ κανένα χρῶμα ἢ ἀπόχρωση. Ἡ ἀρχὴ τοῦ παλμοῦ τῆς ζωῆς, κρυμμένη ἐκεῖ μέσα, συντάραξε τὸ Μέγα Βάθος καὶ ἦρθε σὲ ὕπαρξη ἕνας Μεγάλος Ἦχος ποὺ ὀνομάστηκε Λόγος, καὶ ὁλόκληρη ἡ δημιουργία ἦρθε σὲ ὕπαρξη καὶ συγκρατιέται ἀπὸ αὐτόν. Μὲ τὴν ἀπόσυρση τοῦ Νάαμ ἢ Ἦχου θέτονται σὲ ἀποσύνθεση καὶ φθορὰ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν, μὲ συνέπεια τὴ σήψη, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ διάλυση ἡ ὁποία στὴν κοινὴ ὁμιλία εἶναι γνωστὴ ὡς θάνατος. Ἔτσι αὐτὸς ὁ Ἦχος εἶναι συγχρόνως ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ὅλων ὅσων ὑπάρχουν:

Αὐτὸς — ὁ 'Ανώνυμος — ἐξέφρασε τὸν Ἑαυτόν Του καὶ ἔκανε τὸ Νάαμ ἢ Λόγο.[47]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτὸ ὀνομάζεται διαφοροτρόπως ὡς Ἦχος, Σρούτι (αὐτὸ ποὺ ἀκούγεται), Σάμπτ ἢ Ἄκας Μπάνι (φωνὴ ἀπὸ τὸν Οὐρανό), Οὐτζίτ, Σραόσα (μουσικὴ τοῦ ὑπερπέραν), Λόγος ἢ Ἁρμονία, Λόγος ἢ Ἅγιον Πνεῦμα, Κάλμα ἢ Μπάνγκ - ἰ - Ἰλάχι (κλήση ἀπὸ τὸ Θεὸ) ἢ Νίντα - ἰ - Ἀζμάνι (οὐράνιος ἦχος).

Ἐσὺ ἐκδήλωσες τὸν Ἑαυτό Σου ὡς Νάαμ καὶ ἔκανες τὴ δημιουργία
Ἀπὸ τὸ Ἄμορφο προῆρθαν μορφὲς σὲ διάφορους βαθμούς.[48]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτὴ ὁλόκληρη ἡ ἐπέκταση εἶναι ἁπλῶς τοῦ Νάαμ καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ποὺ νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ Αὐτόν:

Ἐσὺ ὑπάρχεις μέσα σὲ ὅλα·
Καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει ὁ Λόγος Σου.[49]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἐπίσης:

Ὅ,τι ἀνήκει στὴ ζωὴ καὶ ὅ,τι εἶναι ἀπὸ ὕλη εἶναι ἀπὸ τὸ Νάαμ (εἴτε ὁρατὸ εἴτε ἀόρατο).
Χωρὶς ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ.[50]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἴσως ἐδῶ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ περιγράψουμε μὲ συντομία τὶς τέσσερεις Μεγάλες Διαιρέσεις τοῦ Σύμπατος. Αὐτὲς οἱ Μεγάλες Διαιρέσεις εἶναι:

(I) Σάτσ Κὰντ ἢ ἡ περιοχὴ τοῦ Σὰτ Νάαμ: Αὐτὴ ἡ περιοχὴ εἶναι ἀπὸ ἁγνὸ πνεῦμα χωρὶς καθόλου ὕλη.

(II) Πὰρ Μπράχμ: Ἐδῶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ λεπτὴ μορφὴ τῆς ὕλης συνενώνονται σὲ διάφορους βαθμούς, ὅμως τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ δύναμη ποὺ κυβερνᾶ.
(III) Μπραχμάντ: Ἐδῶ συνενώνονται τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ὕλη στὴ χονδρή της μορφή. Ἐδῶ τὸ πνεῦμα, γιὰ τὴν ἐκδήλωσή του, ἐξαρτιέται ἀπὸ τὴν ὕλη. Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ Τρικούτι καὶ τὸ Σαχασράρ (Οὖντ).
(IV) Πὶντ ἢ τὸ φυσικὸ ἐπίπεδο: Ὅπου τὸ πνεῦμα βρίσκεται κοιμισμένο κάτω ἀπὸ ἕνα σωρὸ ὕλης στὴν πιὸ χοντρή της μορφή.

Τὸ Νάαμ ἢ Λόγος εἶναι καὶ ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Συντηρητὴς τοῦ Σύμπαντος:

Τὸ Νάαμ ἢ Λόγος εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ δημιούργησε τὸ Σύμπαν.
Ἡ ἴδια Δύναμη συγκρατεῖ τὰ πάντα ὑπάρχοντας μέσα σὲ κάθε μορφή.[51]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ κάθε τι ἔρχεται σὲ ὕπαρξη καὶ ζεῖ ἀπὸ τὸ Νάαμ ἢ τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ,
Ξεχνώντας τὸ Νάαμ, ἐμεῖς ζοῦμε κούφια[52].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Βαστάζων τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ[53]
Καὶ Αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ[54].

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔγειναν οἱ οὐρανοί, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτῶν ... διότι Αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγεινεν· αὐτὸς προσέταξε, καὶ ἐστερεώθη[55].

ΨΑΛΜΟΙ

Διὰ πίστεως ἐννοοῦμεν ὅτι οἱ αἰῶνες ἐκτίσθηκαν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ[56].

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Μὲ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ οἱ οὐρανοὶ ἔγειναν ἔκπαλαι, καὶ ἡ γῆ συνεστῶσα ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος... οἱ δὲ σημερινοὶ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, διὰ τοῦ αὐτοῦ Λόγου εἶναι ἀποτεταμιευμένοι...[57]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Ὁ Λόγος εἶναι συγχρόνως ὁ Δημιουργὸς καὶ ὁ Συντηρητὴς τοῦ Σύμπαντος
Ὁ Λόγος ὑπερβαίνει ὅλες τὶς μορφὲς καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα.
Μόνο ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι λατρεύουν τὸ Λόγο ζοῦν.[58]

Ὁ Λόγος συγκρατεῖ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία,
Αὐτὸς εἶναι ὁ καρπὸς μέσα σὲ κάθε φλούδα[59].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Τζὼν Ντράϊντεν, στὸ τραγούδι του γιὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Αγίας Καικιλίας (1687), τὸ ἀναφέρει ὡς Ἁρμονία:

Ἀπὸ Ἁρμονία, ἀπὸ οὐράνια Ἁρμονία,
Ἄρχισε αὐτὸ τὸ Παγκόσμιο πλαίσιο·
Ὅταν ἡ Δύση ἦταν κάτω ἀπὸ ἕνα σωρὸ
ἀπὸ κακόφωνα ἄτομα,
Καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ὑψώσει τὸ κεφάλι της
Ἀκούστηκε ἡ μελωδικὴ φωνὴ ἀπὸ ψηλά:
Σηκωθεῖτε, Σεῖς ποὺ εἶστε πιὸ νεκροὶ ἀπ' τοὺς νεκρούς!
Ἀπὸ Ἁρμονία, ἀπὸ οὐράνια Ἁρμονία
Ἄρχισε αὐτὸ τὸ Παγκόσμιο πλαίσιο:
Ἀπὸ Ἁρμονία σὲ Ἁρμονία
Διάτρεξε ὅλη τὴν ἔκταση ἀπὸ τὶς νότες.
Κλείνοντας τελείως τὴ διαπασῶν στὸν Ἄνθρωπο.

Ὁ Λόγος ἢ Νάαμ εἶναι ὁ μεγάλος Προπάτορας ἢ ἡ Πανάρ-

χαιη Αἰτία ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας μὲ τὶς διάφορες διαιρέσεις, ὑψηλὲς καὶ χαμηλές. Ἔχουμε γι' αὐτὸ τὴν μαρτυρία τοῦ Γκουροῦ Ἀρτζάν:

> Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς μέσα σὲ ὅ,τι ζεῖ
> Τὸ Νάαμ εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Κόσμου μὲ τὶς διαιρέσεις του.
> Τὸ Νάαμ εἶναι ὁ Δημιουργὸς τῶν Οὐρανῶν καὶ τῶν κάτω κόσμων.
> Τὸ Νάαμ εἶναι ὁ Ἐκδηλωτὴς ὅλων τῶν μορφῶν.
> Τὸ Νάαμ εἶναι τὸ ὑπόστρωμα ὅλων τῶν περιοχῶν,
> Τὸ Νάαμ εἶναι ὁ λυτρωτὴς ὅλων τῶν δεσμῶν[60].

Τὰ διάφορα Κχάντας ἢ ἐπίπεδα ὑπάρχουν ἐξαιτίας τοῦ Νάαμ καὶ οἱ διάφορες Γιοῦγκες ἢ ταξινομήσεις τοῦ χρόνου ὀφείλουν τὴ γένεσή τους στὸ Νάαμ:

> Δὲν ὑπάρχει παρὰ μιὰ πηγὴ τῶν διαφόρων διαιρέσεων τοῦ χρόνου καὶ τοῦ Σύμπαντος. Αὐτὸ ἀποκαλύφθηκε σὲ μένα ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας. Τὸ Νάαμ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀποθήκη ὅλων ὅσων μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιθυμίσει. Γιατὶ λοιπὸν νὰ ψάχνω ἔξω γι' αὐτὸ ἢ γιὰ κεῖνο;[61]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Νάαμ: Τί εἶναι Νάαμ

Ὅλες οἱ γραφὲς μιλοῦν γιὰ τὸ Νάαμ ἀλλὰ δὲν στάθηκαν ἱκανὲς νὰ ποῦν ἐπαρκῶς τί εἶναι Αὐτό. Εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ προσδιορίσουμε καὶ νὰ τὸ ἀπεικονίσουμε μὲ λόγια. Μπορεῖ νὰ περιγραφεῖ ὡς «παλμὸς τῆς ζωῆς» ἢ «συνειδητὴ ἀρχή». Ὅταν Αὐτὸ ἀρχίζει νὰ πάλλει, παράγει ἕνα μελωδικὸ ἦχο, ποὺ ὀνομάζεται Νάαμ ἢ Σάμπτ. Αὐτὸ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴ Βαθιὰ Σιωπὴ ἢ τὴν Ἄμορφη Κιου-

τάσθ εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ ὅλες τὶς μορφὲς καὶ τὰ χρώματα, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα στὸ γυμνὸ ὀφθαλμό. Ὅλη ἡ ζωὴ κρέμεται πάνω σ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς. Καμιὰ ζωὴ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει χωρὶς τὸ Νάαμ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἦχου διαπερνᾶ τὰ πάντα· μπορεῖ νὰ εἶναι αἰσθητὴ ἢ ὄχι, ὅμως Αὐτὴ πάλλει ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια. Αὐτὴ εἶναι ὁ Πυρήνας καὶ ἡ Οὐσία, καὶ συγχρόνως, καὶ ἡ ὑλικὴ καὶ ἡ δραστήρια Αἰτία τοῦ ἀτέλειωτου σύμπαντος, μέσα στὸ ὁποῖο αὐτὴ ἡ φυσικὴ γῆ δὲν εἶναι παρὰ ἕνας λεκές.

Ὤ, Πίπα! αὐτὴ ἡ παγκόσμια δόνηση εἶναι ἡ Πρωταρχικὴ Ἀναίτια Αἰτία.
Ἀλλὰ μπορεῖ νὰ γίνει νοητὴ μόνο μέσο ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας.

ΡΑΤΖΑ ΠΙΠΑ

Ὅλες οἱ θρησκεῖες μιλοῦν γιὰ τὸ Θεὸ ὡς Ἐκδηλωμένο Ἦχο ἢ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς. Εἶναι ἕνα ρεῦμα ζωντανὸ καὶ συνειδητό, καὶ ἔχει μέσα Του τὰ σπέρματα τῆς δημιουργίας. Ἐξαιτίας αὐτοῦ τοῦ συνδέσμου μεταξὺ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ τῆς δημιουργίας τὸ πνεῦμα ἢ ἡ ψυχὴ ἑνὸς ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ διαβεῖ τὸ φυσικὸ σῶμα καὶ νὰ διασχίσει τὶς πνευματικὲς περιοχὲς γιὰ νὰ φτάσει στὸ Ἀληθινὸ Σπίτι τοῦ Πατέρα μας — Σάτσ Κάντ. Ἀπὸ τὶς γραφὲς μαθαίνουμε ὅτι ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου ἢ Νάαμ εἶναι δύο εἰδῶν: (1) ἐξωτερική, καὶ (2) ἐσωτερική. Ἡ πρώτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ λόγια ποὺ μποροῦν νὰ εἰπωθοῦν ἢ νὰ γραφοῦν καὶ νὰ ξαναμνημονευτοῦν. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ὅλη τὴ μάθηση καὶ τὴ γνώση στὸ διανοητικὸ ἐπίπεδο καὶ ὀνομάζεται Ἄπρα Βίντια ἢ γνώση τοῦ κόσμου καὶ τοῦ κοσμικοῦ περιβάλλοντος. Ὅλη ἡ σοφία τοῦ κόσμου συμπεριλαβαίνεται ἐκεῖ μέσα. Ὀνομάζεται ἐπίσης Βάρν - Ἄτμακ, γιατὶ μὲ αὐτὴ ἡ Ἄτμα ἢ ἡ Ψυχὴ μπορεῖ νὰ ἐκφράσει τὸν ἑαυτό της καὶ νὰ δράσει μέσα στὸν κόσμο. Ὅλη ἡ γνώση ἀπὸ τὰ βιβλία εἶναι ἐξαιτίας τοῦ Βάρν - Ἄτμακ Σάμπτ. Ἡ ἀντίληψη τοῦ κόσμου καὶ τῶν κοσμικῶν σχέσεων ἐξαρτιέ-

ται ἀπὸ αὐτὸν τὸν τύπο τοῦ Σάμπτ ποὺ βοηθᾶ ἐξωτερικῶς στὸ φυσικὸ ἐπίπεδο. Αὐτὸς ἐξυπηρετεῖ ὡς μέσο γιὰ τὴ μετάδοση ἰδεῶν καὶ συναισθημάτων ἀπὸ ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο ἀκριβῶς ὅπως θὰ ἔκανε κάθε ἄλλο ζῶο. Ὁ ἐξωτερικὸς ἦχος λοιπόν, ἐξυπηρετεῖ ὡς τὸ πρῶτο βῆμα στὴ μελέτη τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Πνεύματος. Ἡ θεωρία προπορεύεται τῆς πρακτικῆς καὶ ὁ ἅγιος Διδάσκαλος πρέπει νὰ τὴ μεταχειριστεῖ γιὰ νὰ ἐξηγήσει αὐτὸ τὸ πολὺ δυσνόητο θέμα. Ἐπίσης ἡ Τζάπα ἢ ἡ προφορικὴ ἐπανάληψη ὁρισμένων λέξεων ἢ ὀνομάτων τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ γίνει μὲ τὸν Βάρν - Ἄτμακ Σάμπτ. Ἡ προκαταρκτικὴ ἄσκηση τοῦ νοῦ εἶναι τὸ πρῶτο ἀναγκαῖο πράγμα σ' αὐτὸ τὸ Μονοπάτι καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται ὁ ἐξωτερικὸς ἦχος ἢ Σάμπτ. Ἡ Τζάπα εἶναι τεσσάρων εἰδῶν:

(I) Μπέϊκρι ἡ προφορική, ποὺ ἐκτελεῖται μὲ τὴ γλώσσα.
(II) Μάντχμα, ποὺ γίνεται διανοητικῶς στὴν ἕδρα τῆς Σάκτι στὸν Κάνθ ἢ λαιμό.
(III) Πασιάντι, ποὺ γίνεται στὴν ἕδρα τῆς καρδιᾶς.
(IV) Πάρα, μιὰ διανοητικὴ ἐπίσης διαδικασία ποὺ ἐκτελεῖται μὲ τὴν προσοχὴ στραμμένη στὴν ἕδρα τοῦ ἀφαλοῦ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ εἴδη τῶν Τζάπας δίνουν ἀνακούφιση διαφόρων βαθμῶν καὶ ἀποκτᾶ κανεὶς εἰρήνη τοῦ νοῦ μόνο προσωρινῆς φύσης, γιατὶ τὰ διάφορα γάγγλια τοῦ σώματος ποὺ εἶναι σχετικὰ μ' αὐτὲς εἶναι μιᾶς κατώτερης τάξης, ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ Σίβ - Νέτρα ἢ τὸ Τρίτο Μάτι.

Παραπλεύρως μὲ αὐτά, ὑπάρχει Σιμράν ἢ τζάπα τοῦ ἀπερίγραπτου καὶ κρυμμένου Ἠχητικοῦ Ρεύματος ποὺ προέρχεται μόνο του ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Μεγάλης Σιωπῆς. Τεχνικῶς ὀνομάζεται «Πάρα - Βίντια» (Γνώση τοῦ ὑπερπέραν) ἢ «Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτ». Σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς Τζάπα δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ ἀκούει τὸ Νάαμ ἢ Σάμπτ ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα. Καθὼς αὐτὸς ὁ Ἦχος δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ μὲ κα-

μιὰ συμβολικὴ μορφή, εἶναι ἀνέκφραστος. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ αὐτὸ πάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων, πίσω ἀπὸ τὸ κέντρο τῶν δύο φρυδιῶν. Τὴν ἀληθινὴ σημασία τοῦ Νάαμ, τοῦ Δημιουργοῦ τῶν διαφόρων ἐπιπέδων καὶ διαιρέσεων τοῦ ἀτέλειωτου σύμπαντος, μπορεῖ νὰ τὴ γνωρίσει κανεὶς ἀπὸ ἕναν ποὺ εἶναι πεπειραμένος στὴ Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα ἢ ποὺ ἔχει ἑνώσει τὴν ψυχή του μὲ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου.

> Αὐτὸς ποὺ ἐκτελεῖ Τζάπα μὲ τὴ γλώσσα τῆς σκέψης, γνωρίζει τὴν ἀληθινὴ φύση τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος (Λόγου ἢ Νάαμ) [62].
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ οὐσία τῆς ψυχῆς μας, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὸν κατανοήσει χωρὶς τὴ Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα, δηλ. τὴν ἐγκατάσταση μιᾶς ἐπαφῆς τοῦ πνεύματος ἢ τῆς ψυχῆς μὲ τὴν οὐσιώδη ἀρχὴ τῆς ζωῆς (μιᾶς τακτικῆς διαδικασίας ἐσωστροφῆς ἢ αὐτοαναλύσεως). Κανεὶς δὲν παίρνει τὸ πλουσιότερο δῶρο τῆς ζωῆς· γιατὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ἀπασχολημένο συνεχῶς σὲ ἐξωτερικὲς ἐπιδιώξεις μὲ συνεχὴ συνεταιρισμὸ μὲ τὸ νοῦ καὶ τὶς αἰσθήσεις, ὀργιάζοντας στὶς ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀντικειμένων τοῦ κόσμου. Ὁ Ἔμερσον, ὁ μεγάλος Ἀμερικανὸς φιλόσοφος, μιλεῖ γιὰ τὴν ἐσωστροφὴ ὡς «τὸ νὰ κρούσουμε ἐσωτερικῶς».

Ὁ Ἰησοῦς μιλεῖ γι᾿ αὐτὸ μεταφορικῶς:

> Κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ[63].

Τὸ Νάαμ ἢ Ὄνομα εἶναι Βάρν - Ἄτμακ, ἐνῶ ὁ Νάαμι ἢ ὁ Ὀνομαζόμενος εἶναι ἡ Μεγάλη Δύναμη πίσω ἀπὸ τὶς περιγραφικὲς λέξεις καὶ εἶναι Ντοὺν - Ἄτμακ. Ἀπὸ τὶς λέξεις τῶν ἐπιθέτων, πρέπει κανεὶς νὰ ἀποσυρθεῖ στὴ Δύναμη ποὺ δηλώνουν καὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύουν οἱ λέξεις. Ἡ Τζάπα ἢ Βὰρν Ἄτμακ ἐκτελεῖται προφορικὰ ἀπὸ τὴ γλώσσα καὶ εἶναι

ἁπλῶς ἕνας προκαταρκτικὸς δρόμος στὴν πνευματικὴ πειθαρχία τῆς ψυχῆς. Ὁ Σάντ Ράδι Ντὰς λέει γι' αὐτὸ τὸ θέμα:

> Χωρὶς τὴν πραγματικὴ θέα (ἑνὸς ἀντικειμένου) δὲν ἔρχεται ἡ διακαὴς ἐπιθυμία.
> Ὁτιδήποτε εἶναι ὁρατὸ στοὺς γυμνοὺς ὀφθαλμοὺς εἶναι πράγματι φθαρτό.
> Αὐτὸς ποὺ ἐγκαθιστᾶ μιὰ ἐσωτερικὴ ἐπικοινωνία τῆς Σούρατ καὶ τοῦ Σάμπτ (τοῦ Πνεύματος καὶ τοῦ Ἤχου) μὲ τὴ βοήθεια τῶν Βάρν - Ἄτμακ λόγων, εἶναι ἕνας ἀληθινὸς Γιόγκι, χωρὶς ἐπιθυμίες καὶ ἐλεύθερος.[64]

Τὰ Βὰρν - Ἄτμακ ἢ τὰ ἐπιθετικὰ ὀνόματα μοιάζουν ἀκριβῶς ὅπως οἱ κοῦκλες ποὺ φαινομενικὰ χορεύουν μόνες τους· ἀλλὰ αὐτὲς στὴν πραγματικότητα ἀναγκάζονται νὰ χορέψουν ἀπὸ ἀόρατα χέρια, ποὺ ἐλέγχουν τὶς χορδὲς ἀπὸ πίσω τους. Ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὑπάρχουν ἀλάθητοι σύνδεσμοι μεταξὺ τοῦ Νάαμ καὶ τοῦ Νάαμι (ἢ τοῦ Ὀνόματος καὶ τοῦ Ὀνομαζόμενου: Βὰρν - Ἄτμακ καὶ Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτς). Τὰ Βὰρν-Ἄτμακ λόγια ἀνοίγουν τὸ δρόμο στὸν Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτ καὶ εἶναι γι' αὐτὸ ἀναγκαῖα βοηθήματα στὸ νὰ σταματήσουν τὸ νοῦ ἀπὸ τὶς ταλαντεύσεις, καθαρίζοντάς τον ἀπὸ ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες καὶ κάνοντάς τον ἱκανὸ νὰ κατανοήσει τὸ Ντούν - Ἄτμακ ρεῦμα ἐσωτερικῶς, γιατὶ χωρὶς αὐτὴ τὴ ζωτικὴ χορδή, τὸ πνεῦμα δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ τὸ φυσικὸ ἐπίπεδο καὶ νὰ μπεῖ στὰ ἀνώτερα πνευματικὰ ἐπίπεδα, ποὺ ὁδηγοῦν στὸ Σπίτι τοῦ Πατέρα μας. Τὰ Βὰρν - Ἄτμακ λόγια μπορεῖ νὰ διαφέρουν, καὶ πράγματι διαφέρουν ἐξαιτίας τῶν γλωσσικῶν διαφορῶν, ἀλλὰ ὁ Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτ ποὺ εἶναι ἡ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς τοῦ πνεύματος ἢ τῆς ψυχῆς εἶναι παντοῦ ὁ ἴδιος. Αὐτὸς πράγματι ὑπῆρξε μέσα στοὺς αἰῶνες μιὰ Ἀλάλητη Γλῶσσα καὶ ἕνας Ἄγραφος Νόμος καὶ θὰ παραμείνει ἔτσι αἰώνια· γιατὶ ὅλη ἡ ζωὴ εἶναι μία καὶ μόνο μία γιὰ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία, ἂν καὶ αὐτὴ εἶναι σὲ πολυπληθεῖς μορφές. Τὰ διδάγματα τῶν Ἁγίων ποὺ συγκεν-

τρώνονται γύρω ἀπὸ τὴ Μοναδικὴ Πραγματικότητα εἶναι, λοιπόν, μιὰ κοινὴ κληρονομιὰ γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὄχι γι' αὐτὴ ἢ ἐκείνη τὴν τάξη ἢ τὴν κοινωνικὴ τάξη ἢ τὸ θρησκευτικὸ δόγμα. Οἱ Ἅγιοι εἶναι λαϊκοὶ στὴν ἐποψή τους καὶ ὄχι αἱρετικοί. Παιδιὰ τοῦ Φωτός, αὐτοὶ δίνουν φῶς σὲ ὅλους, ἀδιάφορα τῆς φυλετικῆς τάξης ἢ πίστης. Ὁ Θεὸς ἔκανε τὸν ἄνθρωπο (ἕνα πνεῦμα) καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔκανε τὶς θρησκεῖες καὶ ἔχει παγιδευτεῖ μέσα στὸ ἴδιο τὸ ἔργο τῶν χεριῶν του ἀκριβῶς ὅπως ἕνας μεταξοσκώληκας μέσα στὸ κουκούλι του. Οἱ Ἅγιοι ἔρχονται γιὰ νὰ ἀπελευθερώσουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ ποὺ ὁ ἴδιος δημιούργησε καὶ νὰ τὸν βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὰ στενὰ αὐλάκια ὅπου ἔχει ὁ ἴδιος σχηματίσει κάνοντας ἀπὸ αἰῶνες ἕνα γεμάτο συνήθειες τρόπο ζωῆς. Οἱ Ἅγιοι δὲν ἀνακατεύονται μὲ τὶς κοινωνικὲς διατάξεις οὔτε δημιουργοῦν καμία. Τὸ κάλεσμά τους ἀπευθύνεται μόνο στὸ πνεῦμα. Ἔρχονται μὲ μιὰ θεία ἐντολή:

> Νὰ ὁδηγήσουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ Σκότος στὸ Φῶς, ἀπὸ τὴν Ἀναλήθεια στὴν Ἀλήθεια, ἀπὸ τὸ Θάνατο στὴν Ἀθανασία.
>
> Σηκωθεῖτε, ξυπνεῖστε καὶ μὴ σταματεῖστε μέχρι νὰ φτάσετε στὸ σκοπό.

ΒΕΔΕΣ

Μὴν νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τὸν Νόμον ἢ τοὺς Προφήτας· δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω[65]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἐπίσης:

> Γι' αὐτοὺς (τοὺς ἁγίους) δὲν ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐπονομαζόμενων ὅτι γεννήθηκαν δυὸ φορές: τῶν Μπράχμινς, τῶν Κσαστρίγιας καὶ τῶν Βεσίας καὶ τῶν χαμηλῆς καταγωγῆς Σούντρας, γιατὶ αὐτοὶ ἀπευθύνονται τὸ ἴδιο σὲ ὅλους.

Ὁ ἀγαπημένος τοῦ Διδασκάλου (Γκουρουμούκ) λατρεύει

τὸ Νάαμ καὶ ἀποκτᾶ Μόκσα (σωτηρία) — τὸ Νάαμ
ποὺ ὢ Νανάκ! διπερνᾶ ὅμοια ὅλους[66].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὴν ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ Γκουροῦ Νανὰκ βρίσκουμε τὸ ἀνέκδοτο τοῦ Μίαν Μίθα, ἑνὸς φακίρη ἀπὸ τὴ Μιθανκότ, μιὰ πόλη στὸ Παντζὰπ (τώρα στὸ Δυτικὸ Πακιστάν). Στὶς περιπλανήσεις του, ὁ Γκουρού Νανάκ, συνάντησε αὐτὸν τὸ φακίρη καὶ τοῦ εἶπε ὅτι χωρὶς τὸ Νάαμ ἢ τὸ Λόγο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ εἰρήνη καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ διαφύγει ἀπὸ τὸν Καρμικὸ δεσμό. Ὅσο γιὰ τὸ τί ἦταν αὐτὸ τὸ Νάαμ ἢ ὁ Λόγος εἶπε ὅτι αὐτὸ δὲν ἦταν ἕνα θέμα κατανοήσεως μὲ τὶς αἰσθήσεις, ἀλλὰ μποροῦσε νὰ νοηθεῖ σὲ ἕνα ἐπίπεδο πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις. Ὁ Γκουροὺ εἶπε στὸν Μίαν Μίθα νὰ ἀκούσει μέσα στὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ ὁ Μίαν δὲν μποροῦσε νὰ ἀκούσει τίποτε. Ἀμέσως μετὰ ὁ Γκουροὺ τὸν πῆρε κατὰ μέρος καὶ κοιτάζοντάς τον ἔντονα τοῦ εἶπε ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ συντονίσει τὸν ἑαυτό του ἐσωτερικῶς· μετὰ ἀπ' αὐτὸ ὁ Μίαν ἀνεφώνησε ὅτι μποροῦσε μὲ εὐκρίνεια νὰ αἰσθανθεῖ τὶς δονήσεις τοῦ Νάαμ μέσα σὲ κάθε πόρο τοῦ σώματός του. Αὐτὸ δείχνει ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ χαρακτηρίζεται ὄχι ἀπὸ λόγια ἀλλὰ ἀπὸ ζωτικὲς δονήσεις.

Ἕνας ἀγαπημένος τοῦ Διδασκάλου αἰσθάνεται καὶ ἔχει
τὴν ἐμπειρία τοῦ ζωογόνου παλμοῦ τῆς ζωῆς μέσα σὲ
ὅλους τοὺς πόρους τοῦ σώματός του[67].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Οἱ Ἅγιοι, λοιπόν, ἀπὸ κοινοῦ, λένε, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας καὶ δὲν ὑπάρχει παρὰ ἕνας μόνο δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Θεό. Ἡ πνευματικὴ πειθαρχία δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάνει μὲ τὴν ἐθνικότητα ἢ τὴν κοινωνικὴ θρησκεία. Κάθε ἄνθρωπος, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐθνικότητα ἢ ἡ θρησκεία του, μπορεῖ νὰ ἀσκήσει αὐτὴ τὴν πειθαρχία καὶ νὰ ἀκολουθήσει μὲ ἐπιτυχία τὸ Μονοπάτι τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεῖος Σύνδεσμος ἢ

Λόγος ὑπάρχει ἤδη μέσα σὲ κάθε ἄνθρωπο καὶ δὲν ἔχει σημασία ποιὸς εἶναι καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἐνασχόλησή του στὴ ζωή. Αὐτὸ κατορθώνεται μὲ μιὰ διαδικασία αὐτοαναλύσεως καὶ ἐσωστροφῆς καὶ ἕνας ποὺ μαθαίνει καὶ ἀσκεῖ αὐτὴ τὴ διαδικασία μπορεῖ νὰ ἔρθει σὲ ἐπικοινωνία μὲ Αὐτόν. Ἀλλὰ τὸ κακὸ εἶναι ὅτι ὁ καθένας εἶναι κολλημένος στὶς παμπάλαιες πεποιθήσεις καὶ δὲν εἶναι ἕτοιμος νὰ ξεκολλήσει ἀπὸ αὐτὲς καὶ νὰ παραδεχτεῖ ἰδέες ποὺ φαίνονται καινούργιες καὶ νέες. Ἀλλὰ μὲ συνεχὴ ἐπαφὴ μὲ ἕνα Θεάνθρωπο ἢ ἕναν πραγματοποιημένο ἄνθρωπο, τὸ Φῶς τῆς Ἀλήθειας ἀνατέλει βαθμηδὸν σ' αὐτόν, καὶ μὲ τὸν καιρὸ ἀρχίζει νὰ συνειδητοποιεῖ τὴν Ἀλήθεια.

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου

Τὸ Νάαμ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἕνα γλυκὸ καὶ γαλήνιο Ἠχητικὸ Ρεῦμα. Αὐτὴ ἡ Αἰθέρια Μουσικὴ παίζει συνεχῶς μέσα σὲ κάθε ἄτομο. Πράγματι, δὲν ὑπάρχει τόπος χωρὶς Αὐτή. Οἱ Θεῖες Της νότες μποροῦν νὰ ἀκουστοῦν μὲ τὴ χάρη κάποιου Διδασκάλου τῆς Θείας Μουσικῆς ἢ Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας. Ὅλες οἱ γραφὲς τοῦ κόσμου κάνουν σχετικὲς ἀναφορὲς γι' αὐτὴ τὴ θεία Ἁρμονία.

Ὁ Θεὸς ἐκδήλωσε τὸν Ἑαυτό Του ὡς Νάαμ — τὸ Νάαμ ποὺ ἀντηχεῖ παντοτεινά.
Οἱ Βέδες, οἱ Σάστρας καὶ οἱ Σμρίτις ὑμνοῦν τὸ Νάαμ, ἀπειράριθμες φορές.[68]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Νάαμ (ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου) καθὼς ἀντηχεῖ μέσα σὲ ὅλες τὶς καρδιές, δὲν λιγοστεύει οὔτε αὐξάνει καὶ εἶναι Ἀναλλοίωτη Μονιμότητα,
Χωρὶς τὸ Νάαμ ὅλοι εἶναι φτωχοί, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀλήθεια ἔρχεται μόνο ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.[69]
Ἀκούγοντας τὸ Νάαμ γίνεται κανεὶς ὁ γνώστης τοῦ Ἑ-

αυτοῦ, καὶ παίρνει ὅλα ὅσα εἶναι καλὰ καὶ εὐγενικά.
Ἀκούγοντας τὸ Νάαμ ὅλες οἱ ἁμαρτίες φεύγουν ἀπὸ μόνες τους καὶ φτάνει κανεὶς εὔκολα τὴν Ἀλήθεια.
ὢ Νανάκ! ἀκούγοντας κανεὶς τὸ Νάαμ, τὸ πρόσωπό του λάμπει ἀπὸ δόξα,
Ὁ ἀγαπημένος τοῦ Διδασκάλου εἶναι πάντοτε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ.[70]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τότε οἱ Ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θέλουσι ἀνοιχθεῖ καὶ τὰ ὦτα τῶν κωφῶν θέλουσιν ἀκούσει. Τότε ὁ χωλὸς θέλει πηδᾶ ὡς ἔλαφος, καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ μογιλάγου θέλει ψάλλει· διότι ἐν τῇ ἐρήμῳ θέλουσι ἀναβλύσει ὕδατα, καὶ ρεύματα ἐν τῇ ἐρημίᾳ.[71]

ΙΣΑΪΑΣ

Διότι τώρα βλέπομεν διὰ κατόπτρου αἰνιγματωδῶς, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς καὶ ἐγνωρίσθην.[72]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ ἕδρα τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου

Τὸ σῶμα εἶναι ὁ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, γιατὶ ὁ Θεὸς ἔκανε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα Του». Ἀλλὰ μόνο μετὰ ποὺ θὰ συγκεντρωθεῖ τὸ πνεῦμα, μὲ τὴ διαδικασία τῆς ἐσωστροφῆς, μεταξὺ καὶ πίσω ἀπὸ τὰ δύο φρύδια· μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούσει τὴ θεία μελωδία. Ὁ Γκουροὺ Νανάκ, ὅταν ρωτήθηκε ἀπὸ τοὺς Γιόγκινς (αὐτοὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ γιογκικὲς ἀσκήσεις, ὅπως Πραναγιάμ, κ.τ.λ.) γι' αὐτὴ τὴ μουσικὴ τοὺς εἶπε:

ὢ Γιόγκι, μπορεῖς νὰ ἔχεις αὐτὸ τὸ δῶρο τοῦ Θείου Συνδέσμου μόνο ἂν ὑπερβεῖς τὸ σῶμα.[73]

Αὐτὸς ὁ θεῖος Σύνδεσμος εἶναι οὐσιαστικὰ μουσικὸς στὸ χαρακτήρα καὶ ἔχει μιὰ μεγάλη μαγνητικὴ δύναμη ποὺ τρα-

δᾶ τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰ ἐπάνω στὰ πνευματικὰ δασίλεια, καθὼς τὸ Πνεῦμα, ὁ Λόγος καὶ ὁ Θεὸς εἶναι τῆς ἴδιας οὐσίας. Καθὼς ὁ ὅμοιος ἑλκύει τὸν ὅμοιο, τὸ Πνεῦμα σύρεται ἀσυγκράτητα ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα. Ὁ Μωλάνα Ρούμι λέει γι' αὐτό:

> Ἂν σᾶς ἐξιστοροῦσα λίγο γιὰ τὶς θεῖες μελωδίες, ὅλα τὰ πνεύματα θὰ ἄφηναν τὶς ἀντίστοιχες σωματικὲς κατοικίες τους.

Καὶ ὁ Χριστὸς ἐπίσης μιλεῖ γι' αὐτό:

> Ὅτε οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες θέλουσι ζήσει.[74]

Αὐτὴ ἡ Οὐράνια Ἁρμονία εἶναι ἤδη μέσα στὸν καθένα μας, καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ τὴν ἀκούσουμε εὐκρινῶς, ἂν μπορούσαμε ἀφήνοντας τὶς ἐξερχόμενες ἱκανότητες μὲ τὴν ἐπανάληψη ὁρισμένου ὀνόματος ἢ ὀναμάτων, νὰ ἀποσύρουμε τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων. Οἱ ἀντηχήσεις αὐτῆς τῆς μουσικῆς μᾶς κάνουν νὰ εἴμαστε ἀπορροφημένοι καὶ μακάριοι στὸν ἑαυτό μας.

> Ἕνας ποὺ εἶναι δαλμένος μέσα στὸ Νάαμ εἶναι πάντοτε ἀπορροφημένος ἐσωτερικῶς καὶ ἔχει αἰώνια μακαριότητα.[75]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὅλα τὰ μεθυστικὰ ποτὰ τοῦ κόσμου δὲν παράγουν παρὰ μιὰ πρόσκαιρη μέθη καὶ μιὰ στιγμιαία λησμονιά· ἀλλὰ ἕνα πνεῦμα δαμμένο μέσα στὸ χρῶμα τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου εἶναι πάντοτε ἀπασχολημένο στὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴ δαθιὰ Σιωπὴ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπολαδαίνει μιὰ διαρκὴ μακαριότητα ποὺ εἶναι χωρὶς τέλος.

> Ἡ μέθη τοῦ Νάαμ, ὦ Νανάκ, ἐξακολουθεῖ μέρα καὶ νύχτα.
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς ποὺ ἐργάζεται μέσο κάθε πράγματος ποὺ ζεῖ καὶ ἡ ἀπόσυρσή του σημαίνει ἀποσύνθεση, διάλυση καὶ θάνατο:

> Ζῶ ὅταν ἀκούω τὴ μουσικὴ τοῦ Νάαμ καὶ πεθαίνω ὅταν τὴν ξεχνῶ.[76]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἐπίσης:

> ὢ Ἀγαπημένε μου! ζῶ ὅταν ἐπικοινωνῶ μὲ τὸ Νάαμ,
> Χωρὶς αὐτὸ δὲν ὑπάρχει ζωή, ὁ Διδάσκαλός μου τὸ ἔχει ἐνσταλάξει μέσα μου.[77]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ἐνόσω δὲν ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἐπικοινωνία τοῦ πνεύματος μὲ τὸ Νάαμ, ποὺ εἶναι σὲ λανθάνουσα κατάσταση μέσα στὸν καθένα μας, δὲν ὑπάρχει τρόπος ἐξόδου γιὰ τὸ πνεῦμα καὶ αὐτὸ δὲν βρίσκει εἰρήνη.

Ὁ Χρόνος γιὰ τὴν ἄσκηση πνευματικῶν πειθαρχιῶν

Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀφιερώνει τὸν ἑαυτό του στὴ λατρεία τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου ὁποιαδήποτε ὥρα καὶ σὲ ὁποιοδήποτε μέρος, γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανένας περιορισμὸς πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα Ἀλλὰ ἡ Ἀμρίτ - Βέλα (νωρὶς τὴν αὐγὴ) εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη καὶ ἡ πιὸ καρποφόρα γι' αὐτὸν τὸ σκοπό.

> Τὴν ὥρα τῆς ἀμβροσίας νωρὶς τὴν αὐγή,
> Νὰ εἶσαι σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεῖο Λόγο,
> Καὶ νὰ διαλογίζεσαι πάνω στὴ δόξα Του.[78]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἐπίσης:

> ὢ σήκω νωρίς, καὶ προσκύνα τὸ Λόγο μέρα καὶ νύχτα, καὶ τότε, ὢ Νανάκ, δὲν θὰ ἔχεις καμμιὰ λύπη καὶ θὰ διαφύγεις ἀπὸ ὅλα τὰ βάσανα.[79]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Γιατὶ τὸ Νάαμ δὲν εἶναι ἀκουστό;

Ὁ νοῦς μας εἶναι πάντοτε σὲ μιὰ κατάσταση ταλαντεύσεως. Εἶναι σκεπασμένος μὲ τὴν σκόνη αἰώνων καὶ αἰώνων. Συνεχῶς οἱ διανοητικὲς μας ἱκανότητες ρέουν ἔξω μέσα στὸν κόσμο, καὶ ποτέ, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, δὲν ἔχουν καθόλου γνωρίσει ἀνάπαυση. Ὡσότου ἐξαγνιστεῖ καὶ ἀκινητοποιηθεῖ ὁ νοῦς, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούσει τὶς ἀντιχήσεις τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος.

> Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει λατρεία μὲ ἕνα ἀκάθαρτο νοῦ, γιατὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μπεῖ στὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα.
> Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ παραμένει στὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων, πεθαίνει μέσα στὶς αἰσθήσεις καὶ χάνει κάθε σεβασμὸ καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα.[80]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἐπίσης:

> Ταλαντευόμενος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ἐξαιτίας τῆς ἐγωιστικῆς ζωῆς, ὁ νοῦς ἀποπλανιέται καὶ δὲν βρίσκει οὔτε θέλγητρο οὔτε ἐνδιαφέρον στὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα.[81]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Νάαμ εἶναι μιὰ ὑποκειμενικὴ ἐμπειρία

Τὸ Νάαμ στὴν πραγματικὴ ἔννοια εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν ἀντίληψη τὴν κατανόηση καὶ τὴ διανόηση. Εἶναι μιὰ ἀλάλητη γλώσσα καὶ ἄφωνα αὐτὸ μιλεῖ. Ἡ Κυρία Μπλαβάτσκυ τὸ ὀνομάζει Φωνὴ τῆς Σιγῆς. Μιὰ συνεχὴς ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο βοηθεῖ στὸ νὰ ἀκινητοποιήσουμε τὶς διανοητικὲς δονήσεις καὶ νὰ ἡσυχάσουμε τὸ νοῦ. Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ μιλεῖ γι' Αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

> Τὸ Νάαμ δὲν μπορεῖ νὰ ἰδωθεῖ μὲ τὰ μάτια, οὔτε μπορεῖ νὰ κατανοηθεῖ, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτά, εἶναι τόσο γλυκὸ καὶ τόσο ἀγαπητό,

Ὦ Θεέ! χάρισε στὸ Νανὰκ αὐτὸ τὸ ἀμβροσιακὸ νέκταρ ἀπὸ αἰώνα σὲ αἰώνα, ἔτσι ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε ἀπασχολημένος στὶς ἀτέλειωτες δονήσεις του.[82]

Τὸ Πραγματικὸ Νάαμ: Ἀκατανόητο καὶ κρυμμένο

Ἡ πραγματικὴ οὐσία τοῦ Νάαμ διαπερνᾶ τὰ πάντα σὲ κάθε ἄτομο καὶ ὅμως εἶναι κρυμμένο καὶ δὲν τὸ αἰσθάνεται κανείς. Μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθεῖ μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένος μέσα στὸ Νάαμ, ἢ μὲ ἄλλα λόγια εἶναι προσωποποιημένο Νάαμ καὶ εἶναι ἱκανὸς νὰ μεταδώσει στοὺς ἄλλους τὸ δικό του παλμὸ ζωῆς.

Στὴ σημερινὴ ἐποχή, τὸ Ἀνεκδήλωτο Νάαμ βασιλεύει ἀνώτατο καὶ κινεῖται κυματοειδῶς μὲ ἀφθονία μέσα σὲ κάθε ἄτομο,
Αὐτό, ὅμως, ἐκδηλώνεται μέσα σ' αὐτὲς τὶς καρδιὲς ποὺ καταφεύγουν στὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας.[83]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μέσα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει ὁ,τιδήποτε ἐπιθυμήσει: ἀλλὰ τὸν Ἀνεκδήλωτο Λόγο εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὸν φτάσει κανείς. Αὐτὸς εἶναι ἡ κληρονομιὰ ἐκείνου ποὺ εἶναι ἕνας Γκουρουμούκ ἢ ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένος μέσα σ' ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.

Τὸ Χάρι Νάαμ εἶναι ἕνα πολὺ σπάνιο πράγμα
Καὶ μπορεῖ νὰ μεγαλώσει μέσα στὴν καρδιὰ ἑνὸς Γκουροῦ.[84]

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος στερεῖται τὸ Νάαμ,
Καὶ ὅμως αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀποκτηθεῖ ἀπὸ ἕναν Γκουρού.[85]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Νάαμ: Ὁ Θεῖος σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Δημιουργοῦ του

Ἡ Κυρίαρχη Δύναμη τοῦ Νάαμ ἔχει μέσα στὴν ἰσχυρὴ λαβή της τὶς ἀτέλειωτες σειρὲς τῶν συμπάντων. Καὶ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἔχει σχεδιαστεῖ πάνω στὸ πρώτυπο τῆς Κοσμικῆς Διατάξεως. Αὐτὸς ὁ μικρόκοσμος, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ διαφορετικὰ στοιχεῖα, ὀφείλει ἐπίσης τὴν ἀκεραιότητά του καὶ τὴν ὀργανική του ἑνότητα στὸ Νάαμ. Αὐτὸ εἶναι ὁ ἀκατάλυτος σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀκριβῶς ὅπως ἕνα ψάρι μπορεῖ νὰ ἱππεύσει ἕνα ἰσχυρὸ κύμα, ἔτσι καὶ ἕνα πνεῦμα μπορεῖ νὰ ἱππεύσει τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα καὶ νὰ φτάσει τὴ Θάλασσα τοῦ Ἦχου ἢ Νάαμ. Τὸ Μονοπάτι τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἦχου εἶναι γνωστὸ ὡς μιὰ διαδικασία ἐσωστροφῆς. Ὅλα τὰ ἄλλα μονοπάτια ὁδηγοῦν στὴν προέκταση, μὲ χωρὶς διέξοδο ἀπὸ τὸ πανόραμα τῆς ζωῆς.

> Μόνο ἐκεῖνος ποὺ συνδέεται μὲ τὸ Νάαμ, ὢ Νανάκ, μπορεῖ νὰ πραγματοποιήσει τὸν Ἄσπιλα Ἁγνό.[86]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Μονοπάτι τοῦ Νάαμ ὁδηγεῖ στὴ Σεχὰτζ Κατάσταση

Τὸ Νάαμ βοηθᾶ τὸ πνεῦμα νὰ κατορθώσει νὰ φτάσει στὸ Σεχάτζ — μιὰ κατάσταση τέλειας ἰσορροπίας πάνω ἀπὸ τὸ βασίλειο τῶν τριῶν Γκούνων: (Σάτβικ, Ράτζσικ καὶ Τάμσικ˙ δηλ., Ἠρεμίας, Δράσης καὶ Ἀδράνειας ἀντιστοίχως). Μιὰ κατάσταση ποὺ δὲν εἶναι ὑποκείμενη στὴ φθορὰ καὶ στὴν ἀποσύνθεση.

> Ἂς ἐλεήσει τὸ Νανὰκ ὁ Ἀγαπημένος του, γιατὶ τὸ Νάαμ εἶναι γι' αὐτὸν ὅπως ἡ ράβδος στὸν τυφλό.[87]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

> ὢ Θεέ! Τὸ ὄνομά σου εἶναι ἕνα στήριγμα προσκυνητοῦ γιὰ τὸν τυφλό,

Γιὰ μένα ποὺ εἶμαι ἕνας φτωχὸς καὶ ἀπροστάτευτος ταλαίπωρος,
Τὸ ὄνομά Σου εἶναι τὸ στήριγμα καὶ ἡ βοήθειά μου.[88]

ΝΑΜ ΝΤΕΒ

Νάαμ : Ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἄσκηση στὴν σημερινὴ ἐποχὴ

Ὁποτεδήποτε ὑπερισχύουν τὰ πάθη καὶ οἱ ἀρετὲς παραμερίζονται καὶ οἱ καλὲς πράξεις ἀγνοοῦνται τελείως, οἱ Ἅγιοι κηρύσσουν τὴν πνευματικὴ Σάντνα ἢ ἄσκηση τοῦ Νάαμ, γιατὶ εἶναι τὸ εὐκολότερο καὶ ἀποτελεσματικότερο φάρμακο. Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ὅλες οἱ ἀτομικὲς καὶ οἱ κοινωνικὲς πράξεις καὶ ἡ ἐκτέλεση τῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ τελετουργιῶν, καθὼς ὁρίζονται ἀπὸ τὶς γραφές, μόλις καὶ ἔχουν κάποια πρακτικὴ χρησιμότητα, γιατὶ αὐτὲς εἶναι ξεπερασμένες καὶ ἐκτὸς ἐποχῆς.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή, τὸ Κιρτάν (ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου) κατέχει τὴν ἀνώτερη θέση (μεταξὺ τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων).[89]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Σὰντ Ράβι Ντὰς τὸ ἐπιβεβαιώνει:

Στὴ Σάτ Γιούγκα (στὴ χρυσὴ ἐποχὴ) ἡ «Σάτ» ἢ Ἀλήθεια βασίλευε ἀνώτατη· στὴν Τρέτα (στὴν ἀσημένια ἐποχὴ) συνηθίζονταν τὰ ἀφιερώματα θυσίας· στὴ Ντουάπερ (στὴν χάλκινη ἐποχὴ) ἡ εἰδολωλατρεία ἦταν ὁ νόμος τῆς γῆς· ἀλλὰ στὴν Κάλ Γιούγκα (στὴ σιδερένια ἐποχή), τὸ Νάαμ εἶναι τὸ πιὸ ἰσχυρὸ καὶ κυρίαρχο φάρμακο.[90]

Ὁ Σουάμι Τούλσι Ντὰς ἐπίσης συμφωνεῖ:

Ὁ Διαλογισμὸς (πάνω στὴν Ἀλήθεια) ὑπερίσχυε κατὰ

τὴν πρώτη μονάδα τοῦ χρόνου, Γιάτζνας ἢ θυσίες κατὰ τὴ δεύτερη, Μπάκτι ἢ ἡ μὲ ἀγάπη λατρεία κατὰ τὴν τρίτη, καὶ τώρα τὴν τέταρτη, ὅταν τὸ κακὸ εἶναι στὴν ἀνιούσα καὶ ὁ νοῦς εἶναι ὁλοκληρωτικὰ ἀπασχολημένος στὸ κακό, ὅπως ἕνα ψάρι μέσα στὴ θάλασσα, τὸ Νάαμ ἢ ἡ πειθαρχία τοῦ πνεύματος ἐργάζεται ὡς σωτήρια χορδὴ ζωῆς (γιὰ νὰ μᾶς βγάλλει) ἀπὸ τὸν ὠκεανὸ τῆς ἀπατηλῆς ὕλης.

ΤΟΥΛΣΙ ΝΤΑΣ

Στὴν Κὰλ Γιούγκα τὸ Νάαμ εἶναι τὸ μόνο πολύτιμο πράγμα γιατὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Νάαμ, οἱ ἀφοσιωμένοι σώζονται.[91]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Σ' αὐτὴ τὴν Κάλ Γιούγκα, ὅλες οἱ Σαντάνς ἢ ἀσκήσεις δὲν ὠφελοῦν, ἐκτὸς αὐτὴ τοῦ Νάαμ, γιατὶ μόνο αὐτὸ εἶναι ἕνα ἰσχυρὸ φάρμακο.[92]

ΣΟΥΑΜΙ ΣΙΒΝΤΑΓΙΑΛ ΣΙΝΓΚ

Στὴν Κάλ Γιούγκα, τὸ Νάαμ εἶναι τὸ μόνο μέσο γιὰ τὴ σωτηρία.[93]

Τώρα ποὺ ἡ Κὰλ Γιούγκα ἔχει ἑδραιωθεῖ εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη ἐποχὴ γιὰ νὰ σπείρουμε τὸ σπόρο τοῦ Νάαμ,

Τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ καρποφορίσει τώρα, μὴν ἀπατάσθε πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.[94]

Ὁ Νανὰκ εὐχαρίστως θὰ πρόσφερε τὸν ἑαυτό του σὲ ἕναν ποὺ ἔχει συνδεθεῖ μὲ τὸ Νάαμ.[95]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Νάαμ: Ὁ σωτήριος παράγοντας καὶ στὶς τέσσερεις ἐποχὲς

Τὸ Μονοπάτι τοῦ Νάαμ εἶναι τὸ πιὸ ἀρχαῖο καὶ τὸ πιὸ φυσικό. Εἶναι σὲ συμφωνία μὲ τὸ Θεῖο Νόμο. Σὲ ὅλες τὶς τέσ-

σερεις ἐποχές, ἔδρασε σὰν μιὰ σωτήρια χορδὴ ζωῆς γιὰ τὸν κόσμο. Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τελευταίων πέντε ἑκατονταετηρίδων, ἅγιοι ὅπως ὁ Καμπὶρ Σαχίμπ, ὁ Γκουροὺ Νανὰκ καὶ οἱ ἄλλοι ἐννέα Σὶχ Γκουρούς, ὁ Νταντοὺ Σαχίμπ, ὁ Παλτοὺ Σαχίμπ, ὁ Τούλσι Σαχίμπ, ὁ Σουάμι Σὶβ Νταγιὰλ Σίνγκ, ὁ Μπάμπα Τζαϊμὰλ Σίνγκ καὶ ὁ Μπάμπα Σαουὰν Σὶνγκ ἦταν οἱ μεγάλοι ἐκτελεστὲς αὐτοῦ τοῦ Μονοπατιοῦ. Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι ἀσκοῦσαν καὶ κήρυσσαν τὸ Μονοπάτι τοῦ Κάλμα γιὰ δέκα τέσσερεις αἰῶνες ἢ καὶ περισσότερο. Ὁ Προφήτης Μωάμεθ, ὁ Σάμας Ταμπρίτζ, ὁ Μωλάνα Ρούμι, ὁ Χαφὶζ Σαχίμπ, ὁ Μοϊνουντὶν Τσίστι καὶ ἄλλοι δίδαξαν αὐτὸ τὸ ἴδιο πράγμα. Ἐπίσης, πρὶν δύο χιλιάδες χρόνια, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς καὶ ὁ Χριστὸς παράθεσαν τὸ Μονοπάτι τοῦ Λόγου. Ὁ Ζωροάστρης, πολὺ πρίν, κήρυξε γιὰ τὸ Σραβσα ἢ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα στὴν Περσία. Ὁ Βούδδας, πρὶν εἴκοσι πέντε αἰῶνες, ἐξάσκησε αὐτὴ τὴν ἴδια σάντνα (ἄσκηση). Τὰ διδάγματα τοῦ Γκόρακχ Νάθ, πολὺ πρὶν τὸ Βούδδα, συγκεντρώνονταν γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὴ θεμελιώδη ἀρχή. Πρὶν τέσσερεις χιλιάδες χρόνια, βρίσκουμε, ὅτι στὴν Αἴγυπτο αὐτὸ ἦταν γνωστὸ ὡς τὸ «Μονοπάτι τοῦ Ἄτον», ποὺ κηρυσσόταν ἀπὸ τὸ Βασιλιὰ Ἀκενάτον. Στὶς Οὐπανισάδες βρίσκουμε ἀναφορὲς γιὰ τὸ «Οὐτζίτ» ἢ τὴν «Ἀρμονία» τοῦ Ὑπερπέραν. Ὁ Θεὸς Κρίσνα, πολὺ πρίν, ἦταν τελείως καταρτισμένος σ' αὐτὴ τὴν ἐπιστήμη. Στὶς Βέδες, τὶς πιὸ ἀρχαῖες γραφὲς τοῦ κόσμου, διαβάζουμε στὴ Πὰκ Ντέβι Σουκὰτ γιὰ τὸ «Νάαντ» ἢ τὴ μουσικὴ καὶ γιὰ τὸ «Σρούτι» ἢ αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἀκούγεται.

Ὁ Καμπὶρ Σαχίμπ μᾶς λέει ὅτι ἦρθε σὲ ὅλες τὶς τέσσερεις Γιούγκες (ἐποχές), καὶ κάθε φορὰ κήρυξε γιὰ τὸ Νάαμ ἢ Λόγο. Σὲ κάθε Ἐποχὴ ἦταν γνωστὸς διαφορετικὰ ὡς Σὰτ Σουκράτ, Μουνιντάρ, Καρουναμὲ καὶ τελευταίως ὡς Καμπίρ.

Οἱ γραφὲς τῶν Σίκχ μαρτυροῦν μὲ ἁπλὰ λόγια ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τεσσάρων Μεγάλων Διαιρέσεων τοῦ χρόνου

ὁ κόσμος ὠφελείθηκε μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ καθήμενος στὰ πόδια τῶν ἁγίων:

> Σὲ ὅλες τὶς τέσσερεις ἐποχές, τὸ Νάαμ κατεῖχε μιὰ ξεχωριστὴ θέση καὶ ὁ κόσμος διαλογιζόταν πάνω στὸ Σάμπτ. Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή, μόνο ὁ Γκουρουμούκ (ὁ ἄνθρωπος τοῦ Γκουροῦ) σώζεται.[96]
>
> Ὁποιοσδήποτε ὠφελήθηκε, ὠφελήθηκε μέσο τοῦ Νάαμ, ποὺ ἀποκτήθηκε μὲ τὴ χάρη καὶ τὶς εὐλογίες κάποιου Γκουρμοὺκ (Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας).[97]
> Μόνο τὸ Νάαμ ἦταν ἡ Σωτήρια Χορδὴ τῆς Ζωῆς μέσα στοὺς αἰῶνες.[98]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

2. *Μαρτυρία ἀπὸ Διάφορες Θρησκεῖες*

Ἂν διαβάσουμε τὶς γραφὲς τῶν διαφόρων θρησκειῶν, βρίσκουμε σαφεῖς ἀναφορὲς γιὰ τὸ βασικὸ κοινὸ παράγοντα, τὸ Θεῖο Φῶς καὶ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, ὡς τὰ μόνα μέσα γιὰ τὴ δημιουργία καὶ τὴ συντήρηση τοῦ σύμπαντος καὶ τὴν ἀναγέννηση τῆς ἀνθρωπότητας.

ΙΝΔΟΥΪΣΜΟΣ

Σύμφωνα μὲ τὰ ἰνδικὰ θεολογικὰ βιβλία, ὁλόκληρη ἡ δημιουργία ἔγινε ἀπὸ τὸ Νάαντ. Τὸ ἀναφέρουν ἐπίσης ὡς «Ἄκας Μπάνι» (φωνὴ ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τοὺς Οὐρανούς). Ἔχουμε ἀναφορὲς γι' αὐτὸ μέσα στὶς Βέδες, τὶς πιὸ ἀρχαῖες γραφὲς τοῦ κόσμου. Στὴ Νάαντ Μπάϊντ Οὐπανισάδα, π.χ., τὸ θέμα ἀναφέρεται μὲ ἕνα πολὺ σαφὴ τρόπο. Ἡ Χὰθ Γιόγκ Πραντιπάκα λέει ἐπίσης γι' αὐτὴ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου:

Αὐτὸς πῆρε τὸ στήριγμα τοῦ Λόγου (μελωδικὸς ἦχος)

ΤΣΑΝΤΟΓΚΙΑ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Ἂς καθήσει ὁ γιόγκι στὴ Σὶντ Ἀσὰν καὶ ἐνῶ θὰ ἀσκεῖ τὴ Βεσνάβι Μούντρα, θὰ ἀκούει τὸν ἦχο ἀπὸ τὸ δεξὶ του αὐτί.

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο, θὰ γίνει κουφὸς στοὺς ἐξωτερικοὺς ἤχους,καὶ θὰ φτάσει στὸ Τουρίγια Πάντ ἢ μιὰ κατάσταση ἰσορροπίας, μέσα σὲ δέκα πέντε μέρες.

Πρῶτα θὰ ἀκουστοῦν οἱ ἦχοι ποὺ μουρμουρίζουν καὶ ποὺ μοιάζουν μὲ αὐτοὺς τῶν κυμάτων τοῦ ὠκεανοῦ μὲ τὴν πτώση τῆς βροχῆς, μὲ τὴ ροὴ τῶν ρυακιῶν καὶ τὸ Μπέρι, ἀνακατωμένοι μὲ τοὺς ἤχους τῆς καμπάνας καὶ τοῦ ὄστρακου, κ.τ.λ.

ΝΑΑΝΤ ΜΠΑ·Ι·ΝΤ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Ἂν καὶ Αὐτὸς εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν ὁμιλία καὶ τὸ νοῦ, ὅμως μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει τὴν ἐμπειρία Του καὶ νὰ Τὸν πραγματοποιήσει πηγαίνοντας πάνω ἀπὸ τὴν ὁμιλία καὶ τὸ νοῦ.

ΜΠΡΑΧΜ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀμετάβλητος, ὁ Ὑπέρτατος καὶ ὁ Αὐτόφωτος,

Καὶ γνωρίζοντάς Τον ὑπερβαίνει κανεὶς τὸ θάνατο δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος πρὸς τὴν ἐλευθερία.

Αὐτὸς πρέπει νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα στὴ σπηλιὰ ποὺ λάμπει.

ΚΕΒΑΛΙΑ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Ὁ Διαλογισμὸς στὸ Νὰντ ἢ στὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου εἶναι ὁ βασιλικὸς δρόμος πρὸς τὴ σωτηρία.

ΧΑΝΣΑ ΝΑΑΝΤ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Ἡ Τετζαιμπάϊντ Οὐπανισάδα θεωρεῖ τὸ ὑπέρτατο Ἄτμαν

πού κατοικεῖ μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τὸ πιὸ λεπτὸ κέντρο λαμπρότητας, ποὺ ἀποκαλύπτεται μόνο στοὺς γιόγκις μὲ διαλογισμὸ πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις.

Τώρα γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ λαμπρὸ σημεῖο: Αὐτὸ ἔχει τὸν ἐξαιρετικό του διαλογισμό, ὑπερκόσμιο, ποὺ ἑδρεύει στὴν καρδιὰ (καὶ κατορθώνεται μὲ τὶς) Ἀνάβα, Σάκτα καὶ Σαμπχάβα (μεθόδους)· ὁ διαλογισμὸς εἶναι χοντρός, λεπτός, καθὼς καὶ αὐτὸς ποὺ εἶναι ὑπερβατικός.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ δύσκολη ἀλλὰ ἡ μόνη διαδικασία γιὰ τὴν ὑπέρτατη πραγματοποίηση: Ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ σοφὸ καὶ γι' αὐτὸν ποὺ σκέπτεται αὐτὸς ὁ διαλογισμὸς εἶναι δύσκολο νὰ ἐκτελεσθεῖ, καὶ δύσκολο νὰ κατορθωθεῖ, δύσκολο νὰ γνωριστεῖ ,δύσκολο νὰ παραμείνει κανεὶς σ' αὐτὸν καὶ δύσκολο νὰ τὸν διαβεῖ.

> Γι' αὐτό, πρέπει ὁ ἀναζητητὴς νὰ εἶναι ἕνας ποὺ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ κάνει αὐτὸ ποὺ εἶναι ἀπρόσιτο προσιτό, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ μοναδικὸς σκοπὸς νὰ εἶναι μόνο τὸ νὰ ἐξυπηρετεῖ τὸν Γκουροὺ καὶ τὸ Σκοπὸ Του— ἡ λατρεία τοῦ ὑπέρτατου Πνεύματος.

ΤΕΤΖΑΜΠΑ·Ι·ΝΤ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Μετὰ ποὺ θὰ μελετήσει τὶς Βέδες, αὐτὸς ποὺ εἶναι ἔξυπνος καὶ ἔχει ὡς μοναδικὸ σκοπό του νὰ ἀποκτήσει γνώση καὶ πραγματοποίηση, θὰ πρέπει νὰ ἀπορρίψει τὶς Βέδες τελείως, ὅπως ὁ ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ ἀποκτήσει τὸ ρύζι πετᾶ τὸ φλούδι.

> Ὅπως τὸ βούτυρο εἶναι κρυμμένο μέσα στὸ γάλα, ἡ Ἁγνὴ Συνειδητότητα κατοικεῖ μέσα σὲ κάθε ὄν. Αὐτὴ θὰ ἔπρεπε συνεχῶς νὰ κτυπιέται γιὰ νὰ βγεῖ ἔξω (ὅπως τὸ βούτυρο) μὲ τὴ ράβδο τοῦ κτυπήματος τοῦ νοῦ.

ΑΜΡΙΤΜΠΑ·Ι·ΝΤ ΟΥΠΑΝΙΣΑΔΑ

Ὑπάρχουν, στὶς Οὐπανισάδες, ὅροι ὅπως «Τριλόκαν» καὶ «Τριαμπάκα», ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἕναν ποὺ ἔχει τρία μάτια

τὸ τρίτο μάτι εἶναι ὁ Μοναδικὸς Ὀφθαλμὸς τοῦ Χριστοῦ ἢ Ντίβια Τσάκσου ἢ τὸ μάτι ποὺ εἶναι αὐτόφωτο.

Ὁ Γκοζάϊν Τούλσι Ντὰς Τζί, ὁ φημισμένος συγγραφέας τῆς Ἰνδικῆς Ραμαγιάνα, μιλεῖ γι' αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

> Τὰ νύχια τῶν ποδιῶν τοῦ Διδασκάλου εἶναι πιὸ στιλπνὰ ἀπὸ τὸ λαμπερὸ κορυφαῖο κόσμημα. Μία συγκέντρωση σ' αὐτὰ ἀνοίγει τὴν ἐσωτερικὴ ὅραση καὶ γίνεται κανεὶς παντογνώστης.

ΒΟΥΔΔΙΣΜΟΣ

Ἀποσπάσματα ἀπὸ «Τὸ Μονοπάτι τοῦ Ξαφνικοῦ Κατορθώματος» ἀπὸ τὸν Χούϊ Χάϊ (μιὰ γραφὴ τοῦ Μαχαγιάνα Βουδδισμοῦ) μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Τζὼν Μπλόφελντ:

Φύση τῆς Ἀντιλήψεως: Ἡ ἱκανότητα τῆς ἀντιλήψεως εἶναι συνεχής, λοιπὸν ἡ ἀντίληψη συμβαίνει εἴτε ὑπάρχουν ἀντικείμενα εἴτε ὄχι. Ἔτσι γνωρίζουμε ὅτι εἶναι τὰ ἀντικείμενα ποὺ πᾶνε καὶ ἔρχονται καὶ ὄχι ἡ ἱκανότητα τῆς ἀντιλήψεως. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ ὅλες τὶς αἰσθήσεις.

Ἡ φύση τῆς Ἀκοῆς: Δὲν ὑπάρχει θέμα ἂν ὑπάρχει ἦχος ἢ ὄχι. Γιατὶ ἡ ἱκανότητα τῆς ἀκοῆς εἶναι συνεχής, ἔτσι ἡ ἀκοὴ ὑπάρχει εἴτε ὑπάρχει ἦχος εἴτε ὄχι. Εἶναι ἡ πραγματικὴ φύση τοῦ «Ἑαυτοῦ», ὡς αὐτὸς ποὺ γνωρίζει, ποὺ ἀντιλαμβάνεται καὶ ἀκούει, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα καὶ τοὺς ἤχους καὶ ξεχωριστὰ ἀπὸ τὰ ὄργανα τῶν αἰσθήσεων.

Ἡ Μέθοδος Φωτίσεως μὲ αἰφνίδια ἀντίληψη:

Ὁ σκοπός της εἶναι νὰ φτάσει κανεὶς σὲ μιὰ κατάσταση ὅπου ἡ σκέψη ἀπουσιάζει. Ὁ στόχος της ἐπιτυχαίνεται ἂν δὲν ἐπιτρέψετε στὸν ἑαυτό σας νὰ συγκινηθεῖ ἀπὸ καμιὰ μορφὴ θελγήτρου.

Ἡ φύση της εἶναι ἠρεμία καὶ τὸ δραστηριοποιό της μέσο εἶναι ἡ σοφία.

Σοφία τεσσάρων εἰδῶν:

(1) Τὰ πέντε εἴδη τῆς ἀντιλήψεως παράγουν τὴ «Σοφία τῆς αὐτο - ἀντιλήψεως ἢ αὐτο - τελειότητας». Αὐτὴ εἶναι: νὰ εἶναι κανεὶς ἱκανὸς νὰ χρησιμοποιεῖ ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς ἀντιλήψεως χωρὶς γι' αὐτὸ νὰ πιστεύει στὴν ποικιλία τῆς μορφῆς.

(II) Ἡ κατανόηση παράγει τὴ «Σοφία βαθιᾶς ὀξυδέρκειας ἢ παρατηρήσεως». Αὐτὴ εἶναι: νὰ εἶναι κανεὶς ἱκανὸς νὰ μπαίνει στὴ σφαίρα ὅλων τῶν μορφῶν τῆς ἀντιλήψεως καὶ νὰ εἶναι εἰδικευμένος στὸ νὰ κάνει ξεχωρισμοὺς μεταξύ τους χωρὶς νὰ ἐπιτρέπει νὰ γεννιοῦνται ἄτακτες σκέψεις καὶ ἔτσι νὰ κατορθώσει τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὴν ἀπάτη.

(III) Ἡ Διάκριση παράγει «Παγκόσμια Σοφία». Αὐτὴ εἶναι: νὰ εἶναι κανεὶς ἱκανὸς νὰ κοιτάζει κάθε ἄτομο (ὕλης) χωρὶς νὰ αἰσθάνεται ἀγάπη καὶ μίσος, καὶ δηλώνει τὴν κενότητα τοῦ ξεχωρίσματος.

(IV) Μετὰ ἔρχεται ἡ βάση ὅλης τῆς ἀντιλήψεως ποὺ παράγει τὴν «Τέλεια Σοφία τοῦ Βούδδα ποὺ ἀντανακλᾶ τὰ πάντα». Αὐτὴ εἶναι Ἀπόλυτο Κενὸ καὶ Ἠρεμία, τέλεια καὶ Ἀσάλευτη Λαμπρότητα.

Πνευματικὲς ἐμπειρίες Ἀνώτατων Βοδδισάτβων — ἀποσπάσματα παρμένα ἀπὸ τὴ Σουραγγκάμα Σούτρα — Ἀπὸ τὸ «Εὐαγγέλιο ἑνὸς βουδδιστοῦ» ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸ Ντουάϊτ Γκοντάρντ (Ε.Π. Ντάττον καὶ Σία):

...Πάνω σ' αὐτὰ ὁ Εὐλογημένος Κύριος ἀποκάλυψε στοὺς συναγμένους Βοδδισάτβα — Μαχασάτβες καὶ μεγάλους Ἀρχάτες ποὺ ἦταν ἐλεύθεροι ἀπὸ ὅλα τὰ μεθυστικά, αὐτὸ τὸ πιὸ ἱερὸ δίδαγμα.

Αὐτὸς εἶπε:

Τιμημένοι Βοδδισάτβα — Μαχασάτβες καὶ μεγάλοι Ἀρχάτες! Εἴσασταν μέχρι τώρα, γιὰ ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησή μου καὶ φτάσατε σὲ μιὰ τέλεια ἀπελευθέρωση. Σὰν μιὰ εἰσαγωγὴ σ' αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ, θέλω νὰ ρωτήσω τὸν καθένα σας πῶς φτάσατε στὸ Σ α μ ά ν τ ι.. Ὅταν ἀρχίσατε νὰ συνειδητοποιεῖτε, στὰ πρῶτα στάδια τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς ἀσκήσεώς σας, τὴν ἀπατηλότητα τῶν δεκαοκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως (δράσης τοῦ νοῦ) κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων,* ποιὰ ἀπὸ τὶς σφαῖρες φωτίστηκε πρώτη ὁλοκληρωτικά, καὶ φτάσατε μέσο αὐτῆς στὸ Σαμάντι;

...Τότε ὁ Μάχα - Κασιάπα μὲ τὴν Μ π χ ι κ σ ι ο ύ ν ι Σουβάρνα καὶ τὶς ἄλλες καλόγριες τῆς πνευματικῆς του οἰκογένειας σηκώθηκαν ἀπὸ τὶς θέσεις τους καὶ ὑποκλείθηκαν στὸ Θεὸ Βούδδα λέγοντας:

Εὐλογημένε Κύριε! Σὲ προηγούμενες Κ ά λ π ε ς ὅταν ζοῦσε ὁ Βούδδας Καντρασουριαπραντίπα, τὸν ὑπηρέτησα πιστὰ καὶ ἄκουσα τὸ δίδαγμά του καὶ τὸ ἄσκησα πιστά. Μετὰ ποὺ αὐτὸς πέρασε στὸ Ν ι ρ β ά ν α, συνέχισα νὰ κάνω θυσίες στὰ ἱερά του λείψανα καὶ κράτησα τὴν εἰκόνα του φρεσκοεπιχρυσωμένη,ἔτσι ὥστε τὸ δίδαγμά του, ὅπως ἕνας λύχνος, συνέχισε νὰ φωτίζει τὴ ζωή μου μὲ τὴ λαμπρότητά του.

Ἀπὸ τὸν πιστό μου σεβασμὸ γιὰ τὰ λείψανά του καὶ τὴν εἰκόνα του, ὁ νοῦς μου φωτίστηκε ἀπὸ μιὰ χρυσοπόρφυρη

---

* Οἱ δεκαοκτὼ σφαῖρες τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων εἶναι ὡς ἑξῆς, στὴν περίπτωση τῆς ὁράσεως:
(α) Ὄργανο τῆς ὁράσεως.
(β) Ἀντικείμενο τῆς ὁράσεως.
(γ) Συνείδηση τῆς ὁράσεως, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ τοῦ ὀργάνου τῆς αἰσθήσεως μὲ τὸ ἀντικείμενο.
Λοιπὸν τὸ α, β καὶ γ ὡς πρὸς ὅλες τὶς ἕξι αἰσθήσεις (Γνώση —Ὅραση—Ἀκοή—Ὄσφρηση—Γεύση καὶ Ἀφή) κάνουν δεκαοκτώ.

λαμπρότητα πού ἀντανακλοῦσε σὲ ὅλες τὶς ἑπόμενες ζωές μου καὶ ἔγινε μιὰ μόνιμη χρυσοπόρφυρη λαμπρότητα μὲ τὸ σῶμα μου.

Μετὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέση του ὁ Σαριπούτρα καὶ ὑποκλεινόμενος μπροστὰ στὸ Θεὸ Βούδδα, εἶπε:

Εὐλογημένε Κύριε! Ἀπὸ πολλὲς Κάλπες, τόσες πολλὲς ὅπως οἱ ἄμμοι τοῦ Γάγγη, ὁ νοῦς μου ἐξακολουθοῦσε τὴν ἁγνότητά του καὶ γι' αὐτὸ ὑπῆρξαν πολλὲς ἁγνὲς ξαναγεννήσεις. Μόλις τὰ μάτια μου ἀντελήφθηκαν τὶς διαφορὲς στὴ διαδικασία τῶν ἀλλαγῶν, ποὺ παντοτεινὰ ρέει καὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο καὶ στὸ Δρόμο τῆς Ἀπελευθερώσεως, ὁ νοῦς μου ἀμέσως τὶς κατάλαβε καὶ ἔτσι ἔφτασα στὴν τέλεια ἐλευθερία. Μιὰ μέρα, ὅταν ἤμουν στὸ δρόμο, συνάντησα τὸν ἀδελφὸ Κασιάπα, ποὺ μοῦ ἐξήγησε μὲ καλωσύνη τὴν ἀρχὴ τοῦ διδάγματος τοῦ Κυρίου, ὅτι τὰ πάντα προέρχονταν ἀπὸ τὶς αἰτίες καὶ τὶς συνθῆκες καὶ γι' αὐτὸ ἦταν κούφια καὶ παροδικά, καὶ συνειδητοποίησα τὸ ἀχανὲς τῆς Ἁγνῆς Οὐσίας τοῦ Νοῦ. Ἀπὸ τότε ἀκολούθησα τὸν Κύριό μου καὶ ἡ ἀντίληψή μου τῆς διανοητικῆς ὁράσεως ἔγινε ὑπερβατικὴ καὶ τέλεια φωτισμένη, ἔτσι ὥστε ἀμέσως ἀπόχτησα μεγάλη ἀφοβία καὶ ἐμπιστοσύνη. Γι' αὐτὸν τὸ λόγο ἔφτασα στὸ βαθμὸ τοῦ Ἀρχὰτ καὶ ἔγινα, πράγματι, ὁ πρῶτος Πρίγκηπας τοῦ Κυρίου μου Βούδδα, γεννημένος ἀπὸ τοῦ Κυρίου τὰ ἀληθινὰ λόγια καὶ θρεμμένος καὶ μεταμορφωμένος ἀπὸ τὴν οὐσιαστική του Ντάρμα. Σὲ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα τοῦ Κυρίου μου γιὰ τὴν πρώτη μας ἐμπειρία ἐπιτυχίας, θὰ ἔλεγα ὅτι ἡ πρώτη μου ὁλοκληρωτικὴ ἐναρμόνιση τῶν δεκαοκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων ἦταν ἐξαιτίας τῆς ὑπερφυσικῆς λαμπρότητας μέσα στὸ δικό μου νοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ λαμπρὲς ἀκτίνες φώτιζαν τὴ νοημοσύνη μου καὶ ἔφταναν τόσο μακριὰ ὅσο ἡ διόρασή μου μποροῦσε νὰ εἰσδύσει...

Μετὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του ὁ Σαμανταμπάντρα καὶ ὑποκλινόμενος στὸν Κύριο, εἶπε:
Ἔγινα ἕνας Πρίγκηπας τῆς Ντάρμας τοῦ Κυρίου μου πρὶν πολλὲς Κάλπες, καὶ ὅλοι οἱ ἀναρίθμητοι Ταθαγκάτες τῶν δέκα σημείων τοῦ Σύμπαντος, δίδαξαν στοὺς μαθητές τους, ποὺ εἶχαν τὰ προσόντα γιὰ νὰ γίνουν Βοδδισάτβα — Μαχασάτβες, νὰ ἀσκήσουν τοῦ Σαμανταμπάντρα τὴν ἀφοσίωση τῆς συνεχοῦς εὐσπλαχνίας γιὰ ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός του. Ἡ ὑπερβατικὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἀκοὴ τοῦ Οὐσιώδη Νοῦ μου ἔγινε πολὺ ἁγνὴ καὶ διαφανής, ἔτσι ὥστε μποροῦσα νὰ τὴν χρησιμοποιήσω γιὰ νὰ διακρίνω καὶ νὰ καταλάβω τὴν κατανόηση καὶ τὶς ἰδέες ὅλων τῶν μὲ αἰσθήσεις ὄντων. Ἂν ὑπῆρχαν ὁποιαδήποτε ὄντα σὲ ὁποιοδήποτε σημεῖο τοῦ Σύμπαντος — στὸ παρελθόν, στὸ παρὸν ἢ στὸ μέλλον — ποὺ νὰ ἀνάπτυσσαν τοῦ Σαμανταμπάντρα τὴν ἀφοσίωση μέσα στὸ νοῦ τους, θὰ γινόμουν ἐνήμερος ἀπὸ τὶς δονήσεις του μὲ τὴν ὑπερβατικὴ εὐαισθησία τῆς ἀκοῆς μου· καὶ ἀμέσως μετὰ ἀπὸ αὐτό, θὰ πήγαινα σ᾽ αὐτὰ καβαλλικεύοντας τὸν μυστηριακὸ ἐλέφαντα μὲ τοὺς ἕξι χαβλιόδοντες, συγχρόνως σὲ ἑκατὸ χιλιάδες διαφορετικὲς ἐκδηλώσεις ὅμοιες μὲ μένα, γιὰ νὰ τοὺς παρασταθῶ, ἐνῶ τὸ κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ θὰ βρισκόταν στὸ δικό του τόπο. Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦταν τὰ ἐμπόδιά του, ὁσοδήποτε βαθιὰ ἢ σοβαρά, εἴτε ἦταν ἱκανὸ γιὰ νὰ ἐκτιμήσει τὴν παρουσία μου εἴτε ὄχι, θὰ ἤμουν δίπλα του γιὰ νὰ βάλλω τὸ χέρι μου πάνω στὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ τοῦ δώσω κουράγιο καὶ στήριγμα, ἠρεμία καὶ παρηγοριά, ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσει νὰ ἐκτελέσει τὸ ὑπέρτατό του κατόρθωμα. Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε γιὰ τὸ πρῶτο μας κατόρθωμα τῆς ἐναρμονίσεως τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων μας τῶν αἰσθήσεων, θὰ ἔλεγα ὅτι στὴν περίπτωσή μου ἦταν μὲ τὴν οὐσιαστικὴ

ἀκοὴ τοῦ Οὐσιώδη Νοῦ καὶ τῆς αὐθόρμητης κατανοήσεως καὶ ἀποκρίσεως του.

Μετὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του ὁ Πούρνα Μεταλονιπούτρα καὶ ὑποκλίθηκε στὰ πόδια τοῦ Θεοῦ Βούδδα, λέγοντας:

Εὐλογημένε Κύριε! Γιὰ ἄπειρες Κάλπες εἶχα μεγάλη ἐλευθερία στὸ νὰ κηρύσσω τὶς Ντάρμες τῆς κενότητας καὶ τῶν βασάνων καὶ γι' αὐτὸ πραγματοποίησα τὴ δική μου Οὐσία τοῦ Νοῦ. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός μου, ἐξήγησα βαθιὰ καὶ θαυμάσια τὶς πολλὲς Πόρτες τῆς Ντάρμα, μὲ μεγάλη ἐμπιστοσύνη καὶ χωρὶς αἴσθημα φόβου, παντοῦ, καὶ μπροστὰ σὲ μεγάλες συνελεύσεις. Ἐξαιτίας τῆς εὐφράδειάς μου, ὁ Κύριός μου μὲ ἐνθάρρυνε νὰ τὴ χρησιμοποιήσω στὸ νὰ διασπείρω τὴ Ντάρμα μὲ μέσο τὸν τροχὸ τῆς φωνῆς μου. Ἀπὸ ἐκεῖνο τὸν ἀρχαῖο καιρό, ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Κύριος ἦταν μεταξύ μας, πρόσφερα τὶς ὑπηρεσίες μου στὸ γύρισμα τοῦ τροχοῦ τῆς Ντάρμα, καὶ ἔφτασα τελευταίως στὸ βαθμὸ τοῦ Ἀρχὰτ μὲ μέσο τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἀκοῆς μου, ἐξαιτίας τῆς ὁποίας εἶμαι σὲ συνειδητότητα τοῦ Ὑπερβατικοῦ Ἦχου τῆς Ντάρμα ποὺ ἀντηχεῖ ὅπως τὸ βρυχηθμὸ ἑνὸς λιονταριοῦ. Κατὰ συνέπεια, ὁ Κύριός μου μὲ τίμησε θεωρώντας με ὡς τὸν μεγάλο κήρυκα τῆς Μυστηριώδους του Ντάρμας.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὰ ἦταν ἡ πρώτη μας ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, θὰ ἀπαντοῦσα ὅτι ἡ πρώτη μου πραγματικὴ ἐναρμόνιση τῆς διανοήσεως ἦταν ἡ ὑποδούλωση τῆς ἐσωτερικῆς μου προσκολλήσεως καὶ τῶν ἐσωτερικῶν μου ἐχθρῶν καὶ τῆς ἐξοντώσεως ὅλων τῶν μεθυστικῶν μὲ μέσο τὸν Οὐσιαστικὸ Ἦχο τῆς Μυστηριώδους Ντάρμας.

Μετὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του ὁ μέγας Μωντ-

γκαλιάνα καὶ ὑποκλίθηκε στὸ Θεὸ Βούδδα, λέγοντας:

Εὐλογημένε Κύριε! Ὅταν ζητιάνευα στὸ δρόμο, συνάντησα τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς Κασιάπα, οἱ ὁποῖοι μὲ δίδαξαν τοῦ Θεοῦ Ταθαγκάτα τὸ βαθὺ ἀξίωμα τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν συνθηκῶν. Τὸ δίδαγμα μὲ ἐπηρέασε πάρα πολὺ καὶ πολὺ σύντομα ἀπόκτησα καὶ πραγματοποίησα ἐξαιρετικὰ διαυγὴ νοημοσύνη. Ὁ Κύριός μου ἦταν τόσο καλὸς ποὺ μοῦ ἀπόνειμε τὸν ἀληθινὸ μανδύα γιὰ τὸ ἀληθινό μου σῶμα, ἡ γενειάδα καὶ τὸ κεφάλι μου ξυρίστηκαν καὶ ἔγινα ὀπαδὸς τοῦ Κυρίου μου. Ἀπὸ τότε οἱ ὑπερβατικές μου δυνάμεις ἀναπτύχθηκαν θαυμάσια, καὶ ἐπισκέφθηκα ὅλα τὰ δέκα σημεῖα τοῦ Σύμπαντος, χωρὶς τὸ ἐμπόδιο τοῦ διαστήματος, περνώντας ἀμέσως ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα τοῦ Βούδδα στὴν ἄλλη χωρὶς νὰ ἔχω συνείδηση πῶς γινόταν αὐτό. Ἔτσι ἔφτασα τὸ βαθμὸ τοῦ Ἀρχὰτ καὶ μὲ θεωροῦσαν ὅλοι, καθὼς καὶ ὁ Κύριός μου Ταθαγκάτα, ὡς τὸν ἀνώτατο μεταξὺ τῶν μαθητῶν στὴν τέλεια φώτιση, στὴ μεγάλη ἁγνότητα τοῦ νοῦ, στὸν αὐθορμητισμὸ καὶ τὴν ἀφοβία νὰ ἐκδηλώνω ὑπερβατικὲς δυνάμεις.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὰ ἦταν ἡ πιὸ τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, θὰ ἀπαντοῦσα, ὅτι ἡ πρώτη μου τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως ἦταν ἡ ἀφαίρεση τοῦ νοῦ μου μέσα στὴν ἤρεμη ἀντανάκλαση ποὺ ἀνάπτυξε μυστηριακὰ τὴ διαφωτιστική της λαμπρότητα, σὰν νὰ ἔγινε ξαφνικὰ ὁ νοῦς μου, ποὺ ἦταν ἕνα ρυάκι γεμάτο λάσπη, καθαρὸς καὶ διαφανὴς σὰν μιὰ κρυστάλλινη σφαίρα.

Τότε ὁ Βοδδισάτβα - Μαχασάτβα Ἀκσομπία σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του καὶ ὑποκλίθηκε στὰ πόδια τοῦ Θεοῦ Βούδδα λέγοντας:

Εὐλογημένε Κύριε! Ὁ Κύριός μου Ταθαγκάτα καὶ ἐγὼ εἴχαμε ἤδη ἀποκτήσει τότε ἕνα ὑπερβατικὸ

σ ῶ μ α ἀ π ε ρ α ν τ ο σ ύ ν η ς, πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ κατὰ τὴ διάρκεια ποὺ ἦταν ὁ Βούδδας Κ α μ ά- θ α - Π ρ α μ π ά σ α. Ἐκεῖνο τὸν καιρό, εἶχα στὴν κατοχή μου τέσσερα πολύτιμα μαργαριτάρια ποὺ εἶχαν τὴν ὑπερβατικὴ διαπεραστικὴ δύναμη τοῦ Στοιχείου τῆς Φωτιᾶς, ποὺ ἐξαιτίας του τὰ πάντα ἦταν μὲ φωτεινότητα διαυγὴ στὴν ἀμέσου γνώσης διόρασή μου, ἀκόμη καὶ στὴν πιὸ ἀπομακρυσμένη χ ώ ρ α τ ο ῦ Β ο ύ δ δ α, στὸ πιὸ ἀπομακρυσμένο Σύμπαν. Στὸ φῶς αὐτῶν τῶν μαγικῶν μαργαριταριῶν τὸ καθετὶ γινόταν τόσο ἄδειο καὶ διαφανὲς ὅπως ὁ Ἁγνὸς Χῶρος. Ἐπιπλέον, μέσα στὸ νοῦ μου, φανερώθηκε ἕνας μεγάλος καθρέφτης ποὺ ἦταν ὑπέροχα αὐτόφωτος καὶ ἀκτινοβολοῦσε δέκα εἰδῶν θαυμάσιες, λαμπρὲς ἀκτίνες ποὺ ἔφταναν μακριά, ὅπως τὴν ἀπεραντοσύνη τοῦ διαστήματος ποὺ ἀγκαλιάζει τὰ πάντα. Σ' αὐτὸν τὸ θαυμάσιο καθρέφτη ἀντανακλοῦσαν ὅλες οἱ βασιλικὲς ἤπειροι τοῦ Εὐλογημένου καὶ ὅπως ἡ συγχώνευση φώτων διαφορετικῶν χρωμάτων, βυθίζονταν μὲ τὸ σῶμα μου μέσα σὲ ἁγνὴ λαμπρότητα καὶ διαύγεια ἀπέραντου διαστήματος, χωρὶς νὰ ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο στὴν εἴσοδο ἢ τὸ πέρασμά τους. Μ' αὐτὴ τὴ μαγικὴ δύναμη μποροῦσα νὰ μπῶ μέσα σὲ ὅλες τὶς χ ῶ ρ ε ς τ ο ῦ Β ο ύ δ δ α καὶ νὰ ἀπασχοληθῶ μὲ ὅλες τὶς λειτουργίες λ α τ ρ ε ί α ς τ ο υ ς τ ο ῦ Β ο ύ δ- δ α μὲ μεγάλη εὐκολία καὶ τέλεια ἐναρμόνιση. Αὐτὴ ἡ ὑπερβατικὴ δύναμη ὀφειλόταν στὴ βεθιά μου διόραση ἄμεσης γνώσης μέσα στὴν πηγὴ τῶν Τ ε σ σ ά ρ ω ν Μ ε γ ά λ ω ν Σ τ ο ι χ ε ί ω ν, καὶ ἐξαιτίας της μποροῦσα νὰ δῶ πὼς αὐτὰ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἐμφάνιση καὶ ἡ ἐξαφάνιση ψεύτικων φαντασιῶν, ποὺ ἦταν οὐσιαστικῶς τόσο ἄδειες ὅσο καὶ ὁ ἁγνὸς χῶρος καὶ δὲν εἶχαν καμιὰ διαφορὰ ἀπὸ αὐτόν. Καὶ συνειδητοποίησα ὅτι ὅλες οἱ ἀναρίθμητες χ ῶ ρ ε ς τ ο ῦ Β ο ύ δ- δ α, καὶ μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ νοῦ, ἦταν τῆς ἴδιας ἀκα-

τάληπτης ἀγνότητας. Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἄμεσης γνώσης διόραση ἀπόκτησα ὡς ἀποτέλεσμα τὸ Σαμάντι τῆς συνεχοῦς χάρης γιὰ ἐπαναγέννηση.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὰ ἦταν ἡ πιὸ τέλεια μας ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, θὰ ἀπαντοῦσα ὅτι στὴ δική μου περίπτωση ἦταν μέσο τῆς τέλειας ἄμεσης διοράσεώς μου μέσα στὸ ἄπειρο τοῦ ἀνοιχτοῦ χώρου, ποὺ ἦταν φωτισμένος ἀπὸ τὸ Στοιχεῖο τῆς Φωτιᾶς, καὶ μὲ αὐτὴ τὴ δύναμη ἔφτασα στὸ ἀνώτατο Σαμάντι καὶ τὴν ὑπερβατικὴ δύναμη τοῦ Σ α μ α π ά τ τ ι.

Μετὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του ὁ Βετζούρια, ὁ Πρίγκηπας τῆς Ντάρμιας τοῦ Κυρίου, καὶ ὑποκλίθηκε στὰ πόδια τοῦ Θεοῦ Βούδδα καὶ εἶπε:

Εὐλογημένε Κύριε! Θυμοῦμαι ὅτι πάρα πολλὲς Κάλπες πρίν, ἐμφανίστηκε στὸν κόσμο ἕνας Βούδδας ὀνομαζόμενος Ἀμιτάγιους, ποὺ δίδασκε ὅλους τοὺς Βοδδισάτβα - Μαχασάτβες τὴν ἄμεσης γνώσης οὐσιαστικὴ φύση τῆς θαυμάσιας Οὐσίας τοῦ Νοῦ, παροτρύνοντάς τους νὰ συγκεντρώσουν τὸ νοῦ τους στὴν ἀπόλυτη ταυτότητα τῆς οὐσίας τοῦ Κόσμου τῆς Σ α μ σ ά ρ α ς, καὶ ὅτι ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα ποὺ βρίσκονται σ' αὐτόν, εἶναι ὅλα ἐκδηλώσεις τοῦ Στοιχείου τοῦ Ἀέρα (ἢ Αἰθέρα) καὶ τῶν ρυθμικῶν του δονήσεων, οἱ ὁποῖες φανερώνουν καὶ ἐκδηλώνουν ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα. Στὴν ἄσκησή μου τῆς Ν τ ι ά ν α συγκεντρώθηκα πάνω σ' αὐτό, καὶ συλλογίστηκα πῶς συγκρατιόταν ὁ μεγάλος κόσμος μέσα στὸ διάστημα, πῶς ὁ μεγάλος κόσμος κρατιόταν σὲ συνεχὴ κίνηση, πῶς τὸ σῶμα μου κρατιόταν σὲ κίνηση μὲ τὸ νὰ κινεῖται καὶ νὰ στέκεται, τὴ ρυθμικὴ δόνηση τῆς ζωῆς του ποὺ ἐγκατασταίνεται καὶ συντηρεῖται ἀπὸ τὴν ἀναπνοή, τὴν κίνηση τοῦ νοῦ, τὶς σκέψεις ποὺ ἔρχονται καὶ φεύγουν. Συλλογίστηκα πάνω σ' αὐτὰ τὰ διάφορα πρά-

γματα καὶ ἔμεινα ἔκπληκτος ἀπὸ τὴ μεγάλη τους ταυτότητα χωρὶς καμιὰ διαφορά, ἐκτὸς στὴ συχνότητα τῶν δονήσεων. Συνειδητοποίησα ὅτι ἡ φύση αὐτῶν τῶν δονήσεων, δὲν εἶχε οὔτε καμιὰ πηγὴ γιὰ τὸν ἐρχομό τους οὔτε κανένα προορισμὸ γιὰ τὸν πηγαιμό τους, καὶ ὅτι ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα, τόσο πολυάριθμα ὅσο καὶ τὰ ἄπειρα μόρια τῆς σκόνης μέσα στὰ ἀπέραντα διαστήματα, ἦταν, τὸ καθένα μὲ τὸ δικό του τρόπο, ἀναποδογυρισμένες ἰσορροπημένες δονήσεις, καὶ ὅτι καθένα ἦταν κυριευμένο ἀπὸ τὴν ἀπάτη ὅτι αὐτὸ ἦταν μιὰ μοναδικὴ δημιουργία. Ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα, μέσα σὲ ὅλες τὶς τρεῖς χιλιάδες τῶν Μεγάλων Χιλιοκόσμων εἶναι κυριευμένα ἀπ' αὐτὴ τὴν ψευδαίσθηση. Αὐτὰ εἶναι σὰν ἀναρίθμητα κουνούπια κλεισμένα μέσα σὲ ἕνα δοχεῖο, καὶ βομβοῦν τριγυρίζοντας σὲ τρομερὴ σύγχυση. Μερικὲς φορές, ἐξεγείρονται σὲ τρέλλα καὶ πανδαιμόνιο ἀπὸ τὰ στενὰ ὅρια τοῦ περιορισμοῦ τους. Μετὰ ποὺ συνάντησα τὸν Κύριό μου Βούδδα, ἔφτασα σὲ μιὰ κατάσταση πραγματοποιήσεως ἀπ' εὐθείας γνώσης καὶ συνεχοῦς χάρης γιὰ μὴ ἐπαναγέννηση, ὅπου ὁ νοῦς φωτίστηκε καὶ μποροῦσα νὰ δῶ τὴ χώρα τοῦ Βούδδα τῆς Ἀκινησίας στοὺς Ἀνατολικοὺς Οὐρανούς, ποὺ εἶναι ἡ Ἁγνὴ Χώρα τοῦ Βούδδα Ἀμιτάγιους. Ἀναγνωρίστηκα ὡς ἕνας Πρίγκηπας τῆς Ντάρμας τοῦ Κυρίου καὶ ὁρκίστηκα νὰ ὑπηρετῶ ὅλους τοὺς Βούδδες παντοῦ. Καὶ ἐξαιτίας τῆς διαφωτίσεώς μου καὶ τοῦ μεγάλου ὅρκου τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς μου ἔγιναν τελείως ρυθμικὰ καὶ ζωντανὰ καὶ σπινθηροβόλα, ἀναμιγνυόμενα μὲ ὅλες τὶς ἄλλες δονήσεις χωρὶς ἐμπόδιο στὴν τέλεια τους ἐλευθερία.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὰ ἦταν ἡ πρώτη μας πραγματικὰ τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα

μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, θὰ πῶ ὅτι στὴν περίπτωσή μου ἦταν μὲ τὴν ἄ μ ε σ η ς γ ν ώ σ η ς δ ι-ό ρ α σ ή μου μέσα στὴ φύση τοῦ Σ τ ο ι χ ε ί ο υ τ ο ῦ Α ἰ θ έ ρα, καὶ ὅτι μὲ τὶς ρυθμικὲς καὶ ἰσορροπημένες δονήσεις του, τὰ πάντα ἐναγκαλίζονταν σὲ τέλεια ἁγνότητα μέσα στὸ Νοῦ ποὺ διαφώτιζε. Συγκεντρώνοντας τὸ νοῦ μου πάνω σ' αὐτὸ ἔφτασα στὸ Σαμάντι, καὶ σ' αὐτὸ τὸ Σαμάντι συνειδητοποίησα τὴν τέλεια ἑνότητα ὅλων τῶν Βούδδων μέσα στὴν ἁγνότητα τῆς Θ α υ-μ ά σ ι α ς Ν ο η τ ι κ ῆ ς Ο ὐ σ ί α ς, ποὺ εἶναι τὸ σῶμα Μ α κ α ρ ι ό τ η τ α ς τ ῆ ς Β ο υ δ δ ι-κ ό τ η τ α ς.

Μετὰ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του ὁ Βουδδισάτβα — Μαχασάτβα Μετρίγια καὶ ὑποκλινόμενος στὸ Θεὸ Βούδδα εἶπε:

Εὐλογημένε Κύριε! Θυμοῦμαι ὅτι πρὶν πάρα πολλὲς Κάλπες ἐμφανίστηκε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἕνας Βούδδας ὀνομαζόμενος Τσάντρα - σουριαπραντίπα - πραμπάσα, ποὺ τὸν ἀκολούθησα ὡς μαθητής του. Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ἔκλινα πρὸς τὴν κοσμικὴ ζωὴ καὶ μοῦ ἄρεσε νὰ συναναστρέφομαι μὲ τοὺς εὐγενεῖς. Ὁ Θεὸς Βούδδας, παρατηρώντας το, μὲ καθοδήγησε νὰ ἀσκήσω διαλογισμό, συγκεντρώνοντας τὸ νοῦ μου στὴ συνειδητότητά του. Ἀκολούθησα τὶς ὁδηγίες του καὶ ἔφτατα στὸ Σαμάντι. Ἀπὸ τότε ὑπηρέτησα ἀναρίθμητους ἄλλους Βούδδες χρησιμοποιώντας αὐτὴν τὴν ἴδια μέθοδο, καὶ ἔτσι ἔχω τώρα ἀποβάλλει ὅλες τὶς ἐπιθυμίες γιὰ κοσμικὲς χαρές. Ὅταν ὁ Βούδδας Ντιπανκάρα ἐμφανίστηκε στὸν κόσμο, εἶχα βαθμηδὸν φτάσει στὸ ὑπέρτατο, θαυμάσιο, τέλειο Σαμάντι ἢ ὑ π ε ρ β α τ ι κ ὴ Σ υ ν ε ι δ η τ ό τ η τ α. Μὲ αὐτὸ τὸ ἀνώτατο Σαμάντι εἶχα συνείδηση τοῦ ἄπειρου διαστήματος, καὶ συνειδητοποίησα ὅτι ὅλες οἱ Τ α θ α γ-κ ά τ α χ ῶ ρ ε ς εἴτε ἁγνὲς εἴτε ὄχι, εἴτε ὑπαρκτὲς εἴτε ἀνύπαρκτες δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἐκδή-

λωση τοῦ δικοῦ μου νοῦ. Κύριέ μου! ἐξαιτίας τῆς τέλειας μου συνειδητοποιήσεως, ὅτι ὅλα τὰ τέτοιου εἴδους ἐπιτήδεια τεχνάσματα τῶν Ταθαγκάτων δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἀναπτύξεις τῆς δικῆς μου νοητικῆς συνειδητότητας, ἡ οὐσιαστικὴ φύση τῆς συνειδητότητάς μου ἔρευσε ἔξω σὲ ἀναρίθμητες ἐκδηλώσεις ἀπὸ Ταθαγκάτες, καὶ ἐκλέχτηκα ὡς ὁ ἑπόμενος νὰ ἔρθει Βούδδας, μετὰ τὸν Κύριό μου Σακιαμιούνι Βούδδα.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε γιὰ τὴν πρώτη μας τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, ἀπαντῶ, ὅτι ἡ πρώτη μου τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως, ἦταν μὲ τὴν τέλειά μου συνειδητοποίηση ὅτι ὅλα τὰ δέκα σημεῖα τῶν Συμπάντων δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ δραστηριότητες τῆς δικῆς μου συνειδητότητας. Μ' αὐτὸ ἡ συνειδητότητά μου φωτίστηκε τέλεια καὶ τὰ ὅρια τοῦ νοῦ μου διαλύθηκαν ὥσπου ἀγκάλιασαν ὅλη τὴν Πραγματικότητα, ἐγκαταλείποντας ὅλες τὶς προκαταλήψεις γιὰ τοὺς μὲ ὅρους καὶ τοὺς ἀπόλυτους ἰσχυρισμοὺς καὶ ἀρνήσεις, καὶ ἀπόκτησα τέλεια συνεχὴ κατάσταση χάρης γιὰ μὴ ἐπαναγέννηση.

Τότε ὁ Μάχα - σθάμα - πράπτα, Πρίγκηπας τῆς Ντάρμας τοῦ Κυρίου, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του καὶ ὑποκλίθηκε στὰ πόδια τοῦ Θεοῦ Βούδδα, μαζὶ μὲ τὰ πενήντα δύο μέλη τῆς Ἀδελφότητάς του τῶν Βοδδισάτβα - Μαχασάτβων, καὶ εἶπε:

Εὐλογημένε Κύριε! Θυμοῦμαι ὅτι σὲ μιὰ περασμένη Κάλπα, πολὺ πρίν, τόσες πολλὲς Κάλπες πρὶν ὅσοι κόκκοι ἄμμου ὑπάρχουν στὸν ποταμὸ Γάγγη, ἐμφανίστηκε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἕνας Βούδδας, ὀνομαζόμενος Ἀμιτάμπχα - πραμπάσα Βούδδας ,τοῦ ὁποίου ἡ χώρα τοῦ Βούδδα ἦταν στοὺς Ἀνατολικοὺς Οὐρανούς. Σ'

ἐκείνη τὴν Κάλπα ὑπῆρχαν δώδεκα Ταθαγκάτες ποὺ ἀκολουθοῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον σὲ στενὴ διαδοχή, ὁ τελευταῖος ,ὀνομαζόμενος Βούδδας - Τσάντρα - σούρια - γκομίν, ἦταν ἐκεῖνος ποὺ μὲ δίδαξε νὰ κάνω διαλογισμὸ πάνω στὸ ὄνομα τοῦ 'Αμιτάμπχα λέγοντας: Νάμο 'Αμιτάμπχα - Βουδδχάγια. Ἡ ἀξία αὐτῆς τῆς ἀσκήσεως εἶναι στὸ ἑξῆς: ἐφόσον ἀσκεῖ κανεὶς τὴ δική του μέθοδο καὶ οἱ ἄλλοι ἀσκοῦν διαφορετικὴ μέθοδο, ἰσορροποῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ συναντούμενοι εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο σὰν νὰ μὴν συναντιοῦνται. 'Ενῶ, ἂν δυὸ ἄνθρωποι ἀσκοῦν τὴν ἴδια μέθοδο, ἡ μνήμη τους θὰ γινόταν ὅλο καὶ πιὸ βαθιά, καὶ θὰ θυμοῦνταν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ θὰ ἀνάπτυσσαν σχέσεις μεταξύ τους ἀπὸ ζωὴ σὲ ζωή. Εἶναι τὸ ἴδιο μὲ ἐκείνους ποὺ ἀσκοῦν συγκέντρωση πάνω στὸ ὄνομα τοῦ 'Αμιτάμπχα — ἀναπτύσσουν μέσα στοὺς νοῦς τους τὸ πνεῦμα εὐσπλαγχνίας τοῦ 'Αμιτάμπχα πρὸς ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα. 'Επιπλέον, ὁποιοσδήποτε ἀπαγγέλλει τὸ ὄνομα τοῦ 'Αμιτάμπχα Βούδδα, εἴτε στὴν τωρινὴ ἐποχὴ εἴτε στὸ μέλλον, θὰ δεῖ σίγουρα τὸν 'Αμιτάμπχα Βούδδα καὶ δὲ θὰ χωριστεῖ ποτὲ ἀπὸ αὐτόν. 'Εξαιτίας αὐτοῦ τοῦ συνδέσμου, ἀκριβῶς ὅπως ὅταν συνδέεται κανεὶς μὲ ἕναν ἀρωματοποιὸ διαπερνιέται μὲ τὰ ἴδια ἀρώματα, ἔτσι καὶ αὐτὸς θὰ ἀρωματιστεῖ μὲ τὴν εὐσπλαγχνία τοῦ 'Αμιτάμπχα, καὶ θὰ φωτιστεῖ χωρὶς κανένα ἄλλο βοηθητικὸ μέσο.

Εὐλογημένε Κύριε! Ἡ ἀφοσίωσή μου στὴν ἀπαγγελία τοῦ ὀνόματος τοῦ 'Αμιτάμπχα δὲν εἶχε κανένα ἄλλο σκοπὸ ἐκτὸς τοῦ νὰ γυρίσω στὴν πρωταρχική μου φύση τῆς ἀγνότητας, καὶ μὲ αὐτὴν ἔφτασα στὴ συνεχὴ κατάσταση χάρης γιὰ μὴ ἐπαναγέννηση. Τώρα σ' αὐτὴν τὴ ζωή, ὁρκίστηκα νὰ διδάξω τοὺς μαθητές μου νὰ συγκεντρώνουν τοὺς νοῦς τους μὲ τὴν ἀπαγγελία τοῦ ὀνόματος τοῦ 'Αμιτάμπχα (Νάμο - 'Αμιτάμπχα Βουδδχάγια), καὶ ἐπίσης τοὺς διδάσκω

νὰ εὔχονται νὰ γεννηθοῦν στὴ Χ ώ ρ α τ ο υ τ ῆ ς Ἁ γ ν ό τ η τ α ς καὶ νὰ τὴν κάνουν τὸ μοναδικό τους Καταφύγιο.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὰ εἶναι ἡ πρώτη μας τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, ἀπαντῶ, ὅτι ἡ πρώτη μου τέλεια ἐναρμόνιση τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως ἦταν ὅτι δὲν ἀναγνώριζα κανένα χωρισμὸ ἢ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἕξι αἰσθήσεών μου, ἀλλὰ τὶς βύθισα μέσα σὲ μιὰ ὑ π ε ρ β α τ ι κ ὴ α ἴ σ θ η σ η ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνατέλει ἡ ἁγνότητα τῆς Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ῆ ς Σ ο φ ί α ς, καὶ ἐξαιτίας της ἔφθασα στὸ ἀνώτατο Σαμάντι καὶ τὶς χάρες τοῦ Σαμαπάττι.

Μετά, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του ὁ Β ο δ δ ι σ ά τ β α - Μ α χ α σ ά τ τ β α ς Ἀβαλοκιτεσβάρα καὶ ὑποκλινόμενος στὸ Θεὸ Βούδδα εἶπε:

Εὐλογημένε Κύριε! Θυμοῦμαι ὅτι πρὶν ἀπὸ αἰῶνες, τόσο πολυάριθμους ὅσο οἱ ἄμμοι τοῦ ποταμοῦ Γάγγη, ὑπῆρχε στὸν κόσμο ἕνας Βούδδας, ὀνομαζόμενος Ἀβαλοκιτεσβάρα, ποὺ μὲ ἐνθάρρυνε μὲ τὴν καθοδήγησή του νὰ ἀρχίσω νὰ ζητῶ φώτιση. Διδάχτηκα νὰ ἀρχίσω νὰ ἀσκοῦμαι συγκεντρώνοντας τὸ νοῦ μου στὴν ἀληθινὴ φύση τῆς Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ῆ ς Ἀ κ ο ῆ ς, καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἄσκηση ἔφτασα στὸ Σαμάντι. Μόλις ἔφτασα στὸ στάδιο τῆς Εἰσδοχῆς στὸ Ρεῦμα, ἀποφάσισα νὰ ἀπορρίψω ὅλες τὶς σκέψεις ποὺ ἔκαναν διάκριση γιὰ τὸ ποῦ ἤμουν ἢ ποῦ εἶχα ὑπάρξει. Ἀργότερα ἀπόρριψα τελείως τὴν ἰδέα νὰ προχωρήσω, καὶ δὲν ξαναγεννήθηκε μέσα στὸ νοῦ μου καμιὰ σκέψη πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, εἴτε δράσης εἴτε ἠρεμίας. Ἐξακολουθώντας τὴν ἄσκησή μου προχώρησα βαθμηδόν, ὥσπου ἀποβλήθηκε κάθε διάκριση τῆς φύσης τῆς ἀκοῆς τῆς προσωπικότητάς μου καὶ τῆς Ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ῆ ς Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ῆ ς Ἀ κ ο ῆ ς. Κα-

θώς ἔπαψε νὰ ὑπάρχει ὁποιαδήποτε σκέψη μέσα στὸ νοῦ μου γιὰ τὸ κατόρθωμα τῆς Οὐσιαστικῆς Ἀκοῆς, ἡ ἰδέα τῆς φωτίσεως καὶ τῆς φωτισμένης φύσης δὲν ὑπῆρχε στὸ νοῦ μου. Ὅταν αὐτὴ ἡ κατάσταση τῆς τέλειας Κενότητας τοῦ Νοῦ κατορθώθηκε, ὅλες οἱ αὐθαίρετες ἰδέες, γιὰ τὸ κατόρθωμα τῆς Κενότητας τοῦ Νοῦ καὶ γιὰ τὴ φωτισμένη φύση, ἀποβλήθηκαν. Μόλις ἀποβλήθηκαν τελείως ὅλες οἱ αὐθαίρετες ἰδέες τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἐξαφανίσεως τῶν σκέψεων, ἡ κατάσταση τοῦ Νιρβάνα πραγματοποιήθηκε καθαρά. Τότε, ξαφνικά, ὁ νοῦς μου ἔγινε ὑπερβατικὸς καὶ πρὸς τὸν οὐράνιο καὶ πρὸς τὸν γήινο κόσμο, καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτε μέσα σὲ ὅλα τὰ τέσσερα σημεῖα παρὰ ἄδειος χῶρος, καὶ σ' αὐτὴν τὴν κατάσταση ἀπόκτησα δύο θαυμάσιες ὑπερβάσεις. Ἡ πρώτη ἦταν μιὰ Ὑπερβατικὴ Συνειδητότα ὅπου ὁ νοῦς μου ἦταν σὲ τέλεια συμφωνία μὲ τὸν Οὐσιαστικό, Μυστηριακὸ Διαφωτιστικὸ Νοῦ, ὅλων τῶν Βούδδων σὲ ὅλα τὰ δέκα σημεῖα, καὶ ἦταν ἐπίσης σὲ παρόμοια τέλεια συμφωνία μὲ τὴ Μεγάλη Καρδιὰ τῆς Εὐσπλαχνίας ὅλων τῶν Βούδδων. Στὴ δεύτερη ὑπέρβαση ὁ νοῦς μου ἦταν σὲ τέλεια συμφωνία μὲ τοὺς νοῦς ὅλων τῶν μὲ αἰσθήσεις ὄντων τῶν Ἕξι Βασιλείων καὶ αἰσθάνθηκα μαζί τους τὴν ἴδια σοβαρότητα καὶ διακαὴ ἐπιθυμία γιὰ ἀπελευθέρωση.

Εὐλογημένε Κύριε! ἐξαιτίας τῆς λατρείας μου γι' αὐτὸν τὸ Βούδδα, Ἀβαλοκιτεσβάρα, αὐτὸς μὲ δίδαξε πὼς νὰ κατορθώσω τὸ Ἀδαμάντινο Σαμάντι μὲ τὴ μοναδικὴ μέθοδο τῆς συγκεντρώσεως τοῦ νοῦ μου στὴν Ὑπερβατικὴ Ἀκοή. Καί, ἐπιπλέον, μὲ βοήθησε νὰ ἀποκτήσω τὴν ἴδια φιλεύσπλαγχνη ἱκανότητα ποὺ εἶχαν ὅλοι οἱ Ταθαγκάτες, μὲ τὴν ὁποία κατόρθωσα τὰ τριανταδύο εἴδη τοῦ μετα-

σχηματισμοῦ ποὺ μπορεῖ νὰ τὰ ἔχει κανεὶς ἀμέσως γιὰ νὰ ἀπαντήσει στὴν προσευχὴ γιὰ ἀπελεύθερωση, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ κόσμου σὲ ὁποιοδήποτε χρόνο.

Αὐτοὶ οἱ μετασχηματισμοὶ κατορθώθηκαν ὅλοι καὶ ἔγιναν μὲ τέλεια ἐλευθερία καὶ αὐθορμητισμὸ στὸ μυστηριακὸ Ἀδαμάντινο Σαμάντι, ποὺ κατόρθωσα συγκεντρώνοντας τὸ νοῦ μου, κατὰ τὴν ἄσκηση τῆς Ντιάνα, πάνω στὴ φύση τῆς Ὑπερβατικῆς Ἀκοῆς.

Εὐλογημένε Κύριε! Ἐπίσης, ἐξαιτίας τῶν μυστηριακῶν δυνάμεων ποὺ συνοδεύουν τὸ Ἀδαμάντινο Σαμάντι, καὶ ἐπειδὴ ἤμουν σὲ τέλεια συμφωνία καὶ εἶχα τὴν ἴδια σοβαρότητα καὶ διακαὴ ἐπιθυμία γιὰ ἀπελευθέρωση μὲ ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα, μέσα στὰ Ἔξι Βασίλεια ὅλων τῶν τεσσάρων σημείων ὅλων τῶν συμπάντων, τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, μποροῦσα νὰ παρέχω σὲ ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα τὰ Δεκατέσσερα Εἴδη Ἀφοβίας ποὺ ζωογονοῦν τὸ νοῦ μου....

Καθὼς ἡ ἐπιτυχία μου νὰ φτάσω στὴν ἀρχικὴ φύση τῶν τέλειων ἐναρμονίσεων εἶναι θαυμάσια ἀναπτυγμένη ἀπὸ τὸ ὄργανο τῆς ἀκοῆς καὶ μπορεῖ νὰ συμπεριλάβει ὅλα τὰ ὄργανα τῶν αἰσθήσεων καὶ τὸ νοῦ τῆς διακρίσεως, τὸ σῶμα μου καὶ ὁ νοῦς μου ἀγκαλιάζουν, βαθύτατα καὶ μυστηριακά, ὅλο τὸ φαινομενικὸ κόσμο, ἔτσι ὥστε ἂν κανένας μαθητὴς ἀπάγγειλε τὸ ὄνομά μου, ἡ εὐλογία καὶ ἡ ἀξία του θὰ ἦταν ἴδια καὶ ὅμοια μὲ αὐτὴ ὁποιουδήποτε Πρίγκηπα τῆς Ντάρμας τοῦ Κυρίου, εἴτε αὐτὸς μεταχειρίζεται τὸ ἴδιο ὄνομα εἴτε κάποιο ἄλλο ὄνομα. Εὐλογημένε Κύριε! Ἡ αἰτία ποὺ ἡ ἀξία τους εἶναι ἴδια καὶ ὅμοια, καὶ αὐτοῦ ποὺ ἀπαγγέλει τὸ ὄνομά μου καὶ ἐκείνου ποὺ ἀπαγγέλει κάποιο ἄλλο ὄνομα, εἶναι γιατὶ ἐξασκήθηκα

στὴ Ντιάνα, μὲ τὴν ὁποία ἀπόκτησα τὴν Ἀληθινὴ καὶ Τέλεια ἐναρμόνιση.

Εὐλογημένε Κύριε! αὐτὸ σημαίνει τό: Δεκατάσσερα Εἴδη τῆς Ἀφοβίας τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀπελευθερώσεως ποὺ φέρνουν εὐλογία σὲ ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα. Ἀλλά, ἐπιπλέον τῆς ἀποκτήσεως τῆς τέλειας ἐναρμονίσεως μέσο τοῦ κατορθώματος τῆς Ἀνώτατης Διαφωτίσεως, ἔχω ἐπίσης ἀποκτήσει καὶ ἄλλα Τέσσερα Εἴδη ἀσύλληπτων, θαυμάσιων ὑπερβάσεων Αὐθορμητισμοῦ.

Ἡ πρώτη συνέβηκε γιατί, ὅταν πρωτοέφτασα στὴν ὑπερβατικὴ μου Ἀκοή, ὁ νοῦς μου ἀφαιρέθηκε μέσα στὴν οὐσιαστικὴ φύση του, καὶ ὅλες οἱ φυσικὲς δυνάμεις τῆς ἀκοῆς, τῆς ὁράσεως, τῆς ὀσφρήσεως, τῆς γεύσης, τῆς ἀφῆς καὶ τῆς κατανοήσεως ἔφτασαν σὲ μιὰ κατάσταση ἁγνῆς, λαμπρῆς διαφωτίσεως τέλειας ἀμοιβαιότητας καὶ ἐναρμονίσεως σὲ μιὰ τέλεια ἑνότητα Ἐνημερότητας. Γι' αὐτό, ἀπόκτησα αὐτὴ τὴ μεγάλη Ὑπερβατικὴ Ἐλευθερία, ἔτσι ὥστε ὅταν δίνω ἀπελευθέρωση στὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα, μπορῶ νὰ μεταμορφώσω τὸν ἑαυτό μου σὲ θαυμάσιες ἐμφανίσεις...

Μερικὲς φορὲς ἐμφανίζομαι μὲ τὴ μορφὴ καλοσύνης, ἢ μὲ τὴ μορφὴ δικαιοσύνης, ἢ σὲ μιὰ κατάσταση αὐτοσυγκεντρώσεως, ἢ σὲ μιὰ κατάσταση νοημοσύνης. Ἀλλὰ σὲ ὅλες τὸ κάνω γιὰ χάρη τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς προστασίας τῶν μὲ αἰσθήσεις ὄντων, ἔτσι ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἀποκτήσουν μιὰ παρόμοια Μεγάλη Ἐλευθερία.

Ἡ Δεύτερη ἀκατάληπτη, θαυμάσια Ὑπέρβαση τοῦ Αὐθορμητισμοῦ συνέβηκε γιατὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ σκέψη μου ἀπελευθερώθηκαν ἀπὸ τὴ μόλυνση τῶν ἀντικειμένων τῶν ἔξι αἰσθήσεων. Εἶναι σὰν νὰ περνοῦσε

ὁ ἦχος μέσα ἀπὸ τὰ τείχη χωρὶς κανένα ἐμπόδιο. Ἔτσι μπορῶ μὲ ἐπιτηδειότητα νὰ μεταμορφωθῶ σὲ διάφορα εἴδη ἐμφανίσεων καὶ νὰ ἀπαγγείλω διάφορα Νταράνις, καὶ μπορῶ νὰ μεταμορφώσω αὐτὲς τὶς ἐμφανίσεις καὶ τὴν ἀπαγγελία τῶν Νταράνις γιὰ νὰ δώσω τὴν Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ὴ Δ ύ ν α μ η τ ῆ ς Ἀ φ ο β ί α ς στὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα. Ἔτσι σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῶν δέκα σημείων εἶμαι γνωστὸς ὡς Αὐτὸς ποὺ δίνει τὴν Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ὴ Δ ύ ν α μ η τ ῆ ς Ἀ φ ο β ί α ς.

Ἡ Τρίτη ἀκατάληπτη, θαυμάσια Ὑ π έ ρ β α σ η τ ο ῦ Α ὐ θ ο ρ μ η τ ι σ μ ο ῦ συνέβηκε γιατὶ ἀσκήθηκα πάνω στὴν ἁγνή, ἀρχικὴ Οὐσία τῆς τέλειας ἐναρμονίσεως, ἔτσι ὥστε ὁπουδήποτε πηγαίνω, ὁδηγῶ τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα στὴν προθυμία νὰ θυσιάσουν τὶς ζωές τους καὶ πολύτιμες περιουσίες γιὰ νὰ προσευχηθοῦν γιὰ τὴν φιλευσπλαχνία καὶ τὸ ἔλεός μου.

Ἡ Τέταρτη ἀκατάληπτη, θαυμάσια Ὑ π έ ρ β α σ η τ ο ῦ Α ὐ θ ο ρ μ η τ ι σ μ ο ῦ συνέβηκε γιατὶ ἀπόκτησα τὸν Ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ὸ Ν ο ῦ τοῦ Βούδδα καὶ γιατὶ ἔφτασα στὴν ὑπεροχὴ νὰ μπορῶ νὰ δίνω ὅλων τῶν διαφόρων εἰδῶν τὶς προσφορὲς σὲ ὅλους τοὺς Ταθαγκάτες ὅλων τῶν δέκα σημείων τῶν συμπάντων.

Καθὼς ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὰ ἦταν ἡ πρώτη μας τέλεια ἐναρμόνιση, τῶν δέκα ὀκτὼ σφαιρῶν τῆς διανοήσεως κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα μέσο τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων, ἀπαντῶ, ὅτι ἡ πρώτη μου τέλεια ἐναρμόνιση ἦταν ὅταν ἔφτασα στὴ κατάσταση τῆς ἀντανακλάσεως τοῦ Σαμάντι, ποὺ ἐναρμονίζει τέλεια, μέσο τῆς ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ῆ ς Ἀ κ ο ῆ ς μ ο υ καὶ τῆς Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ῆ ς Ν ο η τ ι κ ῆ ς Ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς ἀπὸ τὶς μολύνσεις τῶν ἀντικειμένων, ἔτσι ὥστε ὁ νοῦς μου ἀφαιρέθηκε καὶ ἀπορροφήθηκε μέσα στὸ Θ ε ῖ ο Ρ ε ῦ μ α, καὶ ἔτσι ἀπόκτησα τὸ Ἀδαμάντινο Σαμάντι καὶ ἔφτασα στὴ Διαφώτιση.

Εὐλογημένε Κύριε! σ᾿ ἐκεῖνες τὶς πολὺ παλιὲς μέρες, ὁ Κύριός μου, ὁ Βούδδας ᾿Αβαλοκιτεσβάρα, μὲ ἐπαίνεσε γιὰ τὴν ἐπιδέξια ἀπόκτησή μου τῆς Πόρτας τῆς Ντάρμας ποὺ ἐναρμονίζει τὰ πάντα, καὶ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες του Συνελεύσεις ἀνάγγειλε, ὅτι, καὶ ἐγὼ ἐπίσης, θὰ ἔπρεπε νὰ ὀνομάζομαι ᾿Αβαλοκιτεσβάρα, «Αὐτὸς ποὺ ᾿Ακούει καὶ ποὺ ᾿Απαντᾶ στὴν Προσευχή», ὁ Βοδδισάτβα τῆς Τρυφερότατης Εὐσπλαχνίας. Καὶ ἔτσι, ἡ ῾Υπερβατική μου ᾿Ακοὴ φτάνει στὰ δέκα σημεῖα ὅλων τῶν συμπάντων, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ᾿Αβαλοκιτεσβάρα ὑπερνικᾶ ὅλες τὶς ὑπερβολικὲς δυστυχίες καὶ κινδύνους τῶν ἀνθρώπων.

῾Η συγκαιφαλαίωση τοῦ Μαντζούσρι :

᾿Αμέσως μετὰ ἀπὸ αὐτά, ὁ εὐλογημένος Κύριος, καθήμενος πάνω στὸ θρόνο του στὸ μέσο τῶν Ταθαγκάτων καὶ τῶν ἀνώτατων Βοδδισάτβα - Μαχασάττβων ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ Βούδδα, φανέρωσε τὴν ῾Υπερβατικὴ Δόξα του ξεπερνώντας ὅλους. ᾿Απὸ τὰ χέρια, τὰ πόδια καὶ τὸ σῶμα του ἀκτινοβολοῦσαν ἐπουράνιες ἀκτίνες φωτὸς ποὺ κάθονταν πάνω στὴν κορώνα κάθε Ταθαγκάτα, Βοδδισάττβα — Μαχασάττβα, καὶ Πρίγκηπα τῆς Ντάρμας· ἀπὸ ὅλα τὰ δέκα σημεῖα τῶν συμπάντων προέρχονταν ἀκτίνες μεγαλοπρεποῦς λάμψης, ποὺ συνέκλιναν πάνω στὴ κορώνα τοῦ Θεοῦ Βούδδα καὶ πάνω στὶς κορῶνες ὅλων τῶν Ταθαγκάτων, Βοδδισάττβα — Μαχασάττβων καὶ ᾿Αρχάτηδων, ποὺ ἦταν παρόντες στὴ συνέλευση. Συγχρόνως, ὅλα τὰ δέντρα τοῦ Πάρκου Τζέτα, καὶ ὅλα τὰ κύματα ποὺ ἔγλυφαν τὶς ἀκτὲς τῶν λιμνῶν του, τραγουδοῦσαν μὲ τὴ μουσικὴ τῆς Ντάρμας, καὶ ὅλες οἱ διατέμνουσες ἀκτίνες τῆς λάμψης ἦταν σὰν ἕνα δίχτυ λαμπρότητας κεντημένο μὲ πολύτιμους λίθους ποὺ τὰ ξεπερνοῦσε ὅλα. Μιὰ τέτοιου εἴδους

ὑπέροχη θέα ποτὲ δὲν τὴν εἶχε κανεὶς φανταστεῖ καὶ τοὺς κράτησε ὅλους σὲ σιωπὴ καὶ δέος. Ἄθελά τους, πέρασαν στὴ μακάρια εἰρήνη τοῦ Ἀδαμάντινου Σαμάντι καὶ πάνω σὲ ὅλους ἔπεσαν, σὰν μιὰ λαφριὰ βροχή, τὰ ἁπαλὰ πέταλα ἀπὸ πολλὰ ποικιλόχρωμα ἄνθη λωτοῦ — γαλάζιο καὶ κόκκινο, κίτρινο καὶ ἄσπρο — ποὺ ἀναμιγνύονταν ὅλα μαζὶ καὶ ἀντανακλοῦσαν στὸ ἀνοιχτὸ διάστημα τοῦ οὐρανοῦ σὲ ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τοῦ φάσματος. Ἐπιπλέον, ὅλες οἱ διαφορὲς ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὶς θάλασσες καὶ τὰ ποτάμια καὶ τὰ δάση τοῦ Σάχα Κόσμου συγχωνεύονταν ἡ μιὰ μέσα στὴν ἄλλη καὶ ἐξαφανίζονταν ἀφήνοντας μόνο τὴν μὲ λουλούδια στολισμένη ἑνότητα τοῦ Πρωταρχικοῦ Κόσμου, ὄχι πεθαμένου καὶ ἀδρανοῦς ἀλλὰ ζωντανοῦ μὲ ρυθμικὴ ζωὴ καὶ φῶς, ποὺ ἔπαλλε μὲ ὑπερβατικοῦ ἤχου τραγούδια καὶ ρίμες, ποὺ ὑψώνονταν μελωδικὰ καὶ κατασιγοῦσαν καὶ βυθίζονταν καὶ μετὰ ἐξαφανίζονταν μέσα σὲ σιωπή.

Τότε ὁ Κύριος Ταθαγκάτα ἀποτάθηκε στὸν Μαντζούσρι, Πρίγκηπα τῆς Ντάρμας, λέγοντας:

Μαντζούσρι! ἄκουσες τώρα ὅτι αὐτοὶ οἱ Βοδδισάττβα - Μαχασάττβες τῶν μεγαλύτερων καὶ ἀνώτατων κατορθωμάτων μαρτύρησαν τὰ κατάλληλα μέτρα ποὺ μεταχειρίστηκαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ εἶδαν στὶς πνευματικὲς χάρες καὶ δυνάμεις τοῦ Σαμαπάττι, ποὺ ἐπακολούθησαν ἀπὸ τὶς εὐσεβεῖς τους ζωὲς καὶ ἀσκήσεις. Ὁ καθένας ἀνάφερε ὅτι ἡ ἀρχὴ ἔγινε στὴν τέλεια ἐναρμόνιση κάποιας νοητικῆς σφαίρας κατὰ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ ἀντικείμενο τῆς αἰσθήσεώς της, καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἐπακολούθησε ἡ τέλεια ἐναρμόνιση ὅλων τῶν σφαιρῶν τῆς διανοήσεως καὶ τὸ κατόρθωμα τοῦ Σαμάντι τοῦ Σαμαπάττι καὶ ἡ τέλεια ἐνημερότητα τοῦ Οὐσιαστικοῦ καὶ Ἄμεσης Γνώσης Νοῦ. Ἔτσι βλέπουμε ὅτι οἱ εὐσεβεῖς τους ἀσκήσεις, παρὰ τὶς παραλλαγές τους, ὅλες ἔφτασαν

στὸ ἴδιο καλὸ ἀποτέλεσμα ἀδιάφορα ἀπὸ τὰ κατορθώματά τους καὶ τοὺς χρόνους ποὺ χρειάστηκαν.

Θέλω ὁ Ἀνάντα νὰ καταλάβει τελείως καὶ νὰ πραγματοποιήσει αὐτὰ τὰ διάφορα κατορθώματα τῆς Διαφωτίσεως καὶ νὰ σημειώσει ποιὸ ἀπὸ αὐτὰ εἶναι κατάλληλο γι' αὐτόν. Καὶ ἐπιθυμῶ ἐπίσης, μετὰ τὸ Νιρβάνα μου, οἱ μέλλοντες μαθητὲς αὐτοῦ τοῦ κόσμου ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ φτάσουν στὴν ὕψιστη Ἀνουττάρα-Σαμιὰκ-Σαμπόντχι, νὰ μπορέσουν νὰ καταλάβουν, ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐμπειρίες, ποιὰ πόρτα τῶν κατάλληλων μέσων φαίνεται στὸν καθένα ὅτι εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ τὴ διαβεῖ.

Ἀφοῦ ἄκουσε τὸν Εὐλογημένο Κύριο, ὁ Μαντζούσρι, Πρίγκηπας τῆς Ντάρμας τοῦ Κυρίου, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του, ὑποκλίθηκε στὸ Θεὸ Βούδδα, καὶ νηφαλιωμένος ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς βαθιᾶς ἀξιοπρέπειας τοῦ Κυρίου πρόφερε τὴν ἀκόλουθη στροφή:

Τὸ κράτημα τῶν Διαταγῶν εἶναι ἕνα ἀναγκαῖο μέρος τῆς ἀσκήσεως τῆς Ντιάνα, ἀλλὰ ὁ ἀρχάριος δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαρτιέται μόνο ἀπὸ αὐτὲς γιὰ νὰ τὸν φέρουν στὴ φύση τῆς τέλειας ἐναρμονίσεως...

Τότε ὁ Μαντζούσρι ἀποτάθηκε πρὸς τὸ Θεὸ Βούδδα λέγοντας:

Εὐλογημένε Κύριε! Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Κύριός μου κατέβηκε ἀπὸ τὰ Βασίλεια τῶν Ντέβα· σ' αὐτὸν τὸν Σάχα Κόσμο, μᾶς βοήθησε πάρα πολὺ μὲ τὸ θαυμάσιό του Διαφωτιστικὸ Δίδαγμα. Στὴν ἀρχὴ παίρνουμε αὐτὸ τὸ Δίδαγμα μὲ τὴν αἴσθηση τῆς ἀκοῆς μας, ἀλλὰ ὅταν εἴμαστε τελείως ἱκανοὶ νὰ τὸ πραγματοποιήσουμε, αὐτὸ γίνεται δικό μας μὲ μιὰ Ὑπερβατικὴ καὶ Ἄμεσης Γνώσης Ἀκοή. Αὐτὸ κάνει, τὸ ξύπνημα καὶ ἡ τελειοποίηση μιᾶς Ἀκοῆς Ὑπερβατικῆς Ἱκανότητας, νὰ εἶναι πολὺ μεγάλης σπουδαιότητας γιὰ κάθε ἀρχάριο. Καθὼς ἡ ἐπιθυ-

μία νὰ φτάσει στὸ Σαμάντι μπαίνει πιὸ βαθιὰ μέσα στὸ νοῦ ὁποιουδήποτε μαθητῆ, αὐτὸς μπορεῖ πιὸ σίγουρα νὰ τὸ κατορθώσει μὲ τὸ Ὑπερβατικό του Ὄργανο τῆς Ἀκοῆς.

Γιὰ πολλὲς Κάλπες — τόσο πολυάριθμες ὅσο οἱ κόκκοι τῆς ἄμμου στὸν ποταμὸ Γάγγη — ὁ Ἀβαλοκιτεσβάρα Βούδδας, ποὺ ἀκούει καὶ ἀπαντᾶ στὴν προσευχή, ἐπισκέφθηκε ὅλες τὶς χῶρες τοῦ Βούδδα τῶν δέκα σημείων τοῦ σύμπαντος καὶ ἀπόκτησε Ὑπερβατικὲς Δυνάμεις Ἀπεριόριστης Ἐλευθερίας καὶ Ἀφοβίας καὶ ὁρκίστηκε νὰ ἀπελευθερώσει ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα ἀπὸ τὰ δεσμὰ καὶ τὶς δυστυχίες τους. Πόσο γλυκὰ μυστήριος εἶναι ὁ Ὑπερβατικὸς Ἦχος τοῦ Ἀβαλοκιτεσβάρα! Εἶναι ὁ ἁγνὸς Ἦχος τοῦ Μπράχμαν. Εἶναι τὸ ὑποταγμένο μουρμούρισμα τῆς θαλάσσιας παλίρροιας ποὺ τραβιέται πρὸς τὰ μέσα. Ὁ μυστηριακὸς Ἦχος της φέρνει ἀπελευθέρωση καὶ εἰρήνη σὲ ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα ποὺ μέσα στὰ βάσανά τους φωνάζουν γιὰ βοήθεια· αὐτὸς φέρνει ἕνα αἴσθημα μονιμότητας σ' ἐκείνους ποὺ ἀληθινὰ ζητοῦν νὰ φτάσουν τὴν Εἰρήνη τοῦ Νιρβάνα.

Ἐνῶ ἀπευθύνομαι στὸν Κύριό μου Ταθαγκάτα, αὐτὸς ἀκούει συγχρόνως τὸν Ὑπερβατικὸ Ἦχο τοῦ Ἀβαλοκιτεσβάρα. Εἶναι ἀκριβῶς, ὅπως ὅταν ἐνῶ εἴμαστε στὴν ἤρεμη ἐπιλογὴ τῆς ἀσκήσεώς μας τῆς Ντιάνα, ἔρχεται στὰ αὐτιά μας ὁ ἦχος τοῦ κρούσματος τῶν τυμπάνων. Ἂν ὁ νοῦς μας, ἀκούγοντας τὸν ἦχο, παραμένει ἀνενόχλητος καὶ ἤρεμος, αὐτὸ εἶναι ἡ φύση τῆς τέλειας ἐναρμονίσεως.

Τὸ σῶμα ἀναπτύσσει τὸ αἴσθημα ἐρχόμενο σὲ ἐπαφὴ μὲ κάτι, καὶ ἡ ὅραση τῶν ματιῶν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἀδια-

φάνεια τῶν ἀντικειμένων, τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν αἴσθηση τῆς γεύσης καὶ τῆς ὀσφρήσεως, ἀλλὰ εἶναι διαφορετικὰ μὲ τὸ διακριτικὸ νοῦ. Οἱ σκέψεις γεννιοῦνται καὶ ἀναμιγνύονται καὶ παρέρχονται. Εἶναι συγχρόνως ἐνήμερος γιὰ τοὺς ἤχους στὸ διπλανὸ δωμάτιο καὶ γιὰ τοὺς ἤχους ποὺ ἦρθαν ἀπὸ πολὺ μακριά. Οἱ ἄλλες αἰσθήσεις δὲν εἶναι τόσο ἐκλεπτισμένες ὅπως ἡ αἴσθηση τῆς ἀκοῆς: ἡ φύση τῆς ἀκοῆς εἶναι ἡ ἀληθινὴ πραγματικότητα τῆς Παροδικότητας.

Ἡ οὐσία τοῦ ἤχου εἶναι αἰσθητὴ καὶ στὴν κίνηση καὶ στὴ σιωπή, περνᾶ ἀπὸ τὴν ὕπαρξη στὴν ἀνυπαρξία. Ὅταν δὲν ὑπάρχει ἦχος, λέγουμε ὅτι δὲν ἀκοῦμε, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἀκοὴ ἔχασε τὴν ἑτοιμότητά της.

Πράγματι, ὅταν δὲν ὑπάρχει ἦχος, ἡ ἀκοὴ εἶναι πιὸ ἄγρυπνη, καὶ ὅταν ὑπάρχει ἦχος ἡ ἀκουστικὴ φύση εἶναι ἐλάχιστα ἀναπτυγμένη. Ἂν ὁποιοσδήποτε μαθητὴς μπορεῖ νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ αὐτὲς τὶς δύο ἀπάτες τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς ἐξαφανίσεως, δηλαδή, ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ τὴν ξαναγέννηση, ἔφτασε τὴν ἀληθινὴ πραγματικότητα τῆς Μονιμότητας.

Ἀκόμη καὶ στὰ ὄνειρα, ὅταν ἡ σκέψη ἔχει ἠρεμήσει, ἡ φύση τῆς ἀκοῆς εἶναι ἄγρυπνη. Εἶναι σὰν ἕνας καθρέφτης διαφωτίσεως ποὺ ὑπερβαίνει τὸ νοῦ ποὺ σκέπτεται, γιατὶ εἶναι πάνω ἀπὸ τὴ σφαίρα τῆς συνειδητότητας καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦ. Σ' αὐτὸν τὸ Σάχα Κόσμο, τὸ Δόγμα τοῦ Οὐσιαστικοῦ, Ὑπερβατικοῦ Ἦχου, μπορεῖ νὰ διαδοθεῖ παντοῦ, ἀλλὰ τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα ὡς σύνολο παραμένουν ἀδιάφορα καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴ δική τους Οὐσιαστικὴ Ἀκοή. Αὐτὰ ἀποκρίνονται μόνο στοὺς ἤχους τοῦ φαινομενικοῦ κόσμου καὶ ἐνοχλοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀσύμφωνους ἤχους.

Παρὰ τὴ θαυμάσια μνήμη τοῦ Ἀνάντα, αὐτὸς δὲν μπό-

ρεσε νὰ ἀποφύγει νὰ πέσει στὸν κακὸ δρόμο. Ἦταν ἕρμαιο μέσα σὲ μιὰ ἄσπλαχνη θάλασσα. Ἀλλὰ ἂν μόνο στρέψει τὸ νοῦ του μακριὰ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῶν σκέψεων ποὺ τὸν παρασύρει, θὰ μποροῦσε γρήγορα νὰ ξαναβρεῖ τὴν ἐγκρατὴ σοφία τοῦ Οὐσιαστικοῦ Νοῦ. Ἀ ν ά ν τ α! Ἄ κ ο υ σ έ μ ε! Πάντοτε βασίστηκα πάνω στὸ δίδαγμα τοῦ Θεοῦ Βούδδα γιὰ νὰ μὲ φέρει στὸν Ἀ π ε ρ ί γ ρ α π τ ο Ν τ ά ρ μ α Ἦ χ ο τ ο ῦ Ἀ δ α μ ά ν τ ι ν ο υ Σ α μ ά ν τ ι! Ἀνάντα! ζήτησες τὴ μυστικὴ γνώση ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τῶν Βούδδα χωρὶς πρῶτα νὰ κατορθώσεις τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς μέθες τῶν δικῶν σου μολύνσεων καὶ προσκολλήσεων, μὲ ἀποτέλεσμα, νὰ ἔχεις ἀποθηκεύσει μέσα στὴ μνήμη σου ἕνα ἀπέραντο σωρὸ ἐπίγειας γνώσης καὶ κτίσει ἕναν πύργο ἀπὸ σφάλματα καὶ λάθη.

Σὺ ἔμαθες τὰ Διδάγματα ἀκούγοντας τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Βούδδα καὶ μετὰ τὰ ἀποστήθιζες. Γιατί δὲν μαθαίνεις ἀπὸ τὸν ἴδιο σου τὸν ἑαυτὸ ἀκούγοντας τὸν Ἦ χ ο τ ῆ ς Ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ῆ ς Ν τ ά ρ μ α ς μέσα στὸ Νοῦ σου καὶ μετὰ συλλογιζόμενος πάνω σ' αὐτό; Ἡ ἀντίληψη τῆς Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ῆ ς Ἀ κ ο ῆ ς δὲν ἀναπτύσσεται μὲ καμιὰ φυσικὴ διαδικασία κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς δικῆς σου θελήσεως. Μερικὲς φορὲς ὅταν συλλογίζεσαι πάνω στὴν Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ή σ ο υ Ἀ κ ο ὴ ἕνας τυχαῖος ἦχος τραβᾶ ξαφνικὰ τὴν προσοχή σου, καὶ ὁ νοῦς σου τὸν βάζει κατὰ μέρος, καὶ τὸν διακρίνει καὶ ἐνοχλεῖται ἀπ' αὐτόν. Μόλις μπορέσεις νὰ ἀγνοήσεις τὸν ἦχο τοῦ φαινομενικοῦ κόσμου, ἡ ἰδέα τοῦ Ὑ π ε ρ β α τ ι κ ο ῦ Ἤ χ ο υ σταματᾶ καὶ θὰ πραγματοποιήσεις τὴν Ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ὴ Ἀ κ ο ή σου.

Μόλις αὐτὴ ἡ μιᾶς αἰσθήσεως ἀντίληψη τῆς ἀκοῆς ξαναγυρίσει στὴν πρωταρχική της κατάσταση καὶ καταλάβεις καθαρὰ τὴν ἀπατηλότητά της, τότε ὁ νοῦς ἀμέσως καταλαβαίνει τὴν ἀπατηλότητα τῶν ἀντιλήψεων ὅλων τῶν

αἰσθήσεων καὶ ἀμέσως ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ὁράσεως, τῆς ἀκοῆς, τῆς ὀσφρήσεως, τῆς γεύσης, τῆς ἀφῆς καὶ τῆς σκέψης, γιατὶ ὅλες εἶναι τὸ ἴδιο δόλια καὶ ἀπατηλὰ ὁράματα τῆς μὴ πραγματικότητας· καὶ ὅλα τὰ τρία μεγάλα βασίλεια τῆς ὑπάρξεως φαίνονται ὅπως ἀληθινὰ εἶναι, φανταστικὰ ἀπανθίσματα στὸν ἀέρα.

Μόλις ἀπελευθερωθεῖ ἡ ἀπατηλὴ ἀντίληψη τῆς ἀκοῆς, τότε ὅλα τὰ ἀντικειμενικὰ φαινόμενα ἐξαφανίζονται καὶ ἡ Ἄμεσης Γνώσης Νοητικὴ Οὐσία γίνεται τέλεια ἁγνή. Μόλις φτάσεις σ' αὐτὴ τὴν Ἀνώτατη Ἁγνότητα τῆς Νοητικῆς Οὐσίας, ἡ Οὐσιαστική της Λαμπρότητα θὰ λάμψει αὐθόρμητα καὶ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, καὶ μόλις καθίσεις σὲ ἤρεμη Ντιάνα, ὁ νοῦς θὰ εἶναι σὲ τέλεια συμφωνία μὲ τὸ Ἁγνὸ Διάστημα.

Ἀνάντα! Μόλις ξαναγυρίσεις στὸ φαινομενικὸ κόσμο, θὰ μοιάζει ὅπως ἕνα ὅραμα σὲ ἕνα ὄνειρο. Καὶ ἡ ἐμπειρία σου μὲ τὴν παρθένα Πτσίτη θὰ φαίνεται σὰν ἕνα ὄνειρο, καὶ τὸ σῶμα σου θὰ χάσει τὴ στεραιότητα καὶ τὴ σταθερότητά του. Θὰ φαίνεται σὰν νὰ ἦταν κάθε ἀνθρώπινο ὄν, καὶ ἀρσενικὸ καὶ θηλυκό, ἁπλῶς ἕνα ἀνδρείκελο ποὺ φανερώθηκε ἀπὸ κάποιον ἐπιτήδειο μάγο, ποὺ εἶχε κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό του ὅλες του τὶς ἐνέργειες. Ἢ κάθε ἀνθρώπινο ὂν θὰ φαίνεται σὰν μιὰ αὐτόματη μηχανὴ ποὺ μιᾶς καὶ ξεκίνησε συνεχίζει νὰ πηγαίνει ἀπὸ μόνη της, ἀλλὰ μόλις ἡ αὐτόματη μηχανὴ χάσει τὴν κινητήρια δύναμή της, ὅλες της οἱ ἐνέργειες ὄχι μόνο σταματοῦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ὕπαρξή τους ἐξαφανίζεται.

Ἔτσι εἶναι μὲ τὰ ἕξι ὄργανα τῶν αἰσθήσεων, ποὺ βασικὰ ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ ἕνα πνεῦμα ποὺ τὰ ἑνώνει καὶ τὰ διαφωτίζει, ἀλλὰ τὸ ὁποῖο ἔχει, ἀπὸ ἄγνοια, διαιρεθεῖ σὲ ἕξι μισοανεξάρτητες συνθέσεις καὶ σχηματισμούς. Ἂν ἕνα ὄργανο ἀπελευθερωθεῖ καὶ ξαναγυρίσει στὴν πρωταρχική του κατάσταση, τόσο στενὰ εἶναι αὐτὰ ἑνωμένα

στὴ βασική τους πρωταρχικὴ κατάσταση, ποὺ ὅλα τὰ ὄργανα θὰ σταματοῦσαν ἐπίσης τὶς ἐνέργειές τους. Καὶ ὅλες οἱ ἀκαθαρσίες τοῦ κόσμου θὰ ἐξαγνιστοῦν ἀπὸ μιὰ μοναδικὴ σκέψη, καὶ θὰ φτάσεις στὴ θαυμάσια ἁγνότητα τῆς τέλειας Διαφωτίσεως. Ἂν παραμείνει κάποια παραμικρὴ μόλυνση ἄγνοιας, θὰ πρέπει νὰ ἐξασκηθεῖ περισσότερο σοβαρὰ ὥσπου νὰ φτάσεις στὴν τέλεια Διαφώτιση, δηλαδή, στὴ Διαφώτιση ἑνὸς Ταθαγκάτα.

Ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ σ' αὐτὴ τὴ Μεγάλη Συνέλευση, καὶ σὺ ἐπίσης Ἀνάντα, θὰ πρέπει νὰ ἀντιστρέψετε τὴν ἐξωτερική σας ἀντίληψη τῆς ἀκοῆς καὶ νὰ προσπαθήσετε νὰ ἀκούσετε ἐσωτερικῶς τὸν τέλεια ἑνοποιημένο καὶ οὐσιαστικὸ ἦχο τῆς Νοητικῆς σας Οὐσίας, γιατὶ μόλις κατορθώσετε τὴν τέλεια ἐναρμόνιση, θὰ ἔχετε φτάσει στὴν Ἀνώτατη Διαφώτιση. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος δρόμος πρὸς τὸ Νιρβάνα, καὶ τὸν ἔχουν ἀκολουθήσει ὅλοι οἱ Ταθαγκάτες τοῦ παρελθόντος. Ἐπιπλέον, αὐτὸς εἶναι γιὰ ὅλους τοὺς Βοδδισάττβα-Μαχασάττβες τοῦ παρόντος καὶ γιὰ ὅλους τοῦ μέλλοντος ἂν θέλουν νὰ ἐλπίζουν γιὰ τέλεια Διαφώτιση. Ὄχι μόνο ὁ Ἀβαλοκιτεσβάρα κατόρθωσε τὴν τέλεια Διαφώτιση στοὺς πολὺ παλιοὺς χρόνους, μὲ αὐτὸν τὸ Χρυσὸ Δρόμο, ἀλλὰ καὶ στὸ παρόν, καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐπίσης ἕνας ἀπὸ αὐτούς.

Ὁ Κύριός μου μᾶς ρώτησε ποιὸ κατάλληλο μέσο μεταχειρίστηκε καθένας μας γιὰ νὰ ἀκολουθήσει αὐτὸ τὸ Εὐγενικὸ Μονοπάτι πρὸς τὸ Νιρβάνα. Μαρτυρῶ, ὅτι τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποίησε ὁ Ἀβαλοκιτεσβάρα εἶναι τὰ πιὸ κατάλληλα μέσα γιὰ ὅλους, ἐφόσον ὅλα τὰ μέσα πρέπει νὰ

βοηθιοῦνται καὶ νὰ ὁδηγοῦνται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Βούδδα τὶς Ὑπερβατικὲς Δυνάμεις.. Καὶ ἂν ἀκόμη ἐγκαταλείψει κανεὶς ὅλες τὶς κοσμικές του ἀσχολίες, δὲν μπορεῖ πάντοτε νὰ ἀσκεῖται μὲ αὐτὰ τὰ διάφορα μέσα· αὐτὰ εἶναι εἰδικὰ μέσα κατάλληλα γιὰ τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους μαθητές, ἀλλὰ γιὰ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους, αὐτὴ ἡ κοινὴ μέθοδος τῆς συγκεντρώσεως τοῦ νοῦ στὴν αἴσθηση τῆς ἀκοῆς, γυρίζοντάς τον πρὸς τὰ μέσα, μ' αὐτὴν τὴν Πόρτα τῆς Ντάρμας, γιὰ νὰ ἀκούσει τὸν Ὑπερβατικὸ Ἦχο τοῦ Οὐσιαστικοῦ του Νοῦ, εἶναι πολὺ πιὸ εὔκολη καὶ συνετή.

Ὦ Εὐλογημένε Κύριε! ὑποκλίνομαι ἐμπρὸς στοῦ Κυρίου μου Ταθαγκάτα τὴν Οὐσιαστικὴ Μήτρα, ποὺ εἶναι ἁγνὴ καὶ ἀλάλητη στὴν τέλεια της ἐλευθερία ἀπὸ ὅλες τὶς μολύνσεις καὶ τὶς μιάνσεις, καὶ προσεύχομαι στὸν Κύριό μου νὰ ἐκτείνει τὴν ἀπεριόριστη εὐσπλαχνία του γιὰ χάρη ὅλων τῶν μαθητῶν τοῦ μέλλοντος, ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσω νὰ συνεχίσω νὰ διδάσκω τὸν Ἀνάντα καὶ ὅλα τὰ μὲ αἰσθήσεις ὄντα τῆς τωρινῆς Κάλπας, νὰ ἔχουν πίστη σ' αὐτὴ τὴ Θαυμάσια Πόρτα τῆς Ντάρμας πρὸς τὴν Οὐσιαστικὴ Ἀκοὴ τῆς δικῆς του Νοητικῆς Οὐσίας, ποὺ τόσο σίγουρα θὰ κατορθωθεῖ μὲ αὐτὸ τὸ πιὸ κατάλληλο μέσο. Ἂν ὁποιοσδήποτε μαθητὴς ἔπαιρνε αὐτὸ τὸ Ἄμεσης Γνώσης Μέσο γιὰ νὰ συγκεντρώσει τὸ νοῦ του κατὰ τὴν Ἄσκηση τῆς Ντιάνας σ' αὐτὸ τὸ ὄργανο τῆς Ὑπερβατικῆς Ἀκοῆς, ὅλα τὰ ἄλλα ὄργανα

τῶν αἰσθήσεων θὰ ἔρχονταν ἀμέσως σὲ πλήρη ἁρμονία μὲ αὐτό· καὶ ἔτσι μὲ αὐτὸ τὸ μοναδικὸ μέσο τῆς Ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ῆ ς Ἀ κ ο ῆ ς, θὰ κατόρθωνε τέλεια ἐναρμόνιση τοῦ Ἀ λ η θ ι ν ο ῦ κ α ὶ Ο ὐ σ ι α σ τ ι κ ο ῦ τ ο υ Ν ο ῦ.

Τότε ὁ Ἀνάντα καὶ ὅλη ἡ μεγάλη συνέλευση ἐξαγνίστηκαν στὸ σῶμα καὶ στὸ νοῦ. Ἀπόκτησαν μιὰ βαθιὰ κατανόηση καὶ μιὰ διαυγὴ διόραση μέσα στὴ φύση τῆς Διαφωτίσεως καὶ τῆς ἐμπειρίας τοῦ Ἀνώτατου Σαμάντι τοῦ Θεοῦ Βούδδα. Εἶχαν ἐμπιστοσύνη ὅπως ἕνας ἄνθρωπος ποὺ πρόκειται νὰ ἀρχίσει μιὰ πολὺ σπουδαία δουλειὰ σὲ μιὰ ἀπομακρυσμένη χώρα, γιατὶ αὐτοὶ ἤξεραν τὸ δρόμο νὰ πᾶνε καὶ νὰ γυρίσουν. Ὅλοι οἱ μαθητὲς σ' αὐτὴ τὴ συνέλευση πραγματοποίησαν τὴ δική τους Ο ὐ σ ί α τ ο ῦ Ν ο ῦ καὶ σκόπευαν νὰ ζοῦν στὸ ἑξῆς μακριὰ ἀπὸ ὅλες τὶς παγίδες καὶ τὶς μολύνσεις τοῦ κόσμου, καὶ νὰ ζοῦν συνέχεια μέσα στὴν ἁγνὴ λαμπρότητα τοῦ Ματιοῦ τῆς Ντάρμας.

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Θιβετανικὴ Βίβλο τῶν Νεκρῶν (Μπαρντὸ Θοντόλ), ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸν Δόκτορα Β. Γ. Ἔβανς - Οὐέντζ (Λονδίνο 1957):

Ὦ Εὐγενικὲ ἄνθρωπε, ὅταν χωριζόταν τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ νοῦ σου πρέπει νὰ δοκίμασες τὴν ἐμπειρία μιᾶς ματιᾶς στὴν Ἁγνὴ Ἀλήθεια, τὴν ὑπέρλεπτη, σπινθιρίζουσα, λαμπρή, ἐκθαμβωτική, ἔνδοξη καὶ ἀκτινοβόλο, τὴν τρομερὴ ποὺ μοιάζει σὰν ἕνα ὅραμα κινούμενο ἐπάνω ἀπὸ τὸ τοπίο τὴν ἄνοιξη μέσα σὲ ἕνα συνεχὲς ρεῦμα δονήσεων. Μὴ φοβηθεῖς ἀπὸ αὐτό, μὴν τρομοκρατηθεῖς, ἂς μὴ σὲ πιάσει δέος. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τῆς δικῆς σου ἀληθινῆς φύσης. Ἀναγνώρισέ την.

Ἀπὸ τὸ μέσο αὐτῆς τῆς ἀκτινοβολίας ὁ φυσικὸς ἦχος τῆς Πραγματικότητας, ἀντηχώντας σὰν χίλιοι κεραυνοὶ ταυτόχρονα, θὰ ἔρθει. Αὐτὸς εἶναι ὁ φυσικὸς ἦχος τοῦ

δικοῦ σου πραγματικοῦ ἑαυτοῦ. Μὴ φοβηθεῖς ἀπὸ αὐτόν, μὴν τρομοκρατηθεῖς καὶ ἂς μὴ σὲ πιάσει δέος.

ΣΕΛΙΔΑ 104

"Ω εὐγενικὲ ἄνθρωπε, ἀκτινοβολίες πέντε χρωμάτων... δονούμενες καὶ ἐκθαμβωτικές, σὰν χρωματιστὰ νήματα ποὺ ἀστράφτουν, ἀκτινοβόλες καὶ διαφανεῖς, ἔνδοξες καὶ τρομακτικές, θά... σὲ χτυπήσουν στὴν καρδιά, μὲ τόση λαμπρότητα ποὺ τὸ μάτι δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἀντέξει.

...Μὴ φοβηθεῖς αὐτὴ τὴ λαμπρὴ ἀκτινοβολία τῶν πέντε χρωμάτων, οὔτε νὰ τρομοκρατηθεῖς· ἀλλὰ γνώρισε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ δική σου Σοφία.

Μέσα σ' ἐκεῖνες τὶς ἀκτινοβολίες, ὁ φυσικὸς ἦχος τῆς Ἀλήθειας θὰ ἀντηχήσει σὰν χίλιοι κεραυνοί. Ὁ ἦχος θὰ ἔρθει σὰν μιὰ ἀντίχηση ποὺ κυλᾶ... Μὴ φοβηθεῖς. Μὴ φύγεις. Μὴν τρομοκρατηθεῖς. Γνώρισε ὅτι αὐτοὶ (δηλ. οἱ ἦχοι) εἶναι (ἀπὸ) ... τὸ δικό σου ἐσωτερικὸ φῶς.

ΣΕΛΙΔΑ 129

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ «"Η Ἐμπειρία μου στὸ Διαλογισμὸ» ἀπὸ τὴν Α. Ἁγιότητα τοῦ Σεβάσμιου Τάϊ Χσοῦ (Κινέζος Βουδδιστὴς καλόγηρος) μεταφρασμένο ἀπὸ τὸν Μπχίκου Ἀσσάτζι:

...Ἀπὸ τότε διέκοψα τὴν παλιά μου ρουτίνα τοῦ διαλογισμοῦ· αὐτὸ ἦταν ἀπὸ τὸ 1908 ὡς τὸ 1914. Ὅταν ξέσπασε ὁ Εὐρωπαϊκὸς Πόλεμος ἄρχισα νὰ ἀμφιβάλλω γιὰ τὴ Δυτικὴ θεωρία καὶ τὴ δική μου δύναμη στὸ νὰ σώσω τὸν κόσμο μὲ τὴ Βουδδιστικὴ διδασκαλία. Αἰσθάνθηκα ὅτι δὲν θὰ ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ χάσιμο χρόνου ἂν συνέχιζα νὰ κάνω ὅ,τι εἶχα κάνει. Πῆγα λοιπὸν στὴ νῆσο «Πὸ - Τό», ὅπου ἀπομονώθηκα σὲ ἕνα μοναστήρι γιὰ νὰ κάνω περισσότερη πνευματικὴ πρόοδο.

Ὕστερα ἀπὸ δυὸ ἢ τρεῖς μῆνες ἀπομονώσεως, μιὰ νύχτα ὅταν διαλογιζόμουν, ὁ νοῦς μου ἔγινε ἠρεμότερος,

ἄκουσα τὸν ἦχο μιᾶς καμπάνας ἀπὸ ἕνα γειτονικὸ ναό. Φαίνεται ὅτι ἡ ἁλυσσίδα τῶν σκέψεών μου ἔσπασε ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἦχο καὶ βυθίστηκα σὲ μιὰ κατάσταση σὰν ἔκσταση, χωρὶς νὰ γνωρίζω τίποτε ὥς νωρὶς τὴν ἑπόμενη αὐγή, ὅταν ἄκουσα τὴν πρωϊνὴ καμπάνα καὶ ξαναπόκτησα τὴν αἴσθηση τοῦ νὰ γνωρίζω. Στὴν ἀρχή, αἰσθάνθηκα μόνο ὅτι ἕνα φῶς ἔλυωνε μέσα μου. Δὲν ὑπῆρχε ξεχωρισμὸς τοῦ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, καὶ τοῦ τί ὑπῆρχε ἐσωτερικῶς καὶ τί ὑπῆρχε ἐξωτερικῶς.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐμπειρία, συνέχισα τὴ ζωή μου τοῦ νὰ διαβάζω τὶς σούστρας, νὰ γράφω βιβλία καὶ νὰ διαλογίζουμαι, περίπου γιὰ ἕνα χρόνο, καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸ χρόνο ἀπασχολιόμουν κυρίως στὸ νὰ διαβάζω τὰ βιβλία τῆς Βιτζνάνα Σχολῆς. Ἔδινα εἰδικὰ προσοχὴ στὶς Καταγραφὲς γιὰ τὸ Βάϊ Σχὶ (Β ι τ ζ ν ά ν α). Τότε εἶχα τὴν ἐμπειρία μιᾶς ἄλλης σὰν ἔκσταση καταστάσεως. Διάβαζα πολλὲς φορὲς ἐπανειλημμένως κάποια παράγραφο τῶν Καταγραφῶν ποὺ εἶπα, ποὺ ἐξηγοῦσε ὅτι καὶ τὰ μὲ ὅρους πράγματα καὶ ἡ Ἀλήθεια στεροῦνται τῆς οὐσίας τοῦ ἑαυτοῦ. Μπῆκα στὸν σὰν ἔκσταση διαλογισμό. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν διαφορετικὰ ἀπὸ τὶς δύο προηγούμενες· ἀντελήφθηκα σ᾿ αὐτὸν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα ποὺ ὑπάρχουν μὲ ὅρους ἔχουν τὴ βαθιὰ καὶ τὴ λεπτὴ διάταξή τους, τακτοποιημένη μὲ ἀκριβολογία χωρὶς τὴν παραμικρὴ σύγχυση.

Σ᾿ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν ἀντίληψη μπορῶ νὰ ξαναεπανέλθω τώρα ὁποτεδήποτε ἐπιθυμῶ.

Ἡ τρίτη ἐμπειρία μοῦ ἔδειξε τὴν ἀλήθεια τῆς αἰτίας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ποὺ φαίνονται νὰ εἶναι ἔτσι ἐξαιτίας τῆς συνειδητότητάς μας. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ νόμος τῆς αἰτίας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἔχει τὸ φυσικό του δρόμο χωρὶς ἀταξία.

Μετὰ ἀπὸ κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς τρεῖς ἐμπειρίες, ὑπῆρχε κάποια ἀλλαγὴ φυσικῶς καὶ διανοητικῶς, καὶ ἐ-

πίσης συνέβη νὰ ἔχω κάποια πρόβλεψη ἀπὸ ντιβιατσάκσους (clairvoyance, διόραση), ντίβιασρότα (clairaudiance, διακοὴ) καὶ παρατσίτα τζνάνα (διάβασμα τῆς σκέψης).

Ἂν οἱ ἕξι ὑπερφυσικὲς δυνάμεις εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποκτηθοῦν, τότε ἡ θεωρία τοῦ Κάρμα καὶ τῆς Ἐπαναγεννήσεως, ποὺ βασίζεται στὴν ἀπόδειξη τῆς clairvoyance (διοράσεως) καὶ τῆς π ο υ ρ β α ν ι β α σ ὰ ν Ο ὐ σ μ ρ ί τ ι τ ζ ν ά ν α (γνώσης ὅλων τῶν προηγούμενων ὑπάρξεων τοῦ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων) εἶναι ἐπίσης πιστευτή.

ΤΖΕΪΝΙΣΜΟΣ

Ὑπάρχουν δύο τρόποι Βίντιας:

(Ι) Ἄγκχ Ντρίστα ἢ Ἀπάρα Βίντια, γιὰ τὸν κοινὸ ἄνθρωπο ποὺ θέλει φυσικὴ εὐτυχία.

(ΙΙ) Γιόγκ Ντρίστα ἢ Πάρα Βίντια, ποὺ πραγματεύεται μὲ αὐτὸ ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις.

Ὁ Τζεϊνισμὸς διαιρεῖ τὴ Γιόγκα, τὴν ἐπιστήμη ποὺ γνωρίζεις τὸν ἑαυτό σου καὶ φτάνεις τὴν τελειότητα, σὲ ὀκτὼ στάδια ὡς ἑξῆς:

1. Μ ί τ ρ α. — Ἡ ὅραση εἶναι πολὺ ἀμυδρή. Μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲ τὸ φῶς τῶν μορίων τῆς χλόης ποὺ εἶναι στιγμιαῖο καὶ ὑπερβολικὰ ἀμυδρό. Ὁ γιόγκι σ' αὐτὸ τὸ στάδιο κάνει ὅρκους μὴ βιαιότητας, φιλαλήθειας, ἀγαμίας κ.τ.λ. Γι' αὐτὸν ὅλα τὰ ζωντανὰ πλάσματα εἶναι φίλοι. Δὲν ἔχει κακοβουλία γιὰ κανένα. Βρίσκει μεγάλη εὐτυχία στὶς καλὲς σκέψεις καὶ στὶς καλὲς πράξεις· ἀλλὰ δὲν μπορεῖ σ' αὐτὸ τὸ στάδιο νὰ πάει πολὺ πιὸ ψηλά.

2. Τ ά ρ α. — Ἡ ὅραση ἐδῶ εἶναι ἐπίσης ἀμυδρή, παραβάλλεται μὲ τὸ φῶς τῆς κοπριᾶς τῆς ἀγελάδας, (ὅταν καίγεται), ἂν καὶ ἡ ὅραση εἶναι λίγο καλύτερη εἶναι στιγμιαία καὶ ἀμυδρή. Υἱοθετεῖ κανεὶς μικρῆς διάρκειας κανόνες γιὰ ἐξαγνισμό. Ἐπίσης, γίνεται πιὸ ἁγνὸς στὶς σχέσεις του μὲ τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο. Ἀπασχολεῖται στὸ νὰ διαβάζει βιβλία μεγάλων προφητῶν. Αἰσθάνεται μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλα ὅσα βοηθοῦν στὴν ἀνύψωση τῆς ψυχῆς.

3. Μ π ά λ α. — Ἡ ὅραση ἐδῶ εἶναι ἐπίσης ἀμυδρή, συγκρίνεται μὲ τὸ φῶς τοῦ ξύλου. Ἐκτελοῦνται Ἀ σ ά ν ε ς. Μπορεῖ νὰ κάνει εὔκολα τὴν Π α ν τ μ α σ ὰ ν κ.τ.λ., ἀλλὰ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς δὲν εἶναι οἱ ἐξωτερικὲς Ἀ σ ά ν ε ς ἀλλὰ οἱ πνευματικὲς Ἀ σ ά ν ε ς. Γίνεται σταθερὸς στὶς ἐξωτερικὲς Ἀσάνες ἀλλὰ ἔχει τὴν ἐμπειρία στιγμιαίας πνευματικῆς εὐτυχίας. Ἀνυψώνεται λίγο πάνω ἀπὸ τὸ σῶμα.

4. Ν τ ί π ρ α. — Παραβάλλεται μὲ τὸ φῶς τοῦ Ν τ ί π α κ ἢ τὸ φῶς τοῦ κεριοῦ. Ἐδῶ ἐπιτυχαίνει τὸ Π ρ α ν α γ ι ὰ μ ὄχι μόνο ἐξωτερικῶς ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἐσωτερικῶς. Ἔχει τώρα σταθερὴ πίστη ὅτι εἶναι ἡ ψυχὴ ποὺ πρέπει ν' ἀναζητηθεῖ πρῶτα. Γιὰ νὰ σώσει τὴν ψυχή του μπορεῖ νὰ παραδώσει ἀκόμη καὶ τὸ σῶμα του. Γιὰ νὰ κατορθώσει τὴν ἐξάγνιση τῆς ψυχῆς, εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀντιμετωπίσει ὁποιουσδήποτε κινδύνους καὶ δυσκολίες. Ἡ κλίση του εἶναι ὅλο καὶ περισσότερο πρὸς τὴν ψυχή. Ἀποκτᾶ εἰρήνη ποὺ τοῦ ἦταν ἄγνωστη πρίν.

5. Σ θ ί ρ α. — Εἶναι σημαντικὰ λαμπρὸ καὶ διαρκές, παραβάλλεται μὲ τὸ φῶς πολύτιμου λίθου. Αὐτὸς βλέπει τὸν κόσμο καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ κόσμου στὴ

σωστὴ προοπτική. Οἱ μεγάλες συμπάθειες καὶ ἀντιπάθειες ἔχουν ἐξαφανιστεῖ. Γίνεται ἀτάραχος καὶ ἤρεμος καὶ συνειδητοποιεῖ καὶ αἰσθάνεται ὅτι αὐτὸς δὲν εἶναι τὸ σῶμα ἀλλὰ εἶναι κάποιο Θεῖο στοιχεῖο ποὺ κατοικεῖ ἐσωτερικῶς. Αὐτὸς εἶναι ψυχὴ καὶ αἰσθάνεται τὴ διαφορά. Αἰσθάνεται τὸ σῶμα του ξεχωριστὸ ἀπὸ τὴν ψυχή. Ἀκούει ἀπὸ μέσα του τὸν Ἦχο διαφόρων θαυμάσιων μελωδιῶν, ποὺ συντονίζει ἕναν μὲ τὸ Σαμάντι. Δὲν συμπαθεῖ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ σώματος καὶ τῶν αἰσθήσεων. Ἔχει πλήρη πίστη στὸ Θεό, στὴν ἁγνὴ μορφὴ τῆς ψυχῆς, καὶ ἐπιθυμεῖ διακαῶς νὰ γίνει ἁγνός, ἀπόλυτα ἁγνός.

6. Κάντα. — μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲ τὸ φῶς τῶν ἄστρων. Ἐδῶ ὑπάρχει μεγάλη κυριαρχία πάνω στὸ νοῦ. Ὁ νοῦς βρίσκει εὐτυχία στὴν ἀφοσίωση στὸ Θεό, στὴν ἀγάπη καὶ στὸ διαλογισμὸ τῆς ἁγνῆς ψυχῆς. Ὁ νοῦς σταθεροποιεῖται μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἀνώτερα πράγματα καὶ δὲν βρίσκει καμιὰ εὐχαρίστηση στὴ γήινη εὐτυχία καὶ στὶς γήινες εὐχαριστήσεις. Ἐδῶ γίνεται τόσο ἁγνὸς ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ ὅραμα τῶν Σίντας — τῶν ἀπελευθερωμένων ψυχῶν, τῶν μεγάλων ψυχῶν. Οἱ πράξεις του ἐπίσης γίνονται τόσο ἁγνὲς ποὺ τὸν ἀγαποῦν ἀκόμη καὶ οἱ μεγάλοι Ἅγιοι.

7. Πράμπχα — μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Εἶναι φωτεινὸ καὶ δυνατό. Ἐδῶ ἡ ὀρθὴ γνώση ἔχει αὐξηθεῖ σὲ ἀπέραντο βαθμὸ καὶ ὁ διαλογισμὸς γίνεται ἡ δευτέρα φύση του καὶ βρίσκει ἐσωτερικὴ εὐτυχία. Εἶναι γαλήνιος, ἔχει μεγάλη κυριαρχία πάνω στὶς αἰσθήσεις καὶ τὸ νοῦ.

8. Πάρα — μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, γαλήνιο, εἰρηνικὸ καὶ ψυχρό. Ἐδῶ ὁ διαλο-

γισμὸς φτάνει τὸ ἀνώτατο ὕψος καὶ αὐτὸς βυθίζεται μέσα σ' αὐτόν. Ἐπιτυχαίνει τὸ Σαμάντι (Σ ά μ α) καὶ γίνεται ἀλάθητος. Ἡ κατάστασή του μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲ τὴν Πανσέληνο σὲ ὅλη της τὴ Λαμπρότητα.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΟΓΚΑ ΝΤΡΙΣΤΑ ΣΑΜΟΥΤΣΑΓΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΡΙ ΧΑΡΙΜΠΧΑΝΤΡΑΤΣΑΡΙΑ

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς γραφὲς τῶν Τζέϊν:

Ἀπὸ τὸ Σουτταγκάμε Μέρος ΙΙ, ἀπὸ τὸν Πούππχα Μπχίκο (ἔκδοση 1954):

Τὸ ἴδιο τὸ Τ ά π α ς εἶναι τὸ φῶς καὶ ἀκτινοβολεῖ μέσα στὸ ἀνθρώπινο σῶμα.

ΣΕΛΙΔΑ 996, ΓΚΑΘΑ 44

Ἀκούγοντας τὸν Ἦχο ποὺ μοιάζει μὲ αὐτὸν τοῦ ὄστρακου καὶ βλέποντας τὸ Φῶς τοῦ Λωτοῦ, ὅπως αὐτὸ ἑνὸς νεοανθισμένου λουλουδιοῦ, μεταξὺ τῶν δύο φρυδιῶν, ἀντικρύζει κανεὶς τὴν Ἴ σ τ α του, τὸν Σ α τ γ κ ο υ ρ ο ύ.

ΣΕΛΙΔΑ 1046

Ὅταν ἡ γνώση βρίσκει ἕνα ἀγκυροβόλιο στὴ Γνώση, ἐκπέμπεται φῶς.

ΣΑΜΑΓΙΑΣΑΡ

Στὸν ὑποψήφιο ὁρίζεται νὰ καθίσει σὲ μοναξιὰ καὶ διαλογισμὸ μὲ τὴν προσοχὴ πάνω σ' ἕνα μοναδικὸ σημεῖο, στὸ Μ ά χ α Μ ά ν τ ρ α τ ο ῦ Π ά ν τ ς Π α ρ μ έ σ τ ι καὶ νὰ ἀντιλειφθεῖ τὸ φῶς.

ΣΡΙ ΣΟΥΤΡΑ ΝΑΝΤΙ

ΖΩΡΟΑΣΤΡΙΣΜΟΣ

Ἡ οὐσία τῶν Ἀβεστικῶν διδαγμάτων βρίσκεται μέσα στὶς προσευχὲς τῶν διαφόρων εἰδῶν λατρείας τῆς ζωῆς, ὅπως διδάχτηκαν ἀπὸ τὸν Ζωροάστρη, τὸ Διδάσκαλο τῆς ζωῆς, ποὺ ἔζησε πρὶν μερικὲς χιλιάδες χρόνια. Ὁ Ἔντμουντ Στζέκελυ, μιλώντας γι' αὐτὰ τὰ εἴδη λατρείας, μᾶς λέει γιὰ τὰ δύο τελευταῖα εἴδη λατρείας τὰ ἑξῆς:

(1) Τὸ εἶδος λατρείας τοῦ Φωτὸς τῆς Ζωῆς: Τὸ ἑπόμενο εἶδος λατρείας στὶς Ἀβέστας εἶναι τὸ εἶδος λατρείας τῆς Ἀνθρωπότητας ἢ ὅπως τὸ ἐκφράζει τὸ κείμενο τῶν Ζέντ, τὸ εἶδος λατρείας τοῦ «Φωτὸς τῆς Ζωῆς». Τί σημαίνει αὐτό; Αὐτὸ τὸ Φῶς, δηλώνει ὁ Ζωροάστρης, ἔρχεται σὲ μᾶς συνεχῶς ἀπὸ τὶς πιὸ μακρινὲς ἐποχές, κάνοντας δυνατὸ γιὰ μᾶς νὰ ἀποκτήσουμε ὁλόκληρη τὴ σοφία καὶ ἐμπειρία τῶν προηγούμενων γενεῶν, χωρὶς τὴν ἀνάγκην νὰ προσπαθήσουμε ξανὰ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι αὐτὸ ποὺ ἤδη ἔχουν προσπαθήσει καὶ ἀποδείξει σωστὸ στὸ διάστημα χιλιάδων χρόνων. Γιὰ τὸ Ζωροάστρη, τὸ μεγαλύτερο σφάλμα γιὰ τὸ ὁποῖο μποροῦμε νὰ εἴμαστε ἔνοχοι, εἶναι τὸ νὰ παραμελήσουμε αὐτὸ τὸ «Φῶς τῆς Ζωῆς» καὶ νὰ Τὸ περιορίσουμε σὲ μερικὲς μόνο ἀκτίνες ἀντὶ νὰ τὸ ἀπορροφήσουμε ὁλόκληρο μὲ τὴν τήρηση τοῦ εἴδους λατρείας ποὺ φέρνει τὸ ὄνομά του. Οἱ πιὸ πολλὲς παράγραφοι ποὺ ἀφοροῦν τὸ εἶδος λατρείας τοῦ «Φωτὸς τῆς Ζωῆς» βρίσκονται μέσα στὸ βιβλίο τῶν Ἀβέστας μὲ τὸν τίτλο Βίσπερεντ, ποὺ εἶναι τῶν Ζέντ τὸ ἀκριβὲς ἀντίστοιχο τῆς δικῆς μας λέξης «Πανσοφία».

(2) Τὸ εἶδος λατρείας τῆς Αἰώνιας Ζωῆς: Τὸ ἔνατο καὶ τελευταῖο εἶδος λατρείας στὶς Ἀβέστες εἶναι τὸ εἶδος λατρείας τῶν Ἄστρων — τὸ εἶδος λατρείας τῆς «Αἰώνιας Ζωῆς». Αὐτὸ τὸ εἶδος λα-

τρείας ἔγινε τὸ πιὸ ἐκτενῶς γνωστὸ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, καὶ οἱ πιὸ πολλὲς παράγραφοι ποὺ ἀναφέρουν τὸ Ζωροαστρισμὸ μέσα στὰ ἔργα τῶν κλασσικῶν Ἑλλήνων συγγραφέων πραγματεύονταν μὲ αὐτό. Σύμφωνα μὲ τὸ Ζωροάστρη, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τὸ ἀποκλειστικὸ προνόμιο αὐτοῦ τοῦ πλανήτη· ὑπάρχουν ἀναρίθμητοι πλανῆτες καὶ ἡλιακὰ συστήματα μέσα σὲ ἀπέραντο κοσμικὸ διάστημα ὅπου ἡ ζωὴ ὑπάρχει μέσα σὲ μιὰ πλατιὰ διάταξη μορφῶν. Ὁ Ζωροάστρης διδάσκει ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ μορφὴ κοσμικῆς ἐνέργειας ποὺ πάντοτε θὰ φανερώνεται ὁπουδήποτε ὑπάρχουν εὐνοϊκὲς συνθῆκες. Ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ κοσμικὴ δραστηριότητα, μία ἔμφυτη ποιότητα τοῦ Σύμπαντος, καὶ ὑπάρχει μέσα σὲ ἕνα ἀπεριόριστο διάστημα καὶ χρόνο, μιὰ παγκόσμια ἀλληλεγγύη ποὺ συνδέει ὅλες τὶς μορφὲς τῆς ζωῆς σὲ ὁποιονδήποτε πλανήτη. Μερικοὶ πλανῆτες ἢ ἡλιακὰ συστήματα μπορεῖ νὰ ἐξαφανιστοῦν ἢ νὰ ἐμφανιστοῦν, καὶ ὅμοια καὶ ἡ ζωή τους, ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ ζωή, ἐμφανιζόμενη καὶ ἐξαφανιζόμενη, σὲ πλανῆτες καὶ ἡλιακὰ συστήματα ποὺ αἰωνίως ἀλλάζουν, εἶναι τόσο αἰώνια ὅσο εἶναι καὶ τὸ Σύμπαν. Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα μέρος αὐτῆς τῆς αἰώνιας ζωῆς — αὐτοῦ τοῦ ἀπέραντου κοσμικοῦ ὠκεανοῦ ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὸ γενικὸ ἄθροισμα ὅλων τῶν μορφῶν τῆς ζωῆς σὲ ὅλους τοὺς πλανῆτες. Οἱ πιὸ ὡραῖοι ὕμνοι μέσα στὶς Ἀβέστες βρίσκονται στὸ μέρος ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο στὸ εἶδος λατρείας τῆς «Αἰώνιας Ζωῆς».

Ὁ Ἀβεστικὸς ὅρος γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς εἶναι «Σραόσα» (ὁ ἄγγελος τῆς ἐμπνεύσεως). Στὴ Ζὲντ Ἀβέστα, ἔχουμε μιὰ ἐπίκληση στὸν Μάζντα ποὺ παρακαλεῖ γιὰ τὸ δῶρο τοῦ Σραόσα γι' αὐτοὺς ποὺ Αὐτὸς ἀγαπᾶ.

Ὁ Κύριος Μ. Χ. Τούτ, ἕνας μεγάλος φιλόλογος τῶν συγκριτικῶν θρησκειῶν, στὸ βιβλίο του: «Πρακτικὴ Μεταφυσι-

κή τῶν Ζωροαστιανῶν», μᾶς λέει ὅτι στὴν «Γκάθα Οὐσταβέτι», ὁ Ρατοὺ Ζωροάστρης κήρυξε:

Ἔτσι ἀποκαλύπτω τὸ Λόγο τὸν ὁποῖο μοῦ δίδαξε ὁ πιὸ Ἀποκαλυμμένος.
Τὸ Λόγο ποὺ εἶναι τὸ πιὸ καλὸ πράγμα γιὰ τοὺς θνητοὺς ν' ἀκούσουν.
Ὁποιοσδήποτε δείξει ὑπακοὴ καὶ σταθερὴ προσοχὴ σὲ Μένα, θὰ ἀποκτήσει γιὰ τὸν ἑαυτό του τὸ Ἀκέραιο Ὂν ποὺ ἀγκαλιάζει τὰ πάντα καὶ Ἀθανασία,
Καὶ μὲ τὴν ὑπηρεσία στὸ Ἱερὸ Θεῖο Πνεῦμα θὰ πραγματοποιήσει Μ ά ζ ν τ α Ἀ χ ο ύ ρ α (δηλ. τὴ Θεότητα).

Χ Α 45 - 8

Ἐπίσης ὁ ἴδιος φιλόλογος ἀναφέρει κάπου ἀλλοῦ σὲ ἕνα ἔργο ποὺ δὲν ἔχει ἐκδοθεῖ ἀκόμη, τὶς ἀκόλουθες παραγράφους ἀπὸ τὴν «Ἀχουραβέτι Γιάσνα»:

Θεία Καθοδήγηση τοῦ Αἰώνιου Διδασκάλου
ἐκπληρώνει μακριὰ ζωὴ μέσα στὰ Ὀρθὰ Μονοπάτια
ποὺ ὁδηγοῦν στὸ Ἀπόλυτο Βασίλειο τοῦ Θείου Νοῦ,

Ὅπου κατοικεῖ ὁ Πάνσοφος, Αὐτοΰπαρκτος Ζωοδότης μὲ τὴν πραγματικότητά Του ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα,
Ἐπικαλοῦμαι αὐτὸν τὸ Θεῖο Σραόσα (δηλ. τὸ Λόγο) ποὺ εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο ἀπὸ ὅλα τὰ θεῖα δῶρα γιὰ πνευματικὸ βοήθημα.

Χ Α 33 - 35

Ὁ Δ η μ ι ο υ ρ γ ι κ ὸ ς Λ ό γ ο ς:

Ἐξομοιώνοντας κανεὶς τὸν ξεδιπλωνόμενο ἑαυτό του μὲ τὴν Πραγματικότητά Του ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα
Ὁ Πάνσοφος, ὁ Αὐτοΰπαρκτος Ζωοδότης, ἔχει πλαισιώσει, αὐτὸν τὸ μυστικὸ Λ ό γ ο καὶ τὸ μελωδικὸ ρυθμό Του,

Μὲ τὴ Θεία Διάταξη τῆς προσωπικῆς αὐτοθυσίας γιὰ τὸ Σύμπαν, μέσα στὶς αὐτοεξαγνιζόμενες ψυχές,
Ποὺ εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος μὲ τὸ Φωτισμένο ὑπέροχο Νοῦ μπορεῖ νὰ δώσει καὶ τὰ δύο αὐτὰ (τὸ Μυστικὸ Λόγο καὶ τὴ Θεία Διάταξη) μὲ τὸ γεμάτο χάρη στόμα Του στοὺς θνητούς.

ΧΑ 29-7

ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Οἱ Ἰουδαϊκὲς καὶ Χριστιανικὲς γραφὲς εἶναι γεμάτες ἀπὸ ἀναφορὲς γιὰ τὸ Λόγο ὡς τὴ δημιουργικὴ ἄποψη τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς τὸ μέσο μὲ τὸ ὁποῖο Αὐτὸς φτάνεται. Στὴν ἀρχὴ τῆς Βίβλου διαβάζουμε:

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν...
Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Γεννηθήτω Φῶς, καὶ ἔγινε Φῶς.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1:1, 3

Αὐτὸ τὸ περιγράφει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὡς ἑξῆς:

Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ. Πάντα δι' αὐτοῦ ἔγειναν· καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἕν, τὸ ὁποῖον ἔγεινεν. Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωή, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό... Ἦτο τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον... Καὶ ὁ Λόγος ἔγεινε σάρξ, καὶ κατώκησε μεταξὺ ἡμῶν, (καὶ εἴδομεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρός,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 1:1-5, 9, 14

Ὁ Χριστὸς ἐξήγησε τὴν μυσταγωγικὴ ἄποψη τοῦ Λόγου σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ φημισμένες παραβολές του:

Ἀκούετε, ἰδού, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ καὶ ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγον αὐτό. Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου δὲν εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἀνεφύη, διότι δὲν εἶχε βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ρίζαν, ἐξηράνθη. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν δὲν ἔδωκε. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἔδιδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔδωκεν ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν. — Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Ὁ ἔχων ὦτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ...

Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οὗτοι, εἰς τοὺς ὁποίους σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δέχονται αὐτόν· δὲν ἔχουσιν ὅμως ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ᾽ εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα, ὅταν γείνῃ θλῖψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται. Καὶ οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον· καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος. Καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 4:4-9, 14-20

Ἀκολουθοῦν μερικὲς ἀπὸ τὶς πολλὲς ἀναφορὲς στὸ Λόγο ἢ τὸ Ἀκουστὸ Ρεῦμα τῆς Ζωῆς ποὺ βρίσκονται μέσα στὴν Παλιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη:

Μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἔγειναν οἱ οὐρανοί...
Διότι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἔγεινε.

ΨΑΛΜΟΙ 33:6, 9

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, διαμένει ὁ λόγος σου ἐν τῷ οὐρανῷ. Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου, καὶ φῶς εἰς τὰς τρίβους μου.

ΨΑΛΜΟΙ 119: 89, 105

Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶναι πύργος ὀχυρός· ὁ δίκαιος, καταφεύγων εἰς αὐτόν, εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 18:10

Ὁ χόρτος ἐξηράνθη, τὸ ἄνθος ἐμαράνθη· ὁ Λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΙΣΑΪΑΣ 40:8

Ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος εἶναι ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ βαστάσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 3:11

Μὲ ἄρτον μόνον δὲν θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ πάντα λόγον ἐξερχόμενον διὰ στόματος Θεοῦ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 4:4

Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Πνεύματος.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 3:8

Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύων εἰς τὸν πέμψαντά με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ μετέβη ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 5:24

Τώρα σεῖς εἶσθε καθαροί, διὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 15:3

Ἐφανέρωσα τὸ Ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας ἐκ τοῦ κόσμου... Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν Λόγον σου...

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 17:6, 14

Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ Λόγος ὁ ἰδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 17:17

Ὅστις, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ βαστάζων τὰ πάντα μὲ τὸν Λόγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ...

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 1:3

Διότι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζῶν, καὶ ἐνεργός, καὶ κοπτερώτερος ὑπὲρ πᾶσαν δίστομον μάχαιραν, καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ διερευνᾷ τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 4:12

Διὰ τοῦτο ἀπορρίψαντες πᾶσαν ρυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, δέχθητε μετὰ πρᾳότητος τὸν ἐμφυτευθέντα λόγον, τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὰς ψυχάς σας.

ΙΑΚΩΒΟΥ 1:21

Ἐπειδὴ ἀνεγεννήθητε οὐχὶ ἐκ φθαρτοῦ σπέρματος, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 1:23

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἀρνίον ἱστάμενον ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῳδῶν, οἵτινες ἐκιθάριζον μὲ τὰς κιθάρας αὐτῶν. Καὶ ἔψαλλον ὡς ᾠδὴν νέαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυ-

τέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μάθῃ τὴν ᾠδήν, εἰμὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ 14:1 - 3

Ἡ μαρτυρία τῶν Χριστιανῶν ἁγίων ὅλων τῶν παραδόσεων (Καθολικῆς Προτεσταντικῆς καὶ Ὀρθόδοξης) πιστοποιεῖ καὶ διασαφηνίζει τὶς ἀναφορὲς τῶν γραφῶν:

Αὐτοὶ στοὺς ὁποίους μιλεῖ ὁ αἰώνιος Λόγος ἔχουν ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀπὸ ἕνα Λόγο προέρχονται ὅλα τὰ πράγματα καὶ ὅλα τὰ πράγματα λένε γι' Αὐτόν. Ἀγάπα τὸ Λόγο καλύτερα ἀπὸ τὸν κόσμο.

Η ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ μάθεις καὶ σὺ ἐπίσης ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο πῶς ἕνας ἄνθρωπος γίνεται Θεός.

ΚΛΗΜΗΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀπόλυτα ἀνέκφραστη καὶ ἀπερίγραπτη εἶναι ἡ ὅπως τὴν ἀστραπὴ λαμπρότητα τῆς Θείας ὀμορφιᾶς· οὔτε ἡ ὁμιλία μπορεῖ νὰ τὴν ἐκφράσει οὔτε ἡ ἀκοὴ νὰ τὴν κατανοήσει. Καὶ ἂν ἀναφέρουμε τὴν φωτεινότητα τοῦ πρωϊνοῦ ἄστρου, τὴν λαμπρότητα τοῦ φεγγαριοῦ, τὴ λάμψη τοῦ ἥλιου — ἡ δόξα ὅλων αὐτῶν εἶναι ἀνάξια νὰ συγκριθεῖ μὲ τὸ ἀληθινὸ φῶς, γιατὶ ἀπέχει ἀπὸ αὐτὸ πιὸ πολὺ ἀπὸ ὅτι, ἡ πιὸ μελαγχολικὴ νύχτα καὶ τὸ πιὸ τρομερὸ σκοτάδι ἀπὸ τὴ λαμπρότητα τοῦ μεσημεριοῦ. Αὐτὴ ἡ ὀμορφιά, ἀόρατη στὰ μάτια τοῦ σώματος, νοητὴ μόνο στὴν ψυχὴ καὶ στὸ νοῦ, ἂν φωτίσει μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἅγιους ἀφήνει μέσα τους μιὰ ἀνυπόφορη πληγὴ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τους αὐτὸ τὸ ὅραμα τῆς Θείας ὀμορφιᾶς νὰ ἐπεκταθεῖ σὲ μιὰ αἰωνιότητα ζωῆς· ἐνοχλημένοι ἀπὸ αὐτὴ τὴ γήινη ζωή, τὴν ἀποστρέφονται σὰν νὰ ἦταν μιὰ φυλακή.

ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Τὰ γραπτὰ τοῦ Ἰακώβου Μπέμ, τοῦ Λουθηριανοῦ μπαλωματῆ - μύστη τῆς Γερμανίας τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰώνα, συγκεντρώνονται γύρω ἀπὸ τὸ Λόγο καὶ προσφέρουν πειστικὴ ἀπόδειξη ὅτι τὰ διδάγματα ἐσωτερισμοῦ τοῦ Χριστοῦ (Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα) δὲν ξεχάστηκαν τελείως:

Ἂν ἔφερνες σ' αὐτὸν τὸ κόσμο πολλῶν χιλιάδων εἰδῶν μουσικὰ ὄργανα μαζί, καὶ ὅλα ἦταν συντονισμένα μὲ τὸ καλύτερο καὶ πιὸ τεχνικὸ τρόπο, καὶ οἱ πιὸ ἐπιδέξιοι διδάσκαλοι τῆς μουσικῆς ἔπαιζαν σ' αὐτὰ ὅλοι μαζὶ κονσέρτο, ὅλο αὐτὸ δὲν θὰ ἦταν τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὸ οὔρλιασμα καὶ τὸ γαύγισμα σκύλων σὲ σύγκριση μὲ τὴ Θεία Μουσική, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεῖο Ἦχο καὶ παράγει μελωδίες ἀπὸ Αἰωνιότητα σὲ Αἰωνιότητα.

Η ΩΡΟΡΑ (ΑΥΓΗ)

Γιατὶ ὅ,τι ἔχει ζωή, ζεῖ στὸ Λάλημα τοῦ Λόγου, οἱ Ἄγγελοι μέσα στὸ Αἰώνιο Λάλημα καὶ τὰ πρόσκαιρα πνεύματα στὴν ἐπανέκφραση ἢ ἀντιλάλημα τῶν σχηματισμῶν τοῦ χρόνου, ἀπὸ τὸν ἦχο ἢ τὴν ἀναπνοὴ τοῦ Χρόνου καὶ οἱ ἄγγελοι ἀπὸ τὸν Ἦχο τῆς Αἰωνιότητας, δηλ. ἀπὸ τὴ Φωνὴ τοῦ Ἐκδηλωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ.

ΜΥΣΤΕΡΙΟΥΜ ΜΑΓΓΝΟΥΜ

Ὁ Μαθητὴς εἶπε στὸ Διδάσκαλό του: Πῶς μπορῶ νὰ φτάσω τὴ ζωὴ πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ δῶ τὸ Θεὸ καὶ νὰ τὸν ἀκούσω νὰ μιλεῖ;

Ὁ Διδάσκαλός του εἶπε: Ὅταν μπορέσεις νὰ πετάξεις τὸν ἑαυτό σου γιὰ μιὰ στιγμὴ μέσα ἐκεῖ ὅπου κανένα πλάσμα δὲν κατοικεῖ, τότε θὰ ἀκούσεις τί λέει ὁ Θεός.
Μαθητής: Εἶναι αὐτὸ ἐδῶ κοντὰ ἢ πολὺ μακριά;
Διδάσκαλος: Αὐτὸ εἶναι μέσα σου. Καὶ ἂν μπορέσεις γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ σταματήσεις κάθε σκέψη σου καὶ θέληση, τότε θὰ ἀκούσεις τὰ ἀλάλητα λόγια τοῦ Θεοῦ.

Μαθητής: Πῶς μπορῶ νὰ τὸν ἀκούσω νὰ μιλεῖ, ὅταν σταματῶ νὰ σκέπτομαι καὶ νὰ θέλω;
Διδάσκαλος: Ὅταν ἀκινητοποιεῖς τὴ σκέψη τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ ἑαυτοῦ: «Ὅταν καὶ ἡ διάνοια καὶ ἡ θέλησή σου εἶναι ἥρεμες, καὶ παθητικὲς στὶς ἐντυπώσεις τοῦ Αἰώνιου Λόγου καὶ Πνεύματος. Καὶ ὅταν ἡ ψυχή σου φτερουγίσει ἐπάνω, πέρα ἀπὸ αὐτὸ ποὺ εἶναι πρόσκαιρο, οἱ ἐξωτερικὲς αἰσθήσεις καὶ ἡ φαντασία θὰ εἶναι κλειδωμένες ἀπὸ θεία ἔξαρση», τότε ἡ Αἰώνια ἀκοή, ὅραση καὶ ὁμιλία, θὰ σοῦ ἀποκαλυφτοῦν· καὶ ἔτσι ὁ Θεὸς «ἀκούει καὶ βλέπει μέσα σου», ποὺ εἶσαι τώρα τὸ ὄργανο τοῦ πνεύματός του: καὶ ἔτσι ὁ Θεὸς μιλεῖ μέσα σὲ σένα, καὶ ψιθυρίζει στὸ πνεῦμα σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου ἀκούει τὴ φωνή του. Εἶσαι εὐλογημένος λοιπὸν ἂν μπορεῖς νὰ ἀκινητοποιήσεις τὴ σκέψη τοῦ ἑαυτοῦ καὶ τὴ θέληση τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ νὰ σταματήσεις τὸν τροχὸ τῆς φαντασίας καὶ τῶν αἰσθήσεων... Ἀφοῦ δὲν εἶναι πράγματι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ δική σου ἀκοὴ καὶ θέληση ποὺ σὲ σαστίζουν, ἔτσι ὥστε σὺ δὲν βλέπεις καὶ δὲν ἀκοῦς τὸ Θεό.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Τὸ ἀκόλουθο εἶναι ἡ πνευματικὴ ἐμπειρία τοῦ Ἐλίφα Λέβυ, Καθολικοῦ ἱερέα:

Ἕνα εἰδικὸ φαινόμενο συμβαίνει ὅταν ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ὑπερφορτισμένος μὲ Ἀστρικὸ Φῶς· ἡ ὅραση στρέφεται πρὸς τὰ μέσα ἀντὶ πρὸς τὰ ἔξω· ἡ νύχτα πέφτει στὸν ἐξωτερικὸ καὶ πραγματικὸ κόσμο, ἐνῶ ἀφάνταστη λαμπρότητα λάμπει στὸν κόσμο τῶν ὀνείρων· ἀκόμη καὶ τὰ φυσικὰ μάτια δοκιμάζουν ἕνα ἐλαφρὸ τρεμούλιασμα καὶ γυρίζουν πρὸς τὰ πάνω μέσα ἀπὸ τὰ βλέφαρα. Ἡ ψυχὴ τότε ἀντικρύζει μέσα ἀπὸ εἰκόνες τὴν ἀντανάκλαση τῶν ἐντυπώσεων καὶ τῶν σκέψεών της. Αὐτὸ θέλει νὰ πεῖ ὅτι ἡ ἀναλογία ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ ἰδέας καὶ μορφῆς ἕλκει τὸ Ἀστρικὸ Φῶς τῆς ἀντανακλάσεως ποὺ ἀντιπροσωπεύει

αὐτὴ τὴ μορφή, γιατὶ ἡ διαμόρφωση εἶναι ἡ οὐσία τοῦ ζωτικοῦ φωτός· εἶναι ἡ παγκόσμια φαντασία, ἀπὸ τὴν ὁποία καθένας μας οἰκιοποιεῖται ἕνα μικρότερο ἢ μεγαλύτερο μέρος σύμφωνα μὲ τὸ βαθμὸ τῆς εὐαισθησίας καὶ τῆς μνήμης μας. Ἐκεῖ μέσα εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ὀπτασιῶν, ὅλων τῶν ἐξαιρετικῶν ὁραμάτων καὶ ὅλων τῶν φαινομένων τῆς ἔμφυτης ἀντιλήψεως ποὺ εἶναι ἰδιότητες τῆς ἐκστάσεως.

Ἡ οἰκιοποίηση ἢ ἡ ἀφομοίωση τοῦ φωτὸς ἀπὸ τὴ διορατικὴ εὐαισθησία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα φαινόμενα ποὺ μπορεῖ νὰ μελετηθεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη. Μπορεῖ νὰ νοηθεῖ σὲ μιὰ μέρα τοῦ μέλλοντος ὅτι τὸ νὰ βλέπει κανεὶς εἶναι πράγματι ὁμιλία, καὶ ὅτι ἡ συνειδητότητα τοῦ φωτὸς εἶναι ἡ χαραυγὴ αἰώνιας ζωῆς σὲ ὑπόσταση. Ὁ Λόγος τοῦ Ἴδιου τοῦ Θεοῦ, ποὺ δημιουργεῖ φῶς, καὶ προφέρεται ἀπὸ ὅλη τὴ διάνοια ποὺ συλλαβαίνει τὶς μορφὲς καὶ ζητᾶ νὰ τὶς κάνει ὁρατές. «Γεννηθήτω φῶς». Τὸ φῶς μὲ τὴ μορφὴ λαμπρότητας ὑπάρχει μόνο γιὰ τὰ μάτια ποὺ κοιτοῦν σ' αὐτό, καὶ μιὰ ψυχὴ καταθελγμένη ἀπὸ τὴ λαμπρὴ πομπὴ τῆς παγκόσμιας ὀμορφιᾶς, καὶ προσηλώνοντας τὴν προσοχή της σ' αὐτὴ τὴ φωτεινὴ γραφὴ τοῦ ἀτέλειωτου βιβλίου ποὺ ὀνομάζεται ἐκδηλωμένα πράγματα, φαίνεται νὰ φωνάζει ἀπὸ μέρους της, ὅπως ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ἀνατολὴ τῆς πρώτης ἡμέρας, τὰ ἐξαίσια καὶ δημιουργικὰ λόγια: **Fiat lux** (Γεννηθήτω Φῶς)....

...Τὸ νὰ καταλάβει κανεὶς τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ἀλλὰ ποτὲ νὰ μὴν κυριευτεῖ καὶ ποτὲ νὰ μὴν ὑπερνικηθεῖ ἀπὸ αὐτή, εἶναι τὸ νὰ πατήσει πάνω στὸ κεφάλι τοῦ φιδιοῦ. Μέσα σὲ τέτοια μυστικὰ περιέχονται ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ μαγνητισμοῦ, ποὺ τὸ ὄνομά του μπορεῖ πράγματι νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ ὁλόκληρη τὴν πανάρχαιη Ὑπερβατικὴ Δύναμη. Ὁ Μαγνητισμὸς εἶναι ἡ βέργα τῶν θαυμάτων, ἀλ-

λὰ αὐτὸ εἶναι μόνο γιὰ τοὺς μυημένους· γιὰ τοὺς ἀπερίσκεπτους καὶ τοὺς ἀκαθοδήγητους ἀνθρώπους, ποὺ θὰ ἔπαιζαν μὲ αὐτὸ ἢ θὰ τὸ ἔκαναν νὰ ὑποβοηθήσει τὰ πάθη τους, εἶναι τόσο ἐπικίνδυνο ὅπως αὐτὴ ἡ δόξα ποὺ κατατρώει, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὸν ἀλληγορικὸ μύθο, κατάστρεψε τὴν πολὺ φιλόδοξη Σεμέλη μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Δία.

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ὀφέλη τοῦ μαγνητισμοῦ εἶναι ὅτι ἀποδεικνύει μὲ ἀκαταμάχητα γεγονότα τὴν πνευματικότητα, τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς καὶ μιᾶς καὶ βεβαιωθοῦν αὐτὰ τὰ πράγματα, βλέπουμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μέσα σὲ ὅλες τὶς διάνοιες καὶ σὲ ὅλες τὶς καρδιές. Μετὰ ἀπὸ αὐτό, ἀπὸ τὴν πίστη στὸ Θεὸ καὶ ἀπὸ τὶς ἁρμονίες τῆς δημιουργίας ὁδηγούμαστε σ᾽ αὐτὴ τὴ μεγάλη θρησκευτικὴ ἁρμονία...

Ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἐπακολουθεῖ ὅτι ἡ διορατικὴ ἔκσταση εἶναι μιὰ θεληματικὴ καὶ ἄμεση ἐφαρμογὴ τῆς ψυχῆς στὴν παγκόμια φωτιά, ἢ μᾶλλον σ᾽ αὐτὸ τὸ φῶς — ποὺ πλεονάζει σὲ μορφὲς — ποὺ ἀκτινοβολεῖ, ποὺ μιλεῖ καὶ κυκλοφορεῖ γύρω ἀπὸ ὅλα τὰ ἀντικείμενα καὶ σὲ κάθε σφαίρα τοῦ σύμπαντος. Αὐτὴ ἡ ἐφαρμογὴ γίνεται μὲ τὴν ἐπιμονὴ τῆς θελήσεως ποὺ ἔχει ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις καὶ δυναμώσει ἀπὸ μιὰ σειρὰ δοκιμασιῶν. Ἐδῶ ἦταν ἡ ἀρχὴ μέσα στὸ φῶς, ὁ πεπειραμένος ἔγινε ἕνας μάντης ἢ προφήτης· μετά, ἔχοντας ἐγκαταστήσει ἐπικοινωνίες μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς δικῆς του θελήσεως, ἔμαθε νὰ κατευθύνει τὴν πρώτη, ὅπως ἀκριβῶς τὸ κεφάλι ἑνὸς βέλους τοποθετεῖται πρὸς μιὰ ὁρισμένη κατεύθυνση. Μετάδωσε στὶς ψυχὲς τῶν ἄλλων εἴτε διαμάχη εἴτε εἰρήνη ἀνάλογα ὅπως τοῦ ἄρεσε· ἐγκατάστησε συνομιλία «ἐξ ἀποστάσεως» μ᾽ αὐτοὺς τοὺς πεπειραμένους συνανθρώπους του ποὺ ἦταν ὁμότιμοί του, καὶ τελικά, ἐπωφελήθηκε ἀπὸ αὐτὴ τὴ δύναμη ποὺ ἀντιπροσωπεύεται ἀ-

πὸ τὸ οὐράνιο λεοντάρι. Ἐδῶ μέσα βρίσκεται ἡ ἔννοια αὐτῶν τῶν μεγάλων Ἀσσυριανῶν μορφῶν ποὺ κρατοῦν στὰ χέρια τους νικημένα λιοντάρια. Τὸ Ἀστρικὸ Φῶς ἀντιπροσωπεύεται ἀλλιῶς ἀπὸ γιγάντιες σφίγγες ποὺ ἔχουν τὰ σώματα λιονταριῶν καὶ τὰ κεφάλια Μάγων. Θεωρούμενο ὡς ἐργαλεῖο, τὸ Ἀστρικὸ Φῶς εἶναι αὐτὸ τὸ χρυσὸ σπαθὶ τοῦ Μίθρα ποὺ τὸ μεταχειρίστηκε γιὰ τὴν θυσία τοῦ ταύρου. Καὶ εἶναι τὸ βέλος τοῦ Φοίβου ποὺ διαπέρασε τὸ φίδι Πύθωνα...

Τὸ Ἀστρικὸ Φῶς σὰν σύνολο, αὐτὸ τὸ στοιχεῖο τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῆς ἀστραπῆς, μπορεῖ νὰ τεθεῖ στὴ διάθεση τῆς ἀνθρώπινης θελήσεως. Τὶ πρέπει νὰ γίνει, ὅμως, γιὰ νὰ ἀποκτήσει κανεὶς αὐτὴ τὴ φοβερὴ Δύναμη; Ὁ Ζωροάστρης μόλις μᾶς τὸ εἶπε: πρέπει νὰ γνωρίζουμε αὐτοὺς τοὺς μυστηριώδεις νόμους τῆς ἰσορροπίας ποὺ ὑποδουλώνουν αὐτὲς τὶς ἴδιες δυνάμεις τοῦ κακοῦ μὲ ἱερὲς δοκιμασίες, πρέπει νὰ ἔχουμε κατακτήσει τὰ φαντάσματα τῶν ψευδαισθήσεων καὶ νὰ ἔχουμε κρατήσει σωματικῶς τὸ φῶς, μιμούμενοι τὸν Ἰακὼβ στὴν πάλη του μὲ τὸν ἄγγελο. Πρέπει νὰ ἔχουμε νικήσει αὐτοὺς τοὺς φανταστικοὺς σκύλους ποὺ οὐρλιάζουν στὸν κόσμο τοῦ Μαντείου, πρέπει νὰ ἔχουμε ἀκούσει τὸ Φῶς νὰ μιλεῖ. Εἴμαστε τότε οἱ κύριοί του καὶ μποροῦμε νὰ τὸ κατευθύνουμε, ὅπως ὁ Νούμα, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων. Ἀλλὰ στὴν ἔλλειψη τέλειας ἁγνότητας,καὶ ἂν εἴμαστε κάτω ἀπὸ τὴ διοίκηση κάποιου ζωώδους πάθους, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἴμαστε ἀκόμη ὑποταγμένοι στὶς μοῖρες τῆς θυελλώδους ζωῆς, καὶ προχωροῦμε σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν ἐργασία, ἡ φωτιὰ ποὺ ἀνάβουμε θὰ κάψει τοὺς ἑαυτούς μας· θὰ πέσουμε θύματα στὸ φίδι ποὺ ἐλευθερώνουμε καὶ θὰ καταστραφοῦμε ὅπως ὁ Τούλους Χοστίλιους...

Ὁ Πυθαγόρας προσδιόρισε τὸ Θεὸ ὡς μία ζωντανὴ καὶ Ἀπόλυτη Ἀλήθεια ντυμένη

μ έ σ α σ ὲ φ ῶ ς· προσδιόρισε τὸ Λόγο ὡς ἀριθμὸ ἐκδηλωμένο ἀπὸ τὴ μορφὴ καὶ ἐξήγαγε ὅλα τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν Τ ε τ ρ ά κ τ υ ς — δηλ. τὴν τετράδα. Ἐπίσης ὅτι ὁ Θ ε ὸ ς ε ἶ ν α ι ἀ ν ώ τ α τ η μ ο υ σ ι κ ή· τ ῆ ς ὁ π ο ί α ς ἡ φ ύ σ η ε ἶ ν α ι ἡ ἁ ρ μ ο ν ί α.

Ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι τὰ ἄγρια θηρία ὑπάκουαν στὸν Πυθαγόρα. Μιὰ φορὰ στὸ μέσο τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἔκανε νόημα σὲ ἕναν ἀϊτὸ ποὺ πετοῦσε στὸν οὐρανό· τὸ πουλὶ κατέβηκε, περιστρεφόμενο κυκλοειδῶς, καὶ ξαναπέταξε γρήγορα ὅταν ὁ διδάσκαλος τοῦ ἔγνεψε νὰ φύγει. Ὑπῆρχε ἐπίσης μιὰ μεγάλη ἀρκούδα ποὺ ἀφάνιζε τὴν Ἀπούλια· ὁ Πυθαγόρας τὴν ἔφερε στὰ πόδια του καὶ τῆς εἶπε νὰ ἐγκαταλείψει τὴ χώρα. Αὐτὴ σύμφωνα μὲ αὐτὸ ἐξαφανίστηκε, καὶ ὅταν τὸν ρώτησαν σὲ τί γνώση αὐτὸς ὄφειλε αὐτὴ τὴ θαυμαστὴ δύναμη, ἀπάντησε: «Στὴν Ἐ π ι σ τ ή μ η τ ο ῦ Φ ω τ ό ς». Τὰ ζωντανὰ ὄντα εἶναι, πράγματι, ἐνσαρκώσεις τοῦ φωτός. Μέσα ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀσχήμιας ἀναδύονται μορφὲς καὶ κινοῦνται προοδευτικὰ πρὸς τὴ λαμπρότητα τῆς ὀμορφιᾶς, τὰ ἔνστικτα ἀντιστοιχοῦν μὲ τὶς μορφές· καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶναι ἡ σύνθεση τοῦ φωτός, ἐνῶ τὰ ζῶα μποροῦν νὰ ὀνομαστοῦν ἡ ἀνάλυσή του, ἔχει δημιουργηθεῖ γιὰ νὰ τὰ διοικεῖ. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ συνέβηκε εἶναι ὅτι ἀντὶ νὰ τὰ κυβερνᾶ σὰν κύριός τους, ἔγινε ὁ διώκτης καὶ ὁ καταστροφέας τους, ἔτσι ὥστε αὐτὰ τὸν φοβοῦνται καὶ ἔχουν ἐπαναστατήσει ἐναντίον του. Στὴν παρουσία μιᾶς ἐξαιρετικῆς θελήσεως ποὺ νὰ τὰ διευθύνει καὶ νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ ἀγαθή, αὐτὰ μαγνητίζονται τελείως, καὶ ἕνα πλῆθος ἀπὸ σύγχρονα φαινόμενα μποροῦν, καὶ θὰ ἔπρεπε, νὰ μᾶς κάνουν ἱκανοὺς νὰ καταλάβουμε τὴ δυνατότητα τῶν θαυμάτων ὅπως αὐτὰ τοῦ Πυθαγόρα...

Τὸ Ἀστρικὸ Φῶς εἶναι ἡ ζ ω ν τ α ν ὴ ψ υ χ ὴ τ ῆ ς γ ῆ ς, μ ι ὰ ὑλικὴ καὶ μοιραία ψυχή, ποὺ ἐλέγχε-

ται στὶς παραγωγὲς καὶ στὶς κινήσεις της ἀπὸ τοὺς αἰώνιους νόμους τῆς ἰσορροπίας... Αὐτὸ τὸ φῶς, ποὺ περιβάλλει καὶ διαπερνᾶ ὅλα τὰ σώματα, μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἀναστείλει τὸ βάρος τους καὶ νὰ τὰ κάνει νὰ περιστρέφονται γύρω ἀπὸ ἕνα ἰσχυρὰ ἀπορροφητικὸ κέντρο...

ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

Μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων Σούφι, εἶναι γνωστὸ ὡς Σουλτάν - ούλ - Ἄζκαρ (ὁ βασιλιὰς τῶν προσευχῶν). Μιὰ ἄλλη τάξη τῶν Σούφι τὸ ὀνομάζει Σώτ - ι - Σαρμάντι, (τὸ Θεῖο Τραγούδι). Τὸ ὀνομάζουν ἐπίσης Καλάμ - ὶ - Καντὶμ (ὁ Ἀρχαῖος Ἦχος), καὶ Κάλμα ἢ «Λόγο», Νίντα - ί - Ἀσμάνι (ὁ Ἦχος ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Οὐρανό). Οἱ δεκατέσσερεις Ταμπάκς (περιοχὲς) ἔγιναν ἀπὸ τὴν Κάλμα — τὸ Λόγο.

Ὁ Κχαουάτζα Χαφίζ, ἕνας μεγάλος ἅγιος, λέει:

Ἀπὸ τὸν πυργίσκο τοῦ Οὐρανοῦ, μιὰ φωνὴ σὲ προσκαλεῖ στὸ Σπίτι,
Ἀλλὰ ἔχοντας πέσει μέσα στὶς παγίδες ἐσὺ δὲν ἀκοῦς.
Κανεὶς δὲν γνωρίζει ποὺ βρίσκεται ἡ Κατοικία τοῦ Ἀγαπημένου,
Ἀλλὰ εἶναι ἀρκετὰ σίγουρο, ὅτι ἡ ἁρμονία ἀπὸ τὶς καμπάνες προέρχεται ἀπὸ ἐκεῖ.

Ἐπίσης:

Βγάλε τὸ βούλωμα ἀπὸ τὰ αὐτιά σου, καὶ ἄκουσε τὴ φωνὴ τῆς ἀπελευθερώσεως ποὺ ἔρχεται σὲ σένα,
Μὴν προσκολλήσεις τὸν ἑαυτό σου στὸν ὑλικὸ κόσμο,
Τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς καταβρέχει ἀπὸ πάνω.
Ὁ παλμὸς τῆς Ἀγάπης ἐνῶ ἠχεῖ στοὺς Οὐρανούς,
Στέλνει εὐλογίες στὶς ψυχὲς τῶν ἀφοσιωμένων.

Ὁ Τζαλαλουντὶν Ρούμι, στὸ Μασνάβι του, λέει:

Μὴν εἶσαι σκεπτικός, ἀλλὰ συντόνισε τὸν ἑαυτό σου μὲ τὸν Ἦχο ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τοὺς Οὐρανούς,
Ἡ ψυχή σου θὰ ἔχει ἀποκαλύψεις ἀπὸ μακριά.
Τί εἶναι αὐτές; οἱ κλέφτικες ματιὲς τοῦ Ἀναποκάλυπτου·
καὶ ἂν μόνο μιλήσω γι' αὐτὲς τὶς γλυκὲς μελωδίες,
Ἀκόμη καὶ οἱ νεκροὶ θὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τοὺς τάφους τους.

Ἐπίσης:

Ὑψώσου πάνω ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα, ὦ γενναία ψυχή, καὶ ἄκουσε τὸ Μελωδικὸ Τραγούδι ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸν ψηλότερο οὐρανό.

Ὁ Προφήτης Μωάμεθ εἶπε ὅτι ἄκουσε τὴ «Φωνὴ τοῦ Θεοῦ» ὅπως ὁποιονδήποτε ἄλλο ἦχο.

Ὁ Σὰχ Νιάζ, ἕνας ἄλλος Μουσουλμάνος ἀφοσιωμένος, λέει:

Ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ Θέληση καὶ τὸ Μυστικὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ διαλογισμός της γίνεται χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς γλώσσας καὶ τοῦ οὐρανίσκου. Ἀλίμονο! σὺ ἔχεις κολλήσει στεραιὰ στὰ φυσικὰ δεσμὰ καὶ δὲν ἀκοῦς τὸν Ἱερὸ Ἦχο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀγαπημένος μου σοῦ μιλᾶ συνεχῶς, ἀλλὰ δυστυχία σὲ σένα γιατὶ σὺ δὲν ἀκοῦς τὴ Φωνή.

Ἐπίσης:

Ὁλόκληρο τὸ σύμπαν ἀντηχεῖ ἀπὸ τὸν Ἦχο, καὶ σὺ δὲν ἔχεις παρὰ μόνο νὰ ἀνοίξεις τὴν πόρτα τῶν αὐτιῶν σου.
Γιὰ νὰ ἀνοίξεις τὰ αὐτιά, εἶναι ἀρκετὸ νὰ σταματήσεις νὰ ἀκοῦς τοὺς ἐξωτερικοὺς ἤχους. Ἂν κάνεις αὐτὸ θὰ ἀκούσεις τὸν αἰώνιο καὶ ἀτέλειωτο Ἦχο. Αὐτὸς εἶναι ἀπεριόριστος καὶ δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴ οὔτε τέλος, καὶ

γι' αὐτὸ ὀνομάζεται Ἀ ν χ ά ν τ (δηλ. χωρὶς ὅρια). Χωρὶς αὐτὸν τὸ Λόγο — τὸν Α ἰ ώ ν ι ο Ἦ χ ο — ποὺ εἶναι μιὰ ἔκφραση τοῦ Ἀπείρου, ὁ κόσμος δὲν θὰ εἶχε ἔρθει σὲ ὕπαρξη. Κράτα τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Μ ε λ ω δ ι κ ὸ Ἦ χ ο καὶ χάσε τὸν ἑαυτό σου μέσα σ' αὐτόν, ὦ σοφὲ ἄνθρωπε.

Ὦ Θεέ! δεῖξε μου αὐτὸν τὸν τόπο ἀπὸ ὅπου προέρχεται ἡ Κάλμα (ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου) χωρὶς Λόγια.

ΜΠΑΧΑΪΣΜΟΣ

Ἐδῶ ἔχουμε μερικὰ ἀποσπάσματα παρμένα ἀπὸ τὰ «Κρυμμένα Λόγια» τοῦ Μπάχα - Οὐλλάχ, ἑνὸς μύστη ἁγίου τῆς Περσίας:

Ὦ Γιὲ τῆς Ἀγάπης!

Σὺ δὲν εἶσαι παρὰ ἕνα βῆμα μακριὰ ἀπὸ τὰ ἐπάνω ἔνδοξα ὕψη καὶ ἀπὸ τὸ οὐράνιο δέντρο τῆς ἀγάπης. Κάνε ἕνα βῆμα καὶ μὲ τὸ ἑπόμενο προχώρησε μέσα στὸ Ἀθάνατο Βασίλειο καὶ μπὲς στὴν πτέρυγα τῆς Αἰωνιότητας. Ἄκουσε τότε αὐτὸ ποὺ ἀποκαλύφτηκε ἀπὸ τὴν πένα τῆς δόξας.

Ὦ Οὐσία τῆς Ἀμέλειας!

Μυριάδες ἀπὸ μυστικὲς γλῶσσες βρίσκουν προφορὰ σὲ μιὰ ὁμιλία, καὶ μυριάδες μυστηρίων ἀποκαλύπτονται μέσα σὲ μιὰ μοναδικὴ μελωδία· ὅμως, ἀλίμονο! δὲν ὑπάρχει αὐτὶ γιὰ νὰ ἀκούσει οὔτε καρδιὰ γιὰ νὰ καταλάβει.

Ὦ Παιδιὰ τῆς Ἀμέλειας καὶ τοῦ Πάθους!

...Ἀνοῖξτε τὰ αὐτιά σας γιὰ νὰ ἀκούσετε τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴ βοήθεια στὸν κίνδυνο, τὸν Αὐτοϋπάρχοντα.

῏Ω Γιὲ τοῦ Χώματος!

. . . ἄκουσε τὴ μυστικὴ φωνὴ ποὺ καλεῖ ἀπὸ τὸ βασίλειο τοῦ Ἀόρατου.

῏Ω Γιὲ τοῦ ῎Οντος!

Σὺ εἶσαι ὁ Λύχνος Μου καὶ τὸ Φῶς Μου εἶναι μέσα σου Σὲ δημιούργησα πλούσιο. . . καὶ μέσα σου ἔχω τοποθετήσει τὴν οὐσία τοῦ Φωτός Μου.

῏Ω Γιὲ τοῦ Πνεύματος!

. . . Ἀλίμονο! Πόσο εἶναι παράξενο καὶ λυπηρό, ἁπλῶς γιὰ ἕνα φλιτζάνι γεμάτο, ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὰ μεγάλα κύματα τῶν θαλασσῶν τοῦ Ὑψίστου, καὶ παράμειναν μακριὰ ἀπὸ τὸν πιὸ περίλαμπρο ὁρίζοντα.

῏Ω Γέννημα τοῦ Χώματος!

. . . ἀνέβα πάνω ἀπὸ τὴ φυλακή σου στὰ ἐπάνω ἔνδοξα λειβάδια, καὶ πέταξε μέσα ἀπὸ τὸ θνητὸ κλουβί σου στὸν παράδεισο τοῦ Χωρὶς Χῶρο.

῏Ω Γιὲ τοῦ Πνεύματος!

Σπάσε τὸ κλουβί σου, στὰ δύο, καὶ ἀκριβῶς ὅπως ἕνας φοίνικας τῆς ἀγάπης πέταξε στὸ στερέωμα τῆς ἱερότητας. Ἀπαρνήσου τὸν ἑαυτό σου, καὶ γεμάτος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Εὐσπλαχνίας, κατοίκησε μέσα στὸ βασίλειο τῆς οὐράνιας ἁγιοσύνης.

῏Ω Γιὲ τοῦ Ἀνθρώπου!

Ἀνέβα στὸν οὐρανό Μου, γιὰ νὰ μπορέσεις νὰ ἀποκτήσεις τὴ χαρὰ τῆς ξανασυνδέσεως, καὶ ἀπὸ τὸ κύπελλο τῆς ἄφθαρτης δόξας πιὲς χωρὶς μέτρο τὸ ἀπαράμιλλο κρασί.

῏Ω Ὑπηρέτη Μου!

. . . Αὐτὸς εἶναι ὁ ποταμὸς τῆς αἰώνιας ζωῆς ποὺ ἔχει ρεύσει ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς πένας τοῦ φιλεύσπλαχνου· λοιπὸν καλὰ εἶναι γι' αὐτοὺς ποὺ πίνουν!

Ὦ Γιὲ τοῦ Πάθους!

Καθάρισε τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τὸ μόλυσμα τοῦ πλούτου καὶ μὲ ἀπόλυτη εἰρήνη προχώρησε μέσα στὸ βασίλειο τῆς φτώχειας· γιὰ νὰ μπορέσεις νὰ πιεῖς χωρὶς τέλος ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ἀποκολλήσεως τὸ κρασὶ τῆς ἀθάνατης ζωῆς.

Ὦ Γιὲ τῆς Δούλης μου.

Πιὲς χωρὶς τέλος ἀπὸ τὴ γλῶσσα τοῦ φιλεύσπλαχνου τὸν χείμαρρο τοῦ θείου μυστηρίου...

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Χωρὶς τὸ Λόγο, τὸν Ἦχο ἢ τὸ Αἰώνιο Τραγούδι, ἡ ψυχὴ δὲν βλέπει. Ποῦ θὰ μποροῦσε νὰ πάει; Καθὼς δὲν μπορεῖ νὰ καταμετρήσει τὸ μυστήριο τοῦ «Λόγου» περιπλανιέται ἀπὸ τόπο σὲ τόπο.

ΚΑΜΠΙΡ ΣΑΧΙΜΠ

Ὁ Νοῦς λαχταρᾶ τὸ κακό· ὁ Διδάσκαλος τὸν σταματᾶ μὲ τὸ Λόγο.

ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

Μέσο τοῦ Λόγου, ἡ ψυχὴ διασχίζει τὸν ἀτέλειωτο ὠκεανὸ τῆς ὕλης. Γι' αὐτό, ὁ ταπεινὸς Νανάκ, δοξολογεῖ τὸ Νάαμ Του (τὸ Λόγο).[99]

Ὁ Λόγος εἶναι καὶ γῆ καὶ αἰθέρας. Αὐτὰ ἔγιναν μέσο τοῦ Λόγου. Αὐτὸς ὁ Λόγος ἐξέφρασε τὸν ἑαυτό του καὶ σὲ ἄλλες ἀπόψεις ἐπίσης. Ὁλόκληρη ἡ δημιουργία ἀνάβλυσε ἀπὸ τὸ Λόγο. ὦ Νανάκ, ὁ ἀτέλειωτος Λόγος ἀντηχεῖ μέσα σὲ κάθε καρδιά.[100]

Ὁ Λόγος ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα, ἔχει ἑλκύσει ὅλο τὸ νοῦ μου.

Τί ἄλλο ἔχω νὰ σκεφτῶ; Ἡ ἐπικοινωνία τῆς ψυχῆς μὲ

τὸ Λόγο δημιουργεῖ αἰώνια Μακαριότητα. Ἡ ἕνωση μὲ τὸν Κύριο δίνει τὴν Οὐσία τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς Εἰρήνης.[101]

Ἔχω ἀπελευθερωθεῖ. Ὁ Θεάνθρωπος μὲ ἔχει ἀποδεσμεύσει. Μὲ τὴν ἐπικοινωνία τῆς ψυχῆς μὲ τὸ Λόγο, ἔχω κερδίσει τὸ ὑπέρλαμπρο τιμητικὸ κάθισμα. Ὦ Νανάκ! τὸ Νάαμ ἢ ὁ Λόγος ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα κατοικεῖ μέσα στὶς καρδιὲς ὅλων. Ἡ συντροφιὰ τῶν Γκουρουμούκς δίνει ἐπικοινωνία μὲ αὐτό.[102]

Πέρα μακριά, στὴν ἄλλη ἀκτή, εἶναι ὁ Ἀγαπημένος μου. Μόνο τοῦ Θεανθρώπου ὁ Λόγος περνᾶ ἀπέναντι τὴν ψυχή. Στὴ συντροφιὰ τῶν Ἁγίων, ὁ ἄνθρωπος εἶναι σὲ μακαριότητα καὶ ποτὲ δὲν μετανοιώνει.[103]

Πῶς μπορεῖ ὁ ἀμαθὴς νὰ φτάσει στὸ ἀξίωμα τῆς ἑνώσεως τῆς ψυχῆς μὲ τὸ Λόγο; Χωρὶς τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο, ἡ ψυχὴ πάει καὶ ἔρχεται. Ὦ Νανάκ! ὁ Γκουρουμοὺκ ποὺ εἶναι ὁ ἴδιος ἀπελευθερωμένος, συναντιέται μὲ τὸ Εὐσπλαχνικὸ Ἔνταλμα τοῦ Κυρίου.[104]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ δημιουργία καὶ ἡ τελικὴ διάλυση τοῦ σύμπαντος γίνεται μέσο τοῦ Λόγου. Ἐπίσης, μέσο τοῦ Λόγου, ξαναέρχεται σὲ ὕπαρξη.[105]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἀπὸ καλὴ τύχη, ὁ Ὕψιστος Σύζυγός μας ἔγινε δικός μας

Τὸ ἀτέλειωτο Τραγούδι (ὁ Λόγος), ἀντηχώντας παντοῦ, κάνει νύξη γιὰ τὴνΑὐλή Του.[106]

Ὁ Λόγος ἔκανε ὅλα τὰ γήινα καὶ τὰ ἐπουράνια συστήματα.[107]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐκεῖνος ποὺ μιλεῖ γιὰ τὸ μυστικὸ τοῦ Θείου Λόγου (Αἰ-

ώνιου Ἦχου), εἶναι ὁ ἀληθινὸς ἅγιος. Ἔχοντας ἐξιχνιάσει ἐρευνητικὰ τὸ Ἄγνωστο καὶ τὸ Ἀδιανόητο, Αὐτὸς ἔχει πραγματοποιήσει τὸ Μπάνι (τὸν Αἰώνιο Ἦχο).

ΤΟΥΛΣΙ ΝΤΑΣ

Ὁ Λόγος εἶναι ἡ κλειδαριὰ καὶ ὁ Λόγος εἶναι τὸ κλειδί της,
Μὲ τὶς ἀλυσσίδες τοῦ Λόγου, εἶναι ὅλοι δεμένοι.
Ὁ Κύριος κατοικεῖ μὲ τὴ μορφὴ τοῦ Λόγου,
Σκύβω τὸ κεφάλι μου στὰ Πόδια Του.

ΝΤΟΥΛΑΝ ΣΑΧΙΜΠ

Ἀπὸ τότε ποὺ ἄκουσα τὸ Ἀπεριόριστο Θεῖο Τραγοῦδι (Ἀνχάντ) ποὺ ἀντηχεῖ παντοῦ,
Τὰ ἰντρίγιας (ὄργανα) κουράστηκαν νὰ πηγαίνουν πρὸς τὰ ἔξω,
Καὶ ὁ νοῦς ἀπόβαλε ὅλες τὶς διακλαδώσεις του,
Ὅλες οἱ ἐπιθυμίες ἱκανοποιήθηκαν· σὰν ἕνας τρελλός, ἔχασα τὸν ἑαυτό μου μέσα στὸ Λόγο, καὶ ἀπόκτησα τέλεια ἑνότητα μὲ Αὐτόν.

ΤΣΑΡΑΝ ΝΤΑΣ

Ὁ Ἦχος τοῦ Λόγου εἶναι ἡ πρωταρχικὴ αἰτία ὅλων. Εἶναι ἐπίσης τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα. Οἱ τρεῖς περιοχὲς καὶ ἡ τέταρτη ἔγιναν ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια πηγὴ καὶ τὰ δύο ἀναβλύζουν ἀπὸ τὴν οὐσία τοῦ Ἀνώνυμου. Εἶναι καὶ ἡ αἰτία καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ τὰ πάντα δημιουργήθηκαν ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ Λόγος εἶναι ὁ διδάσκαλος καθὼς καὶ ὁ μαθητὴς καὶ ἀντηχεῖ μέσα στὴν καρδιὰ ὅλων. Ὁ Λόγος εἶναι τὸ νερὸ καὶ εἶναι καὶ τὸ ψάρι ἐπίσης. Ὁ Καμπὶρ μιλεῖ μόνο γι' αὐτὸν τὸ Λόγο. Ὁ Νανὰκ καὶ ὁ Τούλσι κήρυξαν τὴν ἴδια Ἀλήθεια. Ὁ βασιλιὰς καὶ ὁ ὑπουργός, εἶναι καὶ οἱ δύο προσωποποιημένος Λό-

γος. Ὁ Ράντα Σοάμι (Ὁ Κύριος τοῦ Πνεύματος) λέει: Γενναῖε μου γιέ, ἄκουσέ Τον.

ΣΟΥΑΜΙ ΣΙΒΝΤΑΓΙΑΛ ΣΙΝΓΚ

3. *Μιὰ μελέτη πάνω στὸ Νάαμ*

Ὁ Λόγος (Ἦχος) ἀντηχεῖ καὶ ξαναντηχεῖ μέσα σὲ ὅλη τὴ δημιουργία. Δὲν ὑπάρχει τόπος χωρὶς Αὐτόν. Αὐτὸς ἀντηχεῖ μέσα στὸ ζωντανὸ ναὸ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Τὰ πλούτη τοῦ Νάαμ εἶναι διαρκὴ καὶ ἀνεξάντλητα

Τὸ θησαυροφυλάκιο τοῦ Νάαμ εἶναι τέλεια ἀσφαλὲς καὶ αἰώνια τὸ ἴδιο:

Ἐνῶ τὰ γήινα πλούτη ἔρχονται καὶ φεύγουν, τὰ πλούτη τοῦ Νάαμ εἶναι αἰώνια καὶ διαρκοῦν παντοτεινά.
Ἡ Φωτιὰ δὲν μπορεῖ νὰ Τὸ καταστρέψει οὔτε μπορεῖ νὰ κλαπεῖ.[108]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Γι' αὐτὸ λέγεται:

Μὴ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται διατρυποῦσι καὶ κλέπτουσι.
Ἀλλὰ θησαυρίζετε εἰς ἑαυτοὺς θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται δὲν διατρυποῦσι οὐδὲ κλέπτουσι· Ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας.[109]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Κατέχομαι ἀπὸ τὸ θησαυρό τοῦ Νάαμ,
Ὁποιοσδήποτε Τὸν πάρει, εἶναι ἀπελευθερωμένος,
Αὐτὸς δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ κλαπεῖ οὔτε νὰ καταστραφεῖ,

Εἶναι ἀφορολόγητος καὶ δὲν τὸν ἐπιδρᾶ ὁ ἀφανισμὸς τοῦ χρόνου.[110]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἰδιότητες τοῦ Νάαμ

Ἡ πηγὴ τοῦ Νάαμ εἶναι αἰώνια καὶ διαρκῶς γεμάτη. Αὐτὸ ἀναβλίζει ἀπὸ τὸν Σὰντ Σατγκουροὺ (Αὐτὸν ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένος μέσα στὴν Ἀλήθεια) καὶ ἐκδηλώνεται μέσα σὲ ἕναν Γκουρουμοὺκ (Αὐτὸν ποὺ ἀκολουθεῖ μὲ ὑπερακρίβεια τὰ διδάγματα τοῦ Γκουροῦ). Αὐτὸς ποὺ τὸ πραγματοποιεῖ καὶ ἔχει τὴν ἐμπειρία Του μέσα στὸν ἑαυτό του γίνεται ἀληθινὰ εὐλογημένος.

Ἔχουμε τὸ θησαυρὸ τοῦ Νάαμ μὲ ἀφθονία,
Ὁ Σατγκουροὺ διοχετεύει τὸ δικό του Ρεῦμα Ζωῆς,
Εἴθε νὰ ζεῖ αἰωνίως.[111]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Λόγος εἶναι ἀνεξάντλητος θησαυρὸς καὶ κατοικεῖ μέσα στὴν καρδιὰ ἑνὸς Γκουρουμούκ.[112]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ πλούτη τοῦ Νάαμ ποτὲ δὲν τελειώνουν καὶ εἶναι ἀνεκτίμητα,

Μὲ τὸ δῶρο τοῦ Νάαμ ἀληθινὰ ἀκτινοβολεῖ κανεὶς μὲ λαμπρότητα
Καὶ γίνεται ὁ γνώστης τῆς Ἀλήθειας.[113]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὅστις ὅμως πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς αὐτόν, θέλει γείνει ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀναβλίζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον.[114]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ πλοῦτος τοῦ Νάαμ εἶναι ἀληθινὰ μεγάλος, καὶ κινεῖται κυματοειδῶς παντοῦ:

> Ἀλήθεια, ἀλήθεια ὁ πλοῦτος τοῦ Νάαμ εἶναι ἀληθινὰ μεγάλος. Κινεῖται κυματοειδῶς πλέρια καὶ ἐλεύθερα μέσα σέ κάθε ἄτομο.[115]
>
> **ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ**

Τὸ Νάαμ εἶναι Χούκαμ καὶ Σάμπτ:

> Αὐτὸς ποὺ συντονίζεται μὲ τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ (τὴ Δύμη τοῦ Νάαμ ποὺ κυβερνᾶ) εἶναι ἀληθινὰ δεκτός,
> Ὁ Σάαμπτ τοῦ Διδασκάλου κάνει μία νύξη γιὰ τὸ Νάαμ καὶ εἶναι ἐνδεικτικὸ τοῦ Νάαμ.[116]
>
> **ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ**

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ κληρονομιὰ τῶν ἀφοσιωμένων· ὁ Γκουροὺ εἶναι τὸ Θησαυροφυλάκιο καὶ ὁ Σίκχ αὐτὸς ποὺ διαπραγματεύεται μὲ αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα.

Ὁ θησαυρὸς τοῦ Νάαμ εἶναι τὸ ἀληθινὸ κεφάλαιο τοῦ ἀφοσιωμένου. Καὶ αὐτὸς τὸ σπαταλᾶ ἀρκετὰ ἐλεύθερα.[117]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

> Ἀλήθεια, ἀλήθεια, εὐλογημένος εἶναι ὁ ἔμπορας ποὺ διαπραγματεύεται τὸ Νάαμ,
> Γιατὶ οἱ μαθητές του ἀγοράζουν αὐτὸ τὸ ἐμπόρευμα καὶ μὲ τὸν Σάμπτ διασχίζουν τὴ Θάλασσα τῆς Ζωῆς.[118]
>
> **ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ**

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ Βασιλιὰς τοῦ Νάαμ:

> Τὸ Χάρι Νάαμ εἶναι ὁ κορυφαῖος σου πολύτιμος λίθος,
> Σὺ τὸ ἔχεις μονοπώλιο καὶ οἱ μαθητές Σου ἐμπορεύονται σ' Αὐτό.

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ μεγαλύτερη βοήθεια γιὰ τὰ ἐμψυχωμένα σώματα· τὸ Νάαμ εἶναι τὸ μόνο στήριγμα. Οἱ ἀφοσιωμένοι βρίσκουν σ' Αὐτὸν ἕνα φίλο καὶ εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀποκτήσουν,

μὲ τὴ μεσολάβηση τοῦ Νάαμ, ἀφοσίωση μοναδικῆς προσηλώσεως.

Ὦ Νανάκ! τὸ Νάαμ εἶναι τὸ κύριο στήριγμα τῶν Τζίβας, καὶ χωρὶς Αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καμιὰ βοήθεια,
Ἂς ἐμφανίζονται καὶ ἂς ἐξαφανίζονται τὰ σύμπαντα, ἀλλὰ ἕνας ποὺ εἶναι ἀφοσιωμένος σὲ ἕναν Γκουρουμοὺκ παραμένει σταθερὸς, ὅπως ἕνας βράχος, στὸ ἐναλλασόμενο πανόραμα τῆς ζωῆς.[120]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνα τονωτικὸ γιὰ τὸ νοῦ,
Μὲ τὴ χρήση του οἱ Π ρ ά ν ε ς καὶ οἱ αἰσθήσεις γίνονται σταθερές,
Τὸ Νάαμ εἶναι τὰ πάντα γιὰ μένα καὶ τὸ σπουδαιότερο πράγμα,
Αὐτὸς εἶναι ὁ πιστὸς φίλος καὶ ὁδηγός μου καὶ μὲ βοηθᾶ νὰ διασχίσω μὲ ἀσφάλεια τὴ «Θάλασσα τῆς Ζωῆς».[121]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ ἀληθινὸ Νάαμ εἶναι τὸ στήριγμά μου γιατὶ Αὐτὸ μὲ βοηθᾶ πάντοτε καὶ ἱκανοποιεῖ ὅλες μου τὶς ἐπιθυμίες.[122]
Ἀκούστε σεῖς, ὦ ἅγιοι, λέει ὁ Νανάκ, καὶ πιάστε φιλία μὲ τὸ Νάαμ γιατὶ Αὐτὸ εἶναι τὸ μοναδικὸ Του Πολικὸ ἄστρο.[123]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Καὶ μόνο τὸ ὄνομά Σου εἶναι μιὰ μεγάλη εὐλογία γιὰ τὸν κόσμο,
Γιὰ μένα Αὐτὸ εἶναι ἕνα σίγουρο στήριγμα καὶ μιὰ ἔφεδρη ἄγκυρα.[124]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ πνευματικὴ ἄσκηση τοῦ Νάαμ

Ἡ σωστὴ καὶ ἀκριβὴς μέθοδος τῆς πνευματικῆς σάντνα ἐξηγεῖται ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας τὴν ὥρα τῆς

μυήσεως. Ἡ Ἐπιστήμη τοῦ Νάαμ εἶναι σύγχρονη μὲ τὴ δημιουργία καὶ ἡ πιὸ φυσική. Καμιὰ ἀνθρώπινη μεσολάβηση δὲν ἔχει βάλει τὸ χέρι της σ' Αὐτή. Εἶναι ἕνα αἰώνιο Κιρτὰν ἢ Ἐπουράνιο Τραγοῦδι, ποὺ ἔρχεται σὲ ἕναν ἄνθρωπο ὡς δωρεὰν δῶρο ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας ὅπως τὰ δωρεὰν δῶρα τῆς Φύσης: τὸ νερό, ὁ ἀέρας, τὸ φῶς τοῦ ἥλιου κ.τ.λ. Αὐτὸ σημαίνει τὴν μετάδοση τοῦ πραγματικοῦ παλμοῦ τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλο καὶ ἔρχεται μέσο τῆς χάρης τοῦ Διδασκάλου. Κατὰ τὴ μύηση, αὐτὸς δίνει κάποια ἐμπειρία τῆς ἀνυψώσεως πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα ἀνοίγοντας τὸ ἐσωτερικό μας μάτι καὶ αὐτὶ γιὰ νὰ δοῦμε τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀκούσουμε τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου.

Ἡ Σάντα τοῦ Νάαμ εἶναι ἡ πιὸ εὔκολη καὶ πιὸ γρήγορη καθὼς εἶναι ἡ πιὸ φυσική. Πρέπει νὰ γίνει μὲ τὴ γλώσσα τῆς σκέψης. Οἱ θρησκευτικὲς πίστεις καὶ τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα δὲν ἔρχονται στὸ δρόμο της. Εἶναι Σέχατζ Γιόγκα καὶ καθένας, ἀδιάφορα ἀπὸ τὸ χρῶμα, τὴ φυλετικὴ τάξη ἢ τὴν πίστη, τὸ φύλο ἢ τὴν ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν ἐνασχόληση, μπορεῖ νὰ τὴν ἀσκήσει καὶ νὰ ὠφεληθεῖ ἀπὸ Αὐτή. Εἶναι ἕνα παμπάλαιο κρασί, ἀλλὰ πάντοτε φρέσκο, παρουσιασμένο μέσα σὲ καινούργιες φιάλες σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιστημονικὴ ἐποχὴ παρουσιάζεται καθαρὰ ὅπως κάθε ἄλλη ἐπιστήμη, καὶ ἀποδείχνεται μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια, ὅπως οἱ ἐπιστημονικὲς ἀλήθειες.

Ἡ Ἀλήθεια ποτὲ δὲν παλιώνει οὔτε σκουριάζει.[125]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτὴ εἶναι τόσο φυσικὴ καὶ τόσο εὔκολη ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν κάνει σὰν ἕνα θέμα ρουτίνας. Δὲν ἔχει περιπλοκὲς καὶ μυστηριακὲς ἀσκήσεις καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ προχωρήσει στὸ μονοπάτι μὲ ἀσφάλεια, εὐκολία καὶ ἄνεση. Εἶναι μιὰ Μεγάλη Λεωφόρος πρὸς τὸ Θεό. Μπορεῖ κανεὶς μὲ λίγο κόπο νὰ μαζέψει πλούσια συγκομιδή. Ὅ,τι οἱ Ρίσις τοῦ παλιοῦ και-

ροῦ κατόρθωσαν μὲ πολλὴ δουλειὰ ποὺ ἐπεκτεινόταν ἐπὶ αἰῶνες μπορεῖ τώρα νὰ κερδιθεῖ εὔκολα μὲ ειλικρινὴ ἀφοσίωση ἀπὸ μέρα σὲ μέρα χωρὶς καμιὰ φυσικὴ τιμωρία μετάνοιας ἢ βασανιστικὲς ἀσκήσεις.

Γιὰ νὰ ἀρχίσει πρέπει κανεὶς νὰ φροντίσει νὰ ἀφιερώνει χρόνο τακτικὰ σὲ καθορισμένες ὧρες σὲ κάποιο μοναχικὸ τόπο. Ἀλλὰ μόλις οἱ ἐσωτερικὲς ἐμπειρίες γίνουν ἕνα τακτικὸ χαρακτηριστικὸ στὸν ὑποψήφιο, τότε ὅλοι οἱ περιορισμοὶ γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ χρόνο καὶ τὸν τόπο φεύγουν καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούει τὴ Θεία Συμφωνία καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας, ἀκόμη καὶ στὸ μέσο τῆς πιὸ ἔντονης ἐργασίας, χωρὶς καμιὰ προσπάθεια ἀπὸ μέρους του.

> Κοιμισμένος ἢ ξυπνητός, καθιστὸς ἢ ὄρθιος, ὁ Καμπὶρ
> παραμένει πάντοτε στὴ θέση του ἐσωτερικῶς.
>
> ΚΑΜΠΙΡ

Ὅταν τὸ Ντοὺν Ἄτμακ ἢ τὸ ἐσωτερικὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ἀντηχεῖ συνέχεια στὴν ἀκοή, τὸ πνεῦμα εἶναι πάντοτε ἀπορροφημένο μέσα σ' Αὐτό. Ὅλες του οἱ ἐγκόσμιες πράξεις ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς γίνονται ἕνα μέρος τῆς μοναδικῆς του ἀτέλειωτης Σάντνα. Πάντοτε σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ φῶς καὶ τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, αἰσθάνεται καὶ ζεῖ κανεὶς τὴν ἔμφυτη παρουσία Του.

Ὁ Παραμχάνσα Ραμακρίσνα, ὁ ἅγιος τοῦ Νταχχσινεσουάρ ὅταν ρωτήθηκε ἀπὸ τὸν Νάρεν (τὸν μετέπειτα Σουάμι Βιβεκανάντα) ἂν μποροῦσε νὰ δεῖ τὸ Θεό, ἀδίστακτα εἶπε: «Ναί, παιδί μου, Τὸν βλέπω τόσο καλὰ ὅπως βλέπω ἐσένα». Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ λέει: «Ὁ Νανὰκ βλέπει τὸν Κύριό του ὁρατῶς».

Ἔχοντας μιὰ φορὰ μαρτυρήσει πρόσωπο μὲ πρόσωπο τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐσωτερικῶς, ἔχει κανεὶς πάντοτε συνείδηση τῆς παρουσίας Του. Συντονισμένος μὲ τὸ Ἄπειρο, ὁτιδήποτε κάνει κανεὶς εἶναι ἕνα μέρος τῆς λατρείας του. Ὁ Καμπὶρ

Σαχίμπ δίνει μὲ τὴν πένα του μιὰ ὡραία εἰκόνα γι' αὐτὴν τὴν κατάσταση.

Δὲν ἔχει ὅμοιό του τὸ φυσικὸ εἶδος τοῦ διαλογισμοῦ,
Μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου, παραμένω συντονισμένος ὅλη τὴν ὥρα·
Ὁπουδήποτε πηγαίνω καὶ ὅ,τιδήποτε κάνω, εἶναι ὅλα λατρεία,
Στὴν πατρίδα μου ἢ στὸ ἐξωτερικὸ δὲν ἔχει καμιὰ διαφορὰ γιὰ μένα·
Ἀπαρνούμενος ὅλα, ἀκούω τὴν Ὑπερβατικὴ Μουσικὴ ἐσωτερικῶς,
Ξυπνητὸς ἢ κοιμισμένος καὶ σὲ ὅλες τὶς ὧρες εἶμαι βαθιὰ ἀπασχολημένος·
Γιατί νὰ κλείσω τὰ μάτια, νὰ φράξω τὰ αὐτιὰ ἢ νὰ ὑποβληθῶ σὲ τιμωρίες μετάνοιας,
Ὅταν μὲ ἀνοιχτὰ τὰ μάτια βλέπω τὸν Κύριο σὲ τόσες πολλὲς μορφές;
Ἔτσι περνᾶ ὁ Καμπὶρ τὴ ζωή του καὶ τὸ λέει ἀνοιχτὰ σὲ ὅλους.
Πάνω ἀπὸ τὸ βασίλειο τῆς δυαδικότητας βρίσκεται ἡ περιοχὴ τῆς αἰώνιας μακαριότητας.

Ὁ Γκουροὺ Ἀρτζὰν λέει πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα:

Τὸν Κύριο, ποὺ καμιὰ γραφὴ δὲν μπορεῖ νὰ Τὸν περιγράψει,
Τὸν βλέπει ὁ Νανὰκ ὁρατῶς νὰ διαπερνᾶ τὰ πάντα.[126]

Πῶς φτάνει κανεὶς στὸ Νάαμ

(1) Μὲ τὴν ἁπλὴ καὶ ἁγνὴ χάρη τοῦ Θεοῦ:

Αὐτὸν ποὺ ὁ Θεὸς θέλει νὰ εὐλογήσει μὲ τὸ Νάαμ, βυθίζεται τὸ Νάαμ βαθιὰ μέσα στὴ καρδιά του.[127]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Παίρνει τὸ Νάαμ, μόνο αὐτὸς ποὺ ὁ Θεὸς διορίζει νὰ τὸ πάρει.[128]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Δὲν ὑπάρχει θησαυρὸς μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ Νάαμ,
Αὐτὸ ἔρχεται μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ.[129]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

(2) Μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ:

Συνδέονται μὲ τὸ Χάρι Νάαμ μόνο αὐτοὶ ποὺ ἔχει ἔτσι ὁρίσει ὁ Θεός· ἀποκτοῦν εἰρήνη καὶ ἀκοῦν μέσα τους τὴν ἀκατάπαυστη Θεία Μελωδία.[130]

Τὸ Νάαμ σημαίνει καὶ συμπεριλαμβάνει τὰ προσόντα ὅλων τῶν Τζάπας, Τάπας* καὶ τῆς τακτικῆς ζωῆς, γιατὶ χωρὶς τὸ Νάαμ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει εἰρήνη τοῦ Νοῦ,
Ὅταν φτάσει ἡ ὥρα, παίρνει κανεὶς τὸ Θεῖο Σύνδεμο τοῦ Νάαμ καὶ βυθίζεται μέσα σ' Αὐτό.[131]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὦ Νανάκ! ἀπὸ πολὺ μεγάλη καλὴ τύχη παίρνει κανεὶς τὸ Νάαμ.[132]
Ἀσχολεῖται μὲ τὸ Νάαμ μόνο αὐτὸς ποὺ ἔχει ἔτσι προοριστεῖ.[133]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(3) Μὲ τὴ χάρη τοῦ Σάντ Σατγκουροῦ ἢ ἑνὸς ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένος ἢ ριζωμένος μέσα στὸ Νάαμ:

Μέσο τοῦ Νάαμ ὁλόκληρη ἡ δημιουργία ἦρθε σὲ ὕπαρξη.
Ἡ ἐμπειρία τοῦ ἀμβροσιακοῦ Νάαμ ἔρχεται ἀπὸ ἕνα Σατγκουρού.[134]

---

* Ἐπανάληψη μάντρας ἢ λεκτικῶν τύπων, καὶ ἐκτέλεση αὐστηροτήτων καὶ τιμωριῶν μετάνοιας.

Ὁτιδήποτε Σὺ κάνεις, μόνο αὐτὸ εἶναι ἀληθινό, Τὸ νέκταρ τοῦ Νάαμ παρέχεται ἀπὸ ἕνα Σατγκουρού.[135]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μόνο ὁ Σατγκουροὺ εἶναι ὁ μεγαλόδωρος Κύριος, καὶ κανεὶς ἄλλος. Γιατὶ Αὐτὸς μᾶς δίνει τὸ στήριγμα τοῦ Νάαμ.[136]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Λάτρεψε τὸ Νάαμ μὲ πλήρη πίστη καὶ ἀφοσίωση,
Ὢ Νανάκ! αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνει μέσο τοῦ Σάντχ.[137]

Ἀκόμη καὶ ἔτσι ὅπως εἶμαι χωρὶς ἀρετές, ὁ Θεὸς ἦταν φιλέσπλαχνος,
Ὢ Νανάκ! μόνο ὁ Σάντχ μπορεῖ νὰ κάνει τὸ Νάαμ νὰ ἐκδηλωθεῖ.[138]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ ζωὴ προέρεχται μόνο ἀπὸ τὴ ζωή. Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μεταδώσει ἕναν παλμὸ ζωῆς στοὺς ἄλλους παρὰ μόνο ἕνας ζωντανὸς Διδάσκαλος. Οἱ σοφοὶ καὶ οἱ προφῆτες πάντοτε τόνισαν, ὅτι τὸ Νάαμ πρέπει νὰ ἐκδηλωθεῖ ἐσωτερικῶς ἀπὸ κάποιον ποὺ νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ τὸ κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ· καὶ μετὰ ἡ ἐμπειρία ποὺ ἔχει ἀποκτηθεῖ, ἀπὸ ἕναν ἁρμόδιο Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας, πρέπει νὰ ἀναπτυχθεῖ.

Πήγαινε ὅπου θέλεις νὰ πάρεις τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεῖο Σύνδεσμο,
Καὶ μετὰ μὲ τὴ χάρη τοῦ Γκουροῦ ἀνάπτυξε αὐτὴ τὴν ἐμπειρία.[139]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἕνας Μουσουλμάνος ἅγιος λέει τὸ ἴδιο πράγμα:

Ἂν θὲς νὰ πᾶς σὲ Χάτζ (ταξίδι προσκυνύματος στὴ Μέκκα), πάρε μαζί σου ἕναν Χατζὴ (ἕναν ποὺ ἔχει πάει στὴ Μέκκα) γιὰ ὁδηγό, ἀδιάφορο ἂν αὐτὸς εἶναι ἕνας Ἰνδός, ἕνας Τοῦρκος, ἢ ἕνας Ἄραβας.

Γιὰ νὰ ἔχει κανεὶς μιὰ ἐμπειρία τοῦ Θείου Συνδέσμου εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ ἕναν Σὰντ Σατγκουρού, γιατὶ μόνο αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἐξηγήσει τὴ θεωρία καὶ νὰ χαρίσει μία πρακτικὴ ἀπόδειξη τῆς Πραγματικότητας ποὺ εἶναι μέσα στὸν καθένα μας. Τὰ ἐνεργοποιημένα λόγια τοῦ Διδασκάλου, ἡ μαγνητική του ἐπίδραση καὶ οἱ ζωογόνες ἀκτίνες ποὺ ἐκπέμπονται ἀπὸ αὐτόν, βοηθοῦν στὸ νὰ ἀποσυρθοῦν γρήγορα τὰ αἰσθητήρια ρεύματα ἀπὸ τὸ σῶμα· γιατὶ ὡσότου τὸ πνεῦμα, ποὺ κυλᾶ κυματοειδῶς πρὸς τὰ κάτω καὶ ὁρμᾶ κατακέφαλα μέσα στὸν κόσμο μέσο τῶν αἰσθήσεων, συγκεντρωθεῖ στὴν ἕδρα του, πίσω ἀπὸ τὰ δύο φρύδια, δὲν μπορεῖ νὰ διαλογιστεῖ πάνω στὸν ἑαυτό του. Αὐτὸ εἶναι μιὰ πρακτικὴ ἐμπειρία αὐτοαναλύσεως ἢ ἀποχωρισμοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου (τῆς Ψυχῆς ἢ τοῦ ἀνώτερου ἑαυτοῦ) ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸ ἄνθρωπο (τὸν κατώτερο ἑαυτὸ ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ νοῦ καὶ τὸ ὑλικὸ σῶμα). Ἐξαιτίας τῶν παλιῶν συνηθειῶν εἴμαστε δυστυχῶς γαντζωμένοι στὸν ἐξωτερικὸ ἄνθρωπο καὶ ὀργιάζουμε συνεχῶς μέσα στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο μὲ τὸν ὁποῖο ἔχουμε ταυτίσει τοὺς ἑαυτούς μας. Ὑπάρχει μιὰ τακτικὴ διαδικασία ἐσωστροφῆς ἢ ὀπισθοχωρήσεως, τὸ νὰ κρούσουμε ἐσωτερικῶς, ὅπως τὸ θέτει ὁ Ἔμερσον, ἢ νὰ ξαναγίνουμε σὰν μικρὰ παιδιά, ὅπως τὸ ὀνομάζει ὁ Χριστός· καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήσει στὸ κόψιμο τοῦ Γόρδιου Δεσμοῦ καὶ στὸ χώρισμα τοῦ πνεύματος, γιὰ λίγο, ἀπὸ τὸ νοῦ καὶ τὶς αἰσθήσεις, παρὰ μόνο ἕνας πεπειραμένος στὸ πνευματικὸ μονοπάτι. Εἶναι μὲ ἄλλα λόγια μιὰ ὑπερνοητικὴ ἐμπειρία τοῦ πνεύματος σὲ ἕνα ἐπίπεδο πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις καὶ μπορεῖ νὰ διδαχτεῖ μὲ ἐπιτυχία ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας. Αὐτὸ τὸ πείραμα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτελεσθεῖ πρακτικῶς μὲ τὸ νὰ διαβάζουμε τὶς γραφὲς καὶ τὰ ἱερὰ βιβλία, γιατὶ αὐτὰ δὲν μποροῦν οὔτε νὰ μιλήσουν οὔτε νὰ ἐξηγήσουν τὴν ἀληθινή τους σημασία· οὔτε μποροῦν νὰ εἶναι ἕνας ὁδηγὸς στὸ πνεῦμα καθὼς ὑπερβαίνει τὸ φυσικὸ ἐπίπεδο καὶ διασχίζει τὶς ἀνώτερες περιοχές, ποὺ οἱ περισσότερες

εἶναι γεμάτες ἀπὸ κρυφοὺς κινδύνους καὶ δυσκολίες, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ Διδάσκαλος στὴ φωτεινή Του μορφὴ μπορεῖ νὰ προστατέψει τὸ πνεῦμα καὶ νὰ τὸ ὁδηγήσει μὲ ἀσφάλεια ἀπὸ ἐπίπεδο σὲ ἐπίπεδο. Αὐτοὶ ποὺ παίρνουν τὸ Δρόμο χωρὶς ἕναν ἁρμόδιο Διδάσκαλο ὑπάρχει φόβος νὰ ἐξαπατηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἀρνητικὴ Δύναμη καὶ νὰ παραπλανηθοῦν. Στὴ Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα ἡ σπουδαιότητα τοῦ Διδασκάλου εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. Αὐτὸς εἶναι πράγματι ἡ κεντρικὴ μορφή, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος, στὴ ζωὴ καὶ μετὰ τὴ ζωή, βοηθώντας ὁρατῶς καὶ ἀοράτως πέρα ἀπὸ τὸ τέλος τῆς γῆς, ὥς ἐπάνω στὸ θρόνο τῆς Κρίσης τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκόμη πέρα ἀπὸ αὐτόν.

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ κληρονομιὰ τοῦ Γκουρμοὺκ

Ὅλοι εἶναι ἀπασχολημένοι στὴν ἐπανάληψη ὀνομάτων,
Ἀλλὰ παίρνει κανεὶς τὸ Νάαμ μόνο μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Ἁγίου Διδασκάλου.[140]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ Πνευματικότητα δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ ἀγοραστεῖ οὔτε νὰ διδαχτεῖ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ κολληθεῖ ὅπως ὁποιαδήποτε ἐπιδημία ἀπὸ ἕνα πνευματικῶς μολυσμένο πρόσωπο, ἕναν Σατγκουρού, ἕναν Σάντχ ἢ ἕναν Σάντ. Ἕνας πεπειραμένος στὴν πνευματικότητα μπορεῖ ἀπὸ φιλευσπλαγχνία καὶ χάρη νὰ δωρίσει μιὰ πνευματικὴ ἐμπειρία τοῦ Νάαμ, ποὺ τώρα βρίσκεται θαμμένο μέσα στὸν καθένα μας. Πρέπει βεβαίως νὰ ἀναπτύξουμε μιὰ δεκτικὴ στάση καὶ μετὰ ἡ χάρη κυλᾶ μέσα μας αὐτομάτως. Τὰ πλούτη τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου ἔρχονται σὲ ἕναν Γκουρμοὺκ καὶ ὄχι σὲ ἕναν Μανμούκ, ὁ ὁποῖος συνεχῶς ἕρπει στὸ ἐπίπεδο τῶν αισθήσεων.

Ψάξε ἐσωτερικῶς γιατὶ τὰ πάντα εἶναι ἐσωτερικῶς,
Μόνο ἕνας ἀφοσιωμένος τοῦ Γκουροῦ μπορεῖ νὰ ξεθάψει τὸ Νάαμ,

Καὶ νὰ παραμείνει σὲ ἐπαφὴ μὲ Αὐτὸ ὅλη τὴν ὥρα.
Ἀνεξάντλητος εἶναι ὁ θησαυρὸς τοῦ Νάαμ καὶ ἔρχεται σ' ἐκεῖνον ποὺ ἔχει ἔτσι προοριστεῖ.[141]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τίποτε δὲν φτάνει τὸ Νάαμ,
Ὦ Νανάκ! ἕνας σπάνιος Γκουρουμοὺκ παίρνει αὐτὸ τὸ δῶρο,[142]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ γνωρίζει κανεὶς τὴν ἀξία τοῦ Νάαμ,
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, καθαρίζεται κανεὶς ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες καὶ γνωρίζει τὴν Ἀλήθεια.
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, ὦ Νανάκ, γίνεται κανεὶς φωτεινός.
Ἀλλὰ παίρνει κανεὶς αὐτὴ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Γκουροῦ.[143]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Διαφεύγοντας τὰ δεσμὰ κατορθώνει κανεὶς τὴ σωτηρία καὶ παραμένει ἀπορροφημένος μέσα στὴν Ἀλήθεια,
Τὸ Νάαμ εἶναι ἕνα σπάνιο πράγμα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, μόνο ἕνας ἀληθινὰ ἀφοσιωμένος μπορεῖ νὰ Τὸ πάρει,
Ὁ Νανάκ θὰ θυσίαζε τὸν ἑαυτό του γιὰ κάποιον ποὺ εἶναι ἀφοσιωμένα προσκολλημένος στὸν Γκουρού του.[144]

Ἕνας ἄνθρωπος σοφὸς στὰ ἐγκόσμια δὲν γνωρίζει τὸ Νάαμ,
Καὶ χωρὶς τὸ Νάαμ, χάνει κάθε ἐκτίμηση καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα.
Αὐτὸς δὲν παίρνει τὸ ὄφελος τοῦ Νάαμ,
Καθὼς εἶναι ἀπασχολημένος σὲ ἄλλες ἐπιδιώξεις.[145]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ φιλοσοφία τοῦ Νάαμ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ μὲ λόγια.
Ἁπλῶς μιὰ ὁμιλία πάνω στὸ Νάαμ δὲν βοηθεῖ καθόλου, για-

τί μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ μόνο μέσο μιᾶς ἐσωτερικῆς ἐμπειρίας.

Ἂν πληρώναμε ἕναν καθηγητὴ καὶ τοῦ ζητούσαμε νὰ μᾶς δώσει ἕνα δίπλωμα πανεπιστημίου, θὰ ἀρνιόταν. Πρέπει νὰ ἐργαστοῦμε καὶ νὰ ἔχουμε τὰ προσόντα γι' αὐτό. Ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα στὸν καθένα μας, ἀλλὰ μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας καὶ κάποια πνευματικὴ πειθαρχία μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθεῖ καὶ νὰ ἀναπτυχτεῖ. Ἀλλὰ ὅλη ἡ δημιουργία ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ πηγὴ (Ἀντάτζ, Τζεϊράτζ, Σετάτζ, Οὐτμπχοὺτζ) καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ Τζάπα λατρεῖες (Μπεϊκχέρι, Μάντχμα, Πασιάντι καὶ Πάρα) εἶναι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ Νάαμ καὶ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ μεγάλη πλάνη.

> Ὅλη ἡ δημιουργία καὶ ὅλα τὰ εἴδη λατρείας παραμένουν σὲ πλάνη χωρὶς τὸ Νάαμ.[146]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μιὰ ἐπικοινωνία μὲ αὐτὸ τὸ Νάαμ ἔρχεται μόνο μὲ τὴν ἀφοσίωση σὲ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας καὶ ὄχι ἀλλιῶς.

> Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως, ὥστε νὰ παρατηρῆται·
> Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν.[147]
>
> ΧΡΙΣΤΟΣ

Νὰ εἶστε οἱ ἐκτελεστὲς τοῦ Λόγου καὶ ὄχι μόνο οἱ ἀκροατές, ἦταν ἡ συμβουλὴ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς ὀπαδούς του.

Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ εἶναι ἕνα μεγάλο προνόμιο, γιατὶ κάθε ἄτομο εἶναι προικισμένο μὲ ἕνα αἰθερικὸ στοιχεῖο μέσα στὴν κατασκευή του, ποὺ τοῦ δίνει τὴ δύναμη τῆς διακρίσεως — νὰ κρίνει τὸ σωστὸ ἀπὸ τὸ στραβὸ καὶ νὰ ἐκτιμᾶ τῆς ζωῆς «τὰ οὐσιώδη καὶ τὰ ἐπουσιώδη». Σ' αὐτὸ τὸ Μονοπάτι δύο πράγματα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα: Ἕνας ἀληθινὸς Ὁδηγὸς ἢ ἕνας Πεπειραμένος ταξιδιώτης τοῦ Μονοπατιοῦ, καὶ ἡ ἄσκηση τοῦ Νάαμ ἢ ἡ πνευματικὴ Σάντνα ποὺ ὁρίζεται ἀπὸ αὐτὸν

τὸν Πεπειραμένο. Ἀλλὰ ἕνας ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη ἐλευθερώσει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ τὰ μπερδέματα τοῦ κόσμου δὲν μπορεῖ νὰ κατορθώσει τίποτε σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Ὁ Θεῖος Σύνδεσμος μέσα μας εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τῆς ζωῆς μας, ὅμως ἡ ἐπαφὴ μὲ Αὐτὸν ἔρχεται μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας· καὶ χωρὶς μιὰ πραγματικὴ ἐμπειρία τῆς Θεότητας μέσα μας, ὅλα τὰ πλάσματα καὶ ὅλες οἱ Σάντνες ἢ οἱ θρησκευτικὲς ἀσκήσεις δὲν ἔχουν καμιὰ ἀξία.

> Ὅλη ἡ δημιουργία καὶ ὅλη ἡ ἀφοσίωση εἶναι ἕνα θορυβῶδες παιχνίδι χωρὶς τὴ σωτήρια Χάρη τοῦ Νάαμ.

Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ εἶναι δυνατὴ μέσο τῆς χάρης κάποιου ζωντανοῦ Διδασκάλου, γιατὶ χωρὶς τὴ βοήθεια καὶ τὴν καθοδήγησή του δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει αὐτὴ τὴν ἐσωτερικὴ ἐμπειρία τῆς ψυχῆς.

> Πῆρα τὸ Χάρι Νάαμ μέσο τῆς εὐσπλαχνίας ἑνὸς ζωντανοῦ Διδασκάλου,
> Χωρὶς ἕναν Σατγκουροὺ γιὰ νὰ τὸν βοηθήσει, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει καμιὰ ἐμπειρία ἀπὸ Αὐτό.[148]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Εἶναι, ὅμως, ἐξαιρετικὰ δύσκολο τὸ νὰ συναντήσει κανεὶς ἕνα γνήσιο Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.

> Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ὅρισε ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ διανοηθεῖ γι' Αὐτὸν παρὰ μόνο μέσο ἑνὸς Σατγκουροῦ.[149]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Οἱ ἀξίες τοῦ Λόγου

Τὰ ἱερὰ βιβλία μᾶς λένε γιὰ τὶς ἀναρίθμητες ἀξίες τοῦ Νάαμ ἢ τοῦ Λόγου. Ὁ Λόγος ἔχει περιγραφεῖ στὰ Εὐαγγέλια ὡς «ὁ Ἄρτος τῆς Ζωῆς» καὶ «τὸ Ὕδωρ τῆς Ζωῆς» γιατὶ μόνο αὐτὸ καταπραΰνει τὴν πείνα καὶ τὴ δίψα τῆς ψυχῆς.

Ὅστις διψᾷ, ἂς ἔλθῃ· καὶ ὅστις θέλει, ἂς λαμβάνῃ δωρεὰν τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς».[150]

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

«Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιῆ» εἶναι ἕνα πολὺ γνωστὸ γνωμικό, καὶ τὰ δύο παίρνουν τὴν ὑγεία καὶ τὴ δύναμή τους ἀπὸ τὴ ψυχή· καὶ ἂν ἡ ψυχὴ δὲν προμηθευτεῖ μὲ μιὰ ἐπαρκὴ προμήθεια ἀπὸ θρεπτικὴ καὶ κατάλληλη τροφή· ὁλόκληρο τὸ σύστημα, φυσικὸ καὶ διανοητικό, θὰ παραλύσει. Ἡ ψυχὴ εἶναι μιὰ Συνειδητὴ ὀντότητα καὶ πρέπει, γι' αὐτό, νὰ τραφεῖ ἐλεύθερα μὲ Ἀγάπη, Ζωὴ καὶ Φῶς, τὰ τρία οὐσιώδη τῆς Μεγαλύτερης Συνειδητότητας.

(1) Τὸ Νάαμ ἢ ὁ Λόγος εἶναι πανάκεια γιὰ ὅλα τὰ κακά: Ἀντιμπώτικ ἢ σωματικὲς δυστυχίες ὅπως ἀσθένειες, ἀδιαθεσίες, γηρατειὰ κτλ. Ἀντιντέβικ ἢ κακὰ ποὺ ἔρχονται ἀπὸ μόνα τους, ὅπως δυστυχήματα, καταιγίδες καὶ σεισμοί, κ.τ.λ. πάνω στὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει κανένα ἔλεγχο. Καὶ Ἀντιάτμικ ἢ διανοητικὰ κακά, ὅπως ἐπιθυμίες καὶ γοητεῖες τοῦ κόσμου, θυμός, ἀπληστεία καὶ προσκολλήσεις, κ.τ.λ.

Τὸ Νάαμ εἶναι τὸ ἀνώτερο φάρμακο γιὰ ὅλα τὰ κακά·
Εἶναι ἕνας Παρηγορητὴς καὶ ἕνας Χορηγητὴς Μακαριότητας,[151]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐπίσης αὐτὸ βοηθᾶ ὅπως ἕνας ἀληθινὸς ὁδηγός, καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα.

Εἶναι ἕνας πιστὸς σύντροφος καὶ στοὺς δύο κόσμους: Ἄφησε κατὰ μέρος ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἀφοσιώσου μόνο στὸ Νάαμ.[152]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Στὸ μοναχικὸ καὶ μονότονο μονοπάτι τῆς ψυχῆς μετὰ τὸ θάνατο,

Τὸ Νάαμ δρᾶ σὰν ἕνας Ὁδηγὸς καὶ ἕνας Παρηγορητής[153]

"Ω γλῶσσα μου! ἐπανάλαβε τὸ Νάαμ,
Σὺ θὰ εὐλογηθεῖς ἐδῶ,
Καὶ στὸ μετέπειτα θὰ ἔχεις ἄνεση.[154]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(2) Οἱ ὠφέλειες ποὺ ἔχει κανεὶς ὅταν ἀκούει τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου, τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου: ὁ Γκουροὺ Νανὰκ ἀπὸ τὴν ὄγδοη μέχρι τὴν ἐνδέκατη στροφὴ τοῦ Τζὰπ Τζὶ (μιὰ καθημερινὴ προσευχὴ τῶν Σίκχ), ἀπαριθμεῖ πολλὲς ὠφέλειες ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὸ ἄκουσμα καὶ τὴν παραδοχὴ τοῦ Νάαμ.

ΣΤΡΟΦΗ 8

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ μπορεῖ κανεὶς νὰ φτάσει τὸ βαθμὸ ἑνὸς Σ ί ν τ χ α, ἑνὸς Π ί ρ, ἑνὸς Σ ο ύ ρ α, ἢ ἑνὸς Ν ά θ.*
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, οἱ γήινες περιοχές, τὰ οὐράνια ὀροπέδια καὶ οἱ κάτω κόσμοι, ἀποκαλύπτονται.
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ διαφεύγει κανεὶς σῶος μέσα ἀπὸ τὶς πύλες τοῦ θανάτου·
"Ω Νανάκ! οἱ ἀφοσιωμένοι Του ζοῦν σὲ αἰώνια ἔκσταση, γιατὶ τὸ Νάαμ ξεπλένει κάθε ἁμαρτία καὶ θλίψη.

ΣΤΡΟΦΗ 9

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποκτήσει τὶς δυνάμεις τοῦ Σ ί β α, τοῦ Μ π ρ ά χ μ α καὶ τοῦ Ἴ ν τ ρ α·
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ μπορεῖ νὰ κερδίσει κα-

* Ἀντιστοίχως, ἕνας ἄνθρωπος προικισμένος μὲ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις· ἕνας Μουσουλμάνος ἅγιος ἢ πνευματικὸς διδάσκαλος· ἕνας Θεός· καὶ ἕνας πεπειραμένος στὴ Γιόγκα.

νεὶς ἐκτίμηση ἀπὸ ὅλους, ἄσχετα μὲ τὸ παρελθόν του·

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει Γιογκικὴ ἐνόραση, μὲ ἀποκαλυμμένα ὅλα τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποκτήσει τὴν ἀληθινὴ σημασία ἀπὸ τὶς Σάστρες, τὶς Σμρίτις καὶ τὶς Βέδες.

Ὢ Νανάκ! οἱ ἀφοσιωμένοι Του ζοῦν σὲ αἰώνια ἔκσταση, γιατὶ τὸ Νάαμ ξεπλένει κάθε ἁμαρτία καὶ θλίψη.

ΣΤΡΟΦΗ 10

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, γίνεται κανεὶς ἡ κατοικία τῆς Ἀλήθειας, τῆς ἱκανοποιήσεως καὶ τῆς ἀληθινῆς γνώσης.

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, παίρνει κανεὶς τὸν καρπὸ τοῦ λουσίματος σὲ ἑξῆντα - ὀκτὼ* ταξίδια προσκυνήματος.

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, κερδίζει κανεὶς τὴν τιμὴ τοῦ πολυμαθοῦς.

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, φτάνει κανεὶς τὴν κατάσταση τοῦ Σ α χ ά τ ζ.**

Ὢ Νανάκ! οἱ ἀφοσιωμένοι Του ζοῦν σὲ αἰώνια ἔκσταση, γιατὶ τὸ Νάαμ ξεπλένει κάθε ἁμαρτία καὶ θλίψη.

ΣΤΡΟΦΗ 11

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, γίνεται κανεὶς ἡ κατοικία ὅλων τῶν ἀρετῶν.

---

* Κατὰ λέξη, ἄ θ - σ ά θ· ἀναφέρεται στὴν Ἰνδικὴ πίστη ὅτι τὸ λούσιμο σὲ ἑξῆντα ὀκτὼ τόπους προσκυνήματος ἐξαγνίζει ἀπὸ ὅλες τὶς ἁμαρτωλὲς πράξεις.

** Ἀναφέρεται στὴν κατάσταση πέρα ἀπὸ τὴν ὀχλαγωγία τοῦ φυσικοῦ, τοῦ ἀστρικοῦ καὶ τοῦ αἰτιατοῦ κόσμου μὲ ὅλο τὸ μαγευτικό τους πανόραμα, ὅπου ἡ μεγάλη ἀρχὴ τῆς ζωῆς βλέπεται ἐσωτερικῶς.

Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, γίνεται κανεὶς ἕνας Σ έ χ α ς, ἕνας Π ὶ ρ καὶ ἕνας ἀληθινὸς πνευματικὸς βασιλιάς.
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, οἱ πνευματικῶς τυφλοὶ βρίσκουν τὸ δρόμο τους πρὸς τὴν πραγματοποίηση.
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ, περνᾶ κανεὶς πάνω ἀπὸ τὸν ἀπεριόριστο ὠκεανὸ τῆς ἀπατηλῆς ὕλης.
Ὦ Νανάκ! οἱ ἀφοσιωμένοι Του ζοῦν σὲ αἰώνια ἔκσταση, γιατὶ τὸ Νάαμ ξεπλένει κάθε ἁμαρτία καὶ θλίψη.

Μὲ τὸ «ἄκουσμα» ἢ «ἐπικοινωνία» ὁ Γκουροὺ Νανὰκ ἐννοοῦσε ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ καὶ τίποτε ἄλλο, ὅπως φαίνεται καθαρὰ ἀπὸ τὸ Γκουρμπάνι:

Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, εἶναι κανεὶς ἀληθινὰ εὐλογημένος· καὶ τὰ πλούτη ἀκολουθοῦν τὰ βήματά του·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, ἀποκτᾶ κανεὶς θαυματουργὲς δυνάμεις καὶ ὅλες του οἱ ἐπιθυμίες ἐκπληρώνονται·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, ἱκανοποιεῖται κανεὶς τελείως καὶ ἀφοσιώνεται σ' Αὐτόν·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, φτάνει κανεὶς τὸ Σεχάτζ καὶ βρίσκει ἄνεση·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, γνωρίζει κανεὶς τὴν Ἀλήθεια καὶ διαφεύγει τὸν ἄγγελο τοῦ θανάτου·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, γίνεται κανεὶς αὐτόφωτος, καὶ ὅλα τὰ σκοτάδια φεύγουν·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα γίνεται κανεὶς ὁ γνώστης τοῦ ἑαυτοῦ καὶ θερίζει τὴν πλήρη ὠφέλεια τοῦ Νάαμ·
Ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, ξεπλένεται κανεὶς ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του καὶ συναντᾶ τὴν ἁγνὴ Ἀλήθεια!
Ὦ Νανάκ! ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, λάμπει κανεὶς μὲ Θεῖο Φῶς·
Καὶ σπάνιος εἶναι πράγματι ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Γκουροῦ ποὺ ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Νάαμ.

'Ακούγοντας τὸ 'Ηχητικὸ Ρεῦμα, ὁ νοῦς γίνεται πειθήνιος καὶ αἰσθάνεται κανεὶς χορτάτος·
'Ακούγοντας τὸ 'Ηχητικὸ Ρεῦμα, αἰσθάνεται κανεὶς θαυμάσια ἱκανοποιημένος καὶ εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ ὅλα τὰ κακά·
'Ακούγοντας τὸ 'Ηχητικὸ Ρεῦμα, τὸ Νάαμ ἐκδηλώνεται πλέρια καὶ γίνεται κανεὶς προσωποποιημένο Νάαμ.[155]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἀκούγοντας τὸ Λόγο ἀνυψώνεται σὲ πλήρη συνειδητότητα, ἀρχίζει νὰ καταλαβαίνει τὸ Θεῖο Θέλημα καὶ διαμορφώνει τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του σύμφωνα μὲ τὸ Σχέδιό Του. Στὸ ἑξῆς, δὲν ἔχει δικιά του θέληση, ξεχωριστὴ ἀπὸ αὐτὴ τοῦ Δημιουργοῦ του. Αὐτὸς βλέπει τώρα καθαρὰ τὴν Κοσμικὴ Διάταξη νὰ κινεῖται σύμφωνα μὲ τὸ Σχέδιο τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὸς δὲν εἶναι παρὰ ἕνα μέρος τοῦ κέντρου ἢ τοῦ ἄξονα γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖο γυρίζει ὅλη ἡ ζωή. Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ μᾶς λέει γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση στὶς στροφὲς δώδεκα ὡς δεκαπέντε τοῦ Τζὰπ Τζὶ Σαχίμπ:

ΣΤΡΟΦΗ 12

Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ περιγράψει τὴν κατάσταση ἑνὸς ποὺ ἔχει κάνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ δικό του:
Ὁποιοσδήποτε προσπαθεῖ νὰ τὸ κάνει, πρέπει νὰ συνειτοποιήσει τὴν τρέλλα του.
Καμιὰ ποσότητα χαρτιοῦ, πένας ἢ γραφιάδων δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ περιγράψει τὴν κατάσταση τοῦ Συνειδητοῦ Συνεργάτη μὲ τὸ Θεῖο Σχέδιο,
Ὢ Μεγάλη εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Νάαμ·
'Αλλὰ λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ Τὴ γνωρίζουν.

ΣΤΡΟΦΗ 13

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, ἀνυψώνεται κανεὶς σὲ Παγκόσμια Συνειδητότητα καὶ ἀναπτύσσει σωστὴ κατανόηση·

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, ἀναπτύσσει κανεὶς διόραση καὶ ὅραση ποὺ διαπερνᾶ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, ἐλευθερώνεται κανεὶς ἀπὸ τὴ θλίψη καὶ τὰ βάσανα·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, δὲν θὰ πάει κανεὶς στὸν Γ ι-ά μ α* μετὰ τὸ θάνατό του.
Ὢ Μεγάλη εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Νάαμ,
Ἀλλὰ λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ Τὴ γνωρίζουν.

ΣΤΡΟΦΗ 14

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, τρέχει κανεὶς γρήγορα πρὸς τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ ἐπίπεδα ἀνεμπόδιστος·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, πηγαίνει κανεὶς μέσα στὰ πνευματικὰ ἐπίπεδα ἐλεύθερα καὶ μὲ τιμές·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, διαφεύγει κανεὶς τὶς παρόδους τοῦ Γ ι ά μ α, τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, φτάνει κανεὶς σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἀλήθεια.
Ὢ Μεγάλη εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Νάαμ,
Ἀλλὰ λίγοι αὐτοὶ ποὺ Τὴ γνωρίζουν.

ΣΤΡΟΦΗ 15

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, φτάνει κανεὶς τελικὰ στὴ σωτηρία·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, ὁδηγεῖ κανεὶς καὶ τὸ συγγενολόι του ἐπίσης στὴ σωτηρία·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ δὲν σώζει κανεὶς μόνο τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ ὅταν γίνει εἰδήμονας σώζει καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους αὐτὸς καθοδηγεῖ·
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ, ἀπελευθερωμένος κανεὶς ἀπὸ

---

* Ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου· ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου τῆς Κρίσης.

τὶς ἐπιθυμίες, διαφεύγει ἀπὸ τὸν τροχὸ τῆς μετεμψυ-
χώσεως.

Ὢ, Μεγάλη εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Νάαμ,
Ἀλλὰ λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ Τὴ γνωρίζουν.

Ἡ κατάσταση στὴν ὁποία παραμένουν οἱ τέτοιου εἴδους ἄνθρωποι εἶναι ἀπερίγραπτη, καθὼς εἶναι πάνω ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ νοῦ καὶ τῆς διάνοιας. Ὅταν ἐγκατασταθεῖ ἡ Θεία Ἐπαφὴ γνωρίζει κανεὶς τὸ Θεῖο Σχέδιο καὶ πῶς ἐργάζεται ἡ Θεία Θέληση. Στὸ ἑξῆς παραμένει κανεὶς ἀπροσκόλλητος καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ ὕλη δὲν ἔχουν καμιὰ ἐπίδραση πάνω του· καὶ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου, τὸ πνεῦμα του ἐγκαταλείπει τὸ σῶμα σὰν ἕνα θέμα καθημερινῆς ρουτίνας, ὅπως ἔκανε καὶ στὴ ζωή, καὶ ἡ φωτεινὴ μορφὴ τοῦ Γκουροῦ τὸν συνοδεύει.

Κατὰ τὴν ἄνοδό του στὶς πνευματικὲς περιοχές, δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια καὶ φραγμοί. Ἡ μαγεία τοῦ Νάαμ ἐργάζεται σὰν ἕνα «Ἄνοιξε Σουσάμι» γι' αὐτόν, καθιστώντας τον ἱκανὸ νὰ διασχίσει ὁποιαδήποτε πνευματικὴ περιοχὴ τοῦ ἀρέσει.

Οἱ γραφὲς τῶν Σὶκχ μιᾶς λένε:

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια κερδίζει τὴ σωτηρία καὶ παραμένει σὲ ἄνεση·
Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ὁλόκληρη ἡ ἀκολουθία κερδίζει ἀξία ὅταν ἐγκατασταθεῖ ἐκεῖ μέσα·
Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ὅλοι ὅσοι τὸ ἀκοῦν ὠφελοῦνται μὲ τὴν ἐπανάληψή του·
Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ὅλα τὰ κακὰ ἐξαφανίζονται καὶ μὲ τὴ συνεχὴ ἐνθύμηση αἰσθάνεται κανεὶς χορτασμένος·
Ὢ Νανάκ! ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ μόνο αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.
Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ὁ νοῦς ἀποκτᾶ ὀρθὴ κατανόηση·

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ὁ ἐγωισμὸς καὶ οἱ ἀσέλγειες φεύγουν·

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐκδηλώνεται·

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ἔρχεται ἡ εἰρήνη τῆς Θεότητας.

Ὦ Νανάκ! τὸ Νάαμ εἶναι τὸ κορυφαῖο κόσμημα ποὺ τὸ λατρεύει μόνο ἕνας ἀληθινὰ ἀφοσιωμένος στὸν Γκουρού.[156]

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ἀνυψώνεται κανεὶς στὴν Ἁγνὴ Συνειδητότητα καὶ ἀπορροφιέται ἐκεῖ μέσα·

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, γίνεται κανεὶς ἡ κατοικία τῶν ἀρετῶν καὶ αἰσθάνεται ἀναπαυμένος·

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, διαφεύγει κανεὶς ὅλες τὶς ἀπάτες καὶ ποτὲ δὲν μπαίνει σὲ βάσανα·

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ψέλνει κανεὶς ἀληθινὰ ἐγκώμια τῆς Ἀλήθειας καὶ ξεπλένεται ἀπὸ ὅλες τὶς ἁμαρτίες.[157]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(3) Ἡ ἄσκηση τοῦ Νάαμ ξυπνᾶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ἕναν παρατραβηγμένο ὕπνο αἰώνων, πρὸς τὴ γνώση τοῦ Ἑαυτοῦ (Αὐτογνωσία) καὶ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ (Θεογνωσία).

Μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου, ἐνδιαφέρεται κανεὶς γιὰ τὸ Νάαμ καὶ ξυπνᾶ ἀπὸ μακρὺ ὕπνο αἰώνων.[158]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἀκούγοντας τὸ Νάαμ, ἀποκτᾶ κανεὶς Αὐτογνωσία καὶ παίρνει τὸ ὄφελος τῆς Θεογνωσίας.[159]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(4) Ἡ ἀπορρόφηση στὸ Νάαμ ὁδηγεῖ τελικὰ στὴν ἕνωση τῆς ψυχῆς μὲ τὴν Ὑπερψυχή, ἑνώνοντάς τες μὲ ἀδιάλυτα δεσμά, καὶ ἡ πρώτη αἰσθάνεται αὐτὸ τὸ στενὸ συναιτερισμὸ ὅλη τὴν ὥρα. Ἔτσι αὐτὸς ὁ ἴδιος

ἀπελευθερώνεται καὶ ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι στοὺς ὁποίους αὐτὸς χαρίζει τὸ δῶρο τοῦ Νάαμ.

Τὸ Νάαμ εἶναι ἡ κατοικία ὅλων τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν θαυματουργῶν δυνάμεων,
Εὔκολα κανεὶς πηγαίνει στὴν πηγὴ μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸν Κύριο.[160]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Βυθισμένος κανεὶς στὸ Νάαμ ζεῖ μέσα στὸ φῶς τοῦ Θεοῦ,
Ἡ λατρεία τοῦ Θείου Φωτὸς ἔρχεται μόνο μέσο ἑνὸς Διδασκάλου.[161]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μὲ τὸ Νάαμ μέσα στὴν καρδιά του, ὅλες του οἱ δουλειὲς κανονίζονται μόνες τους. Αὐτὸς δὲν ἐξαρτιέται πιὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου, γιατὶ ὁ Θεὸς κάνει τὰ πάντα γιὰ κεῖνον καὶ κατοικεῖ μαζί του.[162]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(5) Τὸ Νάαμ φέρνει φώτιση καὶ πανσοφία. Μὲ μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ ἀνατέλλει μέσα στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ γίνεται κανεὶς ἀληθινὰ εὐλογημένος καὶ ἀποκτᾶ τὴ χαμένη του Θεότητα:

Τὸ Νάαμ ἐκδηλώνει τὸ ἐσωτερικὸ φῶς καὶ χαρίζει δόξα,
Τὸ Νάαμ φέρνει μακαριότητα καὶ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Θεό.[163]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ ἀπορρόφηση μέσα στὸ Νάαμ φέρνει Κοσμικὴ Ἐνημερότητα,
Ὦ Νάνακ! αὐτοὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ Νάαμ εἶναι πάντοτε μακάριοι.[164]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μὲ τὴ χάρη Σου δίνεται σὲ ὁποιονδήποτε ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ,

῏Ω Νανάκ! τὸ Νάαμ ὁδηγεῖ στὴν Τ ο υ ρ ί γ ι α κατάσταση.[165]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(6) Τὸ Νάαμ σπάζει ὅλους τοὺς δεσμοὺς καὶ χαρίζει σωτηρία:

῏Ω Νανάκ! ὁποιοσδήποτε εἶναι προσκολλημένος στὸ Νάαμ, οἱ ἀγγελιοφόροι τοῦ θανάτου δὲν μποροῦν νὰ πᾶνε δίπλα του.[166]

᾿Ακούγοντας τὸ Νάαμ, πηγαίνεις κοντὰ στὴν ᾿Αλήθεια καὶ οἱ ἀγγελιοφόροι τοῦ θανάτου δὲν σὲ ἐνοχλοῦν.[167]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Αὐτὸς ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ,
῎Οχι μόνο σώζει τὸν ἑαυτό του ἀλλὰ σώζει καὶ πολλοὺς ἄλλους μαζί του.[168]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Νάαμ μᾶς ἔκανε ἄφοβους,
Τὸ Νάαμ μᾶς πῆρε ἔξω ἀπὸ τοὺς γύρους.[169]

῏Ω Νανάκ! διαφεύγει τὶς φωτιὲς τῆς κολάσεως, αὐτὸς τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς εἶναι μουσκεμένα στὸ Νάαμ.[170]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Διαφεύγει κανεὶς ὅλα τὰ δεσμὰ καὶ ζεῖ στὴν ᾿Αλήθεια.
Τὸ Νάαμ εἶναι ἕνα σπάνιο δῶρο σ᾿ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ καὶ ἕνας Γκουρμοὺκ (ἀφοσιωμένος) Τὸ παίρνει.[171]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μαζὶ μ᾿ αὐτά, πολλὲς ἄλλες ὠφέλειες μπορεῖ νὰ ἔχει κανεὶς ἀπὸ τὸ Νάαμ. Ὁ νοῦς ἱκανοποιεῖται καὶ δὲν ἐπηρεάζεται πιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες. Ὅλα τὰ γήινα πάθη ἐξαφανίζονται καὶ τὸ δηλητήριο τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν σχέσεων τοῦ κόσμου δὲν ἔχει καμιὰ ἐπίδραση σὲ ἕναν ἀφοσιωμένο

στὸ Νάαμ. Ὅλες του οἱ πράξεις καὶ τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται μὲ ἕνα πνεῦμα ἀποκολλήσεως καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔχουν πιὰ καμιὰ δεσμευτικὴ ἐπίδραση. Ἐγκατεστημένος μέσα στὴν Ἀλήθεια, γίνεται ἕνα μὲ τὴν Ἀλήθεια καὶ ἔτσι ἀποκτᾶ σωτηρία. Ἕνας ἀφοσιωμένος τοῦ Νάαμ εἶναι πάντοτε ἀγαπητὸς στὸ Διδάσκαλο.

Ὦ φίλε μου, νὰ εἶσαι Γκουρμιούκ, πάντοτε ἀπασχολημένος στὸ Νάαμ.
Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Νάαμ, θὰ εἶσαι εὐλογημένος, κράτησέ το ἀσφαλὲς μέσα σου·
Χωρὶς τὸ Νάαμ, δὲν εἶναι κανεὶς παρὰ ἕνας λεπρός, ποὺ τὸν κατέχει τυφλὸ σφοδρὸ πάθος,
Ἄκαρπες εἶναι ὅλες οἱ πράξεις του καὶ τὸν κρατοῦν σὲ σκλαβιά.[172]

Ὅσο ζεῖς, νὰ εἶσαι ἀφοσιωμένος στὸ Νάαμ,
Ὁ Θεὸς συνοδεύει αὐτοὺς ποὺ εἶναι στὸ Μονοπάτι καὶ τοὺς περνᾶ ἀπέναντι στὸ τέλος.[173]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Στὶς γραφὲς τῶν Σίκχ, συχνὰ συναντοῦμε εἰλικρινεῖς καὶ σοβαρὲς προσευχὲς γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Νάαμ:

Ὁ Σατγκουροὺ καὶ ὁ Σὰτ Πουροὺς εἶναι πράγματι Θεάνθρωπος καὶ σ' Αὐτὸν πάντοτε προσεύχομαι.
Ἐμεῖς ἂν καὶ σκουλήκια, μικροσκοπικὰ καὶ ἕρποντα, εἴμαστε ὅμως δικά Σου, ὢ χάρισέ μας τὸ φῶς τοῦ Νάαμ.[174]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Δὲν ἐπιθυμοῦμε τίποτ' ἄλλο παρὰ τὸ φῶς τοῦ Λόγου Σου,
Ὦ Διδάσκαλε! τὸ φῶς ποὺ διαπερνᾶ ὅλες τὶς καρδιές.[175]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἐπικοινωνήσει μὲ τὸ Νάαμ, οἱ μόχθοι τους θὰ τελειώσουν,
Καὶ τὰ πρόσωπά τους θὰ λάμψουν ἀπὸ δόξα,
Ὄχι μόνο δική τους θὰ εἶναι ἡ σωτηρία, ὦ Νανάκ! ἀλλὰ πολλοὶ περισσότεροι θὰ ϐροῦν ἐλευθερία μαζί μ' αὐτούς.[176]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Χάρι Νάαμ καὶ Ρὰμ Νάαμ

Τὸ Νάαμ εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλα. Αὐτὸ εἶναι ὁ Δημιουργός. Δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο σὰν Αὐτὸ καὶ Αὐτὸ ὑπάρχει μέσα σὲ ὅλα τὰ πράματα. Μέσα στὶς γραφές, Κύριος ὁ Θεὸς συχνὰ περιγράφεται ὡς Χάρι. «Χάρι» καὶ «Νάαμ» εἶναι πρακτικῶς τὸ ἴδιο· «Χάρι» σὲ δράση εἶναι Νάαμ, καὶ γι' αὐτὸ Χάρι Νάαμ, δηλ. Νάαμ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ Χάρι. Γιὰ νὰ φέρουν αὐτὴ τὴν ἄποψη τοῦ Νάαμ σὲ μεγαλύτερη προϐολὴ καὶ γιὰ τὴν ὀρθὴ κατανόησή Του, ὁ ὅρος «Χάρι Νάαμ» χρησιμοποιεῖται σὲ πολλὰ μέρη μέσα στὶς γραφές.

Ἐπίσης, τὸ Νάαμ ἢ ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὀνομάστε την ὅπως θέλετε, εἶναι ἡ δημιουργικὴ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς. Διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐργασία τῆς δημιουργίας καὶ τῆς συντηρήσεως ὅλων τῶν ὁρατῶν καὶ τῶν ἀοράτων. Γιὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἰδέα τῆς Πανταχοῦ Παρουσίας Του, Αὐτὸς συχνὰ περιγράφεται ὡς «Ρὰμ Νάαμ».

4. Χάρι Ρὰς

Τώρα ἐρχόμαστε σὲ ἕναν ἄλλο ὅρο, «Χάρι Ράς» ἢ Θεία μέθη. Ὁποιοσδήποτε ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ Λόγο, Σάμπτ ἢ Νάαμ αἰσθάνεται μιὰ ἐπίδραση ποὺ φέρνει χαρά, πολὺ γλυκιὰ καὶ πολὺ ἀπορροφητικὴ γιὰ νὰ περιγραφεῖ μὲ λόγια. Μακριὰ ἀπὸ τοῦ νὰ μεθᾶ καὶ νὰ ναρκώνει μᾶς ἀνυψώνει σὲ μιὰ κατάσταση ὑπερσυνειδητότητας καὶ κοσμικῆς ἐνημερότητας. Ἡ γνώση

τοῦ Λόγου κάνει ὅλα τὰ ἄλλα γνωστά. Μιᾶς καὶ μιὰ ψυχὴ δοκιμάσει τὸ γλυκὸ ἐλιξήριο, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ τὸ ἀφήσει, καὶ θέλει νὰ παραμείνει πάντοτε σὲ ἐπαφὴ μὲ αὐτό.

Ὁ Νανὰκ αἰσθάνεται μέσα του τὴ μέθη τοῦ Νάαμ ὅλη τὴν ὥρα.

Ὁ Χριστὸς Τὸ ὀνομάζει «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς». Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι Τὸ ἔχουν περιγράψει ὡς «Ἄαμπ - ι - Χαγιὰτ» καὶ οἱ Ἰνδοὶ ὡς «Ἀμρὶτ» ἢ τὸ Νερὸ τῆς Ἀθανασίας. Ἔχει μέσα Του μιὰ ἐπίδραση ποὺ ἐμψυχώνει γιατὶ κάνει τὴν ψυχὴ νὰ ζεῖ στὴν αἰωνιότητα. Εἶναι ἐξαιτίας τῆς ζωογόνου του ἰδιότητας ποὺ οἱ ἅγιοι μιλοῦν γι' Αὐτὸ ὡς «Μάχα Ράς» ἢ τὸν ἀνώτατο τύπο τοῦ «Ράς» (μεθυστικὸ ποτό). Ἐνῶ τὰ ἄλλα ποτὰ προκαλοῦν ἀρρωστημένη ὑπερευαισθησία καὶ σκοτίζουν τὴ λογικὴ καὶ τὴ διάνοια, τὸ νέκταρ τοῦ Νάαμ μᾶς φέρνει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν πραγματικότητα, μέσο τῆς ὁποίας γνωρίζει κανεὶς τὶς σωστὲς ἀξίας τῆς ζωῆς:

Δὲν ὑπάρχει πραγματικὸ θέλγητρο στὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων·
Ἄφησέ το κατὰ μέρος, καὶ πιὲς τὸ γλυκὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς·
Χωρὶς νὰ γευτεῖ κανεὶς αὐτὸ τὸ νέκταρ ἡ ἀνθρώπινη γέννησή του πάει χαμένη καὶ δὲν εἶναι ποτὲ πραγματικὰ εὐτυχισμένος.[177]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὦ Νανάκ! ὑπάρχει μεγάλη γλυκύτητα στὸ Νάαμ, σὺ φτάνεις στὴν Ἀλήθεια μέσο ἑνὸς ἁρμόδιου Διδασκάλου.[178]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΝΓΚΑΝΤ

Ὦ Κύριε! χάρισέ μου τὸ γλυκὸ ἐλιξήριο τοῦ Νάαμ.[179]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χάρι Ράς: Τί είναι Χάρι Ράς

Τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι τὸ ἴδιο ὅπως τὸ Νάαμ ἢ τὸ Ἄνχαντ Μπάνι. Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεό. Αὐτοὶ ποὺ δὲν παίρνουν μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι πράγματι ἄτυχα ὄντα, καὶ δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὴν κυριαρχία καὶ τὸ βασίλειο τοῦ Κάλ ἢ τοῦ Θανάτου.

Πόσο ἄτυχοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ δὲν παίρνουν τὸ Χάρι Ρὰς
καὶ εἶναι πάντοτε στὰ νύχια τοῦ Θανάτου.[180]

Τὸ Χάρι ἐξαγνίζει, τοὺς ἁμαρτωλούς,
Μιὰ πειθαρχημένη ψυχὴ δίνει ἐπαφὴ μὲ τὸ Χάρι Νάαμ,
Καὶ τότε γεύεται κανεὶς τὸ γλυκὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς.[181]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μάθε γιὰ τὸ Ἀτέλειωτο Τραγούδι μέσο τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου.
Καὶ ἀπόλαυσε τὸ Χάρι Νάαμ καὶ τὸ Χάρι Ρὰς ποὺ εἶναι τόσο γλυκό,

Ὦ Νανάκ! Ὁ Ἴδιος ὁ Θεὸς χαρίζει αὐτὴ τὴν ἐπαφὴ γιατὶ Αὐτὸς εἶναι καὶ ἡ Αἰτία καὶ τὸ Ἀποτέλεσμα.[182]

Γευόμενος τὸ Χάρι Ρὰς σὺ γνωρίζεις τὴν Πραγματικότητα,
Ὦ Νανάκ! αὐτοὶ ποὺ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ Νάαμ, αὐτοὶ μόνο ζοῦν.[183]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτὸ εἶναι μιὰ μακριὰ ἱστορία καὶ ἕνα ἀτέλειωτο διήγημα:

Σ' ἐκείνους ποὺ Αὐτὸς ἀνυψώνει, προσφέρει αὐτὸ τὸ ποτό, καὶ τότε αὐτοὶ γνωρίζουν τὸ ἀτέλειωτο διήγημά Του.[184]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Σὲ ὁποιονδήποτε ὁ Φιλεύσπλαγχνος δείχνει φιλευσπλα-

χνία, δίνει τὸ δῶρο τῆς ἀτέλειωτης ἱστορίας,
Παίρνει κανεὶς τὸ Χάρι Ρὰς μέσο τῶν ἁγίων καὶ αἰσθάνεται τὴν χαροποιά Του ἐπίδραση στὸ σῶμα καὶ στὸ νοῦ του.[185]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Αὐτὸ εἶναι Ἀμρίτ (τὸ νερὸ τῆς Ἀθανασίας):

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, βλέπει κανεὶς τὸν Κύριο,
Καὶ παίρνοντας τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς γεύεται τὴν Οὐσία τοῦ Θεοῦ.[186]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μιὰ σπάνια ψυχὴ παίρνει αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς,
Ὁποιοσδήποτε πιεῖ ἀπὸ αὐτό, διαφεύγει τὸ θάνατο.[187]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χάρι Ράς: Ποῦ εἶναι τὸ Χάρι Ρὰς

Στὰ ἱερὰ βιβλία τῶν διαφόρων θρησκειῶν — τὶς Βέδες, τὶς Σμρίτις, καὶ ἄλλα — πολὺς ἔπαινος ἔχει ἀπονεμηθεῖ στὸ Νάαμ ἢ Χάρι Ράς. Νερό, νερὸ παντοῦ! ἀλλὰ δὲν ἔχετε οὔτε μιὰ σταγόνα ἀπὸ αὐτό. Σεῖς μπορεῖτε νὰ δεῖτε καὶ νὰ γευτεῖτε τὸ γλυκό του ἐλιξήριο, ἂν ἐσωστραφεῖτε. Αὐτὸ εἶναι τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς» ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ ναὸ τοῦ σώματος, καὶ μποροῦμε νὰ Τὸ φτάσουμε μὲ ἀποχώρηση καὶ ἀπόσυρση ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων. Ὁ Ἔμερσον, ὁ μεγάλος Ἀμερικανὸς φιλόσοφος, μᾶς συμβουλεύει νὰ «κρούσουμε ἐσωτερικῶς». Ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ζωογόνο Πνευματικὸ Ρεῦμα διαπερνᾶ τὰ πάντα, ὅμως ἐμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ Τὸ δοῦμε ὡσότου νὰ ἀναπτύξουμε τὴν Ντίβια - Σάκσου, τὸ Ἐσωτερικὸ Μάτι ὅπως τὸ ὀνομάζει ὁ Χριστός. Γιὰ νὰ ἀναπτύξουμε τὴν ἐσωτερικὴ ὅραση πρέπει νὰ μποῦμε μέσα μας, καὶ γι' αὐτὸ οἱ σοφοὶ καὶ οἱ προφῆτες πάντοτε μᾶς λένε νὰ ἐσωστραφοῦμε μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ νοῦ. Διαβάζοντας τὶς γραφές, μπορεῖ

νὰ ἀναπτύξουμε μιὰ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐπιστήμη τῆς ψυχῆς ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ μάθουμε τὴν πρακτική της ἐργασία οὔτε νὰ Τὴ γευτοῦμε.

Ἡ μελέτη τῶν Βέδων δὲν μπορεῖ νὰ δώσει τὸ Χάρι Ράς·
Μπερδεμένος μέσα στὸ νοῦ καὶ στὴν ὕλη, μιλεῖ κανεὶς συνεχῶς,
Ὁ ἀμαθὴς παραμένει πάντα μέσα στὸ σκοτάδι,
Ὁ ἀφοσιωμένος τοῦ Διδασκάλου γνωρίζει τὴν Ἀλήθεια καὶ ψέλνει γι Αὐτόν.[188]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Χάρι Ρὰς διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ εἶναι πάντοτε πλούσιο στὴν πληρότητά του παντοῦ, μέσα σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς καὶ τὶς ὑψηλὲς καὶ τὶς χαμηλές. Οἱ γλυκιές του μελωδίες ἀντηχοῦν ἐπίσης σὲ ὅλες τὶς μεριές. Ἀλλὰ οἱ ἄτυχοι δὲν μποροῦν νὰ Τὸ πλησιάσουν.

Τὸ Χάρι Ράς διαπερνᾶ τὰ πάντα, ἀλλὰ οἱ ἄτυχοι δὲν μποροῦν νὰ Τὸ γευτοῦν.[189]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ Χάρι Ράς εἶναι μέσα στὸ Ναὸ τοῦ Σώματος:

Ὅταν τὸ φῶς τῶν ποδιῶν Του κατοικεῖ μέσα στὴν καρδιά, γεύεται κανεὶς τὸ Χάρι Ράς.[190]

Σπάσε τὰ δεσμὰ τῆς ἀπάτης
Τότε σὺ θὰ δεῖς τὸ θαυμαστὸ τῶν θαυμαστῶν καὶ θὰ πιεῖς τὸ νέκταρ.[191]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι στὸ Ντάσουαν Ντουάρ (τὴ δέκατη πόρτα) καὶ ὅταν μιὰ ψυχὴ ἀνυψώνεται πάνω ἀπὸ τὶς ἐννιὰ πόρτες τοῦ σώματος καὶ ὑπερβαίνει τὴ σωματικὴ συνειδητότητα, τότε γεύεται αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο.

Τὸ σῶμα εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ,

Σὺ μπορεῖς νὰ διαπραγματευτεῖς τὸ ἐμπόρευμα τοῦ Χάρι Ράς.[192]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ἐννιὰ εἶναι οἱ πόρτες τοῦ σώματος καὶ ὅλες καταλήγουν σὲ ἀδιέξοδο χωρὶς καμιὰ ἔξοδο πρὸς τὴν πραγματικὴ εὐτυχία,
Ἡ δέκατη μόνο ὁδηγεῖ σὲ ἕνα εὐχάριστο ἐπίπεδο ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ συμμετέχει στὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς».
Χάρισέ μου, Σὺ Φιλεύσπλαχνε, τὸ δῶρο τοῦ Ἐλιξήριου τῆς Ζωῆς μέσο τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου.

Χάρι Ράς : Πῶς νὰ Τὸ πάρουμε

(α) Μέσο τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ: Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς» καὶ Αὐτὸς δὲν εἶναι ξεχωριστὸς ἀπὸ τὴν Οὐσία Του, καὶ εἶναι Αὐτὸς ποὺ μπορεῖ νὰ χαρίσει τὸ δῶρο τοῦ δικοῦ Του ρεύματος ζωῆς, σὲ ὁποιονδήποτε Αὐτὸς θέλει.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀγαπημένος εἶναι τὸ Ἀμρίτ — τὸ γλυκὸ ἐλιξήριο, καὶ ἡ ζωὴ ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ αὐτό,
Ὁ ἴδιος ὁ Ἀγαπημένος ἀκούει τὴ δική Του προσευχή,
Ὁ ἀγαπημένος Του, ὦ Νανάκ, παίρνει τὸ γλυκό Του ἐλιξήριο.[193]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

«Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις», καὶ τὸ ἴδιο ἐπίσης ἡ Θέληση καὶ ἡ Εὐχαρίστηση τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἡ ματιά Του τῆς Χάρης ποὺ παρέχει τὸ Χάρι Ράς
Ὦ Νανάκ! μέσο τοῦ Χάρι Ρὰς ψάλλε τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χάρι.[194]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ Χάρι Ρὰς ἔρχεται σὲ ὁποινδήποτε Αὐτός Τὸ χαρίζει, καὶ ἡ γλώσσα εὐφραίνεται στοὺς ἐπαίνους Του,

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Νάαμ, ζεῖ κανεὶς πάντοτε σὲ εἰρήνη καὶ παραμένει ἀπορροφημένος μέσα σ' αὐτό.[195]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

(β) Μέσο τῆς καλῆς του τύχης:

Ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο γεύεται τὸ Χάρι Ράς,
Καὶ ζεῖ σὲ αἰώνια εἰρήνη καὶ ἔκσταση,
Αὐτὸ τὸ παίρνει κανεὶς ἂν εἶναι ἀρκετὰ τυχερός.[196]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Μάνα τοῦ Χάρι Ρὰς εἶναι ἕνας μεγάλος ἀποκολλητικὸς παράγοντας,
Τυχερὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ παίρνει αὐτὴ τὴν οὐράνια τροφή.[197]

Εἶχα μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Χάρι Ρὰς καὶ εἶμαι τώρα ἀφοσιωμένος στὸ Χάρι μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου,
Ἀπὸ καλή μου τύχη τώρα ζῶ μιὰ τέτοια ζωή.[198]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(γ) Μέσο τοῦ Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας: Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ συναντᾶ κανεὶς ἕναν Σατγκουροὺ καὶ ἀπὸ αὐτὸν μυεῖται στὸ Χάρι Ράς, ποὺ μὲ τὴ σειρά του προμηθεύει τροφὴ στὴν ψυχή, μὲ τὴν ὁποία ἡ ψυχὴ εὐδοκιμεῖ ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Αὐτὸ τὸ Χάρι Ρὰς τὸ παίρνει κανεὶς μέσο μιᾶς πολὺ μεγάλης καλῆς τύχης,
Καὶ Τὸ βρίσκει αὐτὸς ποὺ συναντᾶ ἕναν Σατγκουρού,
Ὦ Νανάκ! ξεχνᾶ κανεὶς ὅλη τὴν πληκτικὴ σκουριὰ τοῦ κόσμου,
Ὅταν ἔρθει ὁ Χάρι νὰ καθίσει μέσα στὸ νοῦ.[199]

Μιὰ συνάντηση μὲ ἕναν Σατγκουροὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ αἴσια

Καθὼς Αὐτὸς φυτεύει τὸ Νάαμ καὶ παίρνει κανεὶς τὸν ἄρτο τοῦ Χάρι Ράς.[200]

Ὦ Ἅγιοι, πῶς μπορῶ νὰ βρῶ τὸν Κύριο, ἀπὸ τοῦ Ὁποίου τὴ ματιὰ χάρης μπορῶ νὰ ἐμψυχωθῶ;
Χωρὶς τὸν Κύριο δὲν μπορῶ νὰ ζήσω· ὢ φέρτε με σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Γκουροὺ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ πιῶ τὸ Νερὸ τῆς ζωῆς.[201]

Μὲ τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Σατγκουροῦ, πῆρα τὸν ἄρτο τῆς ἀγάπης,
Μὲ τὸ Χάρι Ρὰς μέσα μου, ἔχασα ὅλες τὶς ἄλλες ὀρέξεις.[202]

Τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι ἐξαιρετικὰ γλυκὸ καὶ σὲ ἀπορροφᾶ
Ἡ ψυχὴ ποὺ Τὸ γεύεται γίνεται νεκρὴ γιὰ ὅλα τὰ πράγματα τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καὶ χάνει ὅλες τὶς ἄλλες ὀρέξεις.[203]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

(δ) Μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας:

Μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας παίρνει κανεὶς τὸ Χάρι Ράς,

Ὦ Νανάκ! μὲ τὸ νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ σώζεται κανείς.[204]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι ἕνα γνήσιο δῶρο τοῦ Διδασκάλου,
Μὲ τὴ θύμηση τοῦ Χάρι, μπορεῖ κανεὶς νὰ περάσει ἀπέναντι.[205]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(ε) Μὲ τὴν ἱερὴ συνάθροιση τῶν Ἁγίων.

Πῆρα τὸ Χάρι Ρὰς μὲ τὴν ἱερὴ συνάθροιση τῶν ἁγίων
Ὦ Νανάκ! μιὰ τέτοια ψυχὴ εἶναι ἀληθινὰ εὐλογημένη.[206]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὴν ἱερὴ συνάθροιση τῶν ἁγίων ὑπάρχει τὸ Χάρι Ράς,
Ἕνας Διδάσκαλος τῆς Ἀλήθειας ἀπομακρύνει τὸ φόβο τοῦ θανάτου.[207]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Πηγαίνει κανεὶς στὴν ἱερὴ συνάθροιση τῶν ἁγίων κατόπι μεγάλης ἀξίας,
καὶ ἐκεῖ κερδίζει τὸ Χάρι Ράς.[208]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(στ) Μὲ τὴν παραδοχὴ τῆς Θείας Θελήσεως:

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, παραδέχεται κανεὶς τὴ Θεία Θέληση.
Καὶ πίνει χωρὶς μέτρο τὸ νέκταρ τῆς ζωῆς ἐλεύθερα.[209]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Χάρι Ράς: Ποιὸς Τὸ παίρνει

Ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο, ἕνας ποὺ ἀληθινὰ ἀγαπᾶ τὸ Διδάσκαλο, εἶναι ἱκανὸς νὰ πάρει τὸ Χάρι Ράς. Ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπειδὴ εἶναι σκλάβοι τοῦ νοῦ καὶ τῶν αἰσθήσεων παραμένουν ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ Αὐτό:

Ὤ! τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι ἐξαιρετικὰ δροσιστικὸ καὶ γλυκό,
Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸν Γκουρού, μιὰ σπάνια ψυχὴ Τὸ παίρνει.[210]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο γεύεται τὸ Χάρι Ράς,
Αὐτὸς ζεῖ σὲ αἰώνια μακαριότητα ὅλη τὴν ὥρα,
Τὸ παίρνει κανεὶς μέσο πολὺ μεγάλης καλῆς τύχης.[211]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τώρα οἱ πέντε αἰσθήσεις δὲν περιτρυγυρίζουν,
Εὐλογημένο εἶναι τὸ δέντρο ποὺ εἶναι φορτωμένο μὲ τὸ ζωογόνο καρπό,

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, ζεῖ κανεὶς σὲ αἰώνια εἰρήνη,
Καὶ συνεχῶς τραγουδᾶ γιὰ τὸ Θεὸ καὶ συμμετέχει στὸ Μάνα.[212]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἕνας σκλάβος τῶν αἰσθήσεων δὲν γνωρίζει τὴ γεύση τοῦ Χάρι Ράς,
Καθὼς βασανίζεται ἀπὸ τὰ ἀγκάθια καὶ τὰ γαϊδουράγκαθα τοῦ Ἐγωισμοῦ.[213]

Αὐτοὶ ποὺ τοὺς κυβερνᾶ ὁ νοῦς εἶναι χαμένοι ἀπὸ τὶς κακὲς ροπὲς καὶ δὲν γνωρίζουν τὸ Χάρι Ράς,
Ζώντας μέσα σὲ ἀπάτη, αὐτοὶ πετοῦν μακριὰ τὸ Ἀμρίτ γιὰ ἕνα πιάτο φακῆς.[214]

Ἕνας σκλάβος τῶν αἰσθήσεων δὲν μπορεῖ νὰ γευτεῖ τὸ Χάρι Ράς,
Φουσκωμένος ἀπὸ Ἐγωισμό, αὐτὸς καταδιώκεται ἀπὸ δυστυχίες.[215]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ Χάρι Ρὰς εἶναι γλυκύτερο ἀπὸ τὸ πιὸ γλυκύτατο πράγμα στὸν κόσμο· καὶ αὐτοὶ ποὺ μιὰ φορὰ γεύονται ἀπὸ αὐτὸ πλέρια, χάνουν τελείως τὴν ὄρεξη γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα καὶ στὸ ἑξῆς γίνονται νεκροὶ πρὸς τὸν κόσμο καὶ ζοῦν μιὰ ζωὴ τέλειας ἱκανοποιήσεως:

Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει ὅλη τὴν ὀμορφιὰ καὶ πολλὲς γυναῖκες γιὰ νὰ χαίρεται,
Ἀλλὰ χωρὶς τὸ Χάρι Ράς, ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἀνούσια.[216]

Αὐτοὶ ποὺ γεύονται μιὰ φορὰ τὸ Χάρι Ράς,
Δὲν παραπλανιοῦνται ποτὲ ἀπὸ τὰ σκουπίδια.[217]

Ἂν γευόσουν τὸ Χάρι Ρὰς
Μιὰ μόνο γεύση ἀπὸ Αὐτὸ θὰ σὲ μεθοῦσε[218]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Οἱ ἀφοσιωμένοι τοῦ Κυρίου προτιμοῦν τὸ Χάρι Ρὰς ἀπὸ κάθε ἄλλο πράγμα. Εἶναι ἀπαράμιλλο καὶ μοναδικὸ ἀπὸ ὅλες τὶς ἀπόψεις.

Τὰ πλούτη ὅλων τῶν βουνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν τοῦ κόσμου βαλμένα μαζί,
Δὲν ἑλκύουν καθόλου τὸν ἀφοσιωμένο τοῦ Κυρίου, ποὺ προτιμᾶ τὸ Χάρι Ρὰς ἀπὸ ὁτιδήποτε ἄλλο.[219]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Οἱ Ρίσις καὶ οἱ μιούνις ὅπως ὁ Σανκαντέκ, ὁ Σοὺκ Ντέβ, ὁ Μπράχμα καὶ ὁ Πρεχλάντ, πίνοντας τὸ Χάρι Ράς, ἔφτασαν τὸ μεγαλύτερο πνευματικὸ κατόρθωμα:

Ὅλοι οἱ σοφοὶ καὶ οἱ προφῆτες, ὁ Σανκαντέκ, ὁ Σοὺκ Ντέβ, ὁ Μπράχμα καὶ ὁ Πρεχλάντ τραγουδοῦν γιὰ τὸ Χάρι Ράς,
Ἤπιαν ἀπὸ τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς καὶ κατόρθωσαν τὴν ἕνωση μὲ τὸν Κύριο, ὦ Νανάκ.[220]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χάρι Ράς: Οἱ ἀξίες Του

Τὸ Χάρι Ρὰς ἐμφανίζεται μὲ τὴ μορφὴ μικρῶν κυμάτων στὸν Ὠκεανὸ τοῦ Νάαμ. Ὅταν οἱ θεῖες μελωδίες ἐκδηλωθοῦν, μιὰ ψυχὴ εἶναι καταγοητευμένη ἀπὸ τοὺς γλυκοὺς ἤχους καὶ παραμένει βυθισμένη σὲ μιὰ κατάσταση αἰώνιας μέθης. Ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου καί ὅ,τι ἀνήκει στὸν κόσμο φεύγει αὐτομάτως. Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι συχνὰ προσπάθησαν νὰ τὸ παραβάλουν μὲ τὴν ἐπίδραση τοῦ κρασιοῦ γιατὶ αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ ξεχάσουμε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν κόσμο γύρω μας:

Μὲ τὸ Χάρι Ράς, παραμένει κανεὶς σὲ Θεία ἔκσταση ὅλη τὴν ὥρα,
Ἡ ἀγάπη τῶν προηγούμενων θελγήτρων ξαφνικὰ φεύγει μακριά,

Μιὰ ρουφηξιὰ ἀπὸ Χάρι Ρὰς εἶναι ἀρκετὴ νὰ φέρει μέθη,
Τὰ ὑπόλοιπα, στὴ στιγμὴ γίνονται ἕνας σωρὸς ἀπὸ σκουπίδια.[221]

Ὢ Θεέ! ὁ νοῦς μου εἶναι τελείως μεθυσμένος
Βλέποντας τὸν Φιλεύσπλαχνο, εἶμαι σὲ τέλεια μακαριότητα,
Καὶ πίνω πάντα τὸ Χάρι Ρὰς ποὺ δίνει χαρά.[222]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Καθὼς αὐτὸ τὸ κρασὶ τῆς θείας ἀγάπης ἔρχεται ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο ἢ τὸν Μουρσίντ, αὐτὸς συχνὰ περιγράφεται στὴν ποιητικὴ γλώσσα ὡς «Σάκι» ἢ ὁ Θεῖος Ταβερνιάρης. Ὁ Χαφίξ, ἕνας μεγάλος μύστης ποιητής, λέει:

Ὢ Σάκι! δῶσε μου αὐτὸ τὸ κρασὶ ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ βρεῖ οὔτε στὸν παράδεισο.

Ὁ Μπάϊ Νὰντ Λάλ ἐπίσης προσευχόταν:

Ὢ Σάκι! δῶσε μου ἕνα κανάτι ποὺ ξεχειλίζει ἀπὸ σπινθηροβόλο κρασί,
Κρασὶ ποὺ θὰ μοῦ ἔδινε ἀμέσως μέθη καὶ θὰ μοῦ ἔλυνε ὅλα τὰ μυστήρια.

Τὸ Χάρι Ρὰς μᾶς προσφέρει ἀναρίθμητα ὀφέλη. Μὲ τὸ Χάρι Ρὰς διαφεύγει κανεὶς ὅλες τὶς ἁμαρτίες καὶ τὶς θλίψεις τοῦ κόσμου. Ὁ ἐσωτερικὸς ἐγωισμὸς κόβεται ἀπὸ τὴ ρίζα καὶ τοὺς κλώνους. Ἡ διάνοια ὀξύνεται καὶ ὁ λωτὸς τοῦ νοῦ παίρνει τὴ σωστή του θέση. Ἡ ἄσκηση τοῦ Χάρι Ράς ὁδηγεῖ σὲ συγκεντρωμένο διαλογισμό, καὶ διασχίζει κανεὶς εὔκολα τὸν ὠκεανὸ τοῦ κόσμου καὶ ἀποκτᾶ σωτηρία ἢ ἀπελευθέρωση μιὰ γιὰ πάντα ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης, καὶ μετὰ μπαίνει μέσα στὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονομᾶ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τώρα μιὰ χαμένη περιοχὴ γι' αὐτόν.

Ἂς πάρει καθένας ἕνα τέτοιο Χάρι Ράς,
Ποὺ εἶναι τέλεια Θεῖο στὰ πλούτη του.[223]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Γκουροὺ Νάαμ ἢ Γκουρμοὺκ Νάαμ

Ἔχουμε μόνο δύο ἀκόμη ὅρους νὰ ἐξετάσουμε πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ποὺ εἶναι συνενωμένοι καὶ σημαίνουν ἀκριβῶς τὸ ἴδιο πράγμα. Καθὼς τὸ ρεῦμα τοῦ Νάαμ ἢ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου ἐκδηλώνεται ἀπὸ τὸν Γκουροὺ ἢ Διδάσκαλο, συχνὰ ὀνομάζεται «Γκουροὺ Νάαμ» ἢ ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου· «Γκουρμοὺκ Νάαμ» ἢ ὁ Λόγος ποὺ ἡ ἐξήγησή του δίνεται ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο, ἢ «Γκουρμάτ Νάαμ» — ὁ Λόγος ποὺ γίνεται ἀκουστὸς ὅταν ἀκολουθεῖ κανεὶς τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου. Ἕνας πραγματικὰ ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο μπορεῖ νὰ Τὸ πάρει μέσο τῆς χάρης τοῦ Διδασκάλου καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος δρόμος πρὸς Αὐτό. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὅροι δηλώνουν τὸ κρυμμένο καὶ μὴ ἀκουστὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ποὺ γίνεται καὶ ἔκδηλο καὶ ἀκουστὸ ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο ὁ ὁποῖος, τὴν ὥρα τῆς μυήσεως, δίνει πλήρη καὶ λεπτομερὴ περιγραφὴ τῆς διαδικασίας τῆς ἐσωστροφῆς μὲ τὴν αὐτοανάλυση, ποὺ ἐξασκώντας τὴν κανείς, ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, μπορεῖ νὰ ἀναπτύξει τὴν πνευματική του ἐμπειρία ὅσο τοῦ ἀρέσει.

5. *Συμπέρασμα*

Τὰ μειονεκτήματα ἂν δὲν ἔρθουμε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Ἱερό Νάαμ

(1) Χωρὶς τὸ Νάαμ εἴμαστε νεκροὶ πρὸς τὶς ἀληθινὲς ἀξίες τῆς ζωῆς:

Ξυπνᾶ πρὸς τὴν πραγματικότητα μόνο αὐτὸς ποὺ ἔτσι ὁ

Θεὸς ἐπιθυμεῖ καὶ διαλογίζεται στὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου.
Ὦ Νανάκ! εἶναι πράγματι νεκροὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸ Νάαμ, μόνο ἕνας ἀφοσιωμένος ζεῖ.[224]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ ἀπαράμιλλο ἀνθρώπινο σῶμα σχηματίζεται ἀπὸ τὶς καλὲς πράξεις,
Καὶ αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ καταστρέφουν τὸν ἴδιο τους τὸν ἑαυτό,
Γιατὶ δὲν πεθαίνουν αὐτοὶ ποὺ ξεχνοῦν τὸ Νάαμ; γιατὶ χωρὶς τὸ Νάαμ ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ δὲν ἔχει καμιὰ ἀξία.[225]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(2) Χωρὶς τὸ Νάαμ εἶναι κανεὶς τυφλὸς καὶ ἐξαπατιέται.

Χωρὶς τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ ὅλες σου οἱ προσκολλήσεις εἶναι χωρὶς ἀξία, γιατὶ τίποτε δὲν θὰ παραμείνει μαζί σου,
Ὁ,τιδήποτε βλέπεις γύρω σου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπατηλὴ ὕλη ποὺ σὲ κρατᾶ σὲ σκλαβιά.[226]

Ὅλες οἱ χαρὲς καὶ οἱ τέρψεις εἶναι μόνο ἀπάτες,
Ὦ Νανάκ! πολύτιμο εἶναι τὸ Νάαμ· αὐτοὶ ποὺ δὲν παίρνουν τὸ Νάαμ χάνουν τὴ ζωή τους μάταια.[227]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(3) Χωρὶς τὸ Νάαμ τίποτε δὲν ἔχει κανένα ὄφελος.

Ὅλες οἱ σάρκες εἶναι χρήσιμες κατὰ τὸν ἕνα τρόπο ἢ τὸν ἄλλο, ἀλλὰ ἄχρηστος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ.[228]

Μὲ ὅλες τὶς ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου δὲν αἰσθάνεται κανεὶς ποτὲ ἱκανοποιημένος,

Πάντοτε κατατρωγόμενος ἀπὸ ἀόρατες φωτιές, ὅλες του
οἱ προσπάθειες ἀποδείχνονται ἄκαρπες.[229]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(4) Χωρὶς τὸ Νάαμ χάνει κανεὶς τὴν αὐτοεκτίμησή του:

Χωρὶς τὸ Νάαμ, γίνεται ἕνας παλιάνθρωπος,
Καὶ ζεῖ μιὰ καταραμένη ζωὴ χωρὶς καμιὰ σπουδαιότητα.[230]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Χωρὶς τὸ Νάαμ, κυλιέται κανεὶς μέσα στὸ βόρβορο, αἰωνίως,
Στερημένος ἀπὸ ἀφοσίωση, δὲν ἔχει οὔτε δόξα οὔτε σεβασμό,
Ἔχοντας ξεχάσει τὸ Νάαμ, περνᾶ τὶς μέρες του μὲ γεμάτα θλίψη δάκρυα.[231]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

(5) Χωρὶς τὸ Νάαμ γίνεται κανεὶς ἡ κατοικία ὅλων τῶν θλίψεων:

Ψέλνε πάντοτε ἐπαίνους πρὸς τὸ Θεό, καὶ οἱ θλίψεις σου θὰ ἐξαφανιστοῦν,
Ξεχνώντας τὸ Νάαμ, ὦ Νανάκ! περιστοιχίζεται κανεὶς μὲ δυσκολίες.[232]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(6) Χωρὶς τὸ Νάαμ μουσκεύεται κανεὶς μέσα στὸν ὑλισμὸ καὶ εἶναι πάντοτε σὲ θλίψη:

Εἶναι πολὺ πιὸ καλύτερο νὰ στειρωθεῖ ἡ μήτρα τῆς μητέρας παρὰ νὰ κάνει παιδιὰ χωρὶς ἀγάπη γιὰ τὸ Νάαμ.
Τὰ σώματά τους εἶναι ἄδεια χωρὶς ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, καὶ ζοῦν καὶ πεθαίνουν ἕναν ἄθλιο θάνατο (παρὰ νὰ κάνουν τὸ καθῆκον τους).

Πάντοτε φορτωμένος μὲ ἐπιθυμίες καὶ πόθους,
Ζεῖ κανεὶς μιὰ ἔρημη ζωὴ χωρὶς τὸ Νάαμ.[234]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Σκλαβωμένος στὸ νοῦ καὶ τὶς αἰσθήσεις, δὲν ἔρχεται κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ καὶ εἶναι πάντοτε σὲ πόνο καὶ θλίψη,
Χωρὶς τὴν ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ Νάαμ, πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει εἰρήνη.[235]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ καθένας μέσα στὸν κόσμο εἶναι ἕνας μοναδικὸς τζογαδόρος
Ἐπιθυμεῖ κάθε χαρὰ εἰς βάρος τοῦ Νάαμ.[236]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

(7) Χωρὶς τὸ Νάαμ εἶναι κανεὶς λεπρὸς καὶ στὰ νύχια τοῦ θανάτου:

Σὲ ὁποιονδήποτε Σὺ δώσεις τὸ δῶρο τοῦ Νάαμ, εἶναι ὁ Βασιλιὰς τῶν Βασιλιάδων.
Ὦ Σατγκουρού, χωρὶς αὐτὸ τὸ πολύτιμο δῶρο εἶναι κανεὶς πάντοτε μέσα στοὺς γύρους.[237]

Πάντοτε ἀπασχολημένος στὶς ἡδονὲς τοῦ κόσμου, σὺ δὲν θυμᾶσαι τὸν Κύριο,
Ὦ Νανάκ! ξεχνώντας τὸ Νάαμ, πάει καὶ ἔρχεται κανεὶς παντοτεινά.[238]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

(8) Χωρὶς τὸ Νάαμ ὅλοι εἶναι χαμηλῆς καταγωγῆς καὶ παραμένουν σὲ βάσανα.

Μὲ τὴν ἀφοσίωση ἀνεβαίνει κανεὶς στὴν κλίμακα τῆς ζωῆς, καὶ ἀποκτᾶ ἀξία μέσο τοῦ Λόγου,
Χωρὶς τὴν ἐπαφὴ τοῦ Νάαμ, ὅλοι εἶναι στὴν κατώτατη βαθμίδα τῆς δημιουργίας καὶ εἶναι βρωμερὰ σκουλήκια.[239]

Ὅλη ἡ πραγματικὴ δόξα στὸν κόσμο ἔρχεται μέσο τοῦ Νάαμ, καὶ χωρὶς Αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καμιά,
Ἡ γήινη δόξα δὲν εἶναι παρὰ μιὰ περαστικὴ φάση, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ διαρκέσει πολύ.[240]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

(9) Ἡ ζωὴ χωρὶς τὸ Νάαμ εἶναι τελείως ἄχρηστη:

Ξεχνώντας τὸ Νάαμ, περιπλανιέται κανεὶς μέσα σὲ ἀπάτες,
Ἀφήνοντας τὶς ρίζες, γαντζώνεται στὰ φύλλα καὶ δὲν παίρνει τίποτε.[241]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μεθυσμένος κανεὶς βαθιὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ ἑαυτοῦ καὶ τῶν παιδιῶν,
Ὦ Νανάκ! χωρὶς τὸ Νάαμ, ἡ ὕπαρξή του δὲν ἐξυπηρετεῖ πιὰ κανένα σκοπό.[242]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Δὲν ξαναγυρίζει κανεὶς γιὰ νὰ δεῖ τὰ παιδιά του, τοὺς φίλους καὶ τὸ νοικοκυριό του,
Ὁ Καμπίρ εἶπε: χωρὶς ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ, ἡ ζωὴ περνᾶ μάταια.[243]

ΚΑΜΠΙΡ ΣΑΧΙΜΠ

(10) Ὁ γιγάντιος τροχὸς τῆς ζωῆς ἐξακολουθεῖ νὰ κινεῖται πάντοτε γι᾽ αὐτοὺς ποὺ δὲν παίρνουν τὸ Νάαμ:

Γιατὶ ἔχεις ξεχάσει τὸ Νάαμ, ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα;
Μὲ τὴ φθορὰ καὶ τὴ διάλυση τοῦ σώματος ἔχει κανεὶς πάντοτε νὰ διαπραγματεύεται μὲ τὸ Θεὸ τοῦ Θανάτου.

ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

Μὴν ξεχνᾶς τὸν Κύριο γιατὶ ἀλλιῶς θὰ πέσεις στὰ νύχια τοῦ Θανάτου,

Στὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ τῆς ζωῆς, ὦ ἀδαή, οἱ ὑπηρέτες τοῦ Θανάτου θὰ σὲ βασανίσουν.[245]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὦ Καμπίρ! ὅλες οἱ ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου· τὰ φύλλα τοῦ μπίτελ (ναρκωτικὸ φυτό), τὸ ταμπάκο, καὶ ἄλλα,
Θὰ συνενωθοῦν γιὰ νὰ σὲ προσγειώσουν στὸ βασίλειο τοῦ Θανάτου χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Νάαμ.[246]

ΚΑΜΠΙΡ

(11) Χωρὶς τὸ Νάαμ εἶναι κανεὶς μέσα στὴ δυστυχία:

Τὸ Νάαμ εἶναι ὁ μοναδικὸς σύντροφος μετὰ τὸ θάνατο, καὶ χωρὶς Αὐτό, ὑπάρχει ἡ σκλαβιὰ τοῦ Θανάτου.[247]

Ὅλη ἡ πονηριὰ καὶ ἡ ἐξυπνάδα ἀποδεικνύονται μάταιες, καὶ φεύγει κανεὶς μὲ μάτια γεμάτα δάκρυα,
Ὦ Νανάκ! ξεχνώντας τὸ Νάαμ, δὲν ἔχει κανεὶς καμιὰ ἀνακούφιση στὴν πόρτα Του.[248]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὑποφέρει ἀπὸ ἀνέχεια καὶ ἀνάγκη, εἶπε ὁ Καμπίρ, μόνο αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει στὴν καρδιά του καθόλου ἀγάπη γιὰ τὸ Νάαμ.[249]

ΚΑΜΠΙΡ ΣΑΧΙΜΠ

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΣΑΜΠΤ

Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἤχου

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Σάμπτ

ΣΤΑ ΣΑΝΣΚΡΙΤΙΚΑ «Σάμπτ» εἶναι μιὰ ρίζα ἀλλὰ δὲν γνωρίζουμε τὴν κατασκευή της, ὅπως μὲ τὶς ἄλλες λέξεις. Σημαίνει ἀουάζ (ἦχος), ἀκχὰρ (λόγος), καλὰμ (ὁμιλία), Ἴσμ (ὄνομα), ζαμίρ (οὐσία), μπαχὰν (εἰπωμένος λόγος), οὐαζαχὰτ (ἔκθεση), σαραχὰτ (διαύγεια), ἰζχὰρ (ἔκφραση), τακρὶρ (λαλιὰ) κ.τ.λ. Ὁτιδήποτε ἔχει εἰπωθεῖ ἢ ἀκουστεῖ εἶναι Σάμπτ, καὶ φανερώνει τὴν ἀληθινὴ φύση τῶν πραγμάτων καὶ ἐξηγεῖ τὴν κρυμμένη πραγματικότητα ἢ τὸ μυστήριό της. Ἀλλὰ στὴν ὁρολογία τῶν ἁγίων, ὁ ὅρος «Σάμπτ» ἔχει μιὰ πολὺ βαθύτερη ἔννοια, τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ τὴ σημασία ποὺ παραδεχόμαστε συνήθως.

Σὰμπτ εἶναι Θεὸς καὶ εἶναι ζωντανὴ ἀρχὴ

Πρὶν ἀπὸ τὴ δημιουργία, ὁ Σάμπτ ὑπῆρχε σὲ μιὰ ἀνεκδήλωτη μορφὴ καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν εἶχε κανένα ὄνομα. Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, Αὐτὸς ἦταν κάτι τελείως ἐγκατεστημένο μέσα στὸν Ἑαυτό του καὶ ἔτσι ἦταν γνωστὸς ὡς Ἀσὰμπτ (Ἄηχος), Ἀνάαμ (ἀνώνυμος) Ἀλάκχ (ἀκατάληπτος), Ἄγκαμ (ἀδιανόητος), Ἀκὲχ (ἀνέκφραστος) καὶ Ἀκὰθ (ἀπερίγραπτος). Ὅταν Αὐτὸς ἐκδηλώθηκε ὀνομάστηκε «Σάμπτ» ἢ «Νάαμ».

Ὁ Σάμπτ ὅταν ἦταν κρυμμένος ἦταν Ἀνάαμ,

Ὁ Σάμπτ στὴν ἐκδήλωση ἔγινε Νάαμ.

ΣΟΥΑΜΙ ΣΙΒΝΤΑΓΙΑΛ ΣΙΝΓΚ

Πρὶν τὴν ἐκδήλωσή του, δὲν ὑπῆρχε καμιὰ ὁποιαδήποτε μορφή· οὔτε ὑπῆρχε κανένας ἥλιος, οὔτε φεγγάρι, οὔτε οὐρανός, οὔτε γῆ, γιατὶ τότε ὁ Σάαμπ ὑπῆρχε μόνος Του σὲ μιὰ ἄμορφη κατάσταση. Ἡ οὐσία τοῦ Σάμπτ εἶναι Ἁγνὴ Συνειδητότητα. Αὐτὸς εἶναι ἡ δραστήρια ἀρχὴ τῆς ζωῆς ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας. Εἶναι ἡ Δύναμη ποὺ Ὁδηγεῖ καὶ ποὺ Ἐλέγχει τὰ πάντα. Ὅλη ἡ ἐκδήλωση εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Σάμπτ καὶ χωρὶς Αὐτὸ τίποτε δὲν ὑπάρχει. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ οὐσία τῆς ζωῆς ὅλων. Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι τὸν ὀνομάζουν Ζωχὰρ (οὐσία) καὶ οἱ Ἰνδοὶ ἅγιοι τὸν περιγράφουν ὡς Μοὺλ (ἡ ριζικὴ αἰτία). Εἶναι ἡ ζωτικὴ ἀρχὴ ποὺ ὑπάρχει μέσα σὲ κάθε μορφὴ καὶ ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα, καὶ τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. Εἶναι ἡ Ἀναίτια Αἰτία, ἡ αἰώνια αὐτοΰπαρκτη ζωή, ποὺ τρέχει ἀτέλειωτα μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ χρόνο. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ψυχὴ τῆς Δημιουργικῆς Δυνάμεως, ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα ἀκόμη καὶ μέχρι τὸ τελείως πνευματικὸ βασίλειο — Σὰτ Λόκ. Ὁ Σάμπτ εἶναι ἡ πρωταρχικὴ αἰτία καὶ τῆς γεννήσεως καὶ τῆς διαλύσεως.

Καὶ ἡ γέννηση καὶ ὁ θάνατος συμβαίνουν ἀπὸ τὸν Σάμπτ
Καὶ ἡ ἐπαναγέννηση ἐπίσης εἶναι ἐξαιτίας τοῦ Σάμπτ.[1]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ καθετὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος ὑπάρχει μέσα στὸν Σάμπτ. Τὰ φυσικὰ στοιχεῖα, οἱ ἀστρικὲς καὶ οἱ αἰθερικὲς δυνάμεις καὶ δονήσεις, οἱ σπόροι καὶ οἱ οὐσίες τοῦ αἰτιατοῦ ἐπιπέδου, τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν Σάμπτ καὶ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ προσωποποιημένος Σάμπτ. Ἐμεῖς ζοῦμε καὶ ἔχουμε αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ὕπαρξή μας μέσα στὸν Σάμπτ καὶ τελικὰ διαλυόμαστε μέσα στὸν Σάμπτ. Ὅλες οἱ γραφὲς τοῦ κόσμου μᾶς λένε, ὅτι ὁ Σάμπτ εἶναι πάνω ἀπὸ τὴν ὑλικὴ

καὶ δραστήρια αἰτία καὶ εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Σύμπαντος ποὺ Ἐλέγχει τὰ Πάντα.

Αὐτὸς ὁ Ἴδιος εἶναι τὸ πᾶν καὶ ὀργιάζει μέσα στὴ δημιουργία Του συντηρώντας την μὲ τὸν Σάμπτ.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς σὰν Ἐσένα μέσα σὲ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία. Μέσα στὸ Λόγου Σου σὺ ἐκδηλώνεις τὸν Ἑαυτό Σου.
Ὁτιδήποτε Σὺ ἐπιθυμεῖς, αὐτὸ γίνεται.[3]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Σάμπτ: Τί εἶναι Σάμπτ

Τὸ θέμα τοῦ Σάμπτ εἶναι τέτοιο ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ἐκτιμήσουμε σωστὰ μὲ ἐπιχειρήματα συλλογισμοῦ. Τὸ μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε εἶναι ὅτι «Σάμπτ» σημαίνει τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔχει δημιουργήσει καὶ συντηρεῖ τὶς διάφορες μεγάλες διαιρέσεις, διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις τῆς ἀπέραντης δημιουργίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἕνα ρεῦμα ἀπὸ τὸν Ὠκεανὸ τῆς Συνειδητότητας καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ Ἠχητικὴ δόνηση, ἢ μὲ ἄλλα λόγια, εἶναι μιὰ ζωντανὴ καὶ δραστήρια ἀρχή, ἡ ὁποία, προερχόμενη ἀπὸ τὸ Θεό, ἐμψυχώνει ὅλη τὴ δημιουργία. Εἶναι τὸ ἐργαλεῖο μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς δημιουργεῖ, ἐλέγχει καὶ συντηρεῖ τὸ ἀπέραντο σύμπαν Του. Δρᾶ σὰν ἕνα νῆμα ζωῆς μεταξὺ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ τῆς δημιουργίας Του καὶ ἐξυπηρετεῖ σὰν μιὰ χρυσὴ γέφυρα μεταξὺ τῶν δύο. Τὰ θεῖα ρεύματα, ὅπως τὰ αἰθερικὰ κύματα ἑνὸς ραδιοφώνου, ἐκτείνονται μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τῆς πυξίδας, ἐκπέμποντας εὐχάριστες μελωδίες μουσικῆς. Ἐμεῖς, ὅμως, δὲν μποροῦμε νὰ πιάσουμε τὶς αἰθερικὲς δονήσεις καὶ νὰ ἀκούσουμε τὴ θεία μελωδία ὡσότου νὰ συντονιστοῦμε μὲ τὸ Ἄπειρο προσαρμόζοντας τὴ νοητική μας συσκευή. Γι' αὐτὸ γινόμαστε ὅλο καὶ περισσότερο αἰθέριοι καθὼς συντονι-

ζόμαστε μὲ τὴν οὐράνια μουσική. Ὁ Σάμπτ εἶναι ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ λίγα λόγια, μόνο ὁ Σάμπτ εἶναι ἡ ἀληθινὴ θρησκεία — μιὰ συνδετικὴ δύναμη ποὺ μᾶς ἐπανασυνδέει μέ τὴν Πηγή μας. Ὅλες οἱ δυνάμεις τῆς Φύσης ἐξαρτιοῦνται καὶ ἐργάζονται μέσο αὐτοῦ τοῦ Σάμπτ ἢ τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἤχου. Οἱ Πράνες ἢ οἱ ζωτικοὶ ἀέρες, ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ ὅλης τῆς ἐνέργειας — ἠλεκτρικῆς, μηχανικῆς, μαγνητικῆς ἢ ἀτομικῆς — καὶ εἶναι οἱ πιὸ δραστήριοι πράκτορες μέσα στὸ φυσικὸ ὑλικὸ ἐπίπεδο, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ἐξωτερικὰ ἐκδηλωμένη μορφὴ τοῦ Σάμπτ. Ὅπως τὰ ἠλεκτρικὰ κύματα μὲ τὰ ὁποῖα ὁλόκληρη ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ἐπιφορτισμένη, ὁ Σάμπτ στὴν πιό λεπτή του μορφὴ διαπερνᾶ τὰ πάντα στὴν πληρότητά Του καὶ εἶναι ὁ Δημιουργός τους. Ὁ Γκουροὺ Νανάκ, στὸ Τζὰπ Τζί, Τὸν ὀνόμασε Χούκαμ καὶ περιγράφει τὴν ἐργασία Του:

Ὅλα τὰ πράγματα εἶναι ἐκδηλώσεις τῆς θελήσεώς Του,
Ἀλλὰ ἡ Θέλησή Του εἶναι πάνω ἀπὸ κάθε περιγραφή.
Μὲ τὴ Θέλησή Του ἡ ὕλη ζωογονεῖται σὲ ζωή,
Μὲ τὴ Θέλησή Του ἀποκτιέται τὸ μεγαλεῖο.
Μὲ τὴ Θέλησή Του μερικοὶ γεννιοῦνται σὲ ὑψηλὴ κοινωνικὴ τάξη καὶ μερικοὶ σὲ χαμηλή,
Μὲ τὴ Θέλησή Του (οἱ ἀσεβεῖς) περιπλανιοῦνται σὲ ἀτέλειωτη μετεμψύχωση.
Ὅλα ὑπάρχουν κάτω ἀπὸ τὴ Θέλησή Του,
Καὶ τίποτε δὲν ὑπάρχει ἔξω ἀπ' αὐτή.
Συντονισμένος κανεὶς μὲ τὴ Θέλησή Του, ὦ Νανάκ, εἶναι τελείως ἐλεύθερος ἀπὸ τὸ ἐγώ.[4]

Ὁ Σάμπτ εἶναι δύο εἰδῶν: ἐξωτερικὸς καὶ ἐσωτερικὸς ἢ Βὰρν - Ἄτμακ καὶ Ντοὺν - Ἄτμακ, ἀντιστοίχως. Ὁ Βὰρν - Ἄτμακ, μέχρι ἑνὸς ὁρισμένου σημείου, δίνει μιὰ νύξη γιὰ τὸν Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτ. Εἶναι ἕνα θέμα κοινῆς ἐμπειρίας πὼς ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ διεγείρει τοὺς ἀνθρώπους στὰ ὅπλα, τὰ λυπητερὰ μοιρολόγια φέρνουν δάκρυα στὰ μάτια, οἱ

τρυφερὲς μελωδίες μαγεύουν τὸ νοῦ, τὰ πένθιμα τραγούδια θλίβουν τὸ πνεῦμα, οἱ ἱεροπρεπεῖς νότες ἐμπνέουν φόβο καὶ σεβασμό. Ἐπίσης, τὰ λόγια ἑνὸς σοφοῦ δροῦν σὰν ἕνα καταπραϋντικὸ βάλσαμο γιὰ τὸ θλιμμένο νοῦ καὶ οἱ τσουχτερὲς κοροϊδίες μᾶς θίγουν στὸ εὐαίσθητο σημεῖο μας.

Ὑπάρχουν λόγια ποὺ κόβουν τὶς ἴδιες τὶς χορδὲς τῆς καρδιᾶς,
Καὶ λόγια ποὺ μποροῦν νὰ ὁδηγήσουν σὲ βαθιὰ ἀπάρνηση,
Τὰ λόγια μποροῦν νὰ δράσουν σὰν καταπραϋντικὸ βάλσαμο ἢ μπορεῖ νὰ φέρουν δυστυχία,
Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ἐμπνέουν ἐλπίδα καὶ μερικὰ προκαλοῦν ἀπελπισία.

ΚΑΜΠΙΡ

Ποιὸ πάθος δὲν μπορεῖ ἡ Μουσικὴ νὰ διεγείρει καὶ νὰ δαμάσει;

ΝΤΡΑΪΝΤΕΝ

Ὅταν ὑπάρχει τόσο πολὺ μαγεία στὸ Βὰρν - Ἄτμακ Σάμπτ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φανταστεῖ κανεὶς τὴ Δύναμη ποὺ βρίσκεται κρυμμένη μέσα στὸν Ντοὺν - Ἄτμακ Σάμπτ, ποὺ ἡ φύση της εἶναι πολὺ λεπτὴ καί αἰθερική. Ὁ ἐσωτερικὸς Σάμπτ εἶναι μεγαλειώδης καὶ ἁγνός, μὲ μιὰ ἀκαταμάχητη μαγνητικὴ ἕλξη καὶ μιὰ ἐλευθερωμένη ψυχὴ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ βουτήξει μέσα σ' αὐτόν.

Σάμπτ εἶναι ὁ Δημιουργὸς

Σὲ ὅλες τὶς θρησκευτικὲς γραφές, ὁ «Σάμπτ» ἀναφέρεται ὅτι εἶναι ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος. Οἱ Βέδες μᾶς λένε ὅτι ὁ «Νάντ» ἔφερε σὲ ὕπαρξη δέκα τέσσερεις Μπχάβανς ἢ περιοχές. Στὸ Κοράνι, ἀναφέρεται ὅτι ἡ «Κάλμα» δημιούργησε δεκατέσσερεις ταμπὰκς ἢ διαιρέσεις. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, στὸ Εὐαγγέλιό του, ἔχει γράψει, ὅτι ὁ «Λόγος» εἶναι ἡ ριζικὴ αἰτία τῆς δημιουργίας.

Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Οὗτος ἦτο ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ Θεῷ. Πάντα δι' αὐτοῦ ἔγειναν· καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγεινεν οὐδὲ ἕν, τὸ ὁποῖον ἔγεινεν. Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωή, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.[5]

Οἱ ἱερὲς γραφὲς τῶν Σὶκχ λένε ἐπίσης τὸ ἴδιο πράγμα — ὁλόκληρη ἡ ἐκδήλωση ἀναπήδησε ἀπὸ τὸν «Σάμπτ» καὶ συντηρεῖται ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ ἥλιος, ὁ οὐρανός, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια ἐπίπεδα, ὅλα εἶναι μέσα στὴ Δύναμή Του ποὺ Διοικεῖ καὶ δὲν ὑπάρχει τόπος ὅπου Αὐτὸς δὲν εἶναι. Ὁ Σάμπτ ποὺ ὑπάρχει μέσα σὲ ὅλα διαπερνᾶ τὰ πάντα:

Ὁ Σάμπτ εἶναι ὁ πράκτορας τοῦ Θεοῦ ποὺ διευθύνει,
Καὶ εἶναι ἡ αἰτία ὅλης τῆς δημιουργίας.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἔγιναν ἀπὸ τὸν Σάμπτ,
ὁ Σάμπτ ἦταν ἡ πηγὴ ὅλου τοῦ φωτός.
Ὁλόκληρη ἡ δημιουργία ξεπήδησε ἀπὸ τὸν Σάμπτ,
Ὦ Νανάκ! ὁ Σάμπτ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τῆς ζωῆς.[7]

Ἔχοντας Αὐτὸς ἐγκαταστήσει τὰ πάντα, εἶδε τὰ ἴδια του τὰ χνάρια μέσα κεῖ,
Αὐτὸς ἐγκατάστησε τὴν ὡραία γῆ καὶ τὸν ἔναστρο οὐρανό,
Ἔκτισε τὸ σκήνωμα τοῦ οὐρανοῦ χωρὶς κολῶνες γιὰ νὰ τὸ ὑποστηρίζουν.
Δημιούργησε τὸν ἥλιο καὶ τὸ φεγγάρι μὲ ὅλο τὸ πλῆθος τῶν ἄστρων καὶ τὸ Φῶς Του διαπερνᾶ τὰ πάντα.[8]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἐπίσης, ὁ «Σάμπτ» δὲν εἶναι μόνο ὁ Δημιουργὸς ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁ Καταστροφέας ἐπίσης, καὶ ἡ ἐπαναγέννηση τῆς δημιουργίας γίνεται μέσο Του.

Καὶ ἡ δημιουργία καὶ ἡ διάλυση εἶναι ἀπὸ τὸν Σάμπτ,

Καὶ ὁ Σάμπτ πάλι εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐπαναδημιουργίας.[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Στὶς Ἰνδικὲς γραφές, περιγράφεται ὡς ἡ οὐσία τοῦ αἰθέρα, πράγμα ποὺ δείχνει ὅτι Αὐτὸς εἶναι πιὸ λεπτὸς ἀπὸ τὸν αἰθέρα καὶ διαπερνᾶ τὰ πάντα. Ἡ παρουσία Του, πράγματι, εἶναι αἰσθητὴ στὴν ἕνωση τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος, γιατὶ κάθε ἕνωση ὑποδηλώνει δόνηση καὶ ἡ δόνηση προξενεῖται ἀπὸ τὸν Σάμπτ ἢ Ἦχο — τὴ δραστήρια ἀρχὴ τῆς ζωῆς ποὺ διαπερνᾶ ὅλο τὸ διάστημα, μᾶλλον ὄχι, ποὺ ἀποσύρεται πολὺ πιὸ πίσω μέσα στὸν Ἑαυτό Του· γιατί καὶ ὁ Θεὸς ἐπίσης περιγράφεται ὡς «Σάμπτ», καθὼς ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ (Σάμπτ) δὲν εἶναι ξεχωριστὴ καὶ διαφορετικὴ ἀπὸ τὸ Θεό: ὁ Θεὸς καὶ ἡ θεότητα (ὁ Θεὸς σὲ δράση) πάντοτε πᾶνε μαζί.

Ὁ «Σάμπτ» Σου εἶναι ὁ Ἑαυτός Σου καὶ ὁτιδήποτε Σὺ διορίσεις αὐτὸ καὶ γίνεται.[10]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὅλα τὰ θρησκευτικὰ βιβλία, καθὼς καὶ οἱ Βέδες, τὸ πιὸ παλιὸ ἀπὸ αὐτά, ἔχουν περιγράψει τὸν «Σάμπτ» ὡς τὴν πρώτη ἐκδηλωμένη μορφὴ τοῦ Θεοῦ. Στὴ Σάμα Βέδα ἔχουμε:

Ὁ Σάμπτ εἶναι Μ π ρ ά χ μ καὶ ἡ «Σιωπὴ» ἐπίσης εἶναι Μ π ρ ά χ μ,
Μόνο ὁ Μ π ρ ά χ μ δονεῖται παντοῦ.

Οἱ Μωαμεθανοὶ ἅγιοι μᾶς λένε πὼς ὁ κόσμος ὀφείλει τὴν ἴδια τὴ ζωή του καὶ τὴν ὕπαρξή του στὸν Σάμπτ. Ὁ Σάμας Ταμπρὶζ λέει:

Ὁ κόσμος ἦρθε σὲ ὕπαρξη μέσο τοῦ Σὼτ (Σάμπτ ἢ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου).
Καὶ ἀπὸ τὸ Σ ώ τ διαχύθηκε ὅλο τὸ φῶς.

Ἐπίσης, ὁ Ἀμπντοὺλ Ραζὰκ Κάσι μᾶς λέει:

Τὸ Μεγάλο Ὄνομα (ἴ σ μ - ἰ - ἄ ζ α μ) εἶναι αὐτὴ ἡ

ἴδια ἡ οὐσία καὶ ἡ ζωὴ ὅλων τῶν ὀνομάτων.
Ἡ ἐκδηλωμένη Του μορφὴ (Σάμπτ) συγκρατεῖ ὁλόκληρη τὴ δημιουργία,
Εἶναι ἡ μεγάλη θάλασσα ποὺ μέσα της ἐμεῖς ὅλοι φαινόμαστε σὰν κύματα.
Μόνο αὐτὸς ποὺ ἀνήκει στὸ τάγμα μας μπορεῖ νὰ καταλάβει αὐτὸ τὸ μυστήριο.

Ὁ Σὰμπτ δὲν εἶναι θέμα διαβάσματος, τελετουργίας ἢ διηγήσεως

Ἡ Ἐσωτερικὴ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου εἶναι Πανσυνείδητη καὶ πολὺ λεπτὴ γιὰ τὰ αὐτιά, τὴ γλώσσα καὶ τὴν πένα. Εἶναι ἕνας Ἄγραφος Νόμος καὶ μιὰ Ἀλάλητη Γλώσσα. Εἶναι αὐτοΰπαρκτη, αὐτοσυντήρητη καὶ αὐτοσυγκρατούμενη καὶ ὅμως εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ ὅλων ὅσα ὑπάρχουν, καὶ τῆς ἔμψυχης καὶ τῆς ἄψυχης δημιουργίας. Ἀλλὰ Αὐτὸς μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς, γιατὶ καὶ τὰ δύο εἶναι τῆς ἴδιας οὐσίας, ἐφόσον ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι παρὰ μιὰ σταγόνα τοῦ Ὠκεανοῦ τῆς Πανσυνειδητότητας. Στὶς γραφὲς τῶν Σὶκχ, ὀνομάζεται ἐπίσης «Σάτσα Σάμπτ» ἢ ὁ Ἀληθινὸς Λόγος:

Μὲ τὸν Ἀληθινὸ Λόγο, γνωρίζει κανεὶς τὴν Ἀλήθεια,
Μὲ τὸν Ἀληθινὸ Ἦχο, ψέλνει κανεὶς τὴ δόξα τοῦ Κυρίου.[11]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Διαλογίσου στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου, καὶ ἀφήνοντας κατὰ μέρος ὅλη τὴν ἐξυπνάδα σου, ἀπορροφήσου μέσα στὸν Ἀληθινὸ Ἦχο.[12]
Νὰ θυμᾶσαι τὸν Κύριο, ὦ ἀγαπητὲ φίλε,
Καὶ πάντοτε ἀγάπα τὸν Ἀληθινὸ Λόγο [13]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἰδωθεῖ χωρὶς μάτια,
Αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ χωρὶς αὐτιά.[14]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Λάο Τσὲ λέει γι' Αὐτόν:

Ὁ Τάο ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ δὲν εἶναι ὁ αἰώνιος Τάο.
Τὸ ὄνομα ποὺ μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ δὲν εἶναι τὸ ἀναλλοίωτο Ὄνομα.[15]

Ὁ Μωλάνα Ρούμι λέει:

Οἱ Τοῦρκοι, οἱ Κοῦρδοι, οἱ Πάρσοι, οἱ Γκόανς καὶ οἱ Ἄραβες,
Ὅλοι Τὸν γνώρισαν χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν χειλιῶν καὶ τῶν αὐτιῶν.

Οἱ σοφοί τῶν Οὐπανισάδων Τὸν ἔχουν περιγράψει ὡς «Πρανὰβ» ἢ αὐτὸ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ μέσο τῶν πρανικῶν δονήσεων, χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς γλώσσας, τῶν χειλιῶν καὶ τοῦ οὐρανίσκου, γιατὶ Αὐτὸς ἀντηχεῖ μόνος Του μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ διάστημα.

Ὁ Ἅγιος Καμπὶρ Τὸν ἔχει ὀνομάσει «Βιντὲχ» γιατὶ Αὐτὸς Εἶναι πάνω ἀπὸ τὴ φυσικὴ ὕπαρξη καὶ μπορεῖ νὰ κατανοηθεῖ ἀπὸ τὴν ψυχὴ ὅταν αὐτὴ εἶναι ἀνεμπόδιστη ἀπὸ τὸ σωματικὸ ἔνδυμα.

Ὅλοι ψέλνουν γιὰ τὸν Σάμπτ χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦν ὅτι Αὐτὸς εἶναι Βιντέχ ἢ ὁ Ἀσώματος,
Καμιὰ γλώσσα δὲν μπορεῖ νὰ τὸν περιγράψει, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ μπορεῖ νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μαζί Του ἐσωτερικῶς.

ΚΑΜΠΙΡ

Ὁ Χάζρατ Μπαχοὺ λέει πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα:

Ὁ καθένας ἐπαναλαμβάνει τὴν Κ ά λ μ α προφορικῶς, μὲ λόγια τοῦ στόματος.

Μιὰ σπάνια ψυχὴ μπορεῖ νὰ Τὴν ἐπαναλάβει μὲ τὴ γλώσσα τῆς σκέψης.
Καὶ ὁποιοσδήποτε Τὴν ἐπαναλαμβάνει ἐσωτερικῶς μὲ ἀφοσίωση ἀγάπης,
Δὲν μπορεῖ νὰ Τὴν περιγράψει μὲ λόγια.

Ἐπίσης:

Ὁ Διδάσκαλός μου μοῦ δίδαξε ἕνα μάθημα, ἕνα μάθημα ποὺ συνεχῶς ἐπαναλαμβάνεται,
Καὶ ἀκούγεται μέσα στὰ αὐτιὰ χωρὶς τὴ βοήθεια ὠτασπίδων.

Ὁ Μωλάνα Ρούμι Τὸ ἔχει περιγράψει ὄμορφα:

Ὦ Θεέ, ὁδήγησε τὴν ψυχή μου σ' αὐτὸν τὸν εὐλογημένο τόπο, ὅπου ρέουν οἱ συμφωνίες.

Ὅλες οἱ θρησκεῖες διδάσκουν γιὰ τὸν Σὰμπτ

Μέσα σὲ ὅλα τὰ θρησκευτικὰ βιβλία βρίσκουμε ἀναφορὲς γιὰ τὸν Σάμπτ ἢ τὸ Δημιουργικὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα: οἱ Ἰνδικὲς γραφὲς μιλοῦν γι' Αὐτὸ ὡς Σάμπτ Μπράχμ καὶ Ἀσάμπτ Μπράχμ ἢ Νάντ, ποὺ εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου. Οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ καὶ προφῆτες ἔψαλαν γι' Αὐτὸ στοὺς ψαλμούς τους, καὶ τὸ ὀνόμασαν Σρούτι, ποὺ σημαίνει «αὐτὸ ποὺ ἀκούγεται». Τὰ διδάγματα ἐσωτερισμοῦ περνοῦσαν ἀπὸ τὸ Δάσκαλο στὸ μαθητὴ καὶ ὁ Λόγος ἐκδηλωνόταν ἀτομικῶς μετὰ ἀπὸ χρόνια πνευματικῆς πειθαρχίας. Στὴν Ἐποχὴ τῶν Οὐπανισάδων, ἔγινε γνωστὸ ὡς Οὐτζὶτ ἢ Τραγούδι τοῦ Ὑπερπέραν, σημαίνοντας συγχρόνως καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου (πνευματικοῦ) καὶ πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις, γιατὶ οἱ αἰσθήσεις δὲν μποροῦσαν νὰ Τὸ καταλάβουν καὶ ἔπρεπε κανεὶς νὰ τὶς ὑπερβεῖ γιὰ νὰ πιάσει τὶς μελωδίες Του.[16] Ἄλλες λέξεις ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γι' Αὐτὸ εἶναι Πρανὰβ καὶ Ὦμ (Ἀούμ), γιατὶ Αὐτὸ μποροῦσε νὰ ἀκουστεῖ μόνο στὰ νοητικὰ αὐ-

τιὰ καὶ μποροῦσε νὰ τραγουδηθεῖ μὲ τὶς πρανικὲς δονήσεις χωρὶς καμιὰ ἐξωτερικὴ βοήθεια τῆς γλώσσας ἢ τῶν χειλιῶν. Στὸ Κεφάλαιο 6 τῆς Μετρίγια Οὐπανισάδας ἀναφέρεται ὅτι ὑπάρχουν δύο Μπράχμες, ἕνας Σάμπτ Μπράχμ καὶ ὁ ἄλλος Ἄσαμπτ Μπράχμ καὶ γιὰ νὰ φτάσει κανεὶς τὸν Ἄσαμπ Μπράχμ, πρέπει αὐτὸς νὰ διαλογιστεῖ, πρῶτα στὸν Σάμπτ Μπράχμ ὁ ὁποῖος ἔχει διαφόρων εἰδῶν Ἦχους ποὺ μποροῦν νὰ ἀκουστοῦν ἐσωτερικῶς κλείνοντας τὰ αὐτιὰ μὲ τοὺς ἀντίχειρας· καὶ μὲ αὐτὸ τὸ μέσο μπορεῖ κανεὶς νὰ διασχίσει καὶ νὰ φτάσει στὸν Ἄσαμπτ ἢ Γκούπτ Μπράχμ, μιὰ κατάσταση πάνω ἀπὸ τὶς τρεῖς Γκοῦνες καὶ τὶς τρεῖς νοητικὲς καταστάσεις ποὺ ὀνομάζεται Τουρίγα Πάντ ἢ ἐπίπεδο πάνω ἀπὸ τὶς αἰσθήσεις.

Στὴ Γιόγκ - Σαντχίγια,[17] ὁρίζεται ὅτι ἕνας γιόγκιν, ποὺ ἀσκεῖ γιογκικὲς πειθαρχίες, ὀφείλει νὰ κλείσει τὰ αὐτιά του μὲ τοὺς ἀντίχειρες καὶ νὰ ἀκούσει μέσα του τὶς μουσικὲς μελωδίες τοῦ Τσίντ - ἄκας ἢ τοῦ νοητικοῦ ὁρίζοντα καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἀκινητοποιήσει τὸ νοῦ καὶ νὰ φτάσει στὴ Τουρίγια κατάσταση καὶ νὰ βυθιστεῖ μέσα στὴν Ἀβίγιακάτ.

Στὴν Τσχαντόγγια Οὐπανισάδα,[18] ἀναφέρεται, ὅτι τὸ Νάντ (ἡ οὐράνια μουσικὴ) ἀναβλύζει ἀπὸ τὸν Παγκόσμιο Ἥλιο (τοῦ Μπραχμάντ) καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ μυστικὸ εἶχε δοθεῖ ἀπὸ τὸν Ἴνγκρις Ρίσι στὸν Κρίσνα, τὸν ἀγαπημένο γιὸ τῆς Ντέβκι.

Ὁ Γκουροὺ Ἄμαρ Ντὰς μᾶς λέει, στὸ Ρέγγ Μπχέρον, ὅτι ὁ Μπχάκτ Πρεχλάντ σώθηκε ἀπὸ τὸν Σάμπτ:

Αὐτὸς (ὁ Σάμπτ) ἦταν τὸ σωτήριο νῆμα ζωῆς μέσα στοὺς αἰῶνες,
Ὁ Πρεχλάντ, ὁ γιὸς τοῦ δαίμονα - βασιλιά, δὲν ἤξερε οὔτε τὸ Γκαγιάτρι οὔτε κανένα τελετουργικό,
Αὐτὸς ἔγινε ἕνα μὲ τὸ Θεὸ μέσο τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸν Σάμπτ.[19]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Στὴν Γκίτα λέγεται:

"Αν καὶ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῶν αἰσθήσεων, αἰσθάνεται κανεὶς νὰ ἕλκεται πρὸς τὸ Θεὸ ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς συνήθειας ποὺ ἀποκτήθηκε σὲ προηγούμενες γεννήσεις, ὄχι μᾶλλον ἀκόμη καὶ ὁ ἀναζητητὴς τῆς διαφωτίσεως ὑπερβαίνει τὸν Σ ά μ π τ Μ π ρ ά χ μ.

Ὁ Γιόγκι, ποὺ κάνει μὲ ἐπιμέλεια αὐτὴν τὴν ἄσκηση, φτάνει στὴν τελειότητα σ' αὐτὴν τὴν ἴδια τὴ ζωή, μὲ τὴ βοήθεια δυνάμεων ποὺ γιὰ πολλὲς γεννήσεις ἦταν σὲ λανθάνουσα κατάσταση, καὶ ἔχοντας τελείως ἐξαγνιστεῖ ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες, ἀμέσως φτάνει τὸν ἀνώτατο στόχο.[20]

Στὴ Νὰντ - μπὶντ Οὐπανισάδα,[21] βρίσκουμε:

Ἕνας γιόγκιν ὀφείλει νὰ κάθεται σὲ Σ ἴ ν τ χ α 'Α-σ ὰ ν (μιὰ γιογκικὴ στάση), καὶ υἱοθετώντας τὴ Β ε ϊ-σ ν ά β ι Μ ο ύ ν τ ρ α, νὰ ἀκούει μέσα του τὸν Ἦχο ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴ δεξιὰ μεριά.

Στὴ Γιόγκ Σαντχίγια, δίνεται μιὰ ἐκτεταμένη ἐξιστόρηση τῆς ἀσκήσεως τῆς «ἀκοῆς τοῦ Ἥχου».

Στὴ Ρὶγκ Βέδα[22] καὶ τὴν Ἄθαρβ Βέδα[23] ὑπάρχουν ὕμνοι γιὰ τὸν ἔπαινο τοῦ Σάμπτ. Στὴ Χὰνς Οὐπανισάδα τῆς τελευταίας, ἀναφέρεται, ὅτι ἕνας ποὺ κάνει τζάπα τῆς Χὰνς Μάντρα ἑκατομμύρια φορές, φτάνει στὴν πραγματοποίηση τοῦ Νάντ. Ἀναφέρεται ἐπίσης, ὅτι τὸ Νὰντ ἀποτελεῖται ἀπὸ δέκα διαφορετικὰ εἴδη μελωδιῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τὶς ἐννέα πρέπει νὰ τὶς ξεπεράσει κανείς, καὶ στὴ δεκάτη, ποὺ μοιάζει μὲ τὸν ἦχο τῆς βροντῆς ἀπὸ σύννεφα ἀπομακρυσμένα, πρέπει νὰ διαλογιστεῖ καὶ νά ἀσκηθεῖ πάνω σ' αὐτή, γιατὶ Αὐτὴ ὁδηγεῖ στὸ Πὰρ - Μπράχμ.

Στὴ Χάθ Γιόγκ Πραντίπκα,[24] ὑπάρχουν πολλὰ Σλόκας μὲ ἐπαίνους τοῦ Σάμπτ. Στὶς Βέδες, ἀναφέρεται ὡς Νὰντ καὶ Ἄκας Μπάνι (Φωνὴ τοῦ Οὐρανοῦ). Στὶς Βουδδικὲς γραφὲς ἀναφέρεται ὡς Ἠχηρὸ Φῶς ἢ Φλογερὸς Ἦχος.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μίλησαν ἐπίσης γιὰ τὸν Σάμπτ. Στὰ γραπτὰ τοῦ Σωκράτη, διαβάζουμε, ὅτι ἄκουγε μέσα του ἕναν παράξενο Ἦχο ποὺ τὸν τραβοῦσε ἀκαταμάχητα σὲ ψηλότερα πνευματικὰ βασίλεια. Ὁ Πυθαγόρας ἐπίσης μίλησε γιὰ τὸν Σάμπτ. Ὁ Πλάτωνας μίλησε γι' Αὐτὸν ὡς τὴ «Μουσικὴ τῶν Σφαιρῶν». Στὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα ἔχουμε τὸν ὅρο Λόγος, ἀπὸ τὸ «λέγω», ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Τριάδας. Αὐτὸς ὁ ὅρος «Λόγος» ἐμφανίζεται καὶ στὴν Ἑβραϊκὴ καὶ στὴ Χριστιανικὴ φιλοσοφία καὶ Θεολογία καὶ μὲ τὴ μυστική της σημασία χρησιμοποιεῖται καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνιστικὴ καὶ ἀπὸ τὴ Νεοπλατωνικὴ φιλοσοφία. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης χρησιμοποίησε τὸν ὅρο «Λόγος». Αὐτὸς εἶναι μιὰ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου (Σάμπτ) ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ Μεγάλη Σιωπὴ (Ἀσάμπτ). Στὶς Κινέζικες γραφές, εἶναι γνωστὸ ὡς Τάο. Ὁ Λάο Τσέ, τὸν τέταρτο αἰώνα π.Χ. μεταχειριζόταν τὴ λέξη Τάο ποὺ σημαίνει «Δρόμος» ἢ «Ὁδὸς» γιὰ νὰ δηλώσει τὴν Κρυμμένη Ἀρχὴ τοῦ Σύμπαντος. Στὰ Ἀβεστικὰ γραπτὰ τοῦ Ζωροάστρη, τοῦ Πέρση προφήτη τῆς ζωῆς, συναντοῦμε τὴ λέξη Σραόσα, ποὺ σημαίνει τὸν ἄγγελο τῆς ἐμπνεύσεως, ποὺ ἐμπνέει τὸ Σύμπαν. Αὐτὸ εἶναι μιὰ Δύναμη ξεχωριστὴ ἀπὸ τὶς ἕξη πνευματικὲς Δυνάμεις γιὰ τὶς ὁποῖες μιλᾶ ὁ Ζωροάστρης. Εἶναι τὸ σύστημα θρησκευτικῆς λατρείας τῆς Αἰώνιας Ζωῆς καὶ εἶναι ἀπὸ τὴ Σανσκριτικὴ ρίζα «Σρού» (ἀκούω) καὶ σημαίνει αὐτὴ τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ. Στὴ Ζὲντ Ἀβέστα, ἔχουμε μιὰ παράκληση τοῦ Μάζντα ποὺ προσεύχεται γιὰ τὸ δῶρο τοῦ Σραόσα γι' αὐτοὺς ποὺ Αὐτὸς ἀγαπᾶ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὸν Σάμπτ στὴν ὁρολογία τῶν ἁγίων.

Στοὺς δικούς μας χρόνους ἀπὸ τὸν Ἅγιο Καμπὶρ καὶ τὸν Γκουροὺ Νανὰκ μέχρι τὸν Γκουροὺ Γκομπὶν Σίνγκ, οἱ δέκα Σὶκχ Γκουρούς, ὁ Νταντού, ὁ Τζαγκτζιουάν, ὁ Τούλσι, ὁ Νταρίγια Σαχίμπ, ὁ Μπάμπα Λὰλ Ντάς, ὁ Παλτοὺ καὶ πολλοὶ ἄλλοι κήρυξαν γιὰ τὸν Σάμπτ.

Πολλὲς ἀπὸ τὶς ἀναφορὲς πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ποὺ εἶ-

ναι μέσα στὴν Ἰουδαϊκο - Χριστιανικὴ παράδοση ἔχουν δοθεῖ πιὸ πάνω, στὸ Πρῶτο Βιβλίο.

Ἡ Κυρία Μπλαβάτσκυ, ἡ ἱδρύτρια τῆς Θεοσοφικῆς Ἑταιρείας, Τὸν ἔχει περιγράψει ὡς τὴ «Φωνὴ τοῦ Θεοῦ». Στοὺς Μασόνους ἀκοῦμε γι' Αὐτὸν ὡς τὸν «Χαμένο Λόγο» ποὺ γιὰ τὴν ἔρευνά του οἱ Μασόνοι Διδάσκαλοι ἵδρυσαν τὸ Τάγμα τους.

Μέσα στὸ Κοράνι, ὑπάρχει ἕνα Ἀγιάτ: «Ὁ Θεὸς διάταξε καὶ ἔγινε», Κοὺν - φία - Κούν. Αὐτό, πράγματι, εἶναι ἡ Κάλμα τῶν Μουσουλμάνων.

Οἱ Σούφι, ἕνα Τάγμα ἀπὸ Μουσουλμάνους μύστες, τό ὀνομάζουν Βαντάν. Ἀναφέρεται:

Ἂν ὁ Ἀ ν ά α μ (ὁ Ἀνώνυμος) δὲν εἶχε ἐπιθυμήσει νὰ ἐκδηλώσει τὸν Ἑαυτό Του καὶ νὰ γίνει Νάαμ, δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας «Ἦχος» καὶ κανένα Σύμπαν.

Ὁ Χάζρατ Ἰναγιὰτ Κχάν, ἕνας σύγχρονος Σούφι μύστης, μᾶς λέει, ὅτι αὐτὴ ἡ δημιουργία δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ «Μουσικὴ τοῦ Θεοῦ» γιατὶ Αὐτὴ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ἢ ἡ ἐκδήλωση τῆς Δυνάμεώς Του. Τὸ ὀνομάζει Σωτὲ Σαρμάντι ἢ τὸ μεθυστικὸ κρασὶ ἀπὸ τὸν κῆπο τοῦ Ἀλλὰχ (τοῦ Θεοῦ) καὶ ἔχει δώσει μιὰ λεπτομερὴ περιγραφή Του, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀκόλουθη ἐξιστόρηση:

Ὅλο τὸ διάστημα εἶναι γεμάτο ἀπὸ τὸν Σωτὲ Σαρμάντ ἢ τὸν «Ἀφηρημένο Ἦχο». Οἱ δονήσεις αὐτοῦ τοῦ Ἤχου εἶναι πολὺ λεπτὲς γιὰ νὰ εἶναι ἀκουστὲς ἢ ὁρατὲς στὰ ὑλικὰ αὐτιὰ ἢ μάτια, ἐφόσον εἶναι δύσκολο γιὰ τὰ μάτια νὰ δοῦνε ἀκόμη καὶ τὴ μορφὴ καὶ τὸ χρῶμα τῶν αἰθερικῶν δονήσεων στὸ ἐξωτερικὸ ἐπίπεδο. Ἦταν τὸ Σ ω τ ὲ Σ α ρ μ ά ν τ, ὁ Ἦχος τοῦ ἀφηρημένου, ποὺ ἄκουγε ὁ Μωάμεθ μέσα στὴ σπηλιά, Γ κ ά ρ - ε - Χ ί ρ α, ὅταν ἐξαφανίστηκε μέσα στὸ ἰδανικό του. Τὸ Κοράνι ἀναφέρεται σ' αὐτὸν τὸν Ἦχο μὲ τὰ λόγια: «Ἂς

γίνει, καὶ ὅλα ἔγιναν» (Κ ο ὺ ν - φ ί α - Κ ο ύ ν). Ὁ Μωϋσῆς ἄκουσε αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Ἦχο στὸ Ὄρος Σινὰ (Κ ό χ - ι - Τ ο ύ ρ), ὅταν ἦταν σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεό. Ὁ ἴδιος Λόγος ἀκουγόταν ἀπὸ τὸ Χριστὸ ὅταν ἦταν ἀπορροφημένος στὸν Οὐράνιο Πατέρα του στὴν ἐρημιά. Ὁ Σίβα ἄκουσε τὸν ἴδιο Ἀ ν α χ ά ν τ Ν ά α ν τ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Σ α μ ά ν τ ι του στὰ Ἱμαλάϊα. Ἡ φλογέρα τοῦ Κρίσνα εἶναι συμβολικὴ τοῦ ἴδιου Ἤχου ἐξηγημένου ἀλληγορικά. Αὐτὸς ὁ Ἦχος εἶναι ἡ πηγὴ ὅλης τῆς ἀποκαλύψεως γιὰ τοὺς Διδασκάλους, στοὺς ὁποίους Αὐτὸς ἀποκαλύπτεται ἀπὸ μέσα τους, καὶ γι' αὐτὸ αὐτοὶ γνωρίζουν καὶ διδάσκουν μιὰ καὶ τὴν αὐτὴ Ἀλήθεια.

Ὁ γνώστης τοῦ μυστηρίου τοῦ Ἤχου γνωρίζει τὸ μυστήριο ὅλου τοῦ Σύμπαντος. Ὁποιοσδήποτε ἀκολούθησε τὶς μελωδίες αὐτοῦ τοῦ Ἤχου ξέχασε τὶς γήϊνες διακρίσεις καὶ διαφορές· καὶ ἔφτασε τὸν ἴδιο στόχο τῆς Ἀλήθειας στὸν ὁποῖο ἑνώνονται ὅλοι οἱ Εὐλογημένοι τοῦ Θεοῦ. Τὸ διάστημα εἶναι μέσα στὸ σῶμα καθὼς καὶ γύρω ἀπὸ αὐτό· μὲ ἄλλα λόγια τὸ σῶμα εἶναι μέσα στὸ διάστημα καὶ τὸ διάστημα εἶναι μέσα στὸ σῶμα.

Μ' αὐτὸ λοιπὸν τὸν τρόπο, ὁ Ἦχος τοῦ Ἀφηρημένου ἐξακολουθεῖ πάντοτε, μέσα, γύρω καὶ τριγύρω στὸν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος συνήθως δὲν Τὸν ἀκούει, γιατὶ ἡ συνειδητότητά του εἶναι ὁλοκληρωτικὰ συγκεντρωμένη στὴν ὑλική του ὕπαρξη. Ὁ ἄνθρωπος ἀπορροφιέται τόσο πολὺ στὶς ἐμπειρίες του στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο μέσο τοῦ φυσικοῦ σώματος, ποὺ τὸ διάστημα, μὲ ὅλα του τὰ θαυμαστὰ τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Ἤχου, τοῦ φαίνεται κενό... Ὁ περιορισμένος ὄγκος τοῦ γήϊνου ἤχου εἶναι τόσο συμπαγὴς ποὺ ἐξασθενίζει τὴν ἐντύπωση τοῦ Ἤχου τοῦ Ἀφηρημένου στὴν αἴσθηση τῆς ἀκοῆς· ἂν καὶ σὲ σύγκριση οἱ ἦχοι τῆς γῆς μὲ Αὐτόν, εἶναι ὅπως ἕνα σφύριγμα καὶ ὁ ἦχος ἑνὸς τυμπάνου. Ὅταν ὁ Ἀφηρημένος

Ἦχος εἶναι ἀκουστός, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἦχοι γίνονται ἀμυδροὶ στὸ μύστη.

Ὁ Ἦχος τοῦ Ἀφηρημένου ὀνομάζεται Ἀ ν χ ἀ ν τ στὶς Βέδες, ποὺ σημαίνει ἀπεριόριστος ἦχος. Οἱ Σούφι τὸν ὀνομάζουν Σ α ρ μ ά ν τ, ποὺ προϋποθέτει τὴν ἰδέα τῆς μέθης. Ἡ λέξη μέθη χρησιμοποιεῖται ἐδῶ γιὰ νὰ δηλώσει ἀνύψωση, τὴν ἀπελευθέρωση τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὰ γήϊνα δεσμά της. Αὐτοὶ ποὺ εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀκούσουν τὸ Σ ω τ ὲ Σ α ρ μ ἀ ν τ καὶ νὰ διαλογιστοῦν πάνω σ' Αὐτὸ ἀνακουφίζονται ἀπὸ ὅλα τὰ βάσανα, τὶς ἀνησυχίες, τοὺς φόβους καὶ τὶς ἀρρώστιες· καὶ ἡ ψυχὴ ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία στὶς αἰσθήσεις καὶ στὸ φυσικὸ σῶμα. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀκροατὴ γίνεται συνειδητότητα ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ τὸ πνεῦμα του γίνεται ἡ μπαταρία ποὺ κρατᾶ ὁλόκληρο τὸν κόσμο σὲ κίνηση...

Αὐτὸς ὁ Ἦχος ἀναπτύσσεται μέσο δέκα διαφορετικῶν ἀπόψεων ἐξαιτίας τῆς ἐκδηλώσεώς Του μέσο τῶν διαφορετικῶν σωλήνων τοῦ σώματος (Ν ά ν τ ι ς)· ἠχεῖ ὅπως τὴ βροντή, τὸ βουητὸ τῆς θάλασσας, τὸ κουδούνισμα κουδουνίσκων, τὴ ροὴ τοῦ νεροῦ, τὸ βούϊσμα τῶν μελισσῶν, τὸ κελάδημα τῶν σπουργιτιῶν, τὴ Βίνα, τὸ σφύριγμα, ἢ τὸν ἦχο τῆς Σ ά ν κ χ α (Κοχύλι), ὡσότου τελικὰ γίνεται Χ ο ὺ ὁ πιὸ ἱερὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἤχους. Αὐτὸς ὁ Ἦχος Χοὺ εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ὅλων τῶν ἤχων, εἴτε αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ ἄνθρωπο, πουλί, θηρίο ἢ πράγμα.

Ο ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΗΧΟΥ

Στὶς γραφὲς τῶν Μουσουλμάνων, Αὐτὸς περιγράφεται διαφοροτρόπως ὡς Καλάμ - ι - Ἰλάχι (Ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ), Νίντα - ἱ - Ἀσμάνι (ὁ Ἦχος ἀπὸ τὸν Οὐρανό), Ἰσμ - ἱ - Ἄζαμ (τὸ Μεγάλο Ὄνομα), Σὼτ - ἱ - Σαρμάντι (ὁ Μεθυστικὸς Ἦχος), Σὼτ - ι - Ναζίρα (ὁ Μελωδικὸς Ἦχος), Καλὰμ - ἱ - Ματζίντ (ἡ Μεγάλη Ἐντολὴ) καὶ Καλὰμ - ἱ -

Χὰκ (ἡ Φωνὴ τῆς 'Αλήθειας) ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ ἐσωτερικῶς, καὶ διδάχτηκε ὡς Σουλτὰν - οὐλ - Ἄζκαρ ἢ ὁ Βασιλιὰς τῶν προσευχῶν. Ἔχουμε ἀναρίθμητες ἀναφορὲς γι' αὐτὸν τὸν Σάμπτ στὰ διδάγματα τῶν Μωαμεθανῶν φακίρηδων:

'Ανυψώσου πάνω ἀπὸ τὸ νοητικό σου ὁρίζοντα, ὦ γενναία ψυχή,
Καὶ ἄκουσε τὸ κάλεσμα τῆς Μουσικῆς ποὺ ἔρχεται ἀπὸ ψηλά.

ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἀντηχεῖ ἀπὸ τὸν Ἦχο,
Γιὰ νὰ Τὸν ἀκούσεις πρέπει νὰ ξεβουλώσεις τὰ ἐσωτερικά σου αὐτιά,
Τότε θὰ ἀκούσεις μιὰ 'Ακατάπαυστη Μουσική,
Καὶ αὐτὴ θὰ σὲ ὁδηγήσει πάνω ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ θανάτου.

ΣΑΧ ΝΙΑΖ

Ἕνας ἀκατάπαυστος Ἦχος ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανό,
'Απορῶ πῶς καὶ εἶσαι ἀπασχολημένος μὲ μάταιες ἐπιδιώξεις.

ΧΑΦΙΖ

Ὁδήγησε μακριὰ ἀπὸ τὸ νοῦ σου κάθε σκεπτικισμό,
Καὶ ἄκουσε τὶς μελωδίες τῆς οὐράνιας μουσικῆς,
Καὶ δέξου μέσα σου τὰ μηνύματα τοῦ Θεοῦ,
Γιατὶ αὐτὰ ἔρχονται μόνο μὲ τὴν ἱερὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἑαυτό.

Ὁ Προφήτης δήλωσε ὅτι ἄκουσε τὴ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ,
Καὶ ἔφτασε στὰ αὐτιά του τόσο καθαρὰ ὅπως κάθε ἄλλος ἦχος,
'Αλλὰ ὁ Θεὸς ἔχει βουλώσει τὰ αὐτιά σου,
Καὶ ἔτσι σὺ δὲν ἀκοῦς τὴ Φωνή Του.

ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

Λέγεται γιὰ τὸν Προφήτη Μωάμεθ[25] ὅτι σὲ ἡλικία σαράντα ἐτῶν, ἄρχισε νὰ λαβαίνει μηνύματα ἀπὸ τὸ Θεό, μετὰ ποὺ εἶχε ἀσκήσει ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἄουαζ - Μούστκιμ (τὸν Ἄνχαντ Σάμπτ ἢ τὸν Ἀκατάπαυστο Λόγο), γιὰ δεκαπέντε χρόνια, καὶ εἶχε δεῖ στιγμιαία τὴν Ἀλήθεια (ἀστραπὲς ἀπὸ οὐράνιο φῶς) γιὰ ἑπτὰ χρόνια. Μιὰ φορὰ ἔμεινε γιὰ δύο χρόνια μέσα στὴ σπηλιὰ Χίρα σὲ διαλογισμό.

Ἀναφέρεται ἀκόμη, ὅτι ὁ προφήτης ἄσκησε μέσα στὴ σπηλιὰ τῆς Χίρα, γιὰ ἕξι χρόνια, τὸ Σουλτὰν - οὺλ - Ἄζκαρ (Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα) καὶ ὅτι ὁ Χάζρατ Ἀμπντοὺλ Καντὶρ Τζιλάνι, ἔκανε τὸ ἴδιο γιὰ δώδεκα χρόνια σ' αὐτὴ τὴν ἱερὴ σπηλιά.[26]

Ὅλοι οἱ Σίκχ Γκουρούς, καὶ ἄλλοι ἅγιοι, ἐπανειλημμένως δίδαξαν αὐτὸ τὸ ἴδιο πράγμα μὲ πολὺ σαφεῖς ὅρους. Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ μίλησε ὡς ἑξῆς:

Μὲ αὐτιὰ κουφὰ σὰν τὴν πέτρα σὺ ἔχεις χάσει ὅλο σου τὸ μυαλό,
γιατὶ σὺ δὲν ἔκανες τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸν Σ ά μ π τ,
Καὶ ἀπὸ σκλαβιὰ στὸ Νοῦ κατάστρεψες τὴν ἀνθρώπινη γέννησή σου
Χωρὶς τὸ Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας, παραμένει κανεὶς τυφλὸς πρὸς τὴν Πραγματικότητα.[27]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἑκατοντάδες φεγγαριῶν καὶ χιλιάδες ἥλιων μπορεῖ νὰ φωτίζουν τὸν κόσμο,
Ἀλλὰ χωρὶς ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας, ἀποτυχαίνουν φριχτὰ στὸ νὰ διασκορπίσουν τὸ σκοτάδι ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ.
Χωρὶς ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ, παραμένει κανεὶς τελείως τυφλὸς καὶ κουφός,
Τί ὠφελεῖ ἡ ζωή τους σ' αὐτὸν τὸν κόσμο;
Αὐτοὶ δὲν παίρνουν τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς καὶ δὲν διαφεύ-

γουν ἀπὸ τὸν ἀτέλειωτο κύκλο τῶν γεννήσεων.[28]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἀσκεῖτε τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου,
Γιατὶ γνωρίζει κανεὶς τὴν Πραγματικότητα μέσο τοῦ Λόγου.[29]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Χωρὶς τὸ Διδάσκαλο, δὲν ὑπάρχει ἱερὴ συνάθροιση
Χωρὶς τὸ Λόγο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ γνωρίσει τὴν πραγματικότητα.[30]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἀπὸ ὅσα ἀναφέρθηκαν πιὸ πάνω εἶναι ἀρκετὰ φανερό, ὅτι ὅλοι οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἀλήθειας, εἴτε Ἰνδοί, εἴτε Μουσουλμάνοι, εἴτε Χριστιανοὶ καὶ ἀναρίθμητοι ἄλλοι, γνώριζαν τὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου, παρ' ὅλο ποὺ δὲν τὴν ἐξήγησαν σὰν μιὰ κανονικὴ ἐπιστήμη. Οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς λένε μόνο γιὰ τὸν Ἄνχαντ Σάμπτ, ποὺ ὁδηγεῖ μέχρι τὸ Οὖντ καὶ τὸ Μπραχμάντ ἢ τὴν ἀστρικὴ καὶ τὴν κοσμικὴ περιοχή. Ἀλλὰ οἱ τέλιοι ἅγιοι, ἄσχετα ἂν ἀνῆκαν στὴ μιὰ ἢ στὴν ἄλλη θρησκεία, ἔχουν πάει ἀκόμη πιὸ πάνω ἀπὸ αὐτὸ καὶ μίλησαν ἐπίσης καὶ γιὰ τὸν Σὰρ Σάμπτ καὶ Σὰτ Σάμπτ, καὶ γιὰ περιοχὲς πάνω ἀπὸ τὸ Μπραχμὰντ (στὸ Πὰρ - Μπραχμάντ, δηλ. τὸ Σάτσ Κάντ, τὸ Ἄλακχ καὶ τὸ Ἄγκαμ Ντέσας).

Σὰμπτ σημαίνει Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου

Τί εἶναι ὁ ἦχος, καὶ πῶς παράγεται ὁ ἦχος; Εἶναι ἡ φυσικὴ ἐρώτηση πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Μερικοὶ λένε, ὅτι ὁ ἦχος παράγεται ὅταν κτυπιοῦνται δυὸ πράγματα, τὸ ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Ἄλλοι λένε, ὅτι ὅπου ὑπάρχει δόνηση, ὑπάρχει ἦχος. Εἶναι, βέβαια, ἀλήθεια ὅτι ὁ ἦχος ἀκολουθεῖ τὸ τράνταγμα καὶ τὴ δόνηση. Ἀλλὰ ὁ Ἦχος γιὰ τὸν ὁποῖο μιλοῦν οἱ ἅγιοι εἶναι διαφορετικὸς ἀπὸ κεῖνον ποὺ ἐμεῖς ἐννοοῦμε στὴν κοινὴ ὁμιλία. Εἶναι κάτι τὸ πολὺ λεπτὸ καὶ χα-

ρακτηρίζεται ἀπὸ Συνειδητότητα, καθὼς ἐκδηλώνει τὶς ἀρχὲς τῆς γονιμότητας καὶ τῆς ἀναπτύξεως. Αὐτὸς εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ ποὺ διαπερνᾶ ὅλα τὰ πράγματα, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Εἶναι ἕνας δραστήριος καὶ ζωντανὸς πράκτορας τῆς Θεότητας καὶ μπορεῖ νὰ περιγραφεῖ συνοπτικὰ ὡς «Θεὸς σὲ δράση». Αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου εἶναι Τζνάνα ἢ ἡ πραγματικὴ γνώση τῶν Ρίσις τοῦ παλιοῦ καιροῦ, τὸ Εἶδος Λατρείας τῆς Αἰώνιας Ζωῆς τοῦ Ζωροάστρη, ὁ Λόγος τῶν Ἑλλήνων, τὸ Τάο τῶν Κινέζων, τὸ Μπούντι ἢ ἡ διαφώτιση τοῦ Γκωτάμα καὶ ἡ Σφότα ἢ ἡ οὐσία τοῦ Ἦχου τῶν φιλοσόφων.

> Τὸ Ν τ ο ὺ ν ἢ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα εἶναι καὶ ἡ ἀληθινὴ γνώση καὶ ὁ ἀληθινὸς διαλογισμός, παραμένει ὅμως ἀπερίγραπτος.[31]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτὸς ὁ Ἦχος εἶναι στὴν πληρότητά Του μέσα στὰ πάντα, ἂν καὶ τὸ μέτρο τῆς ἐκδηλώσεώς Του μπορεῖ νὰ ποικίλλει ἀπὸ τὸ ἕνα πράγμα στὸ ἄλλο. Αὐτὸς εἶναι ἀκόμη καὶ μέσα στὶς πέτρες καὶ τὰ ξύλα, ποὺ εἶναι φαινομενικὰ ἀναίσθητα πράγματα. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὅλα τὰ πράγματα μέσα στὴ Φύση ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα καὶ τὰ ἄτομα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἐνέργεια καθὼς δηλώνει καὶ ἡ φράση «ἀτομικὴ ἐνέργεια». Εἶναι ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ἐνέργειας ποὺ τὰ ἄτομα εἶναι πάντοτε σὲ μιὰ κατάσταση κινήσεως, καὶ καθὼς δονοῦνται, παράγεται ἕνας φυσικὸς ρυθμικὸς ἦχος. Οἱ τελευταῖες ἔρευνες τῆς ἐπιστήμης πιστοποιοῦν αὐτὴ τὴν ἀλήθεια.* «Ἀλλαγὴ» εἶναι ὁ νόμος τῆς ζωῆς καὶ ἀκολουθεῖ ἡ δόνηση καὶ ἡ κίνηση, καὶ ὅλα τελικὰ ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου ποὺ ἐργάζεται μέσα στὸ διάστημα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ διάστημα.

---

* Τοῦ Ἄντριους Ντόναλντ Χάτς: «Οἱ Ἀρμονικὲς Διαστάσεις τῆς Φύσης», ΚΥΡΙΑ ΡΕΥΜΑΤΑ Στὴ Σύγχρονη Σκέψη, Τόμος 11, Ἀρ. 5, Μάϊος 1955.

Κάθε δευτερόλεπτο, κάθε λεπτὸ καὶ κάθε ὥρα, ὁ κόσμος εἶναι σὲ μιὰ κατάσταση ροῆς.

Οἱ ἐπιστήμονες βρῆκαν, ὅτι ἀκόμη καὶ τὰ ἰσχυρὰ Ἰμαλάϊα ἀναπτύσσονται ἀπὸ αἰώνα σὲ αἰώνα. Ἡ ἀνάπτυξη μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνεπαίσθητη, ἀλλὰ εἶναι σίγουρο ὅτι ὑπάρχει — μπορεῖ αὐτὴ νὰ εἶναι ἕνα κλάσμα ἑνὸς ἑκατοστοῦ κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς περίπου αἰώνα. Ἔτσι ὅλα τὰ πράγματα μέσα στὴ Φύση χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴ δόνηση ρυθμικῆς κινήσεως καὶ αὐτὸ ἀπὸ μόνο του δηλώνει τὴν παρουσία τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἤχου ἐκεῖ μέσα, εἴτε τὰ πράγματα κινοῦνται ὁρατῶς εἴτε ὄχι. Αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου εἶναι ἡ αὐσία ἢ «Ζωχάρ» τῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ζωῆς μέσα σὲ ὅλα τὰ πράγματα.

Τὰ πράγματα, εἴτε εἶναι γεμάτα εἴτε ἄδεια, εἶναι ὅμως γεμάτα μὲ Μουσική,
Κοίταξε! πῶς ὁ ἦχος ἔρχεται ἀπὸ τὸ τύμπανο!

Αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ψυχὴ ὅλων ὅσα ὑπάρχουν. Αὐτὸ τὸ ρεῦμα τῆς συνειδητότητας τῆς ζωῆς εἶναι τόσο λεπτὸ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ ὡσότου ἀποκτήσει κανεὶς ὑπερφυσικὴ ἀκοή. Ἕνας μύστης Τὸ ἔχει ὄμορφα περιγράψει ὡς ἑξῆς:

Ξερὰ εἶναι τὰ νεῦρα, τὸ ξύλινο σῶμα καὶ τὸ τεντωμένο δέρμα,
Πῶς ἐκπέμπουν τὶς θεῖες μελωδίες;

Ὁ Ἦχος ἢ ὁ Λόγος εἶναι πράγματι ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐκδήλωση εἶναι ἐξαιτίας Του.

Ἂν ὁ Ἀνώνυμος δὲν εἶχε πάρει ἕνα ὄνομα,
Ὁ κόσμος δὲν θὰ εἶχε ἔρθει σὲ ὕπαρξη.

Ὁ ἀγαπημένος Κύριος ὁ Θεὸς μᾶς καλεῖ πίσω ἀπὸ ἀμνη-

μονεύτων χρόνων, ἀλλὰ τὸ κρίμα εἶναι ποὺ ἐμεῖς δὲν Τὸν ἀκοῦμε.

Ὁ φίλος μου πάντοτε συνομιλεῖ μαζί σου,
Τί κρίμα! σὺ δὲν ἀκοῦς τὸ πανάρχαιο κάλεσμα.

ΣΑΧ ΝΙΑΖ

Ὁ Ἦχος τοῦ Φίλου ἢ τοῦ Ἀγαπημένου (Θεοῦ) ἀντηχεῖ παντοῦ. Ἕνας Μουσουλμάνος μύστης ποιητὴς λέει γι' Αὐτόν:

Καὶ οἱ ἑπτὰ οὐρανοὶ ἀντηχοῦν μὲ τὸν Ἦχο
Οἱ ἀδαεῖς δὲν Τὸν ἀκοῦν οὔτε συλλαβαίνουν τὶς μελωδίες.

ΧΑΦΙΖ

Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε ἴδει, καὶ δὲν θέλετε καταλάβει[32].

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ Ἦχος εἶναι ἀπὸ μόνος Του καὶ τοῦ ἑαυτοῦ Του. Στὴν ὑλικὴ ἢ φυσικὴ περιοχὴ καὶ στὰ ὑλικοπνευματικὰ βασίλεια (Πὶντ καὶ Οὔντ) εἶναι ἀνακατωμένος καὶ κλεισμένος μέσα στὴν ὕλη. Ὁ Διδάσκαλος Τὸν ἐκδηλώνει μέσα στὴ Σουκχμὰν ἢ Σὰχ Ρὰγκ στὴν περιοχὴ τοῦ μετώπου.

Ἄκουσε τὴ Μουσικὴ μέσα στὴ Σ ο υ κ χ μ ά ν, καὶ ἀπορροφήσου στὸ ἀκατάπαυστο τραγούδι.

Ἐπίσης,

Καὶ τὰ ὦτά σου θέλουσιν ἀκούει λόγον ὄπισθέν σου, λέγοντα, Αὕτη εἶναι ἡ ὁδὸς, περιπατεῖται ἐν αὐτῇ· ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ ἀριστερά[33].

ΗΣΑΪΑΣ

Γιὰ τὴν πνευματικὴ γνώση καὶ τὴν αὐτογνωσία, ἡ ἄσκηση τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος (Σούγκαλ - ἰ - Νάγκχμα -

ί - γιαζντάνι) είναι πολύ άναγκαία, γιατί άκούγοντας τή Θεία Μουσική ή ψυχή σύρεται έξω άπό τά ύλικά καί τά διανοητικά έμπόδια τοῦ σώματος καί όδηγεῖται σέ άνώτερες πνευματικές περιοχές άπό ὅπου πηγάζει ὁ Ἦχος, τοῦ όποίου οἱ άντηχήσεις άκούγονται κάτω μέσα στό σῶμα. Εἶναι μιά συνεχής καί άκατάπαυστη Μουσική, γιά τήν όποία ὁ Μωλάνα Ρούμι λέει:

Πιάσε καί κρατήσου άπό τή Μουσική πού διαρκεῖ στήν αἰωνιότητα,
Ψάξε γιά τόν ἥλιο πού δέν δύει ποτέ.

Ἐπίσης, οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου δέν γνωρίζουν καθόλου γι' Αὐτόν. Μόνο ἕνα σπάνιο ἄτομο Τόν άσκεῖ μετά πού Αὐτός ἐκδηλωθεῖ άπό κάποιο Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.

Μπές μέσα στό ναό τοῦ σώματος καί ἄκουσε τίς θεῖες μελωδίες,
Αὐτοί πού κάθονται γύρω σου, δέν θά τίς άκούσουν.

ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

Στό θορυβῶδες στροβίλισμα τῆς βιαστικῆς καθημερινῆς ζωῆς πού διάγουμε, δέν μποροῦμε νά άκούσουμε τούς άπαλούς καί γλυκούς άντίλαλους τῆς Μουσικῆς πού ἔρχεται πρός τά κάτω άπό μακριά. Ὅλοι αὐτοί πού ἄσκησαν τό Ἠχητικό Ρεῦμα, σέ όποιοδήποτε τόπο καί σέ όποιοδήποτε χρόνο, μίλησαν γι' αὐτές τίς μελωδίες, βέβαια άνάλογα μέ τήν ἔκταση τοῦ πλησιάσματός τους καί τῆς νοητικῆς τους συσκευῆς. Ἀκόμη καί τώρα αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, εἴτε νέοι εἴτε γέροι, πού ἔχουν μπεῖ στό Δρόμο άπό κάποιον άρμόδιο Σατγκουρού ἐξουσιοδοτημένο άπό πάνω, μαρτυροῦν γι' αὐτήν τήν αἰώνια ἐμπειρία.

Στίς Οὐπανισάδες ἔχουμε μιά ἔκθεση γι' αὐτές τίς μουσικές νότες. Αὐτές μοιάζουν, ὥς ἕνα όρισμένο σημεῖο, τό άπαλό μουρμούρισμα τῆς άπέραντης θάλασσας, τίς βροντές άπό τά άπομακρυσμένα σύννεφα, συνεχές πιτσίλισμα ἑνός κα-

ταρράκτη, καὶ τελικὰ 6υθίζονται μέσα στὸν ἦχο ἑνὸς κοχυλιοῦ, καὶ ἀναπτύσσονται σὲ ἦχο μιᾶς σάλπιγγας, ἑνὸς 6ροντεροῦ τυμπάνου, ἑνὸς διαπεραστικοῦ 6ιολιοῦ καὶ μιᾶς φλογέρας[34].

Ὁ Μαχάτμα Τσαρὰν Ντάς, στὸ 6ι6λίο του «Μπάκτι Σαγκάρ», ἔχει περιγράψει δέκα εἰδῶν μελωδίες — τὸ γλυκὸ κελάϊδισμα τῶν πουλιῶν, τὸ τερέτισμα τῶν πράσινων ἀκρίδων, τὸ κουδούνισμα κουδουνίσκων, τὸν ἦχο τοῦ γκὸνγκ, τοῦ κοχυλιοῦ, τὸ παίξιμο τῶν κυμ6άλων, τῆς 6ροντῆς τῶν συννέφων, τὸ 6ρυχηθμὸ ἑνὸς λιονταριοῦ, τοῦ 6ιολιοῦ καὶ τῆς φλογέρας.

Στὴ Χάθα Γιόγκα Πραντίπκα ἔχουμε τὴν ἐξιστόρηση ἤχων τοῦ Νάντ, ὅπως ὁ 6όμ6ος τῶν μελισσῶν, τὸ κουδούνισμα τῶν 6ραχιολιῶν στὸν ἀστράγαλο, τὸν ἦχο τοῦ κοχυλιοῦ, τῆς καμπάνας καὶ τῶν κυμ6άλων, τῆς φλογέρας, τὸν κτύπο τοῦ τυμπάνου καὶ ἄλλων μουσικῶν ὀργάνων, καὶ τὸ 6ρυχηθμὸ ἑνὸς λιονταριοῦ, κ.τ.λ.

Στὸ Σὰρ Μπαχάν,[35] ὁ Σουάμι Σίϐ Νταγιὰλ Σὶνγκ Τζὶ κάνει μιὰ θαυμάσια διήγηση τῆς θείας ὀρχήστρας, ποὺ περιλαμ6άνει δέκα μουσικὲς νότες, ποὺ μοιάζει μὲ ὅ,τι εἴπαμε πιὸ πάνω, καθὼς μπαίνει κανεὶς στὴν Σάχανσντὰλ Κανουὰλ ἢ τὴν περιοχὴ τῶν χιλιάδων φώτων.

Ἡ Κυρία Μπλα6άτσκυ, μιὰ Ρωσίδα θεόσοφη ποὺ μυήθηκε στὴ θεοσοφία τὸ 1856 ἐνῶ ἦταν στὸ Θι6έτ, ἡ ἱδρύτρια τῆς Θεοσοφικῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ συγγραφέας ἑνὸς διαφιλονικούμενου ἔργου «Ἡ Ἶσις Χωρὶς Πέπλο», γράφει στὸ 6ι6λίο της «Ἡ Φωνὴ τῆς Σιγῆς»:

> Ἡ πρώτη εἶναι ὅπως τοῦ ἀηδονιοῦ τὴ γλυκειὰ φωνὴ ποὺ τραγουδᾶ ἕνα τραγούδι ἀποχαιρετισμοῦ στὸ σύντροφό του. Ἡ δεύτερη ἔρχεται σὰν τὸν ἦχο τῶν ἀσημένιων κυμ6άλων τῶν Ν τ ι ά ν ι ς ποὺ ξυπνοῦν τὰ σπινθηρίζοντα ἄστρα. Ἡ ἑπόμενη εἶναι ὅπως οἱ παραπονιάρικες μελωδίες τοῦ πνεύματος τοῦ ὠκεανοῦ ποὺ εἶναι φυλα-

κισμένες μέσα στὸ ὄστρακό του. Καὶ αὐτὸ ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὸ τραγούδι τῆς Β ί ν α. Ἡ πέμπτη ὅπως τὸν ἦχο τῆς μπαμποῦ φλογέρας σφυρίζει διαπεραστικὰ μέσα στὸ αὐτί σου. Ἀλλάζει μετὰ σὲ ἦχο μιᾶς σάλπιγγας. Ἡ τελευταία δονεῖται ὅπως ὁ ὑπόκωφος ἦχος ἑνὸς βροντεροῦ σύννεφου.

Ὁ Ἀμὶρ Κχοῦσρο, ἕνας μεγάλος λόγιος καὶ μύστης ποιητὴς (μαθητὴς τοῦ Κχ. Νίζαμ - ούντ - Ντὶν Τσίστι), ἔχει περιγράψει αὐτοὺς τοὺς ἤχους ὡς ἑξῆς:

Πρῶτος εἶναι ὁ βόμβος τῶν μελισσῶν καὶ δεύτερος εἶναι ὁ ἦχος τῶν βραχιολιῶν τοῦ ἀστραγάλου,
Ὁ τρίτος εἶναι αὐτὸς ἑνὸς κοχυλιοῦ καὶ ὁ τέταρτος ἑνὸς γκόνγκ,
Ὁ πέμπτος εἶναι ὁ ἦχος μιᾶς σάλπιγγας καὶ ὁ ἕκτος μιᾶς φλογέρας,
Ὁ ἕβδομος εἶναι ἑνὸς Μ π ί ρ, ὁ ὄγδοος ἑνὸς μ α ρ ν τ ά γ κ (κρούσιμο τυμπάνου) καὶ ὁ ἔνατος ἑνὸς Σ α χ ν α ὶ (Ν α φ έ ρ ι).
Καὶ ὁ δέκατος μοιάζει τὸ βρυχηθμὸ ἑνὸς λιονταριοῦ,
Τέτοια πράγματι εἶναι ἡ Οὐράνια Ὀρχήστρα, ὦ Κχοῦσρο.
Σ' αὐτὲς τὶς δέκα μελωδίες ἀπορροφιέται ἕνας γιόγκιν,
Οἱ αἰσθήσεις ἠρεμοῦν καὶ τὸ ἴδιο καὶ ὁ νοῦς, λέει ὁ Κχοῦσρο.
Μὲ τὸ ἄνθισμα τῆς ἀπεριόριστης Μουσικῆς ἐσωτερικῶς,
Ὅλες οἱ ἀσέλγειες τῆς σάρκας καὶ τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα πετοῦν μακριά,
Ὁ Διδάσκαλος ἔχει ἐπίσης ἕνα θαυμάσιο κόσμο δικό του,
Ὁ Κχοῦσρο εἶναι τώρα τελείως ἀπασχολημένος μέσα στὸν ἑαυτό του[36].

Ὅλες αὐτὲς οἱ μελωδίες ἔρχονται πλῆθος ἐσωτερικῶς

καθὼς ἡ προσκυνήτρια ψυχὴ ἀρχίζει τὸ Μονοπάτι· ἀλλὰ ἀπὸ ὅλες αὐτές, πρέπει κανεὶς νὰ πιάσει τὸν ἦχο ἑνὸς γκὸνγκ ἢ ἑνὸς κοχυλιοῦ γιατὶ αὐτοὶ ἰδιαίτερα εἶναι συνδεμένοι μὲ τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ βασίλεια, τὰ διάφορα διαμερίσματα στὸ σπίτι τοῦ Πατέρα μας.

Κανεὶς δὲν ξέρει ποῦ εἶναι ἡ κατοικία τοῦ Ἀγαπημένου,
Ἀλλὰ εἶναι ἀρκετὰ σίγουρο ὅτι ὁ ἦχος τοῦ γκὸνγκ ἔρχεται ἀπὸ ἐκεῖ.

ΧΑΦΙΖ

Ὁ Σάμπτ ἔχει μέσα Του θεία μελωδία:

Ὁ Ἀληθινὸς Λόγος ἐκπέμπει τὶς μελωδίες τοῦ Σεχάζ, καὶ ὁ νοῦς ἀπορροφιέται μέσα στὴν Ἀλήθεια.
Ἀνέκφραστος καὶ θαυμάσιος εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Ἄσπιλα Ἁγνοῦ, καὶ μόνο ὁ ἀφοσιωμένος τοῦ Γκουροῦ Τὸν ἐμφυτεύει[37].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Γιατὶ δὲν ἀκοῦμε τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου;

Ἂν καὶ ὁ Σάμπτ ἀντηχεῖ πάντοτε μέσα στὸν καθένα μας, δὲν Τὸν ἀκοῦμε. Τὴν αἰτία γι' αὐτὸ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὴ βροῦμε. Ἐφόσον ὁ νοῦς εἶναι σὲ μιὰ κατάσταση συνεχοῦς καταιγίδας καὶ ἐντάσεως, σχίζεται ἀπὸ ἀμέτρητα συγκρουόμενα πάθη καὶ ἐπιθυμίες, τρέφεται καὶ παχαίνει μὲ τὴν τροφὴ τοῦ ἐγωισμοῦ, καὶ ἀνατινάσσεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ στὰ ἀτέλειωτα κύματα τῆς κοσμικῆς ζωῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πιάσει τὶς ἀργὲς κάθετες ρυθμικὲς δονήσεις τοῦ λεπτοῦ Ἤχου, οὔτε νὰ ἀποκτήσει καμιὰ ἀγάπη γι' Αὐτόν.

Ἐφόσον ὁ νοῦς εἶναι σὲ μιὰ κατάσταση συνεχοῦς ροῆς καὶ ἀνησυχίας, καὶ εἶναι γεμάτος ἀπὸ σκέψεις τοῦ «ἐγὼ - εἶμαι», ὁ Σ ά μ π τ ἀποτυχαίνει νὰ μεταδώσει

τὴ γλυκιά του εὐωδία καὶ τὸ Ν ά α μ ἀποτυχαίνει νὰ ἐμπνεύσει ἀγάπη καὶ ἕλξη[38].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Μωλάνα Ρούμι ὅμοια λέει:

Τὰ αὐτιά σου δὲν μποροῦν νὰ ἀκούσουν τὴ Μουσικὴ τοῦ Ἦχου.
Διαστρεμμένος καθὼς εἶσαι, ἔχεις χάσει αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν αἴσθηση τῆς ἀκοῆς.

Στὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο, ὁ Χριστὸς λέει:

Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως ἤσουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν, μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα, καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρεύσω αὐτούς[39].

Ο Σὰμπτ εἶναι ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πρώτη Του ἐκδήλωση διαπερνᾶ παντοῦ μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ διάστημα.

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου δείχνει τὸ Δρόμο πρὸς τὴ Θεογνωσία[40].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου ἔχει ἀναφερθεῖ συχνὰ καὶ ὡς «Μ π ά ν ι» ἐπίσης:

Τὸ Μπάνι ἀντηχεῖ καὶ κατὰ τὶς τέσσερεις ἐποχές,
Πηγάζοντας ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια, Αὐτὸ τραγουδᾶ γιὰ τὴν Ἀλήθεια.[41]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Μπάνι διαπερνᾶ παντοῦ. Εἶναι γνωστὸ ὡς Σὰμπτ ἢ Νάαμ, καὶ ἔχει γλυκύτητα μέσα Του.

Σὲ κάθε ἐποχὴ τὸ Μ π ά ν ι εἶναι γνωστὸ ὡς Σάμπτ,

Εἶναι γλυκὸ τὸ Νάαμ καὶ ὁ νοῦς τὸ ἐπιθυμεῖ[42].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τί κρίμα! γιὰ τὴν Τζίβα, ποὺ καθὼς εἶναι ἐμποδισμένη καὶ φυλακισμένη ἀπ' ὅλες τὶς μεριὲς ἀπὸ τὸ νοῦ καὶ τὴν ὕλη, ἔχει χάσει τὸν ἄγγελο ποὺ εἶναι μέσα της καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀκούσει τὸ λεπτὸ καὶ θεῖο Ἦχο τοῦ Ἀγαπημένου.

Ἀλίμονο! Εἶσαι φυλακισμένος πίσω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ περιορισμένου (τὸ σῶμα καὶ τὸ σωματικὰ συνακόλουθα),
Καὶ δὲν ἀκοῦς τὸ θεῖο Ἦχο τοῦ Φιλεύσπλαχνου.

ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

Αὐτὸς ὁ Ἦχος εἶναι ἕνα αἰώνιο κάλεσμα γιὰ νὰ ἐπιστρέψουμε πίσω στὸ σπίτι μας:

Νά, ἔρχεται ἕνα συνεχὲς κάλεσμα ἀπὸ μακριά,
Καλώντας σε πίσω στὸ σπίτι σου.

ΤΟΥΛΣΙ ΣΑΧΙΜΠ

Ὁ Θεῖος Ἦχος δὲν μπορεῖ βεβαίως νὰ ἀκουστεῖ ἀπὸ τὰ φυσικὰ αὐτιά. Ὑπάρχει τρόπος γιὰ νὰ ἀκούσουμε τὴ Θεία Μουσικὴ ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ἱκανότητα (αἴσθηση) τῆς ὑπερφυσικῆς ἀκοῆς, καὶ αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ, νὰ ἀναπτυχθεῖ καὶ νὰ μπεῖ στὴν ὑπηρεσία μας μέσο τῆς χάρης κάποιου Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας· γιατὶ καμιὰ ποσότητα γήινης γνώσης, σοφίας καὶ εὐφυΐας δὲν μποροῦν νὰ βοηθήσουν σ' αὐτό. Ἂν καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν στάθηκε ἀκόμη ἱκανὴ νὰ ἐξετάσει ἀπὸ κοντὰ αὐτὸ τὸ μυστήριο, ὅμως αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀναλυθεῖ καὶ νὰ ἔχει κανεὶς τὴν ἐμπειρία του μὲ πρακτικὸ πειραματισμὸ μέσα στὸ χημεῖο τοῦ Ἑαυτοῦ μὲ τὴν ἐντολὴ καὶ τὴν καθοδήγηση τῶν Ἁγίων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἔχουν τώρα ἀποκαλύψει τὴν παρουσία ρυθμικῆς κινήσεως ἀκόμη καὶ μέσα στὰ ἄτομα, καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ εὑρήματα ἔρχονται κάθε μέρα καὶ πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα.

Πῶς μποροῦμε νὰ ἀκούσουμε τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου;

Ἡ ἑπόμενη φυσικὴ ἐρώτηση εἶναι πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ καὶ νὰ συντονιστεῖ μὲ Αὐτόν. Οἱ ἅγιοι μᾶς λένε ὅτι μποροῦμε νὰ ἀκούσουμε τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου ἂν ἐσωστραφοῦμε καὶ πάψουμε νὰ ἀκοῦμε τοὺς ἐξωτερικοὺς ἤχους τοῦ κόσμου γύρω μας. Μὲ ἄλλα λόγια, πρέπει νὰ μάθουμε νὰ ἀποσυρόμαστε μέσα στὸν ἴδιο μας τὸν Ἑαυτὸ μὲ μιὰ διαδικασία ἐσωστροφῆς καὶ νὰ γίνουμε ἕνας Ἁγνὸς Ἑαυτὸς ἀπελευθερώνοντας τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὴ φυλακὴ τῶν γεγονότων τῆς ζωῆς, πρὶν νὰ καταστήσουμε ἱκανὸ τὸν Ἑαυτὸ γιὰ τὴν Αὐτογνωσία, ποὺ ἔρχεται μὲ τὸ νὰ ἀκοῦμε τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα. Μιὰ ἱερὴ ἐπικοινωνία μὲ αὐτὸν καὶ ἡ ἄσκηση τοῦ Ἤχου ἀποστερεῖ σιγὰ - σιγὰ τὴν ψυχὴ ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶναι τοῦ κόσμου καὶ ἀποκαλύπτει τὸ εἶδος λατρείας τῆς ἀγάπης, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ φωτός, ποὺ εἶναι πίσω ἀπὸ ὅλη τὴ δημιουργία. Πρέπει, συνοπτικά, νὰ σταματήσουμε τὴν ἐνέργεια ποὺ κυλᾶ ἔξω μέσο τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων, εἰδικὰ τῶν ματιῶν, τῶν αὐτιῶν καὶ τῆς γλώσσας, καὶ νὰ τὴν συγκεντρώσουμε στὸ ἀκίνητο σημεῖο μέσα στὸ σῶμα, τὸ κέντρο τῆς ψυχῆς, ἀφήνοντας τὸ νοῦ ἔξω ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα, προτοῦ νὰ μπορέσουμε νὰ ἀκούσουμε τὴ Μουσικὴ τῆς Ψυχῆς στὴν πληρότητά Της.

> Κλεῖσε τὶς τρεῖς ἐξόδους καὶ ἄκουσε τὴν ἀκατάπαυστη Μουσική,
> Ὢ Νανάκ! μέσα στὴ βαθιὰ σιωπὴ τῆς ψυχῆς, ὑπάρχει ἕνα αἰώνιο φῶς χωρὶς ἀνατολὴ καὶ δύση.[43]

Ὁ Καμπὶρ λέει:

> Κλεῖσε τὰ μάτια, τὰ αὐτιὰ καὶ τὸ στόμα σου,
> Καὶ ἄκουσε τὴν ἀτέλειωτη μελωδία τοῦ Σάμπτ.

Ὁ Σὰχ Νιὰζ μᾶς λέει:

> Ὁ Ἦχος διαπερνᾶ ὁλόκληρο τὸν κόσμο στὴν πληρότητά Του,

Σὺ μπορεῖς σίγουρα νὰ Τὸν ἀκούσεις μὲ τὴν ὑπερφυσικὴ ἀκοή,
Αὐτὸ μπορεῖς νὰ τὸ κάνεις κλείνοντας τὰ ἐξωτερικὰ αὐτιὰ τοῦ σώματος,
Γιατὶ τότε, σίγουρα σὺ θὰ ἀκούσεις τὸ ἀτέλειωτο τραγοῦδι,
Καὶ Αὐτὸ θὰ σὲ πάρει πάνω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς διαλύσεως.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φυσικὲς αἰσθήσεις, ἐμεῖς ἔχουμε λεπτὲς (ἀστρικὲς) αἰσθήσεις πολὺ πιὸ δυνατὲς ἀπὸ τὶς φυσικές. Πρὸς τὸ παρόν, αὐτὲς οἱ λεπτὲς αἰσθήσεις εἶναι κοιμισμένες καὶ ἀχρησιμοποίητες. Αὐτὲς μποροῦν, μὲ τακτικὴ ἄσκηση, νὰ ξυπνήσουν σὲ συνειδητότητα καὶ νὰ μποῦν σὲ ὑπηρεσία στὸν ἀστρικὸ κόσμο, ὅπου μποροῦμε νὰ ἔχουμε τὴ μαρτυρία καὶ τὴν ἐμπειρία ὑπερνοητικῶν σχεδίων καὶ χρωμάτων ἀκριβῶς ὅπως κάνουμε καὶ στὸ φυσικὸ ἐπίπεδο· ὄχι, μᾶλλον μὲ πολὺ περισσότερη διαύγεια καὶ κατανόηση ἀπὸ ὅ,τι ἔχουμε ἐδῶ.

Μαζὶ μὲ τὶς πέντε φυσικὲς αἰσθήσεις, εἴμαστε προικισμένοι μὲ πέντε λεπτὲς (ἀστρικὲς) αἰσθήσεις ἐπίσης,
Αὐτὲς εἶναι ἀπὸ ἀτόφιο χρυσάφι ὅταν συγκριθοῦν μὲ τὶς ἄλλες ἀπὸ χαλκό.

ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

Ὁ Σάμπτ μπορεῖ ἔτσι νὰ ἀκουστεῖ μὲ τὰ αὐτιὰ τῆς σκέψης. Καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ Σάμπτ εἶναι καὶ οἱ δύο τῆς ἴδιας πνευματικῆς οὐσίας καὶ γι᾽ αὐτὸ ἡ ψυχὴ μπορεῖ, χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν φυσικῶν αἰσθήσεων, νὰ ἐννοήσει τὸ λεπτὸ Ἦχο.

Ἡ ψυχὴ εἶναι τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ἑαυτός Του, καὶ μπορεῖ νὰ ψέλνει τοὺς ἐπαίνους Του σὲ μιὰ ἀλάλητη γλώσσα χωρὶς καμιὰ ἐξωτερικὴ βοήθεια (τῆς γλώσσας, τῶν χειλιῶν ἢ τοῦ οὐρανίσκου).

Στὸ ἱερὸ Κοράνι ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ διαταγὴ ἢ ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐξουσιοδότησή Του διαπερνᾶ

παντοῦ, ὑποστηρίζοντας τὸν οὐρανό, τὴ γῆ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν.

Ποῦ κατοικεῖ ὁ Σὰμπτ καὶ πῶς μποροῦμε νὰ ἔρθουμε σὲ ἐπαφὴ μὲ Αὐτόν;

Ὑπάρχουν δέκα ἔξοδοι στὸ σῶμα, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ ἐννιὰ εἶναι ὁρατὲς ἐνῶ ἡ δέκατη εἶναι ἀόρατη:

Ἡ ἀκρόπολη τοῦ σώματος ἔχει ἐννέα διάπλατα ἀνοιχτὲς πόρτες ἐξόδου, ἐνῶ ἡ δέκατη εἶναι στενὴ καὶ κρυμμένη.
Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ περάσει μέσο τῆς δέκατης, ποὺ εἶναι ὁ Δρόμος πρὸς τὰ μέσα, παρὰ μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου.[44]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἶναι οἱ εἰσερχόμενοι δι᾽ αὐτῆς. Ἐπειδὴ στενὴ εἶναι ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἶναι οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.[45]

Ἀγωνίζεσθε νὰ εἰσέλθητε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διότι πολλοί, σᾶς λέγω, θέλουσι ζητήσει νὰ εἰσέλθωσι, καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῆ.[46]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἐφόσον ἡ ψυχὴ περιπλανιέται μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὶς ἐννιὰ πόρτες τοῦ σώματος, συνεχῶς ἀποστραγγίζεται ἄθελά της ἀπὸ τὴν κρυφή της ἐνέργεια ἢ Ζωχάρ. Μὲ αὐτὴ τὴ συνεχὴ ροὴ τῆς ἐνέργειας ἐξωτερικῶς, αὐτὴ παραμένει τελείως ξένη πρὸς τὴν Πραγματικότητα ποὺ εἶναι μέσα στὸν ἴδιο της τὸν ἑαυτὸ καὶ δὲν γνωρίζει τὶς σὲ λανθάνουσα κατάσταση δυνατότητες τῆς Θεότητας ποὺ κατοικοῦν μέσα στὴν ἴδια της τὴ φύση.

Μιὰ πόρνη (μιὰ ψυχὴ ποὺ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ νοῦ)
τρελλὰ ἐρωτευμένη μὲ τὶς ἐννιὰ πόρτες δέν μπορεῖ
νὰ φτάσει στὴν Πραγματικότητα.[47]

ΚΑΜΠΙΡ

Ὁ Γκουροὺ Ἀμὰρ Ντὰς συμβουλεύει ἐπίσης ὅτι πρέπει νὰ κλείσουμε τὶς ἐννιὰ πόρτες μας, νὰ ἀκινητοποιήσουμε τὸ νοῦ καὶ τότε νὰ «κρούσουμε ἐσωτερικῶς» (ὅπως τὸ θέτει ὁ Ἔμερσον) καὶ νὰ ἀνοίξουμε τὸ δρόμο μας πρὸς τὴν κατοικία τοῦ Ἀγαπημένου ἀπὸ ὅπου αὐτὴ ἡ ἀκατάπαυστη Μουσικὴ ρέει κάτω μέρα καὶ νύχτα· καὶ μπορεῖ νὰ ἔρθει κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μαζί της μὲ τὴν ἄσκηση ποὺ ὁρίζεται ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.

Κλείνοντας τὶς ἐννιὰ πόρτες, ψάξε γιὰ τὴ δέκατη ποὺ
ὁδηγεῖ στὸ Ἀληθινό σου Σπίτι.
Ἐκεῖ ἡ ἀκατάπαυστη Μουσικὴ παίζει μέρα καὶ νύχτα
καὶ μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ μετὰ τὴ Διανομὴ τοῦ Διδασκάλου.[48]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ τὸ περιγράφει αὐτὸ τόσο ὄμορφα:

Ἡ Σουκχμάνα, ἡ Ἴντα καὶ ἡ Πίνγκλα
δὲν μπορεῖ νὰ γνωριστοῦν παρὰ μόνον ὅταν ὁ Ἀδιανόητος μᾶς κάνει νὰ ἐννοήσουμε,
Ὦ Νανάκ! ὁ Ἀληθινὸς Διδάσκαλος κάνει τὸ Λόγο ἀκουστὸ φέρνοντάς μας πάνω ἀπὸ τὶς τρεῖς.[49]

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπικοινωνήσει ὁλοκληρωτικὰ μὲ τὸ Λόγο τοῦ Ἀληθινοῦ Διδασκάλου ὥσότου νὰ ὑπερβεῖ τελείως τὴ σωματικὴ συνειδητότητα. Στὸ βασίλειο τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης, ἐφόσον τὰ πέντε στοιχεῖα βασιλεύουν, τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ἐργάζεται μέσο αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῆς φυσικῆς δημιουργίας· ἀλλὰ πάνω ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὁ Λόγος στὴν πρωταρχική Του μορφὴ χωρὶς ἀνάμειξη μὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου στέκει μόνη Της καὶ εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὰ πάντα, γιατὶ εἶναι αὐτοΰπαρκτη. Οἱ σίντχας ρώτησαν μιὰ φορὰ τὸν Γκουροὺ Νανάκ:

Ποῦ κατοικεῖ ὁ Ἦχος ποὺ μᾶς μεταφέρει στὴν ἄλλη ὄχθη τοῦ ὠκεανοῦ τῆς ἀπατηλῆς ὕλης;
Ποῦ ἐπάνω στέκονται οἱ Π ρ ά ν ε ς (δονήσεις), καθὼς ἐκτείνονται δέκα δάκτυλα ἀπὸ τὰ ρουθούνια;

Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ ἀπάντησε ἔτσι:

Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου κατοικεῖ μέσα μας· ἂν καὶ ἀπερίγραπτη, ὅμως Τὴ βρίσκω νὰ ὑπάρχει παντοῦ,
Οἱ Πράνες εἶναι ριζωμένες μέσα στὴν περιοχὴ τῆς σιωπῆς, ἀλλὰ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου διαπερνᾶ τὰ πάντα στὴν πληρότητά Της καὶ εἶναι αὐτοΰπαρκτη.[50]

Ὁ Σὰμπτ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ἕνα μέρος τῆς ὀντότητάς μας καὶ δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε χωρὶς Αὐτὸν ἀκόμη καὶ γιὰ μιὰ στιγμή. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἔρθουμε σὲ ἐπαφὴ μαζί Του ὡσότου ὑψωθοῦμε πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα.

Ψάξε γιὰ τὸν Ἦχο (τὴν οὐσία τῆς ψυχῆς) μέσα στὸ σῶμα, καὶ θὰ σωθεῖς,
Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, χαίρομαι αἰώνια εἰρήνη γιατὶ μέσα μου εἶναι ὁ Ἦχος, τὸ κορυφαῖο κόσμημα ὅλων τῶν ἀρετῶν.[51]

ΝΑΝΑΚ

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα εἶναι μιὰ συσκευὴ λήψης γιὰ νὰ πιάσει τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα καί, ὅπως ἕνα ραδιόφωνο, πρέπει νὰ τακτοποιηθεῖ κατάλληλα γιὰ νὰ συντονιστεῖ μὲ τὰ αἰθερικὰ κύματα. Ὁ Διδάσκαλος, τὴν ὥρα τῆς μυήσεως, συνδέει τὸ πνεῦμα ἐσωτερικῶς μὲ τὸν κατώτερο κρίκο τοῦ Ἤχου ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ αὐτὴ ἡ σύνδεση μπορεῖ νὰ

ἀναπτυχθεῖ, μὲ τὴν καθημερινὴ ἄσκηση, σὲ ὁποιοδήποτε μῆκος θέλει κανείς.

Ἦχος καὶ Φῶς

Μέσα στὸν κόσμο ὑπάρχουν δύο πράγματα ποὺ ἐξυπηρετοῦν ὡς ὁδηγοὶ τὸν κουρασμένο ταξιδιώτη σὲ ἕνα μοναχικὸ ταξίδι μέσα σὲ μιὰ κατάμαυρη νύχτα· δηλαδή, ὁ Ἦχος καὶ τὸ Φῶς (Καλάμ καὶ Νούρ). Αὐτὰ εἶναι τὰ δύο βοηθητικὰ ἐπίσης καὶ στὸ Μονοπάτι τῆς Πνευματικότητας. Καθένα ἀπὸ αὐτὰ ἔχει τὸ δικό Του σκοπό. Ἔχουμε τὸ θεῖο Φῶς μέσα μας καὶ μέσα ἀπὸ Αὐτὸ ἐκπέμπεται Ἦχος, καὶ τὰ δύο μαζὶ ἔχουν περιγραφεῖ ὡς Φλογισμένος Ἦχος ἢ Φλόγα ποὺ Ἠχεῖ.

Ὁ νοῦς ὅταν συντονιστεῖ μὲ τὸν Ἦχο ἀποκολλιέται καὶ ἀπασχολεῖται,
Μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ Φωτὸς εἶναι ἕνας εὐχάριστος Ἦχος, ποὺ μᾶς κάνει νὰ ἀπορροφηθοῦμε τελείως στὸ Θεό.[57]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἀκατανόητη εἶναι ἡ Πραγματικότητα.[53]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χωρὶς τὸ Φῶς τοῦ Σάμπτ, ἐπικρατεῖ σκοτάδι μέσα μας,
Οὔτε πηγαίνουμε στὴν Πραγματικότητα, οὔτε τελειώνουμε μὲ τοὺς γύρους.[54]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Χωρὶς Σάμπτ εἶναι ὅλο σκοτάδι,
Μὲ τὴν ἐκδήλωση τοῦ Σάμπτ, ὁ κόσμος ἦρθε σὲ ὕπαρξη[55]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὅλη ἡ ζωὴ καὶ ὅλη ἡ δύναμη ἔρχεται ἀπὸ Αὐτόν. Ἀπὸ τὸν Ἥλιο μέχρι τὴ φλόγα τοῦ καντηλιοῦ, ὅλο τὸ φῶς ἔρχεται ἀπὸ αὐτὸ τὸ μεγάλο κέντρο δυνάμεως. Ἡ ἐνέργεια τοῦ

ἐπιστήμονα καὶ οἱ πράνες τῶν γιόγκινς δὲν εἶναι παρὰ ἐκδηλώσεις αὐτοῦ τοῦ ρεύματος ζωῆς τὸ ὁποῖο, ὅπως ὁ ἠλεκτρισμὸς μέσα στὸν ἀέρα, διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ εἶναι παντοδύναμο.

Ἐν αὐτῷ, ἦτο ζωή, καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό...

Ἦτο τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἦτο ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὁ κόσμος ἔγεινε δι' Αὐτοῦ· καὶ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισεν Αὐτόν.[56]

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Ὁ Ἅγιος Αὐγουστίνος μᾶς λέει γιὰ τὴν ἐκδήλωση τοῦ Φωτὸς μέσα του, ὡς ἑξῆς:

Μπῆκα μέσα στὸν ἐσωτερικό μου ἑαυτό. Κι' ἤμουν ἱκανὸς γιατὶ Σὺ ἤσουν ὁ Ὁδηγός μου: γιατὶ Σὺ εἶχες γίνει ὁ βοηθός μου. Καὶ μπῆκα καὶ εἶδα μὲ τὸ μάτι τῆς ψυχῆς μου (ἔτσι καθὼς ἦταν) πάνω ἀπὸ τὸ μάτι τῆς ψυχῆς μου, πάνω ἀπὸ τὸ νοῦ μου, τὸ Ἀναλλοίωτο Φῶς. Ὄχι αὐτὸ τὸ συνηθισμένο φῶς ποὺ κάθε σάρκα μπορεῖ νὰ τὸ δεῖ, οὔτε κατὰ κάποιο τρόπο ἕνα μεγαλύτερο τοῦ ἴδιου εἴδους, καθὼς ἡ λαμπρότητα του θὰ ἦταν πολλὲς φορὲς πιὸ λαμπρή, καὶ μὲ τὸ μεγαλεῖο του θὰ γέμιζε ὅλο τὸ διάστημα. Δὲν ἦταν τέτοιο τὸ φῶς ἀλλὰ ἄλλο, ναί, πολὺ πιὸ διαφορετικὸ ἀπὸ ὅλα αὐτά... Αὐτὸς ποὺ γνωρίζει τὴν Ἀλήθεια, γνωρίζει τί εἶναι αὐτὸ τὸ Φῶς καὶ αὐτὸς ποὺ Τὸ γνωρίζει, γνωρίζει τὴν Αἰωνιότητα.

Ὁ Ἅγιος Καμπὶρ μᾶς λέει ὅτι ἡ ψυχὴ χωρὶς τὸν Σάμπτ εἶναι τυφλὴ καὶ δὲν γνωρίζει τὸ Μονοπάτι:

Χωρὶς τὸ Λόγο εἶναι κανεὶς τυφλὸς καὶ δὲν γνωρίζει τὸ Δρόμιο.

Χωρὶς διέξοδο, περιπλανιέται κανεὶς ἀτέλειωτα μέσα στοὺς γύρους.

Χιλιάδες χρόνια πρίν, ὁ Ζωροάστρης δίδαξε τὸ προσκήνυμα τῆς λατρείας τῆς Ζωτικῆς Φωτιᾶς καὶ ἀκόμη καὶ σήμερα βλέπουμε τὰ ἴχνη της στὴ συμβολικὴ φωτιὰ ποὺ οἱ Πέρσες κρατοῦν ἀναμμένη στὰ σπίτια τους. Ὁ Γκωτάμα, ὅταν ἔγινε Βούδδας ἢ ὁ Φωτισμένος, δίδαξε τὸ Μονοπάτι τῆς Ζωῆς στοὺς ὀπαδούς του.

Ὅλοι οἱ Προφῆτες τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης, ποὺ ἄσκησαν τὴ διαδικασία τῆς ἐσωστροφῆς καὶ ὀπισθοχωρήσεως ἢ ἀποσύρσεως τοῦ Ρεύματος τῆς ψυχῆς θεληματικῶς, μιλοῦν καὶ γιὰ τὶς δύο ἐμπειρίες τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Ἤχου. Καθὼς ἡ ψυχὴ προχωρεῖ στὸ πνευματικὸ μονοπάτι, ἡ ἱκανότητα τῆς δράσεως προπορεύεται ἀπὸ αὐτὴ τῆς ἀκοῆς, γιατὶ τὸ φῶς εἶναι γρηγορότερο ἀπὸ τὸν ἦχο.

Ἡ ψυχή, ἂν καὶ φυλακισμένη ἀπὸ τὸ νοῦ καὶ τὴν ὕλη, εἶναι ὅμως προικισμένη μὲ τὸ δῶρο τῶν λεπτῶν αἰσθήσεων τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ ὄργανα τῶν αἰσθήσεων· καὶ ὅταν κανεὶς τὶς ἀναπτύξει καὶ τὶς δύο, μπορεῖ νὰ ἀποσύρει τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ τότε μπορεῖ νὰ κινεῖται ἐλεύθερα στὰ ἀνώτερα πνευματικὰ βασίλεια, διαφεύγοντας ἔτσι γιὰ πάντα ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τοῦ κόσμου.

Μὲ τὴν καθοδήγηση τῆς ἱκανότητας τῆς ἀτενίσεως, θὰ φτάσω στὸ Σὰτ Λόκ.

ΣΟΥΑΜΙ ΣΙΒΝΤΑΓΙΑΛ ΣΙΝΓΚ

Στὴν ἀρχὴ τὸ Φῶς ἐμφανίζεται πρῶτο καὶ ὁ Ἦχος ἔρχεται ἔπειτα. Στὴν ἄσκηση κάνουμε Σιμρὰν καὶ Ντιὰν στὴν ἀρχή, ὁ λόγος εἶναι ὅτι αὐτὰ προετοιμάζουν τὸ ἔδαφος γιὰ μεγαλύτερη ἀνάπτυξη. Ἂν καὶ καθένα ἔχει τὸ δικό Του ἀτομικὸ σκοπό, ὅμως καὶ τὰ δύο ἀσκοῦνται γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἤχου ἢ Σάμπτ, ἀπὸ ὅπου ἔρχεται ἡ πραγματικὴ βοή-

θεια. Ὁ Σάμπτ λοιπὸν εἶναι ἡ κεντρικὴ πέτρα τοῦ τόξου στὴ θολωτὴ δίοδο τοῦ Σιμρὰν καὶ τῆς Ντιάν, ποὺ εἶναι οἱ δυὸ πλευρές του. Ἐπίσης στὸ πνευματικὸ ταξίδι, ὑπάρχουν μέρη ὅπου ἡ ψυχὴ εἶναι σὲ ἀμηχανία μέσα στὸ ἐκτυφλωτικὸ Φῶς ποὺ κατεβαίνει γύρω της ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές, καὶ ἐκεῖ τίποτε ἄλλο δὲν τὴ βοηθᾶ παρὰ ὁ Ἦχος γιὰ νὰ τὴν τραβήξει μέσα ἀπὸ αὐτό.

> Καὶ τὰ ὦτά σου θέλουσιν ἀκούει λόγον ὄπισθέν σου, λέγοντα, Αὕτη εἶναι ἡ ὁδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ.[57]
>
> ΗΣΑΪΑΣ

Ἐπίσης, ὑπάρχουν μέρη στὸ Δρόμο ὅπου ἐπικρατεῖ πλῆρες σκοτάδι καὶ ὑπάρχουν περιοχὲς βαθιᾶς σιωπῆς καὶ ἱεροπρέπειας ὅπου κανεὶς κυριεύεται ἀπὸ δέος καὶ φόβο, καὶ ἐκεῖ ἐπίσης, ἡ ἔνδοξη Φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἔρχεται νὰ τὴ σώσει σὰν ἕνας ἀλάθητος ὁδηγὸς καὶ σὰν ἕνας φίλος ποὺ ποτὲ δὲν τὴν ἐγκαταλείπει, λέγοντας:

> Ἄνρθωπε, θὰ ἔρθω μαζί σου, καὶ θὰ εἶμαι ὁ ὁδηγός σου,
> Στὴν πιὸ μεγάλη σου ἀνάγκη θὰ εἶμαι στὸ πλευρό σου.
>
> ΕΒΡΙΜΑΝ

Ἡ σπουδαιότητα τοῦ ἤχου ὡς καθοδηγητικοῦ παράγοντα ἀναγνωρίζεται σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις. Ἕνας ταξιδιώτης σὲ μιὰ ἔρημη πεδιάδα, μιὰ σκοτεινὴ νύχτα, χωρὶς νὰ βλέπει καμιὰ κατοικία, μὲ ἀγωνία καὶ διακαὴ ἐπιθυμία προσπαθεῖ νὰ πιάσει, κάποιο ἦχο, ἴσως τὸ γαύγισμα κάποιου σκύλου ἀπὸ μακριά, μὲ τὸν ὁποῖο νὰ ὁδηγήσει τὰ κουρασμένα βήματά του πρὸς τὴ σωστὴ κατεύθυνση· γιατὶ τὸ γαύγισμα τοῦ ἀναγγέλει ὅτι κάποιοι συνοικισμοὶ εἶναι ἐκεῖ κοντὰ στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου καὶ τὸν ἐνθαρρύνει ὡσότου τοὺς φτάσει. Τὸ ἴδιο κάνουν κι' αὐτοὶ ποὺ ἔχουν παραπλανηθεῖ μέσ' τὴ νύχτα, προσπαθοῦν νὰ ἀκούσουν τὸ ποδοβολητὸ ἑνὸς ἀλόγου ἢ τὸ κουδούνισμα ἑνὸς κουδουνίσκου ποὺ εἶναι γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ ἑνὸς ζώου. Αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμη τοῦ ἤχου· καθὼς

εἶναι ἀλάθητος καὶ τελείως σίγουρος παίρνει ἀκόμη περισσότερη σημασία στὸ ἐσωτερικὸ ταξίδι τῆς ψυχῆς.

Σάμπτ καὶ Ἀλήθεια εἶναι Συνώνυμα

Ὁ Σάμπτ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ Ἀπόλυτη καὶ Ἀφηρημένη Ἀλήθεια στὴ συμπαγή Της μορφή. Εἶναι μιὰ αἰώνια καὶ ἀναλλοίωτη ἀρχὴ τῆς Δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐκτελεῖ τὸ Θεῖο Του Θέλημα σὲ ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Ὅπως ἡ Ἴδια ἡ Ἀλήθεια, ὑπῆρχε στὴν ἀρχὴ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο, ὑπῆρχε στὴν ἀρχὴ κάθε κύκλου δημιουργίας καὶ θὰ ὑπάρχει αἰώνια καὶ αἰώνια.

Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ λέει γι' Αὐτὸν τὰ ἑξῆς:

Ὁ Λόγος εἶναι τὸ μόνο σύμβολο τῆς Ἀλήθειας.
Καὶ μπορεῖ νὰ Τὸν γνωρίσει καὶ νὰ ἔχει κανεὶς τὴν ἐμπειρία Του μέσο ἑνὸς τέλειου Διδασκάλου.[58]

Ὁ Γκουροὺ Ἀμάρ Ντὰς καὶ ὁ Γκουροὺ Ἀρτζὰν λένε γι' Αὐτόν:

Τὸ Μπάνι ἢ ὁ Σάμπτ εἶναι ἡ Ἀλήθεια προσωποποιημένη.
Ὢ ἀγάπα αὐτὴ τὴν Ἀλήθεια μὲ ὅλη σου τὴν καρδιὰ καὶ τὴν ψυχή.[59]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἄκουσε, ὦ φίλε, τὴ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα.
Ὁ Διδάσκαλος σοῦ ἔχει δώσει ὅλο τὸν Ἀληθινὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ.[60]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς»

Ἐπίσης, ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς», ποὺ μᾶς δίνει ἀθανασία καὶ μᾶς εὐλογεῖ μὲ αἰώνια ζωή.

'Αληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω. 'Εάν τις φυλάξη τὸν λόγον μου, θάνατον δὲν θέλει ἴδει εἰς τὸν αἰῶνα.[61]

'Εάν τις διψᾷ, ἄς ἔρχεται πρὸς ἐμέ, καὶ ἄς πίνη. "Οστις πιστεύει εἰς ἐμέ... ποταμοὶ "Υδατος Ζῶντος θέλουσι ρεύσει ἐκ τοῖς κοιλίας αὐτοῦ.[62]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Μιὰ φορὰ ὁ 'Ιησοῦς ὅταν περνοῦσε ἀπὸ τὴ Σαμάρια ἔφτασε στὸ πηγάδι τοῦ 'Ιακὼβ καὶ κάθησε ἐκεῖ γιὰ λίγο, ὁπόταν ἦρθε μιὰ γυναίκα Σαμαρίτιδα νὰ πάρει νερὸ καὶ ὁ 'Ιησοὺς τῆς ζήτησε νὰ τοῦ δώσει νὰ πιεῖ. 'Αλλά, καθὼς αὐτὴ ἦταν Σαμαρίτιδα, δίσταζε νὰ συναναστραφεῖ μὲ ἕνα 'Ιουδαῖο, καὶ πάνω σ' αὐτὸ ὁ 'Ιησοῦς τῆς εἶπε: «'Εὰν ἤξευρες τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς εἶναι ὁ λέγων σοι, Δόσμου νὰ πιῶ, σὺ ἤθελες ζητήσει παρ' Αὐτοῦ, καὶ ἤθελε σοὶ δώσει "Υδωρ Ζῶν»...

"Οστις ὅμως πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς αὐτόν, θέλει γίνει ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀναβλύζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον.[63]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Στὸ Βιβλίο τοῦ 'Ιερεμία ἔχουμε:

Διότι ὁ λαός μου... ἐμὲ ἐγκατέλιπεν, τὴν πηγὴν τῶν Ζώντων 'Υδάτων.[64]

Στὶς γραφὲς τῶν Σίκχ ἔχουμε:

'Ο Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἕνα ἐλιξήριο ποὺ διώχνει ὅλες τὶς ἐπιθυμίες,
'Ο νοῦς βάφεται μέσα στὴν 'Αλήθεια καὶ εἶναι πάντοτε ἀπορροφημένος σ' 'Εκεῖνον.[65]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Χωρὶς Σάμπτ ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι σὲ πλήρη ἄγνοια καὶ ἡ ζωὴ πηγαίνει χαμένη. Μόνο ἕνας ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο παίρνει τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς».

Ὁ κόσμος ἀγνοεῖ τὸν Σάμπτ καὶ ἡ ζωὴ εἶναι πράγματι
χωρὶς ἀξία,
Ὦ Ναυάκ! μόνο ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ ἀληθινὸ ἐλιξήριο,
καὶ ἕνας ἀφοσιωμένος στὸν Διδάσκαλο Τὸν παίρνει.[66]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ πηγάδι τοῦ Νεροῦ τῆς Ζωῆς βρίσκεται μέσα μας, ἀλλὰ καθὼς εἴμαστε προσκολλημένοι στὸ νοῦ, δὲν Τὸ γνωρίζουμε οὔτε παίρνουμε ἀπὸ Αὐτό. Ὅπως ἕνα ἐλάφι ποὺ ἔχει κρυμμένο μέσα στὸν ἀφαλό του μόσχο, ἐμεῖς ψάχνουμε γι' Αὐτὸ ἐξωτερικῶς σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς μας καὶ πεθαίνουμε πάνω στὴν προσπάθεια.

Μέσα στὸ σῶμα τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς κινεῖται πλέρια κυματοειδῶς, ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Νοῦ δὲν Τὸ γεύονται.
Μὲ τὸ μόσχο μέσα στὸν ἀφαλό του, τὸ ἐλάφι σκοτώνεται σὲ ἀτέλειωτο ψάξιμο γι' αὐτὸν ἐξωτερικῶς.[67]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς ρέει ἐσωτερικῶς, καὶ μέσο τοῦ Σάμπτ μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὸ πλησιάσει καὶ νὰ πάρει ἀπὸ Αὐτό.

Ἡ πηγὴ τοῦ Νεροῦ τῆς Ζωῆς παφλάζει μέχρι τὸ χεῖλος.
Ἕνας ποὺ εἶναι πράγματι διψασμένος μπορεῖ νὰ Τὴ φτάσει ἀκολουθώντας τὸν Ἦχο.[68]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Σὰμπτ εἶναι ἡ οὐσία ὅλης τῆς λατρείας

Ὅλες μας οἱ προσπάθειες, οἱ ἀσκήσεις καὶ οἱ τελετουργίες εἶναι γιὰ νὰ φτάσουμε στὸν Σάμπτ. Ἡ ἀφοσίωση στὸν

Σάμπτ εἶναι δεκτὴ ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ Αὐτὸς μᾶς χαρίζει τὴ Σωτηρία μέσο τοῦ Σάμπτ.

Ἡ πραγματικὴ λατρεία εἶναι αὐτὴ τοῦ Σάμπτ.[69]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ ἄσκηση τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἡ οὐσία ὅλων τῶν λατρειῶν[70].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τίποτε ἄλλο δὲν ὁδηγεῖ στὴν Πραγματικότητα παρὰ ἡ ἄσκηση τοῦ Σάμπτ. Μὲ κανένα ἄλλο μέσο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ βγεῖ ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν προσκολλήσεων. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ὁ Γκουροὺ Νανὰκ λέει:

Σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἡ ἀληθινὴ λατρεία εἶναι αὐτὴ τοῦ Σάμπτ,
Χωρὶς τὸν Σάμπτ, παραμένει κανεὶς ἕνας ἀνόητος ἐγωιστής.[71]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Στὴν τωρινὴ ἐποχὴ — Κάλι Γιούγκα — ἡ λατρεία ποὺ εἶναι δεκτὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ εἶναι αὐτὴ τοῦ Σάμπτ.

Στὴν Κάλι Γιούγκα, ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο εἶναι τὸ ἀληθινὸ Κιρτάν.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀφοσίωση μὲ τὴν ὁποία σὺ θὰ διαφύγεις κάθε ἐγωισμό.[72]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μὲ τὸν Σάμπτ μιὰ Τζίβα μεταμορφώνεται ἀπὸ πηλὸ σὲ χρυσὸ καὶ ἀπὸ ρυπαρότητα σὲ καθαρὸ κρύσταλλο.

Ἀκούγοντας τὸ Λόγο τοῦ Δασκάλου, ἀλλάζει κανεὶς ἀπὸ εὔθραστο γυαλὶ σὲ στεραιὸ χρυσό.
Γευόμενος τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου μεταμορφώνεται κανεὶς ἀπὸ δηλητήριο σὲ Νέκταρ.[73]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μ 'αὐτὸν τὸν τρόπο παίρνει κανεὶς πλέρια τὴν ὠφέλεια τῆς ἀνθρώπινης γέννησής του.

Μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸν 'Αληθινὸ Λόγο, ἕνας ἀφοσιωμένος κερδίζει τὴν ἀξία Του.
Τὸ φῶς τῆς ψυχῆς ἀνατέλει ἐσωτερικῶς καὶ αὐτὸς ζεῖ σὲ αἰώνια ἔκσταση.[74]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

'Ο Σάμπτ εἶναι ἀπαράλλακτος μὲ τὴν Χούκαμ καὶ τὸ Νάαμ. Πράγματι, ὅλες αὐτὲς οἱ λέξεις ἐννοοῦν τὴν Ἔκφραση ἢ Δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸς ποὺ δέχεται τὸ θέλημά Του, εἶναι δεκτὸς σ' Αὐτόν,
Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Σάμπτ τοῦ Διδασκάλου, γνώρισε τὸ Νάαμ.[75]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

'Ο Σάμπτ εἶναι Σόμα Ράς, πολὺ γλυκὸ καὶ εὔγεστο:

Γλυκὸς εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου,
Τέτοιο ἐλιξήριο βρίσκει κανεὶς ἐσωτερικῶς[76].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

'Ο Σάμπτ εἶναι ἕνας ἀνεξάντλητος θησαυρὸς καὶ πάντοτε παραμένει ὁλόκληρος:

Ὅσο διαρκεῖ ἡ εὐσπλαγχνία Του, τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ξεραθεῖ.
Ὦ Νανάκ! ὁ Σάμπτ εἶναι ἀνεξάντλητος, μοίρασέ Τον ὅπως ἐσὺ θέλεις.[77]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

'Ο Σάμπτ εἶναι 'Απεριόριστος καὶ διαπερνᾶ τὰ Πάντα. 'Ο ἄγγελος τοῦ θανάτου δὲν μπορεῖ νὰ Τὸν πλησιάσει:

Σὺ εἶσαι ὁ Πάνσοφος φίλος καὶ Σὺ μόνον μπορεῖς νὰ ἔρθεις σὲ ἐπαφὴ μαζί μας,

Ὅλη ἡ δόξα στὸ Λόγο τοῦ Γκουροῦ. Αὐτὸς εἶναι πράγματι χωρὶς ὅρια,
Ἀκόμη καὶ ὁ Ἄγγελος τοῦ Θανάτου δὲν μπορεῖ νὰ φτάσει ἐκεῖ ποὺ ὁ ἀπεριόριστος Λόγος κυριαρχεῖ.[78]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Σάμπτ εἶναι Ἔμφυτος καὶ διαπερνᾶ τὰ Πάντα:

Ὁ Ἥλιος τοῦ Σάμπτ φώτισε καὶ τὶς Τέσσερεις Ἐποχές.
Μόνο ἕνας ἀφοσιωμένος διαλογίζεται στὸ Μ π ά ν ι[79].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Σάμπτ ἐκτείνεται παντοῦ στὴν πληρήτητά Του:

Μὴν θεωρεῖς ὅτι ὁ Χ ά ρ ι εἶναι πολὺ μακριά,
Αὐτὸς εἶναι ὁ πλησιέστερος τοῦ πλησιέστερου,
Αὐτὸς εἶναι πάντοτε σὲ προσοχὴ μὲ μάτια καὶ αὐτιά,
Καὶ ἐκτείνεται παντοῦ στὴν πληρότητά Του[80].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάμπτ ἢ Χούκαμ εἶναι ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ κυριαρχεῖ:

Ἡ Ἐντολή Σου (Χ ο ύ κ α μ) κυριαρχεῖ παντοῦ,
Ὁ Λόγος Σου (Νάαμ) ἀντηχεῖ παντοῦ,
Ὁ Σάμπτ εἶναι ἔμφυτος μέσα σὲ ὅλα,
Ὁ ἀληθινὸς Θεὸς μᾶς συναντᾶ ἂν Σὺ ἔτσι ὁρίζεις[81].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Σάμπτ κατοικεῖ μέσα στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ σώματος καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν βρεῖ ἐκεῖ μέσα:

Ψάξε γιὰ τὸν Σάμπτ μέσα στὸ ναὸ τοῦ σώματος,
Καὶ φτάσε στὸ πολύτιμο Νάαμ μέσα κεῖ[82]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μὲ τὸν Σάμπτ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μέσα στὸ σῶμα μὲ μιὰ διαδικασία ἐσωστροφῆς καὶ αὐτοαναλύσεως:

Πειθάρχησε τὸ σῶμα γιὰ νὰ περάσεις στὴν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ὠκεανοῦ τῆς ζωῆς,
Καὶ διαλογίσου στὴν Οὐσία τῆς Ψυχῆς.
Ἡ ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο χαρίζει αἰώνια ἔκσταση,
Ὁ Σάμπτ ὅλων τῶν ἀρετῶν κατοικεῖ ἐσωτερικῶς μὲ ἀφθονία.[83]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ μᾶς λέει γιὰ τὴν κατοικία τοῦ Σάμπτ:

Διάσχισε τὴν Σουκμάνα, ἀφήνοντας τὴν Ἴντα καὶ τὴν Πίνγκλα κατὰ μέρος, γιὰ νὰ ἐννοήσεις τὸν Ἀκατανόητο,
Πολὺ πιὸ πάνω ἀπ' αὐτὲς τὶς τρεῖς ὁ Ἀληθινὸς Διδάσκαλος ἐκδηλώνει τὸν Σάμπτ.[84]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Πῶς νὰ ἔρθουμε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ

(1) Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς μπορεῖ, μὲ τὴν φιλευσπλαγχνία Του, νὰ ἐκδηλώσει τὸν Σάμπτ σὲ ὁποιονδήποτε Τοῦ ἀρέσει.

Μὲ τὴ ματιά Του τῆς Χάρης, ὁ Σάμπτ ἐκδηλώνεται ἐσωτερικῶς, διασκορπίζοντας κάθε σκεπτικισμό,
Τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς ἐξαγνίζονται καὶ τὰ δύο καὶ ὁ ἁγνὸς Ἦχος τοῦ Μπάνι (τοῦ Νάαμ) φυτεύεται μέσα στὴν καρδιά.[85]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ Σὲ καταλάβει ἐκτὸς ἂν Σὺ τὸν κάνεις νὰ σὲ καταλάβει,
Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ Σὲ συναντήσει ἐκτὸς ἂν Σὺ τὸ θελήσεις.
Τότε ψάλλει κανεὶς γιὰ τὸ Μπάνι, μέσο τοῦ Σάμπτ, συνεχῶς,

Καὶ παραμένει ἀπορροφημένος μέσα στὸν Ἀληθινὸ Ἕ-
ναν.[86]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάμπτ ἔχει κοπεῖ στὸ ἀληθινό Του νομισματοκοπεῖο γι' αὐτοὺς ποὺ εἶναι μέσα στὰ ὅρια τῆς εὐνοίας Του, καὶ μόνο αὐτοὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ.

Μόνο μέσα σὲ ἕνα τέτοιο νομισματοκοπεῖο, μπορεῖ ὁ ἄν-
θρωπος νὰ διαμορφωθεῖ σὲ Λόγο,
Ἀλλὰ μόνο αὐτοὶ ποὺ εὐνοοῦνται ἀπὸ Αὐτόν, μποροῦν
νὰ μποῦν σ' αὐτὸ τὸ Μονοπάτι.
Ὢ Νανάκ, ὅποιον Αὐτὸς κυτάξει μὲ χάρη, τὸν γεμίζει
μὲ αἰώνια εἰρήνη.[87]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

(2) Μὲ τὴ χάρη τοῦ Σάντ Σατγκουροῦ καὶ τοῦ Σάτ Σαγκάτ. Ὁ Θεὸς μπορεῖ, μὲ τὴν ἀμίμητη εὐσπλαχνία Του, νὰ ὁδηγήσει ἕναν ἄνθρωπο στὸ διαπιστευμένο Του ἀντιπρόσωπο πάνω στὴ γῆ, ὁ ὁποῖος συνδέει τὴν ψυχὴ μὲ τὸν Σάμπτ, ἐκδηλώνοντας τὸν Σάμπτ ἐσωτερικῶς.

Ὅταν φτάσει ἡ ὥρα, Αὐτὸς ὁδηγεῖ ἕναν ἄνθρωπο σ' ἕ-
ναν Σατγκουροῦ,
Τότε ἀρχίζει κανεὶς τὸ Μονοπάτι τῆς Σούρατ Σάμπτ
Γιόγκα.[88]

Ὁ Τέλειος Διδάσκαλος ἐκδηλώνει τὸν Σάμπτ,
ὑψωνόμενος πάνω ἀπὸ τὶς τρεῖς Γκοῦνες ἀναπαύε-
ται κανεὶς στὸ Τουρίγια.[89]

Ὁ Σατγκουρού, ὁ μεγαλύτερος Δωρητής, ἐκδηλώνει τὸν
Σάμπτ,
Καὶ τότε κάθε ἀνησυχία σταματᾶ καὶ ἔχει κανεὶς αἰώ-
νια ἀνάπαυση.[90]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Γκουροὺ εἶναι προσωποποιημένος Λόγος, Λόγος ποὺ ἔγινε σάρκα, καὶ μόνο αὐτὸς μπορεῖ νὰ τὸν κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ. Αὐτὸς εἶναι, πράγματι, τὸ δῶρο τοῦ Γκουροῦ καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήσει σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Γιατὶ κανεὶς νὰ καθυστερεῖ αὐτὸ ποὺ τοῦ ἐμπιστεύτηκαν νὰ φροντίζει;
Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει εἰρήνη ὡσότου ἡ ὑποχρέωση ἐκτελεστεῖ,
Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου μπορεῖ νὰ φυτευτεῖ μόνο ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο,
Κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τὸ Λόγο νὰ ἐκδηλωθεῖ.[91]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Σὰμπτ εἶναι μιὰ ἀλάλητη γλώσσα ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ μόνος Του ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ὅμοια μὲ Αὐτὸν ὁ Διδάσκαλος μεταδίνει τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ σὲ μιὰ ἀλάλητη γλώσσα. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ὁ Μωλάνα Ρούμι λέει:

Ὁ Διδάσκαλος, ὅπως ὁ Θεός, δρᾶ χωρὶς καμιὰ ἐξωτερικὴ βοήθεια,
Καὶ μεταδίνει γνώση στοὺς μαθητὲς σὲ μιὰ ἀλάλητη γλώσσα.

Ὁ Διδάσκαλος, τὴν ὥρα τῆς μυήσεως, ἐξηγεῖ τὸ θαυμαστὸ καὶ ἄμορφο Λόγο, καὶ μετά, μὲ τὸ μοχλὸ τοῦ δικοῦ Του παλμοῦ τῆς ζωῆς, σηκώνει τὸ πνεῦμα ἐπάνω καὶ συνδέει τὸ μυημένο μὲ τὸ Νάαμ.

(3) Μὲ τὴν τέλεια αὐτοπαράδοση στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου μὲ ταπεινότητα, μετὰ ποὺ θὰ ἀπορρίψει κανεὶς τὴν ὑπερηφάνεια τῆς γεννήσεως καὶ τῆς φυλετικῆς τάξης, τοῦ πλούτου καὶ τῆς περιουσίας, τῆς γνώσης καὶ τῆς σοφίας.

Ἀμέσως ἀπελευθέρωσε τὸν ἑαυτό σου καὶ τὴν ὑπερη-

φάνεια τῆς γνώσης καὶ τῶν τιμωριῶν γιὰ μετάνοια, καὶ
Πάρε μιὰ ρουφιξιὰ ἀπὸ τὸ μεθυστικὸ κρασί.

ΧΑΦΙΖ

Ἐφόσον τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι ἕτοιμο καὶ οἱ σπόροι δὲν ἔχουν σπαρεῖ τὴν κατάλληλη ἐποχή, δὲν φέρνουν κανένα καρπό. Ὅμοια, ὡσότου τὰ ἀγκάθια καὶ τὰ γαϊδουράγκαθα τῆς ζωῆς δὲν ξερριζωθοῦν μέσα ἀπὸ τὸ νοῦ, αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἀκινητοποιηθεῖ. Ὅμως, σιγὰ σιγὰ ἐξημερώνεται ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ Ἤχου, καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἐξαγνίζεται ἢ αἰθεροποιεῖται καὶ ἀποκτᾶ προσοχὴ πάνω σὲ ἕνα σημεῖο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔρθει τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ νὰ ἀντανακλαστεῖ ἐκεῖ μέσα.

Ἐφόσον ὁ νοῦς κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰ πάθη.
Εἶναι γεμάτος ἀπὸ ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς ὑπερηφάνειες καὶ τὶς προκαταλήψεις.
Δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ γευτεῖ τὸν Σὰμπτ οὔτε νὰ ἀγαπήσει τὸ Νάαμ.[92]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Λοιπὸν ἡ ἐσωτερικὴ καθαριότητα εἶναι πολὺ πιὸ σπουδαία ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ καθαριότητα,γιατὶ χωρὶς αὐτὴ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ κάνει κανεὶς ὁποιαδήποτε πρόοδο στὸ Μονοπάτι.

Ἀφοσίωση στὸν Σάμπτ: Τί εἶναι

Τὸ νὰ παρακολουθήσει κανεὶς καὶ νὰ ἀκούσει μὲ μοναδικὴ προσοχὴ τὸ Ντοὺν Ἄτμακ Σάμπτ ἐσωτερικῶς εἶναι ἀφοσίωση τοῦ σωστοῦ εἴδους. Ὁ Σάμπτ εἶναι πάρα πολὺ λεπτός, καὶ ὡσότου νὰ φτάσουμε στὸ ἴδιο ἐπίπεδο λεπτότητας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν πιάσουμε ἢ νὰ τὸν κρατήσουμε. Ὁ Σὰμπτ ἢ ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ διαπερνᾶ τὰ πάντα μὲ παν-

συνειδητότητα, καὶ ἂν τὸ πνεῦμα μας, ποὺ εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια οὐσία ὅπως ὁ Θεός, ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ, αὐτὴ εἶναι μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεό· γιατὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι διαφορετικὸς ἀπὸ τὴ Δύναμή Του (Σάμπτ).

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ εἶναι ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεό,
Εἶναι ὁ κορυφαῖος καρπὸς ὅλων τῶν προσπαθειῶν.[93]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Γιὰ νὰ ἐγκαταστήσει μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἀπελευθερώσει ἡ ψυχὴ τὸν ἑαυτό της ἀπὸ τὴ φυλακὴ τῆς περιορισμένης ὑπάρξεως. Μόνο ἕνας τέλειος Διδάσκαλος μπορεῖ νὰ τὴν κάνει ἱκανὴ νὰ διασπάσει τὰ δεσμὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης, νὰ τὴν ἀνυψώσει πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα καὶ μετὰ νὰ τὴ συνδέσει μὲ τὴν ὑπερψυχὴ — τὴ ζωὴ ὅλης τῆς ζωῆς — τὸ Νάαμ.

Ὁ Σάμπτ εἶναι ἡ κληρονομιὰ ἑνὸς σπάνιου ἀφοσιωμένου στὸ Διδάσκαλο

Καθένας ἐπιθυμεῖ νὰ δεῖ τὸ Θεὸ πρόσωπο μὲ πρόσωπο, ἀλλὰ μόνο μιὰ σπάνια ψυχὴ παίρνει τὴν ἱερὴ ἐπικοινωνία μέσο τοῦ Σάμπτ.

Πόσοι λαχταροῦν νὰ Σὲ συναντήσουν;
Μία σπάνια ψυχὴ Σὲ πραγματοποιεῖ μὲ τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου.[94]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτό τὸ σῶμα εἶναι ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐργάζεται μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτό. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, μορφωμένοι καὶ ἀγράμματοι, νέοι καὶ ἡλικιωμένοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, παντοῦ καὶ ὁπουδήποτε, ἄσχετα ἀπὸ τὸ χρῶμα, τὴ φυλετικὴ τάξη καὶ τὴν πίστη, ἔχουν τὰ προσόντα γιὰ νὰ ἔχουν μιὰ ἐλεύθερη εἴσοδο σ᾽ αὐτὴ τὴ Δύναμη ἐσωτερικῶς μέσο τῆς χάρης κάποιου ἀρ-

μόδιου Διδασκάλου, καὶ ἔτσι νὰ ἀσκήσουν τὸν Σάμπτ ἀρκετὰ εὔκολα καὶ φυσικὰ καὶ νὰ δρέψουν τοὺς καρπούς του.

Ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ σώματος εἶναι τὸ Ἐμπορεῖο Του, μὲ τὸν Σάμπτ ὄμορφα τοποθετημένο ἐσωτερικῶς,
Ἕνας ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο μπορεῖ νὰ βρεῖ τὸ πολύτιμο Νάαμ ἐκεῖ μέσα.[95]
Χωρὶς ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ, ὁ κόσμος παραμένει σὲ πλάνη καὶ ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ πάει χαμένη.
Ὢ Νανάκ, ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς καὶ ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο Τὸ φτάνει.[96]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ νοῦ, ἐξαιτίας τῆς ταλαντεύσεως τοῦ νοῦ, δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Σάμπτ καὶ παραμένει τελείως ξένος σ' αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο.

Ὁ ἀνήσυχος νοῦς δὲν γνωρίζει τὸ Δρόμο,
Ὁ βρωμερὸς νοῦς δὲν μπορεῖ νὰ ἀναγνωρίσει τὸ Λόγο.[97]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἕνας σκλάβος τῶν αἰσθήσεων δὲν γνωρίζει τὸ Λόγο καὶ χάνει τὸν αὐτοσεβασμό του.
Καὶ δὲν βρίσκει καμιὰ ἡδονὴ στὸν Σάμπτ καθὼς παραμένει ἀπασχολημένος στὶς ἐπιδιώξεις τῶν αἰσθήσεων.[98]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Σάμπτ: Τί κάνει ὁ Σάμπτ

Ὁ Σάμπτ εἶναι Πανσυνειδητότητα. Εἶναι ἁπλῶς καὶ μόνο ἕνα κύμα μέσα στὴ θάλασσα τῆς συνειδητότητας. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μιὰ σταγόνα μέσα στὸν Ὠκεανὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶναι καὶ οἱ δύο τοῦ ἴδιου πνεύματος. Ἐνῶ ὁ ἕνας εἶναι ὁ Ὠκεανός, ὁ ἄλλος εἶναι τὸ κύμα καὶ ὁ τρίτος εἶναι μιὰ σταγόνα τοῦ Πανσυνείδητου Θεοῦ. Τὸ κύμα τοῦ συνειδητοῦ

Σάμπτ δὲν μπορεῖ παρὰ ὅπως ἕνας ἰσχυρὸς μαγνήτης, νὰ ἑλκύσει καὶ νὰ τραβήξει πρὸς τὸν Ἑαυτό του τὴ συνειδητὴ σταγόνα τοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα δὲν βρίσκει καμιὰ ἡσυχία ὡσότου, ἱππεύοντας πάνω σ' αὐτὸ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, φτάνει στὸ οὐράνιο σπίτι τοῦ Πατέρα καὶ ἐπιτυχαίνει τὴ σωτηρία. Ὁ ἦχος κινεῖται κυματοειδῶς στὴν πληρότητά Του καὶ τὸ πνεῦμα δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ Αὐτὸν καὶ νὰ ὑψωθεῖ πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς περιορισμοὺς στὴν ἀπεριόριστη αἰωνιότητα.

Ἡ Σούρατ καὶ ὁ Σάμπτ εἶναι φυσικῶς συνδεδεμένοι μεταξύ τους. Ὁ Σάμπτ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Ἦχου, μὲ τὶς ὁποῖες ὁ νοῦς ἀκινητοποιεῖται· καὶ τὸ πνεῦμα ἀπελευθερωμένο, ἀπὸ τὶς γερὲς λαβὲς τοῦ νοῦ, σύρεται ἀσυγκράτητα ἀπὸ τὸν Σάμπτ καὶ φέρεται στὸ Πατρικό του σπίτι, ἀπὸ ὅπου πηγάζει τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα. Ἀντιθέτως, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι κάνουν ἀσκήσεις ποὺ συμμετέχουν οἱ Πράνες δὲν μποροῦν νὰ πᾶνε πάνω ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν Πράνων, ποὺ ἐκτείνονται μέχρι τὸ νοητικὸ ἢ τὸν ἀστρικὸ οὐρανὸ (Τσιντάκας). Ἀλλὰ ἕνας γιόγκιν τοῦ Σάμπτ μπορεῖ νὰ πάει ἐλεύθερα, ἀνοιχτὰ καὶ ἔντιμα ὁπουδήποτε τοῦ ἀρέσει, γιατὶ ὁ Σάμπτ διαπερνᾶ τὰ πάντα χωρὶς κανένα περιορισμό, καὶ νὰ φτάσει τὴν ἀληθινὴ κατοικία τοῦ Πατέρα.

Ὁ Θεός μου εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε,
καὶ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Σάμπτ. [99]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ μέσο γιὰ νὰ βροῦμε τὸ Θεό. Ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ σημαίνει ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεό.

Μιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο εἶναι ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεό.
Καὶ ὅλες οἱ προσπάθειες στέφονται τότε μὲ ἐπιτυχία. [100]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάμπτ εἶναι ὁ μόνος δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὸν Ἀληθινὸ Βασιλιά.

Μέσα στὴ ζωντανὴ ψυχὴ εἶναι ἡ Ζωὴ τῆς ζωῆς (Σάμπτ)
Ποὺ γίνεται ὁ προπομπὸς πρὸς τὸ μεγάλο Βασιλιά.[101]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάμπτ εἶναι ὁ Δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν Πραγματικότητα. Εἶναι μιὰ βάρκα ποὺ μπορεῖ μὲ ἀσφάλεια νὰ μεταφέρει τὴν Τζίβα, μέσο τῆς θάλασσας τῆς ὕλης, στὴν κατοικία τοῦ Κυρίου.

Ὁ Ἀπόλυτος Θεὸς καὶ τὸ πνεῦμα μαζὶ μὲ τὸν Σάμπτ, τὸ συνδετικὸ κρίκο μεταξὺ τῶν δύο, ἀποτελοῦν τὴν ἱερὴ τριάδα, γιατὶ ἡ ἴδια Δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐργάζεται συγχρόνως καὶ στοὺς τρεῖς. Τὸ πνεῦμα μέσα στὸν ἄνθρωπο δὲν ἔχει ξεχωριστὴ ὕπαρξη ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ Θεό.

Ὦ Καμπίρ! τὸ πνεῦμα εἶναι ἀπὸ τὴν οὐσία τοῦ Θεοῦ.[102]

ΚΑΜΠΙΡ

Ἂν καὶ ὅλα τὰ πνεύματα εἶναι Μιᾶς Πραγματικότητας, ὅμως καθένα ἀπὸ τὰ πνεύματα αἰσθάνεται ὅτι ἔχει μιὰ ξεχωριστὴ ὕπαρξη.

Τὸ Σάτσ Κάντ ἢ τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα μας, ἀλλὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ ἐκεῖ μέσα χωρὶς τὴν κατάλληλη καθοδήγηση. Γιὰ νὰ γίνουμε δεκτοὶ ἐκεῖ μέσα, πρέπει νὰ ἐσωστραφοῦμε καὶ νὰ γίνουμε σὰν ἕνα μικρὸ παιδὶ στὴν ἀθωότητα καὶ στὴν ἁγνότητα, γιατί τότε μποροῦμε νὰ πιάσουμε τὸ σωτήριο νῆμα ζωῆς τοῦ Σάμπτ ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Θεό. Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Σάμπτ, ἀπελευθερωνόμαστε ἀπὸ τὴν ἡδονὴ καὶ τὸν πόνο, τὸ νοῦ καὶ τὴν ὕλη, καὶ ὑψωνόμαστε πάνω ἀπὸ τὰ ζεύγη τῶν ἀντιθέτων, καὶ ἀποκτοῦμε τὴ σωτηρία ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων.

Ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ ζωντανὸ καὶ συνειδητὸ ρεῦμα Ζωῆς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἔχει δημιουργήσει τὸν κόσμο καὶ τὸν συντηρεῖ. Εἶναι ὁ περιπλεγμένος σπόρος ποὺ ἀναπτύχθηκε σὲ

ἕνα ἰσχυρὸ δέντρο φορτωμένο μὲ πολλὰ χρωματιστὰ ἄνθη καὶ καρπούς. Ὁτιδήποτε ὑπάρχει τώρα, ὑπάρχει μέσα στὴν Αἰωνιότητα καὶ ὁτιδήποτε παύει νὰ ὑπάρχει πηγαίνει ἐπίσης μέσα στὴν Αἰωνιότητα. Τὰ πάντα εἶναι μέσα στὸ μεγάλο Βάθος, ἀνερχόμενα γιὰ μιὰ στιγμὴ στὴν ἐπιφάνεια μὲ τὴ μορφὴ ἀπὸ παλίρροιες, κύματα, κυματάκια, φοῦσκες καὶ τὰ παρόμοια, ποὺ ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται μπροστὰ στὰ μάτια μας — ὁ Ἀνεκδήλωτος ἐκδηλώνοντας τὸν Ἑαυτό Του σὲ τόσες πολλὲς μορφὲς καὶ σχήματα.

Ὁ Σάμπτ εἶναι ἡ ριζικὴ αἰτία τῆς δημιουργίας καὶ ἡ δημιουργία εἶναι τὸ ἀποτέλεσμά του. Ὅ,τι βλασταίνει καὶ προέρχεται ἀπὸ τὶς ρίζες εἶναι ἤδη μέσα στὶς ρίζες σὲ μιὰ συμπυκνωμένη μορφή, καὶ στὸν κατάλληλο χρόνο ἀναπτύσσεται καὶ καρποφορεῖ. Ὅταν μιὰ ἀκτίνα τοῦ ἥλιου πέφτει πάνω σὲ ἕνα γυαλισμένο ἀνταναχλαστή, ἀρχίζει νὰ ἀντανακλᾶ τὸν ἴδιο τὸν ἥλιο. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ὅταν ὁ νοῦς εἶναι ἐξαγνισμένος καὶ δὲν ἔχει ἀπομείνει οὔτε ἴχνος τοῦ ἐγὼ μέσα σ' αὐτόν, ἀρχίζει νὰ ἀντακλᾶ τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μέσα. Ἀκριβῶς ὅπως ἡ ἀκτίνα τοῦ ἥλιου δὲν εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἥλιο, ἔτσι ἐπίσης καὶ ἕνα πνεῦμα, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ἀκτίνα τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἀρχίζει νὰ ἐκδηλώνει τὴν κρυμμένη Δύναμη τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν κατάλληλη ἄσκηση καὶ καθοδήγηση στὴν Ἐπιστήμη τοῦ Σάμπτ ἢ Λόγου.

Ὁ Σάμπτ (Ντοὺν - Ἄτμακ) εἶναι ὁ ἀληθινὸς ἀρχέγονος Λόγος, ὅπως διδάχτηκε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη στὸ Εὐαγγέλιό του. Αὐτὸς εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴ δημιουργία τῶν διαφόρων μεγάλων διαιρέσεων, διαιρέσεων καὶ ὑποδιαιρέσεων τοῦ σύμπαντος ἀπὸ τὴν ἀνώτατη πνευματικὴ περιοχὴ μέχρι κάτω στὸ φυσικὸ κόσμο μέσα στὸν ὁποῖο ζοῦμε. Προερχόμενο ἀπὸ τὸ Θεό, τὸ πνευματικὸ ρεῦμα ἐκτέλεσε τὸ θαῦμα τῆς δημιουργίας καὶ τὴν ὑποστηρίζει καὶ τὴν ἐλέγχει σὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες.

Ἡ ἄσκηση τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος, καθὼς διδάχτηκε ἀ-

πὸ τοὺς Διδασκάλους σὲ ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ σὲ ὅλες τὶς χῶρες, εἶναι ἡ ἀνώτατη θρησκεία καὶ παρέχει τὸ μεγαλύτερο δῶρο — δηλαδή, ἀπολύτρωση ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης, ἐνῶ ἀκόμη ζεῖ κανείς. Ἀλλὰ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ μπορεῖ νὰ γίνει μόνο μέσο τῆς χάρης ἑνὸς Διδασκάλου τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος καὶ ὄχι ἀλλιῶς.

Ὁ Σάμας Ταμπρίζ, ἕνας ἅγιος Μουσουλμάνος μιλᾶ γιὰ τὸν Σάμπτ ὡς ἑξῆς:

Ἔρχεται ἕνας Ἦχος (Ν ί ν τ α), οὔτε ἀπὸ μέσα οὔτε ἀπ' ἔξω,
Οὔτε ἀπὸ τὰ δεξιὰ οὔτε ἀπὸ τ' ἀριστερά, οὔτε ἀπὸ πίσω οὔτε ἀπὸ ἐμπρός,
Οὔτε ἀπὸ κάτω οὔτε ἀπὸ πάνω, οὔτε ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ οὔτε ἀπὸ τὴ Δύση,
Οὔτε εἶναι ἀπὸ τὰ στοιχεῖα: νερό, ἀέρα, φωτιά, γῆ καὶ τὰ παρόμοια·
Ἀπὸ ποῦ τότε; Εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν τόπο τὸν ὁποῖο σὺ ζητᾶς·
Γύρισε πρὸς τὸν τόπο ἀπὸ ὅπου ἐμφανίζεται ὁ Κύριος.
Ἀπὸ ὅπου ἕνα ἀνήσυχο ψάρι ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ παίρνει νερὸ γιὰ νὰ ζήσει μέσα σ' αὐτό,
Ἀπὸ τὸν τόπο ἀπὸ ὅπου οἱ καρποὶ παίρνουν τὴν ἐπίδραση τῆς ὡριμάνσεως,
Ἀπὸ τὸν τόπο ὅπου οἱ πέτρες μεταμορφώνονται σὲ πολύτιμους λίθους,
Ἀπὸ τὸν τόπο πρὸς τὸν ὁποῖο ἀκόμη καὶ ἕνας ἄπιστος στρέφεται, ὅταν εἶναι σὲ θλίψη,
Ἀπὸ τὸν τόπο πρὸς τὸν ὁποῖο ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στρέφονται, ὅταν βρίσκουν αὐτὸν τὸν κόσμο μιὰ πεδιάδα δακρύων.
Δὲν μποροῦμε ἐμεῖς νὰ περιγράψουμε ἕναν τέτοιο εὐλογημένο τόπο·

> Εἶναι ἕνας τόπος ὅπου ἀκόμη καὶ οἱ αἱρετικοὶ θὰ ἄφηναν τὶς αἱρέσεις τους.

Ἀληθινά, ὁ Σάμπτ ἔρχεται ἀπὸ τὴν κατεύθυνση στὴν ὁποία πρέπει νὰ πάει ἡ ψυχή. Χωρὶς Σάμπτ, ἡ ψυχὴ παραμένει στὸ σκοτάδι καὶ αἰσθάνεται ἀνίκανη νὰ βοηθήσει τὸν ἑαυτό της.

> Χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Σάμπτ, ἡ ψυχὴ περιπλανιέται τελείως τυφλὴ μέσα σὲ ἄγνοια καὶ δὲν γνωρίζει τὸ Δρόμο ἐξόδου.
>
> ΚΑΜΠΙΡ

Ὅλοι οἱ σοφοὶ και οἱ προφῆτες βασίζονταν στὸν Σὰμπτ ὡς τὸ μόνο μέσο σωτηρίας. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πιάσει τὸ νῆμα ζωῆς τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος χωρὶς μύηση στὰ ἐσωτερικὰ διδάγματα τῶν Διδασκάλων ἀπὸ ἕναν ἁρμόδιο ζωντανὸ Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας, καὶ χωρὶς νὰ ἀσκήσει τὴ διαδικασία τῆς ἀποσύρσεως τῆς ψυχῆς στὸ ἀκίνητο σημεῖο μέσα στὸ σῶμα μεταξὺ καὶ πίσω ἀπὸ τὰ δύο φρύδια. Αὐτὸ εἶναι τὸ νὰ μετακινηθεῖ κανεὶς ἀπὸ τὴν περιφέρεια τῆς ζωῆς στὸ κέντρο τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ δῶ ἡ ψυχή, ἀκολουθώντας τὴν καθοδήγηση τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἤχου, προχωρεῖ πρὸς τὸ πατρικό της σπίτι, τὴν Κατοικία τοῦ Θεοῦ, τὴν πηγὴ αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς θείας Μελωδίας.

Ὁ Σὰμπτ ἔτσι μᾶς καθοδηγεῖ σὲ μιὰ τελείως νέα ζωὴ — τὴ ζωὴ τοῦ πνεύματος καθὼς εἶναι ξεχωριστὴ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς σάρκας. Καὶ ὁ Χριστὸς ἐπίσης δίδαξε γι' αὐτὴ τὴ νέα ζωὴ τὴν ὁποία οἱ Χριστιανοὶ ἀδελφοί μας ἔχουν ξεχάσει μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης στὸ Εὐαγγέλιό του, μᾶς λέει:

> Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐάν τις δὲν γεννηθῆ ἄνωθεν, δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
>
> Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐάν τις δὲν γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν

βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκός, εἶναι σάρξ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, εἶναι Πνεῦμα.

Μὴ θαυμάσης ὅτι σοὶ εἶπον. Πρέπει νὰ γεννηθῆτε ἄνωθεν.

Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Πνεύματος.[103]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Στὸ Βιβλίο τοῦ Ἰεζεκιὴλ ἔχουμε:

Καὶ θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν νέαν· καὶ πνεῦμα νέον θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν, καί, ἀποσπὰς τὴ λιθίνην καρδίαν ἀπὸ τῆς σαρκός σας, θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν σαρκίνην.[104]

Αὐτὴ ἡ νέα ζωὴ τοῦ πνεύματος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς μυήσεως στὰ μυστήρια τοῦ πνεύματος, ὀνομάστε την ὅπως θέλετε:«Ντίκσα» ὅπως τοὺς Ἰνδούς, «Μπέϊτ» ὅπως λένε οἱ Μουσουλμάνοι, «Βάπτισμα» ὅπως εἶναι γνωστὸ μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, ἢ «Παχοὺλ» ὅπως μεταξὺ τῶν Σίκχ. Οἱ προφῆτες τῶν Βεδῶν, τῆς ἔδωσαν τὸ ὄνομα «Ντουέϊ Τζανάμα» ποὺ κατὰ λέξη σημαίνει δεύτερη γέννηση. Ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος δὲν ἀρχίζει μὲ τὴν θεωρητικὴ ἔκθεση τῆς πνευματικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ μὲ μιὰ πρακτικὴ ἀπόδειξη τοῦ ἐκδηλωμένου πνευματικοῦ ρεύματος στὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Ἐδῶ τὸ ἀόρατο καὶ μὴ ἀκουστὸ ρεῦμα ζωῆς γίνεται καὶ ὁρατὸ καὶ ἀκουστὸ στὸ πνεῦμα ἐσωτερικῶς, μετατρέποντας τὸν ἄθεο σὲ θεϊστὴ μὲ τὴν ἀληθινὴ ἔννοια τῆς λέξης. Εἶναι ἡ μετάδοση τοῦ παλμοῦ τῆς ζωῆς, κάνοντάς Τον νὰ πάλλει μέσα σὲ κάθε πόρο τοῦ σώματος. Αὐτὸ τὸ ξαναγύρισμα τῆς ψυχῆς στὴ συνειδητοποίηση τῆς ἀληθινῆς της φύσης καὶ ἡ ἀνύψωση στὴν Παγκόσμια ἢ Κοσμικὴ ἐνημερότητα πάνω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ περιορισμένου εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀνάσταση ἢ μιὰ νέα

γέννηση καὶ μιὰ νέα ζωή. Τὸ νὰ πεθάνει κανεὶς μέσα στὸ σῶμα ἐνῶ ζεῖ, εἶναι τὸ νὰ ζεῖ μέσα στὸ πνεῦμα.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περιγράφει ὡς ἑξῆς:

> Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην· ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγώ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐμοί.[105]

Ἡ ζωὴ τῆς σάρκας καὶ ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος εἶναι δύο διαφορετικὰ καὶ χωριστὰ πράγματα, ἀποκλεισμένα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Γι' αὐτὸ λέγεται:

> Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ δι' ἐμέ, θέλει εὑρεῖ αὐτήν.[106]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ Γκουροὺ Νανὰκ λέει γι' αὐτό:

> Ἡ γέννηση μέσα στὸ Διδάσκαλο μᾶς ἀπαλάσσει ἀπὸ τὸν κύκλο τῆς μετεμψυχώσεως.[107]

Μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων αὐτὸ ὀνομάζεται «Φάνα - φὶλ - Σὲχ» ἢ Θάνατος μέσα στὸ Διδάσκαλο, ποὺ εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο πράγμα ὅπως ἡ Γέννηση μέσα στὸ Διδάσκαλο γιατὶ αὐτὸς ὁ θάνατος δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς.

Ἔτσι ὁ Σάμπτ μᾶς βγάζει ἀπὸ τὴν ἄγνοια ποὺ χαρακτηρίζει καὶ τὸ νοῦ καὶ τὴν ὕλη, μᾶς ἐξαγνίζει «ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον» καὶ μᾶς δίνει μιὰ νέα ἄποψη πάνω στὴ ζωὴ — τὴ ζωὴ τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία δὲν ἀλλάζει καὶ εἶναι αἰώνια — καθὼς ἀποσπᾶται κανείς, μιὰ γιὰ πάντα, ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὶς προσκολλήσεις τοῦ σώματος, καὶ βλέπει τὸ νέο κόσμο χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν ἐξωτερικῶν ματιῶν.

> Ἡ Ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου, ποὺ τὰ πάντα διαπερνᾶ, εἶναι ἡ ἀνώτατη ἀρετή.
>
> Καὶ μᾶς φέρνει στὴν πατρίδα μας γιὰ νὰ πιοῦμε τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς καὶ γιὰ νὰ δοῦμε τὸ νέο κόσμο χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν ἐξωτερικῶν ματιῶν.[108]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Οἱ πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες εἶναι οἱ καλύτερες γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἦχου, γιατὶ ὁ νοῦς εἶναι ἀκόμη φρέσκος ἀπὸ τὸν ὕπνο καὶ δὲν ἔχει ἀκόμη περιπλανηθεῖ μέσα στὴν καθημερινὴ ρουτίνα τῆς ὑλικῆς ζωῆς.

Στὶς πρῶτες πρωϊνὲς ὧρες, ἐπικοινώνησε μὲ τὸ Λόγο ἀφήνοντας κατὰ μέρος ὅλες τὶς προσκολλήσεις,
Ὁ Νανὰκ θὰ ἤθελε νὰ εἶναι ὁ σκλάβος τοῦ σκλάβου Του
ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ Λόγο καὶ κέρδισε ἐκεῖνο ποὺ εἶναι χαμένο γιὰ τὸν κόσμο.[109]

Κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἀμβροσίας νωρὶς τὴν αὐγή,
Ἐπικοινώνησε μὲ τὸ θεῖο Λόγο
Καὶ διαλογίσου στὴ δόξα Του.[110]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Σάμπτ : Οἱ εὐλογίες του

Ὁ Σάμπτ φέρνει ἀνείποτες εὐλογίες. Εἶναι τὸ κέντρο δυνάμεως ὅλης τῆς ἐνέργειας ἢ δυνάμεως σὲ ὁποιαδήποτε μορφή, ἀπὸ τὶς Πράνες μέχρι κάτω στὸν ἠλεκτρισμὸ καὶ τὸν μαγνητισμό. Ὅλα ὅσα ὑπάρχουν, εἶναι τοῦ Σάμπτ καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ποὺ δὲν εἶναι τοῦ Σάμπτ — τὸ ρεῦμα ζωῆς ποὺ πάλλει μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ διάστημα. Αὐτοὶ ποὺ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸν Σάμπτ καὶ ζοῦν μέσα στὸν Σάμπτ καὶ ἀπὸ τὸν Σάμπτ εἶναι ἀληθινὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ὑπέρτατου, ἡ ζωὴ τῆς ζωῆς καὶ τὸ φῶς τοῦ φωτός. Ὁ Σάμπτ εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ «Ἄρτος τῆς Ζωῆς» ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ γιὰ ὅλους αὐτοὺς ποὺ πεινοῦν γιὰ δικαιοσύνη, καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς» γι' αὐτοὺς ποὺ διψοῦν γιὰ Αὐτογνωσία καὶ Θεογνωσία. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη, ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμη εἶναι τὰ πιὸ μεγάλα δῶρα ποὺ παίρνει κανεὶς μὲ τὸ νὰ λιάζεται στὸ φῶς τοῦ ἥλιου τοῦ Οὐρανίου Φωτός.

1. Ὁ νοῦς γίνεται πειθήνιος καὶ ἐξαγνίζεται ἀπὸ τὶς ἀσέλγειες τῆς σάρκας. Δὲν ὑπάρχει κανένα φάρμακο γιὰ νὰ

ἐλέγξει τὶς ταλαντεύσεις τοῦ πάντοτε ἀνήσυχου νοῦ. Μπορεῖ κανεὶς νὰ καταφύγει σὲ ὅλες τὶς γνωστὲς μεθόδους — δηλ. στερήσεις μετάνοιας, αὐστηρότητες, ἱεροτελεστίες καὶ τελετουργίες, νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες, ταξίδια γιὰ προσκύνημα καὶ περιστροφικὲς κινήσεις, ἐξαγνιστικὰ λουτρὰ στοὺς ἱεροὺς ποταμούς, φιλεύσπλαχνες καὶ φιλανθρωπικές πράξεις — ἀλλὰ δὲν μπορεῖ μὲ αὐτὲς νὰ κατορθώσει ἐσωτερικὴ εἰρήνη. Ἀντιθέτως, ὅλες αὐτὲς βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐγωιστικοῦ ἐνστίκτου ποὺ εἶναι ἡ ριζικὴ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ. Ὁ σοφὸς Βασίστ, ἐνῶ δίδασκε τὸν Ράμα, τοῦ εἶπε ὅτι μποροῦσε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ πιστέψει ὅτι κάποιος εἶχε σηκώσει τὰ ἰσχυρὰ Ἱμαλάϊα, ἢ ὅτι εἶχε πιεῖ ὅλα τὰ νερὰ τοῦ ὠκεανοῦ, ἀλλὰ δὲν θὰ πίστευε ποτὲ ἂν κάποιος τοῦ ἔλεγε, ὅτι εἶχε ὑποτάξει τὸ νοῦ. Ἀλλὰ ἀκούγοντας τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ἀπαλλάσσεται κανεὶς ἀπὸ ὅλες τὶς Καρμικὲς ἐντυπώσεις τοῦ παρελθόντος. Ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σὰμπτ δρᾶ σὰν μιὰ σπίθα φωτιᾶς ποὺ καίει ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες τοῦ νοῦ ὅπως καίγεται ἕνας σωρὸς ἀπὸ ἄχυρα καὶ γίνεται στάκτη σὲ μιὰ στιγμή. Ἡ ἀποθήκη τῶν Κάρμας, ποὺ δὲν ἔχουν καρποφορήσει, ἐκρηγνύεται ὅπως μιὰ πυριτιδαποθήκη, καὶ μιᾶς καὶ ἀπαλλαχθεῖ ἀπὸ αὐτὸ τὸ γιγάντιο φορτίο, ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ συντονίζονται μὲ τὴν Οὐράνια Μουσική, καὶ χάνονται γιὰ τὸν κόσμο γύρω, ὅπως μιὰ πεταλούδα στὴ φλόγα ἑνὸς κεριοῦ.

Ὁ νοῦς κυνηγᾶ τὰ εὐχάριστα συναισθήματα, τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ πέφτουν σὲ δυὸ ὁμάδες: μορφὲς καὶ σχήματα στὴ μιὰ καὶ γλυκὲς συμφωνίες ἤχου στὴν ἄλλη. Ὁ Σὰμπτ ἔχει καὶ τὰ δύο αὐτὰ χαρακτηριστικὰ — τὴν Οὐράνια Μελωδία καὶ τὸ Θεῖο Φῶς — καὶ μιᾶς καὶ ἐκδηλωθοῦν αὐτὲς οἱ Ἀρχὲς τοῦ Ἤχου ἢ τοῦ Φωτός, ὁ νοῦς παραλύει, χάνοντας κάθε πίστη στὰ παροδικὰ θέλγητρα τοῦ κόσμου, ποὺ σιγὰ σιγὰ χάνουν τὴν ἀπατηλὴ αἴγλη τους καὶ γίνονται πληκτικά, ἀνούσια καὶ χωρὶς ζωή.

Μὲ μιὰ σταγόνα τοῦ Νεροῦ τῆς Ζωῆς ὁ νοῦς ἀκινητοποιεῖται, γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανένα ἄλλο φάρμακο γιὰ νὰ τὸν

ἀκινητοποιήσει παρὰ αὐτὸ τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα.

Χωρὶς τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου, ὁ νοῦς παραμένει ἀνήσυχος.[111]
Ὁ ἀνήσυχος νοῦς μας γίνεται σταθερὸς ὅταν ἀπασχολεῖται μὲ τὸν Σάμπτ.
Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνώτατη λατρεία καὶ ἡ μεγαλύτερη ἀρετή.[112]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Σάμπτ, σταματᾶ ὁ κυματισμὸς στὴν λίμνη τοῦ νοῦ.

Ὅλες οἱ ταλαιπωρίες τοῦ νοῦ σταματοῦν μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Σάμπτ καὶ αὐτὸς γίνεται γαλήνιος ἀπὸ μόνος του.[113]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ νοῦς ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχει μέσα στὸ διάστημα — ὑψηλὰ καὶ χαμηλὰ — ἐφόσον δὲν ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ.[114]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Σάμπτ εἶναι κοφτερότερος ἀπὸ ἕνα δίκοπο ξυράφι καὶ κόβει στὰ δύο ὅλες τὶς προσκολλήσεις τοῦ κόσμου, νικᾶ τὰ πέντε πάθη καὶ μᾶς ἀπελευθερώνει ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ ὅλων τῶν πραγμάτων ποὺ μᾶς εἶναι ἀγαπητά· καὶ τὸ πνεῦμα ὅταν ἀπελευθερωθεῖ, πετᾶ ἀνεμπόδιστο πρὸς τὸ πατρικό του Σπίτι στοὺς Οὐρανούς.

Ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὰ πέντε θανάσιμα ἁμαρτήματα, παραμένει κανεὶς ἀπασχολημένος στὸν Κύριο.[115]

ΚΑΜΠΙΡ

2. Ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ φάρμακο γιὰ τὸν ἐγωισμὸ ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὑποφέρει ὅλος ὁ κόσμος.

Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι τὸ μεγαλύτερο κακὸ ποὺ καταπιέζει
ὅλους.
Χωρὶς τὸν Σάμπτ, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπ'
αὐτὴν τὴν ἀρρώστια.[116]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι μιὰ παλιὰ ἀσθένεια, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ θεραπευθεῖ μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου.

Ὁ ἐγωισμὸς εἶναι μία παλιὰ ἀσθένεια καὶ τὸ φάρμακό
της βρίσκεται μέσα μας.
Ἂν ὁ Κύριος δώσει τὴν εὔνοιά Του, ἀρχίζει κανεὶς τὴν
ἄσκηση τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου.[117]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ δηλητήριο τοῦ ἐγωισμοῦ χάνει τὴν ἐπίδρασή του μὲ
τὸν Σάμπτ τοῦ Διδασκάλου.[118]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὦ Νανάκ! ὁ Σάμπτ καίει τὸν ἐγωισμό.[119]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Καὶ ὁ Σάμιας Ταμπρὶζ ἐπίσης βρίζει τὸ φάρμακο τοῦ Σάμπ γιὰ νὰ θεραπευθεῖ κανεὶς ἀπὸ τὸν ἐγωισμό του:

Ὅταν θὰ ἀκούσεις τὸν ἦχο τῆς σάλπιγγας,
θὰ ἀπαλλαγεῖς ἀπὸ κάθε ὑπερηφάνεια καὶ πάθος,
Ὅταν ὁ ἁρμονικὸς ἦχος θὰ φτάσει στ' αὐτιά σου,
Σὺ θὰ ἐλευθερωθεῖς ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν αἰσθήσεων.

3. Ὁ Σάμπτ φέρνει ἐσωτερικὴ εἰρήνη καὶ κορεσμό. Ὁ καθένας εἶναι σὲ ἀπεγνωσμένη ἔρευνα γιὰ εἰρηνικὴ ἀνάπαυση καὶ ἠρεμία, ἀλλὰ δὲν τὴ βρίσκει. Ὅλες οἱ ἀνέσεις τῆς σάρκας δὲν εἶναι παρὰ ἀπολαύσεις ὄχι διαρκοῦς φύσης, ποὺ πλανιοῦνται ὅπως τὰ σύννεφα στὸν οὐρανό. Τὰ συναισθήματα ποὺ φαίνονται εὐχάριστα γιὰ μιὰ στιγμὴ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσηλώσεως τῆς προσοχῆς μας, καὶ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ δὲν ἔχουν καμιὰ πραγματικὴ καὶ ξεχωριστὴ ὕπαρξη.

῾Η περίπτωσή μας εἶναι ὅπως αὐτὴ ἑνὸς σκύλου ποὺ ἐνῶ τραγανίζει ἕνα ξερὸ κόκκαλο πληγώνει τὸ στόμα του, καὶ τὸ ἴδιο του τὸ αἷμα σταλάζει ἀπὸ τὸν οὐρανίσκο του στὴ γλώσσα του δίνοντάς του μιὰ ἡδονὴ καὶ ἀπατιέται πιστεύοντας ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὸ ξερὸ κόκκαλο.

Τὸ πνεῦμα ἢ ἡ ψυχὴ εἶναι μιὰ συνειδητὴ ὀντότητα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντλήσει ἢ νὰ πάρει ὁποιαδήποτε εὐτυχία ἀπὸ τὰ ἀδρανή, ὑλικὰ καὶ χωρὶς ζωὴ πράγματα — δηλαδή, πράγματα μέσα στὰ ὁποῖα ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς εἶναι σὲ μιὰ κοιμισμένη ἢ μιὰ λανθάνουσα κατάσταση. Μόνο ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ἀνώτερης συνειδητότητας μπορεῖ τὸ πνεῦμα νὰ πάρει τὴν τροφή του καὶ νὰ συντηρηθεῖ. Τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ποὺ ὁ Διδάσκαλος Τὸ κάνει νὰ γίνει ἀκουστὸ εἶναι μιὰ ἐνεργὴ ἀρχὴ τῆς ζωῆς (ρεῦμα ζωῆς), καὶ ἡ ἐπαφὴ καὶ ἡ ἐπικοινωνία μ᾽ Αὐτὴ δίνουν στὴν ψυχὴ πραγματικὴ εὐτυχία καὶ μακαριότητα.

Ἡ ἄσκηση τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου χαρίζει ἀνοσία γιὰ ὅλες τὶς στενοχώριες,
Καὶ ὁ ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο ἀπελευθερώνεται ἀπὸ ὅλες τὶς δυστυχίες.[120]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

῾Ο Σάμπτ ἔχει μιὰ ἐπίδραση χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ποὺ θέλγει τὸ σῶμα καὶ τὸ νοῦ, καὶ ἀποκτοῦν καὶ τὰ δυὸ ἀνείπωτη γαλήνη:

Οἱ φωτιὲς τῆς ἀσέλγειας μᾶς καταστρέφουν ἐσωτερικῶς ἀλλὰ ὁ Διδάσκαλος ρίχνει μέσα μας ἕνα ρεῦμα Μουσικῆς ποὺ ζωογονεῖ,
Ποὺ ἀκούγοντάς την τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς αἰσθάνονται εὐλογημένα καὶ σώζονται ἀπὸ ὅλες τὶς ἀσθένειες.[121]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

῾Ο Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἕνας ὠκεανὸς γαλήνης,

Εἶναι τὸ μουσικὸ Μονοπάτι τῆς σωτηρίας καὶ καταστρέφει κάθε ἐγωϊσμό.[122]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὅταν μιὰ ψυχὴ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ, μουσκεύεται μέσα στὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ αἰσθάνεται εὐλογημένη.
Ἡ ἐπαφὴ τοῦ Σάμπτ μὲ τὴν ψυχὴ προκαλεῖ ὑπέρτατη χαρά.
Μιὰ βουτιὰ μέσα στὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ δίνει ἀληθινὴ εὐτυχία.[123]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μέρα καὶ νύχτα, κατεβαίνει μιὰ ἀκατάπαυστη μακαριότητα,
Ὅταν παραμένει κανεὶς ἀφοσιωμένος στὸ μεγάλο Λόγο.[124]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι μιὰ πηγὴ μεγάλης εὐτυχίας,
Εὐλογημένη πράγματι εἶναι ἡ νύφη (ψυχὴ) ποὺ ζεῖ μουσκεμμένη στὴν ἀγάπη τοῦ Ἀγαπημένου.[125]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

4. Στὶς γραφὲς τῶν Σίκχ, διαβάζει κανεὶς γιὰ ἀναρίθμητα ὀφέλει ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὸν Σάμπτ.

Ὁ Σάμπτ σκοτώνει, ρίζα καὶ κλώνους, ὅλους τοὺς πόθους καὶ τὶς ἐπιθυμίες, τὶς νοητικὲς δονήσεις καὶ τὶς λεπτὲς προσκολλήσεις.

Ὁ Σάμπτ ἐξοντώνει τὶς φωτιὲς τῶν ἐπιθυμιῶν,
Καὶ ἀπομακραίνει ἤρεμα ὅλες τὶς ἀπάτες.[126]

Ὁ Σάμπτ καίει ὅλες τὶς φιλοδοξίες καὶ τὶς ἐπιθυμίες
Καὶ παραμένει κανεὶς συντονισμένος μὲ τὸν Κύριο.[127]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Σάμπτ καίει ὅλες τὶς ὑλικὲς ἐπιθυμίες καὶ προσκολλήσεις,
Τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς ζοῦν σὲ αἰώνια εἰρήνη μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Διδασκάλου.[128]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μιᾶς καὶ γίνει ἀκουστὸ τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς, δὲν αἰσθάνεται κανεὶς ποτὲ μόνος γιατὶ ἀκούει τὶς ἀντηχήσεις του ὁπουδήποτε καὶ ἂν εἶναι, στὸ σπίτι του ἢ μακριά. Ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ τοῦ θυμίζει ἐξακολουθητικῶς τὸ ἀληθινὸ σπίτι τοῦ Πατέρα του. Ἡ ἄσκηση τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἤχου μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ὅλα τὰ βάσανα καὶ τὶς θλίψεις, τὰ πέντε θανάσιμα ἁμαρτήματα, τὶς ἀσέλγειες τῆς σάρκας καὶ τοῦ νοῦ, ἀφήνοντας τὴν ψυχὴ στὴν ἀρχική της διαφάνεια, ἀποκολλημένη ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶναι τοῦ κόσμου καὶ ἀνήκουν στὸν κόσμο. Ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ στήριγμα μας καὶ κατὰ τὸ ταξίδι αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ τῆς μετέπειτα ζωῆς. Μὲ τὴν ἐμπειρία τῆς ὑπερβάσεως πάνω ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ σώματος, δὲν φοβᾶται κανεὶς τὸ θάνατο καὶ ὅταν τὸ διάστημα ποὺ τοῦ ἔχει παραχωρηθεῖ στὴ γήινη ὕπαρξη τελειώσει, ἀποβάλλει, μιὰ γιὰ πάντα, τὴ θνητὴ σάρκα, τόσο εὔκολα καὶ χαρούμενα ὅπως κάνει κανεὶς μὲ τὰ παλιὰ καὶ σχισμένα του ροῦχα, καὶ ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων καὶ πηγαίνει φανερὰ καὶ ἔντιμα στὸ σπίτι του στὸν οὐρανό.

Ἡ ἄσκηση καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο φέρνει μέσα μας τὸ οὐράνιο φῶς καὶ αἰσθάνεται κανεὶς θεϊκὰ εὐλογημένος. Δίνει ἄμεση γνώση τοῦ Ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχει κανεὶς μέσα του τὴν ἐμπειρία τῆς ὁλοκληρωτικῆς πραγματοποιήσεως τῆς ψυχῆς ὡς μιὰ κοινὴ ἀρχὴ ζωῆς ποὺ ἐκτείνεται παντοῦ, μέσα καὶ γύρω του, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο καὶ περιορισμὸ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ διαστήματος, γιατὶ ὅλη ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα, ἀπὸ αἰωνιότητα σὲ αἰωνιότητα, ἄσχετα μὲ τὶς πολλὲς μορφὲς καὶ σχήματα μέσο τῶν ὁποίων μπορεῖ

νὰ ἐκδηλωθεῖ. Τὴ στιγμὴ ποὺ ὑψώνεται κανεὶς μέσα στὸ Χωρὶς Χρόνο, γίνεται καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος χωρὶς χρόνο. Αὐτό πράγματι εἶναι ἀληθινὸς διαλογισμὸς καὶ ἀληθινὴ ἀφοσίωση, ποὺ τὸν ὁδηγεῖ στὴν ἀληθινὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δημιουργίας Του, καὶ ὁ δικός του ἑαυτὸς ἐκτείνεται καὶ συμπίπτει μὲ αὐτὸν τοῦ Δημιουργοῦ του. Αὐτὸ εἶναι Τζίβαν Μούκτι ἢ σωτηρία ἐνῶ ζεῖ κανεὶς μέσα στὸν κόσμο, ὅπως ἕνα ἄνθος λωτοῦ ποὺ στέκεται πάνω καὶ ὑψηλὰ μέσα στὴ λασπωμένη λίμνη στὴν ὁποία βρίσκεται, ἀνεπηρέαστο ἀπὸ τὴ βρώμα ἢ τὴν ἀκαθαρσία τοῦ νεροῦ ποὺ εἶναι ἀπὸ κάτω. Συμφορὰ σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάμπτ, γιατὶ αὐτοὶ παραμένουν πάντοτε μεταξὺ τῶν μυλόπετρων τῆς ἀρνητικῆς Δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καὶ ἀτέλειωτα πηγαίνουν πάνω καὶ κάτω στὸ γιγάντιο Τροχὸ τῆς δημιουργίας, σύμφωνα μὲ τὴν ἀξία καὶ τὴν ἀναξιότητα τῶν Κάρμας τους, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτά. Γεννημένα μέσα στοὺς γύρους, ἔρχονται καὶ φεύγουν μέσα στοὺς γύρους, χωρὶς διέξοδο γιὰ νὰ διαφύγουν, ὡσότου ἔρθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ κάποιο Διδάσκαλο τοῦ Λόγου ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς ὁδηγήσει στὸ Μονοπάτι τοῦ Λόγου, τὴ Διέξοδο, καὶ νὰ ἐπιφέρει τὴ σωτηρία τους.

Τὰ νερὰ τῆς ζωῆς (Χάουζ - ι - Καουζὰρ ἢ Πράγκ Ράτζ) εἶναι κρυμμένα μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς καὶ ὁ δρόμος πρὸς αὐτὰ εἶναι στὴν ἀπόλυτη σιωπή, μέσο τοῦ Λόγου. Ζώντας μέσα στὴν ταραχὴ καὶ στὴ βιασύνη τῆς ζωῆς, καὶ ἂν καθόλου προσπαθήσουμε γι' Αὐτό, τὸ ψάχνουμε, ὅπως τὰ ἄλλα πράγματα, ἔξω ἀπὸ μᾶς, καὶ ἀποτυχαίνουμε ἀξιολύπητα στὴν προσπάθεια. Ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ ψάχνουν γι' Αὐτὸ στὸ σωστὸ δρόμο καὶ τοὺς βάλλει στὸ μονοπάτι κάποιος ἁρμόδιος ἐνσαρκωμένος Λόγος, μποροῦν νὰ πιοῦν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο καὶ νὰ γευτοῦν αὐτὸ τὸ μάννα καὶ νὰ κερδίσουν τὴν ἀθανασία.

Ἐγώ εἶμαι ὁ ἄ ρ τ ο ς τ ῆ ς ζ ω ῆ ς· ὅστις ἔρχε-

ται πρὸς ἐμέ, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὅστις πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θέλει διψήσει πώποτε...

Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα...[129]

Ὅστις ὅμως πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς αὐτόν, θέλει γείνει ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀναβλύζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον.[130]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ Λόγος εἶναι πανάκεια γιὰ ὅλα τὰ κακά.[131]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Σάμπτ: Ἀνχὰντ (Ἀπεριόριστος) ἢ Ἀναχὰτ (Αὐτοῦπαρκτος)

Ὁ Σάμπτ εἶναι δύο εἰδῶν: Ἀχὰτ καὶ Ἀναχάτ. Ἀχὰτ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἦχος ὁ ὁποῖος παράγεται ὅταν δύο ἢ περισσότερα πράγματα ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μεταξύ τους. Ὅλοι οἱ ἐξωτερικοὶ ἦχοι, σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο πέφτουν μέσα σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία. Ἀναχὰτ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Ἦχος ποὺ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ «χάτ» ἢ τὴν ἐπαφὴ δύο ἢ περισσότερων πραγμάτων. Αὐτὸς δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τίποτε. Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι τὸν ὀνομάζουν Ἀνχάντ, ποὺ σημαίνει ἀκατάπαυστος, αἰώνιος ἢ ἀπεριόριστος, ὅπως ὁ ὅρος σημαίνει στὴν κυριολεξία. Ὁ Σὲχ Νιὰζ μιλεῖ γι' Αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

Ἄκουσε μιὰ συνεχὴ καὶ ἀτέλειωτη Μουσική,
Μιὰ μουσικὴ ποὺ εἶναι αἰώνια καὶ πάνω ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ θανάτου.

Ἐπίσης:

Ὅταν Αὐτὸς δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴ οὔτε τέλος,
Τότε ὀνομάζεται Ἀνχὰντ ἢ χωρὶς τέλος.

Ἡ Ἀπόλυτη Ἀλήθεια εἶναι καὶ ἄμορφη καὶ χωρὶς ἦχο, γιατὶ ὅλες οἱ εἰκόνες καὶ οἱ ἦχοι βρίσκονται κοιμισμένοι στὴν κατάσταση τῆς τέλειας πληρότητας μέσα στὸν αἰώνιο σπόρο.

> Αὐτὸς εἶναι ἡ Δύναμη ποὺ κυβερνᾶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν,
> Καὶ ἡ αὐτοϋπαρκτη μουσικὴ εἶναι ἐπίσης ἐκδήλωσή Του.[132]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

> Χωρὶς καμιὰ μορφὴ καὶ χαρακτηριστικά, ἡ Μουσικὴ Του κυλᾶ ἀκατάπαυστα,
> Ὁ Σάμπτ ἢ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα εἶναι ἡ δημιουργικὴ ἀρχὴ τῆς ζωῆς τοῦ Ἄσπιλου.[133]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μέσα στὸν Σάμπτ ὑπάρχει φῶς ἀπὸ τὸ ὁποῖο ρέει μουσική:

> Μεῖνε ἀκίνητος μέσα στὴ σπηλιὰ τοῦ νοῦ καὶ τότε θὰ μαρτυρήσεις τὴ φωτιὰ ποὺ ἠχεῖ ἐσωτερικῶς.[134]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

> Ἐκεῖ κυκλοφοροῦν οἱ χωρὶς τέλος μελωδίες,
> Καὶ ὁ νοῦς πίνει τὸ νέκταρ τους.[135]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτὸς ὁ Ἄναχατ Ντοὺν (αὐτοϋπαρκτη Μουσικὴ) ἐξακολουθεῖ συνεχῶς καὶ εἶναι αἰωνίως χωρὶς τέλος:

> Ἡ αὐτοϋπαρκτη Μουσικὴ εἶναι αἰώνια καὶ συνεχής,
> Μούσκεψε μέσα στὴν ἀνείπωτη γλυκύτητα τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος.[136]
>
> Νύχτα καὶ μέρα οἱ ἀκατάπαυστες μελωδίες ρέουν πρὸς τὰ κάτω.[137]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Οἱ μελωδικοὶ ἦχοι τῆς ἀκατάπαυστης μουσικῆς εἶναι ἀνείπωτα γλυκεῖς καὶ θελκτικοί:

'Αμέτρητες εἶναι οἱ νότες τῆς ἀτέλειωτης Μελωδίας,
Ἡ θελκτική της γλυκύτητα εἶναι πράγματι ἀνείπωτη.[138]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

'Αναρίθμητες εἶναι οἱ μελωδίες ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ παίζουν ἐμπρὸς στὴν Αὐλὴ τοῦ Θεοῦ:

Οἱ στεναχώριες καὶ οἱ θλίψεις αἰώνων φεύγουν μακριά,
Ἡ ἀτέλειωτη Μουσικὴ παίζει συνεχῶς στὴν Αὐλή Του.[139]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τί ὑπάρχει ἐκεῖ γιὰ νὰ δείξει τὴν κατοικία τοῦ Θεοῦ;
'Εκεῖ παίζει ἡ οὐράνια Μουσικὴ συνεχῶς.[140]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ Μουσικὴ ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα παίζει ἐξακολουθητικῶς παντοῦ,
Μέσα στὴν καρδιὰ ὅλων, ρέει ἡ Θεία Μουσική.[141]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Οἱ ἀντηχήσεις της ἀκούγονται στὴν Γκάγκαν,
Καὶ εἶναι γλυκιὰ καὶ θελκτικὴ ἡ αἰώνια Μουσική.[142]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Οὐράνια Μουσικὴ μόνο ὅταν ὑπερβεῖ τὴν συνειδητότητα τοῦ σώματος:

Μόνο ὅταν τὰ ρεύματα τῆς ψυχῆς ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὸ αἰσθησιακὸ ἐπίπεδο τῶν ἐννέα ἐξόδων καὶ συγκεντρωθοῦν στὸ ἀκίνητο σημεῖο μέσα στὸ σῶμα στὴ δέκατη πόρτα πίσω ἀπὸ τὰ μάτια,
Εἶναι κανεὶς ἱκανός, μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Διδασκάλου, νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν οὐράνια Μουσικὴ ποὺ παίζει ἀτέλειωτα.[143]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Κλεῖσε τὶς ἐξερχόμενες ἱκανότητές σου,
Καὶ ἄκουσε τὴν αἰώνια Μελωδία.[144]

ΚΑΜΠΙΡ

Ὁ Μπχέϊ Γκούρντας Τζὶ λέει τὰ ἑξῆς:

Ὅταν ἡ ψυχὴ εἶναι ἀπορροφημένη στὸ Λόγο,
Χάνεται μέσα στὴ Θεία Μουσική.
Ὅταν ἡ ψυχὴ εἶναι ἀπασχολημένη μὲ τὸ Λόγο,
Ἡ ἀτέλειωτη Μουσικὴ ρέει κάτω.[145]

Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἀνχὰντ Σὰμπτ εἶναι ἡ μόνη πηγὴ τῆς τέλειας γνώσης, τῆς ἀληθινῆς ἀφοσιώσεως καὶ τὸ ἀτέλειωτο Τραγούδι ποὺ δοξάζει τὸ Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Γιὰ τέλεια γνώση καὶ ἀφοσίωση καὶ τὴν ἱστορία τοῦ μεγάλου Θεοῦ,
Ἄκουσε πάντα τὸν Ἀ ν χ ὰ ν τ ποὺ εἶναι ἡ τροφὴ τῶν ἀφοσιωμένων καὶ καταστρέφει ὅλους τοὺς φόβους τους.[146]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μπορεῖ νὰ ἔρθει κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἀνχὰντ Σὰμπτ πάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων· κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ Τὸν φτάσει μὲ τὶς ἀβοήθητες προσπάθειές του, χωρὶς τὴ χάρη καὶ τὴν καθοδήγηση τοῦ ἀληθινοῦ Διδασκάλου. Ἡ ἐκδήλωσή Του ἔρχεται σὰν ἕνα γνήσιο δῶρο ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο (Γκοὺρ Παρσάντ).

Ὁ Ἄ ν χ α ν τ Σ ά μ π τ εἶναι πολὺ χαροποιὸς
Ἀλλὰ Τὸν παίρνει κανεὶς μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου.[147]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὦ Νανάκ! Μόνο αὐτὸς ποὺ εἶναι δεκτὸς ἀπὸ ἕναν τέλειο Διδάσκαλο ἔχει γίνει ἱκανὸς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν αἰώνια Μουσική.[148]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Ἄνχαντ Σάμπτ εἶναι ὁ μόνος δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Θεό, καὶ ἀρχίζει κανεὶς νὰ γεύεται καὶ νὰ χαίρεται τὴ μέθη τοῦ Θεοῦ μόνο μετὰ ποὺ ἔχει ἐκδηλωθεῖ τὸ αἰώνιο Τραγούδι ἐσωτερικῶς.

Ἐκδηλωνόμενο ἐσωτερικῶς τὸ αἰώνιο Τραγούδι, ἑνώνεται κανεὶς μὲ τὸν Ἀγαπημένο.
Ὁ ταπεινὸς Νανάκ εἶναι τώρα σὲ τέλεια εὐδαιμονία, γιατὶ βρῆκε τὸν φιλεύσπλαχνο Κύριο.[149]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μόνο μέσα σὲ ἕναν ἀφοσιωμένο στὸ Διδάσκαλο μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθεῖ ἡ αἰώνια Μελωδία.

Ὁ σοφὸς τοῦ κόσμου δὲν μπορεῖ νὰ τὴν φτάσει.
Ὁ Δημιουργὸς τὸ ἔχει ὁρίσει ὡς ἕνα θεμελιώδη νόμο,
Τὸ αἰώνιο Τραγούδι μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο,
Δὲν ἐκδηλώνεται μέσα σὲ κανέναν ἄλλον παρὰ μόνο μέσα στὸν ἀφοσιωμένο στὸ Διδάσκαλο,
Μέσα στὸ ἰσχυρὸ στροβίλισμα τοῦ νοῦ Τὸ ξεχνᾶ κανεὶς καὶ ὁ Θεάνθρωπος μᾶς Τὸ θυμίζει.
Αὐτὸς ὁ Νόμος λειτουργεῖ μέσο τῶν αἰώνων.[150]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ αἰώνιου Ἠχητικοῦ Ρεύματος, ἐξαγνίζεται κανεὶς ἀπὸ ὅλες τὶς ἁμαρτίες καὶ τὶς ἀσέλγειες καὶ καθαρίζεται ἀπὸ τὶς καρμικὲς ἐντυπώσεις ὅλων τῶν προηγούμενων γεννήσεων, καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Αὐτογνωσίας καὶ τῆς Θεογνωσίας ἀνυψώνεται στὸ Μπράχμ καὶ στὸ Πάρ - Μπράχμ καὶ φτάνει πολὺ πιὸ πάνω στὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ, τὴν αἰώνια κληρονομιά του. Ὁ «Χαμένος Λόγος» ἔρχεται πίσω στὸ φῶς καὶ στὴ ζωὴ μόνο μέσο τῆς χάρης ἑνὸς ἁρμόδιου Διδασκάλου, ὡς ἕνα δωρεὰν δῶρο, σὲ ὁποιονδήποτε Αὐτὸς διαλέξει νὰ τὸ χαρίσει.

Πάντς Σάμπτ ἤ Οἱ Πέντε Μελωδίες

Οἱ ἀτέλειωτοι ἦχοι Μουσικῆς εἶναι διαφόρων εἰδῶν, καὶ ἐκδηλώνονται μέσο ἑνὸς ἁρμόδιου Διδασκάλου:

Διάφορες εἶναι οἱ ἀτέλειωτες γλυκόφωνες Μελωδίες,
Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ περιγράψει τοὺς γλυκούς τους ἤχους.[151]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Μπχέϊ Γκούρντας Τζὶ μᾶς λέει πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα:

Ἀκούγοντας τὶς ἀμέτρητες μελωδίες τοῦ ἀπεριόριστου Τραγουδιοῦ, μένει κανεὶς ἔκθαμβος.[152]

Ἀπὸ αὐτές, μόνο πέντε μελωδίες θεωροῦνται κολοσσιαίας ἀξίας,καὶ οἱ γραφὲς μιλοῦν μὲ ἐπαίνους γι' αὐτές:

Οἱ πέντε ἠχητικὲς Μελωδίες συνεχίζουν νὰ ἀντηχοῦν καὶ ἡ ψυχή μου ἕλκεται πάντοτε ἀπὸ Αὐτὲς ὅπως ἕνα Σαράνγκ ψάχνει πάντα γιὰ νερό.
Ὤ, Ἄμορφε πάνω ἀπὸ κάθε γνώση! Σὲ λατρεύω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά.[153]

ΚΑΜΠΙΡ

Οἱ πέντε θεῖες μελωδίες ἐκδηλώνονται μέσο τῆς χάρης τοῦ Διδασκάλου,
Καὶ μιὰ σπάνια ψυχὴ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ αὐτές.[154]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Οἱ πέντε θεῖοι ἦχοι γίνονται εὐδιάκριτοι,
Τὸ τύμπανο, τὸ κοχύλι, καὶ ἡ βροντή.[155]

ΜΠΕΝΙ ΤΖΙ

Καθὼς αὐτὲς οἱ πέντε μελωδίες προέρχονται ἀπὸ τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς περιγράφεται στὶς γραφὲς ὡς «Πάντς Σάμπντι» (δηλ., ὁ Κύριος τῆς Μελωδίας τῶν πέντε ἤχων).

Ἐπιτυχαίνεται ὁ ἔνδοξος σκοπὸς

Ὅταν ἔρχεται ὁ Κύριος τῶν πέντε Μελωδιῶν.[156]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Οἱ πέντε Μελωδίες ποὺ ἀποτελοῦν τὸ Λόγο ἔρχονται ἀπὸ Αὐτὸν καὶ γίνονται τὸ μέσο γιὰ νὰ μᾶς ἐπανασυνδέσουν μὲ Αὐτόν. Καὶ οἱ ἅγιοι ἐπίσης λατρεύουν τὸ Λόγο· στὸ Τζάπ Τζὶ ἔχουμε:

Ὁ ἅγιος ζεῖ ἀπὸ τὸν Ἕνα Λόγο καὶ διαλογίζεται σ' Αὐτόν.[157]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Μπχέϊ Γκούρντας Τζὶ μᾶς λέει ὅτι μόνο μετὰ ποὺ θὰ ὑπερβεῖ κανεὶς τὴ συνειδητότητα τοῦ σώματος ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Τραγούδι τῶν πέντε ἤχων.

Ὅταν τὸ πνεῦμα διαπεράσει τὸν κόσμο τῆς ὕλης,
Ἡ Μελωδία τῶν πέντε ἤχων ἔρχεται νὰ τὸ χαιρετίσει.[158]

Μόνο ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο ἀσκεῖ τὶς πέντε Μελωδίες καὶ μὲ αὐτὲς φτάνει τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ψυχὴ ἑνὸς ἀληθινοῦ ἀφοσιωμένου μπορεῖ νὰ ἀκούσει τὴ μουσικὴ τῶν πέντε ἤχων.
Τὸ Τραγούδι τοῦ Διδασκάλου χαρακτηρίζεται ἀπὸ πέντε ξεχωριστοὺς ἤχους.[159]
Ὁ Θεὸς ὁ Ἴδιος κατοικεῖ μέσα στοὺς πέντε Ἤχους,
Καὶ οἱ πέντε Ἦχοι κάνουν μιὰ νήξη γι' Αὐτόν.[160]

ΜΠΧΕΪ ΓΚΟΥΡΝΤΑΣ

Ὅλοι οἱ ἅγιοι καὶ οἱ σοφοὶ δίδαξαν τοὺς πέντε Ἤχους. Ὁ Χαφίζ, ἕνας μεγάλος μύστης ποιητής, λέει γιὰ τοὺς πέντε Νώμπατς:

Πρόσεξε νὰ ἀκούσεις τοὺς πέντε κτύπους τοῦ τυμπάνου, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὸν ὑψηλὸ οὐρανό·
Τὸν οὐρανὸ ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὰ ἕξι γαγγλιονικὰ κέντρα καὶ εἶναι πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ οὐρανούς.

Τὰ διδάγματα τοῦ Σάμας Ταμπρίζ, συγκεντρώνονται ἐπίσης γύρω ἀπὸ τὴ Μελωδία τῶν πέντε ἤχων:

Κάθε μέρα τὰ πέντε τύμπανα παίζουν στὴν πόρτα Του
γιὰ νὰ ἀναγγείλουν τὸ μεγαλεῖο Του,
Ἂν ἡ Μουσική τους ἔφτανε στ' αὐτιά σου, θὰ ἀπαλλασσόσουν ἀπὸ ὅλο τὸν ἐγωισμό σου.

Ἐπίσης, ὁ ἅγιος μᾶς λέει ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούσει τοὺς πέντε μελωδικοὺς ἤχους μόνο ὅταν βγάλει τὸ σκήνωμά του, στὴν ἕβδομη περιοχὴ (δηλ. ὅταν ὑψωθεῖ πάνω ἀπὸ τὰ ἕξι τσάκρας (κέντρα) τῆς Πὶντ καὶ ἔρθει στὸ πρῶτο ἀστρικὸ ἐπίπεδο, πίσω καὶ μεταξὺ τῶν δυὸ φρυδιῶν).

Σὺ θὰ συναντήσεις τοὺς πέντε **Ν ώ μ π α τ ς** στὴν ἕβδομη περιοχή·
Μόλις κάνεις τὴν ἐπιπρόσθετη ἀγρυπνία σου πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τὰ ἕξι ἐπίπεδα.

ΣΑΜΑΣ ΤΑΜΠΡΙΖ

Τὸ ἀκουστὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα εἶναι πράγματι μία μόνο συνεχὴς δημιουργικὴ ἀρχὴ - ζωῆς, ἡ ὁποία προερχόμενη ἀπὸ τὸν Ἄσπιλα Ἀγνό, κατεβαίνει ἀπὸ ἐπίπεδο σὲ ἐπίπεδο μὲ τὸ σκοπὸ νὰ δημιουργήσει πέντε περιοχὲς κάτω ἀπ' Αὐτόν: ἁγνὴ συνείδηση, μεγάλη αἰτιατή, αἰτιατή, λεπτὴ (ἀστρικὴ) καὶ φυσική, καὶ καθὼς Αὐτὴ περνᾶ μέσο διαφορετικῶν βαθμῶν πυκνότητας, ἰδιαίτερων σὲ κάθε τόπο, ἀποκτᾶ ἕναν ξεχωριστὸ ἦχο καὶ γι' αὐτὸ ἔγινε γνωστὴ ὡς Μουσικὴ τῶν πέντε μελωδιῶν ἢ Ἤχων. Ὑπάρχουν δύο ξεχωριστοὶ ἦχοι μέχρι τὸ Τρικούτι καὶ προσθέτονται δύο ἀκόμη μέχρι τὸ Σάτς Κάντ καὶ ὁ πέμπτος ἦχος εἶναι αὐτὸς τοῦ Σὰτ Λόκ. Στὸ Σὰτ Λόκ, ὅλες οἱ πέντε μελωδίες ἔχουν τελειοποιηθεῖ στὴν πληρότητα καὶ τὸν πλοῦτο τους. Τὸ μυστήριο τῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἤχου ἀποκαλύπτεται ἀπὸ κάποιον ἐνσαρκωμένο Ἦχο Διδάσκαλο καὶ μὲ τὴν ἄσκηση καὶ τὴν ἐπικοινωνία

μὲ τὶς πέντε μελωδίες ἡ ψυχὴ ὁδηγεῖται σιγὰ - σιγὰ στὸν Κύριο τῆς Μουσικῆς τῶν πέντε ἤχων.

Μὲ τὴ Χάρη τοῦ Διδασκάλου ἀφοσιώνει κανεὶς τὸν ἑαυτό του ἐγκάρδια σ' αὐτὴ τὴν ἄσκηση,
Καὶ ἀκούγοντας τοὺς πέντε Ἤχους συναντᾶ τὸν Πανφιλεύσπλαγχνο.[161]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Καὶ οἱ πέντε Ἦχοι χαρακτηρίζονται ἀπὸ μιὰ εὐχάριστη ἁρμονία· καὶ ὁποιοσδήποτε συγκεντρώσει τὸ πνευματικό του ρεῦμα, ὀπισθοχωρήσει καὶ ἀνυψωθεῖ πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνείδηση εἶναι σίγουρο πὼς θὰ τοὺς συναντήσει.

Ὁποιοσδήποτε τραγουδᾶ μέσα στὸ ναὸ τοῦ σώματος, καὶ τραγουδᾶ γιὰ τὸν Κύριο,
Αὐτός, ἐνῶ τραγουδᾶ, ἀκούει τὶς πέντε Μελωδίες μέσα στὸ σῶμα καὶ παίρνει τὴν ἀνώτατη δόξα.[162]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Στὶς γραφὲς λέγεται ὅτι ἡ ἀντήχηση αὐτῶν τῶν ἤχων ἐκδηλώνεται στὸ μέτωπο:

Ὁλόκληρους αἰῶνες ἤμουν ὁ ἀφοσιωμένος Σου· πῶς μπορῶ τώρα νὰ εἶμαι χωρισμένος;
Ἡ ἁρμονία ποὺ παίζει στὴν πόρτα Σου, ἐκδηλώνεται στὸ μέτωπό μου.

Ποῦ πρέπει τότε νὰ ἐντοπιστεῖ αὐτὴ ἡ ἁρμονία; Σὲ ποιὸ μέρος τοῦ μετώπου; Μποροῦμε νὰ βροῦμε τὰ ἴχνη αὐτῆς τῆς ἁρμονίας μεταξὺ καὶ πίσω ἀπὸ τὰ δύο μάτια μέσα στὴν Σουκμάνα, καὶ μόνο ἐκεῖ μπροστὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὴν ἀκούσει.

Ἄκουσε τὴ Θεία Μουσικὴ μέσα στὴ Σ ο υ κ μ ά ν α,
Ἄκουσέ Την μὲ κάθε προσοχή.[164]

Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι καὶ οἱ δερβίσιδες μίλησαν γι' αὐτὴ ὡς Σὰχ - ράγκ καὶ Μεχράμπ, ἐννοώντας μ' αὐτὰ τὴ χορδὴ τῆς ζωῆς στὸ μεγάλο θόλο τοῦ οὐρανοῦ (δηλ. τὸ μέτωπο).

Ὅταν στὸ διαλογισμὸ βλέπω τὴν ἀγαπημένη μορφή
Σου, ὦ Διδάσκαλε!
Μιὰ μεγάλη Ἁρμονία (Ἦχος) ξεπετιέται στὸ κέντρο
τοῦ θόλου τοῦ μετώπου μου.

ΧΑΦΙΖ

Ὁ Μποῦλεχ Σὰχ λέει:

Ὁ Θεὸς εἶναι πολὺ πιὸ κοντὰ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ χορδὴ
τῆς ζωῆς.

Στὸ Κοράνι λέγεται:

Εἶμαι πιὸ κοντὰ σὲ σένα παρὰ ἡ χορδὴ τῆς ζωῆς σου. Αὐτοὶ ποὺ ἀσκοῦν τὴ Σούρατ Σάμπτ Γιόγκα μὲ τὴν καθοδήγηση ἑνὸς ἁρμόδιου Διδασκάλου, ἀρχίζουν νὰ λύνουν τὸ μυστήριο τοῦ Ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀρχίζουν νὰ βλέπουν τὴν Ἀλήθεια ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Καὶ δεύτερο, ἀπὸ τοὺς διαφορετικοὺς ἤχους ξέρει κανεὶς σὲ ποιὰ περιοχὴ εἶναι κατὰ τὸ πνευματικὸ ταξίδι του, γιατὶ αὐτοὶ χρησιμεύουν ὡς σημάδα στὸ Μονοπάτι καὶ ἔτσι τὸν σώζουν ἀπὸ τὸ νὰ παραπλανηθεῖ ἔξω ἀπὸ τὸ δρόμο.

Καὶ τὰ ὦτά σου θέλουσιν ἀκούει λόγον ὄπισθέν σου, λέγοντα,
Αὕτη εἶναι ἡ ὁδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ· ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ ὅταν στρέφησθε ἐπὶ τὰ ἀριστερά.[165]

ΗΣΑΪΑΣ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ τὸ δρόμο πρὸς τὶς πέντε Μελωδίες

μέσο ἑνὸς ἁρμόδιου Διδασκάλου, μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου του.

Οἱ πέντε Ἦχοι γίνονται ἀκουστοὶ ὅταν ἀκολουθεῖ κανεὶς τὴν καθοδήγηση τοῦ Διδασκάλου,
Ἕνας ἄνθρωπος μὲ μεγάλη καλὴ τύχη μπορεῖ νὰ ἀκούσει τὴν Ἀπεριόριστη Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου.[166]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μιὰ λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν πέντε Ἤχων, ποὺ εἶναι σχετικοὶ μὲ τὶς πέντε περιοχές, δίνεται ἀπὸ τὸν Σὰντ Σατγκουροὺ τὴν ὥρα τῆς μυήσεως, καὶ ὁ μαθητής, καθὼς προχωρεῖ στὴν ἄσκηση, πιστοποιεῖ τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ Διδασκάλου καθὼς προχωρεῖ ἀπὸ ἐπίπεδο σὲ ἐπίπεδο.

Εὐλογημένος πράγματι εἶναι ὁ ναὸς τοῦ σώματος μέσα στὸν ὁποῖο οἱ πέντε Ἦχοι γίνονται ἀκουστοὶ καὶ ἀνοίγει ὁ Δρόμος πρὸς τὸ Θεό.

Τυχερὸ εἶναι τὸ σπίτι, τὸ σῶμα, ὅπου ὁ Λόγος τῶν πέντε Ἤχων ἐκδηλώνεται.
Εὐλογημένο εἶναι πράγματι τὸ ἱερὸ σπίτι ποὺ στέκεται ἀπὸ Αὐτόν.[167]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὴ θαυμάσια Μουσικὴ τῶν πέντε μελωδιῶν,
Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τὴν κάνει ἀκουστὴ ἂν Αὐτὸς τὸ ἐπιθυμεῖ.[168]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Οἱ πέντε Σάμπτς ἠχοῦν συνεχῶς καὶ ξεχειλίζουν ὁλοκληρωμένοι,
Ἀπαράμιλλοι εἶναι οἱ πέντε Ἦχοι καὶ ἀκατάπαυστα παιχνιδίζουν γύρω.[169]

ΜΠΧΕΙ ΓΚΟΥΡΝΤΑΣ

Πέντε Ἦχοι κάνουν τὴν τέλεια Ἁρμονία,
Καὶ τὸ ἀτέλειωτο Τραγούδι φέρνει θαυμάσια μέθη.[170]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ ἀτέλειωτη Μελωδία εἶναι πάντα πλούσια στὴν πληρότητά της.[171]

ΚΑΜΠΙΡ

Οἱ πέντε συμφωνίες ἑνώνονται μαζὶ γιὰ νὰ κάνουν τέλειο τὸ λεπτὸ Ἦχο ὁ ὁποῖος νανουρίζει τὸ νοῦ γιὰ νὰ κοιμηθεῖ γιὰ πάντα καὶ ἀπελευθερώνει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὴν τριγκουνάτμακ σκλαβιά, γιὰ νὰ μὴν ξαναγυρίσει ποτὲ πιὰ στὸν κύκλο τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων.

Μάθε ἀπὸ τοὺς ἅγιους νὰ ζεῖς σὲ ἁρμονία μὲ τὸ θεῖο Λόγο,
Τὸ Λόγο ποὺ ἔγινε τέλειος ἀπὸ τὶς πέντε συμφωνίες ποὺ τὸν ἀποτελοῦν.[172]

ΜΠΧΕ·Ι· ΓΚΟΥΡΝΤΑΣ

Τώρα αὐτὸς ὁ Μοναδικὸς Λόγος κατοικεῖ μέσα μου,
Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει πιὰ ἐρχομὸς στὸν κόσμο.[173]

Ὁ Ἀγαπημένος μου μὲ πῆρε πάνω ἀπὸ τὶς τρεῖς Γκοῦνες
Καὶ παραμένω πάντοτε ἀπορροφημένος στὸ Θεῖο Λόγο.[174]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μέρα καὶ νύχτα ζῶ σὲ τέλεια μακαριότητα,
Συντονισμένος καθὼς εἶμαι μὲ τὸ Λόγο.[175]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Αὐτοὶ ποὺ ζοῦν συντονισμένοι μὲ τὸ μοναδικὸ Λόγο εἶναι ἄξιοι τῆς μεγαλύτερης ἐκτιμήσεως καὶ λατρείας μας:

Ὦ Νανάκ! ἀξίζουν τὸ μεγαλύτερο σεβασμό,
Αὐτοὶ ποὺ ζοῦν σὲ ἁρμονία μὲ τὸ Λόγο.[176]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μουσικὲς μελωδίες ἐσωτερικῶς

Ἡ Ἀρχικὴ Μορφὴ τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου, καὶ μυριάδες ἤχων παίζουν στὴν Πόρτα Του συνέχεια:

Εἶμαι τυχερὸς ποὺ ἔχω τὸν Κύριο ὡς φίλο καὶ σύντροφό μου.

Γιατὶ ἀτέλειωτες Συμφωνίες παίζουν συνεχῶς στὴν Πόρτα Του.[177]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Εἶναι μέσο τοῦ Σάμπτ ποὺ ἦρθε σὲ ὕπαρξη ἡ δημιουργία, μὲ τὶς διάφορες διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις. Κάθε διαίρεση ἔχει τὶς δικές της ἰδιαίτερες μουσικὲς νότες τὶς ὁποῖες ἀκούει κανεὶς καθὼς ἀνυψώνεται ἀπὸ τὴ μιὰ ἀνώτερη περιοχὴ στὴν ἄλλη. Ὅλοι οἱ ἅγιοι ἔχουν δώσει λεπτομερὴ περιγραφὴ αὐτῶν τῶν Ἤχων καὶ εἰδικὰ στὸ Γκουρμπάνι ἔχουμε μιὰ ἐπεξεργασμένη ἔκθεση πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Εἶναι θέμα κοινῶς γνωστό, ὅτι οἱ Ἰνδοὶ καθὼς ἐπισκέπτονται ἕνα ναὸ κτυποῦν τὶς μεγάλες καμπάνες ποὺ κρέμονται πάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδο. Οἱ Χριστιανικὲς ἐκκλησίες εἶναι πάντοτε ἐφοδιασμένες μὲ ἕνα κωδωνοστάσιο καὶ ἡ καμπάνα κτυπιέται ἀπὸ τὸν κωδωνοκρούστη πρὶν νὰ ἀρχίσει ἡ λειτουργία. Στοὺς πρώτους ναοὺς τῶν Σὶκχ εἴτε φυσοῦσαν ἕνα κοχύλι ἢ κτυποῦσαν ἕνα γκόνγκ, ἂν καὶ τώρα αὐτὸ ἔχει ἀντικατασταθεῖ μὲ τὸ παίξιμο ἑνὸς μεγάλου τυμπάνου (Νακάρα). Μιὰ προσεκτικὴ ἔρευνα πάνω στὸ θέμα ἀποκαλύπτει, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐξωτερικὰ πράγματα, δηλ. καμπάνες, γκόνγκς, κοχύλια κ.τ.λ. δὲν εἶναι παρὰ συμβολικὲς παραστάσεις χωρὶς τὴν ἐσωτερικὴ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου. Ἐπίσης, μιὰ προσεκτικὴ μελέτη τῆς κατασκευῆς ὅλων αὐτῶν τῶν τόπων λατρείας μᾶς βοηθᾶ στὸ νὰ καταλάβουμε ἕνα σημαντικὸ θρησκευτικὸ στοιχεῖο ποὺ ὑπάρχει ἐκεῖ μέσα. Οἱ Ἰνδικοὶ ναοὶ ἔχουν ἕνα σχῆμα σὰν θόλο μὲ μιὰ μεγάλη καμπάνα σὲ σχῆμα πιάτου κρεμασμένη στὸ κέντρο τοῦ θόλου, καὶ ὁποιοσδήποτε

μπαίνει μέσα γιὰ προσκύνημα κτυπᾶ πρῶτα τὴν καμπάνα. Καὶ μέσα στὸ ναὸ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἐπίσης, στὴ σὰν θόλο κατασκευὴ τοῦ κεφαλιοῦ, ἡ προσκυνήτρα ψυχή, καθὼς μπαίνει στὴν ἀστρικὴ περιοχή, ἀκούει ἕναν ἦχο ποὺ μοιάζει μὲ αὐτὸν ἑνὸς γκόνγκ ἢ ἑνὸς κοχυλιοῦ. Ὅμοια οἱ Χριστιανικοὶ καθεδρικοὶ ναοὶ εἶναι εἴτε σὲ σχῆμα ἑνὸς μεγάλου θόλου ποὺ μοιάζει μὲ τὸ ἀνθρώπινο κεφάλι ἢ εἶναι σὲ σχῆμα καμπαναριοῦ ποὺ θυμίζει τὴν ἀνθρώπινη μύτη ποὺ ἀνεβαίνει, πάνω ἀπὸ τὴν ὁποία, καθὼς ἡ ψυχὴ συγκεντρώνεται στὸ ἀκίνητο σημεῖο πίσω καὶ μεταξὺ τῶν δύο φρυδιῶν, ἀκούγεται ἕνας ἦχος ὅμοιος μὲ καμπάνα. Ὁ Κχαουάτζα Χαφίζ, ἕνας μύστης ποιητὴς μεγάλης φήμης, μιλεῖ γι' Αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

> Κανεὶς δὲν ξέρει ποὺ κατοικεῖ ὁ Ἀγαπημένος μου,
> Ἀλλὰ εἶναι ἀρκετὰ σίγουρο ὅτι ἔρχεται ἀπὸ κεῖ ἕνας ἦχος καμπάνας.

Στὶς γραφὲς τῶν Σὶκ ἀναφέρεται:

> Ὁ Ἦχος τοῦ γκὸνγκ ἀκούγεται παντοῦ.[178]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ Βουδδικὰ μοναστήρια εἶναι ἐπίσης σὲ σχῆμα θόλου καὶ εἶναι πάντα στολισμένα μὲ δύο τύμπανα: ἕνα στὰ δεξιὰ καὶ ἕνα στὰ ἀριστερά. Οἱ γραφὲς ὅλων τῶν θρησκειῶν περιέχουν ἀναφορὲς γιὰ τὸ κρούσιμο τῶν καμπάνων ἢ τὸ φύσημα μέσο κεράτων ἢ κοχυλιῶν: ἡ αἰτία εἶναι ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἐμπειρία τῆς ψυχῆς καθὼς ὑψώνεται πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα καὶ μπαίνει στὸ ναὸ τοῦ Ὑψίστου, ποὺ ὁ δρόμος πρὸς αὐτὸν ἀρχίζει ἀπὸ τὴ ρίζα τῆς μύτης πίσω ἀπὸ τὰ δύο φρύδια. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀμέτρητες μελωδίες χαιρετοῦν τὴν ψυχὴ καθὼς προχωρεῖ στὸ Μονοπάτι, ἀλλὰ πέντε ἀπὸ αὐτὲς γενικῶς θεωροῦνται καὶ εἶναι δεκτὲς ὡς ἀπέραντης ἀξίας γιὰ νὰ μᾶς καθοδηγήσουν καὶ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνουν στὸ ταξίδι μας πρὸς τὸ Θεό. Αὐτοὶ οἱ μελωδικοὶ ἦχοι ὁδη-

γοῦν ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ἐπίπεδο σὲ ἐπίπεδο, ὡσότου πιάνοντας κανεὶς τὴν πρωταρχικὴ μελωδία φτάνει στὸν «Οἶκο τοῦ Πατέρα» μὲ τὴν κατάλληλη βοήθεια καὶ καθοδήγηση κάποιου Ἁγίου Διδασκάλου.

Στοὺς Πολέμους τοῦ Μπχέϊ Γκούρντας, συναντᾶ κανεὶς πολλὲς ἀναφορὲς πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα:

Ἡ ψυχὴ ἀκούει τὸ παίξιμο τοῦ Σ ί ν γ κ ι (εἶδος κιθάρας)[179].

Ἡ ἀτέλειωτη Μουσικὴ παίζει καὶ τὸ Φῶς τοῦ Τ ό ο ρ ἐμφανίζεται[180].

Στὴ σιγὴ τῆς Ψυχῆς ὑπάρχει λαμπρὸ Φῶς
Ἀπορραφήσου στὴ γλυκιὰ χαροποιὰ Μουσική.[181]

Ὁ Χαφὶζ λέει:

Ἄκουσε τὴν οὐράνια ὀρχήστρα
Μὲ νότες τοῦ ντούλσιμερ (ἕνα ὄργανο ποὺ ἦταν τὸ πρωτότυπο τοῦ πιάνου), τῆς φλογέρας, τοῦ ζίθερ (εἶδος κιθάρας) καὶ τῆς κιθάρας.

Αὐτὲς οἱ ἐσωτερικὲς μουσικὲς νότες, ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μαζί τους μέσο ἑνὸς Διδασκάλου, βοηθοῦν στὸ νὰ ἐλευθερώσουν τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ περιορισμένου καὶ νὰ τὴν πάρουν ἐπάνω στὸ σπίτι τοῦ Πατέρα — τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ· γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη Λεωφόρος.

Μουσικὲς μελωδίες ἐξωτερικῶς

Βλέπουμε στὴν καθημερινή μας ἐμπειρία ὅτι ἡ μουσική, ἐνόργανος ἢ φωνητική, παίζει ἕνα σπουδαῖο ρόλο στὶς θρησκευτικὲς συναθροίσεις, ὁποιαδήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ φύση τους, εἴτε τῶν Γιόγκινς, εἴτε τῶν Ἰνδῶν, εἴτε τῶν Χριστιανῶν ἢ τῶν Σίκχ. Βλέπουμε τὴν ἄσκηση τοῦ Κουακουάλι μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων, τὴν πλούσια μουσικὴ στὰ τετράστιχα τοῦ Ὀ-

μὰρ Καγιάμ, καὶ τὶς ποιητικὲς συνθέσεις τῶν: Σὲχ Νιάζ, Κχαουάτζα Χαφίζ, Σάμας Ταμπρίζ καὶ Μωλάνα Ρούμι. Ὅλα τὰ διδάγματα τῶν Σίκχ Διδασκάλων μέσα στὸ πολύτομο Γκράντ Σαχίμπ εἶναι βαλμένα σὲ τύπους Ράγκ — μουσικὲς συνθέσεις. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ διαχύσεις ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας ρέουν σὲ ἀφάνταστη ποσότητα. Ἡ ποίηση εἶναι πράγματι ἡ γλώσσα τῆς ψυχῆς, τόσο ὅσο ἡ πρόζα εἶναι τῆς διάνοιας. Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐξωτερικὲς μουσικὲς βοήθειες ἔχουν, ὅμως, μιὰ μεθυστικὴ ἐπίδραση ποὺ νανουρίζει τὸν ἄνθρωπο σὲ μιὰ κατάσταση μέθης, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ ξυπνήσουν μέσα του Ὑπὲρ - συνειδητότητα, ποὺ σιγὰ σιγὰ ἐκτείνεται στὸ ἀπάνθισμα Παγκόσμιας Ἀφυπνίσεως καὶ Ὑπερκοσμικῆς Ἐνημερότητας.

> Ὅλοι οἱ ἄγριοι ἐκστατικοὶ χοροὶ μὲ τὴ συνοδεία τῆς ἐξωτερικῆς μουσικῆς εἶναι ἄχρηστοι στὸ νοῦ, ποὺ εἶναι καὶ τυφλὸς καὶ κουφός[182].
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Εἶναι πολλὲς οἱ αἰτίες ποὺ αὐτὴ δὲν ἔχει κανένα ἀποτέλεσμα. Πρῶτο, ἡ μουσικὴ ποὺ πολὺ συχνὰ ἀκούει κανείς, δὲν εἶναι ἕνα ξεχείλισμα τῆς καρδιᾶς. Εἶναι ἕνα φτηνὸ ἐμπόρευμα καὶ ἁπλῶς ἕνα μέσο γιὰ νὰ κερδίσει κανεὶς τὸ ψωμί του.

> Ἕνας μουσικὸς χρησιμοποιεῖ τὶς μελωδίες του γιὰ νὰ κερδίσει τὸ ψωμί του.
> Καὶ κάνει ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς χειρονομίες, κουνώντας τὸν ἑαυτό του δεξιὰ καὶ ἀριστερά.
> Μὲ θορυβώδη κρόταλα στοὺς ἀστραγάλους, ὀνομάζει κανεὶς τὸν ἑαυτό του ἀφοσιωμένο τοῦ Ραμντὰς καὶ κερδίζει μὲ αὐτὸ τὸ ψωμί του.
> Ἕνας ἄλλος ἐπιδεικνύεται μὲ τὴν τήρηση νηστειῶν, ἀγρυπνιῶν καὶ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθιερωμένων τελετουργειῶν,

Καὶ ἀκόμη ἕνας ἄλλος ψάλλει ὕμνους καὶ στίχους μὲ τὸ
νοῦ του τελείως ξένο πρὸς αὐτά[183].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὅταν εἶναι κανεὶς σὰν πειvασμένος σκύλος ποὺ ἡ πεῖνα τοῦ τραγανίζει τὶς πολὺ ζωτικὲς χορδὲς ἐσωτερικῶς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερνικήσει τὸ αἴσθημα τῆς ἀμφιβολίας καὶ τοῦ σκεπτικισμοῦ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι παραμένει στὸ σκοτάδι, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν Πραγματικότητα.

Δεύτερο, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς ξοδεύουν ὅλο τὸ χρόνο τους καὶ ὅλη τὴν ἐνέργειά τους γιὰ νὰ σιάξουν τοὺς τόνους καὶ τὶς μελωδίες τῶν ὀργάνων τους, φωνητικὰ ἢ ἄλλα. Μιὰ ἐξεταστικὴ ἔρευνα μερικῶν ἀπὸ τοὺς Ράτζις (ἐπαγγελματίες τραγουδιστὲς) ἀποκάλυψε ὅτι αὐτοὶ ζοῦν σὲ συνεχὴ φόβο μήπως χάσουν τὸ χάρισμα ποὺ ἔχουν τῶν λαϊκῶν μελωδιῶν, καὶ ἔτσι πάντα προσπαθοῦν νὰ ἐπιδείξουν ὅ,τι πράγματι μπορεῖ νὰ κατέχουν ἢ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν κατέχουν. Μὲ τὴν προσοχὴ στραμμένη συνεχῶς μόνο στὶς μελωδίες αὐτοὶ ἁπλῶς τραγουδοῦν ἀπρόθυμα τὸ Μπάνι, ἄσχετα μὲ τὴν ἀληθινή του σημασία, καὶ γι' αὐτό, ὄχι μόνο χάνουν τὴν ἐσωτερικὴ ἔννοια ποὺ αὐτὸ μεταδίνει, ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς κάνουν τέτοια χονδροειδῆ φωνητικὰ λάθη, ποὺ κι' αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ἀληθινὴ σημασία ἔχει μεταμορφωθεῖ καὶ χαθεῖ.

Ὁ Γιόγκιν παίζει μουσικὴ μὲ τὰ χέρια του,
Ἀλλὰ οἱ μελωδίες δὲν ἠχοῦν ἀληθινά.[184]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Καὶ οἱ ἀκροατὲς ἐπίσης δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν σωστὰ τοὺς στίχους· παρὰ μόνο ἂν τοὺς ξέρουν καλὰ ἀπὸ πρίν, τοὺς χάνουν στὶς μελωδίες καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς μουσικῆς ποὺ τοὺς συνοδεύει. Γι' αὐτό, οἱ ἅγιοι δὲν ἔδωσαν καμιὰ εἰδικὴ σπουδαιότητα στὴν ἐξωτερικὴ μουσικὴ γιατὶ αὐτὴ ἀποτυχαίνει νὰ ἀναπτύξει ἀληθινὴ συγκέντρωση καὶ συνεπῶς δὲν μπορεῖ κα-

νεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Πραγματικότητα ἐσωτερικῶς, νὰ χάσει τὴν αἴσθηση τοῦ ἐγὼ καὶ νὰ πάει πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα, οὔτε νὰ κατορθώσει τὴν ἐσωτερικὴ εἰρήνη καὶ ἔκσταση.

Ὦ Γιόγκιν, μὲ τὴ μουσικὴ τοῦ ζίθερ (εἶδος κιθάρας) δὲν μπορεῖς νὰ ἀναπτύξεις συγκέντρωση οὔτε νὰ φτάσεις τὴν Ἀλήθεια.

Ὦ Γιόγκιν, τὸ ζίθερ σου δὲν θὰ σοῦ δώσει ἐσωτερικὴ εἰρήνη οὔτε θὰ σὲ ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμό σου[185].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ χρόνος ποὺ ξοδεύεται στὴν ἑτοιμασία μελωδιῶν καὶ ἀσμάτων εἶναι καθαρὴ ζημία χωρὶς κανένα ὄφελος. Ἂν αὐτὸς ὁ χρόνος ξοδευόταν στὸν συντονισμὸ τῆς ψυχῆς μὲ τὸν ἐσωτερικὸ Λόγο, σύμφωνα μὲ τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ μαζέψει ἀνείπωτους θησαυροὺς Θεότητας.

Πόσο καιρὸ ἀκόμα θὰ καταδέχεσαι τὰ κρόταλα καὶ τὴν κιθάρα;

Γιατὶ νὰ μὴν ξοδεύεις τὸ χρόνο στὸ Λόγο ἀντὶ στὸ νὰ ἑτοιμάζεις τὶς μελωδίες;

Μέχρι πότε θὰ χορεύεις καὶ θὰ ἁπλώνεις τὸ χέρι σου;[186]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Δὲν εἶναι καλὸ νὰ συγκινεῖται κανείς, νὰ τραγουδᾶ καὶ νὰ χορεύει ἄγρια μὲ τὴ συνοδεία τῆς μουσικῆς, νὰ κουράζεται μέχρι λαχανιάσματος καὶ μετὰ νὰ λυγοθυμᾶ, βυθιζόμενος στὴ λήθη ποὺ δὲν ὁδηγεῖ πουθενὰ τὸ πνεῦμα. Ἡ ἐξωτερικὴ μουσικὴ χωρὶς ἀμφιβολία βοηθᾶ προσωρινὰ στὸ νὰ μαζέψει μέσα τὶς σκορπισμένες πρὸς τὰ ἔξω ἱκανότητες καὶ τὸν περιπλανώμενο νοῦ, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ὁδηγήσει σὲ ἀνώτερη συνειδητότητα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, αὐτὴ μᾶς φέρνει σὲ μιὰ κατάσταση λησμονιᾶς καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Μπετόβεν μᾶς λέει ὅτι ἡ μουσικὴ εἶναι ὁ μεσολαβιτὴς μεταξὺ τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς αἰσθησιακῆς ζωῆς. Μᾶς φαίνεται

ὅτι μπαίνουμε μέσα σὲ ἕνα δικό μας καινούργιο νοητικὸ κόσμο, ποὺ ὅμως, βεβαίως, ἐπιβάλλεται σὲ μᾶς ἀπὸ τοὺς μουσικούς. Ἀλλὰ ἀποτυχαίνει νὰ ἀποκόψει τὸ νοῦ ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς διακαεῖς πόθους γιὰ τὸν κόσμο καὶ γιὰ ὅ,τι εἶναι ἐγκόσμιο. Μὲ λίγα λόγια, τὰ διδάγματα τῶν Διδασκάλων εἶναι διαυγὴ σὰν κρύσταλλο πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Μπορεῖ νὰ μᾶς ἕλκει καὶ νὰ ἀπορροφιόμαστε στὴν ἐξωτερικὴ μουσικὴ καὶ ὅλοι μας νὰ τὴν ἀπολαβαίνουμε, ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἀποσπασθοῦμε ἀπὸ τὶς τρεῖς Γκούνες καὶ νὰ ἀνέρθουμε στὸ ὑπερπέραν. Χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς Ἀληθινῆς Μουσικῆς τῆς Ψυχῆς ποὺ συνεχίζει παντοῦ καὶ πάντοτε, παραμένει κανεὶς συνεχῶς θύμα στὴ λύπη καὶ τὴ θλίψη μέσα στὸ βασίλειο τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης.

Ἀπασχολημένος σὲ ἄχρηστες ἐπιδιώξεις, ὁ μουσικὸς κρατᾶ τὸν κόσμο ἔκθαμβο στὶς Ρ ά γ κ ε ς.
Παραμένει μέσα στὶς παγίδες τῶν τριῶν Γ κ ο ύ ν ω ν καὶ περιστρέφεται στὶς μετεμψυχώσεις.
Καθὼς χωρὶς τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα, παραμένει κανεὶς στὴ δυστυχία καὶ στὴν ἁμαρτία.[187]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μόνο ὁ Λόγος μπορεῖ νὰ μᾶς πάρει ἔξω ἀπὸ τὴν ἀπατηλὴ ὕλη.[188]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Οἱ ἅγιοι, γι' αὐτὸ δὲν σύστησαν ποτὲ κανένα εἶδος πειθαρχίας οὔτε μουσικῆς, οὔτε γιογκικῶν ἀσκήσεων, οὔτε τίποτε ἄλλο. Αὐτοὶ πάντοτε ἔδωσαν ἔμφαση στὴν ἀγάπη τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου, τὴν Πρώτη Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου τῆς Θεότητας.

Μερικοὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν μουσικὴ τῶν καμπάνων,
Μερικοὶ μὲ νηστεῖες, ἀγρυπνίες, κομπολόια καὶ τὰ παρόμοια,

Μερικοὶ τρίβουν τὸ σῶμα τους μὲ ἀλοιφὴ ἀπὸ σάνταλ.
Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω μόνο τὸν Κύριο γιὰ τὴν ἀφοσίωσή μου.[189]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐπίσης καὶ οἱ Μουσουλμάνοι εὐσεβεῖς προτιμοῦσαν τὴν ἄσκηση τοῦ Καλάμ - ι - Καντίμ, τὸ πιὸ ἀρχαῖο ἐσωτερικὸ Κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, ἀπ' ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς ἐξωτερικὲς μουσικὲς μελωδίες.

Βγάλε τὸ βούλωμα τῆς ἀμφιβολίας καὶ τῆς δυσπιστίας ἀπὸ τὰ αὐτιά σου
Καὶ ἄκουσε τὴ Μελωδία ποὺ πλανιέται κάτω ἀπὸ ψηλά.
Ὦ γενναία ψυχή! ὑψώσου πάνω ἀπὸ τὸ αἰσθησιακὸ ἐπίπεδο,
Καὶ ἄκουσε τὴν Οὐράνια Μουσική.
Τί κρίμα νὰ παραμένεις μέσα στὴ φυλακὴ τοῦ σώματος.
Καὶ νὰ μὴν ἀκοῦς τὴ φωνὴ τοῦ Φιλεύσπλαχνου.

Ὁ Μπχέϊ Γκούρντας, στὸ Καμπίτ Σαουέης του, μᾶς λέει ὅτι μὲ Νάντ - Μπάντ (ἐξωτερικὲς ράγγες καὶ ρατζίνις — ἤχους καὶ μελωδίες), δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούσει τὶς Ἀληθινὲς καὶ ἀτέλειωτες Μελωδίες.

Ἐφόσον κανεὶς ἀπολαβαίνει ράγγες καὶ ρατζίνις,
Παραμένει πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἀνχάντ.[190]

Οἱ ράγγες καὶ ρατζίνις (μουσικὲς νότες) ἔχουν μόνον μιὰ αἰσθησιακὴ ἕλξη καὶ ὅταν κανεὶς ἀπασχολεῖται μὲ αὐτὲς παραμένει μπερδεμένος σὲ ὅλη του τὴ ζωή, παγιδευμένος ἀπροσδόκητα, ὅπως ἕνα γοργοπόδαρο ἐλάφι ἢ ἕναν ἰσχυρὸ ἐλέφαντα, ποὺ καὶ οἱ δύο, μέσα στὴν ἄγνοιά τους, πέφτουν εὔκολα θύμα στὰ τεχνάσματα τοῦ κυνηγοῦ.

Ἀκριβῶς ὅπως ἕνα ἐλάφι ἀκούγοντας τὴ μουσικὴ τοῦ τυμπάνου ποτίζεται μὲ ἄγνοια,

Ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος χωρὶς Σάμπτ παραμένει χωρὶς εἰρήνη καὶ εὐτυχία.[191]

Πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τὴ Νάντ - Μπάντ (ἐξωτερικὴ μουσικὴ) βρίσκεται ἡ Ἀναχάτ ἢ ἡ αὐτοΰπαρκτη καὶ αὐτοσυντήρητη Μουσική.

Πρέπει κανεὶς νὰ πάει πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τὶς μουσικὲς μελωδίες γιὰ νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸν Ἀνχάντ,[192]

Μόνο μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἀνχάντ μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑψωθεῖ πάνω ἀπὸ τὸ φυσικὸ ἐπίπεδο τῶν τριῶν Γκούνων. Αὐτὴ ἡ Θεϊκὴ Μουσικὴ μᾶς βοηθᾶ νὰ διασπάσουμε τὴ σκλαβιὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἐνῶ παραμένουμε μέσα στὸν κόσμο παύουμε νὰ εἴμαστε τοῦ κόσμου. Ἀπὸ δῶ καὶ ἐμπρός, ὅπως ἕνα ἄνθος λωτοῦ, μένουμε πάνω ἀπὸ τὸ λασπωμένο νερό, ποὺ εἶναι ἡ φυσική μας κατοικία, καὶ ὅπως ἕνα πουλὶ τῆς θάλασσας μένουμε πάντα τελείως στεγνοί, ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸ φυσικὸ στοιχεῖο μέσα στὸ ὁποῖο ζοῦμε.

Στὶς γραφὲς τῶν Σίκχ ἡ Νάντ - Μπάντ συχνὰ περιγράφεται ὡς Μπίκχ - μπάνι ἢ Μπίκχ - Νὰντ, ποὺ σημαίνει Μπάνι ἢ Νάντ μὲ ἕνα θανατηφόρο κεντρὶ μέσα του, γιατὶ αὐτὸ χύνει ἕνα θανατηφόρο δηλητήριο ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ καενὶς νὰ γλυτώσει.

Μέσο τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῶν ματιῶν ἐμεῖς ὅλοι ἔχουμε μπερδευτεῖ.
Καὶ πέρνουμε θανατηφόρο δηλητήριο μέσο τῶν αὐτιῶν.
Χωρὶς τὸν Σάμπ εἴμαστε συνεχῶς χαμένοι.[193]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὰ αὐτιὰ συντονίζονται τόσο πολὺ μὲ τὴν ψεύτικη μουσική,
Ποὺ ἡ Μουσικὴ τοῦ Θεοῦ δὲν μᾶς ἑλκύει.[194]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μόνο μὲ τὴν ἀντικατάσταση τῆς Νάντ - Μπάντ μὲ τὴ Θεία

Μελωδία μπορούμε νὰ ἔχουμε κάποια τιμὴ στὴν παρουσία Του:

Παράτησε τὶς Ράγγες (ἐξωτερικὴ μουσικὴ) καὶ ἐπικοινώνησε μὲ τὸ Λόγο,
Τότε θὰ τιμηθεῖς στὴν Αὐλή Του,
Ὦ Νανάκ! διαλογιζόμενος σ' Αὐτὸν σύμφωνα μὲ τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου, ἀπαλλάσσεται κανεὶς ἀπὸ ὅλες τὶς ματαιότητες.[195]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου ἀσχολοῦνται συνεχῶς μὲ τὴ Νάντ - Μπάντ ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἦχος ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ὕλη:

Ὦ ἄνθρωπε! πῶς μπορῶ νὰ περιγράψω ὅλα αὐτά;
Δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας ψεύτικος θόρυβος ἀπὸ τὴν ὕλη.[196]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Μονοπάτι τῶν Διδασκάλων ἀρχίζει ἐκεῖ ὅπου τελειώνουν ὅλες οἱ ράγγες καὶ ρατζίνις (μουσικὲς νότες καὶ μελωδίες) καὶ ὑπερβαίνει κανεὶς τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων, πάνω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἡ αὐτοϋπαρκτη Μουσικὴ παίζει ἀκατάπαυστα ἀπὸ Μόνη της. Ἕνας ποὺ εἶναι συντονισμένος μὲ αὐτὸν τὸν Ντοὺν - ἄτμακ Σάμπτ (τραγούδι τῆς ψυχῆς) μπορεῖ νὰ τραγουδᾶ ὅσο πολὺ θέλει, καὶ αὐτὸ εἶναι πρὸς ὄφελός του.

Αὐτὸς ποὺ ἔχει δεῖ τὴν Πραγματικότητα,
Τὰ τραγούδια του εἶναι δεκτά, καὶ
τιμᾶται στὴν Αὐλή Του.[197]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μόνο μὲ τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο μπορεῖ κανεὶς νὰ διαφύγει ἀπὸ τὴ θάλασσα τῆς ἀπατηλῆς ὕλης· οἱ ἐξωτερικὲς μουσικὲς νότες, ὁποιασδήποτε περιγραφῆς, δὲν ὠφελοῦν σὲ τίποτε.

Ὁ νοῦς ἐξακολουθεῖ νὰ ταλαντεύεται ὅταν κάθεται κανεὶς σὲ ἀφοσίωση,
Ἀλλὰ ἀκούγοντας τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου μένει ἀκίνητος,
Ὁ Ἀληθινὸς Ἦχος ἀπομακρύνει ὅλες τὶς κοσμικὲς προσκολλήσεις.
Ὁ Σάμπτ ἀνοίγει τὸ μάτι στὴν Πραγματικτόητα.[198]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἐνῶ εἶναι κανεὶς ἀπασχολημένος σὲ ἁμαρτωλὲς ἐπιδιώξεις τραγουδᾶ Ράγγες (τραγούδια) ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τὴν ἀλήθεια τῶν ὅσων λένε, μὴ γνωρίζοντας ὅτι χωρὶς τὸ Λόγο ὅλα εἶναι μιὰ φάρσα.[199]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ ἐσωτερικὴ Μουσικὴ τῆς ψυχῆς εἶναι τὸ πραγματικὸ τραγούδι. Οἱ μελωδίες της εἶναι αὐτοΰπαρκτες καὶ αὐτοσυντήρητες καὶ δὲν χρειάζονται καμιὰ ἐξωτερικὴ βοήθεια τῶν χεριῶν, τῶν ποδιῶν καὶ τῆς γλώσσας καὶ ὁδηγοῦν στὴν πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ἔρχονται, στὸ θεῖο Τραγουδιστή.

Οἱ γλυκιὲς συμφωνίες τῆς Μουσικῆς ρέουν χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν,
Ὁποιοσδήποτε ἐπικοινωνεῖ μὲ αὐτὴ τὴ Μουσική, βλέπει τὴν Ἀλήθεια.[200]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Οἱ Μελωδίες τῆς Οὐράνιας Μουσικῆς ἐκδηλώνονται μόνο σ' αὐτὸν ποὺ εἶναι ἀληθινὰ ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο· μέσο ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας πολλοὶ ὠφελοῦνται:

Ἕνας ἀφοσιωμένος τοῦ Κυρίου βλέπει καὶ τραγουδᾶ τὴ δόξα του,
Ἀκούει τὸ παίξιμο κυμβάλων, καμπάνων, ζίθερ, κιθάρας καὶ φλογέρας,
Παραδίνει τὰ πάντα του σ' Αὐτὸν καὶ φτάνει στὴν Ἀλήθεια,

Ὁποιοσδήποτε πιστεύει σ' Αὐτὸν μπαίνει στὸ Μονοπάτι
καὶ τελειώνει τὸ γύρο του τῶν γεννήσεων,
Διαφεύγει τὶς φωτιὲς τὶς κολάσεως, ὦ Νανάκ! Καὶ ἀληθινὰ ἔρχεται στὸν ἑαυτό του.[201]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Οἱ Γιόγκινς καὶ οἱ Δερβίσηδες, ὅμως, χρησιμοποιοῦν τὴν ἐξωτερικὴ μουσικὴ ὡς βοηθητικὴ γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὴν ὑπερφυσικὴ ἀκοή.

Οἱ Σούφι, ἰδιαίτερα, ὀνομάζουν τὴ μουσικὴ θεία ἢ οὐράνια τέχνη, ὄχι μόνο γιατὶ χρησιμοποιεῖται στὴ θρησκεία καὶ στὴν ἀφοσίωση, καὶ γιατὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια μιὰ παγκόσμια θρησκεία, ἀλλὰ γιὰ τὴ λεπτότητά της σὲ σύγκριση μὲ τὶς ἄλλες τέχνες καὶ ἐπιστῆμες. Κάθε ἱερὴ γραφή, ἱερὴ εἰκόνα ἢ προφερόμενα λόγια παράγουν μία ἐντύπωση τῆς ταυτότητάς τους καὶ ἀφήνουν τὴν εἰκόνα τους πάνω στὸν καθρέπτη τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἡ μουσικὴ στέκεται μπροστὰ στὴν ψυχὴ χωρὶς νὰ παράγει καμιὰ ὁποιαδήποτε ἐντύπωση εἴτε ὀνόματος εἴτε μορφῆς τοῦ ἀντικειμενικοῦ κόσμου, προετοιμάζοντας ἔτσι τὴν ψυχὴ νὰ πραγματοποιήσει τὸ ἄπειρο.....

Οἱ Σούφι, ἀναγνωρίζοντας τὴ σπουδαιότητά της, ὀνομάζουν τὴ μουσικὴ Γκχίζα-ι-Ρούχ, τροφὴ τῆς ψυχῆς, καὶ τὴ χρησιμοποιοῦν ὡς πηγὴ πνευματικῆς τελειότητας· γιατὶ ἡ μουσικὴ φυσᾶ τὴ φωτιὰ τῆς καρδιᾶς καὶ ἡ φλόγα ποὺ βγαίνει ἀπ' αὐτὴ φωτίζει τὴν ψυχή. Οἱ Γιόγκινς καὶ οἱ ἀσκητὲς φυσοῦν τὰ Ναρσίνγκας (μεγάλα κερατοειδὴ ὄργανα) ἢ Σάνκχα (ἕνα κοχύλι ἢ ἕνα μεγάλο ὄστρακο), γιὰ νὰ ξυπνήσουν μέσα τους τὸν ἐσωτερικὸ ἦχο. Οἱ Δερβίσηδες παίζουν Νέϊ ἢ Ἀλγκόζα (μιὰ διπλὴ φλογέρα) γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Οἱ καμπάνες καὶ τὰ γκόνγκς στὶς ἐκκλησίες καὶ τοὺς ναοὺς εἶναι γιὰ νὰ ὑπενθυμίζουν στὸ μυαλωμέ-

νο τὸν ἴδιο ἱερὸ Ἦχο, καὶ ἔτσι νὰ τὸν ὁδηγήσουν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴ ζωή.[202]

ΧΑΖΡΑΤ ΙΝΑΓΙΑΤ ΚΑΝ

Ἡ Μουσικὴ χρησιμοποιούμενη ὡς ἡ τέχνη τῶν τεχνῶν καὶ ἡ ἐπιστήμη τῶν ἐπιστημῶν, ποὺ περιέχει τὴν πηγὴ ὅλης τῆς γνώσης, βοηθᾶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς λεπτότερης αἰσθήσεως τῆς ἀκοῆς ἀλλὰ ἂν ἀσκεῖται γιὰ ἐπίδειξη ἢ σὰν βιοποριστικὸ μέσο χάνει τὸ ἔμφυτο θέλγητρο καὶ τὴν πραγματικὴ χρησιμότητά της.

Οἱ ἅγιοι μερικὲς φορὲς βάζουν τὴ μουσικὴ στὴν ὑπηρεσία τους σὰν ἕνα πρόχειρο βοήθημα γιὰ νὰ συγκεντρώσουν τὸ ἀκροατήριο, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι γενικῶς ἕλκονται περισσότερο ἀπὸ τὴ μουσικὴ παρὰ ἀπὸ τίποτε ἄλλο.

Ἐπίσης, εἶναι ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς καρδιᾶς ποὺ μιλᾶ ὁ ἄνθρωπος. Καθὼς οἱ ἀληθινοὶ ἅγιοι εἶναι ποτισμένοι μὲ τὴ μέθη τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοΰπαρκτης θείας Μουσικῆς (Ἀναχάτ), τὰ αὐθόρμητα τραγούδια ποὺ ἀναβλύζουν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους κάνουν μιὰ τρομακτικὴ ἐντύπωση στοὺς ἀκροατὲς καὶ μερικὲς φορὲς μεταμορφώνουν τὸ ἴδιο τους τὸ εἶναι, ὁδηγώντας τους ἀμέσως σὲ πλῆρες πνευματικὸ ἀπάνθισμα.

Ἀπὸ τὴ μελέτη τῆς ἀρχαίας παραδόσεως βλέπουμε ὅτι τὰ πρῶτα θεία μηνύματα δόθηκαν σὲ τραγούδια (ᾄσματα)· τὸ Ἆσμα τοῦ Σολομῶντα, οἱ Ψαλμοὶ τοῦ Δαβὶδ καὶ οἱ Γκάθες τοῦ Ζωροάστρη. Οἱ Βέδες, οἱ Πουράνες, ἡ Ραμαγιάνα, ἡ Μαχαμπαράτα, ἡ Ζέντ Ἀβέστα, ἡ Καμπάλα καὶ οἱ Γραφὲς τῶν Σίκχς εἶναι ὅλα σὲ στίχους. Ὁ Καμπίρ, ὁ Νανάκ, ὁ Μπάμπα Φαρίντ, ὁ Χάζρατ Μπαχοῦ, ὁ Σουρντάς, ὁ Νταραμντάς, ὁ Σάντνα καὶ ἄλλοι ἅγιοι χρησιμοποίησαν τὸ περισσότερο στίχους γιὰ νὰ διασπείρουν τὶς ἰδέες τους. Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ἀτμόσφαιρα στὶς συγκεντρώσεις τῶν ἁγίων εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ πνευματικὲς δονήσεις καὶ συχνὰ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς ἀκροατὲς μπαίνουν σὲ Οὐάτζντ ἢ μιὰ κατάσταση θείας

μέθης μόλις τοὺς δοῦν. Οἱ δύο ἁπλὲς λέξεις «Χάρι Μπόλ» ἀπευθυνόμενες σὲ ἕνα πλύντη ἀπὸ τὸν Τσεϊτάνια Μαχαπραμποῦ, τὸ σοφὸ τῆς Μπεγγάλης, μετέβαλλαν αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ἐξέδρα τῶν πλυντῶν σὲ μιὰ ἀληθινὴ ἐξέδρα χορευτῶν μὲ τὸ τραγούδι τοῦ «Χάρι Μπόλ» στὰ χείλια τους. Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ δύναμη τῆς πραγματικῆς μουσικῆς ποὺ ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὰ μυστικὰ διαμερίσματα τῆς καρδιᾶς.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΑΜΡΙΤ

Τὸ Νέκταρ ἢ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

’Αμρὶτ

ΑΜΡΙΤ ἢ Ἄαμπ - ι - Χαγιάτ ἢ Μάχα Ρὰς εἶναι τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς, γιατὶ ὁποιοσδήποτε πιεῖ ἀπὸ αὐτὸ κερδίζει τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ διαφεύγει γιὰ πάντα ἀπὸ τὸν διαφορετικὰ ἀτέλειωτο κύκλο τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων. Οἱ σοφοὶ καὶ οἱ προφῆτες περιπλανιόταν σὲ ἀναζήτησή Του, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν νὰ Τὸ βροῦν πουθενὰ μέσα στὸν ἀπέραντο κόσμο. Εἶναι λοιπὸν Αὐτὸ μιὰ χίμαιρα ἢ μιὰ ὀφθαλμαπάτη; Οἱ ἅγιοι γιὰ ἀπάντηση ἔχουν πεῖ ἐπανειλλημένως ὅτι τὸ Ἀμρίτ εἶναι πραγματικὸ καὶ γνήσιο. Εἶναι τὸ Νερὸ τῆς Ἀθανασίας, ποὺ βρίσκεται κρυμμένο καὶ θαμμένο μέσα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς, σκεπασμένο μὲ τὴ σκόνη τῶν αἰώνων, καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ σκάψει καὶ νὰ Τὸ ἀνακαλύψει ἀκόμη καὶ τώρα, ἂν ἔχει τὴν ὑπομονὴ νὰ κάνει ὅπως τὸν ἔχουν προστάξει.

Μέσα στὶς γραφὲς τῶν διαφόρων θρησκειῶν συναντοῦμε ἀναφορὲς γιὰ τὸ ἱερὸ «Νερὸ τῆς Ζωῆς». Οἱ Μουσουλμάνοι ἅγιοι τὸ περιγράφουν ὡς Ἄαμπι - ὶ - Χεουὰν ἢ Ἄαμπ - ὶ - Χαγιάτ καὶ πάντοτε συστήνουν τὴ χρήση Του στοὺς κουρασμένους ἀπὸ τὸν κόσμο προσκυνητές. Ὀνομάζεται ἐπίσης Τσάσμα - ὶ - Καουζάρ. Οἱ Ἰνδικὲς γραφὲς τὸ ὀνομάζουν Μανσαρόβερ ἢ τὴ Λίμνη τοῦ Νέκταρ (Ἀμριτσάρ), ποὺ ἂν Τὸ γευτεῖ κανεὶς χαρίζει ζωὴ αἰώνια. Στὶς Βέδες διαβάζουμε γι’ Αὐτὸ ὡς Σόμα Ράς, ποὺ χάρισε κοσμικὴ Ἐνημερότητα ἢ Παγκόσμια Συνειδητότητα στοὺς Ρῖσις καὶ Μιούνις ποὺ ἤπιαν

ἀπὸ Αὐτὸ σὲ πολὺ μακρινὲς ἐποχές. Οἱ ἅγιοι γενικῶς Τὸ ὀνομάζουν Ἀμριτσάρ ἢ τὴ λίμνη ἢ τὴν πηγὴ τοῦ Νέκταρ. Ὁ Χριστὸς συχνὰ μίλησε γι' Αὐτὸ ὡς τὸ «ὕδωρ τῆς Ζωῆς».

> Καί, Ὅστις διψᾷ, ἂς ἔλθῃ· καὶ ὅστις θέλει, ἂς λαμβάνῃ δωρεὰν τὸ ὕδωρ τῆς Ζωῆς.[1]

> Ὅστις ὅμως πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θέλω δώσει εἰς αὐτόν, θέλει γείνει ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀναβλύζοντος εἰς ζωὴν αἰώνιον.[2]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Μέσα στὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ἀναφέρεται ὅτι ὁ Χριστὸς συνήθιζε νὰ ἐπαναφέρει τοὺς πεθαμένους στὴ ζωή. Σὲ ἕνα μέρος λέγεται ὅτι ἔδωσε αὐτὸ τὸ Ὕδωρ τῆς Ζωῆς σὲ μιὰ Σαμαρείτιδα κυρία. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἶναι πάρα πολὺ φανερὸ ὅτι ὁ Χριστὸς χρησιμοποιοῦσε ἄφθονα αὐτὸ τὸ Ὕδωρ τῆς Ζωῆς γιὰ νὰ γιατρέψει τὰ κακὰ τῆς ἀνθρωπότητας. Καὶ πολὺ συχνὰ ἀναφέρει ἐπίσης γιὰ τὴ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ.

> Διότι θέλει σαλπίσει, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῆ ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ.[3]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

> Οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες θέλουσι ζήσει.[4]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Μ' αὐτὸ τὸ μέσο, λέγεται ὅτι ἔσωσε ὄχι λιγότερες ἀπὸ ἑκατὸ σαράντα τέσσερεις χιλιάδες ψυχές.[5]

Οἱ Ρίσις καὶ οἱ Μιούνις ἢ οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ παλιοῦ καιροῦ καὶ ἀκόμη καὶ οἱ ἅγιοι σὲ σχετικὰ τελευταίους χρόνους γεύτηκαν αὐτὸ τὸ Ὕδωρ τῆς Ζωῆς καὶ ἔδωσαν στοὺς ὀπαδούς τους νὰ πιοῦν ἀπ' αὐτὴ τὴ μεγάλη πηγή, καὶ εἶναι δυνατὸν ἀκόμη καὶ σήμερα νὰ πιεῖ κανεὶς ἀπὸ αὐτὸ τὸ Νερὸ

μὲ τὴ χάρη καὶ τὴν καλοσύνη κάποιου Διδασκάλου τῆς 'Α-
λήθειας.

'Αμρίτ: Τί εἶναι 'Αμρὶτ

'Από μιὰ προσεκτικὴ μελέτη τῶν γραφῶν, μαθαίνουμε ὅτι: τὸ "Υδωρ τῆς Ζωῆς ἢ τὸ Νέκταρ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ Λόγος τοῦ Χριστοῦ· τὸ Νάαμ ἢ Σάμπτ τῶν ἁγίων· ἡ Κάλμα τῶν Μουσουλμάνων· καὶ τὸ Νάντ τῶν Ρίσις τῶν Βεδῶν.

Τὸ 'Αμρίτ εἶναι τὸ 'Αληθινὸ Νάαμ (ἢ Λόγος),
'Αλλὰ Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ περιγραφεῖ μὲ λόγια.
Αὐτὸς ποὺ Τὸ γεύεται συντονιζόμενος μὲ τὸ Λόγο εἶναι δεκτὸς στὴν Αὐλή Του.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

"Ω ἀγαπητὲ ἑαυτέ, τὸ 'Αμρίτ εἶναι τὸ Χάρι Νάαμ,
Καὶ Τὸ ἔχει κανεὶς μέσο ἑνὸς Διδασκάλου τῆς 'Αλήθειας[7]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

'Ο Λόγος τοῦς Θεοῦ εἶναι τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς καὶ εἶναι πανάκεια γιὰ ὅλα τὰ κακὰ τοῦ κόσμου·
'Ο Μπίκχαν λέει, μὲ τὴ χάρη τοῦ Γκουροῦ βρίσκει κανεὶς ἕνα Δρόμο πρὸς τὴ Σωτηρία.[8]

ΜΠΙΚΧΑΝ

'Ο Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἁγνὴ ἀμβροσία,
Μιὰ σταγόνα ἀπὸ Αὐτὸν καταπραΰνει κάθε δίψα[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

'Ο θησαυρὸς τοῦ Λόγου εἶναι τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς ('Αμρίτ),
Πιῆτε, ἀδέλφια μου, ὅσο ποθεῖ ἡ ψυχή σας.[10]

Τὸ Δρόμο πρὸς τὸ θησαυρὸ τοῦ Νέκταρ τοῦ Λόγου (τῆς 'Αλήθειας) τὸν βρίσκει κανεὶς μέσο ἑνὸς ἁγίου,

Εὐλογημένοι εἶναι οἱ ἅγιοι ποὺ εἶναι πάντοτε ἀφοσιωμένα συντονισμένοι μὲ Αὐτόν.[11]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Ἀμρίτ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο,
Ὢ Νανάκ! Ὁ Σάμπτ εἶναι τὸ Νέκταρ τῆς ζωῆς,
Καὶ πίνει ἀπὸ Αὐτὸ ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο.[12]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ Ἀπεριόριστο Τραγοῦδι (Ἄνχαντ Μπάνι) ἔχει μία ἀμβροσιακὴ ἐπίδραση,
Νανουρίζει καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ νοῦ σὲ μιὰ ἀτάραχη ἀνάπαυση.[13]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὢ Σὺ ποὺ κάνεις νὰ ἐκδηλωθεῖ τὸ ἐλιξήριο τοῦ Μπάνι ἐσωτερικῶς, κάνω θυσία τὸν ἑαυτό μου σὲ Σένα,
Γιατὶ σὺ ἔχεις φυτέψει μέσα μου τὸ Ἀμρίτ Μπάνι (Λόγο) καὶ παραμένω ἀπορροφημένος στὸ ἱερὸ Νάαμ.[14]

Ὢ Θεέ! θαυμάσιοι εἶναι οἱ τρόποι καὶ τὰ μέσα σου,
Ὁ νοῦς μέσα στοὺς γύρους δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς καταλάβει.
Σὺ τὸν συντόνισες μὲ τὸ εὐχάριστο (Ἀμρίτ) Μπάνι,
Καὶ ὁ ἀθάνατος ἀμβροσιακὸς Λόγος (Σάμπτ) εἶναι τώρα τέλεια ἐκδηλωμένος.[15]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτοὶ ποὺ εἶναι ὑπερήφανοι γιὰ τὸ Νάαμ Σου εἶναι τελείως μουσκεμένοι μ' αὐτό,
Ὢ Νανάκ! δὲν ὑπάρχει παρὰ ἕνα Ἀμρίτ (Νέκταρ) καὶ τίποτε ἄλλο δίπλα σ' Αὐτό.[16]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΝΓΚΑΝΤ

Τὸ Νάαμ τοῦ Χάρι εἶναι τὸ ἐλιξήριο καὶ μιὰ σταγόνα ἀπ' Αὐτὸ μᾶς ἱκανοποιεῖ.

Ὦ Νανάκ! αὐτὸς ποὺ πίνει ἀπ' Αὐτὸ διαφεύγει κάθε ἀπάτη.[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁποιοσδήποτε πραγματεύεται μὲ τὸν πλοῦτο τοῦ Νάαμ
Ζεῖ μὲ τὸ αἰώνιο μάνα τῆς ζωῆς.[18]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι πάρα πολὺ γλυκός,
Τέτοιο ἐλιξήριο δρίσκει κανεὶς ἐσωτερικῶς,
Ὁποιοσδήποτε Τὸ γευτεῖ, γίνεται τέλειος,
Ὦ Νανάκ! αὐτὸς παραμένει σὲ συνεχὴ μακαριότητα.[19]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς,
Τὸ νὰ Τὸ πιεῖ κανεὶς εἶναι τὸ νὰ καταπραΰνει ὅλη τὴ δίψα.
Ὁ νοῦς ἀληθινὰ μουσκεύει μέσα στὴν Ἀλήθεια,
Καὶ πάντοτε παραμένει ἀπορροφημένος στὴν Ἀλήθεια.[20]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὰ πλούτη τοῦ Λόγου (τὴν Ἀλήθεια) τὰ παίρνει κανεὶς μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Διδασκάλου,
Εὐλογημένοι εἶναι οἱ ἅγιοι ποὺ εἶναι πάντα συντονισμένοι μὲ Αὐτόν.[21]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Ἀμρίτ συχνὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὸ Χάρι (τὸ Θεό), τὸ Χάρι Κιρτὰν (τὸ Θεῖο Τραγούδι) καὶ τὸ Μάχα Ρὰς (τὸ μεθυστικὸ κρασί). Μόνο ἐκεῖνος ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸ Λόγο γλυτώνει ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες. Τὸ Χάρι εἶναι ὁ καρπὸς τοῦ Δέντρου τῆς Ζωῆς (Ἀμρίτ - φάλ) καὶ εἶναι ἕνα δῶρο ἀπὸ τὸ Θεό.

Ψεύτικα εἶναι ὅλα τὰ σχέδια καὶ τὰ χρώματα ποὺ δλέπουμε.

Μιὰ σταγόνα ἀπὸ τὸ Ὕδωρ τῆς Ζωῆς εἶναι μιὰ εὐλογία
που ἔρχεται ἀπὸ ἕνα Σαντοῦ.[22]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μόνο τὸ Χάρι Νάαμ εἶναι Ἀμρίτ· ἐπικοινώνησε μὲ Αὐτὸ
μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου,
Τὸ Χάρι Νάαμ εἶναι Πάναγνο· μιὰ ἐπαφὴ μὲ Αὐτὸ τε-
λειώνει τοὺς πόνους καὶ τὶς θλίψεις.[23]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μιὰ σπάνια ψυχὴ πίνει ἕνα ποτήρι τοῦ θείου κρασιοῦ
(Χάρι Ράς),
Ὦ Νανάκ, αὐτὴ παίρνει τὴν ἀνταμοιβὴ τοῦ Θείου Λόγου
καὶ ζεῖ στὸ ἑξῆς ἀπὸ Αὐτόν.[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Θυσιάζω τὰ πάντα μου σ' Αὐτὸν ποὺ φύτεψε μέσα μου τὸ
ζωογόνο Νάαμ,
Ἡ ἀμβροσία τοῦ Νάαμ εἶναι πάρα πολὺ γλυκιά,
Πίνει κανεὶς ἀπὸ Αὐτὸ μὲ τὴν καθοδήγηση καὶ τὴ θέ-
ληση τοῦ Διδασκάλου.[25]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Οἱ γραφὲς μᾶς λένε ὅτι αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε Ἀμρίτ ἢ τὸ Ὕδωρ τῆς Ζωῆς εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο πράγμα μὲ τὸ Νάαμ ἢ τὸ Λόγο. Μιὰ ἐπαφὴ μ' αὐτὸ τὸ θεῖο κρασὶ δίνει Θεία μέθη:

Αὐτοὶ ποὺ ἐξαρτιοῦνται ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸ Ὄνομά
Σου, εἶναι τελείως βαμμένοι στὸ Χρῶμα Σου,
Ὦ Νανάκ ! δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνο ἕνα μεθυστικὸ κρα-
σί.[26]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΝΓΚΑΝΤ

Αὐτή τὴν ἐποχὴ τῆς Κάλι Γιούγκα, δὲν ὑπάρχει κανένα ἄλλο Κρασὶ παρὰ τὸ Ἀμρίτ.

Τὸ Νάαμ τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ Ἀμρίτ στὴν τωρινὴ ἐποχὴ
τῆς Κάλι,

Αὐτὸν τὸν πλοῦτο μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν πάρει μὲ τὴν ἀφοσίωση σὲ ἕνα Σαντού.[27]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ 'Αμρὶτ εἶναι ἡ 'Αρχὴ τοῦ Ἤχου

Τὸ 'Αμρὶτ εἶναι θεία 'Αρμονία, καὶ ἀντηχεῖ παντοῦ καὶ πάντοτε. Εἶναι ὁ «Ἄρτος τῆς Ζωῆς» (τὸ Μάνα ἢ ἡ Οὐράνια Τροφὴ) μὲ τὴν ὁποία τὸ πνεῦμα τρέφεται καὶ εὐημερεῖ.

Μὲ τὴ συνάντηση τοῦ Σατγκουροῦ, ὁ ἀεικίνητος νοῦς ἀκινητοποιεῖται καὶ βρίσκει κανεὶς τὴ δέκατη πόρτα,
Ἐκεῖ ἡ θεία Μελωδία — ὁ Ἄρτος τῆς Ζωῆς — κρατᾶ σφικτὰ τὸ σύμπαν.
'Αμέτρητες εἶναι οἱ μελωδίες καὶ ἀτέλειωτες, πάντοτε μουσκεμμένες στὴν 'Αλήθεια,
Ὦ Νανάκ! ἡ ἐπαφὴ μὲ αὐτὴ γίνεται μόνο μέσο ἑνὸς Διδασκάλου,
Σταματοῦν οἱ παράλογες ἐπιχειρήσεις, καὶ ὁδηγεῖται κανεὶς πίσω στὴν Πατρίδα του.[28]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μιὰ πειθαρχημένη ψυχὴ κάνει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γίνουν αὐτοπειθαρχημένοι καὶ εὐχαριστημένοι,
'Απορρόφηση στὸ Διδάσκαλο ξυπνᾶ τὴν ἐσωτερικὴ Μουσικὴ τῆς ψυχῆς·
Πίνοντας τὸ θεῖο Νέκταρ, ἱκανοποιεῖται κανεὶς καὶ ἀνυψώνεται στὴν Παρουσία Του,
Ἄκουγε τὴ μεγαλειώδη Μουσικὴ τῆς ἅρπας καὶ γεύσου Την μέρα καὶ νύχτα,
Μόνο μιὰ σπάνια ψυχὴ Τὴν καταλαβαίνει μὲ τὴ Χάρη τοῦ Διδασκάλου.[29]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ 'Αμρὶτ εἶναι ἡ 'Αρχὴ τοῦ Φωτὸς

Τὸ κέντρο τῆς ὁράσεως πίσω καὶ μεταξὺ τῶν δύο ματιῶν, ὅταν καὶ ἂν κατευθυνθεῖ σταθερὰ πρὸς τὴν Γκάγκαν (ἐσωτερικὸ ὁρίζοντα), φωτίζεται σιγὰ σιγά. 'Αρχίζει μὲ λάμψεις ὅπως τὶς ἀστραπὲς καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου φανερώνει ἕναν ἔναστρο οὐρανό, καὶ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἔρχονται στὴν ὄψη μαζὶ μὲ πολλὲς ἄλλες φωτεινὲς σκηνές. Ὅταν τὸ πνεῦμα ὑπερβεῖ ὅλα αὐτὰ καὶ μπαίνει στὸ Τρικούτι, τὸ κεντρικὸ μέρος τῆς λεπτῆς περιοχῆς, βλέπει ἐκεῖ τὸν Ἥλιο τοῦ Μπραχμάντ· καὶ πάνω ἀπὸ τὸ Μπραχμάντ, τὴ Σελήνη τῆς Πάρ - Μπραχμάντ Περιοχῆς. Συχνὰ συναντοῦμε ἀναφορὲς γιὰ τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ φαινόμενα μέσα στὰ γραπτὰ τοῦ Σάντ Τούλσι Σαχίμπ καὶ πολλῶν ἄλλων.

Εὐλογημένος πράγματι εἶναι ὁ 'Αμβρόσιος Ἦχος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐπαφὴ μὲ αὐτὸν ἔρχεται μέσο τῆς Χάρης τοῦ Διδασκάλου·
Τὸ σκοτάδι διασκορπίζεται καὶ φωτίζεται κανείς, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Ἥλιος διώχνει τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας·
Τότε βλέπει κανεὶς τὸν ἀλλιῶς 'Αόρατο, 'Ανέκφραστο καὶ 'Αχανὴ Ἕναν, ὅπως ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο.[30]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Θαυμάσια γλυκιὰ εἶναι ἡ σὰν Νέκταρ Φωνὴ τοῦ Διδασκάλου,
Ἡ τύχη μπορεῖ νὰ εὐνοήσει μιὰ σπάνια ψυχὴ νὰ τὴ γευτεῖ,
Μὲ τὸ φῶς ἐσωτερικῶς, πίνει χωρὶς μέτρο τὴ Θεία Πέμπτουσία,
Καὶ ἀκούει τὸν 'Αληθινὸ Ἦχο στὴν ἕδρα τῆς ψυχῆς.[31]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἁγνὸ εἶναι τὸ Φῶς καὶ Χυμὸς Σόμα εἶναι ὁ Λόγος,

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ αὐτὰ χαρίζει μιὰ ἀνιδιοτελὴ ζωὴ αἰώνιας μακαριότητας.[32]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Διότι ὁ Θεός, ὁ εἰπὼν νὰ λάμψῃ φῶς ἐκ τοῦ σκότους, εἶναι ὅστις ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.[33]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου εἶναι ὁ Λόγος σου καὶ Φῶς εἰς τὰς Τρίβους μου.[34]

ΨΑΛΜΟΙ

Ἀμρίτ: ἡ τοποθεσία Του

Ἡ θεία ἀμβροσία μπορεῖ νὰ ἀποκτηθεῖ μόνο μὲ ἐσωστροφὴ καὶ ὄχι ἀπὸ πουθενὰ ἀλλοῦ στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο. Μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὴ βρεῖ μόνο ἂν ὑπερβεῖ στὶς πνευματικὲς περιοχὲς πάνω ἀπὸ τὸ φυσικὸ σῶμα. Μιὰ σταγόνα ἀπὸ τὸ Νερὸ τῆς Ἀθανασίας εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ χαρίσει αἰώνια ζωὴ στὸν ἄνθρωπο. Γιὰ νὰ φτάσει τὴ Χάους - ὶ - Καουζάρ ἢ τὴ λίμνη τοῦ νέκταρ, πρέπει κανεὶς νὰ σκάψει βαθιὰ μέσα στὸν ἀνθρώπινο ἑαυτό.

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ὅπου κατοικοῦν καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ Ὑπέρ - ψυχή. Αὐτὸς ὁ ναὸς ἔχει ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ὀργάνων μέσο τῶν ὁποίων ὁ Ἑαυτός, ποὺ εἶναι μέσα, ἐργάζεται στὸ ἐξωτερικὸ φυσικὸ ἐπίπεδο. Αὐτὰ τὰ ὄργανα μπορεῖ νὰ παρομοιαστοῦν μὲ πόρτες καὶ παράθυρα μέσο τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς πᾶνε ἔξω στὸν κόσμο σὲ ἀναζήτηση γήινων ἀπολαύσεων. Ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ ψυχὴ εἶναι φυλακισμένη μέσα στὸ σῶμα καὶ δὲν γνωρίζει κανένα τρόπο γιὰ νὰ διαφύγει ἀπὸ κεῖ μέσα. Τὸ σῶμα ἔχει ἐννιὰ ὁρατὲς πόρτες: δυὸ μάτια, δυὸ αὐτιά, δυὸ ρουθούνια, τὸ στόμα, ὁ πρωκτὸς καὶ τὸ γεννητικὸ ὄργανο. Ἐφόσον τὸ πνεῦμα παρα-

μένει ἀπορροφημένο στὶς ἀπολαύσεις τῶν αἰσθήσεων, δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ στὶς Οὐράνιες περιοχές, καὶ γι' αὐτό, δὲν μπορεῖ νὰ γευτεῖ τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐννιὰ ἐξόδους ὑπάρχει μιὰ κρυμμένη πόρτα μὲ ἐλατήριο, πίσω ἀπὸ τὸ κέντρο τῶν ματιῶν. Ὅταν τὸ πνεῦμα, μὲ τὴν αὐτοσυγκέντρωση, μαζευτεῖ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ κέντρο, ἔχει τὰ προσόντα γιὰ νὰ μπεῖ στὶς ἀνώτερες περιοχὲς καὶ νὰ πάρει ὅλη τὴν πνευματικὴ κληρονομιὰ ποὺ βρίσκεται ἐκεῖ μέσα.

Ἕνα πόρνο πνεῦμα ποὺ τέρπεται μέσα στὰ ἐννιὰ ὄργανα τῶν αἰσθήσεων δὲ φθάνει στὴ θαυμάσια Πραγματικότητα,
Ὁ Καμπίρ, γι' αὐτό, λέει: ὅλα τὰ ἐννιὰ δωμάτια εἶναι ἔρημα — ἡ Οὐσία εἶναι μόνο μέσα στὸ δέκατο.[35]

ΚΑΜΠΙΡ

Οἱ ἐννιὰ πόρτες δὲν ὁδηγοῦν πουθενὰ — τὸ νέκταρ μπορεῖ νὰ ρουφηχτεῖ στὴ δέκατη.[36]

Ὁ Διδάσκαλος ἐκδηλώνει τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς στὴ δέκατη πόρτα,
Καὶ ἀκούγοντας τὴ Θεία Μουσική, ὁδηγεῖται κανεὶς σὲ ἀπόλυτη ἀκινησία.[37]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀνάγκη τώρα νὰ ψάξω ἐξωτερικῶς, ὅταν ὁ Διδάσκαλος ἔχει δείξει τὴν Πραγματικότητα ἐσωτερικῶς.
Ἡ Ἀτέλειωτη Μουσικὴ ἠχεῖ στὸ δέκατο διαμέρισμα, ἐκεῖ κανεὶς πραγματοποιεῖ τὸν ἀμβρόσιο Λόγο.[38]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Νέκταρ τῆς Θείας Ἁρμονίας εἶναι μέσα στὸ ἀνθρώπινο σῶμα, καὶ ὁποιοσδήποτε σκάψει γι' Αὐτό, Τὸ βρίσκει ἐσωτερικῶς. Ὅλες οἱ ἐξωτερικὲς δραστηριότητες στὸ ἐπίπεδο τῶν

αἰσθήσεων, ὅπως ταξίδια γιὰ προσκύνημα, τιμωρίες μετάνοιας καὶ νηστεῖες, λειτουργίες καὶ τελετές, σχήματα καὶ ἑορτασμοί, δὲν ὀφελοῦν σὲ τίποτε. Σ' αὐτὸ τὸ Μονοπάτι, πρέπει κανεὶς νὰ χάσει τὸν ἑαυτό του προτοῦ μπορέσει νὰ ξαναανακαλύψει τὸν ἑαυτό του.

> Διότι ὅστις θέλει νὰ σώση τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν.[39]
>
> ΧΡΙΣΤΟΣ

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει αἰώνια ζωὴ μόνο ὅταν μάθει καὶ ἐξασκεῖ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν τέχνη τοῦ θανάτου ἐνῶ ζεῖ, ἀνυψωνόμενος πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα μὲ τὴ θέλησή του. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος Τρόπος γιὰ νὰ πάρει κανεὶς τὸ Νερὸ τῆς Ἀθανασίας καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος ἐκτὸς ἀπ' αὐτόν.

> Τὸ Νάαμ ἢ ὁ Λόγος εἶναι αὐτὸς ποὺ δίνει ὅλα τὰ δῶρα,
> Καὶ Αὐτὸς πάντοτε κατοικεῖ μέσα στὸ ἀνθρώπινο σῶμα.[40]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

> Ὁ καθένας εἶναι προικισμένος μὲ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς,
> Κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ Τὸ πιεῖ παρὰ ὁ προορισμένος.[41]
>
> ΚΑΜΠΙΡ

> Ἡ πηγὴ τοῦ Ἀμρὶτ ξεχειλίζει παφλάζοντας,
> Μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὸ γευτεῖ μέσο τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ[42]
>
> Ὅπως ὁ μόσχος μέσα στὸ ἐλάφι* εἶναι κρυμμένο τὸ νέκταρ μέσα μας,

---

* ΣΗΜ. ΜΕΤ. μόσχος = μυρωδάτη κοκκινοκάστανη οὐσία ποὺ σχηματίζεται καὶ ἀποβάλλεται ἀπὸ ἀδένες τοῦ ἀρσενικοῦ ἐλαφιοῦ καὶ χρησιμοποιεῖται στὴν ἀρωματοποιΐα.

Καὶ ὅπως τὸ ἐλάφι κάνουμε μιὰ τρελλὴ ἔρευνα ἐξωτερικῶς.[43]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἕνας Σούφι ἅγιος λέει:

Ὁ Ἀγαπημένος εἶναι μέσα στὸ σπίτι καὶ ἐγὼ ψάχνω μέσα στὸν κόσμο,
Μὲ μιὰ πηγὴ ἀπὸ κρυστάλλινο νερὸ μέσα μου, εἶμαι διψασμένος.

Μέσα στὸ κεφάλι ὑπάρχει ἕνα ἀντεστραμένο πηγάδι μὲ ἕνα ἄνοιγμα πίσω ἀπὸ τὰ μάτια. Ἕνα ρεῦμα ἀπὸ νέκταρ, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ πηγάδι, ἔρχεται μέσα στὸ σῶμα· ἀλλὰ τὸ δύστυχο πνεῦμα, πάντοτε ἀπασχολημένο στὶς ἐξωτερικὲς ἐπιδιώξεις τοῦ κόσμου, δὲν προορίζεται νὰ Τὸ γευτεῖ καὶ ἔτσι ἐξακολουθεῖ νὰ ζεῖ μέσα στὴ θλίψη.

Ὅ,τι ἔχει ἀξία εἶναι μέσα στὸ σῶμα, τίποτε δὲν εἶναι ἐξωτερικῶς. Ὁποιοσδήποτε ἔχει, μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου, βρεῖ τοὺς ἐσωτερικοὺς θησαυρούς, εἶναι πράγματι εὐλογημένος καὶ χαίρεται τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Πίνει, καθὼς πέφτουν, τὶς ἀμβρόσιες βροχὲς καὶ εἶναι πάντοτε σὲ μιὰ κατάσταση μακάριας μέθης. Ὁ Δρόμος πρὸς Αὐτό, ὅμως, βρίσκεται μέσο κάποιου ἁγίου Διδασκάλου, καὶ τὸ πνεῦμα, χωρισμένο βίαια ἀπὸ τὴν πηγή του ἀπὸ τὴ μέρα τῆς δημιουργίας, συμβιβάζεται ξανὰ μὲ τὸ Δημιουργό του καὶ ζεῖ σὲ αἰώνια εἰρήνη καὶ μακαριότητα.

Τὰ πάντα εἶναι ἐσωτερικῶς καὶ τίποτε ἐξωτερικῶς.
Αὐτὸς ποὺ ψάχνει ἐξωτερικῶς εἶναι ἀκόμη σὲ ἄγνοια.
Αὐτὸς ποὺ τὸ βρίσκει μέσα του, μέσο ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας,
Ζεῖ πάντα σὲ μιὰ κατάσταση εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητας.
Τὸ Ἀμρίτ πέφτει σὰν ραγδαία βροχὴ
Καὶ ὁ νοῦς ἀπολαβαίνει τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα.

Νύχτα καὶ μέρα ζεῖ σὲ τέλειο χορτασμό,
Καὶ ψάλλει τοὺς ἐπαίνους τοῦ Θεοῦ.
Οἱ αἰῶνες τοῦ χωρισμοῦ τελειώνουν,
Καὶ τὸ μαραμένο δέντρο ἀνθίζει ξανά.
Προικισμένος μὲ ὀρθὴ γνώση, μεθᾶ στὸ Νάαμ,
Ζήτω στὸ Διδάσκαλο! ποὺ τὸ ἔφερε.[44]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ λίμνη τοῦ νέκταρ βρίσκεται μέσα στὶς πτυχὲς τοῦ νοῦ· καὶ ἐκδηλώνεται μόνο ὅταν ὁ νοῦς ἀκινητοποιηθεῖ. Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ χαρίζει αἰώνια ζωή.

Ὦ Νανάκ! πιὲς μέσα σου τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς ὡς ἕνα ἁγνὸ δῶρο τοῦ Γκουροῦ,
Μόνο αὐτὸς ποὺ εἶναι προορισμένος ἀπὸ ψηλὰ πίνει τὸ θεῖο ποτό.[45]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΝΓΚΑΝΤ

Ὁ νοῦς πρέπει πρῶτα νὰ καθαριστεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ κακά, πρὶν μπορέσει κανεὶς νὰ δεχτεῖ τὴ ζωογόνο ἀμβροσία.

Μὲ τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου ὁ νοῦς ἐξαγνίζεται,
Καὶ τότε ἔρχεται στὴν ὄψη ἡ ἱερὴ λίμνη.[46]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ποιὸς μπορεῖ νὰ γευτεῖ αὐτὸ τὸ Νέκταρ

Ἀπὸ τὰ γραπτὰ τῶν Διδασκάλων φαίνεται ὅτι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ γευτεῖ αὐτὸ τὸ νέκταρ ὡσότου μάθει νὰ πεθαίνει ἐνῶ ζεῖ. Πρέπει, λοιπόν, κανεὶς νὰ «ἐγκαταλείπει τὴ σάρκα γιὰ τὸ πνεῦμα»[47] γιατὶ «σάρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσιν».[48]

Ἐὰν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀπαρνηθῇ ἑαυτόν, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ,

θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν.[49]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἐμεῖς, ἔχουμε ζήσει ὥς τώρα μιὰ φυσικὴ ὕπαρξη μόνο. Ξέρουμε πῶς νὰ ζήσουμε στὸ φυσικὸ ἐπίπεδο καὶ αὐτὸ μὲ τὴ βοήθεια τῶν φυσικῶν μας αἰσθήσεων. Ποτὲ δὲν μάθαμε ὅτι ὑπάρχει κάτι πάνω ἀπὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ἔχουμε αἰσθήσεις λεπτὲς (ἀστρικὲς) καὶ αἰτιατές, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φυσικές, καὶ μποροῦμε νὰ τὶς χρησιμοποιήσουμε ὑπερβαίνοντας τὸ φυσικὸ ἐπίπεδο. Ὑπάρχουν τεράστιες δυνατότητες μέσα στὸν ἄνθρωπο, κατασκευασμένος ὅπως εἶναι κατ᾽ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀλλοίμονο! στὸ ἰσχυρὸ στροβίλισμα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης ἔχουμε χάσει τὸ κράτημα τῆς χορδῆς τῆς ζωῆς ἐσωτερικῶς καὶ παρασυρόμαστε κατακέφαλα μέσα στὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς χωρὶς ἀγκυροβόλιο. Ἕνας Διδάσκαλος τῆς Ἀλήθειας εἶναι τὸ μόνο καταφύγιο καὶ λιμάνι, ὅπου μπορεῖ κανεὶς γιὰ λίγο νὰ ἔχει ἀνάπαυση καὶ χρόνο γιὰ νὰ σκεφτεῖ τὴ λυπηρή του κατάσταση. Καὶ πῶς βοηθᾶ ἐδῶ ὁ Διδάσκαλος; Αὐτὸς μᾶς δείχνει πῶς νὰ ἀφήσουμε τὸ σῶμα ἀποσύροντας τὰ αἰσθητήρια ρεύματα στὴν ἕδρα τῆς ψυχῆς. Αὐτὴ ἡ ὑπέρβαση τοῦ φυσικοῦ σώματος ὀνομάζεται «θάνατος ἐν τῇ ζωῇ». Εἶναι τὸ «Ἄνοιξε Σουσάμι» ποὺ ξεκλειδώνει τὴν πόρτα ποὺ ὁδηγεῖ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἂν ἐπιθυμεῖς νὰ ἔχεις αἰώνια ζωή,
Μάθε νὰ πεθαίνεις μέσα στὸ σῶμα, πρὶν σὲ ἁρπάξει ὁ θάνατος

ΜΩΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

Αὐτὸς ποὺ ξέρει πῶς νὰ πεθαίνει ἐνῶ ζεῖ πίνει Ἀμρίτ (τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς),
Ὁ νοῦς μου ἔχει πειστεῖ γιὰ τὴν ἀνάγκη καὶ εἶναι ἀφοσιωμένος στὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου.[50]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μάθε νὰ πεθαίνεις ἐνῶ εἶσαι ζωντανός, γιατὶ στὸ τέλος ὁ θάνατος τοὺς ἁρπάζει ὅλους.

ΜΠΑΜΠΑ ΦΑΡΙΝΤ

Μάθε πῶς νὰ πεθαίνεις γιὰ νὰ μπορέσεις νὰ ἀρχίσεις νὰ ζεῖς.

ΘΩΜΑΣ Α. ΚΕΜΠΙΣ

Νὰ θυμᾶσαι τὸ Νάαμ καὶ νὰ ἀγαπᾶς τὸν Κύριο ἀκατάπαυστα,
Νὰ ζεῖς μὲ συνεχὴ ἀφοσίωση στὸν ἐκλεκτὸ τοῦ Θεοῦ.
Αὐτοὶ ποὺ ζοῦν πεθαίνοντας καθημερινῶς, πίνουν τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς,
Καὶ ὁ νοῦς τους ἀπορροφιέται μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Διδασκάλου.[51]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Πιὲς τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς — ἕνα ἁγνὸ δῶρο ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο,
Μὲ ἕναν εὔκολο θάνατο, θὰ ἀνυψωθεῖς σὲ αἰώνια ζωή.[52]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ Πνευματικὴ Ἄνεση δίνεται ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι ἀπὸ δική μας ἀξία. Ἔρχεται μόνο μέσο τῆς χάρης κάποιου Θεανθρώπου. Αὐτὸς εἶναι ὁ «Δρόμος, ἡ Ἀλήθεια, καὶ ἡ Ζωή». Μόνο ἡ ἀπορρόφηση στὸ Διδάσκαλο μᾶς βοηθᾶ νὰ κερδίσουμε τὴ λίμνη τοῦ νέκταρ ἐσωτερικῶς καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται δευτέρα γέννηση ἢ ἀνάσταση.

Ἀμρίτ: Πῶς Τὸ παίρνει κανεὶς

(1) Μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ:

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς,
Τὸ παίρνει κανεὶς μὲ τὴ Χάρη Του.

Νὰ θυμᾶσαι τὸ Θεὸ κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς σου,
Καὶ κάνε το αὐτὸ τὴ συνεχὴ ἄσκησή σου.[53]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ καθένας σπέρνει τὸν ἀγρό του, ἀλλὰ εἶναι εὐλογημένοι αὐτοὶ ποὺ ὁ Θεὸς παραδέχεται τὴ σπορά τους,
Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Διδασκάλου σπέρνεται ὁ σπόρος τοῦ θείου Νέκταρ,
Καὶ τότε παίρνει κανεὶς τὸν καρπὸ τοῦ Δέντρου τῆς Ζωῆς (Ἀμρίτ).[54]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(2) Ἀπὸ προορισμό. Μὲ τὶς καλές του πράξεις μπορεῖ κανεὶς νὰ πάρει τὸ Ἀμρίτ ἐσωτερικῶς, ἂν ἔχει ἔτσι προοριστεῖ.

Ἕνας ποὺ ἔχει κερδίσει τὴν ἀξία στοὺς περασμένους αἰῶνες μπορεῖ ἂν αὐτὸ ἔχει ἔτσι προοριστεῖ νὰ βρεῖ τὸ Νέκταρ ἐσωτερικῶς,
Ὕψιστα εὐλογημένος εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ· μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὸν γευτεῖ μὲ τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου.[55]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

(3) Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Σατγκουρού. Τὸ Ἀμρίτ διαπερνᾶ τὰ πάντα στὴν πληρότητά του, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ Τὸ γευτοῦμε στὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων.

Νερό, νερό παντοῦ,
Ἀλλὰ οὔτε μιὰ σταγόνα γιὰ νὰ πιοῦμε.

Πολλοὶ ψάχνουν νὰ βροῦν τὸ Ἀμρίτ· καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ θεὲς ψάχνουν γι' Αὐτὸ ἀλλὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὸ πάρει μόνο μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου.

Τὸ Ἀμρίτ, ποὺ ψάχνουν νὰ βροῦν οἱ Ρίσις, οἱ Μιούνις καὶ οἱ θεοί, αὐτὸ τὸ ἔχω βρεῖ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Διδασκάλου,

Πῆρα τὸ ᾽Αμρίτ μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου καὶ ἡ ᾽Α-
᾽Αλήθεια εἶναι τώρα φυτεμένη μέσα μου.[56]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Δὲν μπορεῖ κανεὶς μὲ τὶς δικές του ἀβοήθητες προσπάθειες νὰ φτάσει στὸ Χάουζ - ἱ - Καουζάρ ἢ τὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ γυρέψουμε τὴ βοήθεια ἑνὸς ζωντανοῦ Διδασκάλου, ποὺ ἔχει ὁ ἴδιος βρεῖ αὐτὴ τὴν Πηγὴ καὶ εἶναι ἁρμόδιος γιὰ νὰ ὁδηγήσει καὶ ἄλλους σ' αὐτήν.

Καὶ μὲ ἔδειξε καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ᾽Αρνίου.[57]

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Τὸ ἀνώτατο φάρμακο τοῦ Νάαμ βρίσκεται στὴν πηγὴ τῶν κρυστάλλινων Νερῶν τῆς Ζωῆς ποὺ παίρνει κανεὶς μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου,

῾Ο Νανάκ λέει γι' αὐτό: ἕνας προορισμένος νὰ Τὸ πάρει συναντᾶ ἕνα Διδάσκαλο καὶ ἔτσι λέει ἀντίο στὰ βάσανά του.[58]

Τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς (᾽Αμρίτ) τὸ παίρνει κανεὶς ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο,

Καὶ ζεῖ στὸ ἑξῆς μὲ τὸν ἄρτο τοῦ ἱεροῦ Λόγου,

῞Ολα τὰ σχέδια, ὅλα τὰ χρώματα καὶ ὅλα τὰ σχήματα εἶναι ἀπό Αὐτόν,

Μιὰ σπάνια ψυχή, ὢ Νανάκ! ζεῖ μὲ αὐτὸ τὸ ᾽Αμρίτ.[59]

῏Ω Διδάσκαλέ μου! θὰ ἤθελα νὰ θυσιαστῶ γιὰ Σένα. Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ θέα σου εἶναι μιὰ μεγάλη εὐδαιμονία, γιατὶ Σὺ ἀπὸ εὐσπλαχνία μοῦ ἔδωσες τὸ ἐλιξήριο τοῦ Νάαμ.[60]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

῾Ο Θεὸς ὁ ἴδιος μεταδίνει καὶ χαρίζει ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἱερὸ Λόγο του,

Μὲ τὴ χάρη Του συναντᾶ κανεὶς τὸ Διδάσκαλο καὶ πίνει ἀπὸ τὴν ἀμβροσία ('Αμρίτ).[61]

Ὁ Σάμπτ εἶναι 'Αμρίτ καὶ Μπάνι, καθὼς καὶ ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ.
Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, Αὐτὸ ἔγινε ἀκουστό.[62]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

(4) Μὲ τὴν παραδοχὴ τῆς Θελήσεως τοῦ Διδασκάλου καὶ τῶν ἐντολῶν του.

'Εὰν μὲ ἀγαπᾶτε τὰς ἐντολάς μου φυλάξατε.[63]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὦ νοῦ! Κάνε μιὰ ζωὴ παραδεκτὴ ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο,
Γιατὶ Αὐτὸς θὰ σὲ ὁδηγήσει στὸ Πατρικό σου Σπίτι,
Καὶ θὰ σοῦ χαρίσει τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς γιὰ νὰ καταπραΰνεις τὴ δίψα σου
Καὶ ὅλες οἱ ἀνέσεις καὶ οἱ εὐλογίες θὰ εἶναι δικές σου.[64]

Τὸ δῶρο τοῦ ἐλιξήριου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ γλυκιὰ Θέληση καὶ Εὐχαρίστηση τοῦ Διδασκάλου,
Μιὰ σπάνια ψυχὴ μπορεῖ νὰ Τὸ πάρει χωρὶς πολλὴ προσπάθεια.[65]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Στὴ συντροφιὰ τῶν ἁγίων σὺ συμμετέχεις τοῦ πολύτιμου 'Αμρίτ.[66]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μιὰ σταγόνα ἀπὸ τὸ θεῖο κρασὶ εἶναι μεγάλη εὐλογία,
Μπορεῖς νὰ πιεῖς ἀπὸ Αὐτὸ μέσο κάποιου Σάντχ.[67]

Ὦ Νανάκ! μόνο αὐτὸς ποὺ ἀσκεῖται στὸ Νάαμ ζεῖ,
Καὶ συμμετέχει μὲ τοὺς ἅγιους στὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς.[68]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ 'Αμρίτ στὴν πληρότητά Του κατοικεῖ μέσα σὲ ἕναν ἅγιο,

καὶ ἡ ματιά Του τῆς χάρης εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ μεταμορφώσει ἕναν ἄνθρωπο.

Ὁ Σατγκουροὺ εἶναι ἐνσαρκωμένο Ἀμρίτ γιατὶ Αὐτὸς εἶναι ἕνα μὲ τὸ Χάρι (τὸ Θεό).
Ὦ Νανάκ! θυμᾶται κανεὶς τὸ Θεὸ μέσο τῆς χάρης καὶ Τὸν βρίσκει μέσο τοῦ Διδασκάλου.[69]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Σατγκουροὺ εἶναι ἡ λίμνη τοῦ νέκταρ καὶ μιὰ σπάνια ψυχὴ βουτᾶ μέσα σ' Αὐτή.
Καὶ καθαρίζεται ἀπὸ τὴ βρώμια αἰώνων καὶ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ ἁγνὸ Νάαμ.[70]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται στὸν κόσμο μόνο γιὰ νὰ βρεῖ τὸν ποταμὸ τοῦ Νεροῦ τῆς Ζωῆς καὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ κάνει μέσο ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας. Ἀλλὰ ὅλες οἱ τάξεις καὶ οἱ αἱρέσεις βασισμένες στὶς ἐξωτερικὲς τηρήσεις εἶναι πηγὴ θλίψης, δυαδικότητας καὶ λύπης, καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φτάσει τὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς μὲ τέτοιες ἀσκήσεις. Χωρὶς τὸ Ἀμρίτ τοῦ Νάαμ, τίποτε δὲν εἶναι ὠφέλιμο, καὶ ὁποιοσδήποτε μπερδευτεῖ μέσα σ' αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ βρεῖ μιὰ διέξοδο.

Τὸ πολύτιμο Νερὸ τῆς Ζωῆς, γιὰ τὸ ὁποῖο σὺ ἦρθες στὸν κόσμο, μπορεῖς νὰ τὸ πάρεις ἀπὸ ἕναν ἅγιο Διδάσκαλο,
Ὑψώσου πάνω ἀπὸ κάθε σκέψη τῶν διακριτικῶν ἐμβλημάτων τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ κληρικῶν τάξεων,
Πέταξε κατὰ μέρος ὅλες τὶς ἐνδυμασίες καὶ τὰ τελετουργικὰ καθὼς ἐπίσης ὅλες τὶς πονηριὲς καὶ ἐξυπνάδες καὶ τὶς νοητικὲς ταλαντεύσεις,
Αὐτὰ δὲν θὰ σὲ ὠφελήσουν σ' αὐτὸ τὸ Μονοπάτι.[71]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

᾿Αμρίτ: ποιὸς μπορεῖ νὰ Τὸ πάρει

Μέσα ἀπὸ ἑκατομμύρια ἀφοσιωμένων, μόνο ἕνας σπάνιος ποὺ ζεῖ στὰ πόδια ἑνὸς ζωντανοῦ Διδασκάλου ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς.

Μόνο ὁ Θεὸς χαρίζει τὴν οὐράνια ἀμβροσία,
Μιὰ σπάνια ψυχὴ μέσα ἀπὸ μυριάδες μπορεῖ νὰ Τὴν πάρει.[72]

᾿Αλήθεια, ἀλήθεια τὸ ᾿Αμρὶτ πέφτει ἀπὸ πάνω βροχηδόν.
᾿Αλλὰ μιὰ σπάνια ψυχὴ συμμετέχει σ᾿ Αὐτό.
῾Ο νοῦς ἀνθίζει καὶ ψάλλει τὴ δόξα Του.[73]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

῞Ενας ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐπιδίωξη Τοῦ ᾿Αμρίτ,
Τὸ βρίσκει, καὶ γίνεται ἀληθινὰ εὐλογημένος.
῏Ω ῎Ανθρωπε! νὰ ἐπικοινωνεῖς μὲ τὸ Νάαμ μέρα καὶ νύχτα,
Θὰ χάσεις ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες καὶ θὰ ἁγιάσεις.[74]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ θεῖο ᾿Αμρίτ πέφτει κάτω βροχηδόν, καὶ Τὸ παίρνει
῞Ενας ἀφοσιωμένος, μὲ τὴ χάρη Αὐτοῦ ποὺ διαπερνᾶ τὰ Πάντα.[75]

῾Η ἐμψυχωτικὴ ἱστορία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινὰ θεία· εἴχαμε μιὰ γεύση της μέσο τῶν λόγων τοῦ Διδασκάλου·
Τὸ Οὐράνιο φῶς ἀνέτειλε, διασκορπίζοντας κάθε σκοτάδι, ἀκριβῶς ὅπως ὁ ἥλιος διώχνει τὴ νύχτα,
῾Ο ᾿Αόρατος, ὁ ᾿Απερίγραπτος καὶ ὁ ῎Αγνωστος, ἐκδηλώθηκε μέσο τῶν καθοδηγήσεων τοῦ Διδασκάλου.[76]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ξεχειλίζει παφλάζοντας στὴν πληρότητά του μέσα στὸ ναὸ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, ἀλλὰ ἕνας ἄνθρωπος τοῦ κόσμου δὲν μπορεῖ νὰ Τὸ φτάσει.

Μέσα στὸ σῶμα βρίσκεται ἡ Πηγὴ τοῦ Νεροῦ τῆς Ζωῆς,
Ἀλλὰ ἕνας φιλήδονος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ Τὸ γευτεῖ.[77]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Θὰ θυσίαζα τὸν ἑαυτό μου στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου μου, ποὺ μοῦ ἀποκάλυψε τὸ μεγάλο μυστήριο,
Ὁ κόσμος χωρὶς τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἄχρηστος τόπος, καὶ ἕνας σοφὸς τοῦ κόσμου οὔτε κἂν γνωρίζει γι' Αὐτό.[78]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἀμρίτ: Οἱ ἀξίες Του

Οἱ ἀξίες τοῦ Ἀμρὶτ εἶναι πράγματι ἀμέτρητες. Μιὰ ἐπαφὴ μὲ Αὐτὸ καθιστᾶ ὅλες τὶς ἄλλες ἀπολαύσεις καὶ τὶς εὐχαριστήσεις ἀνούσιες καὶ μᾶς κάνει ἕναν ἀληθινὸ ἀπαρνητή.

Δὲν διψᾶ πιὰ καὶ δὲν πεινᾶ γιὰ πράγματα τοῦ κόσμου,
Τὸν βλέπει ποὺ τὰ Πάντα διαπερνᾶ, μέσα στὰ μύχια τῆς καρδιᾶς του·
Βαμμένος μέσα στὸ χρῶμα τοῦ Ἀμρίτ, ἀπαρνιέται τὰ πάντα καὶ μεθᾶ μὲ τὸ Διδάσκαλο καὶ τὰ διδάγματά του.[79]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς κατοικεῖ μέσα σὲ κάθε καρδιὰ μὲ ὅλο του τὸν πλοῦτο. Αὐτὸς ποὺ Τὸ γεύεται ξέρει τὴ χαροποιά Του ἐπίδραση. Ἐπικοινωνία μὲ τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕνωση μὲ τὸ Θεό, καὶ γίνεται κανεὶς ἄφοβος ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ θάνατο, τὸν τελευταῖο ἐχθρὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ὄχι μόνο αὐτὸς κατορθώνει τὴν ἀπελευθέρωση ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπελευθερώνονται κοντὰ σ' αὐτόν.

Θῦτοὶ ποὺ Τὸ γεύονται γίνονται ἄφοβοι, μουσκεύοντας τοὺς ἑαυτούς τους μέσα στὸ γλυκὸ ἐλιξήριο τοῦ Νάαμ.

Αὐτὸ τὸ παίρνει κανεὶς μέσο τῆς χάρης τοῦ Θεοῦ,
καὶ ὑπερβαίνει τὸ βασίλειο τοῦ Κ ά λ.[80]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ 'Αμρὶτ στὴν πληρότητά Του βρίσκεται μέσα μας,
Μπορεῖς νὰ τὸ γευτεῖς μὲ μιὰ πραγματικὴ ἐπαφή,
Σὺ ἐξαπάτησες ὁλόκληρο τὸν κόσμιο ποὺ γυρίζει συνεχῶς
γύρω - γύρω·
Αὐτὸς ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ Διδάσκαλο παίρνει τὸ μεγαλύτερο ὄφελος,
Αὐτὸς ποὺ γεύεται τὴν ἀληθινὴ ἀμβροσία δὲν ἐνοχλεῖται
ἀπὸ τὸ θάνατο·
Ὄχι μόνο αὐτὸς κατορθώνει τὴν ἀπελευθέρωση
'Αλλὰ βάζει καὶ πολλοὺς ἄλλους στὸ Μονοπάτι.[81]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ θαυμάσιο δῶρο τοῦ 'Αμρὶτ παρέχει πολλὲς ὑπερφυσικὲς δυνάμεις σ' αὐτὸν ποὺ συμμετέχει σ' αὐτό, καὶ χαρίζει εἰρήνη καὶ ἔκσταση. Μὲ Αὐτὸ ἀπαλλάσσεται κανεὶς ἀπὸ ὅλους τοὺς πόνους καὶ τὶς θλίψεις, τὴν ἀμφιβολία καὶ τὸν σκεπτικισμό, τὶς ἀσέλγειες καὶ τὰ πάθη, καὶ ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴν πιὸ ἀρχαία ἀσθένεια τοῦ ἐγωισμοῦ· καὶ ὅλες οἱ ἐπιθυμίες καὶ οἱ πόθοι πέφτουν ὅπως τὰ ξερὰ φύλλα «ὡς διὰ μαγείας». Καὶ ὁ νοῦς ἐπίσης γίνεται σταθερὸς καὶ ἁγνός. Τελικὰ κερδίζει κανεὶς τὴ σωτηρία καὶ φτάνει στὴν κατάσταση τοῦ Σεχάζ, καὶ τιμᾶται στὴν Παρουσία τοῦ Θεοῦ.

'Απὸ τὰ διδάγματα τῶν Διδασκάλων, ποὺ ἔδωσαν μεγάλη ἔμφαση στὴν ἐπικοινωνία μὲ Αὐτόν, εἶναι σαφὲς ὅτι τὸ 'Αμρὶτ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ Νάαμ, ὁ Σάμπτ ἢ ὁ Λόγος, καὶ αὐτὴ ἡ Λίμνη τοῦ Νέκταρ βρίσκεται μέσα στὸν καθένα μας, ἀλλὰ ἐκδηλώνεται μόνο μὲ ἕνα βλέμμα χάρης ἀπὸ κάποιο ἀληθινὸ Ἅγιο, ποὺ μᾶς κάνει ἱκανοὺς νὰ συμμετέχουμε σ' Αὐτό.

Μεταξὺ τῶν Σὶχχ ὑπάρχει ἡ ἄσκηση τῆς ἑτοιμασίας τοῦ «ἀμρὶτ» μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς σπαθιοῦ. Μὲ μιὰ προσεκτικὴ με-

λέτη τοῦ θέματος συνειδητοποιοῦμε ὅτι καὶ αὐτὸ ἐπίσης ἑτοιμάζεται στὴν πραγματικότητα μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Νάαμ ἢ Μπάνι. Ἡ συνειδητότητα στρέφεται πρῶτα πρὸς τὰ μέσα ἔτσι ὥστε νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἐσωτερικὴ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου, καὶ μετὰ καθὼς ἔρχεται κάτω μουσκεμμένη μέσα στὸ θεῖο στρέφεται πρὸς τὰ ἔξω, μετατρέποντας τὴν ἑτοιμασία σὲ Ἀμρίτ. Μόνο ἕνας ἁρμόδιος Διδάσκαλος (ἕνας ἀληθινὸς Κάλσα μὲ γεμάτο λαμπρότητα φῶς μέσα του) μπορεῖ, μὲ τὴ ματιά του τῆς χάρης, νὰ ἑτοιμάσει τὸ Ἀμρίτ, καὶ ὁποιοσδήποτε συμμετέχει σ' Αὐτὸ γίνεται ἀληθινὰ συντονισμένος. Ἕνας ἅγιος μὲ μάτια ποὺ ξεχειλίζουν ἀπὸ θεία μέθη μπορεῖ σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ πάρει κάποιον στὸ ὅρος τῆς μεταμορφώσεως καὶ νὰ τὸν κάνει ἅγιο.

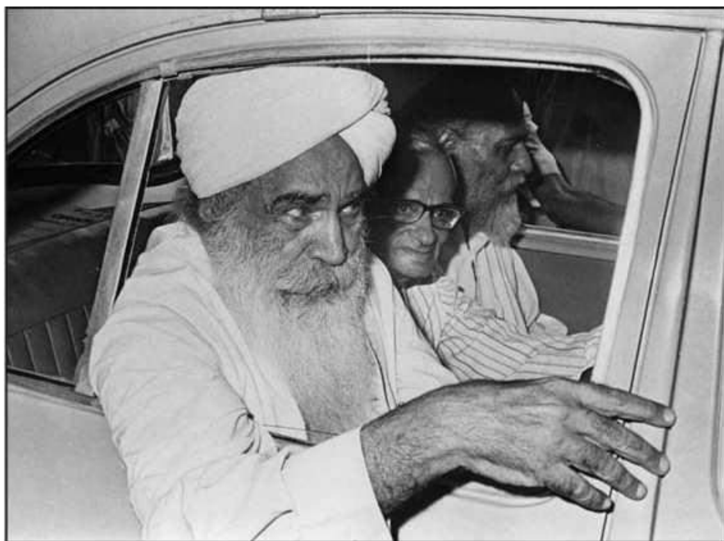
Μιὰ ματιὰ χάρης ἀπὸ ἕναν ἅγιο σὲ κάνει ἅγιο.[82]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ πιεῖ ἀπὸ τὸ θεῖο Νέκταρ μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Σάτγκουροῦ, καὶ εἶναι ἀληθινὰ εὐλογημένοι αὐτοὶ ποὺ τοὺς δίνεται τὸ μέσο γι' αὐτό: ὑψώνονται μέσα στὸ φῶς τῆς Παγκόσμιας Συνειδητότητας καὶ κερδίζουν τὴ σωτηρία ἀπὸ τὸν ἀτέλειωτο τροχὸ τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων, καὶ ζοῦν σὲ αἰώνια ἔκσταση ἀπολαμβάνοντας τὴ μακαριότητά Του.

Πίνοντας τὴν ἀμβροσία ζεῖ κανεὶς παντοτεινὰ
Μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Κύριο, εἶναι κανεὶς πάντοτε σὲ μιὰ κατάσταση εὐδαιμονίας·
Ἐνῶ εἶναι μέσα στὸν κόσμο παραμένει κανεὶς ἱκανοποιημένος χωρὶς καμιὰ φροντίδα καὶ ἀνησυχία·
Ἄφησε τὸ νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ νὰ μεθύσουν μὲ τὴ γλυκιὰ εὐωδία ἀπὸ τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια τοῦ Θεοῦ,
Ὁ Νανὰκ λέει: Ὢ Κύριε! εἶμαι πάντοτε ἀφοσιωμένος σ' αὐτὸ ὅπως τὸ Τσατρὰκ αἰσθάνεται χαρούμενο ἀπὸ τὴ σταγόνα τῆς βροχῆς.[83]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

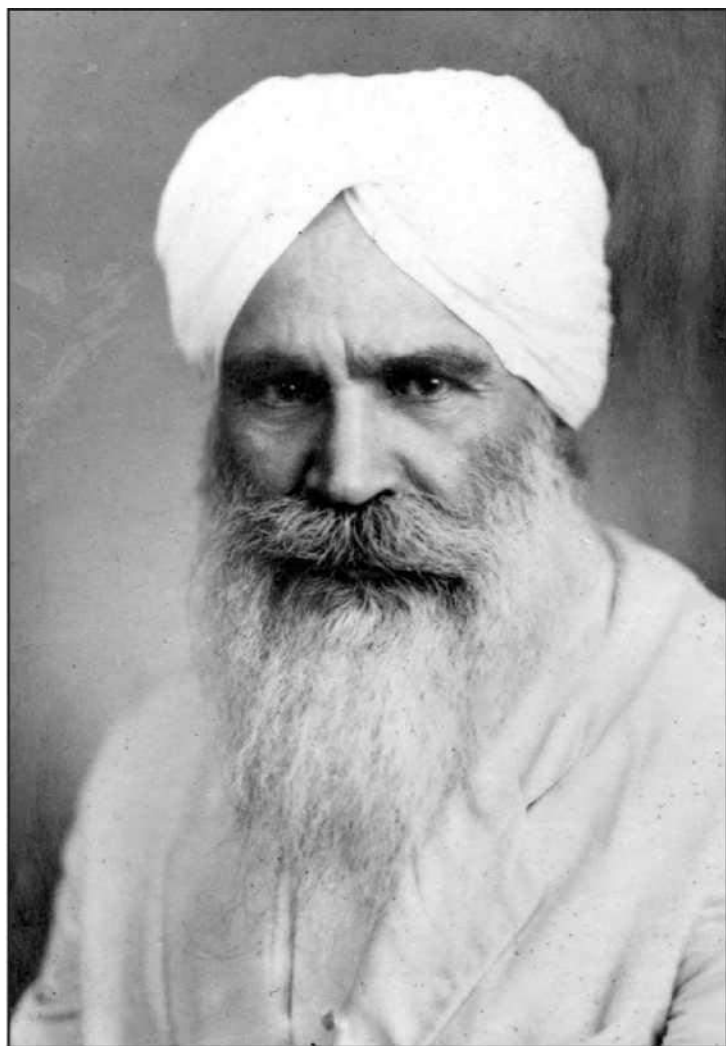

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

ΒΙΒΛΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΙΡΤΑΝ

Οὐράνια Μουσικὴ ἢ Θεία Ἁρμονία

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Κιρτὰν

Ποιὸ πάθος δὲν μπορεῖ ἡ Μουσικὴ νὰ διεγείρει καὶ νὰ δαμάσει;

ΝΤΡΑΙΝΤΕΝ

ΣΥΝΗΘΩΣ, ὅταν οἱ ὕμνοι τῶν ἁγίων ψέλνονται μὲ συνοδεία μουσικῶν ὀργάνων, ὀνομάζεται «Κιρτάν». Αὐτὴ ἡ μουσικὴ — φωνητικὴ ἢ ὀργανικὴ — ἔχει μεγάλη ἀπήχηση στὸ νοῦ ἐξαιτίας τῆς ἑλκυστικῆς της δυνάμεως. Ἀκινητοποιεῖ γιὰ λίγο τὸ νοῦ καὶ τὶς λεπτὲς ἱκανότητες.

Ἡ ἐνόργανη καὶ ἡ φωνητικὴ μουσικὴ παίζουν ἕνα σημαντικὸ μέρος σὲ σχεδὸν ὅλες τὶς θρησκευτικὲς συναθροίσεις τῶν Γιόγκινς, τῶν Ἰνδῶν, τῶν Σούφι, τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Σίκχ.

Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἕλκεται ἀπὸ τὸ ἕνα ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο τῶν ἑξῆς δύο πραγμάτων: ἀπὸ τὰ ὡραῖα σχήματα καὶ σχέδια, ἢ τὴ γλυκιὰ μουσική· καὶ ἡ τελευταία εἶναι πάρα πολὺ πιὸ σαγηνευτικὴ ἀπὸ τὰ πρῶτα. Ἔχει μιὰ συναρπαστικὴ ἐπίδραση σὲ ὅλα τὰ ζωντανὰ πλάσματα. Πάρτε γιὰ παράδειγμα τὸ γοργοπόδαρο ἐλάφι, τὸν κλαδοκέρατο μονάρχη· κανένα ἄγριο ἄλογο δὲν μπορεῖ νὰ παραβγεῖ μαζί του. Ἀλλὰ παγιδεύεται καὶ αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τοὺς κυνηγούς μὲ τὴ δύναμη τῆς μουσικῆς. Ὁ κυνηγὸς φυσᾶ τὸ κέρας του καὶ τὸ ἐλάφι ἕλκεται ἀπὸ αὐτὸ καὶ γρήγορα παραδίνεται στὴ δύνα-

μη τῆς μουσικῆς. Ὅμοια καὶ τὸ δηλητηριῶδες φίδι, ξεχνᾶ, γιὰ λίγο, τὴ φύση του κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς φλογέρας τοῦ μάγου τῶν φιδιῶν, καὶ περνᾶ τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς του κλεισμένο μέσα σὲ ἕνα πανέρι. Ἡ ἐπίδραση τῆς μουσικῆς στοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἐπίσης τρομερή, ἀλλὰ αἰσθάνεται κανεὶς καταγοητευμένος μόνο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μουσικῆς· δὲν πηγαίνει πάνω ἀπὸ τὴ συγκινητικὴ ἐπίδραση καὶ παραμένει στὴ σφαίρα τῶν στοιχείων.

Ἀπὸ τὴ μελέτη τῆς ἱερῆς γνώσης καὶ τῶν διδαγμάτων τῶν Διδασκάλων, μαθαίνουμε ὅτι ἡ Ἐσωτερικὴ Μουσικὴ τῆς ψυχῆς ἢ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ἢ ἡ Ἁρμονία ἐξακολουθεῖ ἀκατάπαυστα μέσα σὲ κάθε ἄτομο, καὶ μπορεῖ, ἂν ἔρθει κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ αὐτὴ καὶ τὴν ἀκούσει μὲ προσοχή, νὰ ὁδηγήσει στὴν τελικὴ σωτηρία. Αὐτὸς ὁ Ντοὺν περιγράφεται στὸ Γκράνθ Σαχίμπ ὡς Ἄκχαντ Κιρτὰν ἢ Ἀτέλειωτη Ἁρμονία.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ μάθε πὼς Σάμπτ εἶναι τὸ Κιρτάν·
Ἀφοσίωση στὸν Σάμπτ διασκορπίζει κάθε ἐγωϊσμό.[1]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ εὐλογημένο Νάαμ εἶναι τὸ γνήσιο Κιρτὰν τοῦ Κυρίου
στὴν Κάλι Γιούγκα (τὴ Σιδερένια Ἐποχή)
καὶ εἶναι ἡ οὐσία ὅλης τῆς ἀφοσιώσεως,
Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀσχοληθεῖ στὸ Κιρτὰν τοῦ Χάρι Νάαμ
μέσο τῶν διδαγμάτων τοῦ Διδασκάλου.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὸ Κιρτὰν ἢ Νάαμ ἢ Σάμπτ εἶναι τὸ μόνο μέσο γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο. Ἡ ἀντήχηση αὐτοῦ τοῦ Κιρτὰν διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ ἀγκαλιάζει τὰ πάντα, ἀλλὰ ἐκδηλώνεται μόνο ὅταν ἀνυψωθεῖ κανεὶς πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα, μὲ μιὰ διαδικασία πρακτικῆς αὐτοαναλύσεως καὶ ἐσωστροφῆς. Αὐτὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἕνα «Ντοὺν» (Μουσικὸ Ἦχο), ποὺ τὴν ἐμπειρία του ἔχει κανεὶς μέσα στὴν Σουκχμὰν ἢ Σαχράγκ, τὴν κεντρικὴ χορδὴ στὸ μέτωπο.

Ἡ Μουσικὴ τοῦ Σ ε χ ά τ ζ ποὺ παίζει στὴν πόρτα
Σου ἐκδηλώνεται στὸ μέτωπό μου.[3]

ΚΑΜΠΙΡ

Σ' αὐτὴ τὴ Σιδερένια Ἐποχή, τὴν τελευταία στὴ σειρὰ τῶν κυκλικῶν ἐποχῶν, δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἄλλη πνευματικὴ ἄσκηση τόσο καρποφόρα καὶ ἀποτελεσματικὴ ὅσο τὸ Κιρτάν, ἢ Νάαμ, ἢ Χάρι Κιρτάν, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν ἀξιόλογων ἔργων.

Στὴν τέταρτη Ἐποχή, ὦ Ἄνθρωπε! Τὸ Νάαμ εἶναι ἕνας ἀνεκτίμητος θησαυρός·
Ἡ Ἐπανάληψη, οἱ αὐστηρὲς πειθαρχίες καὶ τὰ ταξίδια γιὰ προσκύνημα ταίριαζαν στὶς προηγούμενες ἐποχές,
Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή, τὸ Κιρτάν τοῦ Χάρι Νάαμ εἶναι τὸ ἀνώτατο φάρμακο.[4]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ Χ ά ρ ι Κ ι ρ τ ά ν
Καὶ τὸ Χάρι Νάαμ εἶναι ἡ ἀνώτατη ἀφοσίωση,
Ὦ, σπεῖρε τὸν ἀγρό σου μὲ τοὺς σπόρους τοῦ Χάρι Νάαμ.
Ἡ σπορὰ ὅλων τῶν ἄλλων σπόρων δὲν θὰ ὠφελήσει σὲ τίποτε,
Δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ χάσιμο χρόνου καὶ κόπου.[5]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει μιὰ ζωντανὴ ἐπαφὴ ἢ ἐπικοινωνία μὲ αὐτὸ τὸ Κιρτὰν μὲ τὴ χάρη κάποιου Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας.

Τὸ κορυφαῖο κόσμημα τοῦ Ράμ Νάαμ Κιρτὰν (τῆς θείας Μελωδίας) τὸ ἔχει ὁ Διδάσκαλος,
Καὶ σ' αὐτὸν ποὺ ἀκολουθεῖ τὰ διδάγματα τοῦ Διδασκάλου, ὁ Διδάσκαλος τὸ κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ μέσα του.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Στὶς γραφές, ἀναφέρεται ὅτι μόνο αὐτοὶ ποὺ ἔρχονται σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ κάποιο Διδάσκαλο τῆς 'Αλήθειας μποροῦν νὰ ἀσκήσουν καὶ νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ Χάρι Κιρτάν. Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴ Μεγάλη 'Αρμονία.

Αὐτὸς ποὺ εἶναι ἀφοσιωμένος σὲ ἕνα Σατγκουρού
Εἶναι πάντοτε ἀπασχολημένος στὸ Χάρι Κιρτάν.[7]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

'Απὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἕνας ἄνθρωπος ἔρχεται σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ ἕνα Σαντού, στρέφεται πρὸς τὸ καλύτερο,
Πάντοτε σὲ εὐδαιμονία, ἀπασχολεῖται μὲ τὸ Κιρτὰν καὶ ἔρχεται πιὸ κοντὰ στὸ Δημιουργὸ καὶ Σχεδιαστὴ τῆς μοίρας.[8]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τὸ Χάρι Κιρτὰν εἶναι ἡ ἀνώτατη πειθαρχία, γιατὶ συναντᾶ κανεὶς τὸν Χάρι μέσο τοῦ Σατγκουροῦ.
Θὰ θυσιάσω τὸν ἑαυτό μου στὸ Διδάσκαλό μου, γιατὶ εἶναι 'Εκεῖνος ποὺ ἐκδήλωσε μέσα μου τὸν κρυμμένο Λόγο.[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Παίρνει τὴν Τροφὴ τοῦ 'Ατέλειωτου Κιρτάν,
'Οποιοσδήποτε, ὦ Νανάκ! συναντᾶ ἕναν ἁρμόδιο Διδάσκαλο.[10]

Εὐλογημένος εἶναι αὐτὸς ποὺ ὑπηρετεῖ τοὺς ἁγίους,
Μέσο τῶν ἁγίων ἀσχολεῖται κανεὶς μὲ τὸ Χάρι Κιρτάν.[11]

Μέσο ἑνὸς ἁγίου ἔρχεται κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Νάαμ,
Μέσο ἑνὸς ἁγίου τραγουδεῖ κανεὶς τὸ Χάρι Κιρτάν.[12]

Μέσο ἑνὸς Σάντχ τραγουδεῖ κανεὶς τὸ Χάρι Κιρτὰν
Ὁ Νανὰκ εἶπε — ἡ εὐλογημένη ψυχὴ Τὸ παίρνει..[13]

Μέσο ἑνὸς Σάντχ πῆρα τὴν ἀξία τοῦ Κιρτάν,
Τὸ Μονοπάτι τοῦ θανάτου ἐξαφανίστηκε ἀπὸ τὴν ὄψη μου.[14]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἀπόκτησα ἀγάπη γιὰ τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια τοῦ Κυρίου, μέσο ἑνὸς ἁγίου ὁ νοῦς ἐξαγνίστηκε,
Καὶ εἶμαι πάντα ἀπασχολημένος στὸ Κιρτὰν (Τραγούδι) τοῦ Χάρι.[15]

ΚΑΜΠΙΡ

Ὁ νοῦς εἶναι βαμμένος μέσα στὸ ἐλιξήριο τοῦ Νάαμ καὶ εἶναι τελείως χορτάτος,
Καὶ μέσο τῆς χάρης ἑνὸς ἁγίου, τραγουδεῖ τὸ Θεῖο Τραγούδι (Κιρτάν),
Καὶ ὁ Αἰώνιος κατοικεῖ ἐκεῖ μέσα.[16]

Μέσο ἑνὸς Σάντχ τέρπεται κανεὶς μὲ τὴν ἱερὴ Μουσικὴ σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή.
Ὦ, Νανάκ, δὲν ξαναγυρίζει πιὰ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Αὐτοὶ ποὺ ἀκολουθοῦν τὸν Σατγκουροὺ ἀκοῦν πάντα τὴ θεία Ἁρμονία.
Τὸ ἐλιξήριο τοῦ Λόγου κατοικεῖ μέσα τους καὶ ἀπορροφιοῦνται στὸν Ἀληθινὸ Ἦχο.[18]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ ἱερὴ Μουσικὴ ἔρχεται ἀπὸ ἕνα Σαντοὺ καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνώτατη ἀρετή,
Ὁ Νανὰκ εἶπε: μόνο αὐτὸς ποὺ εἶναι προορισμένος παίρνει αὐτὸ τὸ δῶρο.[19]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Χάρι Κιρτὰν εἶναι ἕνα ἁγνὸ δῶρο ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο καὶ

δὲν Τὸ ἀξίζει κανεὶς ὡσότου ὑπερβεῖ τὸ σῶμα. Ἀκριβῶς ὅπως ἕνα μαγνήτης ἕλκει ἕνα κομμάτι σίδερο, ὅμοια καὶ τὸ Ντοὺν ἢ ὁ Λόγος ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴ θεότητα ἕλκει τὴν ψυχὴ καὶ τὴν τραβᾶ πάνω μέχρι τὰ πόδια τοῦ Κυρίου. Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς πάντοτε λαχταρᾶ τὶς ἀπολαύσεις τοῦ ἑνὸς εἴδους ἢ τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ καμιὰ γήινη ἀπόλαυση δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσει καμιὰ βαθμίδα σωτηρίας. Τὸ μόνο φάρμακο γιὰ νὰ ἀκινητοποιηθεῖ ἢ νὰ δαμαστεῖ ὁ νοῦς εἶναι τὸ Χάρι Κιρτὰν ἢ Νάαμ, ποὺ ἀκούγοντάς το, αὐτὸ τὸ ὑδροκέφαλο φίδι μεθᾶ κατὰ κάποιο τρόπο ἀπὸ κάποιο μαγικὸ ποτὸ καὶ παραμένει ἀκίνητο σὰν σὲ ἔκσταση θανάτου, χωρὶς νὰ θυμᾶται τὰ αἰσθητήρια ὄργανα μέσο τῶν ὁποίων συνήθως ἐργάζεται. Ὁποιοσδήποτε ἔχει δαμάσει τὸ νοῦ του ἀναγκάστηκε νὰ τὸ κάνει μέσο τοῦ Χάρι Κιρτὰν ἢ Νάαμ. Μὲ Αὐτὸ ἡ ψυχὴ ξυπνᾶ ἀπὸ αἰώνιο ὕπνο καὶ ὑψώνεται σὲ κοσμικὴ καὶ ὑπὲρ - κοσμικὴ ἐνημερότητα. Αὐτὴ εἶναι μιὰ νέα γέννηση, ἡ γέννηση τοῦ πνεύματος, ποὺ ὀνομάζεται ἀναγέννηση ἢ ἀνάσταση. Στὸ ἑξῆς τὸ πνεῦμα διαφεύγει ἀπὸ τὰ δίχτυα τῶν καρμικῶν ἐντυπώσεων οἱ ὁποῖες καψαλίζονται καὶ γίνονται ἄκαρπες. Ἀποδίνει τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ στὸ πνεῦμα καὶ τοῦ χαρίζει αἰώνια εἰρήνη καὶ σωτηρία.

> Καὶ θέλω δώσει εἰς ἐσᾶς καρδίαν νέαν· καὶ πνεῦμα νέον θέλω ἐμβάλει ἐν ὑμῖν.[20]
>
> ΙΕΖΕΚΙΗΛ

Ἡ ἐκδήλωση τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος ἐξαρτιέται λοιπὸν ἀπὸ τὴ γλυκιὰ Θέληση καὶ Εὐχαρίστηση ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας, καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ Αὐτὸ ὡσότου νὰ ὑπερβεῖ τὸ αἰσθητικὸ ἐπίπεδο τοῦ φυσικοῦ σώματος. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος Δρόμος πρὸς τὴ Σωτηρία ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης· δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος Δρόμος.

> Ὅλες οἱ ἐκστατικὲς χειρονομίες καὶ τὰ τραγούδια δὲν ὠφελοῦν ἕναν ποὺ εἶναι τυφλὸς καὶ κουφός,

Γεμάτος ἀπὸ ἀπληστεία καὶ σκεπτικισμὸ ἐσωτερικῶς, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ Οὐράνιο Φῶς γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσει στὸ Μονοπάτι.[21]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἐνῶ εἶναι ἀπασχολημένος κανεὶς σὲ ἁμαρτωλὲς ἐπιδιώξεις τραγουδᾶ Ράγγας (τραγούδια)
Καὶ μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθεια αὐτῶν ποὺ αὐτὰ λένε,
Μὴ γνωρίζοντας ὅτι χωρὶς τὸ Λόγο ὅλα εἶναι μία φάρσα.[22]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Οἱ ἀξίες τοῦ Κιρτὰν

Τὸ Κιρτὰν εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικὸ καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα.

Ὦ ἀγαπητὲ ἑαυτέ, ἀπασχολήσου μὲ ἕνα τέτοιο Κιρτάν,
Ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι χρήσιμο σὲ σένα καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα.[23]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν ἐξαγνίζει ἀπὸ ὅλα τὰ συναισθήματα φθόνου, μίσους καὶ ἐχθρότητας.

Ὁ νοῦς τῶν ἀφοσιωμένων στὸ Διδάσκαλο, ποὺ ἀκοῦν τὸ θεῖο Τραγούδι (Κιρτάν),
Ἐξαγνίζεται ἀπὸ τὴν κακία καὶ τὸ φθόνο.[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν εἶναι ἕνα δυνατὸ φάρμακο ποὺ ἐξαλείφει ὅλα τὰ κακὰ καὶ τὶς θλίψεις — φυσικές, νοητικὲς καὶ τυχαῖες.

Ὁ Φιλεύσπλαχνος Θεὸς ἔχει μέ τὴν εὐσπλαχνία Του ἐξαλείψει ὅλες τὶς ἀμφιβολίες καὶ τὶς δυσπιστίες,
Ὦ Νανάκ! μέσο τοῦ ἱεροῦ Τραγουδιοῦ εἶμαι σὲ εὐδαιμονία, ἀπελευθερωμένος ἀπὸ κάθε θλίψη,[25]

Ἕνας ποὺ τραγουδεῖ τὶς οὐράνιες μελωδίες,
Δὲν ἔχει ποτὲ πόνο, λύπη καὶ θλίψη.[26]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν ἐλευθερώνει ἀπὸ ὅλες τὶς θανατηφόρες ἁμαρτίες καὶ ἀσέλγειες τῆς σάρκας.

Τραγούδησε τὴν τέλεια Μελωδία, ποὺ παρέχει κάθε εὐδαιμονία καὶ καταστρέφει κάθε κακό.
Ἡ Μελωδία εἶναι κοφτερώτερη ἀπὸ τὸ δίκοπο σπαθί,
Καὶ σκοτώνει τὶς θανατηφόρες ἁμαρτίες τὶς ἀσέλγειες, τοῦ πάθους, τῆς ἀπληστείας, τῆς προσκολλήσεως καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ.[27]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν μᾶς ξυπνᾶ ἀπὸ ἕνα μακροχρόνιο ὕπνο αἰώνων καὶ αἰώνων.

.Ἀπασχολημένος στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει κανεὶς τὸ Θεῖο Τραγούδι,
Καὶ ξυπνᾶ ἀπὸ τὸ μακροχρόνιο ὕπνο αἰώνων.[28]

Ἀποβάλλει κανεὶς τὴ βουλιμία γιὰ τοῦ ἄλλου τὸν πλοῦτο, τὴ σάρκα καὶ τὸ αἷμα,
Ὅταν μέσο τῆς Χάρης τοῦ Διδασκάλου, ξυπνᾶ μὲ τὸν ἱερὸ Ἦχο.[29]

Κάνε τέτοιες πράξεις ποὺ δὲν θὰ σὲ μολύνουν,
Ὁ νοῦς θὰ ξυπνήσει στὴν Πραγματικότητα ἀκούγοντας τὴ θεία Μελωδία (Χ α ρ κ ι ρ τ ά ν).[30]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν δίνει ἀνοσία γιὰ τὴ λαβὴ τοῦ θανάτου.

«Μὴ πλησιάζεις» λέει ὁ Γ ι ά μ α (ὁ Κύριος τοῦ Θανάτου) στοὺς ἀγγελιοφόρους του,
«τὸν τόπο ὅπου κατοικεῖ ἕνας Σαντοῦ ἢ ἀντιχεῖ ὁ Ἱερὸς Λόγος, γιατὶ ἀλλιῶς ὅλοι θὰ καταστραφοῦμε».[31]

Αὐτὸς μέσα στὸν ὁποῖο κατοικεῖ τοῦ Κυρίου τὸ Τραγοῦδι,
Εἶναι ἀπελευθερωμένος ἀπὸ ὅλες τὶς λύπες, τὰ κακὰ καὶ τὶς θλίψεις,
Καὶ τὸ φόβο τοῦ θανάτου.[32]

Αὐτὸν ποὺ τραγουδεῖ τὸ Θεῖο Τραγοῦδι,
Ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου δὲν τὸν ἐπηρεάζει.[33]

Οἱ ὑπηρέτες τοῦ θανάτου δὲν μποροῦν νὰ τὸν πλησιάσουν,
Αὐτὸν ποὺ τραγουδᾶ τὸ Θεῖο Τραγοῦδι στὴ συντροφιὰ τοῦ Διδασκάλου.[34]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν χαρίζει τέλεια εἰρήνη, κορεσμὸ καὶ εὐδαιμονία,

Ὁ ἀφοσιωμένος εἶναι πάντοτε σὲ μιὰ κατάσταση μέθης,
Ὁ Κύριος ἦταν φιλεύσπλαχνος καὶ ἔβαψε στὸ χρῶμα τοῦ Τραγουδιοῦ Του.[35]

Ὦ, Νανάκ! ὁ Θεὸς μὲ σκλάβωσε,
Τώρα ζῶ καὶ χαίρομαι τὴ θεία δόξα.[36]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν εἶναι δεκτὸ ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ἐκπληρώνονται οἱ ἐπιθυμίες τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀπορρόφηση στὶς γλυκιὲς μελωδίες τῆς Θείας Μουσικῆς (Κιρτάν, Ράγκ, Νάντ καὶ Ντοὺν) εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μου.
Ὦ Νανάκ, Αὐτὸ εἶναι δεκτὸ ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ ἔχει κανεὶς τὶς ἐπιθυμίες του ἐκπληρωμένες.[37]

Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεὸ τελειώνει τὸν κύκλο τῆς μετεμψυχώσεως,
Γίνεται κανεὶς δεκτὸς ἀκόμη καὶ ἐνῶ ζεῖ,
Καὶ ἀπασχολεῖται στὴ Θεία Μουσικὴ τοῦ Κυρίου.[38]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν ἔχει προτεραιότητα ἀπὸ ὅλες τὶς θρησκευτικὲς ἀσκήσεις.

> Ὦ Νανάκ! ἀπασχολήσου στὸ Χάρι Κιρτάν, γιατὶ πραγματικὰ αὐτὸ εἶναι ἡ ἀληθινὴ θρησκεία.[39]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἀπὸ ἀπεριόριστη φιλευσπλαχνία, οἱ ἅγιοι ἀνάγγειλαν:

> Ἀκούγοντας τὴ θεία Μελωδία παίρνει κανεὶς τὴν ἀξία ὅλων τῶν θρησκειῶν.[40]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

> Τὸ Κιρτὰν εἶναι ἡ Ἀληθινὴ Γιόγκα.
>
> Ὁ Λόγος Σου εἶναι ἡ αἰτία ὅλης αὐτῆς τῆς δημιουργίας,
> Τὸ νὰ ἀκούει κανεὶς τὸ Κιρτὰν εἶναι γνήσια γιόγκα.[41]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν εἶναι ἡ Σωτήρια Χορδὴ τῆς Ζωῆς γιὰ ὅλους.

> Ὁ νοῦς πειθαρχεῖται μέσο τοῦ Χάρι Κιρτὰν (τὸ Τραγοῦδι τοῦ Θεοῦ).
> Ὁποιοσδήποτε τραγουδᾶ γιὰ τὸν Κύριο, ἀκούει ἢ ἐπαναλαμβάνει τοὺς ὕμνους Του, εἶναι σίγουρα σωσμένος.[42]
>
> Ὅπως μὲ δίδαξε ὁ Διδάσκαλος ἔτσι καὶ κηρύσσω,
> Ἄκουσε αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Νανάκ:
> Μόνο μὲ τὸ Κιρτὰν σώζεται κανείς.[43]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Κιρτὰν σταθεροποιεῖ καὶ ἀκινητεῖ τὸ νοῦ;

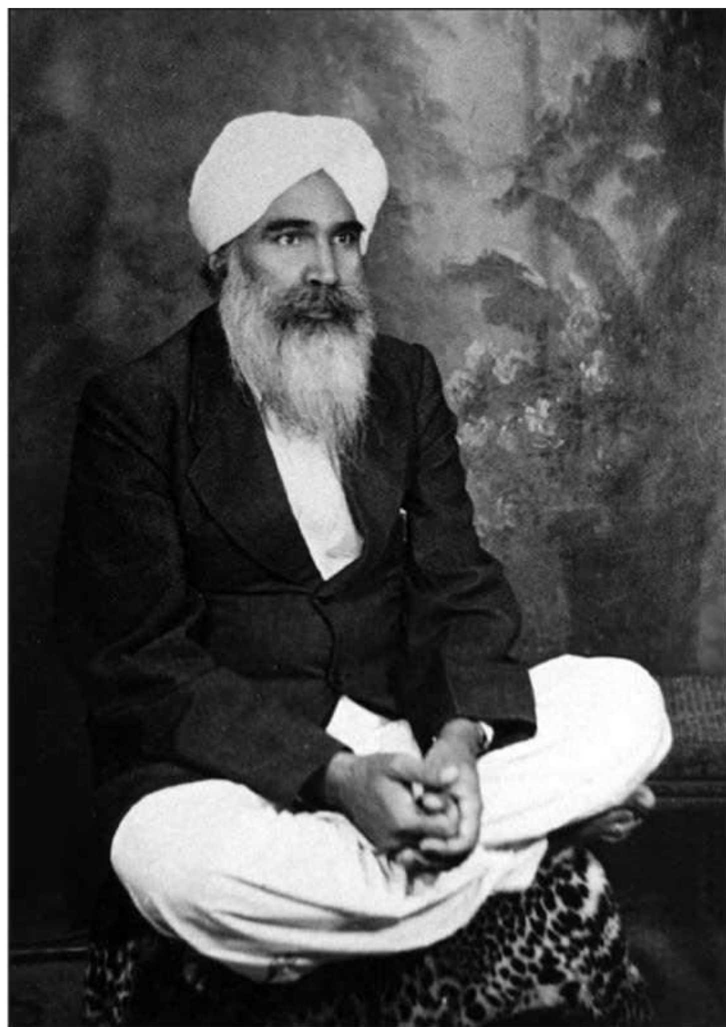
> Ποιὸς εἶναι ὁ Λόγος ποὺ μᾶς κρατᾶ μαγεμένους;
> Ποιὸς εἶναι ὁ Δρόμος ποὺ μᾶς πηγαίνει πάνω ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὸν πόνο;
> Ποιὸ εἶναι τὸ Μονοπάτι ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Ὑπερπέραν (Πάρ Μπράχμ);

Ποιά εἶναι ἡ Πειθαρχία πού βάζει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἱε-
ρὴ Ἁρμονία;
Ὁ ἀφοσιωμένος τοῦ Διδασκάλου κάνει μιὰ ζωὴ πού νὰ
τὸν βοηθεῖ νὰ φτάσει τὸ Ὑπερπέραν (Πάρ Μπράχμ),
Καὶ ἀπαγγέλει συνεχῶς τὸ Θεῖο Τραγούδι.[44]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ ἀναζητητὴς δὲν ζητᾶ παρὰ ἕνα δῶρο,
Ἂν εὐαρεστεῖται ὁ Κύριος, μπορεῖ νὰ ἔχει ἔλεος,
Χάρισέ μου τὴ ματιά Σου τῆς χάρης πού θὰ δαμάσει
τὸ νοῦ καὶ θὰ τὸν γεμίσει μὲ τὸ Θεῖο Τραγούδι.[45]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΜΠΑΝΙ καὶ ΓΚΟΥΡΜΠΑΝΙ

Γραφὲς καὶ Ἐσωτερικὴ Μουσική

Μπάνι καὶ Γκουρμπάνι

Ο ΟΡΟΣ ΜΠΑΝΙ εἶναι μᾶλλον δύσκολο νὰ προσδιοριστεῖ καὶ νὰ νοηθεῖ· ἡ ἔννοιά του πάει πολὺ πιὸ βαθιὰ ἀπὸ ὅ,τι συνήθως νομίζουμε. Στὴν κοινὴ ὁμιλία σημαίνει λόγια ποὺ διαβάζουμε, ποὺ γράφουμε ἢ ποὺ λέμε. Ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τὸ χρησιμοποίησαν μὲ μιὰ τελείως διαφορετικὴ ἔννοια. Συνήθως δὲν ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ στοὺς ὅρους Μπάνι, Σάμπτ ἢ Νάαμ, γιατὶ καὶ οἱ τρεῖς χρησιμοποιοῦνται ἀλληλοδιαδόχως γιὰ νὰ ὑποδείξουν τὸ ἴδιο καὶ τὸ αὐτὸ πράγμα.

Τὸ Μπάνι ἢ Νάαμ εἶναι δύο εἰδῶν: Βάραν Ἄτμακ καὶ Ντοὺν Ἄτμακ. Τὸ πρῶτο εἶναι μιὰ ἐξωτερικὴ ἔκφραση τῶν ἐσωτερικῶν αἰσθημάτων μὲ μέσο τὰ λόγια, μὲ τὸ διάβασμα, τὸ γράψιμο ἢ τὴν ὁμιλία· καὶ τὸ ἄλλο εἶναι ἡ Ἐσωτερικὴ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου ἢ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα.

Βάραν Ἄτμακ Μπάνι

Τὸ Βάραν Ἄτμακ Μπάνι μπορεῖ νὰ ταξινομηθεῖ σὲ τέσσερεις ὑποδιαιρέσεις: Μπέκχρι, Μάντχμα, Πασιάντι καὶ Πρά.

Μπέκχρι: Εἶναι οἱ χειλιόφωνοι ἦχοι ἢ οἱ ἦχοι ποὺ προφέρονται μὲ τὴ βοήθεια τῆς γλώσσας καὶ τῶν χειλιῶν.

Μάντχμα: Εἶναι οἱ λαρυγγόφωνοι ἦχοι πού παράγονται στὸ λάρυγγα ἢ στὸ βάθος ἢ στὴ ρίζα τῆς γλώσσας καὶ τοῦ οὐρανίσκου.

Πασιάντι: Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἦχοι πού προέρχονται ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς καρδιᾶς.

Πρά: Εἶναι οἱ ἦχοι πού γεννιοῦνται μέσο δονήσεως ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ ὀμφαλοῦ.

Αὐτὰ τὰ τέσσερα εἴδη ἤχων ἢ λόγων ἔχουν σχέση, μὲ τὴ μία μορφὴ ἢ τὴν ἄλλη, μὲ τὰ ἕξι φυσικὰ γαγγλιονικὰ κέντρα, καὶ δὲν ἔχουν νὰ κάνουν τίποτε μὲ τὸ Νάαμ ἢ τὸ Λόγο, πού τὸν συναντᾶ κανεὶς πάνω ἀπὸ τὰ ἕξι γάγγλια καὶ εἶναι ἱκανὸς νὰ χαρίσει σωτηρία. Τεχνικῶς ὀνομάζεται Ντοὺν Ἄτμακ Μπάνι ἢ τὸ Αἰώνιο Ἠχητικὸ Ρεῦμα, ἡ πηγὴ τοῦ Φωτὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ζωῆς. Αὐτὸ εἶναι, πράγματι, ἡ Αἰώνια καὶ Ἀναλλοίωτη Φωνὴ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ νερὸ τῆς Ζωῆς δίνεται ἀπὸ τὸ Σατγκουροὺ
Καὶ ἐκδηλώνεται στὴ δέκατη πόρτα,
Ἐκεῖ τὸ Ντοὺν Μπάνι ἀντηχεῖ χωρὶς τέλος,
Καὶ μᾶς ὁδηγεῖ στὴν κατάσταση τοῦ Σεχάτζ[1]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Οἱ πέντε μελωδίες παράγουν, καθὼς ἔρχονται, γλυκιὰ Ἁρμονία.
Τὸ Μπάνι ρέει σὲ ἀτέλειωτους χειμάρους συνεχῶς.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὑπάρχουν τέσσερα συστήματα* στὴ δημιουργία Σου καὶ τέσσαρα διαφορετικὰ εἴδη ὁμιλίας:

---

* Σύμφωνα μὲ τὶς γραφὲς τῶν Ἰνδῶν, ὑπάρχουν τέσσερα εἴδη δημιουργημένων ὄντων, ταξινομημένα σύμφωνα μὲ τὸν τρόπο τῆς γεννήσεως: Σετάτζ, ἢ γεννημένα ἀπὸ τὴν ὑγρασία. Ουττμπχούτζ, ἢ γεννημένα ἀπὸ σπόρο· Αντάτζ, ἢ γεννημένα ἀπὸ αὐγό· καὶ Τζεράτζ, ἢ γεννημένα ἀπὸ μήτρα. Οἱ Διδά-

'Αλλὰ χωρισμένος ἀπὸ τὸ Νάαμ, περιπλανιέται κανεὶς
χωρὶς ὁδηγό.

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

'Ολόκληρη ἡ δημιουργία ἐκφράζει τὸν ἑαυτό της μὲ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο εἶδος τοῦ Βάραν "Ατμακ ἤχου καὶ ὄχι τοῦ Ντοὺν "Ατμακ καὶ γι' αὐτὸ περιπλανιέται χωρὶς ἡσυχία στὸ γιγάντιο τροχὸ τῆς ζωῆς.

'Η Βάραν "Ατμακ γλώσσα εἶναι ἐπίσης γνωστὴ ὡς γλώσσα τῶν Πράνας ἢ τῶν ζωτικῶν ἀέρων γιατὶ ἐξαρτιέται ἀπὸ τὰ διαφορετικὰ εἴδη τῶν δονήσεων στὸν ἀέρα· ἀλλὰ καθὼς εἴπαμε πιὸ πάνω ὁδηγεῖ σὲ μιὰ ἐρημιὰ χωρὶς καμία διέξοδο.

Μιλοῦμε καὶ ἀκοῦμε τὴ γλώσσα τοῦ ἀέρα,
Καὶ ὁ νοῦς παγιδεύεται στὴ λήθη.[3]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ντοὺν "Ατμακ Μπάνι

Εἶναι τὸ Αἰώνιο 'Ηχητικὸ Ρεῦμα ποὺ ἀντηχεῖ ἀτέλειωτα μέσα σὲ κάθε ζωντανὸ πράγμα. Αὐτὸ εἶναι ἕνας "Αγραφος Νόμος καὶ μιὰ 'Αλάλητη Γλώσσα. Εἶναι πάνω ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα τῶν στοιχείων καὶ τῶν ἕξι τσάκρας. Γίνεται ἀκουστό, ὅμως, ὅταν ἕνα πνεῦμα ὑψώνεται πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα. Στὸ Γκουροὺ Γκράνθ Σαχίμπ, τὶς ἱερὲς γραφὲς τῶν Σίκχ, αὐτὴ ἡ 'Αρχὴ τοῦ "Ηχου γενικῶς ἀναφέρεται ὡς Νάαμ μέχρι τὸ Τρικούτι· καὶ κάτω ἀπὸ τὸ Ντάσουαν Ντουάρ, ὅπου ἐκτείνεται ἡ αἰτιατὴ περιοχή, ὀνομάζεται Τρίγκουν Μπάνι, ἢ "Ηχος μέσα στὶς περιοχὲς τῶν τριῶν

σκαλοι χρησιμοποιοῦν συχνὰ τέτοιες ἰδέες καὶ θεωρίες ἀπὸ τὴν ἀρχαία 'Ινδικὴ γνώση· δὲν τὶς ἀναφέρουν ὅμως μὲ τὸ πνεῦμα ἐπιστημονικῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ ὡς θεῖοι ποιητές, ποὺ μεταχειρίζονται τὸν ὑπαινιγμὸ καὶ τὴ μυθολογία γιὰ νὰ μᾶς δώσουν νὰ καταλάβουμε.

γκούνων. Ἐπίσης περιγράφεται ὡς Μπράχμ Τζαντζάλλα, τὸ δίκτυ τοῦ Μπράχμ, ἡ δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ τὸ Τρίγκουν Μπάνι ἢ Μπράχμ Τζαντζάλλα εἶναι ἀκόμη μέσα στὸ βασίλειο τοῦ Κάλ ἢ τῆς Διαλύσεως καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποσυντεθεῖ. Ὁ Καμπίρ Σαχίμπ λέει:

Τ ζ ά π α (ὁ προφορικός), Ἀ τ ζ ά π α (ὁ ἄηχος) καὶ Ἀ ν χ ά ν τ (ὁ ἀπεριόρστος Ἦχος) ὅλα ἔχουν ἕνα τέλος,
Ἡ Σούρατ διαφεύγει μόνο ὅταν ἀπορροφηθεῖ στὸν Σάμπτ.

Ὁ Γκουροὺ Ἀμάρ Ντὰς λέει:

Τὸ Μπάνι ποὺ εἶναι μέσα στὶς τρεῖς γκοῦνες εἶναι ἕνα μεγάλο δίκτυ τοῦ Δημιουργοῦ (Μπράχμα).
Ἐξακολουθεῖ νὰ μιλεῖ, νὰ συλλογίζεται καὶ νὰ σκέπτεται μέσα στὸ βασίλειο τοῦ Κάλ.[4]

Τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα πάνω ἀπὸ τὴν ἔκταση τοῦ Κάλ εἶναι γνωστὸ ὡς Σὰρ Σάμπτ, καὶ περιγράφεται ὡς Σάτσι Μπάνι ἢ Ἀληθινὸς Λόγος, καὶ μόνο Αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ Ρεῦμα Ζωῆς ἢ ἡ Χορδὴ τῆς Ζωῆς, ἱκανὸ νὰ συνδέσει τὸ πνεῦμα ἢ τὴν ψυχὴ μὲ τὴν Ὑπὲρ ψυχή.

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἕνα ἐλιξήριο Ἀληθινό,
Ὦ Νανάκ! μέσο τοῦ Λόγου, μπορεῖ κανεὶς νὰ περάσει ἀπέναντι.[5]

Ὁ Ἀληιθνὸς Λόγος σπάζει στὰ δύο τὸ τρίπτυχο αὐγό,
Ὦ Νανάκ! εἶναι ὁ Σωτήρας ποὺ σώζει ὅλους.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀποτραβιέται καὶ ἀπορροφᾶ, κάνοντας τὸ πνεῦμα πεντακάθαρο,
Αὐτὸς εἶναι ἡ Ἀλήθεια, καὶ Ἀληθινὸς εἶναι ὁ Ἦχος Του ποὺ κάνει τὴν Ἕνωση Ἀληθινή[7]

Θαυμάσιο πράγματι εἶναι τὸ Μπάνι ποὺ ἑνώνει μὲ τὴν Ἀλήθεια,
Ὁ Νανὰκ μουσκεμμένος μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐξαίσιο θαῦμα, συνάντησε τὸν Κύριο·
Τὸ παίρνει κανεὶς μόνο ἂν ἔχει μεγάλη καλὴ τύχη.[8]

Συναντᾶ τὸ Θεὸ μόνον αὐτὸς τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς ἔχει ἔτσι ὁρίσει
Καὶ σ' αὐτὸν τὸ Ἀληθινὸ Μπάνι ἐκδηλώνεται ὡς Σάμπτ,
Ὦ Νανάκ! τότε τραγουδεῖ κανεὶς πάντα τὶς ἀρετές τοῦ Ἀληθινοῦ,
Καὶ ἔτσι τραγουδώντας, ἀληθινὰ ἀπορροφιέται μέσα σ' αὐτές.[9]

Ὁ ἄφοβος Δωρητὴς ἔρχεται νὰ κατοικήσει μέσα στὸ νοῦ,
Καὶ τὸ Ἀληθινὸ Μπάνι κατεβαίνει μέσα στὴν καρδιὰ μιᾶς σπάνιας τυχερῆς ψυχῆς.[10]

Μόνο ἕνα τυχερὸς μὲ ἐνάρετο παρελθὸν συναντᾶ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας,
Καὶ ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ τὸ ἀληθινὸ Μπάνι.[11]

Τὸ ἐλιξήριο τοῦ Μπάνι τοῦ Γκουροῦ εἶναι εὐχάριστα γλυκὸ
Καὶ ἕνας σπάνιος μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου μπορεῖ νὰ Τὸ γευτεῖ.[12]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ χωρὶς τέλος Μπάνι μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθεῖ ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο.
Αὐτὸς ποὺ Τὸ ἀκούει εἶναι αἰώνια εὐλογημένος,
Καὶ ὅλες οἱ ἀνέσεις ἔρχονται σ' αὐτὸν ἁπλῶς ὡς ἕνα δῶρο.[13]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μόνο σπάνιες ψυχὲς ἀπορροφιοῦνται στὸ Μπάνι μέσο τῆς χάρης ἑνὸς Διδασκάλου,
Τὸ Μπάνι τοῦ Κυρίου μᾶς παίρνει στὸ Αἰώνιο Σπίτι τοῦ Πατέρα.[14]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἀληθινὸς εἶναι ὁ Σάμπτ καὶ Ἀληθινὸ τὸ Μπάνι
Ἕνας ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο Τὸ φτάνει καὶ τραγουδᾶ γι' Αὐτὸ σὲ κάθε ἐποχή.[15]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁτιδήποτε λένε οἱ Ἅγιοι προφορικὰ δὲν ἔχει καμιὰ ἀξία καὶ εἶναι μάταιο. Ἀντίθετα, σημαίνει ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ Βάραν Ἄτμακ λόγια καὶ ἤχους, αὐτὰ ἔχουν τὴν ἀνώτατη θέση, γιατὶ ἡ ροὴ τῶν λόγων τους ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἀνεξάντλητο κεφάλαιο ἢ τὴ δεξαμενὴ ποὺ εἶναι πίσω ἀπὸ ὅλους τοὺς Φούκρα - ί - Καμίλ ἢ Διδασκάλους τῆς Ἀλήθειας, καὶ αὐτοὶ δὲν μιλοῦν γιὰ τίποτε ἄλλο παρὰ γιὰ ὅ,τι πράγματι βλέπουν καὶ ἔχουν τὴν ἐμπειρία μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς τους. Τὰ λόγια τους ἀξίζουν τόνους χρυσοῦ καὶ σμαραγδιῶν γιὰ τοὺς ἀναζητητὲς τῆς Ἀλήθειας. Αὐτοὶ δὲν μιλοῦν στὸ διανοητικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ τὰ λόγια τους ἀναβλύζουν ἀπὸ μόνα τους καὶ εἶναι ἐπιφορτισμένα μὲ ἐσωτερικὴ ἔμπνευση, καὶ φέρνουν μέσα τους τὸ βάρος τῆς πειστικότητας.

Ὁτιδήποτε ἔρχεται σὲ μένα ἀπὸ τὸν Πατέρα,
Αὐτὸ προφέρω, ὦ Λάλο.[16]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὅταν ἕνας Σάντχ ἀνοίγει τὸ στόμα του,
Ξεπηδᾶ μιὰ γνήσια πηγὴ ἀπὸ νέκταρ.[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησε δι' ἐμοῦ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἦλθεν ἐπὶ τῆς γλώσσης μου.[18]

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΔΑΒΙΔ

῾Υπὸ τοῦ Πνεύματος ῾Αγίου κινούμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.[19]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

῾Ο ταπεινὸς Νανὰκ μιλεῖ ὅταν παρακαλεῖται νὰ μιλήσει.[20]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ γραπτὰ τῶν ἁγίων εἶναι θαυμάσιες καὶ πολύτιμες καταγραφὲς τῶν πνευματικῶν των ἐμπειριῶν καὶ ἐξυπηρετοῦν τοὺς προσκυνητὲς σὰν καθοδηγητικὰ σημάδια στὸ Μονοπάτι τῆς πνευματικότητας.

᾿Εκτὸς ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Διδασκάλου, τίποτε δὲν εἶναι τέλειο.
῞Ολα τὰ γραπτὰ καὶ τὰ ρητὰ εἶναι πράγματι ἀτελή.
᾿Ατελὴς εἶναι ὁ ὁμιλητὴς καὶ ἀτελὴς θὰ μείνει ὁ ἀκροατὴς καθὼς τὰ λόγια ἔρχονται ἀπὸ τὸν ἀτελή.[21]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

῏Ω σεῖς οἱ μαθητὲς τοῦ Διδασκάλου, ψέλνετε τὸ Νάαμ αἰωνίως, γιατὶ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς Τὸ κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ μέσο ἑνὸς ῾Αγίου,
Πιστεύετε τὰ λόγια (Μ π ά ν ι) τοῦ Διδασκάλου ὡς πραγματικῶς ἀληθινά,
Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ μιλεῖ μέσο τοῦ ἀνθρώπινου πόλου.[22]

Εὐλογημένος εἶναι ὁ ἀφοσιωμένος τοῦ Κυρίου καὶ εὐλογημένα εἶναι τὰ λόγια (Μπάνι) ποὺ προφέρει γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητας,
Αὐτὸν ποὺ παρευρίσκεται στὴν ὁμιλία Του μὲ κάθε εἰλικρίνεια ὁ Θεὸς ὁ ῎Ιδιος τὸν βοηθεῖ.[23]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὰ λόγια (Μπάνι) τοῦ Σάντχ εἶναι ἀμβροσία,
῾Οποιοσδήποτε τὰ βάλει σὲ πρακτική, φτάνει τὸ σκοπὸ καὶ πάντα μιλεῖ γιὰ τὸ Λόγο.[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ λόγια (Μπάνι) τοῦ ἀφοσιωμένου εἶναι θεῖα,
Αὐτὸς παρουσιάζει τὴν Αἰώνια Ἀλήθεια μὲ διάφορες μορφές,
Εὐλογημένη εἶναι μιὰ τέτοια ζωή, γιατὶ ὄχι μόνο αὐτὸς ἐπιτυχαίνει τὴ σωτηρία ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι μέσο αὐτοῦ.[25]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὰ γραπτὰ καὶ οἱ ὁμιλίες τῶν Ἁγίων μᾶς δείχνουν τὸ Ἀληθινὸ Μπάνι, ποὺ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τῆς δημιουργίας καὶ χαρίζει τὸ Νιρβάνα ἢ τὴ σωτηρία. Εἶναι ἡ πραγματικὴ Ἀλήθεια, ἡ Ἄμορφη καὶ Ἀπόλυτη, ἡ Σέχατζ Κάθα (ἡ Ἀρχέγονη Γλώσσα), ἡ Ἄκαθ Κάθα (ἡ Ἀλάλητη Γλώσσα), Εἶναι ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ, αὐτόρευστο Νέκταρ, ὀνομάστε την Νάαμ ἢ Σάμπτ, Λόγο, Ἀμρίτ, Κάλμα ἢ Μπάνγκ - ἰ - Ἰλλάχι, ἢ Σρούτι. Εἶναι ἡ πηγὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς δημιουργίας. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, αὐτόφωτη, ἀνεπισκίαστη καὶ αἰώνια φωτεινή.

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι μιὰ γλυκιὰ Ἁρμονία (Μπάνι).
Καὶ τραγουδεῖ γιὰ τὸ Χάρι Νάαμ μέρα καὶ νύχτα,
Ὁ Ἀληθινὸς Κύριος κατοικεῖ μέσα στὸν πυρῆνα τῆς καρδιᾶς.
Μιὰ καρδιὰ σὰν αὐτὴ εἶναι πράγματι ἁγνή.[26]

Τὸ Μπάνι ἢ ὁ Σάμπτ εἶναι πράγματι ἡ Μεγάλη Ἀλήθεια, ὦ! ἀγάπα τα μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά.
Ὅταν ὁ Λόγος ἢ Νάαμ κατοικεῖ μέσα του, ἀπαλάσσεται κανεὶς ἀπὸ τὸ θυμὸ καὶ τὸν ἐγωισμό.[27]

Ὁ Σάμπτ ἢ Μπάνι (Θεία Μουσική) εἶναι τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς (Ἀμρίτ),
Καὶ ἔρχεται νὰ κατοικήσει μέσα στὴν ψυχὴ αὐτοῦ ποὺ ἀκολουθεῖ τὶς ὁδηγίες τοῦ Διδασκάλου.[28]

'Απασχολήσου στὸ 'Αληθινὸ Μπάνι, τὴν 'Αληθινὴ Μελωδία καὶ τὸν 'Αληθινὸ Ἦχο.
Τυχερὸς εἶναι πράγματι αὐτὸς ποὺ ζεῖ πάντα μέσα στὴν 'Αλήθεια, καὶ εἶναι εὐλογημένος αὐτὸς ποὺ ζεῖ ἔτσι.[29]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ Τ ζ ν ά ν α, ὁ διαλογισμὸς καὶ τὸ Ν τ ο ὺ ν Μ π ά ν ι (ἡ 'Εσωτερικὴ Μουσικὴ) εἶναι ὅλα ἕνα καὶ περιγράφουν τὸν 'Απερίγραπτο.

Ὁ Λόγος (Σάμπτ) μιλεῖ γιὰ τὸν 'Αληθινό, ἀλλὰ τὴν ἐμπειρία τοῦ Λόγου μπορεῖ νὰ τὴν ἔχει κανεὶς μέσο τοῦ Διδασκάλου.[30]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Εὐσπλαχνήσου με καὶ δέξου με ὡς τὸ σκλάβο Σου,
Καὶ σπάσε ὅλα μου τὰ δεσμὰ καὶ βγάλε με ἔξω ἀπὸ τὸ δίχτυ,
Ἄφησέ με νὰ ζήσω πάντοτε μὲ τὴ γλυκιὰ ἐνθύμηση τοῦ Λόγου Σου (Νάαμ) ἢ τὴν 'Αρχὴ τοῦ Ἤχου Σου (Μπάνι),

Ὁ Νανὰκ ὁ σκλάβος Σου μετὰ χαρᾶς θὰ θυσίαζε τὸν ἑαυτό του σὲ Σένα.[31]

Ἡ ἀνείπωτη ἱστορία τῆς Φωνῆς τοῦ Θεοῦ (Πράμπχ Μπάνι) εἶναι τὸ ἀληθινὰ Νερὸ τῆς Ζωῆς ('Αμρίτ).
Ὁ Νανὰκ λέει: ἕνας ἀληθινὰ σοφὸς ἄνθρωπος ζεῖ σὲ ἐπικοινωνία μὲ Αὐτὸν (Μπάνι).[32]

Πόσο μεγάλη εἶναι ἡ δόξα Του καὶ πόσο ζωογόνο τὸ Μπάνι Του ('Αρχὴ τοῦ Ἤχου),
Ἂς κατοικεῖ ὁ Λόγος Του (Νάαμ) μόνο μέσα στὴν καρδιά μου[33]

Ἄκουσε σὺ εὐλογημένε, τὴ γλυκιὰ Μουσικὴ τοῦ 'Α μ ρ ί τ Μ π ά ν ι (ζωογόνο 'Αρχὴ τοῦ Ἤχου),

Αὐτὸ ἐκδηλώνεται μόνο μέσα στὴν καρδιὰ αὐτοῦ ποὺ εἶναι ἔτσι προορισμένος.[34]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὶς Βέδες ἔχουμε μιὰ θαυμάσια ἐξιστόριση γι' Αὐτό. Ἡ Βὰκ Ντέβι (ἡ Θεία Φωνὴ ἢ ὁ Λόγος) λέει:

> Ὅλοι οἱ Ντέβες (Θεοὶ) ἔχουν τὴν κατοικία τους μέσα μου, καὶ ἐγὼ φροντίζω γιὰ τὸν καθένα τους. Εἶμαι ἡ δραστήρια καὶ ἡ ὑλικὴ αἰτία τῆς ἴδιας τῆς δημιουργίας καὶ ἐγὼ τὴ συντηρῶ. Εἶμαι ἡ Γνώση καὶ ἡ Φώτιση.[35]
>
> ΡΙΓΚ ΒΕΔΑ

Ἐπίσης,

> Εἶμαι ὁ Δημιουργὸς ὅλων τῶν περιοχῶν καὶ τῶν δαιμόνων καὶ διαπερνῶ τὰ πάντα, ὅπως τὶς Πράνες ἢ ζωτικοὺς ἀέρες μέσα σὲ ὅλες τὶς μορφὲς καὶ τὰ σώματα. Καταλαβαίνω ὅλο τὸ χῶρο καὶ ζώνω τὸ Σύμπαν μὲ τὴ μορφὴ τοῦ αἰθέρα. Ὑπάρχω σὲ πληρότητα ἐδῶ, ἐκεῖ καὶ παντοῦ, πάνω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τὸν οὐρανὸ τὸν γεμάτο σμήνη ἡλιακῶν συστημάτων· καὶ μὲ τὴ δύναμη τῆς ἔμφυτης φύσης μου, ἔχουν προσλάβει ὅλες τὶς μορφὲς καὶ ὅλα τὰ χρώματα.[36]
>
> ΑΘΑΡΒΑ ΒΕΔΑ

Αὐτὸ τὸ Βὰκ Ντέβι ἢ Μπάνι χαρακτηρίζεται ἀπὸ Ντοὺν ἢ Ἁρμονία, γιατὶ εἶναι ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου, ἡ πρώτη ἐκδήλωση τοῦ Ἄμορφου Θεοῦ (Κιουτάσθα).

> Ὁ αὐτοῦπαρκτος Ἦχος (Ἄνχατ Μπάνι) ἐκχύνει συμφωνίες ἀπὸ τὸ θαυμάσιο θρόνο τοῦ Θεοῦ.
> Ἡ Μελωδία αὐτοῦ τοῦ Ἤχου μὲ καταμαγεύει, ὦ Κύριε.[37]

Τὸ Νάαμ, τὸ Ντοὺν ἢ Μπάνι εἶναι ἡ ἐκδήλωση τοῦ Θεοῦ, Ἔτσι λένε οἱ Σμρίτις, οἱ Σάστρες καὶ οἱ Βέδες.[38]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ποιό εἶναι τὸ σημάδι γιὰ τὴν Κατοικία τοῦ Θεοῦ;
Ἐκεῖ ἀναβλύζει ἡ αἰώνια Ἁρμονία[39]

ΜΠΕΝΙ ΤΖΙ

Αὐτὴ εἶναι ἡ Αἰώνια Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου ἀδέσμευτη ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὸ χῶρο.

Τὰ πάντα εἶναι μέσα στὸν Ἦχο καὶ συγκρατιοῦνται ἀπὸ τὸν Ἦχο.
Καὶ στὶς τέσσερεις διακρίσεις τοῦ χρόνου,
Αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου ἀκουγόταν πάντοτε·

Προερχόμενη ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια, μιλεῖ γιὰ τὴν Ἀλήθεια[40]
Γνήσια ἀληθινὸς εἶναι ὁ Λόγος (Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου)
Οἱ Θεάνθρωποι Τὸν ἐκδήλωσαν σὲ κάθε ἐποχή.[41]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Ἀληθινὸς Ἦχος (Μπάνι) λατρεύτηκε καὶ στὶς τέσσερεις ἐποχές.
Τὰ πάντα εἶναι ἀπ' αὐτὴ τὴν Ἀλήθεια καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ Αὐτόν.[42]

Ὁ Ἀληθινὸς Ἦχος (Μπάνι) ἔχει περιγραφεῖ καὶ στὶς τέσσερεις ἐποχὲς ὡς τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς,
Ἀπὸ μεγάλη καλὴ τύχη, ἕνας προορισμένος ὁδηγεῖται πρὸς τὸ Λόγο καὶ ἀναπαύεται μέσα στὸ Λόγο (Νάαμ).[43]

Τραγουδῶ γιὰ τὸν Κύριο, ἂν εὐαρεστεῖται ὁ Κύριος,
Μὲ τὸ Λόγο (Νάαμ) ποὺ εὐωδιάζει καὶ τὸν Ἦχο (Σάμπτ), ποὺ κτυποῦν μέσα στὰ μύχια τῆς καρδιᾶς μου.
Τὸ Γκουρμπάνι (ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου) ἀκούγεται νὰ ἀντηχεῖ σὲ ὅλες τὶς μεριές,
Ἀναβλύζοντας κατευθείαν ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια, Αὐτὸς τελειώνει στὴν Ἀλήθεια.[44]

Τὸ Γκουρμπάνι εἶναι τὸ Νάαντ, οἱ Βέδες καὶ ἀκόμη περισσότερο, καὶ ὁ νοῦς ὅταν μουσκευτεῖ μέσα σ' Αὐτὸ ἀπαρροφιέται τελείως ὅπως τὸ Σαράνγκ μέσα στὸ Νερό.[45]

Τὸ θαυμάσιο Μπάνι εἶναι ἀπὸ τὸν Ἄμορφο,
Καὶ τίποτε δὲν ἐπισκιάζει τὸ ἔνδοξο Μπάνι
Ἡ ἔκταση καὶ τὸ βάθος Του ξεπερνοῦν κάθε φαντασία,
Γιατὶ Αὐτὸ εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἀλήθεια καὶ τίποτε ἄλλο.[46]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τώρα τὸ ἐρώτημα εἶναι, ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἦχου ποὺ ἀντηχεῖ μέσα στὶς τέσσερεις Γιοῦγκες (διαιρέσεις τοῦ χρόνου), καὶ πῶς μπορεῖ νὰ βρεθεῖ; Ὁ Γκουροὺ Νανάκ μᾶς λέει:

Τὸ Ἀληθινὸ Μπάνι (Ἦχος) ἀντηχεῖ μέσα στὸ σῶμα,
Ἂν ὁ Ἀληθινὸς ἔτσι ὁρίσει, μπορεῖ κανεὶς νὰ Τὸ γνωρίσει ὁ ἴδιος,
Εἶναι μὲ τὴ γνώση τοῦ Ἑαυτοῦ ποὺ γνωρίζεται ὁ Ἀληθινός, καὶ ἡ Ἀλήθεια ἐκδηλώνει τὸν Ἑαυτό Της.[47]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ γλυκὸ νέκταρ τῆς Φωνῆς Σου (Μπάνι)
Κατοικεῖ μέσα στὴν καρδιὰ τῶν ἀφοσιωμένων Σου.[48]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ μελωδικὴ σάλπιγγα τῆς πόρτας Σου
Ἠχεῖ στὸ μέσο τοῦ μετώπου μου.[49]

ΚΑΜΠΙΡ

Διαπερνᾶ τὰ πάντα καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανένας τόπος ὅπου Αὐτὴ δὲν εἶναι στὴν πληρότητά της.

Ἡ Φωνή Σου εἶναι καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς,
Σὺ μιλεῖς καὶ Τὴν κάνεις νὰ ἐκδηλωθεῖ.[50]

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου (Γ κ ο ύ ρ - κ ὶ - Μ π ά ν ι) κατοικεῖ μέσα σὲ κάθε καρδιά,

Αὐτὸς ὁ ἴδιος Τὸν ἐκδηλώνει καὶ Τὸν ἀκούει.
Ὁποιοσδήποτε ἐπικοινωνεῖ μὲ Αὐτὸν ἀπελευθερώνεται ἀπὸ τὴ σκλαβιά,
Καὶ πηγαίνει σὲ μιὰ Διαρκὴ καὶ Αἰώνια περιοχή.[51]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἀναβλύζει ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἀληθινὴ ἀφοσίωση, λοιπόν, εἶναι στὴ λατρεία τοῦ Ἠχητικοῦ Ρεύματος, γιατὶ Αὐτὸ ἑνώνει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ Θεό. Ὁ Παλτοὺ Σαχίμπ λέει:

Στὸ ἀναποδογυρισμένο πηγάδι τοῦ κεφαλιοῦ καίει ἕνα λυχνάρι,
Τὸ λυχνάρι, καίει, ἀλλὰ χωρὶς κανένα φυτίλι ἢ λάδι.
Γιὰ ἕξι ἐποχὲς καὶ δώδεκα μῆνες καίει νύχτα καὶ μέρα,
Ἀλλὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δεῖ ὁ ἴδιος τὸ Φῶς, παρὰ μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου.
Μιὰ φωνὴ ἀναβλύζει ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴ φλόγα τοῦ λυχναριοῦ
Στὴ σιωπὴ τῆς ψυχῆς, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀκούσει τὴ Φωνή,
Ὦ Παλτού! εὐλογημένος εἶναι αὐτὸς ποὺ ἀκούει αὐτὴ τὴ Φωνή,
Γιατὶ μέσα στὸ ἀναποδογυρισμένο πηγάδι τοῦ κεφαλιοῦ, καίει ἕνα λυχνάρι.

ΠΑΛΤΟΥ ΣΑΧΙΜΠ

Ἀπαλαγμένος ἀπὸ τὴ μαγεία τὶς ἀπατηλῆς αἴγλης ὁ νοῦς ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὶς ἀπάτες,
Ὅταν πειθαρχεῖται μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Σάμπτ·
Ἀπὸ τὸ Οὐράνιο Φῶς ἐσωτερικῶς, ἀναβλύζει Ἁρμονία,
Ποὺ σὲ κρατᾶ ἀπορροφημένο στὸν Ἀληθινὸ Ἕνα.[52]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ φημισμένος Δεκάλογος ἢ οἱ Δέκα Ἐντολές, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πυρήνα τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, δόθηκε στὸ Μωϋσῆ μέσα σὲ κεραυνὸ καὶ φλόγα. Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ δημιουργία ζεῖ ἀπὸ

τὴ Δύναμη τοῦ Νάαμ ἢ τὸ Φῶς καὶ τὸν Ἦχο τοῦ Θεοῦ.

Ὢ! Αὐτὴ ἡ μία ζωὴ μέσα μας καὶ ἔξω μας,
Ποὺ συναντᾶ ὅλες τὶς κινήσεις καὶ γίνεται ἡ ψυχή τους,
Ἕνα φῶς στὸν ἦχο, μιὰ σὰν ἦχος δύναμη μέσα στὸ φῶς,
Ρυθμὸς σὲ κάθε σκέψη, καὶ χαρὰ παντοῦ.

Σ. Τ. ΚΟΛΕΡΙΤΖ

Οἱ Ἅγιοι μᾶς λένε ὅτι τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ἀντηχεῖ μέσα στὴν Σουκμάν, τὸ κεντρικὸ κανάλι μεταξὺ τῆς Ἴντας καὶ τῆς Πίνγκλας, τὰ δύο πλαϊνὰ νεῦρα στὸ μέσο τοῦ μετώπου.

Ἡ Ἀληθινὴ Φωνὴ τοῦ πεπειραμένου Διδασκάλου,
Ἀκούγεται μέσα στὴν Σουκμὰν ὅταν ὁ νοῦς εἶναι σὲ ἡσυχία.[53]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτὸ κατοικεῖ μέσα στὸν καθένα μας, ἀλλὰ μόνο ἕνας Ἅγιος ἢ ἕνας Διδάσκαλος τῆς Ἀλήθειας μπορεῖ νὰ Τὸ κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ σὲ μᾶς.

Θαυμάσια εἶναι ἡ Φωνὴ τοῦ τέλειου Διδασκάλου,
Ἐκδηλωμένη ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο, σὲ βυθίζει μέσα στὴν Ἀλήθεια.[54]
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Ἀληθινοῦ Λόγου (Σάτσι Μπάνι), ἀπαλλάσσεται κανεὶς ἀπὸ ὅλους τοὺς πόνους, τὶς λύπες καὶ τὶς θλίψεις,
Οἱ ἀφοσιωμένοι εἶναι πάντα σὲ εὐδαιμονία μὲ τὴν εὔνοια τοῦ τέλειου Διδασκάλου.[55]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μὲ τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου, τὸ Μπάνι ἐκδηλώνεται ἐσωτερικῶς,
Ὁ Ἀληθινὸς Λόγος (Σάτσι - Μπάνι) ψέλνει τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.[56]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἀμβροσία εἶναι τὸ Μπάνι τοῦ τέλειου Διδασκάλου,

Μὲ τὴ φιλευσπλαχνία Του, μπορεῖ νὰ Τὸ κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ ἐσωτερικῶς,
Δὲν παραμένει πιὰ κανεὶς μέσα στοὺς γύρους,
᾿Αλλὰ ἔχει αἰώνια εἰρήνη καὶ ἡσυχία.[57]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

῞Οταν κανεὶς Τὸ παίρνει, Τὸ γνωρίζει,
Χωρὶς ἀληθινὴ Τζνάνα, δὲν ξέρει κανεὶς τίποτε,
Τὸ δῶρο τοῦ Διδασκάλου κατοικεῖ πάντα μέσα στὴν καρδιά,
Τὸ Μπάνι τότε παραμένει αἰώνια ἐκδηλωμένο.[58]

῾Η Φωνὴ τοῦ Θεοῦ (Μπάνι) προέρχεται ἀπὸ Αὐτὸν καὶ ὁδηγεῖ πίσω σ᾿ Αὐτόν,
῾Η ἀνείπωτη ἱστορία Του μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ μέσα στὸ Λόγο ποὺ ἐκδηλώνεται ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο.[59]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ μάθει γιὰ τὴ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ μέσο τῆς χάρης ἑνὸς τέλειου Διδασκάλου, Αὐτὴ ἔρχεται ὡς ἕνα ἁγνὸ δῶρο ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο, καὶ δὲν μποροῦμε νὰ Τὴν ἔχουμε μὲ κανένα ἄλλο μέσο. Μιλώντας ἀληθινά, ὁ Γκουροὺ εἶναι Προσωποποιημένος Λόγος, καὶ ὁ ἕνας μεθᾶ μὲ ἀφθονία μέσα στὸν ἄλλο. ῾Ο Γκουροὺ ᾿Αρτζὰν προσφώνησε ὡς ἑξῆς τὸν Γκουρού του: «῎Ενδοξος εἶσαι Σὺ μὲ τὴ μελωδικὴ ῾Αρμονία Σου».

῾Ο Λόγος εἶναι ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Διδάσκαλος εἶναι ὁ Λόγος (Μπάνι) προσωποποιημένος.
Μέσα στὸ Λόγο βρίσκεται ἡ Λίμνη τοῦ Νέκταρ (᾿Αμριτσάρ)·
῾Ο ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο ἀσκεῖται στὸ Λόγο,
Καὶ ὁ ζωντανὸς Διδάσκαλος τὸν λυτρώνει.[60]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τὰ πιὸ πάνω ἐπιβεβαιώνονται καθαρὰ ἀπὸ τὸν Μπχέϊ Γκούρντας ὅταν λέει:

Οἱ Βέδες καὶ οἱ γραφὲς δὲν εἶναι παρὰ πρόχειρα βοηθήματα γιὰ τὸ Διδάσκαλο,
Ὁ Δρόμος πρὸς τὴν ἀληθινὴ σωτηρία βρίσκεται στὰ χέρια Του· καὶ ἂν δὲν ἐμφανιστεῖ ὁ Γκουρού, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ δεῖ τὸ Θεό.[61]

ΜΠΧΕΙ· ΓΚΟΥΡΝΤΑΣ

Στὸ Γκουροὺ Γκράνθ Σαχίμπ, ἀναφέρεται ὡς Γκούπτι Μπάνι ἢ ἡ Κρυμμένη Φωνή, τὸ Ἄνχαντ Μπάνι ἢ ἡ Ἀπεριόριστη Φωνή, τὸ Ἄγκουρ Μπάνι ἢ ὁ ἀλάλητος (ἀνεκδήλωτος) Λόγος.

Ἡ κρυμμένη Φωνὴ ἐκδηλώνεται,
Ὦ Νανάκ! μόνο ὁ Ἀληθινὸς γνωρίζει γι' Αὐτή,[62]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἀπεριόριστος εἶναι ὁ θησαυρὸς τοῦ Ἦχου,
Ὁ Θεάνθρωπος κρατᾶ τὸ κλειδὶ πρὸς τὸν Ἦχο.[63]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ ἀληθινὴ ἀγάπη γιὰ τὸν Κύριο,
Ὁ ἀνεκδήλωτος Λόγος ἐκδηλώνεται.[64]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μπάνι : Οἱ ἀξίες Του

1. Χαρίζει αἰώνια εἰρήνη καὶ ἀνάπαυση ποὺ ὁδηγοῦν στὴ σωτηρία.

Ὦ Κύριε! Ὁ Λόγος Σου (Μπάνι) εἶναι ἀμβροσία ἢ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς,
Καὶ συντονιζόμενος μὲ Αὐτὸν μεταφέρομαι ἁπαλὰ πρὸς τὸν Οὐρανό.[65]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

2. Καταστρέφει τὸν καρκίνο τοῦ ἐγωισμοῦ ἢ τοῦ Ἐγώ.

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἀτέλειωτο Ἦχο (Ἄνχαντ Μπάνι) καταστρέφει ὅλο τὸν ἐγωισμό,
Ἂς ὑπακούσω μὲ ὑπερακρίβεια τὸ Διδάσκαλό μου καὶ νὰ γίνω θυσία γι' Αὐτόν.[66]

Ὁ Ἐνάρετος Λόγος (Ν ί ρ μ α λ Μ π ά ν ι) κατοικεῖ πάντοτε μὲ τὸν Ἄμορφο (Ν ί τ ζ Γ κ ά ρ),
Ὢ Νανάκ! καταστρέφει ὅλες τὶς σκέψεις ἐγωισμοῦ, καὶ σὲ ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε ἀπάτη.[67]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

3. Βοηθεῖ στὴν ἀπόκτηση αὐτογνωσίας καὶ μᾶς παίρνει πάνω ἀπὸ τὶς Τριγκουνάτμακ περιοχές.

Χάνοντας τὸν ἑαυτό του (μέσα στὸ Μπάνι) γίνεται κανεὶς παντογνώστης,
Συντονιζόμενος μὲ τὸ Λόγο (Μπάνι) ἀπορροφιέται κανεὶς μέσα στὴν Ἀλήθεια.[68]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, ἔχει κανεὶς τὴν ἐμπειρία τῶν τριῶν κόσμων.
Γίνεται γνώστης τοῦ Ἑαυτοῦ καὶ βυθίζεται μέσα στὸν Κύριο.[69]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

4. Ξεπλένει ὅλες τὶς ἁμαρτίες καὶ θλίψεις.

Ἁγνὸ εἶναι τὸ Μπάνι καὶ ἁγνὸς εἶναι ὁ Σάμπτ,
Καὶ ἁγνὸ φῶς κατοικεῖ μέσα σὲ ὅλους.
Τὸ ἁγνὸ Μπάνι τραγουδεῖ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ,
Καὶ ἡ ἄσκησή Του ξεπλένει ὅλες τὶς ἁμαρτίες.[70]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

5. Νικᾶ τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα.

Ὢ! νίκησα τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα,
Πόσο εὐχάριστα γλυκὸς εἶναι ὁ Σωτήριος Λόγος (Μπάνι)!

Ὁ Νανὰκ λέει: ὁ νοῦς φωτίζεται,
Καὶ φτάνει κανεὶς στὴν περιοχὴ τῆς Ἁγνῆς Σιωπῆς (Εὐδαιμονία).[71]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

6. Βοηθεῖ μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους, βάζει τὰ πάντα σὲ τάξη καὶ χαρίζει εὐδαιμονία στὸ σῶμα καὶ στὸ νοῦ.

Ἀκούγοντας τὴ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ ποὺ διαπερνᾶ τὰ Πάντα (Μπάνι Ράμ Νάαμ),
Οἱ προσπάθειες μας στέφονται μὲ ἐπιτυχία,
Ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς πόρους τῶν ἀφοσιωμένων στὸ Διδάσκαλο ἀναβλύζουν οἱ Μελωδίες τῆς θείας Ἁρμονίας[72]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Μπάνι, παραμένει κανεὶς σὲ ἄγνοια καὶ περιπλανιέται στὴν ἐρημιὰ τῆς ζωῆς, πάντοτε θύμα στοὺς φόβους καὶ τὶς νοητικὲς στενοχώριες.

Αὐτὸς δὲν γνωρίζει τὸν Σάμπτ οὔτε ἐννοεῖ τὸ Μπάνι,
Σκλάβος τοῦ νοῦ καὶ τῶν αἰσθήσεων, παραμένει στὴ λύπη καὶ τὴ θλίψη.[73]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Γι' αὐτὸν τὸ λόγο μέσα στὸ Γκουροὺ Γκράνθ Σαχίμπ δίνεται μεγάλη ἔμφαση στὴν ἄσκηση τοῦ Μπάνι.

Ἐλᾶτε σεῖς οἱ ἀγαπημένοι μαθητὲς τοῦ Διδασκάλου, τραγουδεῖστε τὸ Ἀληιθνὸ Μπάνι,
Τραγουδεῖστε τὸ Μπάνι τοῦ Διδασκάλου, ἕνα Μπάνι ποὺ εἶναι τὸ κορυφαῖο κόσμημα ὅλων τῶν ἤχων.[74]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Μπάνι ἀναβλύζει σὲ ὕπαρξη μὲ τὴν Ἐντολὴ (Χούκαμ)

τοῦ Ὑψίστου καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἀκούσει μὲ τὴ Θέλησή **Του.**

Μόνο ἂν Σὺ τὸ θέλεις, μπορῶ νὰ τραγουδήσω τὸ Μπάνι,
Μόνο ἂν Σὺ τὸ θέλεις, μπορῶ νὰ ἐκφράσω τὴν Ἀλήθεια.[75]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Γκουρμπάνι

Τὸ Γκουρμπάνι δὲν εἶναι κάτι ξεχωριστὸ ἀπὸ τὸ Μπάνι. Πράγματι, οἱ δυὸ ὅροι εἶναι συνώνυμοι. Ἐφόσον τὸ Μπάνι ἐκδηλώνεται ἀπὸ τὸν Γκουρού, πολὺ συχνὰ ἀναφέρεται ὡς Γκουρμπάνι.

Τὸ Γκουρμπάνι εἶναι Οὐράνιο Φῶς γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμο καὶ ἐξυπηρετεῖ ὡς πυρσὸς ἢ φάρος γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν βάσανα.

Στὴ θυελλώδη θάλασσα τῆς ζωῆς, τὸ Γκουρμπάνι (ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου) εἶναι ἕνας δυνατὸς Φάρος,
Ἀλλὰ ὁδηγεῖται κανεὶς ἀπὸ αὐτὸ τὸ Φῶς μόνο ἂν ἔχει ἔτσι προοριστεῖ.[76]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου (Γκουρμπάνι) ἐξαγνίζει τὸ νοῦ καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ ὅλες τὶς ἀκαθαρσίες, νοητικὲς καὶ φυσικές, καὶ ὁδηγεῖ στὴν ἕνωση τοῦ μικροῦ ἑαυτοῦ μὲ τὸν Ὑπερεαυτό. Ὁποιοσδήποτε ἀσκεῖται στὸ Λόγο σώζεται ἀπὸ τὴ λαβὴ τοῦ θανάτου καὶ ξανακερδίζει τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ.

Στὸ θησαυροφυλάκιο τῶν ἀσκήσεων ἀφοσιώσεως, τὸ Γκουρμπάνι εἶναι ἕνας ἀπαράμιλλα πολύτιμος λίθος,
Ἀκούγοντας, τραγουδώντας καὶ ἀσκώντας (τὸ Γκουρμπάνι), ζεῖ κανεὶς σὲ μιὰ κατάσταση αἰώνιας εὐδαιμονίας.[77]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Γκουρμπάνι εἶναι Νάαντ, ὁ Ἄνχαντ Ντοὺν ἢ ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου.

Μόνο ἂν εὐαρεστεῖσαι, Κύριέ μου, μπορῶ νὰ ψάλλω τὴ δόξα Σου,
Καὶ μέσα μου θὰ κατοικήσει ὁ Λόγος Σου, τὸ Νάαμ ποὺ εὐωδιάζει,

Καὶ οἱ ἀντηχήσεις τοῦ Γκουρμπάνι (Σάμπτ) θὰ ἀκουστοῦν στὶς τέσσερεις γωνιὲς τοῦ Σύμπαντος,
Καὶ ἔτσι ὅλοι θὰ ἀπορροφηθοῦν στὸ Ἀληθινὸ Νάαμ.[78]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Γκουρμπάνι εἶναι Νάαντ, Βέδες καὶ ἀκόμη περισσότερο,
Ὁ νοῦς ἀπορροφημένος μέσα σ' Αὐτὸ χορταίνει πλήρως.[79]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

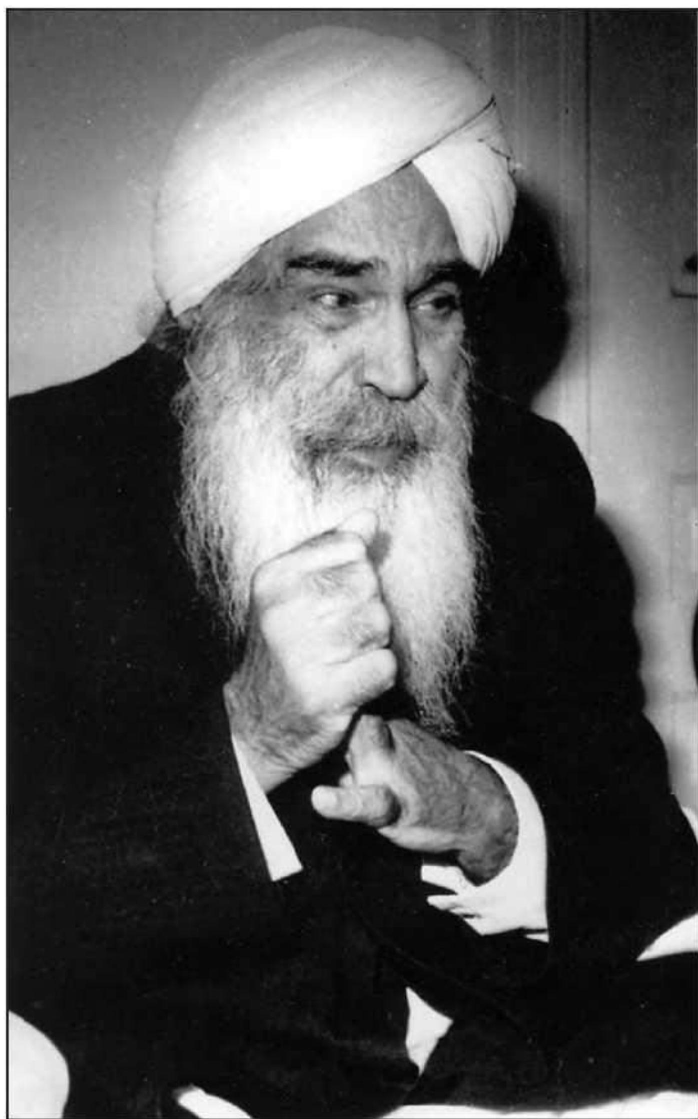
Ὦ σὺ ὁ ἀγαπημένος τοῦ Κυρίου, μάθε νὰ γνωρίζεις τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου (Σάτγκουρ Μπάνι),
Ἐξαφανίζονται ὅπως τὰ πρόσκαιρα σύννεφα ἡ ἀνθηρὴ νεότητα καὶ τὸ σῶμα ποὺ γερνᾶ,
Ὁ Θάνατος μπορεῖ νὰ ἔρθει ὅπως ἕνας κλέφτης μέσα στὴ νύχτα· ἀπασχολήσου μὲ τὴν Ἐσωτερικὴ Μουσικὴ τῆς Ψυχῆς.[80]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

ΒΙΒΛΙΟ ΕΚΤΟ

ΓΚΟΥΡΟΥ – ΜΑΝΤΡΑ

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Γκουροῦ - Μάντρα

ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ τῶν Σίχ συχνὰ συναντοῦμε ὅρους ὅπως Γκουρμπάνι, Μπάνι, Σάμπτ ἢ Νάαμ, ποὺ ὅλοι εἶναι συνώνυμοι. Οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἀνώτατης Τάξης ἐνδιαφέρονται πάντοτε γιὰ τὸ Νάαμ ἢ Σάμπτ, καὶ μυοῦν τοὺς ἀναζητητὲς τῆς Ἀλήθειας στὴν ἔννοιά Του, γιατὶ Αὐτὸ τοὺς βάζει στὸ Μονοπάτι ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Θεό. Ὁ Χριστὸς Τὸ ὀνομάζει Λόγο, Ἅγιο Πνεῦμα ἢ Παράκλητο, μέσο τοῦ ὁποίου ξαναἀνακαλύπτουμε τὸ Θεὸ μέσα στὸν ἄνθρωπο καὶ φτάνουμε στὴ σωτηρία.

Ἄκουσε, ὦ φίλε! ὁ ἀφοσιωμένος τοῦ Κυρίου
Μοῦ ἔδωσε τὸ Λόγο «Ἀλήθεια» ὡς Γκουροῦ Μάντρα.[1]

Ὁ Διδάσκαλος μοῦ ἔδωσε τὸ Μάντρα τοῦ Χάρι Νάαμ,
Μὲ αὐτὸ τὸ δῶρο ὅλες μου οἱ ἐπιθυμίες ἔχουν ἐκπληρωθεῖ.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Μάντρα τοῦ Γκουροῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ πάρει ὅταν ἔχει πολὺ μεγάλη καλὴ τύχη.

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου ἐκδηλώνεται
Ὦ Νανάκ! ἂν ἔχει ἔτσι προοριστεῖ ἀπὸ τὸ Θεό.[3]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Αὐτὸς ὁ Λόγος ἢ Νάαμ χαρακτηρίζεται ἀπὸ Φῶς καὶ Ἦχο.

Πράγματι, μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου, Αὐτὸς ἐκδηλώνει τὸν ἑαυτό Του μέσα σὲ κάθε ἄτομο μὲ τὴ μορφὴ Οὐράνιου Φωτός, τὸ Ἀνεπισκίαστο Φῶς, Φῶς ποὺ δὲν εἶναι ποτὲ στὴ θάλασσα ἢ στὴν ξηρά, αὐτόφωτο καὶ φωτεινὸ Φῶς ποὺ λάμπει στὸ σκοτάδι, Φῶς ποὺ εἶναι πιὸ λαμπρὸ ἀπὸ τὸ φῶς χιλιάδων ἥλιων βαλμένων μαζί. Εἶναι τοῦ Οὐρανοῦ τὸ Κυρίαρχο Φῶς.

Στὸ βαθὺ σκοτάδι, ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου (Γκουροῦ Μάντρα) λάμπει σὲ Φῶς,
Στὴ συντροφιὰ τοῦ Διδασκάλου, ὅλοι λυτρώνονται καὶ σώζονται.[4]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐγώ εἶμαι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου· ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμέ, δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.[5]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Διὰ νὰ ἐξαγγείλητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς.[6]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Ἡ ἕδρα τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου εἶναι μέσα στὰ κατάβαθα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

Τὸ πολύτιμο κορυφαῖο κόσμημα τοῦ Νάαμ (ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ) φυτεύεται ἀπὸ τὸν ἀφοσιωμένο τοῦ Κυρίου μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου.[7]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Δὲν ἐξεύρετε, ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν ὑμῖν, τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ δὲν εἶσθε κύριοι ἑαυτῶν;[8]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ ἐκδήλωση τοῦ Νάαμ ἢ Λόγου εἶναι δυνατὴ μόνο μὲ τὴ χά-

ρη τοῦ ζωντανοῦ Διδασκάλου, γιατί Αὐτὸ εἶναι δικό του δῶρο καὶ ἔρχεται ἀπὸ αὐτόν· δὲν μπορεῖ νὰ κερδιθεῖ.

Ὁ Διδάσκαλος μοῦ ἔδωσε τὸν τέλειο Λόγο ἢ Μάντρα.[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Διότι κατὰ χάριν εἴσθε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς· Θεοῦ τὸ δῶρον.[10]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Πάντες τῳόντι ἐγείναμεν ὡς ἀκάθαρτον πρᾶγμα, καὶ πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν εἶναι ὡς ρυπαρὸν ἱμάτιον.[11]

ΗΣΑΪΑΣ

Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.[12]

Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δεδομένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σωθῶμεν.[13]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιγραφεῖ μὲ λόγια τὸ μεγαλεῖο τοῦ Λόγου τοῦ Διδασκάλου (Γκουροῦ - Μάντρα) ἢ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὸ δίνει ἕνα κλειδὶ γιὰ τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τὴν ἐξανθρώπιση, ὁδηγεῖ σιγὰ σιγὰ στὴ Θεότητα. Ὁ ἄνθρωπος ξανακερδίζει τὸ Χαμένο Παράδεισο. Καθὼς ἔρχεται στὸν ἑαυτό του, καταλαβαίνει τὶς ἀληθινὲς ἀξίες τῆς ζωῆς, τὴν οὐσιώδη ἑνότητα τῆς δικῆς του ψυχῆς μὲ τὴν Ὑπερψυχὴ (ποὺ διαπερνᾶ παντοῦ καὶ εἰσχωρεῖ μέσα σὲ ὅλα) καὶ φτάνει στὴν ἀποκορύφωση μὲ τὴν ἕνωση τῶν δύο. Αὐτὸς δὲν εἶναι τώρα πιὰ μία ξεχωριστὴ ὀντότητα ἀλλὰ ἕνας συνειδητὸς συνεργάτης μέσα στὸ Θεῖο Σχέδιο, μοιραζόμενος τὴ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖο Του.

Αὐτὸς στὸν ὁποῖο ὁ Διδάσκαλος δίνει τὸ Μάντρα τοῦ Λόγου,

> Εἶναι ἕνας ἄνρθωπος ποὺ ἔχει ὅλες τὶς ἀρετὲς καὶ τιμᾶται ἀπὸ ὅλους.[14]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς περιγράφει τὴν ἐργασία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μ' αὐτὸν τὸν τρόπο:

> ... θέλω πέμψει αὐτὸν πρὸς ἐσᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως... ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν....[15]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι καθαρῶς ἕνα δῶρο τοῦ Διδασκάλου. Δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ κερδιθεῖ οὔτε νὰ μαθευτεῖ. Ἔρχεται ὅταν ἔρχεται καὶ λειτουργεῖ μόνο μὲ τὴ χάρη. Ἡ πνευματικὴ διόραση δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ διδαχτεῖ οὔτε νὰ ἀγοραστεῖ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ κολληθεῖ ὅπως μιὰ ἐπιδημία ἀπὸ ἕναν ποὺ ἔχει μολυνθεῖ ἀπὸ αὐτή. Ὅπως τὸ φῶς ἔρχεται ἀπὸ τὸ φῶς, ἔτσι καὶ ἡ ζωὴ ἔρχεται ἀπὸ τὴ Ζωή· καὶ εἶναι ἀληθινὰ εὐλογημένος αὐτὸς ποὺ Τὸν παίρνει.

> Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ λατρευτεῖ στὴ συντροφιὰ ἑνὸς Σάντχ (πειθαρχημένη ψυχὴ ἢ ἅγιος),
> Ὁ Γκουροὺ δίνει τὸ Μάντρα τοῦ Λόγου ποὺ αὐτὸς κάνει νὰ ἐκδηλωθεῖ.[16]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Γκουροὺ Μάντρα ἔχει μιὰ μεγάλη καὶ ἰσχυρὴ σωτήρια χάρη μέσα του. Τὴν ὥρα τοῦ θανάτου ἐμφανίζεται μὲ τὴ φωτεινὴ Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου γιὰ νὰ ὁδηγήσει τὸ πνεῦμα πίσω στὸ παλάτι τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ πνεῦμα ἔτσι συνοδευμένο περνᾶ ἀνεμπόδιστο ἀπὸ ἐπίπεδο σὲ ἐπίπεδο καὶ παντοῦ εἶναι δεκτὸ μὲ τιμές. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς πά-

νω σ' αὐτὴ τὴ γῆ, περνᾶ κανεὶς τὶς ἡμέρες του πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ταραχὴ τῆς ζωῆς.

Πάρε τὸ μάθημα τοῦ Λόγου (Μάντρα) ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο καὶ ἄσκησέ το,
Αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦν τὸν Κύριο σώζονται τελικὰ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου,
Ὦ Νανάκ! Αὐτοὶ ποὺ ἀσκοῦν τὸ Λόγο (Μάντρα) τοῦ Διδασκάλου, μέρα καὶ νύχτα,
Αὐτοὶ σίγουρα θὰ σωθοῦν.[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μὲ τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου (Γκουροῦ Μάντρα) μέσα στὴν καρδιά, γίνεται κανεὶς ἄφοβος καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει οὔτε λύπη οὔτε θλίψη,
Κανεὶς ποτὲ δὲν στάθηκε ἱκανὸς χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Διδασκάλου νὰ περάσει τὴ θυελλώδη θάλασσα τῆς ζωῆς παρ' ὅλη του τὴν ἐξυπνάδα.[18]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁποιοσδήποτε παίρνει τὸ Λόγο τοῦ Κυρίου (Χάρι Μάντρα) ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο,
Διαφεύγει σῶος ἀπὸ τὶς φωτιὲς τῆς κολάσεως τοῦ κόσμου.[19]

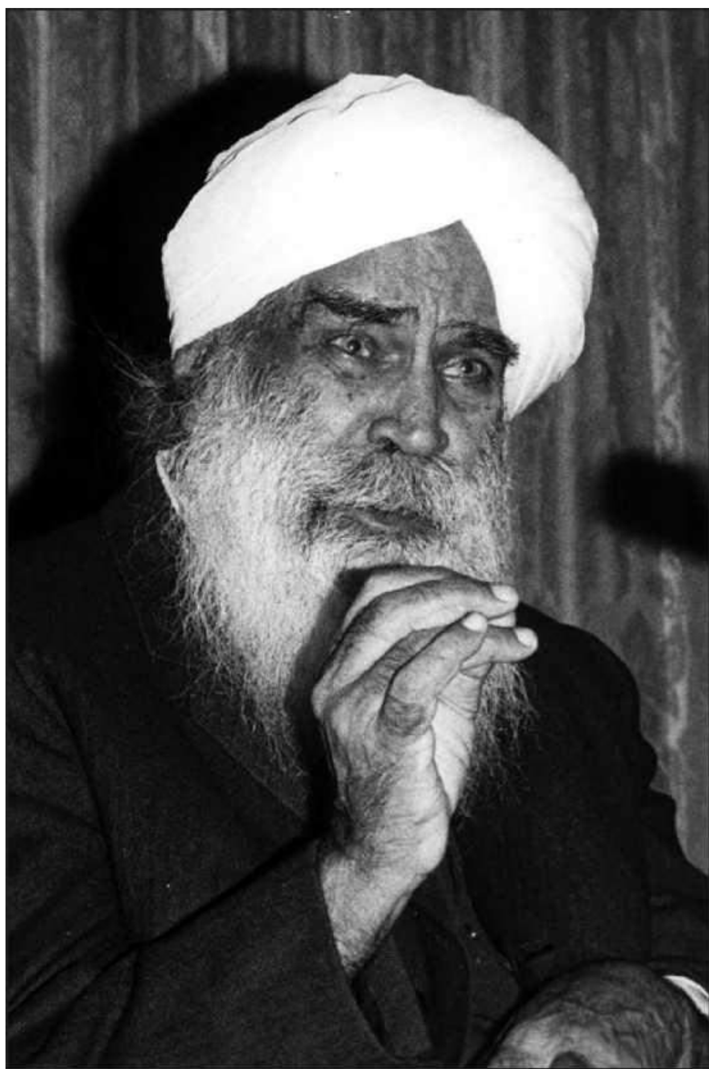
ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τέσσερα πράγματα παραμένουν αἰώνια ἀληθινά: τὸ Νάαμ, ὁ Σαντού, ὁ Γκουροὺ καὶ ὁ Γκομπίντ.
Ὁ Νανάκ λέει: μιὰ σπάνια ψυχὴ μέσα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἀσκεῖ τὸ Λόγο τοῦ Διδασκάλου (Γκουροῦ Μάντρα).[20]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

Τί εἶναι ἡ ζωή μας χωρὶς τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο;
Τίποτε καλύτερο ἀπὸ αὐτὴν ἑνὸς σκύλου ἢ ἑνὸς χοίρου, ἑνὸς ὄνου ἢ ἑνὸς φιδιοῦ.[21]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

ΒΙΒΛΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΒΑΚΧΑΡ

Μιὰ Ἀληθινὴ Δοσοληψία μὲ Ἀληθινὰ Ἐμπορεύματα

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Βακχὰρ

ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ ἀναφέρεται ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης γεννήσεως εἶναι τὸ νὰ μαζέψει ἐμπόρευμα τοῦ «Βακχάρ», τὰ ἐμπορεύματα τοῦ Νάαμ ἢ τοῦ Λόγου· γιατὶ Αὐτὸ ξεκλειδώνει τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κάνει δεκτὸ καὶ τιμημένο στὴν Αὐλὴ Του. Τὸ «Βακχάρ», λοιπόν, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἄσκηση καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἱερὸ Λόγο.

Ὁ Διδάσκαλος κάνει μαζί σου μιὰ ἀληθινὴ δοσοληψία
Αὐτὸς ποὺ μαζεύει τὰ Ἀληθινὰ ἐμπορεύματα (Σ ά τ σ α Β α κ χ ά ρ) μεθᾶ μέσα στὸν Ἀληθινὸ Λόγο.[1]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Νὰ ἐξυπηρετεῖς Ἕνα, νὰ μαζεύεις Ἕνα, νὰ ζητᾶς καὶ νὰ παρακαλεῖς τὸ Θεὸ γιὰ Ἕνα πράγμα,
Μάζευε τὰ πλούτη τοῦ Νάαμ (Β α κ χ ά ρ Ν τ ά ν),
Ὦ Νανάκ, αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινὸ κεφάλαιο.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐμπορευόμαστε μὲ τὸν Ἀληθινὸ Λόγο (Σάτσα Βακχάρ),
Ὦ Νανάκ! ἕνας ἀφοσιωμένος τοῦ Διδασκάλου διέρχεται.[3]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Τὸ Βακχάρ, ἢ τὸ ἐμπόρευμα τοῦ Νάαμ, τὸ ἔχουν μὲ ἀφθονία οἱ Ἅγιοι καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἔχει μόνο ἀπὸ αὐτούς.

Τὸ Βακχὰρ (σὲ παρακαταθήκη ἐμπόρευμα) γιὰ τὸ ὁποῖο σὺ ἔχεις ἔρθει στὸν κόσμο.
Εἶναι ὁ Λόγος (Ράμ Νάαμ) ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα, καὶ ποὺ σὺ μπορεῖς νά πάρεις ἀπὸ τοὺς Ἁγίους.[4]

Ἡ προσκυνήτρα ψυχὴ ἀξιώθηκε νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Διδάσκαλο,
Τὸ σὲ παρακαταθήκη ἐμπόρευμα (Βακχὰρ) ποὺ σὺ ἐπιθυμεῖς, μπορεῖς νὰ τὸ ἔχεις μὲ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ Λόγο.[5]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἀκριβῶς ὅπως ἔχουμε ἐμπορικὰ καὶ κέντρα γιὰ νὰ συλλέγουμε καὶ νὰ μοιράζουμε ἐμπορεύματα, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἔχουμε μέσα στὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἕνα κέντρο ὅπου τὸ Βακχάρ μπορεῖ νὰ συναχτεῖ, νὰ συλλεχθεῖ καὶ νὰ μοιραστεῖ. Αὐτὸ βεβαίως πρέπει νὰ ξεσκαφτεῖ ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὴν καθοδήγηση τοῦ Διδασκάλου.

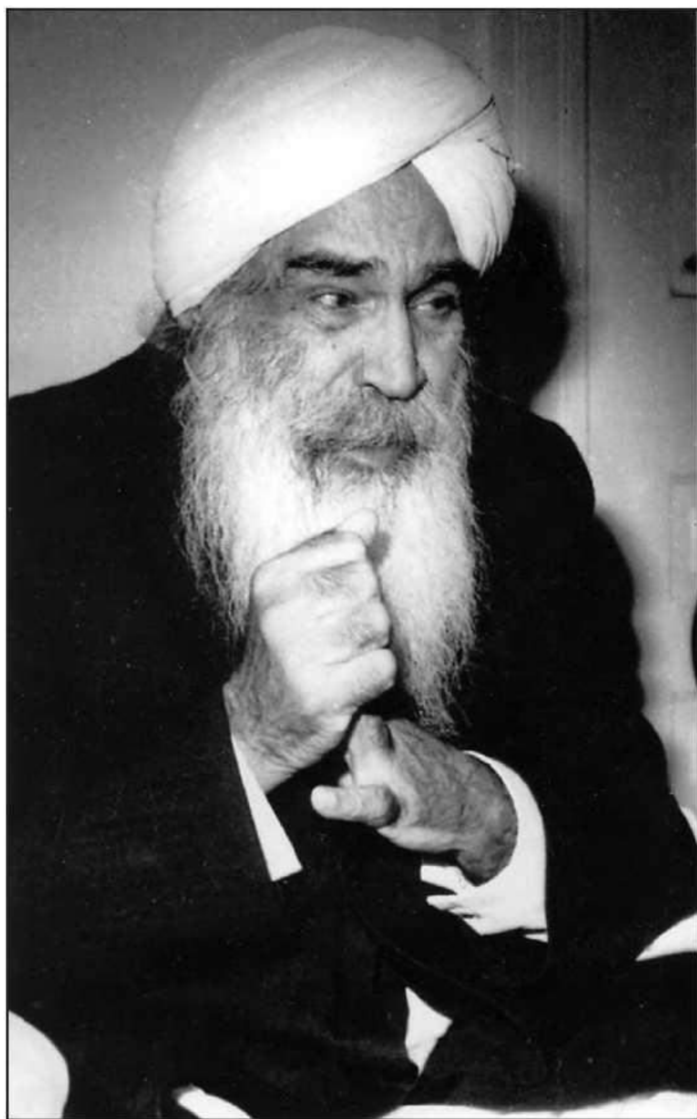
Αὐτὸ τὸ σῶμα εἶναι ἡ ἀποθήκη τοῦ ἐμπόρου καὶ ἔχει μέσα σ' αὐτὴ τὸ πολύτιμο Βακχὰρ ὡς ἐμπόρευμα,
Ἕνας σπάνιος ἀγοραστὴς μπορεῖ νὰ Τὸ πάρει ἀκολουθώντας τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

ΒΙΒΛΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΝΤΙΚΣΑ

Μύηση

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Ντίκσα

ΣΕ ΟΛΑ σχεδὸν τὰ κείμενα τῶν γραφῶν συναντᾶμε, μὲ τὴ μιὰ μορφὴ ἢ τὴν ἄλλη, ἕναν ὅρο ποὺ σημαίνει «μύηση», δηλ. τὴν εἰσαγωγὴ ἑνὸς ἀνθρώπου στὶς ἀρχὲς τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἐσωτερισμοῦ. Οἱ Μουσουλμάνοι χρησιμοποιοῦν γενικῶς τὴ λέξη «μπάϊτ» γιὰ τὴ μύηση, ἐνῶ ἄλλοι τὴν ὀνομάζουν «ντίκσα». Μεταξὺ τῶν χριστιανῶν, ἡ παραδοχὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία εἶναι γνωστὴ ὡς «βάπτισμα». Οἱ Ἰνδοὶ τὴν ὀνομάζουν «ντουοτζάνμα» ἢ δεύτερη γέννηση.

Αὐτὴ ἡ μύηση ἢ ἡ εἰσαγωγὴ στὶς ἀρχὲς μιᾶς καινούργιας ἐπιστήμης δὲν εἶναι κάτι τὸ τυπικὸ ἢ μόνο μὲ τὰ λόγια. Ἡ σημασία της εἶναι πάρα πολὺ πιὸ βαθιὰ ἀπὸ ὅ,τι καταλαβαίνει γενικῶς ὁ κόσμος. Ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν υἱοθέτηση ἑνὸς ἀτόμου μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχῶν ποὺ ἔχει διδαχτεῖ θεωρητικά. Εἶναι ἡ μετάδοση ἑνὸς παλμοῦ Ζωῆς στὸ μυούμενο καὶ ἡ παροχὴ μιᾶς ἀπ' εὐθείας ἐμπειρίας τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς. Ἔχει λοιπὸν μιὰ διπλὴ ἄποψη, τόσο θεωρητικὴ ὅσο καὶ πρακτική.

Τὴν ὥρα τῆς μυήσεως, ὁ Διδάσκαλος ἐξηγεῖ στὰ ἐνδιαφερόμενα ἄτομα τὴ θεωρία τῆς πνευματικῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς Πάρα Βίντια (τῆς Γνώσης τοῦ Ὑπερπέραν). Εἶναι ἕνα ἀναγνωρισμένο γεγονὸς ὅτι ἡ θεωρία προηγεῖται τῆς πρακτικῆς, καὶ ἡ σωστὴ κατανόηση τοῦ θέματος εἶναι πολὺ μεγάλης σπουδαιότητας γιὰ νὰ μπορέσει κανεὶς νὰ βάλει τὴ θεωρία σὲ πρακτική. Δὲν μπορεῖ νὰ γίνει μιὰ ἐπιτυχημένη

ἐφαρμογὴ καὶ ἕνας πειραματισμὸς μὲ ἀποτελέσματα ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ἐπαληθευτοῦν, χωρὶς τὴ σωστὴ γνώση καὶ κατανόηση τοῦ θέματος.

Καθὼς ἡ πνευματικότητα εἶναι ἡ ἐπιστήμη τοῦ πνεύματος ἢ τῆς ψυχῆς — μιὰ Ζωντανὴ Ἀρχή, αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ Πνοὴ τῆς Ζωῆς — ἕνας πεπειραμένος στὴν πνευματικότητα πρέπει νὰ μεταδώσει σὲ κάθε μυούμενο ἕνα μόριο τοῦ δικοῦ του παλμοῦ Ζωῆς (ποὺ ὀνομάζεται «Τζία Ντάν») γιὰ νὰ μπορέσει ὁ μυούμενος νὰ καταλάβει τί εἶναι ἡ «ζωὴ τοῦ πνεύματος», ὡς ξεχωριστὴ ἀπὸ τὴ «ζωὴ τῆς σάρκας» ποὺ ἔκανε ὥς τότε· γιατὶ μόνο τὸ πνεῦμα ἢ ἡ ψυχὴ μπορεῖ νὰ κατανοήσει καὶ νὰ ἔχει τὴν ἐμπειρία τῆς Ὑπερψυχῆς, ὅταν ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τῆς σάρκας, τοῦ νοῦ, τὶς πράνες ἢ τοὺς ζωτικοὺς ἀέρες, καὶ ὅλες τὶς ἐξερχόμενες ἱκανότητες (αἰσθήσεις), τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν ἐξωτερικὸ ἄνθρωπο ποὺ εἶναι ἀπασχολημένος στὸν κόσμο καὶ στὶς κοσμικὲς ἐπιδιώξεις στὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων.

> Μεταδίνοντας τὸ δικό του Παλμὸ Ζωῆς, ἐνσταλάζει μέσα σὲ ἕνα ἄνθρωπο ἀληθινὴ ἀφοσίωση καὶ τὸν ἑνώνει μὲ τὸν Κύριο.[1]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ποιὸς εἶναι ἁρμόδιος νὰ μυεῖ;

Ἡ μύηση στὴν ἐσωτερικὴ ἐπιστήμη τῆς ψυχῆς μπορεῖ νὰ δωρηθεῖ μὲ ἐπιτυχία καὶ ὀρθὰ ἀπὸ κάποιον τέλειο Ἅγιο ἢ Διδάσκαλο — ἕναν εἰδήμονα πεπειραμένο στὴν τέχνη καὶ στὴν ἐπιστήμη τῆς Πάρα Βίντιας ἢ τῆς Γνώσης τοῦ Ὑπερπέραν. Ἕνας ποὺ δὲν ἔχει ὁ ἴδιος ξεμπερδέψει καὶ ἀπελευθερώσει τὸ πνεῦμα του ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ σώματος, καὶ δὲν ἔχει ὑπερβεῖ σὲ ἀνώτερες πνευματικὲς περιοχές, καὶ δὲν ἔχει δεῖ τὴν Πραγματικότητα πρόσωπο μὲ πρόσωπο, καὶ ποὺ δὲν ἔχει, μὲ τὴν πνευματικὴ ἄσκηση, ἐγκατασταθεῖ μέσα στὴν

Ἀλήθεια, δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτε πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Μόνο ἕνας Ἅγιος τῆς ἀνώτατης τάξης εἶναι ἁρμόδιος νὰ ἀποκαλύψει τὸ Μονοπάτι καὶ νὰ ὁδηγήσει πρὸς τὸ Θεό, ἀδιάφορα μὲ τὸ πῶς τὸν ὀνομάζουμε: Σάντ Σατγκουρού, Μουρσίντ - ί - Καμίλ, Προφήτη, Μεσσία ἢ Διδάσκαλο τῆς Ἀληθείας. Ὅπως τὸ φῶς ἔρχεται ἀπὸ τὸ φῶς, ἔτσι καὶ ἡ ζωὴ ἔρχεται ἀπὸ τὴ ζωή. Ἡ γνώση τῶν γραφῶν, ἀπὸ μόνη της, εἶναι ἀνίκανη νὰ μεταδώσει αὐτὸ τὸν παλμὸ τῆς ζωῆς.

Συνάντησε ἕνα Σατγκουρού καὶ πάρε τὴ μύησή του,
Παράδωσε τὰ πάντα σου καὶ κοίταξε ἐσωτερικῶς.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μετανοήσατε, καὶ ἂς βαπτισθῇ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.[3]

. . . διὰ νὰ ἐξαγγείλητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὅστις σᾶς ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς...[4]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

Διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἑνὸς Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.[5]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ ὁδηγία γιὰ τὰ διδάγματα τοῦ ἐσωτερισμοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ἔκθεση τοῦ Σιμράν, τῆς Ντιὰν καὶ τοῦ Μπατζάν, δηλαδή, τῆς ἐπαναλήψεως (νοητικῶς, μόνο μὲ τὴ γλώσσα τῆς σκέψης) τῶν λέξεων ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένες μὲ τὴ δύναμη τοῦ Διδασκάλου· τῆς συγκεντρώσεως ἢ διαλογισμοῦ (προσηλώσεως τῆς συνειδητότητας ἢ τοῦ βλέμματος) στὸ κέντρο τῶν δύο φρυδιῶν· καὶ τῆς ἑνώσεως τοῦ πνεύματος μὲ τὴ σωτήρια χορδὴ τῆς ζωῆς ἐσωτερικῶς, ποὺ ἀντηχεῖ μὲ τὴ μορφὴ τοῦ αἰώνιου Ἠχητικοῦ Ρεύματος, αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ πνοὴ τῆς ζωῆς τοῦ Σύμπαντος, τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος ὁ Διδάσκαλος εἶναι

μιὰ ζωντανὴ ἐνσωμάτωση. Μόλις ἕνας ἀφοσιωμένος εἶναι ἱ-κανὸς νὰ ὑπερβεῖ τὸ φυσικὸ σῶμα, ἡ Φωτεινὴ Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου (Γκουροὺ Ντέβ) ἐμφανίζεται στὸ λεπτὸ ἐπίπεδο καὶ γίνεται ἡ καθοδηγήτρια δύναμη τοῦ πνεύματος στὸ ταξίδι του στὰ ἀνώτερα πνευματικὰ βασίλεια, φέρνοντάς το πίσω στὸ Ἀληθινὸ Σπίτι τοῦ Πατέρα του. Στὸ ἑξῆς τὸ πνεῦμα τοῦ Διδασκάλου δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὴν ψυχή, ἀλλὰ συνεχῶς τὴ βοηθᾶ καὶ τὴν κατευθύνει, ὁρατῶς καὶ ἀοράτως, ἀμέσως καὶ ἐμμέσως, σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ στὴ μετέπειτα ζωή, ὅπως τὸ ζητᾶ ἡ περίπτωση.

Καὶ ἰδού, ἐγὼ εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.[6]

Καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ δὲν θέλω ἐκβάλει ἔξω.[7]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἄνθρωπε, θὰ ἔρθω μαζί σου, καὶ θὰ εἶμαι ὁ ὁδηγός σου,
Στὴν πιὸ μεγάλη σου ἀνάγκη θὰ εἶμαι στὸ πλευρό σου.

ΕΒΡΙΜΑΝ

Κανένας ἄνθρωπος, ὅσο σπουδασμένος καὶ ἂν εἶναι, ὅσο ὑψηλὰ καὶ ἂν εἶναι τοποθετημένες οἱ ἠθικές του ἀρχές, δὲν μπορεῖ νὰ ὑψωθεῖ πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα μὲ τὶς δικές του ἀβοήθητες προσπάθειες. Ἡ ἐμπειρία τῆς ἀποσύρσεως τοῦ πνεύματος ἐνῶ κανεὶς ζεῖ μπορεῖ νὰ δοθεῖ μόνο ἀπὸ ἕναν Ἅγιο Διδάσκαλο καὶ ὄχι ἀπὸ κανέναν ἄλλον, καὶ χωρὶς αὐτὴ τὴν ὑπέρβαση δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κοιτάξει μέσα στὸν κόσμο τοῦ ὑπερπέραν καὶ νὰ πιάσει τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου — τὴ Θεία Χορδὴ μέσα στὸν ἄνθρωπο, τὸ σύνδεσμο μεταξὺ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ τῆς δημιουργίας Του.

Εἶναι Θεῖος Νόμος, ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ διανοηθεῖ γι' Αὐτὸν χωρὶς ἕναν Σατγκουρού.[8]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ.[9]

Οὐδὲ τὸν Πατέρα γιγνώσκει τις, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ εἰς ὄντινα θέλη ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψη αὐτόν.[10]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἡ Μύηση ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας εἶναι πάρα πολὺ μεγάλης σημασίας, γιατὶ ἐκεῖ μέσα βρίσκεται τὸ μυστικὸ ὅλων τῶν διδαγμάτων τοῦ ἐσωτερισμοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐμπειρίας. Σημαίνει μία νέα γέννηση καὶ μιὰ νέα ζωή, ἐπάνω σὲ μιὰ τελείως νέα διάταξη. Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ γέννηση ἢ γέννηση στὸ Διδάσκαλο ὀνομάζεται μιὰ δευτέρα γέννηση, ἡ ὁποία καθιστᾶ ἕναν ἄνθρωπο ἱκανὸ νὰ γυρίσει μιὰ καινούργια σελίδα, νὰ πεῖ ἀντίο στὸ παρελθόν, καὶ νὰ βαδίσει ἐμπρὸς πρὸς τὸ πραγματικό του Σπίτι, τὸν ἀπὸ καιρὸ ξεχασμένο παράδεισο — τὴ Νέα Ἱερουσαλήμ, τὴν Ἱερά Πόλη, τὸ Μούκαμ - ι - Χὰκ ἢ τὸ Σάτσ Κάντ.

«Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ἐὰν τὶς δὲν γεννηθεῖ ἄνωθεν, δὲν δύναται νὰ ἴδη τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»[11]

Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοὶ λέγω, ἐὰν τις δὲν γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.[12]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ: Ποῦ βρίσκεται

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι πρὸς τὸ παρὸν μιὰ χαμένη ἐξουσία γιὰ μᾶς. Ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ τὴν πρώτη του ἀνυπακοὴ στὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, εἴμαστε διωγμένοι ἀπὸ τὸν Κῆπο τῆς Ἐδὲμ καὶ δὲν ἔχουμε καμιὰ εἴσοδο σ' αὐτόν. Κάτω ἀπὸ τὴ δεσποτικὴ πίεση τοῦ κόσμου καὶ τῶν κοσμικῶν ἐπιδιώξεων, ἔχουμε γίνει τελείως ἐξωστρεφεῖς καὶ δὲν σκεπτόμαστε καθόλου τὸ Θεὸ καὶ τὴ Βασιλεία του μέσα μας.

Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως, ὥστε νὰ πα-

ρατηρῆται· οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδού, ἐδῶ εἶναι, ἤ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἰδού, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν.

ΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ ἀνεκτίμητα Νερὰ τῆς Ἀθανασίας βρίσκονται θαμμένα καὶ χαμένα μέσα στὰ βάθη τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Τὸ κάλεσμα τοῦ Διδασκάλου εἶναι:

Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ δι' ἐμέ, θέλει εὑρεῖ αὐτήν.[14]

Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός.[15]

ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὅλα αὐτὰ ὁδηγοῦν σὲ ἕνα ἀναπόφευκτο συμπέρασμα: ὅτι πρέπει νὰ πεθάνουμε ἐνῶ ζοῦμε, γιατὶ χωρὶς αὐτὸν τὸ θάνατο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑψωθεῖ σὲ Παγκόσμια Συνειδητότητα ἢ κοσμικὴ ἐνημερότητα. Αὐτὴ ἡ ἀνώτερη ζωὴ τοῦ πνεύματος ἐξαρτιέται ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὴ χάρη ἑνὸς ζωντανοῦ Διδασκάλου, ἱκανοῦ νὰ μεταδώσει τὸν παλμό του ζωῆς καὶ νὰ χαρίσει τὴ σωτήρια χορδὴ ζωῆς, ἐσωτερικῶς.

Μετὰ τοῦ Χριστοῦ συνεσταυρώθην· ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγώ, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐμοί· καθ' ὃ δὲ τώρα ζῶ ἐν σαρκί, ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις μὲ ἠγάπησε, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.[16]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Μὲ τὴ μύηση καὶ τὴν πνευματικὴ σάντνα ἢ ἐξάσκηση, συνειδητοποιεῖ κανεὶς σιγὰ - σιγὰ τὰ ἐλαττώματά του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ ξερριζώσει, καὶ ὅσο περισσότερο ἐξαγνίζει τὸν ἑαυτό του, τόσο περισσότερο ἀναπτύσσεται μέσα στὴ Θεία Ζωή. Καθὼς τὰ λέπια ἀρχίζουν νὰ πέφτουν, οἱ ἀληθινὲς ἀξίες τῆς ζωῆς γίνονται ὅλο καὶ περισσότερο ἐμφανεῖς. Τὸ

πνεῦμα ἀπελευθερώνεται σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ κόσμου καὶ γίνεται ἱκανὸ νὰ ὑπερβεῖ τὸ φυσικὸ σῶμα καὶ νὰ ἐκτελεῖ πτήσεις μέσα στὶς ὑψηλότερες περιοχές. Στὸ ἑξῆς: «δὲν βαδίζει κατὰ τὴν σάρκα ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα».[17] Ἐνῶ ζεῖ κανεὶς μέσα στὸν κόσμο, δὲν ἀνήκει πιὰ στὸν κόσμο. Αὐτὸς τώρα εὐφραίνεται στὴ μακαριότητα ἀνώτερων πνευματικῶν περιοχῶν καὶ ὄχι στὶς ἀπολαύσεις τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν αἰσθήσεων. Τὸ δῶρο τοῦ Νάαμ ἢ τοῦ Λόγου ἔρχεται μόνο ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας ὁ ὁποῖος, ἐνσταλάζοντας τὸ δικό του παλμὸ Ζωῆς, κάνει τὸν μυημένο κατάλληλο γιὰ τὸ πνευματικὸ ταξίδι.

Ὅμως τὸ ποσοστὸ καὶ ἡ ταχύτητα τῆς προόδου, ἐξαρτιέται ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τοῦ μαθητοῦ, τὶς βάσεις τὶς ὁποῖες ἔχει, καὶ τὴν προετοιμασία ποὺ ἴσως νὰ ἔχει κάνει σὲ προηγούμενες ἐνσαρκώσεις του. Καθὼς ὁ καθένας ἔχει ἕνα διαφορετικὸ ὑπόβαθρο, ἔχει καὶ τὸ δικό του σημεῖο ξεκινήματος. Ὁ σπόρος σπέρνεται, ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξη, ἡ αὔξηση καὶ ἡ ἀνάπτυξή του ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ τὴ φύση τοῦ ἐδάφους μέσα στὸ ὁποῖο ἔχει φυτευτεῖ.

Ὁ Διδάσκαλος ἐνσταλάζει τὴ δική του συνειδητότητα, τὸ Φῶς καὶ τὸν Ἦχο, μέσα σὲ κάθε μυημένο. Μιᾶς καὶ γίνει ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεῖο Δεσμὸ καὶ ἀποκτηθεῖ ἡ πνευματικὴ ἐμπειρία,ὅσο μικρὴ καὶ ἂν εἶναι, μόνο γιὰ νὰ ἀρχίσει κανεὶς μὲ αὐτή, ἔστω καὶ ἀπὸ τὸ κατώτατο ἐπίπεδο, μπορεῖ, μὲ τακτικὴ καθημερινὴ ἄσκηση, νὰ ἀναπτυχθεῖ μέχρι ὁποιοδήποτε σημεῖο θέλει κανείς· ὡσότου γίνεται τελείως φυσικὸ καὶ κανονικό, μιὰ καθημερινὴ ρουτίνα, ἕνα θέμα θεληματικῆς ἀποσύρσεως τῶν πνευματικῶν ρευμάτων, ὅπως καὶ ὅποτε κανεὶς θέλει.

> Ὁ ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο πάει καὶ ἔρχεται μὲ τὴ θέλησή του καὶ ὅπως τοῦ ἀρέσει, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο.[18]

Καθένας ὅμως, ὅπως εἴπαμε καὶ προηγουμένως, παίρνει τὸ

δικό του χρόνο γιὰ τὸ ἀπάνθισμα καὶ τὴν καρποφορία. Οἱ κοιμισμένες πνευματικὲς ἱκανότητες ἀρχίζουν νὰ ζωογονοῦνται καὶ ὁ μυημένος αἰσθάνεται μέσα του ἕνα εἶδος πληρότητας, ἕνα χορτασμό, μιὰ εὐλογία. Αὐτὸ εἶναι ἕνα δῶρο ποὺ δὲν φθείρεται καὶ δὲν καταστρέφεται. Δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ κλαπεῖ οὔτε νὰ σβηστεῖ. Ὁ σπόρος τῆς πνευματικότητας μιᾶς καὶ σπαρεῖ μέσα στὰ μύχια τῆς ψυχῆς, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀνθίσει καὶ νὰ καρποφορήσει στὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Καμιὰ δύναμη πάνω στὴ γῆ δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἐμπόδιο στὸ δρόμο τῆς ἀναπτύξεώς του ἢ νὰ τὸν καταπνίξει μὲ ἕναν ὁποιονδήποτε τρόπο.

Αὐτὸς ποὺ μυήθηκε μιὰ φορὰ ἀπὸ ἕνα ἁρμόδιο Διδάσκαλο ἔχει ἐξασφαλίσει, μιὰ γιὰ πάντα, τὴν ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης· δὲν εἶναι πιὰ παρὰ ζήτημα χρόνου. Ὁ σπόρος τῆς πνευματικότητας ποὺ ἔχει σπαρεῖ μέσα του ὑποχρεωτικὰ θὰ βλαστήσει καὶ θὰ καρποφορήσει. Μιᾶς καὶ ξυπνήσει ἡ πνευματικότητα καὶ ἀποκτηθεῖ ἡ πνευματικὴ ἐμπειρία πρέπει νὰ ἀναπτυχθεῖ καὶ ἡ Διδάσκαλος - Δύναμη δὲν μπορεῖ νὰ μείνει εὐχαριστημένη ὡσότου τὸ παιδὶ ποὺ ἔχει περιέλθει στὴν ἐξουσία της ἀνατραφεῖ καὶ ἐπιστρέψει στὸ σπίτι τοῦ Πατέρα.

Ἡ ἀληθινὴ γνώση ἀνατέλλει μόνο μὲ τὴ μύηση, γιατὶ χωρὶς μύηση ἀπὸ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποκτήσει γνώση.

> Δὲν μπορεῖ νὸ ὑπάρξει καμιὰ τ ζ ν ά ν α (ἀληθινὴ γνώση) χωρὶς νὰ συναντίσει κανεὶς ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας, οὔτε διαλογισμὸς χωρὶς μιὰ πρῶτο χέρι ἐμπειρία.[19]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἀλλὰ ἕνας ποὺ εἶναι τυχερὸς μπορεῖ νὰ ἔχει τὴν ἐμπειρία καὶ τῶν δύο μὲ τὴ χάρη ἑνὸς Ἁγίου Διδασκάλου. Αὐτὸ σημαίνει τὸ νὰ πάρει κανεὶς μέσα του ἕνα μόριο τῆς Ζωντανῆς Ἀρχῆς τῆς Ζωῆς μέσο κάποιου Θεανθρώπου ἢ τοῦ πολαρι-

σμένου Θεοῦ, δηλ. ἑνὸς πόλου ἀπὸ ὅπου ἡ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐργάζεται σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Στὸ φῶς αὐτῆς τῆς γνώσης, ὁ νοῦς χαλαρώνει σιγά - σιγά τὶς λαβές του, ποὺ κρατοῦν τὴν ψυχὴ μέσα σὲ χαλύβδινους κρίκους, ἔτσι ὥστε τὸ πνεῦμα μπορεῖ νὰ ἀπελευθερώσει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸ νοῦ, καὶ νὰ γνωρίσει καὶ νὰ ἀντιληφθεῖ τὴ δική του ἀληθινὴ φύση.

> Ὦ Νανάκ! Μὴ γνωρίζοντας κανεὶς τὸν ἑαυτό του μὲ τὴν αὐτο - ἀνάλυση, περιπλανιέται πάντοτε μέσα στὴν ἔρημο τῆς ἀπάτης.[20]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΤΕΓΚ ΜΠΑΧΑΝΤΟΥΡ

> Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι μέσα στὶς ὠδίνες τῆς προσκολλήσεως καὶ τοῦ ἄσωτου πάθους,
> Ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο διαφεύγει ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸ λαβύρινθο τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὕλης,
> Αὐτὸ τὸ ἄσωτο πάθος κρατᾶ σὲ αἰώνια κίνηση τὸν τροχὸ τῆς ζωῆς,
> Καὶ μᾶς φέρνει ἐπανειλλημένως στὴ λαβὴ τοῦ Κάλ.[21]
>
> ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἡ διαδικασία τῆς ἀπελευθερώσεως μιᾶς ἀνθρώπινης ψυχῆς ἀπὸ τὸ λαβύρινθο τοῦ ἐπιπέδου τῶν αἰσθήσεων βρίσκεται στὰ χέρια ἑνὸς ἁρμόδιου Διδασκάλου τῆς Πάρα Βίντιας ἢ τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Ὑπερπέραν, ἁρμόδιου καὶ στὴ θεωρία καὶ στὴν πρακτική. Ἕνας ποὺ ἔχει ὁ ἴδιος ἀπελευθερώσει τὴν ψυχή του καὶ μπορεῖ, μὲ τὴ θελησή του, νά πάει στὶς ὑψηλότερες πνευματικὲς περιοχὲς, μπορεῖ νὰ πάρει ἐκεῖ καὶ ἄλλους ἐπίσης. Εἶναι μιὰ ἐργασία μεγάλης ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπευθυνότητας τὴν ὁποία, οἱ ἐπονομαζόμενοι Διδάσκαλοι μὲ τοὺς ὁποίους πάντα ὁ κόσμος βρίθει, δὲν μποροῦν νὰ τὴν κάνουν. Αὐτοὶ ποὺ ὁρίζουν ἐξωτερικὲς γιογκικὲς ἀσκήσεις, τὴν ἐκτέλεση ἱεροτελεστιῶν καὶ τελετουργιῶν, θυσίες καὶ αὐστηρότητες, ταξίδια γιὰ προσκύνημα καὶ τὰ παρόμοια, δὲν γνωρίζουν ἀκόμη τὸ Ἐσωτερικὸ Μονοπάτι ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἔ-

δρα τῆς ψυχῆς πάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων, γιὰ τὸ ὁποῖο ἡ ὑπέρβαση πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα εἶναι ὁ πρωταρχικὸς ὅρος. Ἐκεῖ πρέπει κανεὶς «νὰ κρούσει», ὅπως τὸ ἔθεσε ὁ Χριστός, καὶ ἐγγυήθηκε ὅτι «θέλει σᾶς ἀνοιχθῆ».[22] Ὁ φιλόσοφος Ἔμερσον τὸ ὀνομάζει «κρούσιμο ἐσωτερικῶς». Στὸ Ρακμάλι Οὐώρ, Μοχάλλα 5, τοῦ Γκουροῦ Γκράνθ Σαχίμπ, ἔχουμε μιὰ γραπτὴ εἰκόνα τῶν Διδασκάλων τῆς Ἀπάρα Βίντιας ἢ τῆς ἐμπειρικῆς γνώσης τοῦ κόσμου:

Αὐτός, ἐνῶ ἐργάζεται γιὰ θρησκευτικὸ ἔπαινο, παίρνει ἐπάνω του ἕνα φορτίο ἁμαρτιῶν,
Καὶ πηγαίνει ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα ἐκλιπαρώντας γιὰ νὰ προσφέρει μύηση,
Αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν πιστεύει στὶς Βέδες καὶ στὶς ἄλλες γραφές,
Καὶ θέλει ὅλο τὸ προσκύνημα καὶ τὴ λατρεία γιὰ τὸν ἑαυτό του.
Καθὼς εἶναι κ α δ ή ς, δικάζει τοὺς ἄλλους·
Ἐνῶ προσεύχεται μὲ τὸ κομπολόϊ, τολμᾶ νὰ ἐξηγήσει τὴ Θεότητα
Μὲ δωροδοκίες, πατᾶ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων·
Στὶς ἐρωτήσεις, προσφέρει ἀναφορὲς ἀπὸ τὶς γραφές.

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ζοῦμε μέσα στὴν ταραχώδη θάλασσα τῆς ζωῆς χωρὶς κανένα ἀγκυροβόλιο καὶ παρασυρόμαστε ἀπὸ τὰ φοβερὰ ρεύματα τῶν προσκολλήσεων καὶ τῶν ἄσωτων παθῶν. Μπορεῖ ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος τοῦ Διδασκάλου νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀντιμετωπίσει μὲ ἐπιτυχία τὴν καταιγίδα καὶ τὴν ἔνταση καὶ νὰ διαβεῖ σὲ ἕναν οὐρανὸ ἀσφάλειας, ἀλλὰ οἱ ὑπόλοιποι παρασύρονται κάτω ἀβοήθητοι. Ἂν ἀκόμη καὶ μετὰ τὴ μύηση ὁ μυημένος καταφύγει σὲ ἄλλες πειθαρχίες καὶ ἀσκήσεις ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο, δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαλλάξει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τοὺς γήινους δεσμοὺς καὶ παίρνει περισσότερο χρόνο γιὰ νὰ φτάσει στὸ Πατρικό του Σπίτι.

Ὅλοι εἶναι πνιγμένοι μέσα στὴν ἀγάπη τοῦ κόσμου,
Ἕνας σπάνιος ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο μπορεῖ νὰ περάσει στὴν ἀπέναντι ὄχθη.
Ἐξαιτίας τῶν προσκολλήσεων, ἐπανέρχεται κανεὶς ἐπανειλλημένως,
Παγιδευμένος στὰ ἄσωτα πάθη, δὲν μπορεῖ κανεὶς παρὰ ρὰ νὰ κατοικεῖ μέσα στὸ βασίλειο τοῦ θανάτου.
Ἀκόμη καὶ μετὰ τὴ μύηση ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο, ὁ κόσμος ἀπασχολεῖται μὲ τὶς ἱεροτελεστίες καὶ τὶς τελετές.
Αὐτοὶ οὔτε μποροῦν νὰ σπάσουν τὰ δεσμὰ οὔτε νὰ φτάσουν τὸ σκοπό,
Εἶναι ἡ ματιά Του τῆς χάρης ποὺ μπορεῖ νὰ τραβήξει κάτω τὸν ἰσχυρὸ λαβύρινθο,
Καὶ τότε, ὢ Νανάκ! Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπορροφηθεῖ σ' Αὐτόν.[23]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

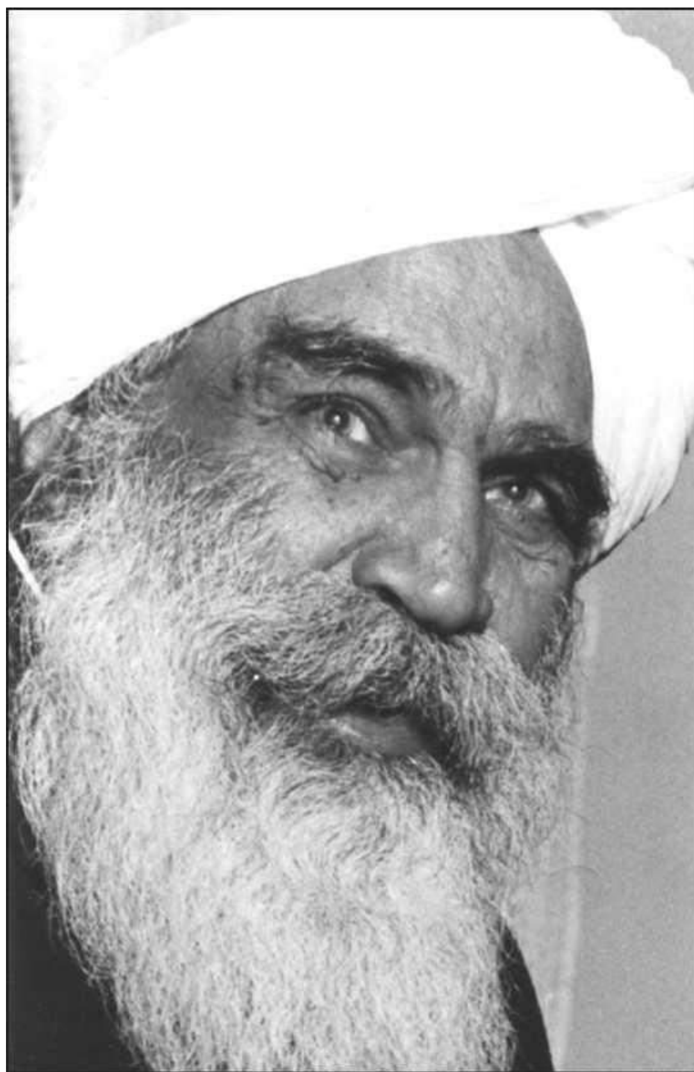
Ἡ ἀληθινὴ μύηση δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ εἰσαγωγὴ στὸ Νάαμ καὶ μιὰ ἐπαφὴ μὲ τὴ ζωντανὴ δημιουργικὴ Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου, ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκουστεῖ, νὰ ἔχει κανεὶς τὴν ἐμπειρία της καὶ νὰ ἀσκηθεῖ ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Μόνο οἱ προορισμένοι ἔρχονται σὲ ἐπαφὴ μὲ ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας,
Μὲ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς (Χάρι Κὰ Νάαμ) αὐτὸς χαρίζει τὴν ἀληθινὴ μύηση (ντίκσα).[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ζῆσε μέσα στὸ λιμάνι ἑνὸς Σάντχ
Καὶ παράτησε ὅλη σου τὴ σοφία καὶ τὴ γνώση,
Ἂς διαμένουν οἱ Ὁδηγίες τοῦ Διδασκάλου (Γκουροῦ Ντίκσα) μέσα στὴν καρδιά σου,
Αὐτό, ὢ Νανάκ! μπορεῖ νὰ συμβεῖ μὲ Ἔνταλμα τοῦ Κυρίου.[25]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

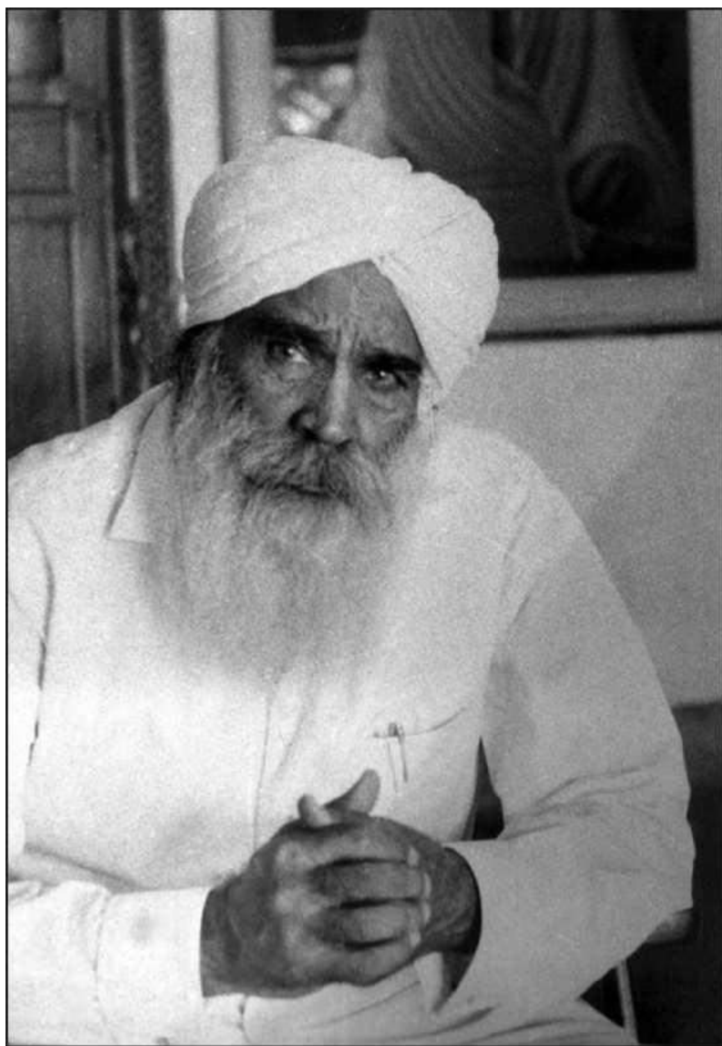

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΤΖΙΑΝ ἤ ΤΖΝΑΝΑ

Γνώση – Φώτιση

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Τζίαν ἢ Τζνάνα

Ο ΟΡΟΣ «Τζίαν» ἢ «Τζνάνα» προέρχεται ἀπὸ τὴ Σανσκριτικὴ ρίζα «τζνά», ποὺ εἶναι ἀντίστοιχη τῆς Ἀγγλικῆς λέξης «γνωρίζω». Στὴν κοινὴ ὁμιλία, ἡ Τζίαν ἢ γνώση σημαίνει σκέψη στὸ διανοητικὸ ἐπίπεδο, συμπεριλαμβάνοντας μέσα στὶς πτυχές της κάθε γνώση ποὺ ἀναφέρεται μέσα στὰ βιβλία καὶ ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ βιβλία, ἀρχαῖα ἢ σύγχρονα, πνευματικὰ ἢ κοσμικά. Χωρὶς ἀμφιβολία αὐτὸ εἶναι ἕνα εἶδος Τζίαν ἢ γνώσης· καὶ ἐνῶ εἶναι ἕνα στοιχειῶδες εἶδος, εἶναι πολὺ ἐκτεταμένο, ποικίλο καὶ σημαντικὸ ὣς ἐκεῖ ποὺ φτάνει. Το χρειαζόμαστε. Ἕνα μέρος ἀπὸ αὐτό, ποὺ ὀνομάζεται γραφές, περιλαμβάνει τὴ θεωρία τῆς ἐπιστήμης τῆς πνευματικότητας. Ὅλες οἱ γραφές — οἱ Βέδες καὶ οἱ Οὐπανισάδες, ἡ Μπάγκαβαντ Γκίτα, οἱ Σμρίτις, οἱ Σάστρες, οἱ Πουράνες, καὶ οἱ Ἕξι Σχολὲς τῆς Φιλοσοφίας· τὰ μεγάλα ἐπικὰ ποιήματα, ἡ Ραμαγιάνα, καὶ ἡ Μαχαμπαράτα· τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο, τὸ Ἱερὸ Κοράνιο, τὸ Ἄντι Γκράνθ Σαχίμπ, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα — ἀποτελοῦν μέρος αὐτοῦ τοῦ κλάδου τῆς γνώσης καὶ ἔρχονται μέσα στὴν τάξη τῆς Ἀπάρα Βίντιας, ἢ τῆς γνώσης ποὺ ἔρχεται μέσο τῶν αἰσθήσεων. Ἀποτελοῦν μιὰ θαυμάσια καταγραφὴ τῶν πνευματικῶν ἐμπειριῶν τῶν ρίσις, τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων τοῦ παρελθόντος, καὶ ἐμπνέουν σὲ μᾶς μιὰ ἐπιθυμία νὰ ἔχουμε καὶ μεῖς ὅμοιες ἐμπειρίες. Ἐπίσης περιέχουν ἠθικὲς ἀλήθειες μεγάλης ἀξίας, ποὺ ἀνοίγουν τὸ δρόμο γιὰ μιὰ ἠθικὴ ζωή· καὶ ἂν ἀκολουθηθοῦν μὲ ὑπερα-

κρίβεια, θέτουν μία στεραιὰ βάση γιὰ ἕνα πνευματικὸ ἐποικοδόμημα. Ὡς ἐδῶ, πολὺ καλά. Ἀλλὰ πέρα ἀπὸ αὐτὸ δὲν ἔχουν καμιὰ ἀξία.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀπάρα Βίντια, ἢ Τζίαν, στὸ ἐπίπεδο τῆς σκέψης καὶ τοῦ γραψίματος, ὑπάρχει ἕνα λεπτότερο καὶ ἀνώτερο εἶδος γνώσης ποὺ κερδίζεται στὸ ὑπερνοητικὸ ἐπίπεδο. Εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴ γνώση ποὺ κερδίθηκε μέσο τῶν συνηθισμένων αἰσθήσεων καθὼς αὐτὴ εἶναι ἄμεση γνώση καὶ μιὰ ἀπευθείας ἐμπειρία τῆς ψυχῆς. Γι' αὐτὸ ὀνομάζεται Πάρα Βίντια, ἢ ἡ Γνώση τοῦ Ὑπερπέραν. Σὲ ὅλες τὶς θρησκεῖες ἀναφέρεται ὡς ἡ πραγματικὴ Τζίαν, ἢ ἡ ἀληθινὴ γνώση. Κερδίζεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα ἢ τὴν ψυχὴ ὅταν ἀντανακλᾶται πίσω πάνω στὸν ἑαυτό της. Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς αὐτοαναλύσεως μὲ τακτικὴ διαδικασία ἐσωστροφῆς ἢ μὲ κοίταγμα ἐσωτερικῶς. Εἶναι ἕνα θέμα πρακτικῆς ἐμπειρίας καὶ πραγματοποιήσεως μέσα στὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό, καὶ ὁδηγεῖ σιγά - σιγά σὲ αὐτογνωσία καὶ Θεογνωσία. Ὅταν ἀνατέλλει τὸ φῶς τῆς αὐτογνωσίας, ὅλες οἱ ἀμφιβολίες καὶ οἱ διαφορὲς ἐξαφανίζονται· βλέπει κανεὶς τὸν κόσμο ἀπὸ μιὰ τελείως διαφορετικὴ ἄποψη, ὅπως ἕνας ἄνθρωπος ποὺ στέκεται στὴν κορυφὴ ἑνὸς λόφου καὶ κοιτάζει τὸ τοπεῖο, κάτω καὶ γύρω του, ποὺ ἐκτείνεται σὲ ἀτέλειωτες κυματοειδεῖς σειρές. Βρίσκει τὸν ἑαυτό του νὰ κοιτάζει τὸ μεγάλο πανόραμα τῆς ζωῆς μὲ τὶς παραλλασσόμενες μορφὲς του — ἕνα κέντρο, ἕνας ἄξων αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς δημιουργίας. Τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον ξετυλίγονται μπροστά του ὅπως ἕνα ἀνοιχτὸ βιβλίο, καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ποὺ αὐτὸς δὲν τὸ γνωρίζει, οὔτε καὶ αἰσθάνεται τὴν ἔλλειψη γνώσης μέσα του. Τώρα ἀνατέλλει σ' αὐτὸν ἡ ἀπάντηση στὴ μεγάλη ἐρώτηση — «Ποιὸ εἶναι αὐτό, ἡ γνώση τοῦ ὁποίου κάνει τὸ καθετὶ γνωστό; — ποὺ ἐρωτήθηκε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισε ὁ κόσμος. Ἡ ἀληθινὴ Τζίαν ἢ γνώση, βρίσκεται λοιπὸν στὴ γνώση καὶ ἐμπειρία τῆς Τελικῆς Πραγματικότητας, μέσα στῆς ὁποίας τὸ Φῶς καὶ τὴ Ζωὴ ἐμεῖς τυφλὰ ζοῦμε καὶ

κινιόμαστε, καὶ ἔχουμε ριζωμένη τὴν ἴδια μας τὴν ὀντότητα, καὶ ὅμως δὲν τὸ γνωρίζουμε. Εἶναι μιὰ μεγάλη εἰρωνία τῆς μοίρας, τὸ ὅτι ἐμεῖς ξέρουμε τόσο πολλὰ γιὰ τὸν κόσμο καὶ τὸ κοσμικὸ περιβάλλον ὥστε νὰ ἔχουμε κορεσμὸ ἀπὸ αὐτά, ἀλλὰ σχεδὸν τίποτε γιὰ τὴ ζωτικὴ κινητήρια δύναμη ποὺ ὀνομάζεται ψυχὴ — τὸ Ζωντανὸ Πνεῦμα, τὴ σπίθα ζωῆς τῆς συνειδητότητας ποὺ μᾶς ζωογονεῖ καὶ εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή μας — τὸν πραγματικὸ ἑαυτό μας.

Λοιπὸν ὑπάρχει μιὰ ἀπέραντη διαφορὰ μεταξὺ Ἀπάρα καὶ Πάρα Βίντια. Ἡ πρώτη ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπεκτείνεται καθὼς προχωροῦμε, ἀλλὰ χωρὶς διέξοδο. Ὁ ποιητὴς Τέννυσον τὸ περιγράφει κατάλληλα:

> Ὅμως κάθε ἐμπειρία εἶναι ἕνας θόλος μέσο τοῦ ὁποίου λάμπει αὐτὸς ὁ κόσμος ποὺ δὲν ἔχω διαβεῖ, τοῦ ὁποίου τὸ περιθώριο ξεθωριάζει παντοτεινὰ καὶ πάντα ὅταν κινοῦμαι.

Εἶναι ἕνα εἶδος ἐρημιᾶς μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ὑπάρχει διέξοδος. Ἀκόμη καὶ ἕνας ἄνθρωπος μὲ πολλὴ ἐξυπνάδα εἶναι σίγουρο πὼς θὰ χαθεῖ μέσα στὸ λαβύρινθό της. Ὅπως ἕνα μαστιγωμένο ἄλογο ποὺ τρέχει καὶ μπορεῖ νὰ πεθάνει ἀπὸ ἐξάντληση, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ τὸν διαπεράσει. Τέτοιο εἶναι τὸ τρομερὸ μονοπάτι στὸ ὁποῖο συρόμαστε.

Ἀντίθετα, ἡ Πάρα Βίντια ἔχει ἀπεριόριστες πιθανότητες, ξεδιπλώνοντας νέα βασίλεια οὐράνιας λαμπρότητας καθὼς ἡ προσκινήτρα ψυχὴ προχωρεῖ στὸ Μονοπάτι. Εἶναι ἕνα πολὺ εὐχάριστο ταξίδι, γιατί ὁ ὁδοιπόρος ἔχει μαζί του ἕνα σίγουρο σύντροφο, ἕναν ἀλάθευτο ὁδηγὸ ποὺ ξέρει τὸ Μονοπάτι καὶ τὶς ἐπικίνδυνες στροφές του καὶ γυρίσματα. Τὸν συνοδεύει μὲ ἀσφάλεια, τοῦ δείχνει εἰδικὰ ὡραῖες σκηνὲς καὶ τοῦ καθιστᾶ γνωστὸ τὸ καθετὶ ποὺ εἶναι στὸ δρόμο. Ὁ σύντροφός του ἔχει ἕνα φωτεινὸ χαμογελαστὸ πρόσωπο καὶ μιὰ θεία ἀξιοπρέπεια, καὶ τοῦ διδάσκει ἀπευθείας αὐτὴ τὴν πρῶτο χέρι γνώση τοῦ Ὑπερπέραν γιὰ τὴν ὁποία ὁ ὁδοιπόρος

μπορεῖ νὰ ἔχει διαβάσει μέσα στὰ βιβλία. Μὲ ὅλες του τὶς παγίδες, τὶς στροφὲς καὶ τὰ γλυστρήματα, τὸ Μονοπάτι περνᾶ μέσα ἀπὸ ἕνα παρατηρητήριο ἀσυνήθιστης λαμπρότητας καὶ δίνει μιὰ σίγουρη διέξοδο σὲ ἕναν οὐρανὸ ἠρεμίας καὶ ἀναπαύσεως. Τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ ὅπου βασιλεύουν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡσυχία ἡ Νέα Ἱερουσαλὴμ ἢ ἡ Ἱερὰ Πόλη. Ἔτσι ἡ πραγματικὴ Τζίαν ἢ γνώση πραγματεύεται μὲ τὴν πραγματοποιημένη Ἀλήθεια.

Στὴν Μπάγκαβαντ Γκίτα, συναντοῦμε δύο ὅρους: Τζίαν καὶ Βίτζιαν. Ἡ γνώση αὐτῆς τῆς Μοναδικῆς ζωντανῆς ἀρχῆς, ποὺ ὀνομάζεται Παραμάτμα ἢ Θεός, ποὺ δραστήρια λειτουργεῖ μέσα σὲ ὅλα τὰ ζωντανὰ πλάσματα ποὺ ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται ὅπως τὶς φοῦσκες, ὀνομάζεται Τζίαν· καὶ ἡ πραγματοποίηση ὅτι ἡ ζωντανὴ ἀρχὴ ποὺ εἴπαμε εἶναι ἡ ὑλικὴ καὶ ἡ δραστήρια αἰτία ὅλων ὅσα ὑπάρχουν εἶναι γνωστὴ ὡς Βίτζιαν. Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ κατέχει τὴν Τζίαν ἢ τὴν Βίτζιαν τότε πράγματι δὲν βλέπει παρὰ τὸ Θεὸ μέσα στὴ δημιουργία Του καὶ τὴ δημιουργία ἐγκατεστημένη μέσα στὸ Θεό· αὐτὸ θέλει νὰ πεῖ, ὅτι οἱ δύο εἶναι ἀπαράλλακτοι καὶ ὄχι χωριστοὶ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο — ὁ Θεὸς μέσα στὸν ἄνθρωπο καὶ ὁ ἄνθρωπος μέσα στὸ Θεὸ — ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὴν πανθεϊστικὴ ἄποψη τῆς θρησκείας (ὁ Θεὸς εἶναι ἀπαράλλακτος μὲ τὸ Σύμπαν).

Τὸ Γκουρμπάνι ἢ οἱ γραφὲς τῶν Γκουροῦ (τὸ Γκράνθ Σαχίμπ) δὲν ἔχουν πουθενὰ ταυτίσει τὴ μάθηση ἀπὸ τὰ βιβλία μὲ τὴν Τζίαν. Ἀντίθετα ὁ ὅρος Τζίαν χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ δείξει τὴν ἀρχὴ τοῦ Ἤχου (καθὼς εἶναι φανερὸ ἀπὸ τοὺς χρησιμοποιούμενους ὅρους: Σάμπτ, Νάαμ, Σάτσ, Κιρτάν, Ντούνι, κ.τ.λ.) ποὺ συνεχῶς ἀντηχεῖ ὁλοκληρωμένη μέσα σὲ κάθε ἄτομο.

Ὁ Λόγος τοῦ Διδασκάλου εἶναι πάντα γλυκός,
Εἶναι ἡ ἀληθινὴ γνώση καὶ ὁ ἀληθινὸς διαλογισμός,

Σπάνια εἶναι ἐκείνη ἡ ψυχὴ ποὺ μπορεῖ νὰ γευτεῖ τὴ γλύκα Του,
Γιατὶ ἡ χάρη τοῦ Διδασκάλου Τὸν κάνει γλυκό.[1]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Μάθε ὅτι ἡ ἀληθινὴ γνώση καὶ διαλογισμὸς εἶναι ὁ Θεῖος Ν τ ο ύ ν ι ('Ηχος),
Εὐλογημένο εἶναι τὸ παντοτεινὰ πράσινο δέντρο μὲ τὴν πελώρια σκιά.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἔχουμε ἀνάγκη, μεγάλη ἀνάγκη, γνώσεως στὸ διανοητικὸ ἐπίπεδο, καὶ αὐτὴ τὴν παίρνουμε ἀπὸ τὶς γραφὲς καὶ τὶς ὁμιλίες τῶν Διδασκάλων. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀσκήσουμε τὴν πνευματικότητα ἂν δὲν μάθουμε πρῶτα τὴ θεωρία της: Τὶ εἶναι αὐτή, τὴν τεχνική της, πῶς μπορεῖ νὰ ἀσκηθεῖ, τὰ ἐμπόδια στὸ δρόμο καὶ πῶς νὰ τὰ ξεπεράσουμε, κ.τ.λ. Δὲν μποροῦμε λοιπὸν νὰ ἀγνοήσουμε τὴ θεωρητικὴ ἄποψη τῆς Πάρα Βίντια γιατὶ ἡ θεωρία πάντοτε προηγεῖται τῆς πρακτικῆς σὲ κάθε κλάδο τῆς γνώσης. Ἀλλὰ μετὰ ποὺ ἔχουμε μάθει τὴ θεωρία, πρέπει νὰ βάλουμε τὴ θεωρητικὴ γνώση σὲ πρακτικὴ ἔτσι ὥστε νὰ τὴν κάνουμε δική μας. Μόνο ἡ θεωρία δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει τὴν ἔμφυτη ὑπερεπιθυμία τοῦ πνεύματος ποὺ πρέπει νὰ τραφεῖ μὲ τὸ μάνα ἢ τὴν οὐράνια τροφὴ —τὸν «Ἄρτο τῆς Ζωῆς»— γιὰ νὰ κορέσει τὴν πεῖνα του καὶ νὰ ἐφοδιαστεῖ μὲ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς γιὰ νὰ καταπραΰνει τὴ δίψα του. Ἡ θεωρία λοιπὸν καὶ ἡ πρακτική, πᾶνε μαζὶ καὶ ἡ μιὰ ἐξαρτιέται ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἀλλὰ γιὰ νὰ φτάσει στὸ σκοπό, πρέπει κανεὶς νὰ ἐργαστεῖ γι' αὐτὸ καὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὴν ἀκινητοποίηση τοῦ νοῦ καὶ τῆς διάνοιας πρὶν ἀπὸ ὁτιδήποτε ἄλλο. Μετὰ ἀπὸ τὴν τέλεια κατανόηση τῆς θεωρίας, δὲν μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἔχει κανεὶς τὴν πρακτικὴ ἐμπειρία της στὸ ἐπίπεδο τοῦ πνεύματος, πολὺ πιὸ πάνω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ὀργάνων τῶν αἰσθήσεων. Πρέπει λοιπὸν νὰ χωρίσουμε αὐτὰ τὰ δύο μὲ μιὰ διαδικασία αὐτο-

αναλύσεως ἢ ὑπερβάσεως τῆς σωματικῆς συνειδητότητας, τῆς ὁποίας μιὰ πρακτικὴ ἐπίδειξη δίνει, μέσα στὸ χημεῖο τοῦ σώματος, ὁ Διδάσκαλος τὴν ὥρα τῆς μυήσεως.

Τ ζ ν ά ν α ἡ ἀληθινὴ γνώση κατὰ τὸ Διδάσκαλο εἶναι ὁ Λόγος καὶ ἔρχεται μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου,
Τὸ κατορθώνει αὐτὸ μόνο αὐτὸς ποὺ δέχεται καὶ ἀκολουθεῖ τὶς καθοδηγήσεις τοῦ Διδασκάλου μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ καὶ τὴν ψυχή.[3]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ἡ Τζνάνα καὶ ὁ διαλογισμὸς στὴν Σάτσ (Ἀλήθεια) ἔχουν μιὰ πολὺ βαθιὰ σημασία·
Κανεὶς δὲν γνωρίζει γιὰ τὸ ἐσώτατο μυστικό τους καὶ τὸ μεγαλεῖο.[4]

Τζνάνα, διαλογισμός, τὸ Θεῖο Τραγούδι (Ν τ ο ύ ν ι) καὶ ὁ Ἦχος (Μ π ά ν ι) εἶναι ὅλα ἕνα,
Ὅλα, ὅλα ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἴδια παλιὰ ἱστορία τοῦ θαυμάσιου καὶ ἄλαλου Ἑνός.[5]

Ἄσκησε Τζνάνα, διαλογισμὸ καὶ Ἁρμονία, μὲ τὴν ἀπορρόφηση μέσα στὸν Ἦχο (Σάμπτ),
Νὰ εἶσαι ἕνα μὲ Αὐτὸν ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ κάθε περιορισμό, ἀπαράμιλλος καὶ χωρὶς φόβο.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἂν ἐπιθυμεῖς νὰ κάνεις μιὰ βουτιὰ μέσα στὴν ἱερὴ λίμνη τοῦ Νάαμ, αὐτὴ ἡ λίμνη εἶναι πράγματι μέσα σου·
Ἕνα ἀληθινὸ ταξίδι προσκυνήματος γιὰ τὴν ψυχὴ εἶναι ὁ Σάμπτ ποὺ εἶναι γεμάτος ἀπὸ Τζίαν.[7]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Διδάσκαλος ἔβαλε στὰ μάτια μου τὸ κολλύριο τῆς Τζίαν,
Τὸ φῶς ἔλαμψε μέσα μου καὶ τὸ σκοτάδι ἐξαφανίστηκε.[8]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τζνάνα κατὰ τὸ Διδάσκαλο εἶναι τὸ Νάαμ καὶ αὐτὸς μᾶς
κάνει νὰ εἴμαστε σταθεροὶ μέσα σ' Αὐτό.
Αὐτὸς ποὺ εἶναι προορισμένος νὰ τὸ πάρει, τὸ παίρνει μὲ
τὴν ἀφοσίωση στὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μὲ τὴν ἐκδήλωση τοῦ Φωτὸς γίνεται κανεὶς φωτισμένος,
Τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα ἔχει τώρα φυτευθεῖ μέσα μου ἀπὸ
τὸ Διδάσκαλο·
Πίνοντας τὴν ἀμβροσία τοῦ Λόγου (Νάαμ), ὁ νοῦς ἠρε-
μεῖ τελείως καὶ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ φόβο.[10]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ τὴν ἀνατολὴ τῆς Τζνάνα, ὑπάρχει φῶς σὲ κάθε μεριά,
Μὲ τὴν ἀπεριόριστη χάρη Του δέχτηκε ἕνα βρωμερὸ
σκουλήκι σὰν ἐμένα.[11]

ΡΑΒΙΝΤΑΣ

Αὐτὴ ἡ γνώση λοιπὸν εἶναι αὐτόφωτη. Ὅταν ἔρχεται ἀνατέλλει ἕνα αἰώνιο Φῶς στοῦ μυημένου τὴν ψυχή. Στὸ ἑξῆς περπατεῖ πάντοτε στὸ καλοκάγαθο Φῶς τοῦ Θεοῦ ποὺ τὸν συντροφεύει ὁπουδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Αὐτὸ εἶνα ἀληθινὴ ἀφοσίωση καὶ χαρίζει πλήρη προστασία ἀπὸ κάθε κακό.

Οἱ γραφὲς μᾶς λένε ὅτι ἡ Τζνάνα χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Φωτός. Ὁ Γκουροὺ Ἀμὰρ Ντάς, μιλώντας γιὰ τὴν Τζνάνα ποὺ διδάσκεται ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους, τὴν περιγράφει ὡς «Αἰώνιο ἐσωτερικὸ Φῶς» ποὺ χρησιμεύει σὰν ἕνας βωμὸς γιὰ ἀκατάπαυστη ἀφοσίωση καὶ χαρίζει τὸν πλήρη καρπό τοῦ Νάαμ:

Ἡ Τζνάνα τοῦ Διδασκάλου ἐκπέμπει αἰώνιο Φῶς ἐσω-
τερικῶς,
Μᾶς κρατᾶ ἀπορροφημένους σὲ ἀκατάπαυστη ἀφοσίωση:
τὸ μεγαλύτερο δῶρο τοῦ Λόγου ποὺ διαπερνᾶ τὰ Πάν-
τα.[12]

Ὁ ἀφοσιωμένος στὸ Διδάσκαλο γνωρίζει τὸν Ἦχο (Σάμπτ),
Καὶ ἀναπαύεται στὴν ἀμβροσία τοῦ Λόγου Του (Νάαμ).
Ἡ Τζνάνα τοῦ Διδασκάλου εἶναι πολὺ λαμπερή,
Καὶ διασκορπίζει τὸ σκοτάδι τῆς ἄγνοιας.[13]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ συντροφιὰ ἑνὸς Σάντχ εἶναι ἡ συντροφιὰ τῆς Ἀλήθειας καὶ οἱ συναθροισμένοι ὑμνοῦν τὴ δόξα Του,
Ἡ σπινθηροβόλα Τζνάνα χύνει λαμπρότητα ἐσωτερικῶς, διασκορπίζοντας κάθε σκοτάδι γεννημένο ἀπὸ τὴν ἄγνοια.[14]

Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Νάαμ (Λόγου), ἀπαλλάσσεται κανεὶς ἀπὸ κάθε λύπη καὶ πόνο, γιατὶ Αὐτὸ φέρνει ὑπέρτατη εὐδαιμονία,
Ἡ Τζνάνα τοῦ Διδασκάλου εἶναι φλεγόμενη, γεμίζοντάς μας μὲ Φῶς μέχρι τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς.[15]

Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν γραμμένο ἕνα ἔνταλμα τοῦ Κυρίου στὸ μέτωπό τους συναντοῦν ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας,
Καὶ ὅλες οἱ ἀμφιβολίες καὶ οἱ δυσπιστίες τους διασκορπίζονται ἀπὸ τὴ φλόγα τῆς Τζνάνα.[16]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Γκουροὺ Ἀρτζάν ἐπίσης μᾶς λέει ὅτι μὲ τὴν ἀνατολὴ τῆς Τζνάνα τοῦ Διδασκάλου μέσα μας, ἔρχεται τὸ Οὐράνιο Φῶς καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, περιτυλίγοντας τὰ πάντα· καὶ ὁ νοῦς εἶναι κορεσμένος καὶ ἀπελευθερωμένος ἀπὸ ὅλες τὶς ἀπάτες καὶ τὶς πλάνες. Ἔτσι ὁδηγεῖται κανεὶς στὴν ἀνεξάντλητη Πηγὴ τῶν Νερῶν τῆς Ἀθανασίας, ποὺ πίνοντάς τα γίνεται χωρὶς ἐπιθυμίες καί, χάνοντας κάθε φόβο τοῦ θανάτου, κερδίζει Αἰώνια Ζωή.

Μὲ τὸ Οὐράνιο Φῶς ὅλα τὰ πράγματα φωτίζονται ἀληθινά, καὶ αὐτὸ ἔρχεται μὲ τὴν Τζνάνα ποὺ δίνει ὁ Διδάσκαλος.

Πίνοντας τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς, ὁ νοῦς ἀκινητοποιεῖται καὶ γίνεται ἄφοβος.[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Γιὰ νὰ ἀναρριχηθεῖ στὰ πνευματικὰ ὕψη, ὁ ὁδοιπόρος πρέπει πράγματι νὰ περάσει μέσα ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ἄστρων, τοῦ φεγγαριοῦ καὶ τοῦ ἥλιου. Αὐτὴ ἡ Γνώση ἢ Φώτιση ἔρχεται μόνο ὅταν τὸ πνεῦμα παίρνει τὸ δρόμο του μέσα στὴ Σούκμαν ἢ Σαχράγκ, ἕνα κεντρικὸ στενὸ κανάλι μεταξὺ τῶν δύο φρυδιῶν.

Τὸ χαιρέτισμα τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἥλιου ἐσωτερικῶς, καθὼς ἡ ψυχὴ ὑψώνεται στὸν ἀστρικὸ κόσμο, περιγράφεται ἀπὸ τὶς γραφὲς ὡς τὸ Μονοπάτι τῆς Τζνάνα ἢ τῆς Ἀληθινῆς Γνώσης.

Παρ' ὅλη τὴ φωτιὰ μέσα στὸν πυρήνα, πόσο θελετικὰ εὐωδιάζει ἡ βλάστηση,
Καὶ πόσο θελκτικὰ εἶναι τὰ ταραχώδη νερὰ τῶν μεγάλων θαλασσῶν ὅταν καθηλώνονται μέσα στὰ ὅριά τους,
Ὁ πραγματικὸς ἥλιος καὶ ἡ πραγματικὴ σελήνη εἶναι καὶ τὰ δύο μέσα στὸ ἀνθρώπινο σῶμα,
Καὶ ὅμως σπάνια γνωρίζει κανεὶς τὴν ἀληθινὴ Τζνάνα, τὴν ἴδια τὴν ψυχὴ ὅλων ὅσα ὑπάρχουν.[18]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὁ Γκουροὺ Νανάκ, στὸ Τζάπ Τζί, στὶς Στροφὲς 35 καὶ 36, ἐνῶ μᾶς λέει ἐκτενῶς γιὰ τὸ Βασίλειο τῆς Θείας Γνώσης (Τζίαν Κάντ) μὲ ἀμέτρητους θεούς, θεὲς καὶ θεότητες, συγκεφαλαιώνει ὄμορφα τὴν περιγραφὴ ὡς ἑξῆς:

Ἡ θεία γνώση φωτίζει στὸ βασίλειο τῆς γνώσης,
Ἐνῶ οἱ θεῖες συμφωνίες παίζουν ἀτέλειωτη μουσική,
ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐδαιμονία βασιλεύουν ὑπέρτατα.

Τὸ Οὐράνιο Φῶς πάντοτε χρησιμεύει σὰν ἕνας πιστὸς φίλος σὲ στιγμὲς τρομερῆς στενοχώριας, καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσω-

τερικῶς· καὶ περπατᾶ κανεὶς σταθερὰ μέσα σ' αὐτό, καὶ στὴ ζωὴ καὶ μετέπειτα. Στὸ Σουκμάνι, ὁ Γκουροὺ Ἀρτζὰν ἔχει ἀφιερώσει ἕνα ὁλόκληρο ἀστπάντι, ἕνα ὕμνο σὲ ὀκτάδα ἢ σὲ ὀκτὼ στροφές, σ' αὐτὸ τὸ Φῶς καὶ στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο αὐτὸ καθοδηγεῖ και ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴ ὅταν αὐτὴ ἐγκαταλείψει τὸ σῶμα. Αὐτὸ τὸ Φῶς ὑπάρχει μέσα στὴ Σούκμαν, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ φτάσει χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Διδασκάλου:

Τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα εἶναι μιὰ ἰσχυρὴ βοήθεια καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς,
Ἐπικοινώνησε μὲ Αὐτό, ὦ νοῦ! καθὼς Αὐτὸ καταστρέφει κάθε λύπη καὶ θλίψη.[19]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Φῶς τῆς Τζνάνας τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἕνα ἀπαράμιλλο κόσμημα ποὺ χαρίζει σωτηρία,
Ὦ Νανάκ! μπορεῖ νὰ Τὸ δώσει σὲ ὁποιονδήποτε Αὐτὸς ἐπιθυμεῖ νὰ χαρίσει τὴν τιμὴ τῆς Αὐλῆς Του.[20]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα ἔκδηλώθηκε ἐσωτερικῶς,
Κέρδισα εὔκολα τὸ δῶρον τοῦ Λόγου.[21]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Κάνε ἕνα κρασὶ ἀπὸ Τζνάνα, καὶ ἀνάβρασέ το μὲ διαλογισμὸ στὴ φωτιὰ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ Του,
Ἡ Σούκμαν ξεχειλίζει ἀπὸ τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς, πιὲς ὥσπου νὰ χορτάσεις.[22]

ΚΑΜΠΙΡ

Ὁ Διδάσκαλος εἶναι προσωποποιημένη γνώση· καὶ αὐτὴ τὴ γνώση τὴ μεταδίνει σὲ ἕνα σπάνιο γκουρμούκ, δηλ. ἕναν ποὺ παραδίνει τελείως τὸν ἑαυτό του στὸν γκουρού. Ἕνας Σατγκουροὺ μπορεῖ νὰ ἐκδηλώσει αὐτὸ τὸ Φῶς ποὺ εἶναι ἱκανὸ νὰ χαρίσει τὸ Νιρβάνα. Εἶναι μιὰ ἐσωτερικὴ ἐπιστήμη καὶ πρέπει κανεὶς νὰ δουλέψει γι' αὐτὸ μὲ τὴν καθοδήγηση ἑνὸς

τέλειου Διδασκάλου· κανείς ποτὲ δὲν τὸ πῆρε χωρὶς αὐτόν.

Ρώτησε τὸν Μπράχμα, τὸν Νάραντ, τὸν Βέντ Βίας, καὶ ἄλλους,
Ὅλοι ἐπιβεβαιώνουν ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἔχει χωρὶς ἕνα Διδάσκαλο.[23]

Τὸ νερὸ στέκεται μέσα σὲ μιὰ στάμνα· μιὰ στάμνα χωρὶς νερὸ εἶναι ἄχρηστη,
Ὁ νοῦς εἶναι ἑνωμένος μὲ τὴν Τζνάνα (γνώση), ἀλλὰ ἡ Ἀληθινὴ Γνώση (ὁ Φλεγόμενος Ἦχος) δὲν ἔρχεται ποτὲ χωρὶς ἕνα Διδάσκαλο τῆς Ἀλήθειας.[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὦ Μητέρα! Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πάρει τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα χωρις ἕνα Γκουρού,
Μπορεῖ κανεὶς νὰ δοκιμάσει ὅλα τὰ μέσα· δὲν μπορεῖ νὰ φτάσει τὸν Κύριο.[25]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χωρὶς τὸ Διδάσκαλο, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Λόγο οὔτε νὰ βρεῖ τὸ Μονοπάτι,
Τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα εἶναι ἡ ἀληθινὴ οὐσία, γιατὶ Αὐτὸ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Θεό.[26]

Χωρὶς τὸ Διδάσκαλο, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα ἢ ἐσωτερικὴ εἰρήνη,
Ὦ Νανάκ! Χωρὶς τὸ Λόγο, οἱ σοφοὶ στὰ ἐγκόσμια καταστρέφουν τὴν ἀνθρώπινη γέννηση.[27]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Προσφέρω τὸν ἑαυτό μου ὡς θυσία στὸ Διδάσκαλό μου, ποὺ μὲ ἕνωσε μὲ τὸν Κύριο,
Ἔβαλε στὰ μάτια μου τὸ κολλύριο τῆς Τζνάνα μὲ τὸ Λόγο Του,
Καὶ μὲ αὐτὰ τὰ μάτια βλέπω τώρα τὸν κόσμο μὲ τὰ ἀληθινά του χρώματα.[28]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μόνο ὁ Διδάσκαλος μπορεῖ νὰ δώσει τὸ κολλύριο τῆς Τζνάνα, ποὺ δείχνει τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ διαπερνᾶ τὰ Πάντα.[29]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Διδάσκαλος μοῦ ἔδωσε τὸ κολλύριο τῆς Τζνάνα ποὺ σκόρπισε ὅλα τὰ σκοτάδια,
Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ συνάντησα ἕνα Ἅγιο,
Ὢ Νανάκ! Μαρτυρεῖ κανεὶς τὸ Φῶς μέσα του.[30]

Τὸ Φῶς τῆς Ἀληθινῆς Γνώσης εἶναι τὸ μεγαλύτερο δῶρο ἑνὸς Διδασκάλου τῆς Ἀλήθειας,
Ὁ Διδάσκαλος μοῦ ἔδωσε τὸ μεγαλύτερο δῶρο τῆς Τζνάνα δημιουργώντας μέσα μου μιὰ ὑπερεπιθυμία γιὰ τὸ Λόγο (Νάαμ),
Μὲ σύνδεσε μὲ τὴν Ἀλήθεια (τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ), ἕνα θησαυροφυλάκιο ὑπερφυσικῶν δυνάμεων ποὺ μεγαλώνει ὅλο καὶ περισσότερο.

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὅταν μὲ τὴν πνευματικὴ πειθαρχία (τὸ Σιμρὰν καὶ τὴν Ντιάν, τὴ συνεχὴ ἐνθύμηση καὶ συγκέντρωση) ὁ νοῦς ἀκινητοποιεῖται καὶ ἡσυχάζει, τότε ἔρχεται ἡ φώτιση. Σπάνιες εἶναι πράγματι τέτοιες ψυχὲς μέσα στὸν κόσμο· ὅλοι αὐτοὶ ποὺ εἶναι γεμάτοι πάθος, θυμὸ ἢ ἐγωισμό, ὅπως οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς, δὲν μποροῦν νὰ τὴν ἔχουν. Μὲ αὐτὴ ἔρχεται ἡ τέλεια ἱκανοποίηση. Ὁ νοῦς εἶναι σὲ ἔλεγχο καὶ ἡ ψυχὴ ξυπνᾶ ἀπὸ τὸ ληθαργικὸ ὕπνο αἰώνων. Ὅλες οἱ ἐπιθυμίες τελειώνουν, καὶ ἀπορροφιέται κανεὶς μέσα στὸν ἑαυτό του καὶ προικίζεται μὲ πρόβλεψη καὶ νὰ μπορεῖ νὰ βλέπει μέσο τῆς ὕλης, καὶ ἀνυψώνεται σὲ κοσμικὴ ἐνημερότητα. Ὅλα τὰ Κάρμας καίγονται. Ὁ θάνατος, ὁ τελευταῖος ἐχθρὸς τῆς ἀνθρωπότητας χάνει τὸ κέντρισμα του· οἱ ὑπερέτες τοῦ θανάτου δὲν μποροῦν νὰ ἔρθουν κοντὰ σὲ μιὰ τέτοια τζίβαν-μούκτα ἢ ἀπελευθερωμένο ὄν. Αὐτὰ τὰ ὀφέλη δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἔχει κανεὶς μὲ ἐξωτερικοὺς διανοητικοὺς διαπληκτισμούς.

Στολισμένο μὲ τὸ καλοκάγαθο Φῶς τοῦ Θεοῦ, τὸ πνεῦμα γίνεται δεκτὸ ἀπὸ τὸν Ὕψιστο Σύζυγό του.

Τὸ περιπλανημένο μυαλὸ μαθαίνει νὰ ζεῖ κάτω ἀπὸ ἔλεγχο καὶ νὰ τέρπεται μέσα στὴν Ἀλήθεια,
Καὶ πίνει κανεὶς τὸ Τζνάνα Ρὰς (τὸ μεθυστικὸ κρασὶ τοῦ Νάαμ) καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ τίποτε ἄλλο.[32]

Παρ' ὅλα τὰ πλυσίματα τοῦ σώματος δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κρατήσουμε καθαρό,
Ἀλλὰ τὸ ἐλιξήριο τῆς Τζνάνα (ὁ Λόγος) ἐξαγνίζει καὶ τὸ νοῦ καὶ τὸ σῶμα.[33]

Τὸ κολλύριο τῆς Τζνάνα καταστρέφει κάθε φόβο και σὲ κάνει νὰ δεῖς τὴν Πραγματικότητα,
Καὶ κερδίζεις παντογνωσία μὲ τὴν ἀκινητοποίηση τοῦ νοῦ.[34]

Ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο δημιουργεῖ ἀγάπη ἀληθινὴ καὶ αἰώνια,
Καὶ τὸ δῶρο τῆς Τζνάνα δίνει γνώση τῶν τριῶν κόσμων.[35]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἔχοντας ξυπνήσει μέσα στὸ Φῶς τῆς Τζνάνα, ὁ Καμπίρ εἶναι βαμμένος στὸ χρῶμα τοῦ Κυρίου,
Ὅλος ὁ κόσμος πλανιέται· ὁ νοῦς μου ἔχει τώρα μεταμορφωθεῖ ἀπὸ τὴ Δύναμη (Ρὰμ) ποὺ διαπερνᾶ τὰ Πάντα.[36]

ΚΑΜΠΙΡ

Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλέγξει τὸ περιπλανώμενο μυαλό;
Ὁ νοῦς μπορεῖ νὰ ἀκινητοποιηθεῖ μέσο τῆς χάρης τοῦ Διδασκάλου, καὶ μὲ τὴν Τζνάνα ξαναγυρίζει στὴν Πατρίδα του.[37]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Τὸ ἄνθος γίνεται καρπὸς καὶ μετὰ ἐξαφανίζεται,
Ὅλες οἱ πράξεις εἶναι γιὰ τὴν Τζνάνα καὶ μετὰ σβύνουν.[38]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Νανάκ λέει: Μόνο αὐτὸς ποὺ βάζει τὸ κολλύριο τῆς Τζνάνα στὰ μάτια του, ξυπνᾶ μέσα στὴν Πραγματικότητα.[39]

Ἡ Τζνάνα εἶναι ἕνα ὑπέρτατο στολίδι γιὰ τὴ νύφη (ψυχή).
Εὐλογημένη εἶναι ἡ νύφη ποὺ ἀγαπᾶ τὸν Κύριό της.[40]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ ἄγριος ἐλέφας τοῦ νοῦ χαλιναγωγεῖται καὶ ἐξημερώνεται ἀπὸ τὸν μαχοὺτ (ὁδηγὸ τῶν ἐλεφάντων) ἑνὸς Γκουροῦ, μέσο τῆς Βέργας τῆς Φωτίσεως. Τὸ Φῶς τοῦ Γκουροῦ, ὀνομαζόμενο διαφοροτρόπως ὡς Σάμπτ, Νάαμ ἢ Ντούν, ἀποτελεῖ ἕνα σύνδεσμο μεταξὺ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς Ὑπερψυχῆς, καὶ μιᾶς καὶ άρπαχτεῖ γερά, μπορεῖ κανεὶς εὔκολα νὰ ἀνέλθει στὰ Διαμερίσματα τοῦ Θεοῦ.

Ἀπεξεδύθητε τὸν παλαιὸν ἄνρθωπον μετὰ τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ ἐνδύθητε τὸν νέον, τὸν ἀνακαινιζόμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν.[41]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Τὸ μέσο ποὺ ἀναγεννᾶ ἢ μεταμορφώνει τὴ φύση μας εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ ἐμπειρία ποὺ Αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς φέρει ὀνομάζεται ἡ Νέα Γέννηση, ἡ Ἀνάσταση ἢ ἡ Δευτέρα Παρουσία.

Ἐὰν τις ἦναι ἐν Χριστῷ, εἶναι νέον κτίσμα· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἰδοὺ τὰ πάντα ἔγειναν νέα.[42]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ Τζνάνα ἢ ἡ Φώτιση ὡς δῶρο ἀπὸ τὸ Θεό:

Ἡ ματιὰ τοῦ τῆς χάρης δίνει ὀρθὴ κατανόηση, καὶ μᾶς φέρνει στὸ κορυφαῖο κόσμημα τῆς Τζνάνα.[43]

Μὴ ζητήσεις τὴν Τζνάνα μέσα στὸν κόσμο γιατὶ ἀλήθεια δὲν θὰ τὴ βρεῖς,
Μὲ ἔνταλμα τοῦ Κυρίου τὴν παίρνει κανεὶς καὶ ὄχι μὲ τὶς δικές του προσπάθειες.[44]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μέσα στὸ σῶμα εἶναι ἡ Τζνάνα τοῦ Διδασκάλου, τὸ κορυφαῖο κόσμημα ποὺ χαρίζει τὴ σωτηρία,
Ὦ Νανάκ! μὲ τὸ βλέμμα Του τῆς χάρης, μπορεῖ νὰ τὴ χαρίσει σὲ ὁποιονδήποτε Τοῦ ἀρέσει, καὶ νὰ τὸν κάνει δεκτό.[45]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Αὐτοὶ ποὺ εἶναι ἀφοσιωμένοι στὸν Σατγκουροὺ τιμοῦνται καὶ γίνονται δεκτοὶ στὴν Αὐλή Του,
Τὸ Φῶς τῆς Τζνάνα ἀνατέλει μέσα σ' αὐτοὺς ποὺ Αὐτὸς θέλει νὰ τὴ χαρίσει.[46]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μιᾶς καὶ προικιστεῖ κανεὶς μὲ Φώτιση (ἢ Τζνάνα ἢ Θεία Γνώση καὶ Ἐμπειρία), πρέπει κανεὶς νὰ τὴν ἀσκεῖ καθημερινῶς ἔτσι ὥστε νὰ τὴν ἀναπτύξει καὶ ὄχι νὰ χάσει τὸ Ἱερὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ ἁπλὴ ἀμέλεια μέσα στὸ ἰσχυρὸ στροβίλισμα τοῦ κόσμου. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μὲ ὅρους ποὺ δὲν χωροῦν ἀμφιβολία, μᾶς προειδοποιεῖ γι' αὐτὸν τὸν κίνδυνο τοῦ νὰ χάσουμε τὸ ἀπαράμιλλο δῶρο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἐκλεκτοῦ Του, τοῦ Θεανθρώπου:

Πρόσεχε λοιπόν, μήποτε τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ἦναι σκότος.[47]

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΤΣΑΡΑΝ ΚΑΜΑΛ

Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Διδασκάλου

Sant Kirpal Singh Ji
(1894-1974)

Τσαρὰν Καμὰλ

1. Τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια

ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ, συναντοῦμε τὸν ὅρο «Τσαρὰν Καμάλ» μέσα στὶς γραφὲς διαφόρων θρησκειῶν.

Ἄκουσε, ὦ! κουτὲ ἄνρθωπε! Μάθε νὰ πέφτεις στὰ πόδια ἑνὸς Γκουρού.[1]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἂν οἱ σκέψεις σου εἶναι συγκεντρωμένες στὰ πόδια ἑνὸς Γκουροῦ, θὰ ἐκπληρωθοῦν ὅλες σου οἱ ἐπιθυμίες.[2]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὰ Εὐαγγέλια ἐπίσης βρίσκουμε ἀναφορὲς χρίσματος καὶ φιλήματος τῶν ποδιῶν τοῦ Χριστοῦ. Μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Μουσουλμάνων ὑπάρχει ἀκόμη τὸ ἔθιμο νὰ κάνουν ὑπόκλιση σεβασμοῦ ἀγγίζοντας τὰ πόδια τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀνθρώπων. Ἂς προσπαθήσουμε νὰ καταλάβουμε τὴ σημασία ἢ τὸ νόημα αὐτῶν τῶν ἐντολῶν καὶ ἀσκήσεων.

Ἕνας ζωντανὸς Διδάσκαλος εἶναι μεγάλη ἀνάγκη στὴν ἐπιστήμη τῆς πνευματικότητας. Εἶναι τὸ κεντρικὸ πρόσωπο γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖο γυρίζει ὅλο τὸ σύστημα. Εἶναι ὁ ἀνθρώπινος πόλος μέσο τοῦ ὁποίου ἡ θεία δύναμη ἐργάζεται σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Χωρὶς τὴν καθοδήγηση καὶ τὴ βοήθειά του, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνει καὶ νὰ κατορθώσει τίποτε. Εἶναι

λοιπὸν φυσικὸ τὸ ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ παραδώσει τὸν ἑαυτό του στὰ ἱερὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου. Καθὼς τὸ Καμάλ ἢ τὸ ἄνθος τοῦ λωτοῦ θεωρεῖται ὅτι εἶναι κάτι θεῖο καὶ ἱερό, τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου ἀναφέρονται γενικῶς ὡς Τσαρὰν Καμὰλ ἢ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια, κατάλληλα γιὰ νὰ προσκυνηθοῦν καὶ νὰ λατρευτοῦν μὲ κάθε εἰλικρίνεια καὶ ταπεινότητα.

Χωρὶς τὴ γενναιοδωρία ἑνὸς Γκουροῦ δὲν παίρνει κανεὶς τίποτε,
Ἂν καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπασχολεῖται σὲ ἑκατομμύρια ἀξιέπαινες πράξεις.[3]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἄφησε κατὰ μέρος ὅλη σου τὴ σοφία καὶ πέσε στὰ πόδια ἑνὸς Γκουροῦ.[4]

Νὰ εἶσαι ἡ σκόνη στὰ πόδια τοῦ σαντοῦ καὶ ξέχασε τελείως τὸν ἑαυτό σου,
Ἄφησε ὅλη σου τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴ μάθηση καὶ πέσε στὰ πόδια ἑνὸς Γκουροῦ.[5]

Ἄφησε κατὰ μέρος ὅλη σου τὴ σοφία καὶ τὴ γνώση,
Καὶ πέσε στὰ πόδια τῶν Ἁγίων.[6]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἄκουσε, σὺ ἀδαὴ ἑαυτέ, μάθε νὰ πέφτεις στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου,
Νὰ εἶσαι ἀφοσιωμένος στὸ Λόγο καὶ τότε δὲν θὰ ἔχεις κανένα φόβο γιὰ τὸ θάνατο.
Οἱ ἄτυχοι ἔχουν ἕνα βαρὺ φορτίο πάνω στὰ κεφάλια τους καὶ δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ εἶναι εὐτυχεῖς.[7]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Μὲ ἔνταλμα γραμμένο στὸ μέτωπό του ἐπικοινωνεῖ κανεὶς μὲ τὸν πολύτιμο Λόγο
Καὶ οἱ πράξεις του διαμορφώνονται ἀπὸ τὴν ἀφοσίωση στὰ ἱερὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[8]

Νὰ σκέπτεσαι τὸ Βασιλιὰ τῶν Βασιλιάδων — τὸν Κύριο τῆς Δημιουργίας,
Νὰ ἐξαρτιέσαι ἀπὸ Αὐτὸν μόνο, ποὺ ὑπάρχει μέσα σὲ ὅλα·
Πέταξε μακρυὰ ὅλα σου τὰ τεχνάσματα καὶ κρατήσου γερὰ ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[9]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὦ ἀγαπητὲ ἑαυτέ! Θὰ εὐλογηθεῖς μὲ τὴν ἀφοσίωση στὴ Δύναμη ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα,
Νὰ ὑπηρετεῖς μέρα καὶ νύχτα τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου, γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀφοσίωση στὸν Κύριο.[10]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἀπὸ προτροπὲς ὅπως ἡ ἀκόλουθη τοῦ Γκουροῦ Ἀρτζάν, εἶναι φανερὸ ὅτι θέλει νὰ βροῦμε ἕνα ζωντανό Διδάσκαλο καὶ νὸ παραδώσουμε τοὺς ἑαυτούς μας σ' αὐτόν, νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ τὴ συντροφιά του καὶ τὸ στενὸ σύνδεσμο διαμορφώνοντας τὴ ζωὴ καὶ τὴ διαγωγή μας σύμφωνα μὲ τὰ χνάρια του, γιατὶ σ' αὐτὸ βρίσκεται τὸ μυστικὸ τῆς πνευματικῆς ἐπιτυχίας. Τὸ «νὰ ἔρθουμε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ πόδια ἑνὸς Γκουροῦ» σημαίνει νὰ συναντήσουμε ἕνα Διδάσκαλο καὶ νὰ μποῦμε στὸ σῶμα τῶν πιστῶν του.

Ὑποκλίσου στὰ πόδια τῶν ἀφοσιωμένων Του.[11]

Παράμεινε πάντοτε στὴ συντροφιὰ τῶν Ἁγίων
Καὶ νὰ εἶσαι ἀφοσιωμένος στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[12]

Εὐλογημένη εἶναι ἡ στιγμὴ ποὺ βλέπω τὸ Διδάσκαλο,
Ἂς γίνω ἕνα ὁλοκαύτωμα στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[13]

Ζῶ μόνο γιὰ νὰ σὲ βλέπω
Καὶ νὰ ὑποκλίνομαι μὲ σεβασμὸ στὰ πόδια σου.[14]

Ἀμέσως ἐμψυχώνομαι βλέποντας τὸ Διδάσκαλο,
Καὶ καταπραΰνω τὴ δίψα μου μὲ τὰ νερὰ ποὺ πλένει τὰ πόδια του.[15]

Εἴθε νὰ ζήσω πάντοτε στὴ γλυκιὰ ἐνθύμηση τοῦ Λόγου
καὶ νὰ εὐλογηθῶ στὸ σῶμα καὶ στὸ νοῦ.
Ἄφησέ με νὰ πιῶ τὸ νερὸ ποὺ πλένεις τὰ πόδια σου, ὦ
φιλεύσπλαχνε θεῖε Διδάσκαλε.
Εὐλογημένη πράγματι ἦταν ἡ ὥρα ὅταν ἔφτασα στὴν
πόρτα σου, ὦ Κύριε.
Ὦ Νανάκ, ὁ Θεὸς μὲ τὴ μεγάλη Του φιλευσπλαχνία μὲ
ὁδήγησε στὴν πόρτα τοῦ Τέλειου Διδασκάλου.[16]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου συχνὰ ἀναφέρονται ὡς μία λίμνη ἱεροῦ νέκταρ ποὺ χαρίζει τὴ σωτηρία στοὺς κουρασμένους ἀπὸ τὸν κόσμο ὁδοιπόρους τοῦ Μονοπατιοῦ.

Ἄκουσε οτὺς Ἁγίους: ἡ Σωτηρία βρίσκεται στὸν ἀληθινὸ Λόγο,
Ὑπηρεσία στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου καὶ ἀφοσίωση στὸ
Λόγου Του εἶναι τὸ ἀληθινὸ προσκύνημα
Ἕνας τέτοιου εἴδους ἄνθρωπος εἶναι δεκτὸς στὴν Αὐλή
Του καὶ ἀποκτᾶ μιὰ τιμητικὴ θέση.[17]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐπίσης ὑπάρχει ἄφθονη γλύκα, παράξενη καὶ ἰδιαίτερη, στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου, καὶ ἀνείπωτες εὐλογίες κυλοῦν ἀπὸ αὐτά.

Γλυκὰ εἶναι τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια τοῦ Διδασκάλου,
Καὶ τὰ βλέπει κανεὶς μὲ ἔνταλμα τοῦ Θεοῦ.
Μυριάδες εἶναι οἱ ἀξίες ποὺ ἀκολουθοῦν ἕνα τέτοιο εὐλογημένο ὅραμα.[18]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ νερὸ ποὺ ἔχουν πλύνει τὰ πόδια τους θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἕνα ἐλιξήριο Ζωῆς, καὶ παίρνοντάς το ἔχει κανεὶς Αἰώνια Ζωή. Τὸ νὰ συναντήσει κανεὶς ἕνα ζωντανὸ Διδάσκαλο δὲν εἶναι εὔκολο ἔργο. Πραγματικὰ εὐλογημένος εἶναι ἕνας ἄν-

θρωπος ποὺ ἔχει τὴν καλὴ τύχη νὰ Τὸν συναντήσει καὶ νὰ Τὸν ἀναγνωρίσει.

῏Ω Νανάκ! Εἶναι ἐξαιρετικὰ καλὴ τύχη τὸ νὰ πετάξει κανεὶς μακριὰ τὴν ὑπερηφάνεια καὶ νὰ πέσει στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[19]

῏Ω Νανάκ! μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ Κάρμα
ἀφοσιώνεται κανεὶς στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[20]

Ὁ Νανάκ λέει: Εἶμαι εὐλογημένος,
ποὺ ὑπηρετῶ τὰ πόδια ἑνὸς Σάντχ.[21]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ἔχει κανεὶς τὴν εὐκαιρία νὰ συναντήσει ἕνα ζωντανὸ Διδάσκαλο καὶ νὰ ἀφοσιωθεῖ μὲ ἀγάπη στὰ πόδια του:

Ὁ Θεὸς μὲ συνέδεσε μὲ ἕναν Ἅγιο,
Καὶ βρῆκα ἕνα καλὸ σύντροφο
Καὶ ἀπόκτησα ἀγάπη γιὰ τὰ πόδια Του[22]

Αὐτὸς στὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς ρίχνει τὴν εὐλογία Του
Ἀρχίζει νὰ πλένει τὰ πόδια ἑνὸς Σατγκουροῦ.[23]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Θεὸς μὲ εὐλόγησε μὲ τὸ ἔλεός Του
Τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου εἶναι τώρα φυτεμένα μέσα μου[24]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Εὐλογημένη εἶναι ἡ μέρα ποὺ ἕνας ἄνθρωπος ἀναλαμβάνει ὑπηρεσία στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου καὶ ὑποκλίνεται μὲ κάθε ταπεινότητα μπροστά του καὶ ἀγγίζει τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια του μὲ τὸ μέτωπο καὶ τὴ γενειάδα του.

Εὐλογημένα εἶναι τὰ μάτια ποὺ βλέπουν τὴ Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου,
Εὐλογημένο εἶναι τὸ μέτωπο ποὺ ἀγγίζει τὰ πόδια του.[25]

Εὐλογημένη εἶναι ἡ μέρα ποὺ συνάντησα τὸ Διδάσκαλο,
Καὶ ὑποκλίθηκα μὲ σεβασμὸ στὰ πόδια του.[26]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Εὐλογημένες εἶναι οἱ γενειάδες ποὺ ἀγγίζουν τὰ πόδια του.[27]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ Μπχέϊ Γκούρντας λέει γι' αὐτὸ τὸ θέμα:

Ἀπὸ αἰῶνες εἶχε κανεὶς μιὰ ἀνθρώπινη γέννηση,
Ἀλλὰ εὐλογημένη εἶναι ἡ ζωὴ στὴν ὁποία καταφεύγει στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου,
Εὐλογημένα εἶναι τὰ μάτια ποὺ βλέπουν τὸ Διδάσκαλο,
Εὐλογημένα εἶναι τὰ αὐτιὰ ποὺ ἀκοῦν τὸ Διδάσκαλο,
Εὐλογημένη εἶναι ἡ μύτη ποὺ μυρίζει τὴν εὐωδία ἀπὸ τὰ πόδια του,
Εὐλογημένη εἶναι ἡ γλώσσα ποὺ ἐπαναλαμβάνει τὰ λόγια τοῦ Διδασκάλου,
Εὐλογημένα εἶναι τὰ χέρια ποὺ ὑπηρετοῦν τὸ Διδάσκαλο,
Εὐλογημένα εἶναι τὰ πόδια ποὺ περπατοῦν γύρω ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο.[28]

Ἡ προσφυγὴ στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου ἔχει τὴν ἀξία ἑκατομμυρίων ταξιδιῶν προσκυνήματος,
Ἀκόμη καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ θεὲς ἀπασχολοῦνται πρόθυμα στὴν ὑπηρεσία τοῦ Διδασκάλου.
Ἡ προσφυγὴ στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου φέρνει τὴν ἐκπλήρωση ὅλων τῶν ἐπιθυμιῶν.
Ὅλες οἱ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις ρέουν ἀπὸ αὐτὸν καθὼς καὶ ἡ ἀθανασία.
Ἡ προσφυγὴ στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου μᾶς φέρνει στὴν περιοχὴ ποὺ δὲν ὑπάρχουν ἐπιθυμίες.
Ἡ ἀφοσίωση ὅπως ὁρίζεται ἀπὸ αὐτὸν φέρνει σωτηρία ἀπὸ τὴ σκλαβιά·

Προσφυγὴ στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου ἔχει μιὰ ἀξία ποὺ εἶναι ἀδιανόητη,
Αὐτὸς ἐργάζεται χωρὶς καμιὰ σκέψη καὶ εἶναι ἡ δυνητικὴ αἰτία (ὑλικὴ καὶ δραστήρια) ὅλων ὅσα ὑπάρχουν.[29]

Ἀπὸ τότε ποὺ κατέφυγα στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου
Ὅλος ὁ κόσμος μοιάζει ἀπασχολημένος σὲ προσκύνημα στὰ πόδια του·
Τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια Του ἀποτελοῦν μιὰ λίμνη τοῦ ὕδατος τῆς Ζωῆς (Τσαρὰν - Ἀμρίτ).
Ἐπιθυμῶ καὶ θέλω τὴ σκόνη ἀπὸ τὰ πόδια του — τὴ σκόνη ποὺ δημιούργησε τὸ Σύμπαν.
Τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια Του εἶναι ὁ ἀληθινὸς πλοῦτος καὶ τὸ ἀληθινὸ λιμάνι εἰρήνης,
Χαρίζουν ἕνα ἀνείπωτο δραμα καὶ ὁδηγοῦν στὸ Μονοπάτι πρὸς τὸ Θεό.
Τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια Του ἔχουν μιὰ δόξα ποὺ εἶναι ἀπερίγραπτη καὶ ἀκατανόητη,
Οὔτε αὐτό οὔτε ἐκεῖνο, ὑποκλίνομαι σὲ σένα ξανὰ καὶ ξανά, ὦ Κύριε.[30]

ΜΠΧΕ·Ι· ΓΚΟΥΡΝΤΑΣ

Εἶναι πράγματι μεγάλη εὐλογία νὰ ἔχει κανεὶς ἕνα ζωντανὸ Διδάσκαλο. Ἔχουμε στὶς γραφὲς ἀμέτρητες ἀξίες ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια τοῦ Διδασκάλου. Αὐτὸς διασκορπίζει ὅλες τὶς λύπες καὶ τὶς στενοχώριες μας. Ἀπαλλάσσεται κανεὶς ἀπὸ τὰ θανάσημα ἁμαρτήματα τῆς ἀσέλγειας καὶ τοῦ πάθους, τῆς προσκολλήσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας. Τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς ἐξαγνίζονται καὶ τὰ δύο. Ἀπελευθερωμένος ἀπὸ κάθε σκλαβιά, παίρνει κανεὶς τὴ ζωὴ ὅπως ἔρχεται, ἀδέσμευτος καὶ ἀνεπηρέαστος, χωρὶς φόβο γιὰ τὸ τί θὰ συμβεῖ — ἀκόμα καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸ θάνατο, ποὺ ξέρει πῶς νὰ τὸν ἀντιμετωπίσει. Μὲ τὴ Δύναμη τοῦ Λόγου, διάγει μιὰ ζωὴ τέλειας ἱκανοποιήσεως καὶ ἐκστάσεως καὶ ἀνυψώνε-

ται σὲ Παγκόσμια Συνειδητότητα, καὶ στὸ ἑξῆς ζεῖ πάντοτε στὸ ἐπίπεδο τῆς ψυχῆς. Αὐτὸ εἶναι Τζίβαν Μούκτι ἢ ἀπελευθέρωση ἐνῶ ζεῖ κανείς.

Εὐλογημένη εἶναι ἡ ὥρα ποὺ βλέπω τὸ Διδάσκαλο,
Καὶ κάνω θυσία τὸν ἑαυτό μου στὰ πόδια του.[31]

Ἕνας ἀληθινὸς Σατγκουροὺ εἶναι ἕνας μεγάλος Δωρητής,
Ὅταν τὸν βλέπω ἐξαφανίζονται ὅλα μου τὰ δεινά.
Τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια του εἶναι ἄξια λατρείας.[32]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Λατρεύω τὰ πόδια τοῦ Σατγκρουροῦ,
Ὁ Γκουροὺ εἶναι ὁ τιμονιέρης
Καὶ ὁ Λόγος του ἡ βάρκα ποὺ περνοῦμε ἀπέναντι.[33]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ἕνα βλέμμα χάρης ἀπὸ τὸν Σατγκουροὺ εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἑκατομμύρια βασιλείων
Τὴ στιγμὴ ποὺ ἐκδηλώνει τὸ Λόγο, τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς μου αἰσθάνονται χαρούμενα·
Ἀλλὰ εἶναι μὲ ἔνταλμα τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀφοσιώνεται κανεὶς στὰ πόδια τοῦ Σατγκουροῦ.[34]

Σὲ ὁποιαδήποτε κατάσταση, καθήμενος ἢ ὄρθιος, ψάλλω τὶς ἀρετές τοῦ Κυρίου καὶ οἱ λύπες καὶ οἱ στεναχώριες μου ἐξαφανίζονται.

Ὁ Νανάκ λέει: Μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ Κάρμα ὁ νοῦς προσκολλᾶται στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[35]
Ὅλα τὰ πράγματα προσθέτονται σ' αὐτὸν ποὺ ρίχνει ἕνα βλέμμα ἀγάπης στὸ Διδάσκαλο.
Αὐτοὶ ποὺ ὁ νοῦς τους εἶναι προσηλωμένος στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἀληθινὰ εὐλογημένοι.[36]

Ὁ Νανὰκ λέει: Ἂν ἔτσι ἔχει προοριστεῖ

Ἄφησε κάθε ὑπερηφάνεια καὶ ἀπασχολήσου στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[37]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Εὐλογημένοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ τοὺς ἔχει παραδεχτεῖ ὁ Σατγκουρού
Ὁ Νανὰκ εἶναι πάντοτε προσκολλημένος στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου.[38]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὅπως σπείρεις θὰ θερίσεις, καὶ θὰ θερίσεις τοὺς σπόρους ποὺ ἔσπειρες πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες,
Σὲ ὅποιον στέλνει τὸ ἔλεός Του, πλένει τὰ πόδια τοῦ Σατγκουροῦ.[39]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ἐσωτερικὸ ὅραμα τῶν ποδιῶν τοῦ Διδασκάλου

Ἕνας ζωντανὸς Διδάσκαλος δὲν εἶναι μόνο μιὰ φυσικὴ ὀντότητα. Εἶναι μιὰ δραστήρια ζωντανὴ ἀρχὴ ποὺ ὑπερβαίνει μὲ τὴ θέλησή της τὸ φυσικὸ ἐπίπεδο καὶ διασχίζει τὶς ἀνώτερες πνευματικὲς περιοχές. Ἡ Φωτεινὴ Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου, ποὺ ὀνομάζεται Γκουροὺ Ντέβ, ὁδηγεῖ καὶ βοηθεῖ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ νὰ ἀπαλλάξει τὸν ἑαυτό της ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τῆς σάρκας, μέσο τοῦ Σιμρὰν ἢ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐπιφορτισμένων λέξεων ποὺ ἔχουν δοθεῖ ἀπὸ τὸ Διδάσκαλο. Τὸ πνεῦμα γίνεται ἱκανὸ νὰ σταθεῖ στὶς λεπτότερες περιοχὲς μὲ τὴ μαγνητικὴ ἐπίδραση τῆς Φωτεινῆς Θείας Μορφῆς τοῦ Γκουροῦ (Ντίβια - ρούπ). Γι' αὐτὸ εἶναι ἐπίσης ἀναγκαία ἡ ἀφοσίωση στὰ ἱερὰ πόδια τῆς ἐσωτερικῆς Φωτεινῆς Μορφῆς.

Κράτησε τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου πάντοτε χαραγμένα μέσα στὴν καρδιά σου·
Καὶ θὰ ἐκπληρώνονται ὅλες σου οἱ ἐπιθυμίες.[40]

Ἂς παραμείνει ἡ ἐνθύμηση τῶν ποδιῶν τοῦ Διδασκάλου
μέσα στὸ νοῦ σου,
Ὅλα σου τὰ βάσανα θὰ ἐξαφανιστοῦν καὶ οἱ ἐχθροί σου
θὰ καταστραφοῦν[41].

Ἂς παραμένει ἡ ἐνθύμηση τῶν ποδιῶν τοῦ Διδασκάλου
μέσα στὸ νοῦ σου,
Καὶ θὰ σωθεῖς ἀπὸ τὶς φωτιὲς τῆς κολάσεως.[42]

Τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἐκδηλωμένα μέσα στὸ μέ-
τωπό μου,
Γι' αὐτὸ ὅλες μου οἱ δοκιμασίες καὶ οἱ δυστυχίες ἔχουν
τώρα τελειώσει[43].

Ἡ εὐλογημένη μορφὴ τοῦ Διδασκάλου εἶναι ἐκδηλωμένη
μέσα στὸ μέτωπό μου·
Ὁποτεδήποτε κοιτάζω μέσα μου, τὸν βρίσκω ἐκεῖ·
Τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια Του εἶναι ἡ πηγὴ αὐτῆς τῆς ἴδιας
τῆς ζωῆς μου[44].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁλόκληρη ἡ Φωτεινὴ Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου καθὼς ἐμφανίζεται ἐσωτερικῶς εἶναι πράγματι εὐλογημένη. Τὸ θεῖο Φῶς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου εἶναι φωτοβόλο καὶ εἶναι τὸ πρῶτο ποὺ ἀνατέλλει· μὲ αὐτὸ ἔρχεται ὁλόκληρη ἡ μορφὴ ὡς προάγγελος τῆς Θείας Παρουσίας, ἀξίζει νὰ προσκυνηθεῖ καὶ νὰ ἀγαπηθεῖ. Ἀπὸ ἐπίπεδο σὲ ἐπίπεδο αὐτὸ τὸ Ἱερὸ Φῶς αὐξάνει σὲ λαμπρότητα. Ὁ Σουάμι Τούλσι Ντάς, ὁ φημισμένος συγγραφέας τῆς Ἰνδικῆς Ραμαγιάνα, μίλησε γι' αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

Τὰ νύχια τῶν ποδιῶν τοῦ Διδασκάλου εἶναι πιὸ λαμπερὰ ἀπὸ τὸ ἀκτινοβόλο κορυφαῖο κόσμημα. Μιὰ σύνδεση μὲ αὐτὰ ἀνοίγει τὴν ἐσωτερικὴ ὅραση καὶ γίνεται κανεὶς παντογνώστης[45].

Ὁ Μωλάνα Ρούμι ὁμιλεῖ ἐπίσης γι' αὐτό:

> Ὅταν ὁ Π ὶ ρ (Διδάσκαλος) ἐμφανίζεται ἐσωτερικῶς, γίνεσαι γνώστης τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

Αὐτὸ εἶναι ἰσοδύναμο μὲ ὅτι τεχνικῶς ὀνομάζεται «Φάνα - φὶλ - Σὲχ» ἢ τὸ νὰ βυθίσει κανεὶς τὴν ταυτότητά του σ' αὐτόν, ἢ νὰ γίνει ἕνα μὲ τὸν Σὲχ ἢ Διδάσκαλο. Στὸ ἑξῆς ἡ δυαδικότητα μεταξὺ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ Διδασκάλου σταματᾶ καὶ γίνονται ἕνα κατὰ τὸ πνεῦμα. Ὁ μαθητὴς ἀληθινὰ γίνεται ἕνας ἄνθρωπος τοῦ Γκουροῦ. Ἡ Ἀστρικὴ Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου ἐμφανίζεται ὅταν ἀνυψώνεται κανεὶς πάνω ἀπὸ τὴ σωματικὴ συνειδητότητα. Ὅταν τὰ αἰσθητήρια ρεύματα (ἢ ἡ συνειδητότητα) μὲ τὴ διαδικασία τοῦ Σιμρὰν συγκεντρωθοῦν στὸ κέντρο μεταξὺ τῶν δυὸ φρυδιῶν τὸ φῶς ἀναβλύζει καὶ ὅταν κανεὶς προχωρήσει, φανερώνεται αὐτὴ ἡ Φωτεινὴ Μορφή. Ἐφόσον αὐτὴ ἡ θεία Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου δὲν ἔρχεται νὰ μᾶς ὁδηγήσει, δὲν μποροῦμε νὰ περπατήσουμε στὸ πνευματικὸ μονοπάτι καὶ νὰ κερδίσουμε τὸ Βασίλειο τοῦ Οὐρανοῦ· γιατὶ ὁ Γκουροὺ προπορεύεται τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Θεό. Αὐτὴ ἡ Φωτεινὴ Μορφὴ παραμένει πάντοτε μὲ τὸ μαθητή, ἄσχετα ποῦ βρίσκεται αὐτός, καὶ βοηθεῖ τὸ ὁδοιπόρο πνεῦμα στὸ Μονοπάτι· τὸ ὁδηγεῖ πάνω ἀπὸ τὶς Τρίγκουν - ἄτμακ περιοχὲς (ὑλική, ἀστρική, αἰτιατή) καὶ τὸ παίρνει στὴν Τέταρτη Μεγάλη Διαίρεση ποὺ ὀνομάζεται Σὰτ - Λόκ, καὶ εἶναι ἕνα καθαρῶς πνευματικὸ βασίλειο.

> Τὰ πόδια (Φῶς) τοῦ Διδασκάλου λάμπουν στὸ μέτωπό μου,
> Δὲν εἶμαι πιὰ θύμα τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν δυστυχιῶν[46].
>
> Ἡ Εὐλογημένη Μορφὴ τοῦ Διδασκάλου εἶναι πάντοτε μέσα στὸ μέτωπό μου·
> Κάθε στιγμὴ καθὼς κοιτάζω πάνω, βλέπω τὴ Θεία Μορφή·

Καὶ τώρα ζῶ καὶ ἀναπνέω ἀπὸ τὴ χάρη τῶν ἀπὸ λωτὸ ποδιῶν τοῦ Διδασκάλου[47].

Εὐλογημένο πράγματι εἶναι τὸ ἀνθρώπινο σῶμα μέσα στὸ ὁποῖο κατοικοῦν τὰ πόδια τοῦ ἀγαπημένου[48].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ ἐκδήλωση τοῦ Γκουροῦ Ντέβ, ἢ τῆς Ἀστρικῆς Μορφῆς τοῦ Διδασκάλου, εἶναι καθαρὰ ἕνα δῶρο τοῦ Θεοῦ. Μόνο μὲ τὴ Θεία χάρη, εὐλογοῦνται οἱ μυημένοι μὲ αὐτὸ τὸ πολύτιμο δῶρο.

Εἶμαι καταμαγεμένος ὅταν βλέπω τὰ ἀπὸ λωτὸ πόδια τῆς Φωτεινῆς Μορφῆς τοῦ Διδασκάλου,

Μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου ἔρχεται κανεὶς νὰ ὑπηρετήσει τὸν Κύριο[49].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Θεοῦ (Νάαμ)

Ἔχουμε μέσα στὶς γραφὲς σχετικοὺς ὑπαινιγμοὺς καὶ γιὰ τὰ Πόδια τοῦ Θεοῦ ἐπίσης, π.χ.:

Ἔλα σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ πόδια τοῦ Χάρι μέσο τοῦ Σάμπτ τοῦ Γκουροῦ[50].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Διαλογίσου στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Κυρίου[51].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Δὲν ὑπάρχει πράγματι καμιὰ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Διδασκάλου. Ἀλλὰ τί ἀντιπροσωπεύουν καὶ τί σημαίνουν οἱ λέξεις: «ἀπὸ Λωτὸ πόδια»; Αὐτὲς οἱ λέξεις δὲν σημαίνουν τίποτε περισσότερο οὔτε τίποτε λιγότερο ἀπὸ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου ποὺ ὀνομάζεται Νάαμ, Κάλμα ἢ Λόγος, πού, προερχόμενη ἀπὸ τὴν Ἀνώτατη Περιοχὴ καὶ περνώντας μέσο διαφόρων βαθμῶν πυκνότητας, ἀντη-

χεῖ στὸ κατώτατο ἐπίπεδο τῆς λεπτῆς περιοχῆς στὸ κέντρο μεταξὺ τῶν δύο φρυδιῶν· καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Διδάσκαλος συνδέει τὸ πνεῦμα κατὰ τὴν ὥρα τῆς μυήσεως.

Θαυμάσια εἶναι ἡ Ἁρμονία τοῦ Θεοῦ,
Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ θαυμαστοῦ Κυρίου γίνεται κανεὶς Σαντοῦ[52].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐδῶ ὁ ὅρος εἶναι συνώνυμος μὲ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα ποὺ ἐκδηλώνει τὸν Ἑαυτό Του μέσο τῆς χάρης κάποιου Διδασκάλου, καὶ ὅταν συντονιστεῖ κανεὶς μὲ αὐτὸ γίνεται ἕνας Σάντχ (πειθαρχημένη Ψυχή).

Ἂν ζήσεις μὲ ἕναν Ἅγιο γιὰ λίγο διάστημα,
Μιὰ μελωδικὴ συμφωνία ἁπαλῆς μουσικῆς ἐμφανίζεται ἀπὸ μόνη της[53].
Κόβοντας στὰ δύο ὅλους τοὺς δεσμούς, ἐγκατασταίνεται κανεὶς μέσα στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια,
Καὶ παραμένει ἀπορροφημένος στὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα[54].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὴν ὁρολογία τῶν Ἁγίων, ἀφοσίωση στὸ Λόγο εἶναι ἀφοσίωση στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Διδασκάλου, καὶ αὐτοὶ ποὺ ἀπορροφιοῦνται στὴν Ἁρμονία τοῦ Λόγου πίνουν τὸ «Ὕδωρ τῆς Ζωῆς» ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Κυρίου. Στὴν πραγματικότητα, ἡ ἀναφορὰ ἐδῶ εἶναι στὸ Ἠχηρὸ Φῶς τὸ ὁποῖο, προερχόμενο ἀπὸ τὰ Πόδια τοῦ Διδασκάλου, καλωσορίζει τὴν ὁδοιπόρο ψυχὴ καθὼς προχωρεῖ στὸ ταξίδι της πρὸς τὴν Πατρίδα της μέσο τῆς ἀστρικῆς καὶ τῆς λεπτῆς περιοχῆς.

Ὁ Νανὰκ προσεύχεται: Κάνε με σκλάβο αὐτῶν τῶν λατρῶν ποὺ ενῖαι ἀπορροφημένοι στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια Σου[55].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἐπίσης, ὅταν μὲ τὴν πνευματικὴ σάντνα τὸ Καλοκάγαθο Φῶς τοῦ Κυρίου ἀνατέλλει ἐσωτερικῶς, καὶ αὐτὸ ἐπίσης περιγράφεται ὡς τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Κυρίου, ἐφόσον προέρχεται ἀπὸ τὰ Πόδια Του καὶ τὴ σκόνη τῶν Ποδιῶν Του (Τσαρὰν Ντούρ).

Τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ Πόδια Του ἐγκατασταίνονται στεραιὰ ἐσωτερικῶς,
Ἕνα Φῶς ἀνατέλλει καὶ συναντᾶ κανεὶς τὸν Κύριο[56].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ Νάαμ ἢ ὁ Λόγος εἶναι ἡ Πηγὴ τοῦ Οὐρανίου Φωτός. Ἀφοσίωση στὸ Νάαμ δὲν εἶναι παρὰ ἀφοσίωση στὰ Πόδια Του.

Ἐνῶ περπατᾶς ἢ κάθεσαι, ὅταν εἶσαι ξυπνητὸς ἢ κοιμᾶσαι,
Νὰ εἶσαι συντονισμένος μὲ τὸ Λόγο (Γκουροῦ - Μάντρα),
Νὰ εἶσαι ἀφοσιωμένος στὰ Πόδια Του στὴ συντροφιὰ ἑνὸς Ἁγίου, καὶ διάσχισε ἔτσι τὴ θάλασσα τῆς ζωῆς[57].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ μεγαλεῖο τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν εἶναι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα. Εἶναι τὸ SUMMUM BONUM (τὸ μεγαλύτερο δῶρο) τῆς ζωῆς.

Παραμένω ἀπορροφημένος ὁλοκληρωτικὰ στὴν εὐδαιμονία τῶν ἱερῶν Ποδιῶν Του[58].

ΚΑΜΠΙΡ

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ περιγράφει τὴ μακαριότητα τῶν Ποδιῶν Του. Ἀλλὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχει τὴν ἐμπειρία τους καὶ νὰ αἰσθανθεῖ κάτι ἀπὸ τὴν εὐδαιμονία ποὺ προέρχεται ἀπὸ αὐτά:

Ὦ! Καμπίρ! Μὲ τί πρέπει νὰ συγκρίνω τὴν εὐδαιμονία ἀπὸ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια;
Τὰ λόγια ἀποτυχαίνουν νὰ δώσουν δικαιοσύνη, ἀλλὰ

μπορεῖ κανεὶς νὰ πειστεῖ ἔχοντας κάποια ἐμπειρία ἀπὸ αὐτό[59].

ΚΑΜΠΙΡ

Παραμένοντας σὲ συνεχὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ Φῶς καὶ τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα, μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι πάντα ἀφοσιωμένος στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια καὶ νὰ ἔχει ἀνείπωτα ὀφέλη ἀπὸ αὐτό.

Αὐτοὶ ποὺ ἐξαρτιοῦνται ἀπὸ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Διδασκάλου,
Εἶναι πάντοτε ἀπορροφημένοι στὸ Λόγο[60].

Αὐτοὶ ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐξαρτιοῦνται μόνο ἀπὸ Ἕναν.
Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ μόνο καταφύγιό τους, τὸ ὑφάδι καὶ τὸ στημόνι τῆς ὑπάρξεώς τους[61].

Ὁ σύντροφος, ὁ φίλος καὶ ὁ ὁδηγός μου εἶναι ὁ Ὕψιστος,
Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια Του μέσα μου εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωή μου[62].

Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια Του εἶναι τὸ στήριγμά μου,
Αὐτὸς εἶναι τὸ θησαυροφυλάκιο ὅλης τῆς Εὐδαιμονίας,
Ἄφησέ με νὰ εἶμαι ἀπασχολημένος στὸ Χάρι Κιρτάν Του,
Ὅσο διαρκεῖ ἡ πνοὴ τῆς ζωῆς[63].

Τὰ Πόδια Σου εἶναι τιμωνιέρηδες γιὰ νὰ μᾶς περάσουν στὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη τῆς θάλασσας τῆς ζωῆς[64].

Μὲ τὰ Πόδια Σου, Σὺ ἔχεις διαπεράσει πολλοὺς μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο[65].

Ὁ νοῦς πηγαίνει μὲ ἀσφάλεια μέσα στὸ πλοῖο τοῦ Χάρι Τσαράν[66].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐμφανίζονται μέσα στὰ κατάβαθα τοῦ νοῦ:

Τὸ νὰ ἀκούει τὸ Κιρτὰν (Λόγο) εἶναι ἡ καθημερινὴ ρουτίνα ἑνὸς Σάντχ,
Ὅταν τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐκδηλώνονται πλήρως ἐσωτερικῶς, ζεῖ κανεὶς σὲ συνεχὴ ἀφοσίωση σ' αὐτά.[67]

Μὲ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐσωτερικῶς, διαλογίζομαι σ' αὐτὰ ὅλη τὴν ὥρα[68].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μόνο ὅταν ὁ Θεὸς τὸ δώσει ἀπασχολεῖται κανεὶς στὴ λατρεία τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν.

Ὅλοι εἶναι ἁρμαθιασμένοι ὅπως οἱ χάντρες σὲ ἕνα σπάγγο·
Μόνο αὐτὸς ποὺ εἶναι προορισμένος καταφεύγει στὰ Πόδια[69].

Μὲ τὸ βλέμμα τῆς χάρης Σου προσέλκυσέ μας στὰ Πόδια Σου[70].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ πλοῦτος τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν ἔρχεται ὡς δῶρο ἀπὸ τὸν Σατγκουρού καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰ κάνει νὰ ἐκδηλωθοῦν:

Ἀπασχολεῖται κανεὶς στὴν ἀφοσίωση τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν,
Ἂν πάρει τὸ δῶρο τῶν Ποδιῶν ἀπὸ ἕνα Σατγκουρού[71]

Προσφέρω τὸν ἑαυτό μου θυσία στὰ Ἱερὰ Πόδια.
Καὶ θυσία στὸ Διδάσκαλο γιατὶ μοῦ τὰ ἔδειξε[72].

Ὁ Διδάσκαλος μοῦ ἔδωσε τὸν πλοῦτο τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν,
Καὶ ἐνῶ ἤμουν χωρὶς ἀγκυροβόλια βρῆκα μιὰ ἔφεδρη ἄγκυρα[73].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ τὴ συντροφιὰ τῶν Σαντοῦ καὶ τῶν Ἁγίων ἐμφανίζονται τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐσωτερικῶς:

Οἱ Σαντοὺ καὶ οἱ Ἅγιοι ἐκδηλώνουν τὸ Οὐράνιο Φῶς
Καὶ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια γίνονται ἔκδηλα ἐσωτερικῶς[74].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Πῶς ἔρχονται νὰ παραμείνουν τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια μέσα στὸ νοῦ; Μέσο τοῦ Σιμρὰν ἐμφανίζονται τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια.

Τὸ Σιμρὰν τοῦ Θεοῦ διώχνει ὅλες τὶς δυστυχίες,
Καὶ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐμφανίζονται μέσα στὸ νοῦ.
Νὰ διαλογίζεσαι συνεχῶς στὸ Λόγο ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα,
Καὶ πιὲς τὸ Νερὸ τῆς Ζωῆς, ὦ ἀγαπημένε τοῦ Κυρίου[75].

Ψάλλε τὶς ἀρετὲς τοῦ Κυρίου μὲ τοὺς Ἁγίους καὶ μὴ χάνεις τὴν πολύτιμη ζωή·
Ὑμνώντας τὸν Κύριο, ὄχι μόνο σώζει κανεὶς τὸν ἑαυτό του (ἀπὸ τὴν ἐρημιὰ τῆς ζωῆς) ἀλλὰ ἀκόμη καὶ αὐτοὺς ποὺ εἶναι τὸ συγγενολόι του·
Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἦρθαν τώρα νὰ παραμείνουν μέσα στὸ νοῦ μου καὶ διαλογίζομαι σ' αὐτὰ συνεχῶς,
Ὁ Νανὰκ βρῆκε καταφύγιο στὸ Θεὸ καὶ πρόσφερε τὰ πάντα σ' Αὐτόν[76].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὅταν ἡ συνειδητότητα ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα, καὶ ποὺ στὸν ἄνθρωπο δρᾶ μέσο τῶν αἰσθητηρίων ρευμάτων, μαζεύεται καὶ συγκεντρώνεται μὲ τὴν πνευματικὴ σάντνα σὲ ἕνα κέντρο, στὴν ἕδρα τῆς ψυχῆς, ἀκριβῶς πίσω καὶ μεταξὺ τῶν δύο φρυδιῶν, ἐκδηλώνεται τὸ Νάαμ ἢ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια. Τὸ Πνεῦμα ἀπορροφιέται τόσο πολὺ στὴν ὡραία μουσικὴ ποὺ χάνει κανεὶς τὸν ἑαυτό του καὶ πραγματοποιεῖται μιὰ ἀκατάλυτη ἕνωση μεταξὺ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς Ὑπερψυχῆς. Πρόσωπο μὲ πρόσωπο μὲ τὴν Πραγματικότητα, ἐγκατασταίνεται τόσο πολὺ μέσα σ' αὐτὴ ποὺ στὸ ἑξῆς ὁ κόσμος χάνει τὰ θέλγητρά του καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν μετακινήσει ἀπὸ τὸ σκοπό του.

Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Διδασκάλου εἶναι θαυμάσια φω-

τεινά. Ἕνας σπάνιος Σαντοῦ μὲ πολὺ μεγάλη τύχη εἶναι ἱ-
κανὸς νὰ ρίξει τὰ μάτια του πάνω τους. Αὐτὰ ἐμφανίζονται
μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀφοσιωμένου, πίσω ἀπὸ τὰ δύο φρύδια.

Ἕνας σπάνιος Σαντοῦ μπορεῖ νὰ ἀγαπήσει τὰ ἀπὸ Λωτὸ
Πόδια τοῦ Κυρίου[77].

Τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια ἐμφανίζονται μέσα στὸ νοῦ ἑνὸς ἀ-
φοσιωμένου[78].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἂν ἔρθει κανεὶς σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια, προσελκύει στὸν ἑαυτό του τὶς ἀξίες ὅλων τῶν ἀπαρνήσεων, τῶν ταξιδιῶν γιὰ προσκύνημα καὶ τῶν ἔργων ἀγαθοεργίας καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἕνας διαλογισμὸς στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Κυρίου χα-
ρίζει τὶς ἀξίες ὅλων τῶν ἀσκήσεων καὶ πειθαρχιῶν ἀ-
φοσιώσεως[79].

Διαλογίσου στὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια τοῦ Κυρίου·
Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀνώτερο ταξίδι γιὰ προσκύνημα καὶ ἕνα
νίψιμο ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες[80].

Νὰ διαλογίζεσαι μέρα καὶ νύχτα στὸ Λόγο καὶ πιὲς τὴν
ἀμβροσία Του,
Θὰ σοῦ δώσει τὸ ὄφελος ὅλων τῶν ἐνάρετων πράξεων καὶ
τῶν γιογκικῶν ἀσκήσεων[81].

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι στὶς ὠδίνες τῶν ἀσελγειῶν,
τῶν παθῶν καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ,
Τὸ καταφύγιο ἑνὸς Ἁγίου καὶ ἡ ἀφοσίωση στὰ πόδια του
θὰ διασκορπίσει ὅλα τὰ βάσανα ποὺ εἶναι γεννημένα ἀ-
πὸ τὴν ἄγνοια[82].

Μιὰ ὁλόψυχη ἀφοσίωση στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου μᾶς
σώζει ἀπὸ ὅλες τὶς ἀγωνίες καὶ τὶς θλίψεις[83].

Παράτησε ὅλες τὶς κοσμικὲς ἀνέσεις καὶ τὰ στολίδια χωρὶς καμιὰ σπουδαιότητα,
Ὅλα τὰ πάθη καὶ ὅλες οἱ ἡδονὲς φεύγουν μιᾶς καὶ πᾶς στὰ πόδια τοῦ Σατγκουροῦ[84].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Σκοτώνοντας τὸν ἐγωισμὸ ὁ νοῦς ὑποτάσσεται,
Καὶ ἀγαπᾶ κανεὶς τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου παντοτεινά.
Μὲ τὴ χάρη τοῦ Διδασκάλου, τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς ἐξαγνίζονται,
Καὶ ἐπικοινωνεῖ κανεὶς μὲ τὸν Ἱερὸ Λόγο[85].

Ἂς γίνει τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχή μου μιὰ θυσία στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου ποὺ ἀπορροφοῦν τὰ πάντα·
Ὁ Σατγκουροὺ εἶναι μία γνήσια Πηγὴ Νέκταρ, καὶ ὁ Λόγος Του ἀπαλλάσσει τὸ νοῦ ἀπὸ κάθε ἀτέλεια[86].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ὁ νοῦς συνδεμένος μὲ τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου
Ἀφήνει πίσω του τὸ μονοπάτι τοῦ θανάτου[87].

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

Ὅπως ἡ σαβούρα μέσα στὴ βάρκα διασχίζει τὸν ποταμό,
Ἔτσι καὶ ἕνας ἀφοσιωμένος τοῦ Διδασκάλου διασχίζει μὲ ἀσφάλεια τὴ θάλασσα τῆς ζωῆς[88].

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου, ζῶ θυμούμενος τὸν Χάρι·
Μὲ τὸ διαλογισμὸ τοῦ Πὰρ Μπράχμ, πίνω τὸ Ἀμρίτ.[89]

Ὁπουδήποτε καὶ νὰ κοιτάξω βρίσκω τὸν ἑαυτό μου Στὰ Πόδια,
Εἴθε νὰ γίνω μιὰ θυσία Στὰ Πόδια.[90]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ ἀφοσίωση στὸν Ἀληθινὸ Ἕναν εἶναι πάντοτε θαυμάσια,

Μὲ τὸ νὰ διαλογίζεται τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου κερδίζει κανεὶς τὴν ἀνώτατη ἀξία.[91]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΝΑΝΑΚ

2. Ἡ Σκόνη ἀπὸ τὰ ἀπὸ Λωτὸ Πόδια (ΤΣΑΡΑΝ ΚΑΜΑΛ ΝΤΟΥΡ)

Ἡ φράση «Τσαρὰν Ντούρ» ἔχει ἐπίσης χρησιμοποιηθεῖ μέσα στὶς γραφὲς ἀλληλοδιαδόχως μὲ τὸ «Τσαρὰν Καμάλ» καὶ σημαίνουν καὶ τὰ δύο τὸ ἴδιο πράγμα.

Ἡ σκόνη τῶν ποδιῶν τῶν ζωντανῶν Διδασκάλων

Ὅπως ἡ ἀνάγκη ἑνὸς ζωντανοῦ Διδασκάλου εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητας ἔτσι εἶναι καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς σκόνης τῶν ποδιῶν του. Ὁτιδήποτε ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Θεῖο ἀνθρώπινο πόλο εἶναι πράγματι πολὺ εὐλογημένο: ὁ ποδόγυρος τῶν ρούχων του, ἡ καρέκλα ἢ τὸ χαλὶ ποὺ κάθεται ἐπάνω, τὸ ἄλογο ποὺ ἱππεύει, τὰ πράγματα ποὺ χρησιμοποιεῖ γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο σκοπό. Πολλοὶ ἄνθρωποι θεραπεύτηκαν ἀπὸ λέπρα ἢ τύφλωση ἀγγίζοντας τὸν ποδόγυρο τοῦ χιτώνα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι Δικός Σου, Κύριέ μου·
Καθένας ψάχνει πρόθυμα γιὰ τὴ Σκόνη τῶν Ποδιῶν Σου.[92]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ἡ ἐξυπηρέτηση τῶν Ποδιῶν Σου εἶναι πανάκεια γιὰ ὅλα τὰ δεινά,
Ἀκόμη καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ τὰ σεραφεὶμ ἐπιθυμοῦν τὴ Σκόνη Σου[93]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Εὐλογημένος πράγματι εἶναι ὁ τόπος ὅπου περπατᾶ ἕνας
Ἅγιος,
Οἱ Ρίσις, ὅπως ὁ Σανκάρα καὶ ὁ Ναράντ, τὸν προσκυ-
νοῦν.[94]

Ὁπουδήποτε περπατήσει ἕνας Ἅγιος,
Ὁλόκληρη ἡ περιοχὴ ἐξαγνίζεται.[95]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάμας Ταμπρίζ, ἕνας Μουσουλμάνος ἅγιος, μᾶς λέει:

Μὲ τὴ Σκόνη ἑνὸς Ἁγίου, φώτισε τὰ μάτια σου,
Τότε θὰ τὰ δεῖς ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος,
Κάνε ἕνα κολλύριο γιὰ σένα ἀπὸ τὴ Σκόνη τοῦ Ἐκλε-
κτοῦ·
Θὰ σὲ κάνει ἁγνὸ καὶ θὰ ἀνακαινίσει ἐπίσης τὴν ὅρασή
σου (κάνοντάς σε ἱκανὸ νὰ δεῖς τὸ Θεό).

Ὁπουδήποτε κάνει τὴν κατοικία του ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ὁ τόπος ἁγιάζει καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου γίνεται ἕνας τόπος προσκυνήματος. Πράγματι, ὅλοι οἱ ἱεροὶ τόποι ὀφείλουν τὴν προέλευσή τους στὴν ἱερὴ ἐπίδραση τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἁγίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁγιότητα π.χ. τοῦ Νανκάνα Σαχίμπ, τοῦ Πάντζα Σαχίμπ καὶ τοῦ Καρταρπούρ, ὀφείλεται στὸν Γκουροὺ Νανὰκ ποὺ ἦταν στενὰ συνδεμένος μὲ αὐτοὺς τοὺς τόπους, Τὸ Ἀμριτσὰρ ἢ ἡ Λίμνη τοῦ Νέκταρ ὀφείλει τὴν προέλευσή της στὸν Γκουροὺ Ρὰμ Ντὰς καὶ στὸν Γκουροὺ Ἀρτζάν. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Μέκκα καὶ ἡ Μεδίνα ὀφείλουν τὴν πνευματική τους ἐπίδραση στὸν Προφήτη Μωάμεθ. Ἡ σπουδαιότητα τῆς ἱερῆς πόλης τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐξαιτίας τοῦ Βασιλιὰ Δαβίδ, τῶν Ἑβραίων προφητῶν καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ Μπενάρες, τὸ Χάρντβαρ καὶ τὸ Ἀλλαχαμπάντ στὶς ὄχθες τοῦ Γάγγη, ὅπου οἱ Ρίσις τοῦ παλιοῦ καιροῦ κάθονταν σὲ διαλογισμό, ἔχουν αἰχμαλωτίσει τὴ φαντασία τῶν Ἰνδῶν ποὺ κατακλίζουν αὐτοὺς τοὺς τόπους ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο γιὰ νὰ κερδίσουν θρησκευτικὴ ἀξία. Τὸ Σαρνὰθ καὶ

τὸ Μπόντ Γκάγια τιμοῦνται ἀκόμη ἐξαιτίας τοῦ Βούδδα. Τὰ λείψανα τῶν διαφόρων αὐτῶν ἱερῶν τόπων τὰ σέβονται ἀκόμη καὶ οἱ κεφαλὲς τῶν κρατῶν, καὶ κτίζονται μνημεῖα γιὰ νὰ τὰ διαφυλάξουν. Ἀλλὰ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ ποτὲ δὲν χρειάζεται τοὺς ἱεροὺς τόπους. Ἀντιθέτως, ἡ ἁγιότητα ὅλων αὐτῶν τῶν τόπων ὀφείλεται σ' αὐτούς. Ἀληθινὰ ἕνας Θεάνθρωπος εἶναι ἕνας κινούμενος τόπος προσκυνήματος.

Δὲν εἶναι οἱ τόποι ποὺ εὐλογοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι τοὺς τόπους.

ΑΓΙΟΣ ΑΓΙΣΗΛΑΟΣ

Ὅλοι οἱ τόποι προσκυνήματος γίνονται ἀπὸ τοὺς διάφορους θεοὺς καὶ θεὲς ποὺ λαχταροῦν γιὰ τὴ σκόνη τῶν ποδιῶν τοῦ Σαντοῦ,
Ὅλοι, ὅλοι ἐπιθυμοῦν ἕναν ἀφοσιωμένο τοῦ Κυρίου ἔτσι ὥστε νὰ εὐλογηθοῦν μὲ τὰ πόδια ἑνὸς Σαντοῦ.[96]

Ὁ Ἱερὸς Γάγγης, ὁ Τζούμνα, ὁ Γκονταβάρι καὶ ὁ Σαρασουάτι ὅλοι προσπαθοῦν γιὰ τὴ σκόνη τῶν ποδιῶν τοῦ Σαντοῦ,
Καθὼς μόνο αὐτὴ ἡ σκόνη μπορεῖ νὰ τοὺς ἐξαγνίσει ἀπὸ τὸν πελώριο ἀριθμὸ τῶν ἁμαρτιῶν ποὺ ἄφησαν πίσω τους οἱ ἁμαρτωλοί.[97]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Στὴ σκόνη τῶν ποδιῶν τοῦ Ἁγίου, μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ ὅλες τὶς ἀξίες τῶν ἑξήντα ὀκτὼ ταξιδιῶν γιὰ προσκύνημα:

Μὲ τὴ φιλευσπλαγχνία τοῦ Ἁγίου, τὸ τρελλὸ πάθος καὶ ἡ ἀπάτη ἐξαφανίζονται,
Ἕνα χρίσμα μὲ τὴ σκόνη τῶν Σαντοῦ εἶναι τὸ πιὸ ἀξιέπαινο.[98]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μὲ τὸν ἀληθινὸ Λόγο ἔρχεται ὁ τέλειος κορεσμός,

Στὴ σκόνη ἑνὸς Ἁγίου ὑπάρχει ἡ ἀξία ὅλων τῶν ταξιδιῶν γιὰ προσκύνημα.[99]

Ἡ θέα ἑνὸς Ἁγίου μᾶς χαρίζει τέλεια ὅραση,
Ἡ σκόνη ἑνὸς Σαντοῦ ἔχει τὴν ἀξία τοῦ νιψίματος στὶς ἱερὲς λίμνες.[100]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὸ φῶς μυριάδων κορυφαίων κοσμημάτων δὲν ἔχει καμιὰ σπουδαιότητα
Καὶ τὸ ἴδιο ἐπίσης καὶ ἡ λαμπρότητα ἑκατομμυρίων ἡλίων καὶ φεγγαριῶν εἶναι χωρὶς καμιὰ ἀξία,
Συγκρινόμενα μὲ τὸ σπινθηροβόλο φῶς αὐτοῦ μέσα στὸν ὁποῖον Ἐκεῖνος κατοικεῖ.
Καθὼς αὐτὸ συμβαίνει μόνον ὅταν ἀμέτρητες ἀξίες κερδισμένες σὲ περασμένες ζωὲς καρποφοροῦν συγχρόνως·
Ἐπίσης καὶ ὁ Σίβα, ὁ Σανακαντὶκ καὶ ὁ Μπράχμα, ἐπιθυμοῦν τὴ συντροφιὰ μιᾶς τέτοιας εὐγενικιᾶς ψυχῆς,
Καὶ ἀποκτᾶ τὴν ἀξία ὅλων τῶν ταξιδιῶν προσκυνήματος αὐτὸς ποὺ λάμπει στὸ μέτωπό του τὸ φῶς τῆς θέας Του,
Ἡ θέα τῶν ἀπὸ Λωτὸ Ποδιῶν Του ποὺ φλέγονται στὸ μέτωπό του.[101]

ΜΠΧΕ·Ι· ΓΚΟΥΡΝΤΑΣ

Ἡ ἀξία τῆς ἐπισκέψεως ὅλων τῶν ἱερῶν τόπων ἔρχεται ἀπὸ μόνη της σὲ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ὑποκλίνεται μὲ ταπεινότητα σὲ ἕνα ζωντανὸ Ἅγιο. Ἐξαιτίας τῆς σκόνης τῶν ποδιῶν ἑνὸς τέτοιου Ἁγίου ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀνυψωθεῖ σὲ κοσμικὴ ἐνημερότητα καὶ νὰ γίνει ἕνας θεϊστὴς μὲ τὴν ἀληθινὴ ἔννοια τῆς λέξης.

Ὁ Πανάγαθος καὶ Φιλεύσπλαχνος Κύριος ἔγινε ὁρατός,
Καὶ ὁ Νανὰκ ζεῖ στὴ σκόνη τῶν Ἁγίων Του.[102]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ὁ Νανὰκ πάντοτε προσεύχεται γιὰ τὸ δῶρο τῆς σκόνης τῶν Ἁγίων,

Τίποτε ἄλλο δὲν θέλει ἀπὸ τὸ Δωρητή.[103]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Εἶναι μιὰ πολὺ μεγάλη καλὴ τύχη νὰ ἔχει κανεὶς τὴ σκόνη τῶν Ἁγίων,
Ὦ Νανάκ! Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο λατρεύει κανεὶς τὸν Κύριο.[104]

Κάνε με μὲ ταπεινὸ νοῦ, ἅγιε φίλε μου, τὸ ἔλεός σου μὲ ἔκανε ἀρκετὰ πλούσιο,
Εἶχα ἀνείπωτα μεγάλη εὐδαιμονία·
Ὁ Νανὰκ εἶναι τώρα προικισμένος μὲ τὴ σκόνη (φῶς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου).[105]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Στὸν κόσμο τῆς δημιουργίας Σου, Κύριέ μου,
Ὅλοι ζητοῦν τὴ σκόνη τῶν ἀφοσιωμένων Σου Σαντοῦ,
Ὦ Νανάκ! Αὐτὸς ποὺ εἶναι προορισμένος γι' αὐτὸ
Παίρνει τὴ σκόνη τοῦ Σαντοῦ (τὸ φῶς τῶν ποδιῶν του) καὶ μεταφέρεται μὲ ἀσφάλεια στὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη.[106]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Σὺ εἶσαι τὸ στήριγμα τῶν ἀφοσιωμένων Σου ἀπὸ ἀμνημόνευτους χρόνους,
Ὁ Νανὰκ πάντοτε διαρκῶς ἐπιθυμεῖ τὴ σκόνη τῶν ποδιῶν τους· ὢ χάρισέ μου την, Μεγαλόδωρε Κύριε.[107]

Ὦ Γνώστη ὅλων τῶν καρδιῶν, τέλειε μέσα στὸν Ἑαυτό Σου,
Χάρισέ μου τὸ δῶρο τῆς σκόνης τῶν Ἁγίων.[108]

Ἡ σκόνη τῶν ἀφοσιωμένων Σου εἶναι θαυμάσια γλυκιά,
Καὶ τὴν παίρνει μόνο αὐτὸς ποὺ κρατᾶ τὸ ἔνταλμα ἀπὸ Σένα.[109]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ μιὰ πολὺ μεγάλη καλὴ τύχη παίρνει κανεὶς ἀπὸ τοὺς Ἁγίους τὸ δῶρο τῆς σκόνης (φῶς).

Μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο ἀπορροφιέται στὸν Κύριο.[110]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Τυχερὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ σκόνη ἑνὸς Σατγκουροῦ,
Ὁ Νανὰκ θὰ ἤθελε πάντοτε νὰ θυσιάσει τὸν ἑαυτό του σὲ ἕναν τέτοιο Διδάσκαλο.[111]

Εὐλογημένος εἶναι αὐτὸς ποὺ κάνει φιλία μὲ ἕναν Σαντού,
Ὁ Νανάκ ζητᾶ τὴ σκόνη τέτοιων ἀφοσιωμένων, εἴθε Αὐτὸς νὰ τοῦ χαρίσει αὐτὴ τὴ σκόνη.[112]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Θὰ ἤθελα νὰ στολίσουν τὸ μέσωπό μου μὲ τὴ σκόνη τῶν ἀφοσιωμένων τοῦ τέλειου Σατγκουροῦ,
Ὦ Νανάκ! Τὸ δῶρο τῆς σκόνης τους ἔρχεται μέσο μιᾶς πολὺ μεγάλης καλῆς τύχης μόνο σ' αὐτοὺς ποὺ παραμένουν ἀπορροφημένοι στὸν Ἱερὸ Λόγο.[113]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Ἡ ἐσωτερικὴ σκόνη τῆς Φωτεινῆς Μορφῆς τοῦ Διδασκάλου

Τὸ Ἱερὸ Φῶς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ πόδια τῆς Φωτεινῆς Μορφῆς τοῦ Διδασκάλου στὸ ἀστρικὸ ἐπίπεδο συχνὰ περιγράφεται ὡς ἡ σκόνη τῶν ποδιῶν αὐτῆς τῆς μορφῆς.

Νὰ συμμετέχεις στὸν Ἄρτο τῆς Ζωῆς στὸ πολύτιμο ἀθάνατο Νάαμ,
Καὶ χρίσε τὸ μέσωπό σου μὲ τὴ σκόνη τῶν Ἁγίων.[114]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὁ Σάντ Τούλσι Ντὰς Τζὶ μιλεῖ γι' αὐτὸ ὡς ἑξῆς:

Πρόσεξε νὰ συγκρατεῖς τὴν προσοχὴ μεταξὺ τῶν δύο φρυδιῶν,

Ἐξαγνίζοντας τὸ νοῦ καὶ τὸ σῶμα προσήλωσε τὸ βλέμμα σου σὲ ἕνα κέντρο·
Τότε θὰ εἰσχωρήσεις στὸ Ὑπερπέραν, βλέποντας τὴν Πραγματικότητα πρόσωπο μὲ πρόσωπο,
Ὢ Τούλσι! Ἡ σκόνη τῶν Ἁγίων ἁπλώνει μπροστά σου ἕνα χαλὶ ἀπὸ Φῶς

Τί εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ σκόνη

Στὶς γραφὲς τῶν Σίκχ περιγράφεται ὡς Αἰώνιο καὶ Παντοτεινὸ Νάαμ ἢ Λόγος — τὸ Ἠχητικὸ Ρεῦμα.

Ὁ Νανὰκ προσεύχεται γιὰ τὴ σκόνη τοῦ Σαντοῦ,
Εἶναι τὸ πολύτιμο Νάαμ τοῦ Θεοῦ.[115]

Θὰ ἤθελα νὰ κάνω τὰ μαλλιά μου ἕνα φουντωτὸ ξεμυγιαστήρι γιὰ τοὺς Ἁγίους,
Καὶ νὰ ὑποκλιθῶ μὲ λατρεία σ' αὐτοὺς στὸ Τ ί λ (ἀκίνητο σημεῖο στὸ σῶμα ὅπου ἐμφανίζεται ἡ Φωτεινή Του Μορφή) καὶ νὰ στολίσω τὸ πρόσωπό μου μὲ τὴ Σκόνη τους (Φῶς).[116]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Ἡ Σκόνη τῶν Ἁγίων εἶναι μέσα στὸν καθένα μας. Ἐμεῖς ζοῦμε ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι μέσα μας, καὶ εἶναι γνωστὸ τεχνικῶς ὡς Τσάραν Ντοὺρ ἢ ἡ Σκόνη τῶν Ποδιῶν. Ἔχει μέσα της τὴν Ἀρχὴ τοῦ Ἤχου ἢ Ἁρμονία — τὴ δραστήρια ἀρχὴ τῆς ζωῆς ποὺ χαρίζει αἰώνια ζωή.

Ἡ σκόνη τῶν ποδιῶν τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνα ἀπαράμιλλο δῶρο γιὰ τὸ ὁποῖο μπορεῖ κανεὶς νὰ προσευχηθεῖ καὶ νὰ τὸ ἀναζητήσει. Οἱ θεοί, οἱ θεές, οἱ Ρίσις καὶ οἱ Μιοῦνις τὸ ἐπιθυμοῦν διακαῶς.

Στόλισα τὸ μέτωπό μου μὲ τὴ Σκόνη τοῦ Κυρίου (τὸ Οὐράνιο Φῶς)·

'Ακόμη καὶ οἱ Ρίσις, οἱ Μιούνις καὶ οἱ Θεοὶ βρίσκονται
πολὺ μακριὰ ἀπὸ αὐτό.[117]

ΝΑΜΝΤΕΒ

Στὴ Σκόνη τῶν Σαντοῦ βρίσκεται ἡ ἀξία μυριάδων ταξιδιῶν γιὰ προσκύνημα, νηστειῶν καὶ ἀγρυπνιῶν, καὶ ἀμέτρητων γιογκικῶν πειθαρχιῶν.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποκτήσει τὴν ἀξία μυριάδων ταξιδιῶν
προσκυνήματος καὶ γιογκικῶν ἀσκήσεων ἂν εἶναι ἱκα-
νὸς νὰ ἐξασφαλίσει τὸ δῶρο τῆς σκόνης ἀπὸ ἕναν Σαν-
τοὺ (τὸ 'Εσωτερικὸ Φῶς).[118]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

'Εκτὸς ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀναφορὲς στὴ «σκόνη τῶν ποδιῶν τῶν Ἁγίων», ὑπάρχουν ἐπίσης ἀναφορὲς στὴ «σκόνη τῶν ποδιῶν τῶν Γκοὺρ - Σίκχς» αὐτὸ εἶναι ἡ σκόνη τῶν ἀληθινῶν Σίκχς ἢ τῶν ἀφοσιωμένων μαθητῶν τοῦ Διδασκάλου.

Ὁ ταπεινὸς Νανὰκ ζητᾶ τὴ σκόνη τῶν ἀφοσιωμένων μα-
θητῶν τοῦ Διδασκάλου (Γκοὺρ - Σίκχ)
Οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν τὸν Ἱερὸ Λόγο καὶ καθοδηγοῦν καὶ ἄλ-
λους νὰ κάνουν τὸ ἴδιο.[119]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ἡ σκόνη (τὸ Φῶς καὶ ὁ Ἦχος τοῦ Θεοῦ) εἶναι ἕνα ἐλιξήριο ζωῆς ποὺ χαρίζει σωτηρία — μιὰ ζωὴ εὐδαιμονίας καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα.

Τσαρὰν Ντούρ: Οἱ ἀξίες Του

1. Μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ὅλους τοὺς πόνους καὶ τὶς θλίψεις καὶ τὴ λύπη τοῦ χωρισμοῦ.

Μόνον αὐτοὶ εἶναι πλούσιοι, ὦ Κύριε (ὁλοκληρωμένοι καὶ
τέλειοι ὅπως Σὺ εἶσαι) ποὺ ἀσκοῦν τὸ Λόγο μὲ τὴν
καθοδήγηση ἑνὸς Διδασκάλου,

Ὁ φτωχὸς Νανὰκ ζητᾶ τὴ Σκόνη ἑνὸς Σαντοῦ, γιατὶ αὐτὴ ἀπαλλάσσει τὸ νοῦ ἀπὸ ὅλους τοὺς πόνους, τὶς θλίψεις καὶ τὶς στενοχώριες.[120]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Ὅλα τὰ κακὰ ἐξαφανίζονται, οἱ πόνοι καὶ οἱ θλίψεις φεύγουν,
Ὅταν ἐξαγνιστεῖ κανεὶς μὲ τὴ σκόνη τῶν Ἁγίων.[121]

Ὅλα τὰ κακὰ ἔφυγαν, τώρα ποὺ γεύτηκα τὴ Σκόνη ἑνὸς Ἁγίου.
Αὐτὴ ἐξαγνίζει τὸν ἁμαρτωλὸ ἀμέσως, διασκορπίζοντας τὸ σκοτάδι τῆς ἄγνοιας.[122]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

2. Ἀποβάλλει τὶς ἀσέλγειες καὶ τὸν ἐγωισμό.

Κάνε μιὰ καθημερινὴ βουτιὰ στὴ σκόνη τοῦ Διδασκάλου,
Θὰ ξεπλύνει τὸν ἐγωισμὸ αἰώνων καὶ αἰώνων.[123]

Χρίσε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ μέσωπό σου μὲ τὴ σκόνη ἑνὸς Σαντοῦ καὶ ἀπάλλαξε τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τὴ βρωμιὰ τῆς ἀσέλγειας καὶ τοῦ θυμοῦ.
Δὲς τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ ἀκόμη καὶ μέσα στὸν εἵλωτα καὶ νὰ εὔχεσαι καλὸ σὲ ὅλους.[124]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

3. Ἐξαγνίζει τὸ νοῦ καταστρέφοντας τὶς ἁμαρτίες καὶ βγάζοντας τὴ συσσωρευμένη βρωμιὰ αἰώνων.

Τέλειε Σατγκουροῦ μου, βρῆκα καταφύγιο σὲ σένα·
Ὁ νοῦς ἐκλεπτύνεται μὲ τὴ σκόνη τῶν Ἁγίων.[125]

Τὰ μάτια ἐξαγνίζονται μὲ τὴ θέα Σου, καὶ τὰ χέρια ὅταν ἀπασχολοῦνται στὴν ὑπηρεσία Σου·
Ἡ καρδιὰ ἐξαγνίζεται μὲ τὴν παρουσία Σου ἐσωτερικῶς καὶ τὸ μέτωπο μὲ τὴ σκόνη τῶν Ἁγίων.[126]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Τὰ ἱερὰ νερὰ τοῦ Γάγγη, τοῦ Τζούμνα, τοῦ Γκονταβάρι
καὶ τοῦ Σαρασουάτι ἀγωνίζονται γιὰ τὴ σκόνη τῶν
Σαντοῦ (ἐξωτερική).
Ἐμεῖς, γεμάτοι μὲ ὅλα τὰ κακὰ καὶ μὲ ἐγωισμό, μποροῦμε ἐπίσης νὰ ἐξαγνιστοῦμε μὲ τὴ σκόνη τῶν Σαντοῦ (ἐσωτερική).[127]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

Μιὰ βουτιὰ μέσα στὴ σκόνη τῶν ποδιῶν τοῦ ἀφοσιωμένου ξεπλένει τὰ δεινὰ αἰώνων καὶ αἰώνων.[128]

Χρίσε μὲ τὴ σκόνη τῶν Ἁγίων τὸ μέσωπό σου,
Καὶ καθάρισε τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τὰ κακὰ τῶν περασμένων αἰώνων.[129]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

4. Ἐκπληρώνει ὅλους τοὺς πόθους καὶ τὶς ἐπιθυμίες καὶ ἀκόμη καὶ τὶς ἔμφυτες καὶ σὲ λανθάνουσα κατάσταση ἐπιθυμίες τοῦ νοῦ.

Ἡ ἐπαφὴ μὲ τὰ πόδια τοῦ Διδασκάλου ξυπνᾶ τὴν Πραγματικότητα καὶ ἐκπληρώνει ὅλες τὶς ἐπιθυμίες.
Ἡ σκόνη τῶν Ἁγίων παραχωρεῖ ὅλες τὶς ἐπιθυμίες καὶ φέρνει τὴν Ἕνωση μὲ τὸν Κύριο.[130]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Μὲ τὸ μεγάλο Του ἔλεος, ὁ Θεὸς μὲ ἔφερε σὲ ἕναν τέλειο Διδάσκαλο,
Ὅλες οἱ ἐπιθυμίες τῆς καρδιᾶς μου ἔχουν τώρα ἐκπληρωθεῖ μὲ τὴ σκόνη τοῦ Διδασκάλου.[131]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

5. Εἶναι ὁ προάγγελος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας, χαρίζει ἐλευθερία ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων, καὶ μᾶς σώζει ἀπὸ τὸν Ἄγγελο τοῦ Θανάτου.

Μετὰ ἀπὸ μακριὲς καὶ ἀκατάπαυστες περιπλανήσεις ἦρ-

θα σὲ Σένα, Χάρι Ράϊ, τὸν Καταστροφέα ὅλων τῶν φόβων·
Οἱ ἀφοσιωμένοι ἔχουν εὐδαιμονία μέσο τῆς σκόνης ἑνὸς Σαντοῦ καὶ ὁ Νανὰκ ἐπίσης εὐλογήθηκε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο.[132]

Νὰ εἶσαι σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἱερὸ Λόγο, γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀφοσίωση·
Ἡ συντροφιὰ τῶν Ἁγίων βάζει τέλος στὶς γεννήσεις καὶ στοὺς θανάτους, ὦ Νανάκ! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρετὴ τῆς σκόνης τους.[133]

Ὑπακοὴ στὸν Σωτήρα, ποὺ μᾶς ἀπορρόφησε σ' Αὐτόν,
Ἕνα λουτρὸ στὴ σκόνη ἑνὸς Σαντοῦ, ὦ Νανάκ! δίνει ἀναρίθμητες εὐλογίες.[134]

Αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ θέα τους (τῶν Ἁγίων) εἶναι πηγὴ μεγάλης εὐδαιμονίας,
Καὶ ἡ σκόνη τους μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὸ θάνατο.[135]

Ὁ Νανάκ λέει: Αὐτὸν ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ σκόνη τοῦ Ἁγίου
Ἐσωτερικῶς, ἀκόμη καὶ ὁ Ἄγγελος τοῦ Θανάτου δὲν μπορεῖ νὰ τὸν πλησιάσει.[136]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

6. Βοηθᾶ στὸ νὰ σωθοῦν ἑκατομμύρια ψυχές, καὶ γίνεται κανεὶς Τζίβαν Μούκτα ἢ ἀπελευθερωμένος ἐνῶ ζεῖ.

Χρίσε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ μέτωπό σου μὲ τὴ σκόνη ἑνὸς Σαντοῦ,
Ὦ Νανάκ! Ἔτσι σωσμένος, ὕμνισε τὸν Κύριο[137]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χάρισέ μου τὴν ἀφοσίωση στὸ Διδάσκαλο, ὦ Σατγκουρού, ἔτσι ὥστε νὰ μπορῶ νὰ παραμένω ἀπορροφημένος στὸ Λόγο ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα·

Χάρισέ μου τὴ σκόνη ἑνὸς τέλειου Διδασκάλου, ὦ Κύριε,
ἔτσι οἱ ἁμαρτωλοί σὰν ἐμένα νὰ μποροῦν νὰ ἡσυχάσουν σὲ Σένα, ἀπελευθερωμένοι ἀπὸ κάθε δουλεία.[138]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΜΑΡ ΝΤΑΣ

Βαμμένος μέσα στὸ χρῶμα τοῦ Κυρίου, ὁ νοῦς μου ὑμνεῖ τὸν Κύριο,
Ἡ σωτηρία ἔρχεται ἀπὸ τὴ σκόνη (τὸ Λόγο) ἑνὸς Σαντοῦ.[139]

Θεὲ ἐλέησε τὸν πτωχὸ Νανάκ!
Χάρισέ του τὴ σκόνη τῶν Σαντοῦ ἔτσι ὥστε νὰ σωθεῖ.[140]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

7. Ἀνοίγει τὴν ἐσωτερικὴ ὅραση μὲ τὴν ὁποία βλέπει κανεὶς καὶ μαρτυρεῖ τὴ Δύναμη τοῦ Θεοῦ ποὺ διαπερνᾶ τὰ πάντα παντοῦ.

Ἐπιθυμῶ τὴ σκόνη τῶν ἀφοσιωμένων Σου.
Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ Λόγου, ὦ Νανάκ! ὁ Θεὸς ὁ Ἴδιος γίνεται ὁρατός.[141]

Στὴ σκόνη τοῦ Σαντοῦ, μαρτυρεῖ κανεὶς τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ γύρω του.[142]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

8. Δίνει εὐδαιμονία ἐδῶ καὶ μετέπειτα καὶ τιμᾶται κανεὶς στὴν Αὐλή Του.

Ὁποιοσδήποτε ἀφιερώσει τὴ ζωή του στὴν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου (Χάρι)
Καὶ μὲ πλήρη πίστη ἔχει χρίσει τὸ πρόσωπό του μὲ τὴ σκόνη ἑνὸς Σάντχ Γκουροῦ
Λάμπει στὴ δόξα τοῦ Κυρίου καὶ ἐδῶ καὶ μετέπειτα καὶ εἶναι ποτισμένος μὲ θεία μέθη μέχρι τὰ μύχια τῆς καρδιᾶς του[143]

Αὐτοὶ ποὺ στολίζονται μὲ τὴ σκόνη ἑνὸς Σαντοῦ,

Γυρίζουν τὴν πλάτη τους στὸν κόσμο καὶ στρέφονται πρὸς τὸ Λόγο,
Τιμοῦνται στὴν Αὐλή Του καὶ τὰ πρόσωπά τους λάμπουν ἀπὸ δόξα.[144]

Στὴν Αὐλὴ τοῦ Θεοῦ κάθονται μὲ τιμὲς καὶ δόξες,
Ὁ ταπεινὸς Νανὰκ προσεύχεται γιὰ τὴ σκόνη αὐτῶν ποὺ εἶναι ἀφοσιωμένοι τοῦ Διδασκάλου.[145]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΡΑΜ ΝΤΑΣ

9. Χαρίζει τὴ μακαριότητα τοῦ Σεχάτζ.

Ὦ Νανάκ! Στὴ σκόνη τοῦ ἀφοσιωμένου ὑπάρχει ἡ μακαριότητα τοῦ Σεχάτζ καὶ ὑπέρτατη ἔκσταση·
Ὅλα τὰ πράγματα δυναμώνουν ἀπὸ μόνα τους μὲ τὴν ἀφοσίωση στὸν τέλειο Διδάσκαλο.[146]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

10. Φέρνει τὴν ἕνωση μὲ τὴν Ἀλήθεια.

Ζῆσε μὲ ἀφοσίωση στὰ πόδια ἑνὸς Σάντχ,
Χρίσε τὸ σῶμα σου μὲ τὴ σκόνη τῶν ποδιῶν του,
Ὑπηρέτησέ τον μὲ ὅλο σου τὸ νοῦ καὶ τὴν ψυχή,
Τότε θὰ φτάσεις στὴν Ἀληθινὴ Πατρίδα.[147]

ΓΚΟΥΡΟΥ ΑΡΤΖΑΝ

Χαρίζει τὴν κατάκτηση τοῦ θανάτου καὶ ὅλα τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα φεύγουν ἀπὸ μόνα τους. Ἡ φύση, ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ, γίνεται μιὰ δέσμια σκλάβα. Μὲ ἀνοιγμένη τὴν ἐσωτερικὴ ὅραση, βλέπει κανεὶς τὸ Θεὸ παντοῦ καὶ περνᾶ τὶς ἡμέρες του εὐτυχισμένα στὴν ἀγαθοεργὴ παρουσία Του, ἕνας συνειδητὸς συνεργάτης μὲ Αὐτόν.

'Αναφορὲς

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΑΝΑΖΗΤΗΤΗ

1. Κατὰ Ματθαῖον 6:24
2. Τζάπ Τζί: Πρόλογος
3. Κατὰ 'Ιωάννην 8:12
4. Κατὰ Ματθαῖον 6:22
5. Κατὰ 'Ιωάννη 1:5

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΝΑΑΜ Ή ΛΟΓΟΣ

1. Κατὰ 'Ιωάννη 1:1-5
2. Μπάζαντ Μ1
3. Ραμκάλι Μ9
4. Σορὰθ Μ9
5. Ἄζα Μ1
6. Ντὲβ Γκαντχάρι Μ5
7. Κάλιαν Μ4
8. Μπχάϊρον Μ4
9. Μάρου Μ5
10. Ἄζα Μ4
11. Ἄζα Μ4
12. Σρὶ Ράγκ Μ4
13. Τζαΐτσρι Μ4
14. Γκούτζρι Μ4
15. Σαράνγκ Οὐώρ Μ4
16. Τζαΐτσρι Μ5
17. Γκούτζρι Μ4
18. Μάρου Μ1
19. Τζὰπ Τζὶ 30
20. Σαράνγκ Μ3
21. Σρὶ Ράγκ Οὐώρ Μ3
22. Σαράνγκ Οὐώρ Μ3
23. Σορὰθ Μ3
24. Γκάουρι Μ9
25. Οὐαντχάνς Μ1
26. Ἄζα Μ5
27. Ἄζα Μ5
28. Σρὶ Ράγκ Μ1
29. Σρὶ Ράγκ Μ1
30. Γκάουρι Μ5
31. Σούχι Μ5
32. Μπχάϊρον Μ5
33. Γκάουρι Μ5
34. Γκάουρι Μ5
35. Γκάουρι Μ5
36. Ραμκάλι Μ3
37. 'Ησαΐας 64:6
38. Ψαλμοὶ 119:105
39. Πρὸς 'Εβραίους 4:12
40. Ραμκάλι Μ3
41. Ψαλμοὶ 33:6, 9
42. Κατὰ Ματθαῖον 4:4
43. Ἄζα Μ1
44. Ἄζα Μ5
45. Σάλοκ Μ9
46. Ἄζα Μ3
47. Ἄζα Οὐώρ Μ1

48. Ἄζα Οὐὼρ Μ1
49. Τζὰπ Τζὶ 19
50. Σοῦχι Μ3
51. Σρὶ Ράγκ Μ4
52. Σορὰθ Μ3
53. Πρὸς Ἑβραίους 1:3
54. Πρὸς Κολοσσαεῖς 1:17
55. Ψαλμοὶ 33:6,9
56. Πρὸς Ἑβραίους 11:3
57. Β΄ Πέτρου 3:5,7
58. Γκάουρι Μ5.
59. Γκάουρι Μ5.
60. Γκάουρι Μ5.
61. Γκάουρι Μ5
62. Μαλὰρ Μ1
63. Κατὰ Ματθαῖον 7:7
64. Μπχάϊρον Ραβιντὰς
65. Κατὰ Ματθαῖον 5:17
66. Σούχι Μ5
67. Ραμκάλι Μ1
68. Γκάουρι Μ5
69. Σαράνγκ Μ1.
70. Σαράνγκ Οὐώρ Μ1
71. Ἠσαΐας 35:5-6
72. Α΄ Πρὸς Κορινθίους 13:12
73. Ραμκάλι Μ3
74. Κατὰ Ἰωάννη 5:25
75. Ραμκάλι Μ1
76. Ἄζα Μ1
77. Σρὶ Ράγκ Μ4
78. Τζὰπ Τζὶ 4
79. Γκάουρι Μ4
80. Σρὶ Ράγκ Μ3
81. Σαράνγκ Μ3
82. Μάρου Μ1
83. Παρμπχάτι Μ3
84. Σορὰθ Οὐὼρ Μ3
85. Γκούτζρι Μ3
86. Γκάουρι Μ5
87. Μπιλάουαλ Μ5
88. Τιλάνγγ Ναμντὲβ
89. Μάρου Μ5
90. Γκάουρι Ραβιντὰς
91. Μάρου Μ4
92. Σὰρ Μπαχὰν
93. Μπχάϊρον Μ5
94. Μπάζαντ Μ5
95. Κάνρα Μ5
96. Γκάουρι Μ3
97. Μπχάϊρον Μ3
98. Σόχλα Μ3
99. Ραμκάλι Μ1
100. Τζαναμσάκχι Μ1
101. Σρὶ Ράγκ Μ1
102. Μάλαρ Μ1
103. Τουκχάρι Μ1
104. Μάρου Μ1
105. Μάτζχ Μ3
106. Μπιλάουαλ Μ5
107. Γκάουρι Μ5
108. Γκούτζρι Οὐὼρ Μ3
109. Κατὰ Ματθαῖον 6:19-21
110. Μάρου Μ1
111. Οὐάντχανς Οὐώρ Μ4
112. Σοῦχι Οὐὼρ Μ5
113. Σορὰθ Μ3
114. Κατὰ Ἰωάννην 4:14
115. Σρὶ Ράγκ Μ1
116. Μπάζαντ Μ3
117. Γκάουρι Μ5
118. Γκάουρι Οὐὼρ Μ4
119. Γκάουρι Μ5
120. Ἄζα Μ4
121. Τόντι Μ5
122. Ρακμάλι Μ3
123. Ραμκάλι Μ3
124. Σρὶ Ράγκ Μ1
125. Σαράνγκ Οὐὼρ Μ3
126. Ἄζα Μ5
127. Σρὶ Ράγκ Μ3
128. Κάνρα Μ5
129. Ἄζα Μ3

130. Ραμκάλι M3
131. Σρl Ράγκ M3
132. Βάντχανς M4
133. Ἄζα M4
134. Σοῦχι M3
135. Ἄζα M1
136. Σάλοκ M3
137. Γκάουρι M5
138. Γκάουρι M5
139. Ἄζα M1
140. Μάλαρ M3
141 Σρl Ράγκ M3
142. Γκάουρι M5
143. Σαράνγκ Οὐώρ M4
144. Σοράθ Οὐώρ M3
145. Σρl Ράγκ M3
146. Μάτζχ M3
147. Κατὰ Λουκᾶ 17:20-21
148. Μάτζχ M3
149. Μάτζχ M3
150. Ἀποκάλυψις 22:17
151. Γκάουρι M5
152. Ἄζα M1
153. Γκάουρι M5
154. Γκάουρι M5
155. Σαράνγκ Οὐώρ M4
156. Σαράνγκ Οὐὼρ M4
157. Σαράνγκ M4
158. Γκάουρι M5
159. Σαράνγκ Οὐὼρ M4
160. Σαουάϊ M4
161. Σρl Ράγκ M3
162. Γκάουρι M5
163. Ἄζα M3
164. Ραμκάλι M1
165. Γκάουρι M5
166. Μπιχάγγρα M4
167. Σαράνγκ Οὐὼρ M4
168. Ἄζα M3
169. Γκόντ M5
170. Γκάουρι M5
171. Σορὰθ Οὐώρ M3
172. Ἄζα M4
173. Σρl Ράγκ M4
174. Γκούτζρι M4
175. Γκάουρι M5
176. Τζὰπ Τζl:Τέλος
177. Μπιλάουαλ M5
178. Γκάουρι M2
179. Σοῦχι M5
180. Γκούτζρι M4
181. Τζαΐτσρι M4
181. Ραμκάλι M3
182. Ραμκάλι M3
183. Μπάζαντ M3
184. Γκάουρι M5
185. Σαράνγκ M4
186. Μπιλάουαλ M1
187. Γκάουρι M5
188. Μάτζχ M3
189. Σρl Ράγκ M4
190. Σορὰθ M5
191. Μάρου M1
192. Κάλιαν M4
193. Σορὰθ M4
194. Σοῦχι M4
195. Γκάουρι M3
196. Ντανάσρι M3
197. Ἄζα M4
198. Ἄζα M4
199. Ραμκάλι M3
200. Γκάουρι M3
201. Γκάουρι M3
202. Μάτζχ M3
203. Γκάουρι M3
204. Ἄζα M3
205. Μάρου M4
206. Ἄζα M5
207. Σορὰθ M1
208. Ντανάσρι M4
209. Σαράνγκ Οὐώρ M1
210. Ραμκάλι M5

211. Ντανάσρι M3
212. Μάρου M1
213. Γκάουρι M4
214. Μπιλάουαλ Ουώρ M4
215. Σοῦχι M4
216. Ἄζα M5
217. Γκάουρι M5
218. Γκάουρι M5
219. Κάλιαν M4
220. Σαράνγκ M5
221. Ἄζα M5
222. Σαράνγκ M5
223. Γκάουρι M5
224. Ραμκάλι M3
225. Γκάουρι M5
226. Κάνρα M5
227. Τόντι M5
228. Γκάουρι M5
229. Γκάουρι M5
230. Ἄζα M4
231. Σρὶ Ράγκ M1
232. Γκούτζρι Ουώρ M5
233. Τζαΐστρι M4
234. Μπάζαντ M4
235. Σάλοκ M3
236. Γκάουρι M1
237. Μάρου M5
238. Γκάουρι M5
239. Ἄζα M3
240. Ἄζα M3
241. Ἄζα M1
242. Μάρου M5
243. Κεντάρα Καμπίρ
244. Μπάζαντ M9
245. Μπάζαντ M1
246. Σάλοκ Καμπίρ
247. Γκάουρι M1
248. Σρὶ Ράγκ M1
249. Μπχάϊρον Καμπίρ

ΣΑΜΠΤ

1. Μάτζχ M3
2. Μπάζαντ M1
3. Ἄζα M4
4. Τζὰπ Τζὶ 2
5. Κατὰ Ἰωάννη 1:1-5
6. Παρμπχάτι M3
7. Τζάναμ Σάκχι M1
8. Μάλαρ Οὐὼρ M1
9. Μάτζχ M3
10. Ἄζα M4
11. Παρμπχάτι M1
12. Σρὶ Ρὰγκ M5
13. Μπάζαντ M5
14. Μάτζχ Οὐὼρ M1
15. Τάο Τὲ Τσίνγκ 1
16. Τσαντόγκια Οὐπανισάδα 1. Μετρίγια Οὐπανισάδα κεφ. 6
17. Πέϊτζ 112
18. III: 17-6 καὶ 9-3
19. Μπχάϊρον M3
20. Μπάγκαβαντ Γκίτα 6:44-45
21. Σάλοκ 31
22. Βὰκ - Ἀμπράνι Σουκὰτ
23. Σουκὰτ 30
24. Σαλόκας 80, 81, 83-84, 92, 95-98, 101, 105
25. Ἀλ - ἄνουαρ τοῦ Μωλάνα Σὲχ Μοχτ. Ἄκραμ Σάμπρι.
26. Τὸ ἴδιο σελίδα 106.
27. Μπχάϊρον M1
28. Σοράθ M3
29. Μπιχάγκρα Οὐὼρ M4
30. Μάρου M3
31. ΣρὶΡάγκ M1
32. Κατὰ Ματθαῖον 13:14
33. Ἡσαΐας 30:21

34. Νάντ Μπίντ Οὐπανισάδα, Σάλοκ 33, 34
35. Χινταγιὰτ Νάμα
36. Τάτζκρα - ί - Γκούζια
37. Σαράνγκ Μ3
38. Σαράνγκ Οὐώρ Μ4
39. Κατὰ Ματθαῖον 13:15
40. Μπάζαντ Μ1
41. Σρὶ Ράγκ Μ3
42. Σαρὰθ Μ3
43. Πρὰν Σάνγγλε
44. Ράμ. Οὐώρ Μ3
45. Κατὰ Ματθ. 7:13-14
46. Κατὰ Λουκᾶ 13-24
47. Γκάουρι Καμπὶρ
48. Μάτζχ Μ3
49. Ραμκάλι Μ1
50. Ραμκάλι Μ1
51. Ραμκάλι Μ1
52. Σορὰθ Μ1
53. Γκάουρι Μ5
54. Μάτζχ Μ3
55. Σαράνγκ Οὐώρ Μ4
56. Κατὰ Ἰωάννη 1:4-5, 9-10
57. Ἡσαΐας 30:21
58. Μπάζαντ Ράγκ Μ1
59. Σρὶ Ράγκ Μ3
60. Βάντχανς Μ5
61. Κατὰ Ἰωάννη 8:51 (Βίβλος τῆς Ἱερουσαλήμ)
62. Κατὰ Ἰωάννη 7:37-38.
63. Κατὰ Ἰωάννη 4:10, 14
64. Ἱερεμίας 2:13
65. Σρὶ Ράγκ Μ3
66. Σορὰθ Οὐώρ Μ4
67. Σορὰθ Οὐώρ Μ4
68. Βάντχανς Μ3
69. Μάτζχ Μ3
70. Παρμπχάτι Μ1
71. Παρμπχάτι Μ1
72. Ἄζα Μ3
73. Σαουάϊ Μ4
74. Σούχι Μ3
75. Μπάζαντ Μ3
76. Παρμπχάτι Μ1
77. Σάλοκ Μ5
78. Σρὶ Ράγκ Μ1
79. Ραμκάλι Μ1
80. Ἄζα Μ3
81. Μάλαρ Μ1
82. Ραμκάλι Μ3
83. Ραμκάλι Μ1
84. Ραμκάλι Μ1
85. Ραμκάλι Μ1
86. Μάρου Μ3
87. Τζὰπ Τζὶ 38
88. Μάτζχ Μ3
89. Γκάουρι Μ3
90. Γκάουρι Μ3
91. Σαράνγκ Οὐώρ Μ4
92. Σαράνγκ Οὐώρ Σάλοκ Μ3
93. Σρὶ Ράγκ Μ3
94. Μπάζαντ Μ1
95. Παρμπχάτι Μ3
96. Παρμπχάτι Μ3
97. Ἄζα Μ1
98. Σρὶ Ράγκ Μ3
99. Γκούτζρι Οὐώρ Μ3
100. Σρὶ Ράγκ Μ3
101. Σαράνγκ Οὐώρ Μ4
102. Γκόντ Καμπὶρ
103. Κατὰ Ἰωάννη 3:3, 5-8
104. Ἰεζεκιὴλ 36:26-27
105. Πρὸς Γαλάτας 2:20
106. Κατὰ Ματθαῖον 10:39
107. Ραμκάλι Μ1
108. Νάτ Μ4
109. Παρμπχάτι Μ1
110. Τζὰπ Τζὶ 4
111. Ἄζα Μ1
112. Ραμκάλι Μ1
113. Σαράνγκ Μ3

114. Πραμπχάτι M1
115. Σάλοκ Καμπίρ
116. Μπχάϊρον M3
117. Ἄζα Οὐώρ M1
118. Μπχάϊρον M3
119. Μπάζαντ M1
120. Ἄζα M3
121. Κάλιαν M4
122. Μάλαρ M1
123. Σρὶ Ράγκ M1
124. Μάλαρ M4
125. Ἄζα M5
126. Γκάουρι M1
127. Ἄζα M1
128. Μπάζαντ M3
129. Κατὰ Ἰωάννη 6: 35, 51
130. Κατὰ Ἰωάννη 4: 14
131. Γκάουρι M5
132. Σορὰθ M5
133. Ἄζα M1
134. Ἄζα M5
135. Ραμκάλι M1
136. Ραμκάλι M1
137. Τζαΐτορι M1
138. Σαράνγκ M5
139. Μπχάϊρον M5
140. Ραμκάλι M1
141. Βάντχανς M5
142. Ραμκάλι M1
143. Μάτζχ M3
144. Σαρὰθ Καμπὶρ
145. Οὐώρ 19: σελ. 8, 20
146. Σοῦχι M5
147. Σρὶ Ράγκ M1
148. Ἄζα M5
149. Γκάουρι M5
150. Μπχάϊρον M3
151. Σαράνγκ M1
152. Οὐώρ 13
153. Παρμπχάτι Καμπὶρ
154. Κάνρα Οὐώρ M4
155. Ραμκάλι Μπένι Τζὶ
156. Σοῦχι M1
157. Τζὰπ τζὶ 16
158. Οὐώρ 29
159. Οὐώρ 6
160. Οὐώρ 7, Πάουρι 5
161. Μπχάϊρον M3
162. Σαράνγκ M4
163. Ραμκάλι Καμπὶρ
164. Μάλαρ Οὐώρ M1
165. Ἡσαΐας 30: 21
166. Κάνρα Οὐώρ M4
167. Ραμκάλι M3
168. Μάρου M1
169. Οὐώρ 3
170. Ραμκάλι M5
171. Ραμκάλι Καμπὶρ
172. Οὐώρ 5
173. Μπιλάουαλ M1
174. Σρὶ Ράγκ M3
175. Μάλαρ M4
176. Ραμκάλι M1
177. Μπιλάουαλ M5
178. Ἄζα M5
179. Οὐώρ 20, Πάουρι 11
180. Οὐώρ 23, Πάουρι 13
181. Καμπὶτ 22
182. Ἄζα M3
183. Μάρου M5
184. Ἄζα M4
185. Ραμκάλι M3
186. Ἄζα M4
187. Ραμκάλι M1
188. Μάρου M3
189. Ραμκάλι M5
190. Καμπὶτ 12
191. Καμπὶτ 412
192. Καμπὶτ 11
193. Γκάουρι M1
194. Σοῦχι M5
195. Μπιλάουαλ Οὐώρ M4

196. Γκάουρι M5
197. Σοὺχι M4
198. Μάτζχ M3
199. Ἄζα M1
200. Ἄζα M1
201. Ἄζα M5
202. Ὁ Μυστικισμὸς τοῦ Ἤχου

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΑΜΡΙΤ

1. Ἀποκάλυψις 22: 17
2. Κατὰ Ἰωάννη 4:14
3. Α΄ Πρὸς Κορινθίους 15: 52
4. Κατὰ Ἰωάννη 5: 25
5. Ἀποκάλυψις 14:3
6. Σρὶ Ράγκ M3
7. Μπιχάγκρα M4
8. Σορὰθ Μπικχὰν
9. Μάλαρ Οὐὼρ M3
10. Γκάουρι Οὐὼρ M5
11. Ραμ. Οὐὼρ M5
12. Σορὰθ Οὐὼρ M4
13. Μάτζχ M5
14. Μὰτζχ M3
15. Μὰτζχ M3
16. Σαρὰνγκ Οὐὼρ M2
17. Μάλαρ Οὐὼρ M3
18. Γκάουρι Οὐὼρ M5
19. Παρμπχάτι M1
20. Σρὶ Ράγκ M3
21. Ραμ. Οὐὼρ M5
22. Μὰτζχ M5
23. Κάνρα Οὐὼρ M4
24. Ἄζα M4
25. Μὰτζχ M3
26. Σαρὰνγκ Οὐὼρ M2
27. Ραμκάλι M5
28. Ἄζα M3
29. Σρὶ Ράγκ M1
30. Σρὶ Ράγκ Οὐὼρ M4
31. Μάτζχ M3
32. Ραμκάλι M5
33. Β΄ Πρὸς Κορινθ. 4: 6
34. Ψαλμοὶ 119: 105
35. Γκάουρι Καμπὶρ
36. Κάλιαν M4
37. Μάρου M4
48. Μάρου M5
39. Κατὰ Λουκᾶ 9:24
40. Γκάουρι M5
41. Κεντάρα Καμπὶρ
42. Οὐαντχὰνς M3
43. Σορὰθ Οὐὼρ M3
44. Μὰτζχ M5
45. Σαρὰνγκ Οὐὼρ M2
46. Παρμπχάτι M3
47. Θωμᾶς α Κέμπις
48. Α΄ Πρὸς Κορινθ. 15: 50
49. Κατὰ Λουκᾶ 9: 23
50. Ἄζα M4
51. Ἄζα M4
52. Μπάζαντ M1
53. Μάλαρ M5
54. Γκάουρι Οὐὼρ M4
55. Σρὶ Ράγκ Οὐὼρ M4
56. Ραμκάλι M3
57. Ἀποκάλυψις 22: 1
58. Σορὰθ M5
59. Μὰτζχ M5
60. Σρὶ Ράγκ M5
61. Γκάουρι M3
62. Μὰτζχ M3
63. Κατὰ Ἰωάννη 14:15
64. Σρὶ Ράγκ M3
65. Σρὶ Ράγκ M3
66. Σρὶ Ράγκ Οὐὼρ M4
67. Μὰτζχ M5
68. Γκάουρι M5
69. Γκάουρι Οὐὼρ M3
70. Σρὶ Ράγκ M4
71. Σορὰθ M1

72. Παρμπχάτι Μ3
73. Ἄζα Μ3
74. Μάλαρ Μ1
75. Ἄζα Μ4
76. Σρὶ Ράγκ Οὐὼρ Μ4
77. Σορὰθ Οὐὼρ Μ3
78. Μάλαρ Οὐὼρ Μ1
79. Μάρου Μ1
80. Μάρου Οὐὼρ Μ3
81. Σρὶ Ράγκ Μ4
82. Σουκχμάνι
83. Γκούτζρι Μ5

ΒΙΒΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΙΡΤΑΝ

1. Ἄζα Μ3
2. Κάνρα Οὐὼρ Σάλοκ Μ4
3. Ραμκάλι Καμπὶρ
4. Μπιλάουαλ Μ3
5. Ἄζα Μ4
6. Κάλιαν Μ4
7. Οὐαντχὰνς Οὐὼρ Μ3
8. Ντανάσρι Μ5
9. Τζαΐτσρι Μ4
10. Γκάουρι Μ5
11. Γκάουρι Μ5
12. Γκάουρι Μ5
13. Γκάουρι Μ5
14. Γκάουρι Μ5
15. Γκάουρι Καμπὶρ
16. Ραμκάλι Μ5
17. Γκάουρι Μ5
18. Οὐὰντχ. Οὐὼρ Μ3
19. Σορὰθ Μ5
20. Ἰεζεκιὴλ 36:26
21. Ράγκ Ἄζα Μ3
22. Ράγκ Ἄζα Μ1
23. Γκάουρι Μ5
24. Γκάουρι Μ5
25. Γκάουρι Μ5
26. Μάρου Μ5
27. Νὰτ Μ5
28. Γκόντ Μ5
29. Ντάννα Μ5
30. Γκάουρι Μ5
31. Μάρου Μ5
32. Γκάουρι Μ5
33. Γκόντ Μ5
34. Μάρου Μ5
35. Σορὰθ Μ5
36. Μὰτζχ Μ5
37. Μπιλάουαλ Μ5
38. Γκάουρι Οὐὼρ Μ5
39. Γκάουρι Μ5
40. Ραμκάλι Μ9
41. Ἄζα Μ5
42. Ντὲβ Γκάντχ. Μ5
43. Γκάουρι Μ5
44. Μὰτζχ Μ4
45. Μάρου Μ5

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΜΠΑΝΙ ΚΑΙ ΓΚΟΥΡΜΠΑΝΙ

1. Μάρου Μ4
2. Ἄζα Μ5
3. Σρὶ Ράγκ Μ1
4. Γκάουρι Μ3
5. Ραμκάλι Μ1
6. Ραμκάλι Μ1
7. Σρὶ Ράγκ Μ3
8. Γκούτζρι Οὐὼρ Μ3
9. Μάρου Μ3
10. Ἄζα Μ3
11. Ἄζα Μ3
12. Μὰτζχ Μ3
13. Σοῦχι Μ5
14. Γκάουρι Μ1
15. Ἄζα Μ3
16. Τιλάνγκ Μ1

17. Γκάουρι Ουώρ Μ5
18. Σαμουήλ Β' 23: 2
19. Β' Πέτρου 2:21
20. Ράγκ Μάρου Μ5
21. Ραμκάλι Μ3
22. Γκάουρι Ουώρ Μ4
23. Γκούτζρι Μ4
24. Σούχι Μ5
25. Γκούτζρι Μ4
26. Μάρου Μ3
27. Σρὶ Ράγκ Μ3
28. Μάτζχ Μ3
29. Ουάντχανς Μ3
30. Μπάζαντ Μ1
31. Ντέβ Γκαντχάρι Μ5
32. Μπιλάουαλ Μ5
33. Γκάουρι Μ5
34. Μπιχάγκρα Μ5
35. Ουώκ 'Αμπάρνι Σούκατ
36. Κάντ 4, Σούκατ 30
37. Γκάουρι Μ5
38. Γκάουρι Μ5
39. Ραμκάλι Μπενίτζι
40. Σρὶ Ράγκ Μ3.
41. Ἄζα Μ3
42. Γκάουρι Γκαουρέρι Μ3
43. Ντανάσρι Μ3
44. Μάρου Μ3
45. Ραμκάλι Μ3
46. Γκάουρι Μ3
47. Σούχι Μ3
48. Σρὶ Ράγκ Μ1
49. Ραμκάλι Καμπίρ
50. Μάτζχ Μ5
51. Μάρου Σολέχ Μ5
52. Σοράθ Μ1
53. Ντανάσρι Μ3
54. Ντανάσρι Μ3
55. Ραμκάλι Μ3
56. Γκάουρι Μ1
57. Ραμ. Ουώρ Μ5
58. Μάρου Μ3
59. Γκάουρι Γκαουρέρι Μ3
60. Νάτ Μ4
61. 1: 17
62. Ραμκάλι Μ1
63. Ραμκάλι Μ5
64. Ραμκάλι Μ1
65. Μάτζχ Μ5
66. Σρὶ Ράγκ Μ1
67. Ἄζα Μ3
68. Ἄζα Μ1
69. Ἄζα Μ3
70. Μάτζχ Μ3
71. Γκάουρι Μ5
72. Ἄζα Μ4
73. Ντανάσρι Μ3
74. Ραμκάλι Μ3
75. Γκάουρι Γκεράζι Μ5
76. Σρὶ Ράγκ Μ3
77. Ἄζα Μ5
78. Μάρου Μ3
79. Ραμκάλι Μ1
80. Μάρου Μ1

BIBΛΙΟ ΕΚΤΟ

ΓΚΟΥΡΟΥ - ΜΑΝΤΡΑ

1. Βαντχάνς Μ5
2. Γκάουρι Μ5
3. Γκάουρι Μ5
4. Γκόντ Μ5
5. Κατὰ Ἰωάννη 8: 12
6. Α' Πέτρου 2:9
7. Παρμπχάτι Μ4
8. Α' Πρὸς Κορινθ. 6: 19
9. Μπχάϊρον Μ5
10. Πρὸς Ἐφεσίους 2:8
11. Ἡσαΐας 64:6
12. Πρὸς Τίτον 2: 11
13. Πράξεις 4: 12
14. Κάνρα Μ5

15. Κατὰ 'Ιωάννη 16: 7-8, 13
16. Γκάουρι M5
17. Γκὸντ M4
18. Σρὶ Ράγκ M5
19. Γκάουρι M5
20. Σάλοκ M9
21. Σάλοκ Σαχανσκρίτι M5

BIBΛIO ΕΒΔΟΜΟ

ΒΑΚΧΑΡ

1. Μάρου M1
2. Τζαΐτσρι Οὐώρ M5
3. Ραμκάλι M1
4. Γκάουρι Σουκχμάνι M5
5. Ἄζα Οὐώρ M5
6. Σοράθ M5

ΒΙΒΛΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΝΤΙΚΣΑ

1. Σοῦχι M5
2. Γκάουρι M1
3. Πράξεις 2: 38
4. Α' Πέτρου 2:9
5. Α' Πρὸς Κορινθ. 12: 13
6. Κατὰ Ματθαῖον 28: 20
7. Κατὰ 'Ιωάννη 6: 37
8. Μπιχάγκρα Οὐώρ M3
9. Κατὰ 'Ιωάννη 14:6
10. Κατὰ Ματθαῖον 11: 27
11. Κατὰ 'Ιωάννη 3:3
12. Κατὰ 'Ιωάννη 3: 6
13. Κατὰ Λουκᾶ 17: 20-21
14. Κατὰ Ματθαῖο 10:39
15. Κατὰ Λουκᾶ 19: 10
16. Πρὸς Γαλάτας 2: 20
17. Πρὸς Ρωμαίους 8: 4
18. Ραμκάλι Ντάχνι 'Ονκάρ
19. Μπχάϊρον M5
20. Ντανάσρι M9
21. Ἄζα M1
22. Κατὰ Ματθαῖο 7: 7
23. Ἄζα M1
24. Σοῦχι M1
25. Γκάουρι M5

ΒΙΒΛΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΤΖΙΑΝ Ή ΤΖΝΑΝΑ

1. Γκάουρι M3
2. Σρὶ Ράγκ M1
3. Σοῦχι M4
4. Μαροῦ M1
5. Μπάζαντ M1
6. Παρμπχάτι M1
7. Ντανάσρι M5
8. Μάτζχ M3
9. Σοῦχι M4
10. Γκάουρι M5
11. Γκὸντ Ραβιντὰς
12. Σοράθ M3
13. Σρὶ Ράγκ M3
14. Ἄζα M4
15. Ἄζα M4
16. Ἄζα M4
17. Γκάουρι M5
18. Μπάζαντ M1
19 Ἄζα M5
20. Βάντχανς Οὐώρ M3
21. Μάρου M5
22. Ραμκάλι Καμπίρ
23. Σρὶ Ράγκ M1
24. Ἄζα Οὐώρ M1
25. Ντὲβ Γκαντχάρι M5
26. Μάρου Οὐώρ M3
27. Σοράθ Οὐώρ M3
28. Ἄζα Οὐώρ M1
29. Γκάουρι M3
30. Γκάουρι Σουκχμάνι M5
31. Σαουέϊ M5
32. Σρὶ Ράγκ M1
33. Σοράθ M1
34. Σρὶ Ράγκ M1
35. Σρὶ Ράγκ M1

36. Σρὶ Ράγκ Καμπὶρ
37. Ἄζα Μ3
38. Μπχάϊρον: Μπάνι Ράμ Ντάς
39. Μπχάϊρον Μ3
40. Ἄζα Μ3
41. Πρὸς Κολοσσαεῖς 3: 9-10
42. Β΄ Πρὸς Κορινθ. 5: 17
43. Ἄζα Μ1
44. Ἄζα Οὐὼρ Μ1
45. Βάντχανς Οὐὼρ Μ3
46. Σρὶ Ράγκ Μ5
47. Κατὰ Λουκᾶ 11: 35

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΤΣΑΡΑΝ ΚΑΜΑΛ

1. Σρὶ Ράγκ Μ1
2. Ἄζα Μ5
3. Μάρου Μ3
4. Σρὶ Ράγκ Μ5
5. Σρὶ Ράγκ Μ5
6. Γκάουρι Μ5
7. Σρὶ Ράγκ Μ1
8. Σρὶ Ράγκ Μ5
9. Σρὶ Ράγκ Μ5
10. Σοράθ Μ1
11. Γκάουρι Μ5
12. Σρὶ Ράγκ Μ5
13. Βαντχὰνς Μ5
14. Σοῦχι Μ5
15. Γκάουρι Μ5
16. Σοῦχι Μ5
17. Σρὶ Ράγκ Μ5
18. Τόντι Μ5
19. Ἄζα Μ5
20. Ἄζα Μ5
21. Γκάουρι Μ5
22. Ἄζα Μ4
23. Γκάουρι Οὐὼρ Μ4
24. Μάτζχ Μ5
25. Γκάουρι Μ5
26. Γκάουρι Μ5
26. Σάλοκ Μ3
28. Καμπὶτ 17
29. Καμπὶτ 72
30. Καμπὶτ 217
31. Βάντχανς Μ5
32. Σαράνγκ Μ5
33. Ἄζα Μ1
34. Σρὶ Ράγκ Μ5
35. Σοράθ Μ5
36. Σρὶ Ράγκ Μ5
37. Ἄζα Μ5
38. Ἄζα Μ1
39. Γκάουρι Οὐὼρ Μ4
40. Ἄζα Μ5
41. Γκάουρι Μ5
42. Γκάουρι Μ5
43. Γκάουρι Μ5
44. Ντὲβ Γκαντχάρι Μ5
45. Ράμ Τσαρίτρα Μάνσα
46. Γκάουρι Μ5
47. Ντὲβ Γκαντχάρι Μ5
48. Ντανάσρι Μ5
49. Μπιλάουαλ Μ5
50. Γκούτζρι Μ3
51. Τόντι Μ5
52. Σαράνγκ Μ5
53. Μάτζχ Μ5
54. Ραμκάλι Μ5
55. Γκοῦτζρι Μ5
56. Ἄζα Μ5
57. Μάρου Μ5
58. Σάλοκ Καμπὶρ
59. Σάλοκ Καμπὶρ
60. Μάτζχ Μ5
61. Ντανάσρι Μ5
62. Ἄζα Μ5
63. Μπιλάουαλ Μ5
64. Γκάουρι Μ5
66. Βάντχανς Μ5

66. Ἄζα Μ5
67. Σαρὰνγκ Μ5
68. Ντὲб Γκαντχάρι Μ5
69. Μάτζχ Μ5
70. Ἄζα Μ5
71. Ἄζα Μ5
72. Σαρὰνγκ Μ5
73. Σρὶ Ρὰγκ Μ5
74. Παρμπχάτι Μ5
75. Γκάουρι Μ5
76. Ντὲб Γκαντχὰρι Μ5
77. Ἄζα Μ5
78. Μάτζχ Μ5
79. Σρὶ Ρὰγκ Μ5
80. Γκάουρι Μ5
81. Ραμκὰλι Μ5
82. Σρὶ Ρὰγκ Μ5
83. Σοῦχι Μ5
84. Ἄζα Μ5
85. Μὰτζχ Μ3
86. Μὰτζχ Μ3
97. Σορὰθ Μ1
88. Γκάουρι Μ5
89. Μπιλάουαλ Μ5
90. Μπιλάουαλ Μ5
91. Γκάουρι Μ1
92. Μάλαρ Μ4
93. Μπχάϊρον Μ5
94. Κάλιαν Μ4
95. Κάλιαν Μ4
96. Μάλαρ Μ4
97. Μάλαρ Μ4
98. Γκάουρι Μ4
99. Ἄζα Μ5
100. Γκάουρι Μ5
101. Καμπὶτ Σαбάϊ 421
102. Ντανάσρι Μ5
103. Μπιχὰγκρα Οὐώρ Μ4
104. Γκάουρι Μ5
105. Μάλαρ Μ5
106. Μάλαρ Μ4
107. Ντὲб Γκαντχάρι Μ5
108. Βάντχανς Μ5
109. Γκάουρι Μ5
110. Γκάουρι Μ4
111. Σοῦχι Μ5
112. Σαρὰνγκ Μ5
113. Μπχάϊρον Μ3
114. Σορὰθ Οὐώρ Μ4
115. Ντανάσρι Μ5
116. Σοῦχι Μ5
117. Ντανάσρι Ναμντὲб
118. Σρὶ Ρὰγκ Μ5
119. Γκάουρι Οὐώρ Μ4
120. Ἄζα Μ4
121. Ἄζα Μ5
122. Ραμκάλι Μ5
123. Γκάουρι Μ5
124. Ντὲб Γκαντχάρι Μ5
125. Βάντχανς Μ5
126. Σαρὰνγκ Μ5
127. Μάλαρ Μ4
128. Κάνρα Μ5
129. Ραμκάλι Μ5
130. Μπιλάουαλ Μ5
131. Γκάουρι Μ4
132. Γκοῦτζρι Μ5
133. Γκάουρι Μ5
134. Παρμπχάτι Μ5
135. Ραμκάλι Μ5
136. Γκάουρι Μ5
137. Σοῦχι Μ5
138. Σοῦχι Μ3
139. Παρμπχάτι Μ5
140. Μπιλάουαλ Μ5
141. Μπάζαντ Μ5
142. Μπάζαντ Μ5
143. Τζαΐτσρι Μ4
144. Γκάουρι Μ4
145. Γκάουρι Οὐώρ Μ4
146. Ἄζα Μ5
147. Ἄζα Μ5

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτευψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.
Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

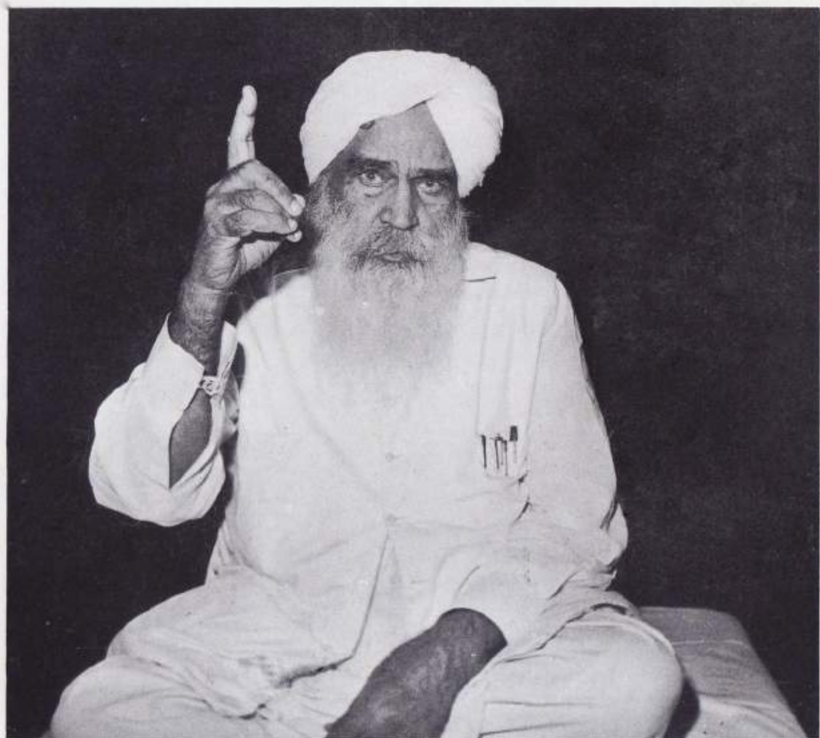
Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission -Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant Kirpal Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές περιοχές και, τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει1600 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

ΣΑΝΤ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ ΤΖΙ
(1894 — 1974)

Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος...

Σὲ ὅλες τὶς θρησκευτικὲς καὶ τὶς μυστικὲς παραδόσεις καὶ σὲ ὅλες τὶς γραφές, ἡ ἰδέα τοῦ *«Λόγου»* παίζει ἕνα κεντρικὸ ρόλο· ἀλλὰ πολὺ λίγοι καταλαβαίνουν τί εἶναι πραγματικὰ ὁ Λόγος. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, γραμμένο ἀπὸ ἕναν ποὺ εἶναι καὶ διακεκριμένος λόγιος τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν θρησκειῶν καὶ ἕνας στὴν πράξη μύστης τῆς ἀνώτατης τάξης, διασαφηνίζεται ἡ πλήρης ἐσωτερικὴ ἔννοια τοῦ Λόγου ἢ τοῦ Ὀνόματος *(Νάαμ)* τοῦ Θεοῦ. Ἀναφορὲς ἀπὸ Ἰνδικές, Βουδικές, Ἰσλαμικὲς καὶ Χριστιανικὲς ἱερὲς γραφὲς ἀποδείχνουν τὴ γενικότητα τῆς ἰδέας· ἀλλὰ τὸ βιβλίο εἶναι ἀρχικὰ μιὰ μελέτη, σὲ βάθος, τοῦ ***Ἄντι Γκρὰνθ Σαχὶμπ τῶν Σὶκχ,*** ἐφόσον αὐτὴ ἡ σπουδαία γραφή, σχεδὸν ἄγνωστη στὴ Δύση, παρουσιάζει τὴν ἰδέα τοῦ Λόγου μὲ ἀπαράμιλλη λεπτομέρεια καὶ σαφήνεια. Οἱ μεγάλοι Σὶκχ Γκουροὺ καὶ οἱ προγενέστεροι καθὼς καὶ οἱ διάδοχοί τους, τραγουδώντας στὴ γλώσσα τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου, ἀποκαλύπτουν τὸ μυστικὸ τοῦ Λόγου στὴν πληρότητά του: ὅτι εἶναι ἡ Φωνὴ τοῦ Θεοῦ ποὺ φωνάζει τὸν καθένα μας πρὸς τὴ δόξα καὶ τὴν κληρονομιὰ ποὺ δικαιωματικὰ μᾶς ἀνήκει.